

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

CATALOGUL

MANUSCRIPTELOR ROMÂNEȘTI

ÎNTOCMIT DE

IOAN BIANU

BIBLIOTECARUL ACADEMIEI ROMÂNE

TOMUL I

NUMERELE 1—300

EDIȚIUNEA ACADEMIEI ROMÂNE

BUCUREȘTI

INST. DE ARTE GRAFICE CAROL GÖBL S-sor IOAN ST. RASIDESCU

16, STRADA DOAMNEI, 16

1907

R

PREFAȚĂ

Tipografia este o invenție cu totul modernă. Gutenberg, al cărui nume poartă strălucita laudă a descoperirii acestui minunat meșteșug răspânditor de idei și de cultură, a trăit și a început a lucrà, în țerile germane de pe Rinul de mijloc, pe la mijlocul secolului XV — pe la 1450. De acolo tiparul s'a răspândit iute în Italia și în celelalte țeri de cultură ale Apusului.

Inainte de acest binecuvântat meșteșug, scrierile, cărțile, se înmulțiau numai prin còpii scrise cu mâna una câte una de meșteri copiști. Așà s'au publicat și răspândit în antichitatea clasică greacă și romană toate scrierile de către *librarii* (negustori de cărți) în còpii făcute de copiști, mai ales robi. In evul mediu și în epoca Renașterii se făceau còpiile și se păstrau cărțile mai ales de către călugări și prin mânăstiri, de unde se răspândiau pe la biserici, pe la mânăstiri, precum și pe la rarii cărturari mireni din acele timpuri, când știința de carte o aveau aproape numai slujitorii bisericii.

Scrisul și înfrumusețarea cărților în mânăstirile apusului european s'a înălțat în secolii XII—XV la o adevărată artă, care a produs multe lucrări de caligrafie și de miniatură admirate și astăzi pentru finețea executării lor.

Cărțile scrise cu mâna erau însă foarte scumpe și de aceea ele se puteau răspândì foarte puțin și foarte cu greu.

După descoperirea tiparului, cărțile s'au înmulțit mult mai iute și s'au răspândit mult mai ușor decât cu scrisul,

pentrucă erau mult mai ieftine. Arta scrisului a căzut însă ca un lucru de prea mare lux, și còpiile scrise cu mâna s'au făcut din ce în ce mai rar.

In toate țerile de cultură veche s'au adunat, se adună și se păstrează cu sfințenie cărțile scrise cu mâna — *manuscriptele*, — câte au scăpat nestricate de nestatornicia vremilor. Din ele se studiază mișcarea intelectuală dinainte de răspândirea tiparului, și chiar din urmă, întru cât și mai târziu multe scrieri au rămas nemultiplicate prin tipar.

La noi tiparul a fost introdus relativ curând după descoperirea lui. De pe la 1508 începe a tipări în Țara Românească cărți bisericești în limba bisericească slavă un călugăr sârb Macarie, venit de peste Dunăre, care învățase meșteșugul tiparului la Veneția, orașul a cărui strălucire de bogăție și de cultură erà admirată de popoarele creștine din răsăritul Adriaticei. In secolii XVI—XVIII tiparul s'a răspândit însă puțin în țerile românești, a fost socotit ca un meșteșug bisericesc și întrebuințat aproape numai pentru înmulțirea cărților bisericești de slujbă și de cetire; de aceea tipografiile din acei secoli au fost înființate aproape toate prin mânăstiri și pe lângă episcopii și mitropolii. Mijloacele acestor tipografii erau obișnuit foarte modeste și numărul cărților ieșite de sub teascurile lor nu erà îndestulător nici pentru trebuințele serviciului bisericesc. De abià de pe la mijlocul secolului XIX încoace tipografia a avut la noi destulă răspândire spre a satisface trebuințele întregii vieți culturale, mai ales după ce a scăpat de cenzură, care-i strâmtorà lucrarea și o împiedecà.

Pe lângă puținele cărți multiplicate prin tipar se răspândiau în secolii trecuți între puținii cărturari români, călugări, preoți și mireni, un număr însemnat de cărți scrise cu mâna de cuprins mult mai variat decât cele tipărite: cărți de slujbă și de cetire bisericească, cărți traduse pentru cetirea de petrecere, cronice scrise, compilate, amplificate

sau prescurtate de ai noștri. In lumea călugărească a mănăstirilor și între cărturarii mireni se copiau dela unul la altul, de multe ori, multe cărți a căror cetire plăceà mai mult în secolii trecuți. In aceste còpii manuscrise se ascunde o parte foarte prețioasă a rămășițelor păstrate până la noi din activitatea intelectuală a acelor înainte mergători ai noștri, cari au ținut, pre cât și cum au putut, aprinsă candela culturii între Români.

Pe când în apus, din cauza răspândirii mari a tiparului, perioada manuscriptelor se sfârși aproape de tot cu secolul XV, la noi ea ţinù până în întâia jumătate a secolului XIX.

Manuscriptele noastre vechi sunt pentru noi de o valoare foarte mare, nu numai când sunt scrise de ai noștri în românește, dar și când sunt scrise de cărturari români în slavonește sau în grecește, și chiar când, fiind scrise de cărturari străini, au fost cetite de ai noștri pentru cultivarea sau plăcerea lor intelectuală.

Istoria activității intelectuale românești găsește mai ales în manuscriptele românești un izvor bogat și prețios de informațiuni. De aceea trebue să fie adunate cu cea mai mare grabă câte au mai rămas nedistruse. In vechime mai toate mânăstirile mai însemnate aveau bogate adunări de manuscripte, cari s'au împrăștiat și pierdut în timpul secularizării și de atunci încoace.

In întâia jumătate a secolului XIX, Nicolae Istrati adunase o bogată culegere de manuscripte la Rotopănești și profesorul Gheorghe Săulescu la Iași, dar nici un catalog nu ne-a rămas despre ele; după moartea celor doi distinși cărturari manuscriptele lor au fost împrăștiate. Multe dintr'însele au fost cumpărate de d-l D. A. Sturdza și dăruite Academiei dimpreună cu frumoasa colecțiune de manuscripte a tatălui său Alexandru Sturdza Miclăușanu, cuprinzând mai ales Cronicari Moldoveni.

Mai multe manuscripte românești vechi a strâns de asemenea Gheorghe Asachi, dela care iarăși nu ne-a rămas nici un inventar sau listă despre ele. Unele au fost cumpărate, după moartea marelui dascăl și scriitor, de d-l D. C. Sturdza-Scheianu, care iar le-a adaus la biblioteca Academiei.

M. Kogălniceanu adunase în tinerețe o bogată culegere de manuscripte de cronice moldovene, cari la bătrânețe au fost cedate Statului și de acesta dăruite și ele Academiei.

In Țara Românească, în afară de câte se păstrau în bibliotecile mai multor mânăstiri, o prețioasă culegere de manuscripte se află în biblioteca Colegiului S-tului Sava, de unde a trecut în Biblioteca Centrală a Statului în palatul Universității. Acolo au stat aruncate unul preste altul în două dulapuri fără nici un fel de catalog sau inventar până pe la 1879, când pentru cele românești s'a făcut o listă scurtă de tot de Aug. Frățilă, astăzi profesor la liceul din Galați, și de mine; iar pentru cele grecești și orientale de un Paschides. Toate au fost mutate mai târziu, prin ordin ministerial, la Muzeul de Anticități, de unde au fost trecute și ele, prin decretul regal No. 519 dela 10 Fevruarie 1903, în biblioteca Academiei.

O bogată adunare de manuscripte a strâns Banul Mihalache Ghica, pre la 1820—1840. Multe dintre ele, însemnate toate cu pecetea lui, au ajuns în stăpânirea lui Cezar Bolliac, dela care au fost cumpărate de d-l D. Sturdza și dăruite Academiei.

Colecțiunile însemnate de manuscripte românești adunate de cei doi veri Dimitrie A. Sturdza și Dimitrie C. Sturdza (Scheianu), cari amândoi, cu mari sacrificii și cu un zel luminat și mulți ani neadormit, au făcut cele mai bogate biblioteci istorice românești cari au fost vreodată, au fundat colecțiunea Academiei Române, care de un pătrar de secol fără încetare crește și se îmbogățește prin daruri și prin cumpărături.

Colecțiunea Academiei de manuscripte românești numără astăzi 3.451 volume și este o comoară neprețuită pentru studierea istoriei vieții intelectuale a Românilor din secolii trecuți. Manuscripte slavone sunt 509 volume, grecești 740, latine și în limbi moderne occidentale 244, în limbi orientale 66 volume.

Manuscriptele noastre nu au însemnătatea celor din apus: ele nu cuprind multe scrieri originale și de mare preț prin frumusețea lor literară sau prin valoarea lor de gândire, nici nu sunt, ca multe din acelea, însemnate lucrări de artă prin frumusețea caligrafiei și prin finețea lucrărilor de înfrumusețare: miniaturi, inițiale, frontispicii, marginale. Toate acestea arte le-au încercat și meșterii noștri scriitori și înfrumusețetori de cărți, dar lucrările lor sunt modeste pe lângă ale meșterilor apuseni; ele stau însă cu fală în fruntea celor făcute la popoarele vecine de aceeaș biserică și de aceeaș cultură cu al nostru.

Manuscriptele noastre formează o neprețuită arhivă a minții și a gândirii strămoșilor noștri dinainte de mijlocul secolului trecut. Este mare păcat că ele au fost lăsate în prada disprețului distrugător, după ce au venit cărțile nouă mai ieftine, frumos tipărite, și că nu au fost adunate la timp de prin mânăstiri, biserici, precum și de prin casele boierești, preoțești și cărturărești, unde multe, foarte multe, au fost desfăcute foaie după foaie spre a slujì la aprinsul focului sau la legatul oalelor de dulceață.

Puține câte au mai rămas nedistruse au tocmai de aceea o însemnătate cu atât mai mare, și acei cari le-au adunat și le adună fac prin urmare un foarte mare serviciu studiului istoriei culturii românești în secolii trecuți.

Pentru a înlesnì cunoașterea și folosirea culegerii manuscriptelor românești adunate în biblioteca Academiei, se publică această descriere a lor.

La fiecare volum — pe lângă descrierea materială — se arată amănunţit cuprinsul lui, se reproduc cuvintele înainte, cuvintele de sfârşit, deosebitele note privitoare la scriitorul cărţii, la stăpânii ei după vremi, la cetitorii, prin ale căror mâni a trecut şi cari adeseori au lăsat pe dânsele scrisă amintirea lor şi a întâmplărilor mai însemnate publice sau familiare.

Nu am mers deocamdată mai departe cu reproducerile. Dorim ca să dăm mai târziu reproduceri în facsimile de pe pagini alese şi caracteristice ca scrisoare şi ca înfrumuseţare din deosebite timpuri.

La pregătirea şi tipărirea părţii cuprinse în acest tom am fost ajutat de mai mulţi colegi şi confraţi de muncă în serviciul bibliotecii Academiei. Cel dintâiu a fost Axente Petruţ, cetitorul ager şi sigur al celor mai încurcate scrisori; pe acest preţios tovarăş iubitor de muncă l-am pierdut. La o parte din munca grea a corecturilor a dat ajutor d-l O. Lugoşianu. Indicele amănunţite dela sfârşitul volumului au fost făcute de d-l Vasile Pârvan, care se află acum pentru studii de istoria antică la Berlin, de unde trimite atât de luminoase lucrări despre istoria patriei noastre în epoca romană.

Celui care s'a dus dintre noi în lumea păcii îi trimit — încheind acest tom — o amintire jalnică, iar celor cari stau în ogorul muncii o mulţumire colegială pentru ajutorul dat la acest lucru bun şi folositor.

I. BIANU.

7 Ianuarie 1907.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMANE

MANUSCRIPTE ROMANESCI

Nr. 1.

In-folio. — 384 pagine. — Secolul XIX. — Biblioteca Scheiană.
Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

Copiile următórelor documente din Moldova «*De pe o condică din Biblioteca D. Marele Vornic Mihail Sturdza*» (Cuvintele între « » sunt scrise de I. Mălinescu).

1. «Carte gospod dată [de Ştefan Vvod] Egumenuluĭ şi a tot soborul de la sfânta mănăstire Bărnova ca să aibă a-ĭ lucră satul Cĭurbeştĭ doaă zile într'o lună.» Iaşĭ 7168 (1660) August 5. — Pag. 1.

2. «Carte gospod dată mănăstiriĭ Bărnoviĭ pentru ca să aibă a lucră aceştiĭ mănăstirĭ lăcuitoriĭ din satul Cĭurbeştĭ doaă zile pi toată luna,» de la Anton Ruset Vvd. Iaşĭ 7185 (1677) Maiŭ 3.—Pag. 1—2.

3. «Hrisov di la Nicolaĭ Alicsandru Vvod pentru pogonăritul de viĭ». Iaşĭ 7222 (1713) Decembre 20. — Pag. 2—4.

NB. La sfîrşit are nota: «Acesta s'aŭ posläduit de cătră mine de pe orighinalul din Arhiva Mitropoliĭ. Mălinescu».

4. Hrisov de la Grigorie Ghica Vvod, Iaşĭ 7236 (1728) Iulie 30, despre dajdiile ce are a da fieşte-care bréslă. — Pag. 5—7.

5. «Hrisov de miluire ce s'aŭ dat mănăstirilor închinate la sfântul Mormânt», de la Costandin Nicolaĭ Vvd. Iaşĭ 7251 (1743) Aprilie 20. — Pag. 8—13.

6. «Hrisovŭ întăritoriŭ a altuĭ hrisovŭ de miluire ce s'aŭ dat mănăstirilor închinate la Sfântul Mormânt», de la Ioan Nicolaĭ Vvod. Iaşĭ 7252 (1743) Novembre 30. — Pag. 14—20.

7. «Hrisov de la Domnul Grigorie Ghica Vvod pentru şcoale.» Iaşĭ 7256 (1747) Decembre 25. — Pag. 20—25.

8. «Carte sinodicéscă ca să nu să maĭ facă Mitropolit grec.» 7260 (1752) Ianuarie 1. — Pag. 26—29.

9. «Hrisov pentru aşezare biruluĭ ţăriĭ pe străinĭ», de la Constandin Mihail Cehan Vvod. 7260 (1752) Iulie 9.— Pag. 30—32.

28. Hrisovul luĭ Alexandru Costantin Vvod, pentru scutirea némurilor boeresci, de desătină, goştină şi vădrărit. 1783 Septembre 1.— Pag. 109—111.
29. «Anaforà pentru daniĭ, schimburĭ şi vănzărĭ,» 1785 August 14, întărită de Alexandru Ioan Mavrocordat Vvod, la 1785 Octobre. — Pag. 113—119.
30. «Anaforà pentru ţăganĭ,» 1785 Septembre 12, întărită de Alexandru Mavrocordat Vvod, la 1785 Novembre 10. — Pag. 119—125.
31. «Cuniţa ce s'aŭ dat venit spitaluluĭ de la Mănăstirea Sfânt. Spiridon.» 1785 Decembre 1. — Pag. 125—126.
32. «Hrisov obştesc pentru daniĭ, schimburĭ, i vănzărĭ şi pentru ţiganĭ,» de la Alexandru Mavrocordat. Iaşĭ 1785 Decembre 28. — Pag. 126—132.
33. «Pentru codriĭ, redĭurĭ, dumbrăvĭ şi luncĭ,» anaforà din 1792 Octobre 16, întărită de Alexandru Costandin Moruz Vvod, la 1792 Novembre 28. — Pag. 133—136.
34. «Cercetare hotaruluĭ între Tranzilvanie şi între Moldavie.» 1792 Novembre 14. — Pag. 137—141.
35. «Hrisov pentru Ţiganiĭ domneştĭ lingurarĭ şi ursarĭ,» de la Constandin Suţu Vvod. 1793 Martie 25. — Pag. 141—144.
Blestemul pentru cine ar îndrăznì să strice hotărîrea de maĭ sus. — Pag. 144.
36. «Cărţĭ gospod ce să daŭ pentru slujba Cuniţiĭ.» 1794 Decembre 1. — Pag. 145—146.
37. «Ponturile în ce chip s'au hotărît cu sfatul de obşte, ca să să urmeze paza dumbrăvilor, a redĭurilor, a luncilor şi a codrilor Mereĭ, şi cu rănduĭală să ĭa ceĭ ce vor avé trebuirĭ, de orĭ-ce fel de cherestea şi lemne de ars în foc, şi ce urmărĭ se păzéscă stăpâniĭ moşiilor, la luarea zecĭueliĭ din cherestea, ĭar pentru lemne de ars în foc să nu să supere cu zecĭuelă, precum în jos se arată.» 1794 Decembre 29. — Pag. 146—148.
38. «Ponturĭ în ce chip s'au hotărăt să să urmeze şi să să păzască la rănduĭala dregătorieĭ ţănuturilor, şi s'au triimis din poronca Măriĭ Sale Mihail Constandin Suţul Vvod, la ispravniciĭ ţănuturilor.» 1794 Decembre 29. — Pag. 148—151.
39. «Ponturĭ după carĭ au să urmeze dregătoriĭ ţănuturilor, şi s'au triimis din poronca Măriĭ Sale Mihail Costandin Suţul Vvod la izpravniciĭ ţănuturilor.» 1795 Martie 18. — Pag. 151—158.
40. «Carte gospod deschisă pentru venitul măgerieĭ.» 1795. — Pag. 158—159.
41. «Hrisov pentru cărţile domneştĭ,» de la Alexandru Ioan Calimah Vvod. 1795 Septembre 3. — Pag. 159—161.
42. «Măsura pogonuluĭ de tĭutĭun, de vie şi păpuşoĭ.» 1797 Iulie 13. — Pag. 161.
43. «Ponturĭ după carĭ să îndatoresc pi Dum-lor ispravniciĭ ţănuturilor ca să urmeze întocma.» 1799 Iunie. — Pag. 161—165.
44. «Hrisov pentru veniturile Sfântuluĭ Spiridon,» de la Costandin Alexandru Ipsilant Vvod. Iaşĭ 1799 Decembre 1. — Pag. 165—178.
45. «Anaforaoa Mitropolituluĭ Iacov, pentru şcoale,» 1800 Aprilie 28. — Pag. 179—187.
46. «Hrisov gospod pentru ţiganiĭ lingurarĭ şi ursarĭ,» de la Alexandru Suţu Vvod. 1802 Iunie 20. — Pag. 187—192.
47. «Anaforaoa ci s'au făcut de Dum-lor Boeriĭ, pentru aşăzare biruluĭ

țăriĭ, până a nu veni Mărie sa Alicsandru Moruz Vvod.» 1802 Novembre 16.— Pag 192—194.

48. «Al doile anaforà, ci s'au făcut pentru așăzare biruluĭ țăriĭ.» 1802. — Pag. 194—197.

49. «Țidulă gospod a Măriĭ Sali Alicsandru Moruz Vvod, ci s'au scris cătră Dl Vornicu Manolachi Dimachi când s'au rânduit Vornic de Obștie.» 1803 Ianuarie 1. — Pag. 197—201.

50. «Anaforà ci s'au făcut pentru adăogire lefilor Ispravnicilor,» 1803 Ianuarie 5, întărită de Alicsandru Costandin Moruz Voevod.— Pag. 201—205.

51. «Tălmăcire Hrisovuluĭ grecesc di întăritură a al doile anaforali pentru birul țăriĭ.» 1803.— Pag. 205—208.

52. «Al doile anaforà pentru așăzare biruluĭ țăriĭ,» 1803 Martie 10, întărită de Alecsandru Costandin Moruz Vvod. Pag. 209—213.

53. «Hrisov ce s'au făcut asupra privileghiilor mazililor din toată țara,» de la Alecsandru Costandin Moruz Vvod. 1803 Martie 20. — Pag. 214—218.

54. «Anaforà ci s'au făcut, pentru strângire oilor mumbaeliĭ dintr'acest anu, cari s'au întărit și di cătră Mărie sa Vodă, 1803 Maiŭ 2,» întărită de Alicsandru Costandin Moruzi Vvod. Pag. 218—223.

55. «Hrisov pentru urmare dregătorilor di pi la țănuturĭ,» de la Alicsandru Costandin Moruz Vvod. 1804 Ianuarie 18. — Pag. 223—226.

Blestem pentru păzirea hotărîriĭ din hrisovul de maĭ sus. 1804 Ianuarie 20. — Pag. 227—228.

56. «Hrisov gospod pentru țiganiĭ lingurarĭ și ursarĭ,» de la Alicsandru Costandin Moruz Vvod. 1804 Februarie 20. — Pag. 228—233.

Blestem asupra celor ce s'ar ispiti a strica hotărîrea arătată prin hrisovul de sus. 1804 Februarie 27. — Pag. 233—234.

57. «Anaforà din parte pre osfințieĭ sali părinteluĭ Mitropolit, și a tuturor Dum-lor boerĭ halĭ și ne halĭ, ci s'au făcut la 1804 Martie în 31, asupra scrisoriĭ ci s'au fost aruncat, de către uniĭ la curte gospod și la sfânta Mitropolie.» 1804 Martie 31. Intărită de Alicsandru Costandin Moruzi Vvod. 1804 Aprilie. — Pag. 234 — 240.

58. «Magzarul ci s'au făcut cătră pre puternica înpărăție, tot pentru acéstă pricină a scrisoriĭ ci s'au făcut.» 1804 Aprilie 4. — Pag. 240—245.

59. «Carti gospod deschisă a Măriĭ sali Costandin Vvod Ipsilant, Domnul țăriĭ Româneștĭ, ci au triĭmis-o asupra voeĭ, ci au dat de a să aduce apă la cișmelile din Focșanĭ Moldoviĭ de la izvoarăli ot Pituloasa din ceĭa lantă parti din țara Munteniască.» 1804 Aprilie 10. — Pag. 245—246.

60. «Pitac grecesc, ci au scris Mărie sa Costandin Vvod Ipsilant, Domnu țăriĭ Româneștĭ, cătră Mărie sa Vodă Domnu țăriĭ Moldavieĭ, pentru voe ci s'au dat a să aduce apă în Focșanĭ a Moldaviei, din izvoarăle din ceĭa parti a țăriĭ Româneștĭ.» 1804 Aprilie..... (Textul lipsesce). — Pag. 246.

61. «Inștiințari ci au venit de la Dum. Stolnic Ioan Vărnav ispravnicul de țănut Bacăuluĭ, pentru îndreptarea hotaruluĭ.» 1804 Iulie 8. Pag. 247—251.

62. «Anaforà întărită pentru așăzarea biruluĭ țăriĭ,» 1804, întărită de Alicsandru Costandin Moruz Vvod. 1804 Iulie. — Pag. 251—266.

63. «Hrisov de miluirea ci s'au dat Mănăstiriĭ sfântuluĭ Spiridon din Eșĭ, ca să aibă a lua pe tot anul de la ocnile domneștĭ orânduită somă de ocă

sare,» de la Alicsandru Costandin Moruz Vvod. 1804 Decembre 10. — Pag. 267—268.

64. «Hrisov ci s'au făcut după anaforaoa cea întărită în facerea cişmelilor, întărind şi prin acésta hotărâre cuprinsă prin anaforà, 1806 Maĭ 12,» de la Alicsandru Costandin Moruz Vvod. 1806 Maĭŭ 12. — Pag. 268—271.

65. «Anaforà ci s'au făcut la 1806 Maiŭ, pentru cişmeli,» întărită de Alicsandru Costandin Moruz Vvod. — Pag. 271—275.

66. «Rânduiala pentru preoţiĭ di pi la sati în ci chip să să urmeze. 1811 Iunie 24». — Pag. 275—277.

67. «Anaforà obştéscă a boerilor pământenĭ către prea înălţatul Domn Scarlat Alecsandru Calimah Vvod, cu arătare de starea întru care au rămas Moldavie după luarea şi dezlipirea ţănuturilor di piste Prut.» 1812 Octobre 2. — Pag. 277—287.

68. «Anaforà obştéscă a boerilor către Mărie sa Scarlat Alicsandru Calimah Vvod, până a nu veni în scaun, cu cuprinderea de cele urmate maĭ înainte, în pămîntul Moldaviĭ, şi de orânduelile ce să cuvin a să aşezà, pentru vreme, întru care s'au hotărît ertarea biruluĭ ţăriĭ.» 1812 Octobre 11. — Pag. 287 — 291.

69. Anaforà obştéscă pentru împlinirea veniturilor casseĭ resurilor, ce nu s'a ajuns pe un an, şi pentru cheltuelile întocmiriĭ şi reparaţieĭ Curţiĭ pămîntescĭ. 1812 Decembre 9. — Pag. 297--300.

70. «Anaforà pentru veniturile şi ţânere şcoaliĭ din oraşul Eşiĭ,» 1813 Martie 25, întărită de Alexandru Calimah Vvod. 1813. — Pag. 300—304.

71. «Anaforà pentru cercetare sămilor casăĭ răsurelor şi a VisterieĭŞi pentru baniĭ ce s'au socotit a să strânge din ţară, spre înplenire lipsăĭ casăĭ răsurelor şi întâmpinare cheltuelilor Vistericĭ», 1813 Octobre, întărită de Scarlat Alexandru Calimah Vvod. 1813 Octobre 17. — Pag. 304—308.

72. «Hrisov de miluire dat sfinteĭ mănăstirĭ a sf. Spiridon din Eşĭ, ca să aibă a trage venitul cantaruluĭ atât de pin târgurĭ, cât şi de pin sate» de la Scarlat Alexandru Calimah Vvod. 1813 Octobre 19. — Pag. 308—310.

73. «Ţădulă gospod pentru vornicie Politieĭ.» 1813 Decembre 6. — Pag. 310—313.

74. «Ţădulă pentru rânduire Postelniculuĭ Mavrogheni asupra mezelurilor,» de la Scarlat Alexandru Calimah Vvod. 1814 Ianuarie 1. — Pag. 314—317.

75. «Ţădulă gospod pentru a să face obştîască socotinţă întru aşăzare biruluĭ ţăriĭ», de la Scarlat Alexandru Calimah Vvod. 1814 Maiŭ 8. -- Pag. 317 — 320.

76. «Anaforà ci s'au făcut pentru aşăzare biruluĭ ţăriĭ», 1814 Maiŭ 15, întărită de Scarlat Alicsandru Calimah Vvod. 1814 Maiŭ. — Pag. 321—331.

77. «Anaforà ci s'au făcut pentru scutelnicĭ,» 1814 Iulie, întărită de Scarlat Alicsandru Calimah Vvod. 1814 August 9. — Pag. 331—334.

78. «Anaforà pentru naziriĭ mizilurilor,» 1814 Iulie 30, întărită de Scarlat Alicsandru Calimah Vvod. 1814 August 11. — Pag. 334—335.

79. «Ţidulă gospod pentru cercetare şi adăogire iratuluĭ casiĭ doftorilor,» de la Scarlat Alicsandru Calimah Vvod. 1814 August 26. — Pag. 336.

80. «Anaforà pentru venitul vatăjiiĭ di harabagiĭ di Galaţĭ, cari s'au dat casiĭ doftorilor.» 1814 Octobre 23, întărită de Scarlat Alicsandru Calimah Vvod. 1814 Novembre 10. — Pag. 337—338.

81. «Anaforà pentru cercetare sămiĭ Visterieĭ până la sfârşitul luniĭ luĭ Maĭ a anuluĭ curgătoriŭ, cum şi socotinţa de sporire ci să cuvine în iratul Visterieĭ şi a casăĭ răsurilor,» întărită de Scarlat Alicsandru Calimah Vvod. 1814 Decembre 30. (Sfîrşitul lipsesce). — Pag. 338—342.

82. «Ţădulă gospod pentru rânduire Dumi-sale Vorniculuĭ Vasilache Rosăt asupra nazăruluĭ menzălurilor numindu-se Hatman de menzălurĭ,» de la Scarlat Alecsandru Calimah Vvod. 1818 Ianuarie 1. — Pag. 343—345.

83. «Ţădulă pentru rânduire Dum-s. Stol. Costandin Scheleti la rangu de nomofilacs.» (Textul lipsesce). — Pag. 345.

84. «Ponturile pentru lucru ce s'au socotit să lucreze ceĭ ce şăd pe moşiile altora dată (după) hotărîrea hrisovuluĭ.» —Pag. 347 — 348.

85. «Rânduĭala prepasurilor în ce chip să să urmeză.» — Pag. 349.

86. «Mortasăpie în ce chip să să urmeză.» — Pag. 349.

87. «Venitul cantaruluĭ.» — Pag. 349—350.

88. «Rânduĭala măsurilor, adecă merţa, vadra de miere, vadra de vin, falce de fân, la cărăuşăe cu vin, cum să să urmeză, urmare păscutuluĭ vitelor, despre văcarĭ, cum şi fânul când să mănâncă de vite streine.» — Pag. 350—351.

89. «Brudina Dunăriĭ.» — Pag. 351.

90. «Brudina Nistruluĭ.» — Pag. 351.

91. «Brudina Prutuluĭ, a Săretiuluĭ, i a Moldoviĭ, a Bistriţăĭ şi a Trotuşuluĭ.» — Pag. 351—352.

92. «Ponturĭ pentru rânduĭala vatajilor de arabagiĭ, ce au a să rândui pe la ţănuturĭ.» — Pag. 352.

93. «Ponturĭ domneştĭ pentru urmare fieşte-cărue dregătoriŭ în slujba sa.».— Pag. 352—355.

94. «Socotinţa pentru oareş care ajutoriŭ a ispravnicilor afară de léfă, ca să să poată iconomisă fără a să abate la catahrisis.» — Pag. 356—358.

95. «Carte gospod deschisă în ponturĭ pentru urmare ce are a păzi căpitan, ce să va orândui la Schele Sculeniĭ de către Dumn-luĭ boeriul nazăr a pocĭtelor, întru ale păziĭ a margineĭ.» — Pag. 358—360.

96. «Cărţĭ ce să dau când să rânduesc ispravnicĭ noĭ.» — Pag. 360—361.

97. Anaforà obştéscă pentru aşezarea biruluĭ.—Pag. 363 — 374.

98. Anaforà obştéscă pentru publicaţiile ce sunt a se face la vîndărĭ de moşiĭ. 1819 Octobre 31. — Pag. 375—381.

99. Anaforà obştéscă pentru pravilele şi obiceiurile, după carĭ se ocârmuesce ţéra. 1819 Novembre. — Pag. 381—384.

Nr. 2.

In-folio. — 72 pag. — Secolul XIX — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

«Condica a sfinteĭ Bisericĭ a Patruzecĭ de Sfinţĭ de aicea din oraşul Iaşiĭ — 1798 Iunie 14.»

Cuprinde:

Insemnărĭ despre veniturile şi administraţia averiĭ bisericiĭ şi altele, în aniĭ 1820—1823. — Pag. 1—46.
Reţete pentru şerbet, dulceţĭ, etc. — Pag. 47—51.

Nr. 3.

In-folio. — 140 pag. — Secolul XIX. — Bibl. Schciană.
Scris pe hârtie de maĭ mulțĭ.

«Tălmăcirĭ de pe felĭurĭ de Fermanurĭ a înaltiĭ Porțĭ, a Mareluĭ Vizirĭ, și vr'o căte-va alte copiĭ de documenturĭ, care s'aŭ prescris din o condică, din Biblioteca Mareluĭ Vornic D-ĭ Mihail Sturdza, cuprinzătoare de 50 giumătățĭ de coale scrisă, supt titlu *Condică de Fermanurĭ*, dintru care cele maĭ multe copie erà supt însuși iscăliturile D-ĭ Vorniculuĭ Sturza încredințate, cumcă ar fi întocmaĭ cu orighinalurile. Iar acésta de față s'aŭ posleduit de cătră mine, afară de cele greceștĭ care aŭ rămas neposleduite pănă astăzĭ. In Eșĭ anul 1833 Septemvrie 15. Iordaki de Mălinescu.»

Volumul se închee cu următórea notă: «Până aicea este din Condica Dumi-sale Vorniculuĭ Mihalachi Sturdza, ce înplinește astăzĭ îndatorirea de Ministru Finanțuluĭ. In Eșĭ la 15 Septe. 1833. Mălinescu.»

1. «Μετάφρασις τοῦ παρὰ τοῦ Σουτζάκ Ταταρλαρὶ ληφθέντος χοτζετίου διὰ τὸ ἀφεθὲν ἐν ταῖς μέρος (*sic*) τῆς Πογδανίας, ἐκ τῶν 32 ὡρῶν μὲ τὰς συμφωνίας καὶ πόντουρα, ὁποῦ ὑπεσχέθησαν ὡς διαλαμβάνουται ἐν τῷ παρόντι χοτζετίῳ, ὅπερ ἔγινεν κατὰ 23 ἀπρηλ. τοῦ: 1780: ἔτους σωτηρίου καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ τζεμάζουιλ ἐβέλ τοῦ 1114 (*sic)* ἔτους ὀθωμανικοῦ. — Pag. 1—2.

2. Inalta poruncă către Domnul Moldoveĭ și către boeriĭ țĕriĭ, ca să privegheze pentru împlinirea poruncilor împĕrătescĭ și pentru buna administrare a raeleĭ. La sfîrșitul luniĭ Zafer. — Pag. 3—4.

3. «Tălmăcire de pe înpărătescul, sfîntul Hati-Humaĭum, spre poroncă de laudă.» La sfîrșit: «In anul [hegireĭ] 1194, pe la sfîrșitul luniĭ Trimaz *(sic)*, în păzitul de Dumnezeŭ Țarigrad.» 1780. — Pag. 5—13.

4. Firmanul împĕrătesc către Costandin Vvod, Domnul Moldoveĭ, arătându-ĭ înalta satisfacție, pentru credinciósele luĭ slujbe, trimițĕndu-ĭ și darurĭ.— Pag. 14—15.

5. «Tălmăcirea aceĭ despre parte celor din Bender Gherle-Agalar, către înnălțimea sa; scrisă Mehtup în 1 (a luĭ Noemvrie) anul 1781.» — Pag. 16—17.

6. «Inalt ferman înpărătesc ce aŭ venit respuns.» La sfîrșit: «Din Țarigrad cel de D-zeŭ păzit (anu Otomanicesc) 1200, luna la sfîrșitul luĭ Gemaziel ahăr.» 1785 Aprilie — Pag. 17—19.

7. Firmanul împĕrătesc către Alexandru, fiul luĭ Costandin Vvod, pentru ertarea dărilor pe doĭ anĭ la locuitoriĭ din cele cincĭ ținuturĭ ale Moldoveĭ, întórse înapoĭ de către Austria, și pentru negutătoriĭ Turcĭ ce vin în Moldova. La sfîrșit: «S'aŭ scris pe la mijlocul luĭ Ramazan 1206.» 1792 Aprilie. — Pag. 19—29.

8. «Cuprindere înaltuluĭ, înpărătesc ferman.» La sfîrșit: «ce s'aŭ dat la mijlocul lumineĭ Șevval în anul 1212, în păzitul de Dumnezeŭ Țarigrad.» 1798 Martie. — Pag. 30—34.

9. «Tălmăcirea caimeleĭ prea înaltuluĭ Vezir.» — Pag. 34—38.

10. «Tălmăcirea mehtupuluĭ prea înălţatuluĭ Vezir.» — Pag. 38—39.

11. «Tălmăcire de pe înaltul hatihumaĭum a pre puterniciĭ înpărăţiĭ, s'aŭ dat pentru nezamul sudeţilor.» La sfîrşit: «In cetatea Ţarigraduluĭ, anul 1213. Muharem 7.» 1798 Iunie 10. — Pag. 40—45.

12. Arătarea hotarelor loculuĭ ce s'aŭ lăsat Tătarilor din locul Moldo[illegible] pe timpul luĭ Costandin Moruz Vvod. — Pag. 45—47.

13. «Suret de pe înaltul berat a prea puterniciĭ înpărăţiĭ, ce s'aŭ ce la intrarea Domnieĭ Măirieĭ sale Costandin Alexandru Ipsilant Vvod în sca[illegible] la 1799.» La sfîrşit: «Spre începutul lumineĭ Şival a anuluĭ 1213.» — Pa[illegible] 47—51.

14. «Copie fermanuluĭ de Domnie a Domnuluĭ Alexandru Costandin Moruz Vvod, 1802.» La sfîrşit: «Ce s'aŭ scris la începutul lumineĭ Răgep anuluĭ 1217, întru păzăta de Dumnezeŭ cetate a Ţarigraduluĭ» — Pag. 51 — 56.

15. «Copia înpărătesculuĭ ferman, ce aŭ venit către Măria sa Alexandru Moruz Vvod după Mahzarul ce s'aŭ triimes din partea Dum-lor boerilor, 1802.» La sfîrşit: «S'aŭ scris către sfărşitul luneĭ Răgep la anul 1217, întru cea de Dumnezeŭ păzătă cetate a Ţarigraduluĭ.» — Pag 56—59.

16. «Μετάφρασις τοῦ ὑψηλοῦ βασιλικοῦ χατιτσερεφίου, ἀπὸ 1217 ἔτους ὀθωμανικοῦ.» 1802. — Pag. 60—80.

17. «Hatişerif ce aŭ venit după arzul Dum-lor boerilor, ce aŭ triimis la Ţarigrad, 1804 Iunie 1.» La sfîrşit: «S'aŭ dat la începutul luĭ Safer a anuluĭ 1217 *(sic)*, în cea de Dumnezeŭ păzătă cetate a Ţarigraduluĭ.» — Pag. 81—85.

18. «Tălmăcirea prea înaltuluĭ înpărătesc ferman hatişerif.» (Anul hegireĭ) 1217 (1802). — Pag. 85—111.

19. Firmanul Sultanuluĭ către Constantin Alexandru, Voevodul Moldoveĭ dat la a. heg. 1219 (1804), — traducere grecéscă. — Pag. 112—115.

20. «Arzul ce s'aŭ făcut către pre strălucita Poartă din partea Dumne-lor boerilor pentru Musait Căşlasi. 1803 Fevr. 20.» — Pag. 116—120.

21. «Manifestul Măririĭ sale înpăratuluĭ a toate Rosiile, care s'aŭ cetit la 23 Dechemvrie 1806 în Divanul acestuĭ Prinţipat.» 1806 Decembre 12.—Pag. 120—122.

22. «Tălmăcire de pe înaltul înpărătesc Ferman, ce aŭ venit către Măria sa Scarlat Alexandru Calimah Vvod cuprinzătoriŭ de mulţămire pentru zahiriaoa ce s'aŭ trimis la capanul înpărătesc, la anul 1814 Ianuarie.» La sfîrşit: «S'aŭ dat la anul 1228, la începutul luneĭ Muharem.» —Pag. 123—124.

23. «Tălmăcirea înaltuluĭ Hatihumai, ce aŭ venit Domnuluĭ Scarlat Alexandru Calimah Vvod cu dar înpărătesc cu o tabachere, 1814 Iulie 18.» La sfîrşit: «S'aŭ dat la începutul luneĭ Răgep, anul 1228.» — Pag. 125—127.

24. «Magzar ce s'aŭ făcut către prea înălţatul Vezir, mulţămitoriŭ asupra fermanurilor care aŭ venit Domnuluĭ Scarlat Alexandru Calimah Vvod.» 1814 Iulie 16. — Pag. 128—131.

25. «Manifest a luĭ Alexandru înpărat a toată Rosiea.» Chişinăŭ, 1818 Aprilie 29. — Pag. 131—134.

26. Firman asupra Principatelor Valachieĭ şi Moldoveĭ. 1819 Ianuarie. Inceputul lipsesce. — Pag. 135 — 140.

Nr. 4.

In-folio. — 14 foĭ nepaginate şi 1144 pagine. — Secolul XIX. — Bibl' Scheiană.

Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ; amestecat cu foĭ tipărite şi litografiate.

Pe dosul legăturiĭ şi pe fóea 1-a nepaginată: «Romania—Manuscripte—I.»

Pe fóea dinaintea pagineĭ 1:

«Copie. Acta lucrărilor Comitetuluĭ Electoral din ţinutul Romanuluĭ — 1857 — în alăturărĭ şi cu alte acte.»

Cele 9 foĭ nepaginate cuprind: «Tabla Materiilor,» cum urméză:

Tabla materiilor.

Nr. 5.

In-folio. — 4 foï nepaginate și 378 pagine. — Secolul XVIII și XIX. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de maï mulțî; amestecat cu foï tipărite și litografiate.

Pe dosul legăturiï și pe 1-a fóe nepaginată:

«Romania — Manuscripte — Tom. II.»

Pe 2 foï nepaginate se află următórea:

Tabla Materiilor.

Nr. 6.

In-folio mic. — 7 foĭ nepaginate și 358 pagine. — Secolul XIX. — Bibl Scheiană.

Scris pe hârtie de maĭ mulțĭ; amestecat cu foĭ tipărite.

Pe dosul legăturiĭ și pe 1-a fóe nepaginată:

«Romania — Manuscripte — Tom. III.»

Pe 3 foĭ nepaginate se află următórea:

Tabla materiilor.

No. 7.

In-4°. — 9 foĭ nepaginate şi 516 pagine. — Secolul XVIII şi XIX. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

Pe dosul legăturiĭ şi pe 1-a fóe nepaginată:

«Romania — Manuscripte — Tom. IV.»

Pe 5 foĭ nepaginate se află următórea:

Tabla materiilor.

No. 8.

In-folio. — 3 foĭ nepaginate şi 522 pagine. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană. Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ; amestecat cu foĭ tipărite şi litografiate.

Pe dosul legăturiĭ:

«Catagrafie.»

Pe 2 foĭ nepaginate se află următorul cuprins:

Tabele.

Nr 9.

In-folio. — 252 foĭ (Numĕrarea veche a foilor începe cu 1 la fóea 5, şi termină cu 228 la fóea 242: Cifrele puse în parentesă sunt numĕrul foilor din numerotaţia nóstră). — Secolul XVIII. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de acelaş.

Titlul pe fóea 3-a:

«Acĭasta ĭaste poarta cărţiĭ aceştiĭa şi o am lăsat pre ea deşchisă, ca orĭ carele va voi să între cu cetirea printr'însa, şi marĭ şi frumoasă lucrurĭ minunate va vedé şi văzîndu-le multŭ să va mângâea sufletul luĭ din cetirea cu luare aminte: şi s'au

:ris acïastă carte în zilele luminatuluï Domnuluï nostru Alexanru Ioan Mavrocordat, întru întâïa Domnie a Mării sale, în înta Mânăstire Némţul, când erà prea cuviosul părintele nostru tareţ Paisie, de mine cel maï nevrednic decât toţï: când erà ırsul anilorŭ de la Hristos 1786.»

«Catalog, adecă însĕmnare pentru capetele a aceştiï cărţï ci să află întru nsa, pentru maï lesne aflarea pricinilor, care la ce loc să află:»

«Capulŭ alŭ 29: Thevda fermăcătorĭul fu chiemat de popiĭ păgâneştĭ, ca să întoarcă pre înpăratul să cinstéscă pre Dumnezeĭ şi-ĭ dă sfat cum să nevoĭască a trage spre sine pre fiĭul său cu cuvintele céle dulcĭ şi amăgitoare a muerilor celor réle fără ruşine.». . . . . List. 123 (137)

«Capul 30: Thevda pentru spunerea unuĭ baznu îndémnă pre înpăratul ca să aducă la fiĭul său muerĭ şi féte frumoasă, ĭară Ioasafŭ tot precumŭ era elŭ deprins la ispite, şi le gonéşte cu ruga.» . . . . . . List. 126 (140)

«Capul 31: Ioasafŭ cu semnul sfinteĭ crucĭ gonéşte pre diĭavolĭ, şi să întrébă cu Thevda din cuvinte, şi l-au surpat pre Thevda, aşijderea şi pre idolĭ.». . . . . List. 133 (147)

«Capul 32: Thevda s'au plecatŭ de vorbele céle de maĭ sus arătate, şi priimind credinţa creştinéscă aŭ aruncat toate cărţile sale în focŭ.» List. 138 (152)

«Capul 33: Înpăratul cu sfatul Varahieĭ înparte înpărăţiĭa luĭ în doao cu fiĭul săŭ, şi l-aŭ trimis în partea ci ĭ-au dat, ca să domnéscă.» List. 143 (156)

«Capul 34: Inpăratul Avenir începù a-ş venì întru conoştinţă, şi începù a ĭubì credinţa creştinéscă şi pre creştinĭ şi chemă pre fiĭul săŭ ca să se învéţă dela dânsul credinţa întru Hristos.» . . . . List. 147 (161)

«Capulŭ 35: Avenir înpăratul priiméşte credinţa creştinéscă, şi pre idolĭ ĭĭ zdrobéşte şi casăle lor le întoarce în biséricĭ.» . . . . . . List. 150 (164)

«Capul 36: Ioasafŭ 40 de zile după moartea tătâne-său déde înpărăţiĭa sa Varahieĭ, şi toate lăsându-le să dusă în pustie.» . . . . . List. 153 (167)

«Capul 37: Ioasaf umblând prin pustie mâncà numaĭ buruĭane, şi ispitirile cu sămnul sfinteĭ crucĭ le goniĭà . . . . List. 159 (173)

«Capŭ 38: Ioasaf după ce aŭ aflatŭ pre Varlaam cu dânsul înpreună ş-aŭ petrecut viĭaţa în multă vréme.» . . . . List. 162 (176)

«Capulŭ alŭ 39: Varlaam spune luĭ Ioasaf pentru moartea sa şi-l mângăe pre elŭ; şi înpărtăşindu-să cu cinstitele şi prea curatele taĭne şi însămnându-să cu sămnul cinstiteĭ şi de viĭaţă făcătoareĭ crucĭ au murit.» List. 165 (179)

«Capul 40: Ioasaf îngroapă trupul luĭ Varlaam în pământ, ĭarŭ elŭ însuş petrecând intru învăţăturile legiĭ, şi moare şi elŭ şi ĭaste ingropatŭ lângă dânsul, apoĭ înpăratul Indeiĭ cu mare cinste aduce trupulŭ luĭ dinpreună cu a luĭ Varlaam la înpărăţiĭa luĭ» . . . . List. 169 (183)

«Cântecul luĭ Ioasaf când au întratŭ în pustie.» . . . . (186 v.)

«Sfârşitul aceştiĭ Istoriĭ a luĭ Ioasaf şi a luĭ Varlaam ce au scris-o sf-tul Ioan Damaschinŭ. August 31: 1786:» . . . . List. 173 (187)

«Luna luĭ Dechemvrie, întâĭa zi. Viĭaţa sfântuluĭ dreptuluĭ Filaretŭ cel milostivŭ.» . . . . List. 173 (187 v.)

«Luna luĭ Mart. întru întâĭa zi. Viĭaţa şi petrécerea a prea cuvioaseĭ muceniţiĭ Evdochieĭ.» . . . . List. 191 (205)

«Luna luĭ Martie în 17 zile. Viĭaţa prea cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Alexie omul luĭ Dumnezeŭ.» . . . . List. 218 (232 v.)

«Cuvânt pentru alegerea sufletuluĭ cu lumea, pentru că ce ĭaste maĭ bunŭ sufletul saŭ lumea; că zice ce folos ĭaste de va dobândì omul lumea toată şi-ş va pierde sufletul său. Marco, cap. 8.» . . . . . Fol. 243

Pe fol. 250 v. şi 251 se află următórele:

«Sfârşitul şi luĭ Dumnezeŭ laudă celuĭ ce pururea să proslăvéşte întru sfinţii săĭ, că me-au ajutat după început de am şi săvârşitŭ.

«Bine ĭaste cuvântat cela ce deşchide uşa darurilor némuluĭ creştinescŭ.

«Bine ĭaste cuvântatŭ Domnul nostru Iis Hs, cela ce au dat pre maica sa folositoare némuluĭ creştinescŭ.

«Bine ĭaste cuvântatŭ mângâitorĭul duhul sfântŭ, Domnul cela ce luminéză pre tot omul ce vine în lume.

«Ĭară pre toţĭ ceĭa ce v'aţ învrednicit cu lumina minţiĭ a priĭvì în oglinda daruluĭ, rogu-vă eu cel întunecatŭ la minte şi cu totul de nicĭ o trébă: de veţ aflà vre o greşală, sau alunecarea condeĭuluĭ, sau cu uĭmirea minţiĭ, sau cu netocmirea cuvintelorŭ, sau cu ne orthografiĭa meşterşuguluĭ, sau orĭ în ce chipŭ: că precum amŭ aflat aşà am şi scris, măcară că şi izvodul de pre carele am scris au fost foarte prost la scoaterea şi la alcătuirea cuvintelor foarte netocmitŭ, însă pre cât me-au fost cu putinţă am maĭ îndreptat-o; îndreptaţĭ cu duhul blândéţelor şi nu vă grăbireţĭ de a mă osândì: că precumŭ nu să poate a fi văzduhul fără de norĭ sau marea fără de valurĭ, aşà şi scriitorĭuluĭ a fi fără de greşală: că nu ânger au scris, ci mână de tină şi ticăloasă au scris, şi o minte întunecată cu toate păcatele şi înpietrită cu dobitocĭască simţire. Pentru acĭasta mă rog tuturor celor ce aţĭ luat de la Hs dătătorĭul de darurĭ talantul înţălegeriĭ şi al înţălepcĭuneĭ şi al ĭubiriĭ de ostenélă, pentru cela ce au luminat mintea sfinţilor Apostoli, ca să înţălégă scripturile, şi prĭntr'ânşiĭ toată lumea au luminatŭ: priĭmiţĭ dară acĭastă puţină ostenélă a ticăloşieĭ méle, precum au priĭmit şi mântuitorĭul nostru Iis Hs aceĭ doĭ banĭ aĭ văduveĭ ceiĭ sărace, că şi mic lucru de ĭaste, dar cu mare ostenélă s'aŭ săvârşit, că numaĭ celŭ ce scrie acela ştie, şi cuĭ s'ar întâmplà a ceti pre acĭastă carte să mă pomenéscă şi pre mine la sfintele lor rugăcĭunĭ. Cel maĭ mic şi maĭ nevrédnec şi tuturor prea plecat.

«Ioanichie Monah Săon.»

Apoĭ s'aŭ adaus următórele note pe f. 251 v.:

«Cu agĭutorĭul adivăratului şi mult milostiv, dreptul nostru Dumnezeu Isus Hristos, am cetit acĭastă de folos sufletilor noastre (în cincĭ zile am mântuit-o de cetit). Din carĭ mult am

cunoscut de folos sufletuluĭ, şi zic Dumnezeu să-l ţie pe scriitorĭul cărţiĭ acestiĭa, carĭ au fost frate maĭ marĭ răposatului părintelui nostru Stolnicu Iordachĭ Sion, pe carĭ Dumnezeu să-l erti.

«Şi dar sfătuesc şi eu pe toţĭ creştiniĭ, ca să cetĭască cu luoare aminte acĭastă sfântă carti, şi să urmeze ei întocmaĭ, căcĭ va află marĭ folos sufletuluĭ. Anul *(ras)* Ianuarie în 23 zile.

«In Domniĭa Domnuluĭ Mihail Grigoriu Sturza Vvd, am cetit, aflându-mă bolnav în Eşĭ, în casa maĭ mareluĭ mieu frate Duml Spatar Antohĭ Sion.

«Toader Sion Serdar.»

Pe fol. 252 v. se află însemnarea acésta :

«Amŭ trecut cu cetirea acĭastă sfântă carte, şi eu maĭ nevredniculŭ întră cititorĭ, şi am aflat multe carele nu le-am ştiut, pentru care mult m'am măngăet, cum şi pentru fericitulŭ Monah Ioanichie, care s'au învrednicit a-ş înmulţi tallantulŭ său, după a me nevrednică rugăcĭune mă voĭ îndatori a-m aduce aminte.

«Cel smerit între fraţi pentru nevredniciĭa me.

«Iereĭ Grigorie ot Iaş.

«Beserica S. Mar. Muce. Izvor. de mir Dimitrie.»

Pe fol. 2 se află următórea scrisóre:

«Cătră Frate.

«Prea ĭubituluĭ, prea dorituluĭ al mieu prea dulce frate Constandin Sionŭ, sănătate.

«Prea ĭubite frate,

«Obicéĭu aŭ toţĭ grădinariĭ ceĭ iscusiţĭ, când înflorescŭ în grădinile lor céle înpărăteştĭ florĭ: eĭ întru întâĭaş dată culegând, facŭ mănunche şi le ducŭ la stăpâniĭ lor, apoĭ la priĭateniĭ lor ceĭ prea ĭubiţĭ, ca văzindu-le să le mirosască şi mult să-ş veselĕscă ochiĭ aceĭ ce le-ar mirosi. Pentru ca nu numaĭ eĭ (adecă grădinariĭ) singurĭ mirosindu-le să se veselĕscă, ci şi pre ceĭ ce-ĭ ĭubesc să-ĭ înpărtăşască ca şi aceĭa să se îndulcĭască de mirosul florilor. Dreptŭ acéĭa fiind şi eu ca unulŭ dintru aceĭ ce ĭubescŭ florĭ mirositoare, şi multŭ răvnitorĭu fiind ca să mirosăscŭ şi eu florĭ cu dulce miros, mi s'au pricinuit după întâmplare de am fost întrat în grădină înpărătĕscă, şi primblându-mă printr'ânsa luând sama cu amăruntul şi cu mare luare aminte la înflorirea văpselelor celor ce cu frumoase zugrăvéle eră înpodobite şi

cu frumoasă podoabă înflorite, cu totul ca unul ce altă dată n'a fost văzut așa lucru am rămas întru uĭmire, că mintea nu-mĭ ajungeà ca să pocĭu a pricépe meșterșugirea cea cu frumoasă bodoabă alcătuită a florilor, pre care florĭ meșteriĭ grădinarĭ ceĭ prea iscusițĭ le au fost bine tocmit; însă pre cât me-au fost cu putință și am socotit că au fost frumoase ; însă între célea lalte nenumărate florĭ ce am văzutŭ una au fost pre carea tăindu-o având într'ânsa 40 de odrasle la număr, frumos fieşti carea odraslă înflorită erà din preună și cu altele de alte féĭurĭ, carea le-am socotit că au fost frumoasă ochilor la priĭvire și dulce la mirosire am cules, și legându-le le-am făcut un mănunchĭu și ți le-am trimes ca să-țĭ veselești ochiĭ la priĭvire și sufletul de mirosire, și mă rog ca cu osărduitoare dragoste să-l înbrățoșezĭ priimindu-l, și să-l puĭ în năstrapa inimiĭ carea ĭaste plină de apa dragosteĭ, și ca pre o masă desfătată în mintea ta cea curată avându-l înnaintea ochilor mințiĭ și a cunoștințiĭ, că micŭ ĭaste la vedére, însă mare ĭaste la prețuire, pentru că nu sânt florĭ în degrab veștejitoare și putrezitoare, ci sânt în delung trăitoare și mirositoare: că cu cât cineva maĭ multŭ va mirosi, cu atâta maĭ mult va înflori, și sufletele acelora să vor mângâià și să vor răcori, fiind că sânt udate din rooa daruluĭ duhuluĭ sfântŭ, și orĭ cariĭ vor vrea a mirosi, mult folos vor dobândi. Iară cine altul va voi maĭ multe florĭ a priĭvi, vie pre calea pre carea eu am mers, ca să-l duc și pre elŭ în grădina de unde și eu acéstea le-am cules, ca să vază féĭurĭ nenumărate, care așa socotesc că mult îș va mângâià sufletul. Iară tu, prea ĭubite frate, pre acest mănunchel de florĭ dohovniceștĭ, cu multă dragoste să-l priĭmeștĭ, ca oare când înpăratul Artaxerxŭ, pumnul cel de apă dela omul cel sărac, că luând au băut și mult s'au veselit, căcĭ n'au socotit darul luĭ, ci dragoste, carea o aŭ arătat către dânsul. Decĭ aceluĭ înțălept asămănându-te și tu, prea ĭubite frate, și sânt al tău maĭ mare frate.»

No. 10.

In-folio. — 2 foĭ nepaginate și 372 pagine. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană. Scris pe hârtie de aceeașĭ mână.

Pe fața legăturiĭ:

«Lexicon Juris civilis» de *Hriste Flehtenmaher* pravilistul (jurisconsultul) Statuluĭ Moldoveĭ.

Cuprinde un început de dicționar juridic format din defini-

ţiunĭ şi principiĭ juridice aşezate în ordine alfabetică; extragerĭ în limbile română, germană, latină şi grécă despre cestiunĭ juridice, precum şi următórele acte întregĭ saŭ în resumat:

1. Adresa Logofeţieĭ celeĭ marĭ către pravilist, ca să-ĭ facă raport în privinţa moşteniriĭ copiilor născuţĭ din bărbaţĭ străinĭ. 1819 Oct. 29.—Pag. 1—2.

2. Logofeţia cea mare cere sciinţă de la pravilist, în privinţa raportuluĭ la massa succesorală. 1819 Noemv. 24.—Pag. 2—3.

«Nişte întrebărĭ ce mĭ-au făcut D-l A. Gr.», în privinţa moştenirii fetelor, carĭ n'aŭ izvod de zestre.— Pag. 3.

3. «Praviliciască dezlegare a întrăbărilor ce maĭ gĭos să arată». 1819 Dech. 2. —Pag. 4—6.

— «O fimee pi carea barbatul prin diĭata sa au lăsat epitropŭ asupra averiĭ sale şi copiilor săĭ, poate să înstreineze pe vre un lucrul părinţesc, ce să cuvine copiilor, orĭ ba?» —Pag. 4.

— «Copiĭ înplinind vrâsta cea desăvârşită, asupra cuĭ pot porni jalobă pentru înstrăinata moşiĭa părinţască?»—Pag. 4.

— «Intrebare la Dech. 15. 1819», despre stricarea danieĭ făcute de un bărbat fără copiĭ. — Pag. 5.

4. 1819 Dechemvre 18. «Fimeĭa care pentru hatârul bărbatuluĭ s'au iscălit în zapisul de datorie a bărbatuluĭ, măcar de şi va pune amanet lucrurile eĭ, poate să fie îndatorită a plăti din ale sale acest zapis, unde s'au iscălit ea? — Nu poate.».— Pag. 6.

5. 1820 Ghen. 8. «Capite de pravilĭ pe întrebare Depart. pricĭ. de crim.» (Cu respunsurĭ în limba grécă). — Pag. 7.

6. Deslegărĭ date, unele în limba română, altele în limba latină, în pricina Logofĕtuluĭ Dum. Sturza, pentru o danie şi o diată, făcute de fratele seŭ.— Pag. 7—10.

7. La 29 Ghen. 1820 «Intrăbare dela Vorn. Catargiu şi Gheorg. Gri. (?) dacă mortu plăteşti dobândă pe baniĭ ce este datoriu fără amanet, sau cu amanet chiar de ar ave stare»?— Pag. 10.

8. 31 Ghen. «In pricina de criminal luĭ Post. Beld.» —31. Ghen. «Dela Vornicul Catargiu». Dacă pravilele «dau voe uneĭ femeĭ a trage după moarte bărbatuluĭ săŭ dobânda pe theoritra sau daru în naht», cum şi pentru exoprica? — Pag. 10—11.

9. Fevr. 8. Deslegărĭ date în limba latină, pentru cumpĕrare de lucrurĭ streine.—Pag. 11.

10. Fevr. 10. Deslegărĭ în limba latină, pentru donaţiunĭ.—Pag. 11—12.

11. 15 Fevr. «Arătare în pricina» împărţiriĭ averiĭ ce face rĕposatul Vornic Gavril Conache, prin diata sa. — Fevr. 20. Deslegărĭ în limba latină. — Pag. 12—16.

12. 1820 Fevr. 23. «De la Logofătu Grigoraş Sturza». «Să cauţi în Vasălicalĭ pentru veniturile zăstriĭ, de să iau de bărbat până la dezlegare nunţiĭ, orĭ numaĭ până la diastasis». — Pag. 17.

13. Fevr. 24. Logofeţia cea mare cere deslegare, dacă Spătarul Alecu Sturza are dreptul a lua dobândă dupe venitul moşieĭ Ilăneştiĭ, pe timpul cât a stăpânit-o Hatmanul Vasile Roset?— Pag. 17—18.

14. Fevr. 27. Logofěția cea mare cere deslegare, dacă ceĭ ce garantéză pentru alțiĭ se pot retrage înainte de expirarea termenuluĭ stipulat prin contracte saŭ alte zapise? — Pag. 18—19.

15. Fevr. 27. Logofeția cea mare cere deslegare, în privința actelor săvirșite de compromesarĭ (arbitri). — Pag. 19.

16. Fevr. 28. Cerere către Logofeția cea mare, ca să dea instrucțiĭ, cum trebue să urmeze în căutarea pravilelor, după Vasilicale saŭ după Condica politicéscă? — Pag. 20.

17. Mart. 6. «Chemat fiind la Divan în sfânta Mitropolie, întru o pricină de judecată, am dat următoare capite de pravilă». — Pag. 20.

18. «Tot la aceĭaș zi, fiind întrebat în altă pricină, unde jăluitoriĭ întemeindu-să pe nişte mărturiĭ învinovățesc pe drăgătorĭul ținutuluĭ de Roman, ce ĭară orânduit în vreme cĭumiĭ, că ar fi luat în stăpânire sa some de banĭ, din rămasa avere a uneĭ rudeniĭ a lor ce murisă de cĭumă, pretendirisindu-le în putere zisurilor, ce s'au mărturisit cu carte de blăstăm înnainte Episcopuluĭ de Roman—am arătat următoare capite de pravile». — Pag. 20—21.

19. Mart. 7. «Intrebat fiind de către Logofătu cel mare de este priĭmită după pravilă mărturia uneĭ fimeĭ, sau nu? — am dat următoare capite de pravilă». — Pag. 22.

20. Mart. 7. «De la Vornicia Obșteĭ». Cere a se însciință ce hotăresc pravilele, în privința țiganiĭ luațĭ de zestre, în cas de divorț? — Pag. 22.

21. Mart. 9. Vornicia Obșteĭ cere deslegare, în privința moșteniriĭ copiilor de către părințĭ. — Pag. 23—24.

22. Mart. 12. Idem, în privința țiganilor luațĭ de zestre.—Pag. 24—25.

23. Mart. 25. Idem, dacă se cuvine a se lua dobândă la capitalul împrumutat de la copiiĭ vîrstniciĭ și nevîrstniciĭ, în urma încetăriĭ din viață a părinteluĭ lor, în cas când din partea creditorilor nu s'a făcut vre o cerere către autoritate, spre a li se plăti baniĭ și dobânda? — Pag. 25—26.

24. April 12. Vornicia Obșteĭ cere deslegare, dacă ceĭ ce cumpĕră moșiĭ de clironomie intră în tóte dreptățile și îndatoririle clironomuluĭ ce vênduse?— Pag. 26—27.

25. Maĭ 7. «Dela Vornicia Obșteĭ», în privința celor ce aŭ dreptul a clironomisi vre o zestre, dacă sunt datorĭ a plăti cheltuelile saŭ grijile sufletuluĭ reposateĭ, saŭ bărbatul eĭ este îndatorat cu acele grijĭ? — Pag. 28.

26. Maĭ 8. «Dela D-luĭ Vornicul Andronachi Doniciĭ». Intrébă cine are dreptul a moșteni zestrea femeeĭ decedate, care lasă copiĭ legitimĭ, dacă bărbatul trece în a doua căsătorie și apoĭ moare și el împreună cu copiiĭ legitimĭ din prima căsătorie? — Pag. 28.

27. Maĭ 19. «Dela Logofeția cea mare». Cere deslegare, dacă o danie are temeiŭ, când martoriĭ subscrișĭ mărturisesc, că aŭ subscris-o în urma morțiĭ dăruitoruluĭ? — Pag. 29.

28. Maĭ 15. «Dela Logofeția cea mare.» Cere deslegare, dacă o fiică póte cere de la părintele seŭ și altă avere, necuprinsă în izvodul de zestre? — Pag. 30.

29. Maĭ 24. Dacă un codicil saŭ testament pot fi bune în urma altuĭ testament? — Pag. 30.

30. Maiŭ 27. «Dela Divan către D. Vornic Doniciĭ și către mine». Cere des-

·gare în pricina Spătaruluĭ Michalache Cerchez, în privința zestriĭ fiiceĭ sale .ucsanda, măritată după Clucerul Ianachi Donicĭ. — Pag. 32—35.

31. Maĭ 30. «Dela Vorniciĭa Obştiĭ.» Intrébă cine moştenesce darurile fă-ute de către bărbat saŭ tată fiiceĭ, înainte saŭ după nuntă, în casul morțiĭ mbilor soțĭ, dacă aceştia nu aŭ clironomĭ? — Pag. 35.

32. Iuni 8. «Dela Vorniciĭa Obştiĭ.» Doresce a sci ce hotărĕsc pravilele, în rivința dobitócelor dăruite de părinte fiiceĭ sale în afară de izvodul de zetre? — Pag. 36.

33. «Tălmăcirea capetelor de pravilĭ, ce au dat D-luĭ Pah. Gheorghie Obăr-anu în protiva anaforaliĭ.» — Pag. 37—41.

34. Iunie 16. «Dela Vorniciĭa Obşteĭ.» Intrébă ce hotărĕsc pravilele, când n bărbat, fără sciința saŭ voința femeeĭ sale, pune amanet lucrurĭ de zetre şi starea luĭ proprie nu ajunge spre a scóte amanetul?—Pag. 47.

35. Iunie 16. Intrebărĭ şi respunsurĭ în privința cesiuniĭ actelor de îm-rumut.—Pag. 47.

36. 25 Iunie. «Dela Logofeția al doile»: 1) Ce hotăresce pravila, «când fără ıprotivire un bărbat ține zestre fimeiĭ salĭ, cu care n'aŭ făcut rodŭ, de să uvine..... să plătéscă rodurile zestriĭ cu dobândă?» 2) «Când un bărbat a zidi binale pe locurĭ de zestre cu voĭa fimeĭ, praviliceşte să plătéscă băr-atul clironomilor fimeĭ, sau clironomiĭ binaoa bărbatuluĭ»? — Pag. 48—49.

37. Iunie 28. «Dela Logofiția cc mare», spre a căutà ce hotăresc pravilele ı privința lucrurilor făgăduite fiicelor de zestre, fără a fi trecute în fóea e zestre?— Pag. 50—51.

38. Iunie 28. «Dela Vorniciĭa Obştieĭ.» Dacă un epitrop póte vinde averea evîrstnicilor copiĭ pentru plata cheltuelilor carĭ întrec venitul averiĭ? — ag. 51.

39. Iulie 2. «Dela Vornicia Obşteĭ.» Dacă o fiică căsătorită, care şĭ-a pri-ıit zestrea sa, în urma morțiĭ părinților, are dreptul de a intrà şi ea ca păr-ışe la averea fraților necăsătoriţĭ morțĭ? — Pag. 51—52.

40. Iulie 3. Cercetarea scrisoriĭ preotuluĭ Teodor Klincea, de este după pra-ilă saŭ nu?—Pag. 52.

41. Iulie 8. «Dela Vornicia Obşteĭ.» Ce hotărĕsc pravilele în privința în-ıstrăriĭ uneĭ fiice de către părintele eĭ, cu averea soțieĭ sale, înstrâmbătă-nd pe ceĭ-lalțĭ copiĭ? — Pag. 52—53.

42. Iulie 29. «De la Logofătu Costandin Balş.» Cere să se arate ce hotărĕsc ravilele în pricina dintre fiica de suflet a Spătăresiĭ Catrina şi între Vor-icul Costandin Palade şi alțiĭ pentru o diată? — Pag. 53—57.

43. Avg. 2. «Dela Camara Gospod.» 1) «De poate ave putere sa zapisul, ând după a sa cuprindere zice, ca la vre o întâmplare să se protimisască :est creditoriu maĭ înaintea tuturor, fără a fi supus la masă după analogon datoriĭ sale, fiind în bună stare?» — 2) «Pentru ca să se ştie de au avut atornicul putere de a face în scris acéstă hotărâre?» — 3) «Şi ne dând manet, de să poate socoti cerire creditoriuluĭ de drepti? şi răspunsu să se ıcă către Camară de către d-ta.» — Pag. 57—58.

44. Avg. 9. «Dela Vorniciĭa Obştiĭ.» Dacă o văduvă cu copiĭ, trecută în a oua căsătorie, are dreptul a se împărtaşi din averea rĕposatuluĭ seŭ băr-at? — Pag. 58.

45. Avg. 9. «Dela Vornicia Obşteĭ.» Dacă mărfurile declarate prin zapise

aŭ fost cumpĕrate pe banĭ împrumutațĭ și se află în ființă la încetarea din viață a debitoruluĭ, cine se protimisesce a-șĭ trage baniĭ, creditorul, saŭ soția mortuluĭ spre a-șĭ completà zestrea? — Pag. 58—59.

46. Avg. 10. «Dela Vornicia Obșteĭ.» Dacă femeea póte intrà în stăpînirea acaretuluĭ vîndut, din zestre, de bărbat, cu scirea saŭ fără scirea eĭ, după trecere de 22 anĭ, când bărbatul nu are de unde-ĭ împlinì zestrea, și vinḑarea a fost făcută fără scirea stăpînirii. — Pag. 59.

47. Avg. 21. «De la Comisiia cercetătoare pricinilor dintre d-luĭ Vornicu Constandin Palade supusul Rosiĭ, epitrop nevrâsniciĭ copiliĭ, fiiciĭ saĭ Casandriĭ și între d-lor boeriĭ Rosăteștĭ.»

Cere lămuriri asupra următórelor puncte:

— «Dacă aceĭ ce au dat compromis cu arătare de pretențiile lor, între carĭ pretențiĭ este și pentru lipsa zestriĭ, după care compromis s'au urmat și înpărțală de avere, pot afară de cele cuprinsă prin compromis și prin inpărțală să maĭ facă pretenție cu adăogirĭ?»

— «Dacă pentru lucrurĭ, precum caràta, caĭ, cuprinsă în natură íar nu in banĭ prin compromis, și hotărâte ca să se răspundă, să cuvine a plătì dobândă sau ba aceĭ ce au fostŭ datorĭ să le răspundă și nu le-aŭ răspunsŭ?»

— «Dacă peste lucrurile cuprinsă prin izvodu de zestre, ce au dat un părinte (de care izvod de zestre să pomineşte prin compromis și inpărțală), poate acel părinte (care este acum epitrop nevrâsniciĭ nepoatiĭ sale) să cée adăogirĭ de lucrurĭ, sau prețurĭ de acele lucrurĭ dăruite fiiciĭ sale, în urma izvoduluĭ de zestre, dar necerșute la compromis, și íarăș dacă poate cere dobândă pe baniĭ prețuluĭ acelor lucrurĭ?» — Pag. 60—61.

48. Avg. 24. «Din poronca stăpâniriĭ.» Dacă cineva ce este datorŭ (din vânzarea vinuluĭ) să va dovedi că au primit lucrurĭ furate, și neajungând avere luĭ spre înplinire datoriĭ, cum și a pagobiĭ pricinuită din furtușag, cuĭ să poate da protimisis, creditorilor saŭ păgubașilor? — Pag. 62.

49. Avg. 25. In privința protimisisuluĭ asupra amanetuluĭ. — Pag. 62—63.

50. 25 Avg. Deslegărĭ date în pricina jeluitoruluĭ Iordachi Burchi, pentru zestre. — Pag. 63—65.

51. Septvre 10. «Camara Gospod către cinstit d-luĭ Flehtenmaher, pravilist.» «Poftește Camara ca să înștiințăzĭ d-ta, dacă aceĭ din tagma călugărască au dreptate să clironomisască pe aceĭ ce nu sânt din tagma acĭasta, care acest răspuns să va face în scris din dosul țiduliĭ aceștie.» — Pag. 66.

52. Octvr. 4. «Dela Vorniciĭa Obșteĭ.» Din averea unuĭ epitrop, cine se protimisesce a-șĭ lua maĭ întâĭ averea, nevîrstniciĭ copiĭ, sau intră și eĭ la analogie cu ceĭ-lalțĭ creditorĭ? — Pag. 66.

53. Oct. 10. «Dela Vorniciĭa Obștiĭ.» Pot copiiĭ naturalĭ moștenì pe părințiĭ lor, când aceștia n'aŭ moștenitorĭ ascendențĭ nicĭ descendențĭ, ci numaĭ colateralĭ, și anume a càta parte? — Pag. 66—67.

54. Octvr. 9. «Dela Spataru Iordachi Bălșucă.» Dacă fetele măritate și înzestrate pot participà la moștenirea fraților provenită din zestrea mameĭ lor? — Pag. 67—68.

55. Noemvr. 24. «Dela Bălșucă». «Poftesc însămnază-mĭ, dacă pravilile înpărăteștĭ slobodŭ vadelĭ unuĭ datornic, căruĭa ceĭ maĭ întâĭŭ creditorĭ și cu sumă maĭ mare îĭ daŭ vadelĭ. . .?» — Pag. 68.

56. Oct. 29. «La Logofeția ce mare.» Intrébă dacă clironomiĭ creditoruluĭ

pot cere, în basa unuĭ sinet, de la clironomiĭ debitoruluĭ, datoriĭ, carĭ aŭ trecut peste 24 de anĭ? — Pag. 69.

57. Noemv. 5. «Dela Armășăĭ.» Trimite pravilistuluĭ diata Anușcăĭ, soția reposatuluĭ Gheorghe Știrbul țiganul, din anul 1812 Iulie 18, spre a o examinà, dacă este făcută după pravilă. — Pag. 70.

58. Rĕvașul Spătaruluĭ Balș către pravilist, ca să dea pravilicescĭ deslegărĭ in pricina vameșuluĭ Dimitrachi Neculaŭ cu bunul soțieĭ sale Hagi Paraschiv. 1820 Noemvr. 30. — Pag. 72—74

59. «Dela Logofătu Costandin Balș» 1820 Dechemvre 10. Cine are dreptul a moșteni pe un părinte fără copiĭ, unchiul seŭ de tată, saŭ veriĭ luĭ primarĭ? — Pag. 75.

60. 1821. Ghenarie 22. «De la Logofeția al doile.» Dacă creditoriĭ nu șĭ-aŭ cerut baniĭ la termen nicĭ de la debitor nicĭ de la girant, maĭ aŭ dreptul după treĭ anĭ să apuce pe girant de plata datorieĭ? — Pag 77.

61. Ghenarie 26. «Dela Vornicița Obșteĭ.» Cere deslegare în privința moștenirilor ce lasă fiiĭ adoptivĭ după mórtea lor. — Pag. 78.

62. Ghenarie 31. «Dela Vor. A. D.» Cere deslegare, dacă este bună o diată, prin care o persónă fără copiĭ lasă tótă averea numaĭ la doĭ nepoțĭ aĭ seĭ, iar celor-lalțĭ, precum și unuĭ unchiŭ de mamă, nu le lasă nimic? — Pag. 79.

63. Fevr. 9. «Dela Vor. Obștiĭ.» «.... Dacă buna copiluluĭ nevrâsnic, ce n'aŭ agiunsŭ în vrâsta de 14 anĭ, au murit maĭ înnainte și copilul au murit în urma buniĭ, trăind numaĭ mumă-sa, apoĭ cuĭ i să cuvine toată clironomița rămasă atât dela tată-săŭ, cât și de la bună-sa, la mama luĭ sau la rudeniile buniĭ sale, cărița să află doĭ frațĭ și nepoțĭ?» — Pag. 79.

64. Fevr. 10. «Dela d-luĭ Spataru Iordachi Bălșucă.» Cere deslegare, dacă la împărțirea uneĭ moștenirĭ se pun la mijloc numaĭ lucrurile luate de moștenitorĭ, saŭ și venitul acelor lucrurĭ? — Pag. 80.

65. «Ponturĭ întrebătoare, asupra cărora să cere dezlegare ce hotărâre daŭ pravilile.» (Despre testamente). — Pag. 80—82.

66. 1821 Fevr. 16. «Dela Logofăția ce mare.» Dacă creditorul póte împlini baniĭ și din altă avere a debitoruluĭ, când din lucrul amanetat nu se póte despăgubi de tótă suma împrumutată? — Pag. 84.

67. Fevr. 20. «Pricinile asupra averiĭ unuĭ ipochimen.» – Pag. 84.

68. 22 Fevr. 1821. «Dela Vornicița Obștiĭ». Ce hotărĕsc pravilele în casul de bigamie al luĭ «Vasăle Grosul din Moldovva» ? — Pag. 85.

69. 8 Mart. «Dela Vornicița Obștieĭ.» Cere deslegare asupra cereriĭ făcute de fiica luĭ Constandin Poza, în potriva fraților sĕĭ, de a veni la parte dréptă din averea părințéscă, deși erà măritată cu izvod de zestre, dar acesta nu erà făcut de tatăl seŭ și mama sa erà lipsită de minte. — Pag. 86—87.

70. 1821 Mart. 11. «Dela Vornicița Obștieĭ.» Cere deslegare, dacă vindĕtoriĭ de bĕutură intră la împărțéla averiĭ cu ceĭ-lalțĭ creditorĭ, când cumpĕrătorul a încetat din viéță, și marfa cumpĕrată se află în ființă? — Asemenea pentru pretenția uneĭ femeĭ de a lua din averea soțuluĭ decedat lucrurĭ dovedite prin martorĭ ca aparținĕndu-ĭ, deși nu sunt trecute în izvodul de zestre. — Pag. 87—88.

71. 1822 April 15. «Intr'o pricină particularnică». Dacă o fiică póte testà, fără scirea părinților, două părțĭ din zestre bărbatuluĭ seŭ? — Pag. 88—89.

72. Deslegărĭ în pricina unor clironomiĭ de moşie. — Pag. 89—91.
73. 1822 Noemvrie. 15. Deslegărĭ în pricinile datoriilor cu amanete. — Pag. 91—92.
74. 1822 Noemv. 25. «Dela Logofăţia ce mare.» In pricina de judecată a doĭ ipochimenĭ, pentru o epitropie. — Pag. 93—94.
75. Dechem. 14. Diferite deslegărĭ în privinţa moşiilor hotărnicite, cu primirea tuturor părţilor interesate. — Pag. 94—95.
76. Dechem. 13. «Dela Logofăţia ce mare.» Asupra pretenţiuniĭ căpitanuluĭ Iordache Smădul de a moşteni întréga zestre a rĕposateĭ sale soţiĭ. — Pag. 95—96.
77. Dechem. 23. «Vorniciĭa Obştiĭ.» In pricina némurilor reposatuluĭ Ştefan Pogor, cu soţia luĭ, ce n'are copiĭ, şi care, în puterea dieţiĭ bărbatuluĭ eĭ, iĭ stăpânesce tótă averea. — Pag. 96—97.
78. Dechem. 16. «Dela Logofeţiĭa ce mare». In pricina zestriĭ pretinse de Iordachi Şendre de la socrul seŭ Costandin Bontăş. — Pag. 97—98.
79. 1823 Ghenar. 24. «Dela Departamentul pricinilor străine.» In pricina dintre Aga Costandin Roset şi Evstraţie Hagi Gheorghe cu tovarăşul seŭ Ionică Ioan, carĭ ţineaŭ în arendă venitul moşieĭ sale Măstăcaniĭ. — Pag. 99—100
80. 1823 Fev. 5. «Dela Logofeţiĭa ce mare». Asupra cereriĭ făcute de Paraschiva, fiica reposatuluĭ Ştefan Bordeĭ de a se protimisi pentru rescumpĕrarea unor firte de vie, vîndute în timpul nevîrstniciei sale. — Pag. 101—102.
81. «In pricină particularnică», pentru testament. — Pag. 102—104.
82. 1823 April. 25. Rĕspuns în pricina dintre jidovul Leiba şi Herşcu (supuşĭ austriacĭ) şi Vornicul Andronachi Donicĭ, pentru o moşie. — Pag. 105.
83. 1823 Maĭ 30. «Dela Logofăţiĭa ce mare. Spre întemeerea uniĭ dieţi». — Pag. 107.
84. 1823 Iuni 2. «Dela Logofăţiĭa ce mare». Dacă o fimeĭa cu fiĭcă-sa, fiind din lege papistăşască, vine către pravoslavnica credinţă poate a maĭ cere atât drépta zăstre sa, cât şi clironomie....»? — Pag. 108.
85. 1823 Iunie 21. «Capite de pravilĭ în pricina văduviĭ Ecaterinii Canano Sulgerésă». — Pag. 108—110.
86. 1823 Avg. 20. Diferite extracte de capite de pravilĭ.—Pag. 111—112.
87. Eşiĭ 1823 Iunie 28. Diferite extracte de capete de pravilĭ. — Pag. 113.
88. «Dela Logofăţiĭa cea mare». Cincĭ întrebărĭ relative la subscrierile din zapisele de vîndărĭ, la înstrăinarea lucrurilor, şi altele. 1823 Iuli 9. — Pag. 117—124.
89. 1823 Avgust 3. «Dela Logofăţiĭa ce mare.» Cere deslegare în pricina dintre Vornicul Teodor Balş şi Postelnicul Aleco Mavrocordat, pentru abaterea apelor unor izvóre din drumul lor. — Pag. 125.
90. 1823 Avgust 23. «De la Logofăţie ce mare.» In pricina dintre Spătarul Aleco Sturza cu Spătarul Teodor Balş, pentru un zapis de datorie.— Pag. 126—128.
91. 1823 Avgust 29. «De la Logofăţie ce mare.» Cere deslegare în privinţa înstrăinăriĭ lucrurilor de zestre.—Pag. 128—130.
92. «De la Logofeţiĭa ce mare către d-luĭ Flehtenmaher pravilistul.» 1823 Sept. 6. In pricina Spătaruluĭ Teodor Balş cu Spătarul Aleco Sturza, pentru datorie de banĭ.—Pag. 131 — 132.

93. «Capete de pravilĭ în pricina d-sale Vornic. Răș.» — Pag. 132—133.

94. «Dela Logofățiia ce mare. Către cinst. D-luĭ Flehtenmaher pravilist.» In pricina dintre Comisul Ioniță Miclescu și fratele sĕŭ Sandu cu sora lor Prohirița pentru averea părintéscă. 1823 Noemv. 23. — Pag. 135—138.

95. Deslegare pravilicéscă în pricina unuĭ loc cu bezmen, pe care se află făcute dughene.—Pag. 138—141.

96. 1824 Mart. 3. Extracte privitóre la epitropĭ, darurĭ și altele. — Pag. 142—143.

97. «Logofețiia ce mare către cinst. d-luĭ Flehtenmaher pentru o pricină care urméză după spița următóre.» In privința împărțelii uneĭ averĭ. 1824 Mart. 16. — Pag. 143—147.

98. «Dela Logofățiia ce mare.» 1824 Apr. 19. In privința ecaretelor date prin izvod de zestre, pe locurĭ de bezmen, și primejduite de foc.—Pag. 147.

99. «Dela Logofățiia ce mare.» 1824 Apr. 29. In privința asigurăriĭ creditorilor, prin vadele.—Pag. 147.

100. «Capite de pravilĭ ce am dat la Maĭ 20 la un boer—*ăhă*—», în privința înstrăinăriĭ de loc saŭ moșie de zestre. — Pag. 148.

«Extractus legum». — Pag. 149 — 150.

101. Dela Logofăția ce mare către cinst. D-luĭ Flehtenmaher pravilistu.» Cere deslegare în pricina amanetăriĭ unuĭ lucru la doĭ creditorĭ. 1824 Iunie 28. — Pag. 150—151.

102. «Capite de pravilĭ ce am dat la 11 Sept. D. N. N.» «Pricinile pentru care bărbatul despărțându-să de fimeĭa luĭ poate să căștige zestrea eĭ.» — Pag. 151.

103. Pentru ceĭ ce daŭ saŭ iaŭ mită la judecățĭ.—Pag. 151—152.

104. «Vornicieĭ Obștiĭ.» 1824 Oct. 23. In pricina plățiĭ unor dobânḑĭ.— Pag. 152—153.

105. «Capete de pravilĭ scoasă în pricina D-sale Med. Gheorghe Dimitriu Arbure.»—Pag. 153.

106. 1825 Ghenar 3. «Dela Epitropiĭ mănăstiriĭ sfântuluĭ Spiridon către cinst. D-luĭ Flehtenmaher.» In pricina încheeriĭ unor contracte pentru veniturile moșiilor din stânga Prutuluĭ.—Pag. 154—155.

107. Capete de pravilĭ asupra împărțiriĭ averiĭ uneĭ mame la copiĭ din căsătoriĭ diferite. — Pag. 155—159.

108. «Capite de pravilĭ scoasă pentru D-luĭ Vornicu Ștefan Catargiu.» 1825 Fevr 18. Pentru luare de veniturĭ din averea de pe mamă a copiilor. — Pag. 161.

109. «Capite de pravilĭ scoasă pentru D-luĭ Banu Costachi Cațichi.» 1825 Mart. 2. Pentru epitropia mamelor. — Pag. 161—166.

110. «Intrebare particularnică.» Pentru vinḑărĭ de clironomiĭ și altele. — Pag. 167—169.

111. Capete de pravilĭ, pentru datoriile ce aŭ epitropiĭ față de minorĭ. — Pag. 169—172.

112. «Capiti de pravelĭ date la Mart. 13. 1826.» Despre drepturile creditorilor asupra datornicilor. — Pag. 173.

113. «Capete de praveli.» In privința împărțiriĭ clironomiilor. — Pag. 173—175.

114. Mart. 18. 1826. Capete de pravilĭ, pentru zestre. — Pag. 175—176.

115. «Pravilicîască dezlăgare unii dieţî.» — Pag. 176—179.

116. Diferite întrebări pentru lucrurile amanetate şi înstrăinarea zestriî. — Pag. 180—181.

117. «Capite de pravilî date la Mart. 28. 1826.» Pentru împrumutărî de banî la nevîrstnicî. — Pag. 182.

118. Intrebărî, dacă copiiî pot garantà pentru părinţiî lor? — Pag. 183—184.

119. «Pravilicîască dezlegare în pricina D-saiî K. K. Elena fiîca răposatuluî Mihălachi Racoviţă şi soţiîa Banuluî Şărban Bosăî.» 1826 Iunie 11. Pentru clironomie. — Pag. 185.

120. «Dezlegare pravilicîască.» Pentru vîndărî de lucrurî streine. — Pag. 186.

121. «Pravilicîască dizlegari.» «Pentru pronomiile zăstriî.» — Pag. 187—188.

122. «Capiti de pravilă.» Pentru dobânḑî. — Pag. 189.

123. 1826 Avgust $^{13}/_{25}$. «Am dat luî Narnovski Blanir, supus rusesc, următoare capite de pravilî, pentru sâlnica stăpânire.» — Pag. 190.

124. «Pravilicîască dezlegare a întrebărilor ce s'au făcut la pricină înfăţoşată.» Pentru îndatoririle şi dreptăţile ce are un părinte asupra averiî fiilor seî, după mórtea mameî lor. — Pag. 191—200.

125. «Departamentu pricinilor streîne cătră cinst. D. Flehtenmaher pravilist.» 1827 Iunie 1. In pricina supusuluî Austriac Gheorghe Efstadi pentru clironomie. — Pag. 201—203.

126. «Vorniciîa Obştieî.» 1827 Iunie 24. Intrebare în privinţa uneî dieţî. — Pag. 204.

127. «Extractul din anaforaoa boerilor dela 1827 Maî 27.» — Pag. 205—207.

128. «Departamentu pricinilor streîne cătră cinst. D-luî pravilist Flehtenmaher». Pentru o datorie de banî. 1827 Avgust 14. — Pag. 208—212.

129. «S'aŭ dat la 1827 Sept. 26.» Pentru daniile lăsate prin diata reposatuluî Spătar Şerban Canano Lisericiî din Cornu. — Pag. 212—213.

130. «Capiti de pravelî.» «Pentru înzăstrare.» «Pentru jalobi asupra curatoruluî.» «Pentru împărţala clironomiî.» — Pag. 213—214.

131. «Departamentu pricinilor streine cătră cinst. D. Flehtenmaher.» 1827 Sepv. 22. Pentru împrumuturile făcute dela persóne din tagma călugărescă. — Pag. 215—216.

132. «Capite de pravilî pentru molluzie.» — Pag. 216—221.

133. «Depart. pricinilor streine cătră cinst. D-luî pravilist Flehtenmaher.» 1827 Noemvr.' 17. In pricina supusuluî Austriac Aron Zelic, pentru împărtăşire din averea reposatuluî seŭ unchiŭ Mendel, giuvaergiul. — Pag. 222—226.

134. «Logofeţiîa ce mare.» 1828 Ghenar. 26. In pricina luî Neculaî Fote Sulgerul, pentru averea frateluî seŭ Vasile Tincu din tîrgul Hârlăŭ. — Pag. 226—227.

135. Deslegarea în pricina uneî dieţî. 1828 Fevr. 1.— Pag. 227—230.

136. «Vornicie Obştieî». 1828 Apr. 17. Pentru resturî de zestre.—Pag. 230.

137. Vorniciîa Obştieî.» 1828 Apr. 18. Pentru nisce dieţî. — Pag. 230—231.

138. «Dela Logofăţia ce mare.» 1828 Maîu 8. Pentru schimburî de moşiî.— Pag. 232—234.

139. «De la Poliţie oraşuluî Eşiî. Cătră cinst. d-luî Flehtenmaher Pravilist de aice din Eşî.» 1828 Maî 25. Pentru pricinile unor socotelî.—Pag. 234—235.

140. «Dela Poliţie oraşuluî Eşiî». 1828 Maî 25. Pentru plata unor datoriî.— Pag. 235—236.

141. «Tălmăcire predlojănii din 21 Maĭ 1828 supt No. 628 cătră Divanul Judecătoresc.» Pentru nisce împrumuturĭ. — Pag. 237.

142. Insemnărĭ de capete de pravilĭ, în pricina dintre Hatmanul Aleco Scorțescu cu Spătărésa Ruxanda Cațichi, pentru datoriĭ. 1828 Iulie 20. — Pag. 238—241.

143. «Divanul gĭudecătoresc a Cnejiĭ Moldavieĭ cătră cinst. D-luĭ Flehtenmaher pravilist.» 1828 Sept. 16. Despre despăgubirea creditoruluĭ uneĭ persóne falite. — Pag. 241—242.

144. Adivarat sfetnic a Statuluĭ, înplinitorĭul, Vițe Prezidentulŭ Divanuluĭ Cnejiĭ Moldavvieĭ. 955 Septvr. 28. 1828. Ieşĭ. Cătră cinst. şi evghenist Divan a Obşteştiĭ Adunărĭ.» Despre hotărîrile Domnilor din urmă.—Pag. 242—243.

145. «Adivăratul Sfetnic a Statuluĭ, înplinitorĭ îndatorireĭ Vițe Prezidentuluĭ Divanuluĭ Cnejiĭ Moldavvieĭ cavaler. Sept. 29. 1828. Cătră cinst. şi evghenist Divanul Cnejiĭ Moldavvieĭ, a opşteştiĭ Adunărĭ.» Despre datornicĭ.— Pag. 244—245.

146. «Dela Logofeție ce mare.» 1828 Oct. 23. Pentru datoria luĭ Gheorghe Dimitriu Arbure. — Pag. 245 — 246.

147. Pentru stăpânirea uneĭ averĭ. — Pag. 246.

148. «Cătră cinst. D-luĭ D. Fleht. pravilist». 1828 Dechem. 28. Pentru un sinet de datorie. — Pag. 247—248.

149. «Depart. pricĭ. străine a Cnejieĭ Moldavviĭ.» 1829 Ghenar. 29. In pricina unor datoriĭ ce aŭ a lua nisce supuşĭ Ruşĭ de la reposatul Vistier Petrache Sturza. — Pag. 249.

150. «Extract din Anaforaoa Divanuluĭ dela anul 1826 Iulie 10: In pricina casiĭ răposat. Spatar Petrachi Cazamir, de capite de pravilĭ ce să cuprinde în acĭa anaforà.» — Pag. 250—251.

151. «Obştĭasca Adunare a Divanuluĭ Cnejiĭ Moldavvieĭ cătră cinstit D-luĭ Fl.» 1829 Fev. 18. In pricina creditorilor Spătăresiĭ Ruxanda Casimir. — Pag. 252—255.

152. Vornicia Obştiĭ. «Cătră cinst. D-luĭ D. Fleh., pravilist.» 1829 Fevr. 23. In privința epitropuluĭ rênduit caseĭ reposatuluĭ Sărdar Vasile Chiriac.— Pag. 256—257.

153. «Divanul gĭudecătoresc a Cnejiĭ Moldavvieĭ, cătră cinst. Dumné-luĭ Flehtenmaher pravilist.» 1829 Fevr. 27. In privința unuĭ schimb de moşie.— Pag. 257—261.

154. «Logofățĭa cea mare a Cnejieĭ Moldavvieĭ.» 1829 Mart. 1. Pentru averea reclamată de Costandin Stanciu de la un moş al seŭ, Hagi Gheorghie. — Pag. 261—267.

155. «Cătră cinst. D-luĭ pravilistul Flehtenmaher.» 1829 Martie 21. Pentru datoriile Vistieruluĭ Petrache Sturza. — Pag. 267.

156. «Depart. pricinilor străine a cnej. Moldavvieĭ. Cătră cinst. D-luĭ Pravilist Fleht.» Despre neprotestarea polițelor. – Pag. 267—268.

157. «Cătră cinst. D-luĭ D. Flehtenmaher.» 1829 Mart. 29. In privința averiĭ remase de la un Panaite Dimitriu, pe care o stăpînesce soția sa, fără catagrafie. — Pag. 269.

158. «Depart. pricinilor străine a Cnejieĭ Moldavvieĭ.» 1829 Mart. 31. Pentru pretenția uneĭ sume de banĭ. — Pag. 269—271.

159. «Capete de pravilĭ ce am dat D-luĭ B. Lez.» 1829 Maĭ 18. — Pag. 271—272.

160. «Dela D-luĭ Canta Post.» 1829 Maĭ 29 Pentru pretenția Spătaruluĭ Costachi Pomăr asupra caseĭ reposatuluĭ Vist. Petrachi Sturza, în afacere de banĭ. — Pag. 272.

161. «Divanul a obșteștiĭ Adunărĭ a Cnej. Moldavvieĭ. Cătră cinst. d-luĭ pravilist Flehtenmaher.» Pentru acareturĭ de zestre ale soțieĭ reposatuluĭ Căpitan Sava. — Pag. 273—274

162. «Depart pricinilor streine a Cnej. Moldavieĭ, cătră cinst. d-luĭ pravilist Flehtenmaher.» Iașĭ 5 Iunie 1829. Pentru giuvaericale și argintăriĭ, amanetate. — Pag. 274—277.

163. Rĕspuns la întrebările Divanuluĭ Obșteștiĭ Adunărĭ pentru acareturĭ de zestre. — Pag. 277—278.

164. «Cătră cinst. D-luĭ Pravilist Fleht.» 1829. In privința pretențieĭ de 75.000 leĭ, ce face Spătarul Costachi Pomer de la reposatul Vistier Petrachi Sturza. — Pag. 278—279.

165. «Cătră cinst. D-luĭ D. Flehtenmaher pravilist» 1829 Avg. 18. In privința cereriĭ supuseĭ rusescĭ Anastasia Radionósa, pentru împlinirea unor datoriĭ. — Pag. 280—281.

166. 1830 Ghenar 10. Adresa Obștesculuĭ Divan către Vice-Presidentul Mircovicĭ, în privința voeĭ ce s'a dat pravilistuluĭ Flechtenmacher a deschide un institut privat, pentru învĕțarea Dreptuluĭ Roman. — Pag. 282.

167. «Cătră cinst. D-luĭ pravilistu Flehtenmaher.» 1830 Ghenar 19. In privința pricinii dintre Vornicul Costandin Paladi cu Hatmanul Costandin Paladi, pentru nisce case. — Pag. 283—284.

168. «Departam. pricinilor străine a Cnejieĭ Moldavvieĭ, cătră cinst. D-luĭ pravilist.» 1830 Iunie 30. In privința lucrurilor neprețuite în fóea de zestre. - Pag. 284.

169. «Intrebărĭ particularnice de la D-luĭ Stolnicu Ștefanachi.» Pentru mărfurĭ în deposit și lucrurĭ amanetate. — Pag. 285—286.

170. Deslegărĭ date Mitropolituluĭ Veniamin al Moldoveĭ, în privința celor ce șĭ-aŭ perdut documentele pentru stăpînirea uneĭ averĭ. — Pag. 287—290.

171. «Capite de pravilĭ date la 1830 Oct. 9 din porunca.» Pentru dobânda ce trebue a plăti un epitrop la baniĭ orfanilor. — Pag. 290.

172. «Depart. pricinilor străine a Cnejieĭ Moldavviĭ cătră cinst. D-luĭ pravilist Fleht.» Despre pricina dintre Sărdarul Andronachi Vasiliu și canțelaristul Dalmatov, pentru banĭ. — Pag. 291—293.

173. «Dezlegare pravilicĭască în pricina Spatar.Iamandi pentru înpresurarea moșiĭ Răcâmușul de pe părăul Mușata.» — Pag. 294.

174. «Dela Depart. pricinilor Streine a Cnejieĭ Moldavviĭ». 1830 Noemv. 13. In pricina unor banĭ, ce are a lua Banul Ioan Oatu din tovărășia urmată între Sărdarul Ioan Gheorghiu și frațiĭ seĭ Lupu și Ioan. — Pag. 295—296.

175. «Divanul Cnejieĭ Moldavvieĭ, parte gĭudecăt.» In pricina uneĭ moșteniri. — Pag. 297.

176. «Depart. pricinilor streine a Cnejieĭ Moldavvieĭ». 1830 Dechemvr. 15. In pricina vîndăriĭ prin mezat a moșieĭ uneĭ femeĭ puse sub epitropie. — Pag. 297—300.

177. Deslegărĭ date în pricina dintre Marghióla Șeptelicĭ și supusul austriac Grigorie Caretașu, pentru o butcă. — Pag. 300—301.

178. «De la Consulatul Rusesc și Stărostiĭa Britanicĭască, cătră cinst. D-luĭ

Pravilist Flcht.» Iaşĭ 11 Fevr. 1831. In pricina dintre supusul Britanicesc Ştefan Goilav şi supusul Austriac Alfons, pentru banĭ — Pag. 301—302.

179. «Intrebare pravilicĭască făcută la Maĭ 7, de cătră Dr. Răgilam.» Pentru o diată. — Pag. 303.

180. «Depart. pricinilor străine a Cnejieĭ Moldavvieĭ.» 1831 Maĭ 25. In privinţa uneĭ zestre. — Pag. 303—304.

181. «Dela Consulatu Rusesc, cătră cinst. D-luĭ Pravilist.» In privinţa moşteniriĭ uneĭ zestre. — Pag. 304—305.

182. «Dela Consolatul rusesc.» Iulie 18. 1831. In privinţa îndestulăriĭ creditorilor şi moştenitorilor. — Pag. 305.

183. «Dela Consolatu Rusesc». Avg. 8. 1831. In privinţa unuĭ falit fraudulos. — Pag. 306.

184. «Dela Logof. ce mare.» 1831 Avgust. 11. Pentru pretenţiĭ de zestre. — Pag. 306—307.

185. «Dela Logofeţiĭa cea mare.» Avgust. 20. 1831. In pricina luĭ Anton Chişcă, şi Spatarul Ioan Duca pentru averea remasă de la Ancuţa Duca. — Pag. 308.

186. Michaĭ Grigoriu Suţu, Vvod Moldoviĭ, întăresce Anaforaua Obşteştiĭ Adunărĭ din anul 1819 Oct., pentru adopţiunea luĭ Spiridon şi Nicolae Căminariĭ de către Andreĭ Pavlu. 1819 Noemv. 19. — Pag. 319—321.

187. «Hrisov Gospod întăritor însumfiiri Căminarilor Spiridon şi Neculaiŭ.» 1819 Noemv. 30. — Pag. 321—322.

188. Cartea luĭ Veniamin, Mitropolitul Moldoveĭ, pentru adopţiune. 1825 Noemvrie 9. — Pag. 323.

189 «Ocârmuirea deplin înputernicituluĭ Prezident Divanurilor Cnejieĭ Moldavvieĭ şi Valahieĭ.» 8 Iulie 1829. Bucureştĭ. Despre uşurinţele ce s'aŭ hotărît a se acordà datornicilor întru plata datoriilor făcute până la anul 1821. — Pag. 324-326.

190. Andronachi Doniciĭ cere deslegare de la Logofeţie, în privinţa pricinii ce urméză între Ruxanda Catargiu şi între Post. Elenco Manu. 1825 Noemv. 16. — Pag. 327—329.

191. Anaforà despre cununiĭ. — Pag. 331—332, 335—336.

192. Capete de pravilĭ relative la daniĭ. 1825 Martie 10. — Pag. 333—334.

193. Capete de pravilĭ în privinţa uneĭ clironomiĭ. Pag. — 337.

194. Idem pentru un mezat. — Pag. 338.

195. «Insămnare făcută la 24 Oct. 1838 aflată dela D-luĭ Şerban Costinăscu din Iaşĭ.» — Pag. 338.

196. Diferite tâlmăcirĭ din legiuirea Impĕratuluĭ Porfirogenetul, şi altele. — Pag. 339—342.

197. Formular pentru facerea actelor de compromis. — Pag. 346.

198. Formular pentru facerea actelor de despărţenia căsătorieĭ. — Pag. 347.

199. Poruncă domnéscă către Constantin Aslan, Vel Vornic de aprodĭ, să aducă în cercetarea Divanuluĭ pricina Spătaruluĭ Alecu Sturza cu Spătarul Teodoraşcu Balş, pentru datorie de banĭ. 1823 Noemvrie 15. — Pag. 348—349.

200. Anaforà către Domn, pentru sequestre. Avg. 1820 —Pag. 351.

201. Anaforà către Divan, pentru falitĭ. 1820.—Pag. 352—353.

202. Anaforà către Divan, cuprindênd capete de pravilĭ pentru sequestre. — Pag. 354—355.

203. Anaforà către Divan, cuprindênd capete de pravilĭ pentru falițĭ. — Pag. 355—356.

204. Anaforaua Logofetuluĭ Dimitrie Sturza, Vorniculuĭ Andronachi Donicĭ și Pravilistuluĭ Hriste Flehtenmaher către Domn. *(Grecesce)*. — Pag. 357—358.

205. Iulie 3. Capete de pravilĭ, pentru un lucru nemișcător drept zestre, amanetat de către bărbat. — Pag. 360.

206. Pentru facere de testamente. — Pag. 360—361.

207. Cuvînt la o solemnitate a Seminariuluĭ. — Pag. 362.

208. Capete de pravilĭ, în privința cererii uneĭ femeĭ de a se împărtăși din averea bărbatuluĭ seŭ. 1825 Octobre 29.—Pag. 364.

209. Formular pentru facerea de testamente.—Pag. 368—369.

210. 1823 Maĭ 19. Pricina de judecată pentru despărțirea hotarelor dintre douĕ moșiĭ. — Pag. 369.

211. Diferite formulare de testamente, și altele.—Pag. 370—372.

Nr. 11.

In-folio. — 137 foĭ. — Secolul XIX — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de maĭ mulțĭ.

Pe fața legăturiĭ titlul:

«Condica D. Camr. Flehtermaher, Iuristconsultul Statuluĭ, pe anul 1835, luna Octvr. 16.»

Cuprinde în extras diferite hotărîrĭ judecătorescĭ, dintre aniĭ 1835—1838, asupra cărora s'aŭ dat de către Pravilistul Statuluĭ deslegărĭ pravilnice și observațiĭ.

No. 12.

In folio. — 147 foĭ. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de maĭ mulțĭ; cuprinde și foĭ tipărite.

Pe fața legătureĭ titlul:

«Portativ.» Cuprinde note și extrase juridice în limbile română, latină, franceză, adunate de Hriste Flehtenmaher, pravilistul Statuluĭ Moldoveĭ, precum și următoarele documente copiate întregĭ saŭ în extras:

1. «Logofețiĭa ce mare a Dreptățiĭ. Rînduĭala sianților Divanuluĭ Domnescu.» Iașiĭ 1834 Iunie 19. — Fóĭa 3.

2. «Cap al optulea. Rînduĭala Judecătorĭască.» 21 Septembre 1831. — Foile 4—11.

3. «Cap al IX. Dispozițiile ghenerale,» despre titlurile și drepturile nobiletateĭ, numirĭ în dregătoriĭ și altele — Foile 11—18.

4. «Copie du Projet de rectification des articles 260, 278 et 325 du reglement organique.» — Fóĭa 19.

5 «Copie di pe tălmăcirea predj. D. plinipotent către sfat din 4 April cu No. 455 anul 1833», relativă la proectul organisăreĭ părțiĭ judecătorescĭ. — Foile 20—22.

6. Adresa luĭ G. A. Chisilev *(sic)* către Marele Logofĕt, în pricina unuĭ vechsel (poliţă). — F. 23.

7. Raportul obicĭnuiteĭ Obşteştĭ Adunărĭ cătră Vice-Presidentul Cnejieĭ Moldavieĭ, în privinţa unuĭ proiect pentru împlinirĭ de datoriĭ. 1834 Mart. 2.— F. 23. v.

8. «Copie di pi anaforaoa Sfatuluĭ administrativ din 27 Săptv. 1834, Nr. 390, urmată cătră pre înnălţatul Domn,» relativă la feţele particularnice ce se cheamă în judecată. — F. 25—26 v.

9. «Copie de pe raportul Obşteştiĭ Adunărĭ cătră D. Viţ Prezident Ghineral Maior şi Cavalerĭ Theodor Iacovlevii Mircovicĭ», în privinţa ramuluĭ judecătoresc. — F. 27—28 v.

10. «Pentru jalbe.» — F. 36 v.—37.

11. «Pentru dovadă.» — F. 38 v.—42 v.

12. «Cuprindirea în scurt a paragrafurilor însemnate în condica politicĭască.» — F. 44—119.

13. «Insămnare în pricina următoare, între dum. Spat. Fara cu măn. Triĭ Sfititelor. 1839 Maĭu 27.» — F. 121.

14. «Culegire de paragrafurĭ din Condica ţivilă glăsuitoare pentru paragrafiĭa încuviinţată de legĭ.» — F. 124.

15. Culegere de diferiţĭ paragrafĭ din Condica civilă, din Vasilicale şi alte capete de pravile, pentru felurite pricinĭ; numere din «Buletin, foae oficială,» pe 1839 şi din «Foae sătéscă» pe 1839 şi 1840. — F. 119 v.—147.

No. 13.

In-folio. — 102 foĭ. — Secolul XVIII. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de aceeaşĭ mână; numele şi titlurile Domnilor, iniţialele documentelor şi aniĭ sunt scrise cu roşu.

Legat în piele peste tot; pe faţa legăturiĭ se află imprimat capul de zimbru al Moldoveĭ aşezat pe un buzdugan şi o sabie încrucişate, iar de desubt anul «1796.»

Are titlul următor:

«Condeca întru care s'au trecut toate scrisorile de moşii, de vii, de dughene şi de ţigani a sfinteĭ Mănăstiri Bărboĭul. Care s'au făcut şi s'au scris în zilile prea luminatuluĭ şi prea înnălţatuluĭ Domnuluĭ nostru Alexandru Ioan Calimah Vvod, şi în zilile prea o sfinţii sale, Kiriu Kiriu Iacov Mitropolitul Moldavii. Şi s'au făcut şi s'au scris prin sărguinţa şi ostenĭala puneriĭ la orănduĭală a svinţii sale prea cuviosuluĭ Kir Kiril protosinghelul şi egumenul aceştii sfinte mănăstiri.

«Şi s'au scris condeca acĭasta de mine mai micul şi prea plecat cătră toţĭ Costantin Polimaz Logofăt sin proto-

populuĭ Ioniță dela tărgul Bacăului, la aniĭ dela IIs. 179 6 Octv. 14.»

Adaus posterior în mijlocul titluluĭ:

«Acĭastă condică, în carĭ sânt trecute toate scrisorile moşiilor i altor acareturi a svintiĭ mănăstirĭ Bărboĭul, precum şi ţiganiĭ, pentru ca pururea să fii păstrată la acĭasta mănăstirĭ Bărboĭul, s'au însămnat şi de mine. 1834 Iuliĭ 15.

«Dimitrie Sturza Logofăt.»

Cuprinde următórele:

«Scara pentru moşiile ce să află într'acĭastă condecă.»

«Hrisoavele de milă.»

1. «Hrisoavele de milă a prea fericiţilor Domni, pentru desetenă de stupi, şi goştina de oĭ şi pentru vădrărit, şi 12 lĭudĭ posluşnici.» . . . . List. 4
— Grigorie Ghica Vvod. 7247 (1739) Maĭ 18.
— Grigorie Ghica Vvod. 7256 (1747) Noemv. 15
— Matei Ghica Vvod. 7262 (1754) Iun. 20.
— Alexandru Costandin Muruz Vvod. 1792 Avgust.

«Posluşnicii.»

2. «Posluşnicii sfinteĭ mănăstiri Bărboĭului. . . . . List. 6
— Antonie Ruset Vvod. 7184 (1676) Fev. 18.
— Nicolae Alexandru Vvod. 7219 (1710) Noemv. 7.
— Mihaĭ Racoviță Vvod. 7224 (1716) Fev. 24.
— Grigorie Ghica Vvod. 7235 (1727) Mart. 18.
— Costandin Nicolae Vvod. 7242 (1734).
— Grigorie Ghica Vvod. 7246 (1738) Mart. 15.

«Dughenele din Iaşi.»

3. «Dughenele şi casăle din Iaş de pe podul vechĭu şi de pe alte ulițe.» . . . . List. 8
— Zapis de vîndare pentru un loc de casă cu grădină şi cu pomĭ. 7156 (1648) April 25.
— Zapis de vîndare pentru locul de casă de la zid, pe ulița Părvoleştilor. 7174 (1666) Maĭ 22.
— Zapis de vîndare pentru o casă din Iaşĭ de pe ulița Sîrbască, la zid. 7174 (1665) Săptemv. 20.
— Zapis de vîndare pentru o casă a luĭ Andonie ţiganul. 7174 (1666) Avg. 30.
— Zapis de vîndare pentru un loc de treĭ case al luĭ Nicolae feciorul luĭ Istrate. 7176 (1667) Săpv. 15.
— Zapis de vîndare pentru un loc de treĭ case de pe ulița Armenéscă. 7176 (1667) Octv. 15.
— Idem, Idem. 7176 (1667) Noemv. 22.

— Idem, Idem. 7177 (1669) Iun. 16.

— Zapis de vîndare pentru o pivniţă cu locul eĭ. 7177 (1669) Mart. 3.

— Zapis de vîndare pentru un loc lângă m-rea Bărboiul. 7178 (1669) Octv. 21.

— Mărturie pentru hotărnicia loculuĭ cumpĕrat de m-rea Bărboiul de la Cârste Armanul. 7201 (1693) Iun. 15.

— Zapis de vîndare pentru un loc al Marieĭ şi al soru-seĭ Irina. 7178 (1669) Noemv. 29.

— Zapisul de vîndare al luĭ Boghiţa Mititeluluĭ pentru o casă cu locul eĭ. 7177 (1669) Ap. 20.

— Zapisul de vîndare al luĭ Dumitraşcu, feciorul luĭ Chiriac, pentru un loc de casă. 7177 (1669) Maĭ 16.

— Zapisul de vîndare al luĭ Ion şi al femeiĭ sale Alexandra, pentru jumătate din locul lor de casă. 7178 (1670) Mart. 17.

— Zapis pentru schimbul unor case. 7181 (1673) Mart. 17.

— Zapis de vîndare pentru un loc de casă pe podul Hagioae. 7193 1684) Noemv. 12.

— Zapis de vîndare pentru o pivniţă de piatră. 7184 (1676) Avg. 27.

— Antonie Ruset Vvod întăresce o cumpĕrătóre a m-riĭ Bărboiul. 184 (1676) Avg. 31.

— Zapis de vîndare pentru o casă. 7184 (1675) Dechemv. 16.

— Zapis de vîndare pentru o casă cu locul eĭ, din uliţa Armenéscă. 185 (1676) Săptv. 5.

— Zapis de vîndare pentru o casă cu locul eĭ, pe podul vechiŭ, din mahalaua Potcovarilor. 7188 (1680) Mart. 3.

— Idem pentru vîndarea unuĭ loc de casă. *Fără velet.*

— Idem pentru vîndarea unuĭ loc de casă. 7194 (1686) Ap. 24.

— Idem pentru vîndarea unuĭ loc de casă. 7194 (1686) Maĭ 10.

— Idem pentru vîndarea unuĭ loc de casă. 7194 (1686) Iun. 20.

— Idem pentru vîndarea unuĭ loc de casă. 7201 (1693) Iun. 15.

— Idem pentru vîndarea uneĭ case cu locul eĭ. 7212 (1704) Iul. 22.

— Idem pentru dania uneĭ case. 7223 (1715) Fev. 19.

— Idem pentru vîndarea uneĭ case, de pe podul vechiŭ. 7241 (1733) Mart. 6.

— Idem pentru vîndarea unuĭ loc de casă de pe podul vechiŭ, în fănărie. 7247 (1739) Iul. 23.

— Idem pentru vîndarea uneĭ dughene. 7263 (1755) Maĭ 6.

— Idem pentru vîndarea uneĭ case, de pe uliţa poduluĭ vechiŭ. 7272 (1764) Maĭ 4.

— Scrisórea Hatmanuluĭ Vasile Roset pentru schimbul a două dughene din Iaşĭ pe o bucată de moşie de pe Jijia, anume Lăzoreniĭ, a m-riĭ Bărboiul. 7273 (1765) Ghen. 24.

— Mărturia vornicilor de pórtă în privinţa loculuĭ de casă al Flóreĭ Armenciĭ. 1766 Noemv. 19.

— Zapisul, monahieĭ Efrosina pentru vîndarea uneĭ case cu locul eĭ, din mahalaua Munteniĭ de jos, luĭ Vasile Negre Căpitanul. 1784 Ghen. 9.

— Zapisul luĭ Miron Patcovarul pentru vîndarea uneĭ case. 1785 Iun. 26.

— Mărturia luĭ Stavăr, Vornicul de pórtă, în privinţa hudiţiĭ de lângă zăplaziĭ m-riĭ Bărboiuluĭ. 1786 Iun. 6.

— Mărturia luĭ Costandin Perjul şi Stavăr, Vornicĭ de pórtă, pentru cercetarea pricinii dintre Egumenul m-riĭ Bărboiul, cu Vitoria şi fiul eĭ Mihalache Grămăticul. 1787 Maĭ 8.

«Viile».

4. «Viile dela Vlădiceni ot ţinutul Iaşuluĭ . . . . List.

— Carte de la Antonie Ruset Vvod, dată neguţătoruluĭ Iamandi din Iaşĭ. 7185 (1677) Iunie 12.

— Zapisul Dochieĭ, femeea luĭ Crăciun, pentru vîndarea vieĭ din Vlădicenĭ. 7192 (1684) Maĭ 24.

— Zapisul luĭ Mateiŭ Sturza, prin care dăruesce via de la Vlădicenĭ. 7209 (1700) Octv. 3.

— Cartea luĭ Ghedeon, Mitropolitul Suceviĭ, pentru o vie dată m-riĭ Bărboiul ca să o lucreze. 7225 (1717) Mart. 18.

— Cartea luĭ Ghedeon, Mitropolitul Suceviĭ, prin care scutesce m-rea Bărboiul de dijmă dupe cele 5 pogóne de vie de la Vlădicenĭ, aflătóre pe locul Mitropolieĭ. 7227 (1719) Iun. 16.

— Idem a luĭ Gavriil, Mitropolitul Moldoveĭ, idem. 1760 Iun. 5.

— Idem a luĭ Iacov, Mitropolitul Moldoveĭ, idem. 1792 Săptv. 26.

— Zapisul Aftenieĭ Roşculésă pentru vîndarea a 2½ pogóne de vie cu livadă de pomĭ m-riĭ Bărboiul. 7242 (1733) Octv. 21.

— Cartea luĭ Antonie, Mitropolitul Sucéveĭ, pentru un pogon de vie de la Vlădicenĭ, dat luĭ Ioan Beşleu. 7247 (1739) Maĭ 14.

— Zapisul luĭ Vărlan călugărul pentru o firtă de vie de la Vlădicenĭ, vîndută luĭ Iane Bulubaşa. 7251 (1743) Maĭ 8.

— Zapisul luĭ Ioan croitorul Beşleul, prin care dăruesce cumnatuluĭ seŭ Vasilache Copdinca via păragină de la Vlădicenĭ, hărăzită de Antonie Mitropolitul. 7259 (1751) Mart. 5.

«Titieniĭ»

5. «Titieniĭ la ţinutul Iaşuluĭ piste Prut.» . . . . List. 19

— Zapisul Cărsteĭ, prin care dăruesce partea sa de moşie din Titienĭ luĭ Enache Vătavul. (Fără dată).

— Ispisoc sîrbesc de la Vasile Vvod, întăritor danieĭ de maĭ sus. 7156 (1648) Maĭ 17.

— Zapisul luĭ Ioan, feciorul Dumiĭ, prin care vinde partea sa de moşie din Tăténĭ luĭ Enache Vătavul. 7157 (1649) Ap. 20.

— Ispisoc sîrbesc de la Vasile Vvod, întăritor vîndăriĭ de maĭ sus. 7157 (1649) Iun. 2.

— Zapisul luĭ Ioan Nate, cu femeea luĭ, pentru vîndarea moşieĭ Tăténĭ luĭ Enache Vătavul. 7158 (1650) Mart. 6.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod către Egumenul de la Bărboiul, ca să strîngă dijma de pe moşia Tătieniĭ. 7245 (1737) Iun. 22.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod dată Egumenuluĭ de la m-rea Bărboiul pentru dijma de la Tătienĭ. 7246 (1738) Iul. 8.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ Tătieniĭ. 7264 (1756) Iuliĭ 16.

— Mărturia luĭ Ioan Brătilă biv călăraş de Țarigrad pentru moşia Tăténiĭ. 1777 Maĭ 13.

— Mihail Costandin Suțu Vvod întăresce anaforaua veliților boerĭ pentru stricarea unuĭ schimb de moşie cu m-rea Bărboiul. 1795 Fev. 11.

— Anaforà dată în pricina schimbuluĭ de moşie făcut de m-rea Bărboiul cu reposatul Logofĕt Vasile Razu. 1794 Dechemv. 12.

— Alexandru Ioan Calimah Vvod întăresce stăpînirea m-riĭ Bărboiul peste moşiile Tătieniĭ şi Dragomireştiĭ. 1795 Iulie 13.

— Sinetul luĭ Mihaĭ Razul Stolnicul pentru douĕ scrisorĭ ale moşieĭ Teténiĭ. 1796. Maĭ 8.

«Ordăşăĭ.»

6. «Ordăşăi pe apa Răutuluĭ la ținutul Sorociĭ.» . . . . List. 25

— Zapisul luĭ Vasile sin Tudosca, pentru vîndarea părțiĭ din Ordăşăĭ luĭ Pahomie de Boloşeştĭ. 7175 (1667) Iul. 18.

— Idem al luĭ Mihalache şi alțiĭ, pentru vîndarea părțiĭ lor din Ordăşăi mareluĭ Stolnic Ilie Sturza. 7175 (1667) Iul. 24.

— Idem al luĭ Gavriil, feciorul Parascăĭ şi alțiĭ, pentru vîndarea părțiĭ lor din Ordăşăĭ mareluĭ Stolnic Ilie Sturza. 7176 (1668) Mart. 11.

— Idem al luĭ Iftodie pentru vîndarea părțiĭ sale din Ordăşăĭ mareluĭ Stolnic Ilie Sturza. 7176 (1668) Iunie 3.

— Idem al luĭ Toader, tot pentru Ordăşăĭ. 7176 (1668) Iun. 3.

— Idem al Furnicăĭ, tot pentru vîndarea Ordăşăilor. 7177 (1669) Iul. 3.

— Idem al Ioaniĭ Vărtoasa, prin care dăruesce părțile din Ordăşăĭ mareluĭ Stolnic Ilie Sturza. 7178 (1670) Maĭ 8.

— Idem al Agahițiĭ pentru vîndarea părțiĭ sale de moşie din Ordăşăĭ Stolniculuĭ Ilie Sturza. 7179 (1671) Ap. 1.

— Idem al luĭ Ionaşcu pentru vîndarea părțiĭ sale din Ordăşăĭ Stolniculuĭ Ilie Sturza. 7179 (1671) Maĭ 25.

— Ioan Nicolae Vvod întăresce m-riĭ Bărboiul stăpânire peste moşia Ordăşeniĭ. 7253 (1745) Ap. 11.

— Cartea luĭ Costantin Dimitrie Muruz Vvod pentru hotărnicia moşieĭ Ordăşăĭ. 1780 Av. 2.

— Cartea luĭ Mihail Costandin Suțul Vvod pentru înfățişarea pricinîĭ moşieĭ Ordăşeniĭ din ținutul Sorocăĭ. 1794 Mart. 10.

— Porunca ispravnicilor de Soroca către căpitanul Gheorghe Gane, ca să cerceteze despre móra m-riĭ Bărboiul de la Ordăşeĭ. 1794 Mart. 5.

— Raportul Căpitanuluĭ Gheorghe Gane în cestiunea de sus. 1794 Martie 12.

— Banul Costandin Vărnav confirmă cercetarea de maĭ sus. 1794 Martie 22.

— Porunca Banuluĭ Costandin Vărnav, în privința înfățişăriĭ în pricina moşieĭ Ordăşăĭ. 1794 Maĭ 16.

— Cartea luĭ Alexandru Ioan Calimah Vvod pentru hotărnicia moşieĭ Ordăşăĭ. 1796 Maĭ 2.

«Indărăpniciĭ i Pupezeniĭ».

7. «Indărăpnicii şi Pupezenii, la ținutul Orheiul pe apa Răutuluĭ». List 30

— Zapisul luĭ Enache pentru vîndarea părţiĭ sale de moşie din Pupezenĭ Paharniculuĭ Ilie Sturza. 7178 (1670) Fev. 4.

— Idem al luĭ Istratie din Chipercenĭ pentru vîndarea părţiĭ sale din Indărăpnicĭ Stolniculuĭ Ilie Sturza. 7179 (1671) Avg. 1.

— Idem al luĭ Axinie pentru partea din Pupezenĭ, dată mareluĭ Stolnic Ilie Sturza. 7180 (1672).

— Idem al luĭ Filip Harghel şi alţiĭ, pentru vîndarea a 138½ stînjinĭ din Pupezenĭ luĭ Dimitrie Sturza vel Logofĕt. 1784 April 16.

— Idem al luĭ Vasile Jărdan şi alţiĭ, pentru vîndarea a 129 stânjinĭ şi 4 palme din Pupezenĭ, moşia Logofĕtuluĭ Dimitrie Sturza. 1784 Maĭ 20.

— Mărturia hotarnică a moşiilor Indărăpniciĭ şi Pupezeniĭ. 1796 Avg. 12.

«Petroasa».

8. «Petroasa la ţinutul Orheĭuluĭ pe Sigala». . . . . List. 3[illegible]

— Bogdan Vvod întăresce vîndarea moşieĭ Pietroasa. — 7077 (1569) Mart. 15

— Mărturia hotarnică a moşieĭ Pietrosul. — 1786 Iunĭ 17.

— Alexandru Ioan Mavrocordat Vvod întăresce mărturia hotarnică de maĭ sus. 1786 Iulĭ 24.

— Alexandru Ioan Mavrocordat Vvod dă volnicie m-riĭ Bărboiul să stăpînéscă jumătate de sat din moşia Petrosul. 1786 Iulĭ 24.

«Sircova».

9. «Sircova la ţinutul Orheĭuluĭ». . . . . List. 37

— Cartea luĭ Evstrate Dabija Vvod pentru judecata dintre Paharnicul Ilie Sturza cu Simion Irimicel şi ómeniĭ luĭ, pentru o bucată de loc din hotarul Văzlubleniĭ. 7173 (1665) Iul. 20.

— Zapisul luĭ Simion Irimicel, cu aĭ seĭ, către Ilie Sturza, pentru bucata de loc din Vozliubleniĭ. 7173 (1665) Iul. 2.

— Cartea luĭ Iliîaş Alexandru Vvod asupra priciniĭ dintre marele Clucer Ilie Sturza cu Dumitraşco şi alţiĭ pentru satele Pişcăreştiĭ şi Văzliublena, tot dintr'un hotar cu Sircova. 7175 (1667) Ap. 22.

— Zapisul luĭ Dumitraşco şi alţiĭ, către Ilie Sturza, pentru satul Pişcăreştiĭ cu Văzlĭublena. 7175 (1667) Noemv. 2.

— Zapisul luĭ Vasile Florişor, prin care dăruesce partea sa de moşie din Sircova mareluĭ Stolnic Ilie Sturza. 7175 (1667) Av. 3.

— Zapisul luĭ Trifan din Ghidulenĭ, prin care vinde moşia sa din Pijcăreştĭ luĭ Ilie Sturza, Pârcălabul de Orheiŭ. (Fără velet).

— Porunca luĭ Gheorghe Roman şi Ioan Racoviţă, Serdariĭ de Orheiŭ, către Baş-buluc-başa Toader Vărgolicĭ şi Neculaĭ Comişescul, ca să cerceteze încălcarea făcută moşieĭ Sîrcova a m-riĭ Bărboiul de către megieşĭ. 1796 Fev. 22.

— Cercetarea încălcăriĭ moşieĭ Sîrcova a m-riĭ Bărboiul de către rezeşiĭ megieşĭ. 1796 Mart. 20.

— Zapisul luĭ Nechita morarul pentru arendarea moriĭ de la Sîrcova a m-riĭ Bărboiul. 1795 Ap. 23.

«Balomireştii».

10. «Balomireştii pe apa Albăi la ţinutul Romanuluĭ . . . . . List. 41

— Petru Vvod întăresce stăpânire luĭ Andronic Ciolpan şi frateluĭ seŭ Roman peste satul Balomireştiĭ. 7094 (1586) Fev. 22.

— Zapisul Găluneĭ, fata luĭ Roman Pleşa, prin care vinde partea eĭ de moşie din Balomireştĭ nepotuluĭ seŭ Goe Dumitru din Dolieştĭ. 7115 (1607) Mart. 20.

— Mărturia luĭ Balşe vtori Logofĕt, şi alţĭ boerĭ, despre partea de moşie din Balomireştĭ, vîndută de Gălina luĭ Dumitru Comesul. 7122 (1614) Iul. 21.

— Ispisoc de la Simion Moghilă Vvod, prin care întăresce dania făcută de Gălina nepotuluĭ eĭ Goe, asupra moşieĭ Balomireştĭ. 7115 (1607) Ap.

— Zapisul luĭ Vasile, cu fraţiĭ seĭ Ursul şi Grigorce, pentru vîndarea părţiĭ lor de moşie din Balomireştĭ luĭ Dumitru Goe. 7118 (1609) Dechemv. 4.

— Mărturia luĭ Ştefan Prăjăscul vel Stolnic, şi alţiĭ, despre moşia din Balomireştĭ vîndută de Vasile sin Crăsteĭ luĭ Dumitru Goe din Doljăştĭ. 7119 (1610) Dechemv. 24.

— Cartea luĭ Costandin Moghilă Vvod, prin care întăresce stăpînirea luĭ Dumitru Goe Aprodul şi a femeiĭ sale Candachia peste tóte părţile de moşie din satul Balomireştiĭ. 7119 (1611) Ghen. 10.

— Zapis de vîndarea moşieĭ Balomireştiĭ. (Numele lipsesc). 7123 (1615).

— Gaşpar Vvod întăresce luĭ Dumitru Goe Vornicul stăpânire peste satul Balomireştiĭ. 7128 (1619) Septv. 19.

— Cartea luĭ Duca Vvod în pricina satuluĭ Balomireştiĭ. 7178 (1670) Iunie 30.

— Ispisoc de la Antonie Ruset Vvod în pricina satuluĭ Balomireştiĭ. 7186 (1678) Fev. 15.

— Zapisul fiilor luĭ Iordache Goe pentru vîndarea părţiĭ lor de moşie din Balomireştĭ m-riĭ Bărboiuluĭ. 7189 (1681) Ghen. 30.

— Zapisul Marieĭ, fata luĭ Apostol Goe, împreună cu feciorii eĭ, pentru vîndarea părţiĭ lor de moşie din Balomireştĭ. 7194 (1686) Ghen. 30.

— Cartea luĭ Costandin Vvod, prin care întăresce stăpînirea m-riĭ Bărboiul peste părţile din satul Balomireştiĭ. 7195 (1687) Mart. 11.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod, prin care face volnică m-rea Bărboiul a-şĭ lua dijmă de pe moşiile din ţinutul Romanuluĭ, şi anume Balomireştĭ, Hărniceştĭ, Bara, Negreştiĭ şi Buruineştĭ. 7245 (1737) Iun. 5.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod, prin care orênduesce pe Costandin Cucoranu biv vel Pitar, ca să hotărnicéscă moşia Balomireştiĭ a m-riĭ Bărboiul. 7248 (1740) Iunie 4.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod, prin care întăresce stăpînirea m-riĭ Bărboiul peste satul Balomireştiĭ. 7248 (1740) Iul. 15.

— Mărturia hotarnică a satuluĭ Balomireştiĭ. 7248 (1740) Iunie 10.

«Hărniceştii».

11 «Hărniceştii la ţinutul Romanuluĭ pe Sirétiŭ» . . . . List. 46

— Petru Vvod face danie jupânesiĭ Ana a reposatuluĭ Golăe Logofĕtul satul domnesc Hărliceştiĭ din ţinutul Romanuluĭ. 7093 (1584) Noemv. 15.

— Ispisoc de la Petru Vvod despre dania de maĭ sus. 7093 (1584) Noemv. 10.

— Cartea luĭ Petru Vvod pentru hotărnicia satuluĭ Hrăniceştiĭ. 7097 (1589) Av. 21.

— Aron Vvod întăresce jupânesiĭ Aneĭ a reposatuluĭ Golăi Logofĕtul stăpînire peste satul Hărliceşti. 7100 (1592) Mart. 4.

— Cartea luĭ Aron Vvod dată jupânesiĭ Ana Golăiasa pentru stăpînirea moşieĭ Hărniceştiĭ. 7100 (1592) Fev. 29.

— Răvaşul luĭ Grigorie, Egumenul m-riĭ Vatopedu, pentru hotarele moşieĭ Hărniceştiĭ. Maĭ 5.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod, ca să fie volnic Macarie, Egumenul de la Bărboiul, a lua dijma de la moşia Hărniceştĭ. 7236 (1728) Iul. 16.

— Cartea luĭ Costandin Nicolae Vvod către Macare, Egumenul de la Bărboiul, să ĭea dijma de la moşiile Balomireştiĭ, Hărniceştiĭ, Bora, Negreştiĭ şi Buruineştiĭ din ţinutul Romanuluĭ. 7243 (1735) Ghen. 14.

— Cartea luĭ Grigorie Alexandru Ghica Vvod către Toderaşcu Buhuş biv vel Sulger şi Costandin Gândul biv vel Şatrar, ca să hotărnicéscă moşiile m-riĭ Bărboiul din ţinutul Romanuluĭ. 1765 Ap. 12.

— Mărturia hotarnică a moşiilor m-riĭ Bărboiul din ţinutul Romanuluĭ, anume: Hărniceştiĭ, Buruineştiĭ şi Balomireştiĭ. 1765 Maĭ 1.

— Cartea luĭ Grigorie Ioan Calimah Vvod către Egumenul m-riĭ Bărboiul, ca să ĭea dijmă de pe moşiile Hărniceştĭ, Balomireştĭ şi Buruineştĭ. 1767 Iul. 24.

«Buruineştii».

12. «Buruineştii pe Sirétiŭ la ţinutul Romanului» . . . . List. 50

— Petru Vvod dăruesce luĭ Părvul, Părcălabul de Soroca, satul Burueneştiĭ din ţinutul Romanuluĭ, pentru că a bătut pe nisce tâlharĭ Căzaşĭ, ce aŭ prădat câte-va sate de pe Nistru. 7095 (1587) Maĭ 8.

— Zapisul Todosieĭ, cu fata eĭ Anghelina şi ginerele seŭ Costin, pentru vîndarea părţiĭ lor din Burueneştĭ. 7124 (1615) Octv.

«Iaste şi ispisoc dela Gaşpar Vodă pe zapisul acesta de întăritură luĭ Dumitru Goe Vornic, pe parte cĭ-au cumpărat din Burueneştĭ.» 7128 (1619) Septv. 18.

— Zapisul luĭ Părvul Dumitru pentru vîndarea părţiĭ sale din Burueneştĭ. Fev. 29.

— Gaşpar Vvod întăresce luĭ Dumitru Goe, fost Vornic mare, stăpînire peste partea de moşie din Burueneştĭ, cumpĕrată de el. 7127 (1619) Iul. 2.

— Gaşpar Vvod întăresce stăpînire luĭ Dumitru Goe vel Postelnic peste o parte din satul Burueneştiĭ. 7128 (1620).

— Mărturia boerilor celor marĭ aĭ Divanuluĭ pentru o parte din mo-

şia Burueneştiĭ, cumpĕrată de Dumitru Goe vel Postelnic de la Maxin Cămăraş. 7128 (1620).

— Ştefan Tomşa Vvod dă volnicie jupănesiĭ Candachiĭ a rĕposatuluĭ Goe Postelnicul a stăpînì părţile cumpĕrate de la Pârvulescĭ, din satul Burueneştiĭ. 7130 (1622) Ap. 7.

— Cartea luĭ Ştefan Tomşa Vvod, prin care împuternicesce pe jupănésa luĭ Goe Postelnicul a stăpînì partea de moşie din Burueneştĭ cumpĕrată de la Avram. 7130 (1622) Maĭ 15.

— Ştefan Tomşa Vvod întăresce stăpînire jupănesiĭ Candachie a luĭ Goe Postelnicul peste treĭ părţĭ din Burueneştĭ. 7131 (1623) Mart. 4.

— Radul Vvod întăresce stăpînire luĭ Apostol, fost părcălab, peste partea din Burueneştĭ, cumpĕrată de la Dumitru Părvul. 7132 (1624) Fev. 29.

— Cartea luĭ Radul Vvod dată jupănesiĭ Goĭuae a-şĭ stăpînì partea din Burueneştĭ. 7132 (1624) Ap. 5.

— Radul Vvod întăresce stăpînire jupănesiĭ Candachie peste ocina din Buruineştĭ. 7133 (1625) Fev. 20.

— Mărturia luĭ Gavrilaş vel Logofĕt, şi alţiĭ, în privinţa părţiĭ de moşie din Buruineştĭ, vîndută de Grigoraşco, fiul luĭ Dumitru Goĭa, luĭ Lupul Prăjăscul, fost Comes mare. 7147 (1639) Maĭ 12.

— Zapisul luĭ Isac şi al femeiĭ sale Irina, dând în schimb luĭ Lupul Prăjescul moşia lor din Buruineştĭ, pentru Văscanĭ şi Onceştĭ. 7147 (1639) Iul. 20.

— Vasilie Vvod judecă şi hotăresce pricina pentru satul Buruineştiĭ. 7149 (1641) Ghen. 17.

— Zapisul boerilor Sturzescĭ pentru înzestrarea luĭ Mateiŭ Hilipăscul din Ţara muntenéscă, la măritişul soreĭ lor Safta, cu moşiile Buruineştĭ, Berhometele şi Cazăneştiĭ şi cu sălaşe de ţiganĭ. 7202 (1693) Dechemv. 3.

— Zapisul luĭ Costandin Căpitanul, prin care vinde moşia Burueneştiĭ luĭ Sandul Sturza Hatmanul. 7241 (1733) Mart. 31.

— Scrisórea luĭ Sandul Sturza vel Vornic, prin care dăruesce m-riĭ Bărboiul moşia Burueneştiĭ. 7241 (1733) Iun. 12.

— Cartea luĭ Costandin Nicolae Vvod, prin care întăresce stăpînirea m-riĭ Bărboiuluĭ peste moşia Buruĭaneştiĭ. 7242 (1733) Sept. 2.

«Coropcenii i Nuoreştii».

13 «Coropcenii şi Nuoreştii la ţinutul Vasluĭul.» . . . . List 55

— Zapisul Marieĭ Postelnicésa pentru rescumpĕrarea moşieĭ Coropceni de către Băsna Medelnicerul. 7128 (1620) Mart. 2.

— Cartea luĭ Vasilie Vvod pentru împărţéla satelor Nuoreştii, Criceşti, Ruseniĭ şi Poĭana-Cărnuluĭ. 7148 (1640) Iul. 10.

— Zapisul luĭ popa Mateiŭ din Mirceştĭ, în privinţa împărţeliĭ satelor Criceştii, Nuoreştii şi Ruseni cu Poĭana-Cărnuluĭ. 7148 (1640) Iulie 17.

— Vasile Vvod poruncesce luĭ Udre şi Isac, ca să împărţéscă satul Nuoreşti între Vasile Buznă şi Călmăţueştiĭ. 7154 (1645) Septv. 28.

— Ispisocul luĭ Ştefan Vasilie Vvod de judecata şi hotărirea pricinii pentru satul Nuoreştĭ. 7169 (1661) Iul. 16.

— Zapisul luĭ Neculaĭ din Oniceni, pentru vînḑarea părțiĭ sale din Nuoreştĭ Egumenuluĭ de la Bărboiul. 7195 (1687) Av. 21.

— Zapisul luĭ Savin şi Mihalce pentru vînḑarea părțiĭ lor din moşia Nuoreştĭ Egumenuluĭ Grigorie Arhiereul de la m-rea Golăe 7196 (1688) Fev. 16.

— Costandin Vvod întăresce stăpînirea m-riĭ Bărboiuluĭ peste ocinele din Nuoreştĭ. 7197 (1688) Noemv. 15.

— Zapisul luĭ Ştefan, feciorul luĭ Andreiŭ, pentru vînḑarea părțiĭ sale din Coropcenĭ luĭ Apostol, feciorul luĭ Savin, fost căpitan. 7194 (1686) Iun. 6.

— Zapisul luĭ Apostol şi al femeiĭ sale Ioana pentru zălogirea uneĭ părțĭ din Coropcenĭ, pe suma de ḑece leĭ datorită Egumenuluĭ de la Bărboiul. 7200 (1692) Ghen. 5.

— Zapisul luĭ Apostol pentru vînḑarea părțiĭ sale de moşie din Coropceni Egumenuluĭ de la m-rea Bărboiul. 7204 (1696) Fev. 6.

— Zapisul luĭ Grigoraş şi Mihaĭ, feciorii rĕposatuluĭ Darie Spătarul, pentru vînḑarea părțiĭ lor de moşie din Coropcenĭ Egumenuluĭ de la m-rea Golăe. Septv. 16.

— Zapisul luĭ Apostol, feciorul luĭ Savin, cu frațiĭ luĭ, pentru vînḑarea părțiĭ lor din Coropcenĭ Egumenuluĭ de Golăe. 7207 (1699) Maĭ 5.

— Zapisul luĭ Gheorghe, feciorul Ghiniĭ, pentru vînḑarea moşieĭ sale din Coropcenĭ Egumenuluĭ de Golăe. 7207 (1699) Maĭ 6.

— Zapisul luĭ Dumitru cu frațiĭ seĭ, şi alțiĭ, pentru vînḑarea părțiĭ lor de moşie din Coropcenĭ Egumenuluĭ de Golăe. 7207 (1699) Iun. 6.

— Zapisul Dochițiĭ, fata luĭ Vasile Buzne, pentru vînḑarea a treĭ pămînturĭ din Coropcenĭ Egumenuluĭ de Golăe. 7208 (1700) Ap. 11.

— Zapisul Vorniculuĭ Toader Bujoranul pentru vînḑarea moşieĭ din satul Coropceniĭ. 7213 (1704) Dechemv. 22.

— Cartea luĭ Nicolae Alexandru Vvod, prin care volnicesce pe Egumenul de la Bărboiul a lua dijma de pe moşiile Nuoreştĭ şi Coropceni. 7219 (1710) Octv. 1.

— Zapisul luĭ Ştefan Chirila, cu soția sa Maria, prin care dăruesc m-riĭ Bărboiul moşia lor din Coropceni. 7263 (1755) Fev. 20.

— Cartea de judecată a Divanuluĭ, dată în pricina dintre Manolache Miclescu cu Egumenul m-riĭ Golăe, pentru moşia Nuoreştii şi Coropceniĭ. 1793 Dechemv. 18.

— Cartea luĭ Mihail Costandin Suțul Vvod pentru orînduirea ispravnicilor Vasluiuluĭ, ca să alégă şi hotăréscă părțile de moşie, ce are m-rea Bărboiul în Nuoreştĭ şi Coropcenĭ. 1794 Iunie 4.

«Cĭorteştii».

14. «Cĭorteştii la ținutul Vasluĭului» . . . . List. 62

— Zapisul luĭ Ionaşco Cĭorte Călugărul, prin care dă partea luĭ din Cĭorteştĭ m-riĭ Golăe. 7151 (1643) Ghen. 8.

— Extract din mărturia luĭ Chicoş Şatrar şi alțiĭ, pentru dania de maĭ sus. 7151 (1643) Ghen. 27.

— Vasilie Vvod întăresce stăpînirea m-riĭ Golăe peste nisce morĭ pe apa Bărladuluĭ şi peste moşia Cĭorteştĭ. 7151 (1643) Mart. 29.

— Zapisul luĭ Paşcul, fecĭorul Gahii, pentru vîndarea părţiĭ sale din Cĭorteştĭ m-riĭ Golăe. 7161 (1653) Ghen. 26.

— Zapisul Arvasieĭ, fata Nafteĭ, pentru vîndarea părţiĭ sale de moşie din Cĭorteştĭ m-riĭ Golăe. 7172 (1664) Mart. 21.

— Cartea de mărturie a luĭ Racoviţă Cehan vel Logofĕt, şi alţiĭ, în privinţa părţiĭ de moşie din Cĭorteştĭ dăruită de Paraschiva m-riĭ de la Golăe. 7172 (1664) Iunie 5.

— Zapisul fecĭorilor Vărvariĭ, prin care dăruesc m-riĭ Golăi partea lor de moşie din Cĭorteştĭ. 7173 (1665) Mart. 17.

— Zapisul Varvareĭ, fata popiĭ luĭ Bajcău, prin care dăruesce partea sa din Cĭorteştĭ m-riĭ de la Golăe. 7173 (1665) Iul. 6.

— Evstrate Dabija Vvod întăresce stăpînirea m-riĭ Golăi peste părţile din Cĭorteştĭ, dăruite de Varvara, fata popiĭ Bazgăĭ. 7173 (1665) Iul. 6.

— Zapisul luĭ Grigoraşcu sin Darie pentru vîndarea uneĭ părţĭ de loc din Cĭorteştĭ Cămăraşuluĭ Ion. 7205 (1697) Săptv. 8.

— Scrisórea călugărilor din m-rea Vatopeduluĭ despre prisăcile m-rilor Bărboiul şi Golia aflătóre pe moşia Cĭorteşti. 1661. (In grecesce).

— Cartea luĭ Costandin Nicolae Vvod, prin care împuternicesce pe Egumenul m-riĭ Bărboiul a lua dijma de la satul Cĭorteştĭ. 7243 (1735) Iul. 28.

«Costucanii i Lieştii».

15. «Costocanii şi Lieştii la ţinutul Vasluĭul» . . . . List. 66

— Petru Vvod întăresce stăpînirea luĭ Ion Golăe peste satele Costucaniĭ şi Lieştiĭ, cumpĕrate de la Dumitru Lianţă. 7083 (1575) Iul. 12.

— Erimie Moghila Vvod întăresce stăpînirea jupănesiĭ Aneĭ a reposatuluĭ Golăe Logofĕtul peste satul Costucaniĭ şi siliştea Lieştii. 7113 (1605) Ap. 4.

— Costandin Moghila Vvod întăresce dania făcută de jupânésa Ana a reposatuluĭ Golăe Logofĕtul m-riĭ Vatopedul şi anume: satele Costocaniĭ, Lineştiĭ, Spineniĭ, Hărniceştiĭ şi viile de la Cotnariŭ. 7116 (1608) Av. 9.

«Dragomireştii i Zberoae».

16. «Dragomireştii şi Zberoae la ţinutul Lăpuşnii» . . . . List. 69

— Vasile Vvod întăresce stăpînirea luĭ Vasilie sin Costandin peste cumpĕrăturile din Dragomireştĭ. 7142 (1634) Maĭ 10.

— Zapisul luĭ Neculaĭ sin Iordache, prin care dăruesce luĭ Macarie, Egumenul m-riĭ Bărboiul, a şéptea parte din Zberoae şi Petrosul şi satul Dragomireşti. 7247 (1739) Iun. 26.

— Cartea luĭ Costandin Nicolae Vvod de împuternicirea Egumenuluĭ de la Bărboiul, ca să iea dijmă de la moşia Dragomireşti, Fundul Mărzoae şi Pietrosul. 7250 (1742) Iul. 24.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ Dragomireşti de pe apa Mărzoae. 7255 (1746) Săpt. 2.

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod, prin care volnicesce pe Macarie, Egumenul de la Bărboiul, ca să ĭea dijma de pe a şéptea parte din moşia Zberoae. 7248 (1740) Iul. 3.

«Cĭurulĭasa».

17. «Cĭurulĭasa la ţinutul Lăpuşnii». . . . . List.

— Zapisul luĭ Vasilie Stan şi alţiĭ, prin care vînd m-riĭ Bărboiul un bătrîn întreg din Cĭurilĭasa. 1778 Iul. 1.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ Cĭurulĭasa a m-riĭ Bărboiul. 1778 Dechemv. 6.

«Nisporenii i Pilipeştii».

18. «Nisporenii şi Pilipeştii, care sîntu pe vale Nărnoviĭ, la ţinutul Lăpuşnii.» . . . . List.

— Zapisul Ilinceĭ, fata Iriniĭ, împreună cu fecĭoriĭ eĭ, prin care dăruesc m-riĭ Bărboiul părţile lor din Nisporeniĭ şi Pilipeştĭ. 7251 (1742) Noemv. 1.

— Zapisul luĭ Sandu Blănar pentru părţile din Nisporeni şi din Pilipeştĭ, dăruite m-riĭ Bărboiul. 7251 (1742) Noemv. 1.

— Zapisul luĭ Gavril Dĭaconul pentru vînḑarea părţilor din Nisporéni m-riĭ Bărboiul. 7251 (1742) Noemv.

— Zapisul luĭ Ioniţă Dĭacul de Divan şi alţiĭ, pentru vînḑarea părţiĭ lor de moşie din Nisporenĭ şi Pilipeştĭ m-riĭ Bărboiul. 7251 (1742) Dechemv. 2.

— Zapisul luĭ Grigoraş, călăraş de Ţarigrad, cu soţia, pentru vînḑarea părţiĭ sale din Nisporenĭ şi Pilipeştĭ m-riĭ Bărboiul. 7251 (1742) Dechemv. 6.

— Zapisul preotuluĭ Ioniţă pentru schimbul moşieĭ Nisporénĭ şi Pilipeştĭ cu moşia Colăneştii a Sanduluĭ Blănar. 7251 (1743) Iun. 20.

— Zapisul luĭ Sandul Blănariu pentru vînḑarea părţiĭ sale din Nisporeniĭ şi Pilipeştĭ m-riĭ Bărboiul. 7251 (1743) Iul. 1.

— Extract din zapisul luĭ Costandin Dudet pentru vînḑarea părţiĭ luĭ din Nisporenĭ vĕruluĭ seŭ luĭ Mihaĭ. 7263 (1755) Av. 22.

— Extract din cartea luĭ Mateiŭ Ghica Vvod, prin care volnicesce pe Egumenul de la Bărboiul, ca să cheme în judecată pe nisce răzeşĭ, pentru moşia Nisporenĭ. 7264 (1755) Noemv. 20.

— Carte de judecată, în pricina Egumenuluĭ de la Bărboiul cu rezeşiĭ din Nisporenĭ. 7264 (1756) Fev. 24.

— Cartea luĭ Scarlat Ghica Vvod pentru cercetarea impresurăriĭ moşiilor Nisporeni şi Pilipeştĭ. 7266 (1758) Iul. 29.

— Extract din cartea de volnicie a luĭ Nicolae Vvod către Egumenul m-riĭ Bărboiul, ca să ĭea dijma de la Nisporenĭ şi Pilipeştĭ. 7252 (1744) Maĭ 24.

— Extract din cartea luĭ Costantin Mihaĭ Cehan Racoviţă Vvod către Egumenul de la Bărboiul, ca să fie volnic a lua dijma de la Nisporeni şi Pilipeştĭ. 7264 (1756) Av. 14.

— Extract din cartea luĭ Scarlat Ghica Vvod către Egumenul de la Bărboiul, ca să dijmuéscă şi să stăpînéscă moşia de la Nisporeni. 7266 (1657) Septv. 21.

— Mărturia luĭ Ştefan Cărlig, în privința stăpînirii satelor Nisporeniĭ şi Pilipeştiĭ. 7269 (1760) Octv. 5.

— Zapisul luĭ Andronache Huĭdul şi alţiĭ, prin care renunţă la pretenţiĭ în privinţa moşieĭ Nisporeniĭ. 7269 (1761) Iunĭ 15.

— Cartea de judecată a luĭ Ioan Bogdan vel Logofĕt, în pricina răzeşilor din Nisporeni cu răzeşiĭ din Pilipeştĭ. 7269 (1761) Iun. 15.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ m-riĭ Bărboiul Pilipeştiĭ. 1776 Iulie 10.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ m-riĭ Bărboiul Nisporeniĭ. 1776 Iul. 10.

— Extract de pe o mărturie hotarnică a răzeşilor cu privire la moşia Nisporeniĭ. 1778 Iunie 10

— Zapisul luĭ Agache Tulbure şi alţiĭ, pentru vîndarea părţiĭ lor de moşie din Pilipeştĭ Egumenuluĭ m-riĭ Bărboiul. 1778 Ghen. 21.

— Zapisul luĭ Trohin Olinicĭ şi alţĭ răzeşĭ, în privinţa învoeliĭ făcute cu Egumenul m-riĭ Bărboiul, pentru stăpînirea moşieĭ Nisporeniĭ. 1778 Mart. 18.

— Zapisul lui Ioan ot satul Boghiceniĭ, prin care dăruesce partea sa de moşie din Nisporenĭ Egumenuluĭ m-riĭ Bărboiul. 1778 Mart. 20.

— Mărturia luĭ Trohin Ulinicĭ şi alţĭ răzeşĭ din Nisporenĭ pentru venitul bătrînuiuĭ Măra, stăpînit de m-rea Bărboiul. 1778 Mart. 18.

— Extract din cartea de judecată a luĭ Vasile Razul vel Logofĕt, pentru stăpînirea moşiilor Nisporeniĭ şi Pilipeştiĭ. 1778 Noemv. 28.

«Căzăneştii».

19. «Căzăneştii pe Prut la ţinutul Lăpuşnii». . . . . List. 83

— Zapisul luĭ Arsenie, cu frate-seŭ Iordache, prin care daŭ partea lor de moşie din Căzăneştĭ luĭ Vasile Noapte, în schimbul a 80 stupĭ furaţĭ de eĭ dintr'un pogarnic. 7181 (1673) Ap. 15.

— Zapisul luĭ Tanasie Mărza şi alţiĭ, pentru vîndarea părţiĭ lor din Căzăneştĭ. 7208 (1700) Ap. 24.

— Zapisul luĭ Agache Mărza, şi alţiĭ, pentru vîndarea părţiĭ lor de moşie din Căzăneştĭ Egumenuluĭ de la m-rea Bărboiul. 1778 Ghen. 21.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ m-riĭ Bărboiuluĭ Căzăneştii. 1778 Iul. 16.

«Guţăştiĭ».

20. «Guţăştii ce să numeşte Pĭetrosul şi Pătruşaniĭ, pe vale Bujoruluĭ la ţinutul Lăpuşniĭ.» . . . . List. 85

— Vasile Vvod întăresce luĭ Costandin, fecĭorul Agafieĭ, stăpînire peste a şéptea parte de sat din Pĭetrosul, din Slobozie, şi dintr'o falce de vie din tîrgul Huşilor. 7142 (1634) Iul. 24.

— Zapisul preotesiĭ Catrina, prin care vinde Sanduluĭ, copilul din casă, două funiĭ şi $^1/_2$ din Chetrosul. 7245 (1637).

— Cartea luĭ Grigorie Ghica Vvod, prin care împuternicesce pe Egumenul m-riĭ Bărboiul a lua dijmă de pe a şéptea parte din Pĭetrosul şi din Dragomăneştĭ. 7248 (1740) Iul. 3.

— Impărţéla moşieĭ Guţăştiĭ. 7250 (1742) Iun. 6.

— Zapisul luĭ Gavriil Diaconu pentru vîndarea părţiĭ sale din Guţăştiĭ de la Pietrosul m-riĭ Bărboiul. 7251 (1743) Mart. 7.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ Petroşanil de pe valea Bujoruluĭ. 7223 (1714) Dechemv. 1.

— Zapisul Ilincăĭ, fata Erimii Guţuluĭ, pentru vîndarea moşieĭ Guţăştĭ de pe Nărnova m-riĭ Bărboiul. 7255 (1747) Mart. 12.

— Zapisul luĭ Racoviţă, fecĭorul Flóreĭ, pentru vîndarea părţiĭ sale din Guţăştĭ vĕruluĭ seŭ Sandu Stegar de copiĭ. 7255 (1746) Săptv. 7.

— Zapis pentru schimbul moşieĭ Guţăştĭ cu moşia Cărsteştĭ. 7255 (1746) Săpt. 8.

— Cartea de judecată a Divanuluĭ în pricina împresurăriĭ moşieĭ Pătruşani de către vechiliĭ m-riĭ Némţu. 1787 Iul. 9.

21. «Nişte zapise scrise deosăbi, în care zapise scrie pentru multe părţi de moşie din multe hotară» . . . . List. 90

— Mărturia boerilor celor marĭ aĭ Divanuluĭ, în privinţa moşieĭ Telineşti, vîndută de Magda, fata Soricăĭ, luĭ Beldiman marele Logofĕt. 7123 (1615) Av. 3.

— Zapisul luĭ Iachim, prin care dăruesce partea luĭ din Spărteni şi din Măgeni luĭ Ilie Sturza vel Stolnic. 7155 (1647) Ap. 5.

— Zapisul luĭ Vlasie Păpic pentru vîndarea părţiĭ sale din Pleşna luĭ Ilie Sturza marele Stolnic. 7177 (1669) Iunie 8.

— Zapisul luĭ Ion, fecĭorul luĭ Gavril Culciĭ, pentru vîndarea moşieĭ sale din satul Popeştĭ luĭ Ilie Sturza marele Vornic. 7176 (1668) Av. 8.

— Zapisul luĭ Neculaĭ Izbaşa pentru vîndarea părţiĭ sale din Popeştĭ Păharniculuĭ Ilie Sturza 7178 (1670) Av. 15.

— Zapisul luĭ Lupul biv Sulger, prin care dăruesce un bătrîn al seŭ din Popeştĭ luĭ Ilie Sturza vel Vornic de ţara de jos. 7185 (1677) Iul. 29.

— Zapisul luĭ Pavăl pentru vîndarea părţiĭ luĭ din Blănzi Paharniculuĭ Ilie Sturza. 7181 (1673) Av. 11.

— Zapisul luĭ Vasilache sin Grozaveĭ pentru vîndarea moşieĭ sale Bănceni, din ţinutul Tutova, luĭ Enache Clucerĭul. 7184 (1676) Mart. 19.

— Zapisul luĭ Ştefan Ghirondie pentru vîndarea părţiĭ sale din Bănceni luĭ Enache Clucerĭul. 7184 (1676) Iun. 27.

— Zapisul Marieĭ şi cu soru-sa Dumitra, fetele Cĭuntuluĭ, pentru vîndarea părţiĭ lor din Bănceni Postelniculuĭ Ilĭiaş din Ţifeşti. 7194 (1685) Octv. 15.

— Mărturia hotarnică a moşieĭ Bănceni, din ţinutul Tutoviĭ, a luĭ Ilie Enache vel Stolnic. 7207 (1698) Săptv. 1

«Ţiganii.»

22. «Ţiganii Mănăstiriĭ Bărboĭuluĭ» . . . . List. 94

— Zapisul Păscălineĭ ţiganca, prin care se vinde de vecĭ róbă m-riĭ Bărboiuluĭ, împreună cu copilul sĕŭ. 7194 (1686) Iul. 2.

— Zapisul Sandeĭ ţiganca, cu fecĭorul şi fetele eĭ, prin care se vinde m-riĭ Bărboiul. 7195 (1687) Mart. 7.

— Zapisul luĭ Ion, fecĭorul luĭ Tóder ţiganul zlătar, prin care se vinde m-riĭ Golăe. 7194 (1686) Iun. 6.

— Zapisul Egumenuluĭ şi soboruluĭ m-riĭ Bistriţiĭ, prin care dăruesce o ţigancă, cu copiĭ, luĭ Vasile Pleşca treti Logofĕt. 7214 (1706) Mart. 30.

— Nicolae Alexandru Vvod întăresce m-riĭ Bărboiul stăpînirea peste nisce ţiganĭ. 7220 (1712) Iul. 12.

— Mihaĭ Racoviţă Vvod întăresce m-riĭ Bărboĭul stăpînirea asupra unor ţiganĭ. 7228 (1720) Iunie 5.

— Grigorie Ghica Vvod întăresce m-riĭ Bărboiul stăpînirea peste ţiganiĭ seĭ. 7235 (1727) Mart. 18.

— Grigorie Ghica Vvod dăruesce mareluĭ Vistier Sandu Sturza nisce sălaşe de ţiganĭ domnescĭ. 7238 (1730) Fev. 12.

— Zapisul luĭ Sandul Sturza, vel Vornic de ţara de jos, pentru ţiganiĭ dăruiţĭ m-riĭ Bărboiul. 7242 (1734) Iul. 31.

— Grigorie Ghica Vvod întăresce m-riĭ Bărboiul stăpînire peste nisce ţiganĭ. 7245 (1737) Maĭ 31.

— Scrisórea fostuluĭ Patriarch Constantinopolitan Paisie despre dania de ţiganĭ făcută de Marele Logofĕt Sandu Sturza m-riĭ Bărboiuluĭ. 1739 Maiŭ. (In grecesce).

— Mateiŭ Ghica Vvod întăresce m-riĭ Bărboiul stăpînire peste ţiganiĭ dăruiţĭ de Logofĕtul Sandul Sturza. 7262 (1754) Fev. 24.

— Zapisul luĭ Iordache Cantacozino, vel Vornic, prin care dăruesce un ţigan m-riĭ Bărboiul. 7245 (1737) Av. 6.

— Zapisul luĭ Radu Racoviţă Hatmanul, prin care dăruesce o jumătate de ţigan m-riĭ Bărboiul. 7255 (1746) Dechemv. 10.

— «Inpărţala de ţiganiĭ.... între dum-luĭ Iordache Canta biv vel Logofăt cu mănăstire Bărboiul, fiindu Egumen Dionisie...» 7260 (1752).

— «Inpărţala de ţigani ce s'au înpărţit între dum-lui Ştefan Roset biv vel Vistier şi între mănăstire Bărboĭul, fiind Egumenu Dionisie....» 7266 (1758) Maĭ 2.

— Zapisul de învoélă al Egumenuluĭ m-riĭ Bărnova cu Egumenul m-riĭ Bărboiuluĭ pentru împărţirea uneĭ familiĭ de ţiganĭ. 1776 Septv. 14.

— «Iizvod de nĭamul Axinii, fetei Vasilcăĭ, ce au ţinut-o Huşanul....» 1778 Iunie 5.

— «Ţiganiĭ sfintei mănăstiri Bărboĭului şătrari, ce s'au datu de părinţiĭ noştri (Sturzescii) danie la sfânta mănăstire (Bărboiul).» 1793 Septemvrii 8.

— Hrisovul luĭ Mihaĭ Costandin Suţul Vvod, prin care întăresce m-riĭ Bărboiul stăpînire peste toţĭ ţiganiĭ lăeşĭ şi şetrarĭ. 1794 Mart. 28.

— Zapisul luĭ Costandin Dimitrie, căpitan de Lefeciĭ, către m-rea Bărboiul pentru schimbul uneĭ ţigance. 1795 Ghen. 29.

— Zapisul luĭ Alexandru Fote Polcovnic către m-rea Bărboiul, pentru schimbul uneĭ ţigance. 1795 Maĭ 1.

— Zapisul lui Toader Bantăş, prin care arată ţiganiĭ luaţĭ în schimb de la Beĭzade. (Fără velet).

— Zapis de învoĭală între m-rile Cetăţuĭa şi Bărboĭul pentru o ţigancă. 1795 August 3. (In grecesce).

No. 14.

In folio. — 129 foĭ. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

Carte de socotelĭ, cuprinḑênd însemnarea veniturilor şi cheltuelilor caseĭ Logofĕtuluĭ Constantin Dimitrie Sturdza (Scheianul) în aniĭ 1839—1847.

No. 15.

In folio. — 366 foĭ scrise şi nescrise. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

Pe dosul legăturiĭ este scris:

«Culegere.»

Pe fóea 1 se află următorul titlu:

«Suplementul dezlegărilor şi a legĭuirilor, precum pe temeĭul Organicescului Reglement s'au dat din vreme în vreme dela Ocărmuire spre urmare; asămine a neapăratilor formularĭurĭ şi modelurĭ pentru a sluji de lămurire la enstrucţiile prelucrate pentru trebunalurile de pe la ţînuturĭ de întăea enstanţie.»

Foile 2—5 cuprind următórea:

«*Scară dispre cele ce să găsăsc în acest Suplement.*

«In scurt cuprindire a obiecturilor.

turilor întrebătoare cătră știutorii de carte, luoare declarației dela cei ce nu știŭ a scrie, și înfățoșările în tribunal.

Partea a II. Înscriere în protocol și ace compitentă întindere a hotărîrii tribunalurilor de întâia instanță

Partea III. Măsura arestuirei celor clevetiți, trupiasca certare și ace defăimătoare, alcătuirea inventarilor, și rînduiala despăgubirei.

Secția VI. — Despre operațiile tribunalurilor eșăte din presudstvie și despre chipul încheiarei jurnalurilor pentru tot felliul de comandirovce, cum și slobozirî în otpusce.

Secția VII. — Despre deosăbitile cazurî în operațiile tribunalurilor, precum:

a. Chipul punerii și a rădicării secvestrului.

b. Adiverirea acturilor.

c. Intinderea protestaților.

d. Priimirea, păstrarea și slobozirea depoziturilor și a cauțiilor; și

e. Do! ăndire deosăbitelor lucrări prin canalul administrativ.

Secția VIII. — Despre alcătuirea vidomostiilor pe trilunii și a ecstracturilor pe întreg an, pentru tot felliul de delle.

Secția IX. — D:spre chipul ținerii condicilor giudecătorești și despre a lor închidere.

Secția X. — Despre referatul învoit între mădulările tribunalurilor și despre recuzații.

Secția XI. — Despre eczecutarisirile hotărîrilor.

Secția XII. — Despre rînduiala canțileriei, cu suptînpărțire:

a. Păzirea complectului presudstviei.

b. Inpărțirea mesilor și a lor îndatoriri.

c. Rînduiala aprozilor.

d. Ecspidițiia acturilor și a dellilor pe la deosăbitile instanții, precum și ecspidițiia copiilor de jurnalurî de sentență.

e. Ținerea arhivei și a mobililor fiscului.

f Scoposul înființării vacanțiilor.

g. Plata lefilor; și

h. Întrare și eșăre din slujbă a cinovnicilor suptalterni.

Notă. De la Secția IV înainte, textul lipsesce în volumul manuscris.

No. 16.

In-folio. — 197 foi. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie.

«Condica de legi despre Proțedura țivilă,» în 930 articole.

Pe foile 1—15 se află următórea:
«Scara a materialurilor cuprinsă în proțădura țivilă.»
Carte 1: Obiectul proțesului țivil. Fol. 17—18 v.
Carte 2: Despre persoanile întâmplătoare la proțedura țivilă. Fol. 18 v.—40
Carte 3: Proțedură în pricini țivile. Fol. 41—140.

Carte 4: Ecsecuție. Fol. 140—175.
Carte 5: Osăbită proțedură. Fol. 175 v.—191.
Anecsa. Fol. 192—193.
Reghistrul alfaviticesc a cuvintelor tehnice cari de nevoe s'au întrebuințat dinpreună cu tălcuire lor. 194 -197.

No. 17.

In folio. — 5 foĭ scrise. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie.

Pe fața legăturiĭ este imprimat:

«Pomelnicu Ctitorilor. Boĭarĭ Sturzeşt a Sft. Monastirĭ Bărboĭu. 1832.»

Fol. 1. —

Pomelnicul fericiților ctitorĭ boeri Sturzeştĭ ce să pomenesc la acĭastă s-ntă a lor Monastire Bărboiŭ. — Logofătul Dimitrie Sturza şi Dumnéiĭ Logofitésa Elena Sturza*. Hatmanul Theodor Sturza, Aga Costandin Sturza şi soția sa Agripina, Aga Alecu Sturza şi soția sa Ecaterina. — Vornicul Costachi Sturza şi Elena Sturza şi fiiĭ lor Sandu, Gheorghie şi Alecu. — Visternicul Alecu Sturza şi Elena. — Ian Sturza VV. Ecaterina Doamna.

Fol. 1 v. — Stihurĭ.
Fol. 2 r. — Morțĭ.
Fol. 3 r. — Catagrafie pentru odoarăle Sfinteĭ Monastirĭ Bărboĭul; Argintăriĭ, Vesminte şi altele.

No. 18.

In-folio mare. — 212 pagine. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie.
Pe fața legăturiĭ: «No. V».
Pe pag. 211 şi 212:

«Ecstractul obştesc a regularisiriĭ biruluĭ (în Moldova, 1832—1840?) pe 10 înrătundite ținuturĭ ce cuprinde toate clasurile supusă dărilor din 1922 obştiĭ săteştĭ aflătoare în 55 ocoale şi prin mahalale a 40 târgurĭ, afară de neguțitorĭ şi meşteriĭ patentarĭ cu calfele lor, cum şi ceĭ supuşĭ străinelor Puterĭ.»

Tabele rubricate cu titlurĭ litografiate, în carĭ se cuprind următórele rubricĭ principale: «Numărul satelor — Numirea satelor - Birniciĭ satelor —

---

* Notă marginală: «Acĭasta la mutare sa din vĭiață s'au numit Elisaveta, luând shima călugării.»

Bejenarii hrisovoliţi — Oamenii fără căpătăi — Mazilii — Ruptaşii — Rupt[illegible]le Vistierii — Jidovii orândari — Treptele nesupusă dărilor — Numele propr[illegible]e-tarilor.»

No. 19.

In-folio mic. — 2 + 35 foi. — Secolul XVIII. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie; titlurile, literele de la începutul alineatelor şi fraselor sunt scrise cu roşu.

Legătură în scórţe de piele, cu stema Moldovei imprimată pe faţă şi pe dos, avênd de-asupra ochiul lui Dumnedeŭ, împrăştiând raze, şi mitra archierécă; lângă stemă sunt imprimate rêsturnat literele **Ю ѲЄ КОЄКО** (Ion Teodor Calimah Voevod Mold., 1758—1761). Pe faţa legăturii jos într'un rind se află imprimat: **СПЪ ЛЪКРЯТЬ ДЄ ПОПЯ МИХЯИ Д МШЬ.**

Pe fóea 1 nepaginată are următorul titlu:

«Condică ce are întru săne obiceiuri vechi şi noî a pré-înnălţaţilor Domni, care s'au făcutu din poronca Pré-înnălţatului, Luminatului şi Iubitoriului de Hs: Domnului mieu şi Oblăduitoriului a toată Moldaviia: Io: Grigorie Ioan Vvod: care s'au alcătuitŭ, şi s'au şi scris de mine pré plecata slugă: Gheorgache vt Logofăt aici în oraşul Eşului, la anii 1762 Noemvrie 5.»

Textul s'a publicat după chiar acest manuscript de M. Kogălniceanu în *Letopisiţile ţării Moldovii*, t. III, Iaşi 1846, p. 287 - 328. (Cfr. nota de pe fóea nepag. după pag. 328), precum şi în ediţia II *Cronicele României*, t. III, p. 297—333.

Pe fóea 2 nepaginată:

«*Pinax, adecă însemnare de cele ce să află întru acîastă condică:*

«Al Mării tale: mic: plecat: şi drêptă slugă:
«Gheorghie al doilé Logofăt.»

Sub titlu se află următórea însemnare:

«Acĭastă condică me-u dăruit-o Neculaĭ Logof. de obiceĭuri ce au fost l[a] Mărĭa sa Alecsandru Calimah Vod.: şi pentru ca să nu să rătăcĭască d[e] cătră cineva am iscălit. 1799: Ĭulĭ 14.

«Hrizoverghi Stolnic.»

In dosul titluluĭ este acéstă însemnare:

«Am încredinţat şă eu di acest dar că ĭ-au dăruit-o Log. Neculaĭ acĭast[ă] condică dumi-salĭ moşului Grigoriĭ Hrisoverghi. 1799 Ĭulĭ 14.

«Manolache (?) Vornicu.»

No. 20.

In-folio mic. — Foĭ 29. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană. — Scris pe hârtie.

Pe fóca 1 are următorul titlu:

«Prebegire luĭ Cupidon la pustietăţĭ.» Poem în 7 părţĭ.»

Poemul s'a publicat sub titlul: «Călătoriea luĭ Cupidonŭ la pustiĭu. Poem[ă] în versurĭ compuse de răposatul Enacachi Gane Spat. — În prilejul cata strofuluĭ întâmplat în acest Prinţipat la anul 1821—22. — Iaşiĭ, în Tipografie[a] luĭ Dimitrie Gane. — 1850.» — în 8°.

Pe fóea 2 a manuscriptuluĭ:

«Cătră cetitorĭu!

«Ieu pe a acestuĭ soare ş'a stăpîniĭ nopţiĭ lună
«Supt a Moldovviĭ orizon văzînd maĭ întâĭu lumină
«Nu maĭ puţin strălucire a doĭ lucefirĭ ce sînt,
«Pentru zî şi pentru noapte vestitoriĭ pe pămînt,
«(A a cărora planite drum, pe globul cel ceresc,
«Doă zăcĭ şi patru cĭasurĭ ĭeste rînduit firesc)
«Crescând a me cunoştinţă, am luat apoĭ aminte
«La a stăriĭ ceĭ lumeştĭ prifacerĭ necontenite,
«Am pătruns cu ochiĭ minţiĭ păn' la obîrşie lor,
«Am aflat deşărtăcĭune că ĭeste a lor izvor;
«Când un prilej căutam ca să fac o ispitire
In zugrăvire vieţiĭ, prin a vremiĭ mijlocire,
«Elinĭasca deşteptare, aducând valurĭ cumplite
«Au azvîrlit şi pe mine întru o săngurătate;

«Găsîndu-să vr'o greşală, aceia va fi ertată,
«Ne având eu dobândită ecsperienţiia toată. —
«1825 Aprilie 30, în satul Cĭumuleştiĭ».

Maĭ jos subscris:
«Negruţ Caminar.»

Pe fóea 29:

«Politicescule Mentor,
«Arhon Spatarĭu Iordache Bucşănescule!

«Pentru bunile năravuri, ci au sădit în inima me înţăleptĭunea dumi-tale, şi pentru diştептare sâmţirilor mele, întru osăbitile cunoştinţi pentru lumĭ, ci au însuflat întru ĭale, în vreme anilor a vrâstiĭ mele cei fragide, talanturile dumi-tale, celi purure lucrătoare pentru norocita soartă a patrieĭ, afierosăsc, spre neuitare aceştii norocirĭ a mele, dumi-talĭ, acĭastă istorie numită *Prebegirea la pustietăţĭ a lui Cupidon*, care ĭeste rodul talantuluĭ dumi-tale, celui neîngropat de mine, şi a anilor sîngurătăţiĭ mele cei, după întâmplările politiceştĭ aceste, mai de pe urmă.»

No. 21.

In-4°. — Foĭ 5 şi IV+442 pagine. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană. Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ; cuprinde şi foĭ tipărite.

Pe faţa legăturiĭ tipărit în litere aurite titlul:

«Poesii vechi şi noue.»

Pe 5 foĭ nepag. se află următórea «Tabelă» a cuprinsuluĭ:

No. 22.

In-4°. — Fóe 1 şi 94 pagine. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hàrtie.
Pe fața legăĭuriĭ tipărit în litere aurite titlul: «Fabulele luĭ A. Donicĭ.»
Pe fóea nepaginată titlul:
«Fabule -- Ediţie complectă a luĭ Aleco Donicĭ. 1858.»
Pe paginele 89—91 se află următórea:

«Tabelă»

No. 23.

In-4°. — 255 pagine. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie.
Cuprinde următórele:

No. 24.

In-4°. — Foĭ 191 (sfîrșitul lipsesce). — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie; titlurile, iniţialele capitolelor și notele marginale cu roșu.

Raiu de Callist Patriarchul Ţarigraduluĭ.*)

De-asupra paginelor scris cu roșu următorul titlu:

«Callistŭ Patriĭarhŭ alŭ Ţarigraduluĭ.»

Pe fóea 8 titlul:

«Ai celorŭ întru Sfinţĭ Pusnici pré miciĭ, al luĭ Callistŭ și Ignatie Xanthopolie meșteșugŭ și îndreptarĭu pré cu dédinsulŭ cu agĭutorĭulŭ luĭ Dumnezăŭ, și dila Sfinţĭ avăndŭ mărturiile, pentru ceĭ ce alegŭ și priimescŭ cu liniștire a vieţui și călugăréște, și pentru chipul traĭuluĭ vieţiĭ, și petrécere, și hrana lor, și pentru

*) S-tul Callist, călugăr în S-tul Munte, ales Patriarch la 1397. Amintirea sa se serbézā la 29 Novembre. (M. I. Γεδεών, Πατριαρχικοὶ πίνακες. Constantinopol.)

a câtŭ de marĭ bunătăţĭ ĭaste pricinuitoare liniştirea celorŭ ce cu socotélă o uneltescŭ pre dânsa. Şi s'au deosăbitŭ acĭastă lucrare a cuvîntuluĭ întru o sută de capete. Şi să zice numirea cărţiĭ *Raiŭ:* căcĭ că maĭ dinŭ toată Dumnezăĭasca Scriptură cuprinde întru sine-şĭ mărturiile.»

Pe fóea 6 v.: «Mărturie pentru sfîntulŭ Callistŭ. A luĭ Meletie alŭ Athinilorŭ dinŭ bisăricésca Istorie. Cartea 14, capŭ 15, numărulŭ 8.»

Pe fóea 7: «A luĭ Symionŭ arhiepiscopulŭ Thesaloniculuĭ. List. 210. Pentru fericiţiĭ noştri Părinţĭ Callistŭ Patriarhulŭ şi Ignatie. Dinŭ cartea luĭ Symionŭ Thesaloniculuĭ, întru cé pentru Dumnezăĭasca urmare: (adecă bisăricĭasca slujbă). Capŭ 295, listŭ 210.»

Pe foile 1—6 se află următórea însemnare a cuprinsuluĭ:

*) Scris pe margine, cu roșu.

---

margine, cu roşu.

*) Scris pe margine, cu roşu.

*) Scris pe margine, cu roşu.

Pe fóea albă dela început se află scrisă de altă mână însemnarea următóre: «1827: Maĭ: 16 zile am venit eu la schitul Pocleţul, într'o zi de Lunĭ după nălţare, sara la un cīas de noapte.»

No. 25.

In-4°. — Foĭ 2 nepag. + 268 + 1. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană Scris pe hârtie.

«Tarlo,» împărţită în patru cărţĭ.

Pe fóea 1-a nepag. are următorul titlu scris cu roşu:

«Poartă, pré care deşchizindu-o cetitorīul va află întru lucrare, ɔate acéle ce norocul şi întâmplările au pricinuit lui Tarlo, şi rietenilor săĭ, la nenorocita şi fericita a lor stare. Istorie ithiască şi interesătoare, care s'au tălmăcit di pe limba franţuıscă în cé moldovinīască, în zilile pré înnălţatuluĭ şi luminaılui Domnu Mărie Sa Alexandru Ioan Mavrocordat întru întâĭa ɔmniĭa la scaonul Moldaviĭ la anul de la Hristos: 1786:

«Scrisu-am eu īubitorīul de ostenéle prin silinţa şi alcătuire :eptiĭ méle.

«Ştefan Stărce.»

Pe fóea a 2-a nepag. se află:

«Tălmăcitorīu cătră cetitorĭ.

«Alcătuitorīul acestor întâmplări, s'au întocmit cu gustul obştiĭ, ıre nu obicīnueşti a ceti proimia, deci şi el n'au făcut proimios începutul scrieriĭ luĭ, eu încă vrând să urmez pilda luĭ, aséine cruţ pe cetitori de acīastă supărare, atâta numaĭ înştiinţăz, ı istorie acīasta, ıni-au părut aşe de interesitoare şi bine tocită, că am socotit-o vrednică de tălmăcire moldovinīască, şi năıjduesc, ca acīastă părére a mé să nu fie greşită; īar fiind gretă, īar fiind greşită părére, trīacă-să cu vidére pentru ostenīala lmăciriĭ, care nu privéşti la alt sfărşit, decât la mulţimi folotoare zăbavă a cetitorilor, fiişti care va află aice, plăcere unită ı folosinţa, o zugrăvală vie a turburăriĭ, şi a orbiriĭ, ce pricinuesc ıtimile, şi o îndreptare a năravurilor pré curată. Căci vor vidé pta bună biruitoare, şi răutate pedepsită, pre care şi numaĭ să de să cerci cineva la acest félīu de scriere, pentru acīasta eu n bune nădejdi, că cetire aceştie va pricinui plăcére şi mulmire obştii.»

Pe foile 267—268, la sfîrşitul istorieĭ se află următórea notă, de scriitorul volumuluĭ:

«Acesta este sfărşitul întămplărilor méle, să agĭute Dumnezeu la cetitoriĭ cetind întămplările méle să cunoască cătă priimejdiĭ ĭasté întru vieţuire lumiĭ acéştiĭ mari, şi să să încredinţéză că nu să vor odihni, niciĭ vor gustà într'alt loc folosurile faptiĭ ceĭ bune şi a înţălepcĭuniĭ decăt întru singuratica petrécire.

«De bine voitorĭu a ĭubitului cetitorĭu. Eu Ştefan Stărce am scris.»

Pe fóea 268 v. şi următórea sînt scrise următórele note:

«Acĭastă carte ci să numéşte Tarlo care este pré de mare zăbavă unuĭ cetitori ce va vré ca să o citĭască, şi am început-o a scriĭa de la let: 1786: Dechemv: 1: întru cé dintăĭ domnie a Mării Sale Alexandru Ioan Mavrocordat Vvod. şi la 3 zile a lunii luĭ Dechemv. ĭ-au venit mazilie, carile au domnit un an şi 11 lunĭ aice în scaon Moldoviĭ, şi domniĭa aceştii ţări a luat-o Mărie sa Alexandru Ioan Ipsilant Vvod, şi cănd am agĭunsu eu la fărşitul cărţiĭ aceştiĭa unde dumna-lor veliţiĭ boeri şi toată ţara făcé gătire Mării sale Alexandru Ioan Mavrocordat Vod şi-l aşteptă din cĭas în cĭas ca să purcĭasă la Ţarigrad după obiceĭul domnilor véchi, ĭar Măriĭa sa în 26 zile a luniĭ luĭ Ghenar spré 27 noapte au pribegit în ţara Rosiĭ şi din boerenaş luând cu Mărie sa pe d-luĭ Filodor vel cămăraş, pe cămăraş al doile, socotind că acesta este drumul cel maĭ bun şi maĭ drept spré odihna şi folosul Mării sale, luând şi căţva neferi cu Mărie sa. Iar Mărie sa Doamna au rămas neştiind nemică de pribegire Mării sale, şi întămplăndu-să acĭastă întămplare la fărşitul cărţii aceştiĭa care erà vrednică de însămnat spré ştiinţa vrémilor viitoare, n'am lipsit a nu o scriĭa. Iar carte acĭasta am scris-o pentru însuş trebuinţa mé şi cini mĭ-ar lua-o fără ştire sau fără voĭa mé să fiĭa blăstămat de Domnul Dumnezeŭ şi de pré curata a sa maĭcă şi de 12 slaviţi apostoli şi de 318 sfinţĭ părinţĭ de la soborul Nichéĭ, şi de mine în véci niertat.

«1787: Ghenuarie: 27:

«Ştefan Stărce.»

«Am cetit la anul 1813 Fevr. 20.

«Ianachi Cimuş.»

«La zi întăĭu a luniĭ luĭ Dechemv: am făcut începire la scris

şi iar într'aciastă lună i-am făcut şi sfârşitul însă n'am stătut numaĭ pe scrisoare, ce am înpărţit în treĭ părţĭ, adecă o parte făcem întâiu slujbă stăpânuluĭ, al doile pintre slujba stăpânească m'am apucat de scrisoare pentru ca să nu mă abat la lucrurĭ necuvioase. Iar al triile pré puţină vréme îm rămâné de odihnă, şi iată dar că nu-m rămâné vréme de a maĭ cugetă la alte lucruri nefolositoare.»

«Vrednică de citit, precum m'am pliroforisăt de la 20 Fevr. 820 şi până la 1820 Fevr. 26, şi bine alcătuită, după întâmplări însă.» (Nedescifrabil.)

No. 26.

In-4°. — Pagine 179. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie.

Pe pag. 1 titlul:

«Catihisis cum să cade să catihisască Duhovnicul pre Jidovul cel ce voeşte a priimi sfînta credinţă cé pravoslavnică prin sfîntul Botez.» — Pag. 1—48.

La pag. 48 se află următórea notă de scriitorul volumuluĭ:

«Acesta este Catihis. «Şi după socotéla mé cé maĭ proastă de cât la toţĭ oameniĭ» (Pilde. 30. sh. 2) *) socotesc, că nu să cuvine a învrednici pre jidov cu sf. botez, până ce nu va învăţa acest Catihis binĭ «ca să nu dăm sfintele câĭnilor.» (Mth. 7. 6.) *) Iar dacă va învăţă şi va crede ce iaste scris în carté aciasta, atuncé cu adevărat va crede cu toată inima ne îndoindu-să în Hs: Is:, şi prin credinţă câştigând fapte bune, să va învrednici înpărăţiĭ ceriurilor. Pre caré noĭ toţĭ pravoslavniciĭ să o dobândimŭ. Amin.»

«Eu scriitoriul, sau începătoriul acestuĭ Catihisis, cel maĭ mic în sf. Sobor al manastiriĭ Némţului.»

«1803 Maĭ 23.»
«Monah Neofit.»

Pe pag. 49—52 se cuprinde iarăşĭ titlul cu explicaţiunile următóre:

«Carté aciasta să numeşte Catihisis, adică cum să cuvine Duhovnicul să catihiséscă pre un jidov care va cere sfântul botez. Cum să-l întrebe Duhovnicul, şi el adică ogaşnicul cum să răspundă Şi cum să-ĭ descopere Duhovnicul toate taĭnele creşti-

*) Note în margine.

nătăţiĭ, şi toată sfânta Evagghelie, mărturisită de la Proroci, cum zice Prorocul Amon (3, 7) *): «Că nu va face Domnul Dumnezeu lucru, de nu va descoperì învăţătura luĭ către slugile sale, către Proroci.» Aşijderé veţĭ aflà scris în Catihis acesta toate eresurile şi obiceĭurile céle spurcate ale jidovilor, pentru care zice Dumnezeu prin Prorocul Iezechiil: (20. 26) *). «Şi voi pângârì pre eĭ întru obicéĭurile lor.» De care eresurĭ şi obiceĭurĭ trebue să să lépede cu toate sîmţirile luĭ cel ce voeşte să priiméscă sfânta credinţa creştinéscă, măcar că unile din eresurile lor am scris în Catihisis cel dintâĭu, care am scris cu blagosloveniĭa a pré osfinţituluĭ Mitropolit a toată Moldaviĭa Kyrio Kyr Veniĭamin, însă în scurt pentru jidovii ceĭ proştĭ şi ne învăţaţĭ carii vor să să facă creştinĭ prin sfântul botez.

«Iar acum aflându-mă în sfânta Episcopiĭa Romanuluĭ, m'au îndemnat ştiinţa mé să nu ascund tălantul (Math. 9. 21. 25. sh. 27) *), şi să scriu Catihisis al doilé maĭ pre larg, pentru un jidov ravin învăţat. «De-l va trage tatăl către fiĭul său Iis: Hs:» (Ioan 6. 44.) *) şi va dorì cu toată inima să priiméscă sfânt. botez. De ce eresurĭ trebue să să lepedĭ, căci zic înpreună cu sfântul Apostol Pavel :(1. Corth: 9. 16.) *) «Amar mie este de nu voĭu binevesti creştinĭ.» «Fără de vicleşug am învăţat, şi fără de zavistiĭa dau şi altuĭa din ceĭa ce am luat, avuţiĭa eĭ nu o ascund.» (Înţălepcĭ. 7. 14) *) «Şi ĭată buzile méle nu le voĭu oprì a binevesti dreptaté luĭ Hs: întru adunare mare.» (Psalm 39. 12.) *) Şi tu cinstite Duhovnice, ceteşte Catihisis acesta cu luare aminte, şi aşa veĭ dobândì multe suflete către Hs:, şi mare plată veĭ lua de la Hs: la înpărăţiĭa ceriurilor. «Că dacă să face mare bucurie în ceriu pentru un păcătos carele să pocăĭaşte,» (Luca 15. 7.) *) cu cât maĭ vîrtos să va face la toţĭ îngeriĭ ceriuluĭ, când un păgân de jidov ravin, carele maĭ înnainte au învăţat pre ceĭa lalţĭ jidovĭ proştĭ să huléscă pre Hs:, şi la urmă va zice cu toată inima «Doamne Iise: Hse: fiĭul luĭ Dumnezeu milueşte-mă.» O ce bucurie! ce vesălie să va face în ceriurĭ?».

«Pentru aceĭa am alcătuit catihisis acesta, eŭ nevrednicul, carele am fost învăţătoriu Judeilor maĭ înnainte. Iară acuma mă aflu prin mila luĭ Iis: Hs: creştin.»

«Cel maĭ mic întru monahĭ
«Neofitŭ.
«La anul mântuirii 1805 Septemv. 23.»

(*) Notă în margine.

Pre pag. 140—141 se află următórea notă:

«Până aicé am scris catihisis acesta, și dacă va învăță bine oglașnicul să știe de rost Catihisis acesta, cu adevărat va fi vrednic a priimì sfântul botez, și să va învrednici înpărățieĭ cerĭurilor, dinpreună cu Duhovnicul său, și cu toțĭ ostenitoriĭ, caré noĭ toțĭ creștiniĭ să o dobândim. Amin.»

«Sfîrșit și lui Dumnezeu laudă.»

«Parté a doa a Catihisisuluĭ». Pag. 142—179.

No. 27.

In-4°. — Foĭ 121, începutul lipsesce. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie; titlurile și inițialele capetelor cu roșu.

Cuprinde următórele:

1. Traducerea românéscă a uneĭ părțĭ din dialogul luĭ Cebet Tebanul între călător și bătrîn, Κέβητος Θηβαίου πίναξ, cap. 6—37 (în *Theophrasti* Characteres, etc. edit. Fred. Dübner, Paris, Didot, 1840.) — Foile 1—13

2. «Carte luĭ Epictit.» Capete 1—79; după fiecare cap urméză «tâlcul» asupra luĭ. Foile 14—110 v.

F. 110 v. «Sfârșitul cărțiĭ luĭ Epictit și luĭ Dumnezău slavă și măriré.»

3. «Vorba adică întrăbările și răspunsurile între înpăratul Andrian, și între filosoful Epictit.» Foile 110 v.—120.

La sfîrșit, f. 120 v.: «Și am scris eu smeritul și maĭ micul între Diaconĭ Ștefan, și umblà velet 1785.»

No. 28, 29.

In-4°. — 2 volume; vol. I are o fóe și 525 pagine; vol. II, 517 pagine. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie.

Pe dosul legăturiĭ volumelor este imprimat:

«КЪЛЪТѠРІМ ЛѸЙ КОКȢ. ТѠМ 1.»

«КЪЛЪТѠРІ Ѫ РОСІЙМ ТѠМ 2.»

Pe fața legăturiĭ este imprimat: «ѲЛѲНКѠ БЕЛДЙМАН.»

Pe fóea albă înaintea Tom. I.

«Călătoriĭa luĭ Kox — Tomul întâĭ.»

Traducerea cărții: Travels into Poland, Russia, Sweden and Denmark, by W. Coxe. London 1784. 3 vol. în-4°; probabil după următórea traducere francesă: Voyage en Pologne, Russie, Suède et Danemark, etc. trad. de l'anglais, enrichi de notes, etc., par P. H. Mallet. Genève 1786. 2 vol. în-4°.

Pe pag. 1—3 din Tom. I se află:

«Către ceĭ ĭubitorĭ de științĭă și învățăturĭ aĭ meĭ pre ĭubiți patriоțĭ.

«În vârsta tinereţălor mele am slujăt patriiĭ, şi patrioţălor meĭ, în căt mĭ-au fost prin putinţă, după stare-mi, în multe prilejurĭ şi întămplărĭ, însuşĭ duşmaniĭ meĭ pot a fi marturĭ. Acum viĭnd la vărsta acee, unde puterile mele ne sămţăt încep a mă părăsi, am socotit a vă sluji zăbăvindu-vă cu tălmăcirile mele. Nu crez că veţĭ privi cu defăĭmari ostinelile ce am făcut pentru mica-mi ştiinţă, căcĭ măntuĭtorĭul nostru au priĭmit cu bucurii doĭ banĭ a văduviĭ. Şi Artaxerxi, acel vestit a Persilor înpărat, n'au gonit pe ticălosul acela, care în loc de daru ĭ-au dat un pumnu de apă.

«Sior Koxe englezul, unul din ceĭ maĭ vestiţĭ istoriografĭ, care după mărturisire a multora să apropiĭa de adevăr, fără a voi să părtinĭască căt de puţin, întru călătoriĭa ce au făcut întru aceste ţărĭ, adecă ţara leşască şi Rosia, nemulţămindu-să cu cele ce au văzut în călătoriĭa sa, au străbătut cu cetirile sale, nu numaĭ deosăbirile locurilor, şi raritarile dintru ele, ce pătrunde prin încredinţărĭ adevărate de la oamenĭ vrednicĭ de credinţă, pre cum este Sior Vraxel, Penar, doftorul Pilteni, şi Colonelul Floidu, cele maĭ tăĭnuite, şi ne date întru ştiinţa obştiĭ istoriĭ a ţărilor acestora, făgăduindu-să încăt să va pute, a nu să depărtà de adevăr. Aceste toate cetindu-le, şi aflăndu-le îndestul vrednice, au aţăţat întru mine dorire şi răvna ce am a mă arătà cu oareş care slujbă. Făgăduesc ĭubiţălor meĭ patrioţĭ, că vor lua îndestulă ştiinţă, di aceste doaĭ megieşite ţărĭ, de stare lor, de ocărmuire ce politicĭască, de pravelile lor, obiceĭurile şi rodurile ce dau, curiozitalile cele fireşti, zidirĭ şi lucrurĭ vechi, vrednice de toată ştiinţa. Mă făgăduesc a nu cruţà căt de puţănă trudă sau ostinĭală, spre a pute lămuri încăt să va pute maĭ bine tălmăcire me.

«La acel ce va voì să mă hulĭască, că am început un lucru maĭ pre sus de putere me, mă voĭu rugà ca luând pildă din răvna care am, să să supue osteneliĭ, şi să facă acee ce isteţăme, şi ştiinţa sa, poate să aducă la maĭ bună săvărşiri, şi să folosască maĭ mult pe patrioţĭ.

«1824: Ghenar: 8.

«A ĭubiţălor meĭ patrioţĭ cel cu maĭ multă răvnă şi supus slugă

«Beldiman Vornic.»

Pe pag. 517, la sfirşitul tomuluĭ al 2-lea, se află:

«1825: Ap: 5. Prescris în Iaşi.

«Ştefan Beldiman Vornic.»

In Tomul I:

No. 30.

In-4°. — Foĭ 1 + 125. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris pe hârtie. — Volum şnuruit şi sigilat de censură.

Carte de stihurĭ — prescrisă de Michalache Pastiescu Paharnicul.

Pe fóea albă de la început se află următórea însemnare a scriitoruluĭ:

«Anul 1816. — Acestă carte cu stihuri veselitoare: ce gădilă sămţiré sufletilor atingătoare de patimĭ, s'au préscris de mine în vremé ce mă mişcam de însufleţăré sămţărilor meli.»
«Mihalachi Pasticscu Pahar.»

Pe fóea a doua se află următórele scrise de altă mână:
«Visul ce l-am văzut la 12 Ghenar. 828, că-mĭ zăce asupra tânguirilor pentru înprovirile soarteĭ melĭ, îngeraşul meŭ cel ĭubit. . . . .

«Scumpul meŭ nădăjdueşti
O prifaciri spre binĭ
Căcĭ norocul într'o starĭ
Nicĭ odată nu să ţănĭ.»

Pe fóea 124 v. se află următórea însemnare:
«S'au cutremurat pământul la 24 Apr. 834, Marţi după Paşti în săptămâna luminată la 3 cĭasurĭ şi opt minunte din noapte, luându-o întăĭ încet prelungat, şi apoĭ cătră sfârşit au maĭ întărit cu zbucĭumatul. In zioa ceĭa mă aflasem bolnav cu stricaré stomahuluĭ.»

Volumul cuprinde următórele:

1. «Meşteşugul stihurilor» în 7 capete . . . . Fóea 7—19
De asupra acestuĭ titlu se află următórea notă:

«9 Dechemvr. 1854. Să încuviinţază tipărirea acesteĭ cărţĭ. Director A. Sihleanu.»

2. Năcazul . . . . Fóea 23—24 v.
3 Diznădăjduiré. . . . . » 25—25 v.

83. «Aici să însămnéză o rățetă de o tehtură foarte folositoare de felurimi de patimĭ scoasă dintr'o farmacopie a unuĭ înțălept doftor. 832 Octv.» . . . . » 120.
84. O schiță de geografia Moldoveĭ și a Țăriĭ-romănescĭ . . » 120 v.—124

No. 31, 32.

In-4°. — Tomul I are fóe 1+457 pagine; tomul II, 423 pagine. — Secolul XIX. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie.

Pe fóea nepaginată titlul:

«Alexii — sau căsuța din codru.»

Pe pag. 4 are următorul titlu:

«Alexii, sau căsuța din codru. Istorii ithicĭască, și foarte interesantă întru care să va vede încăt este vrednic de tănguiri omul sămțătorĭu.»

Pe pag. 1—3 se află următórea precuvîntare:

«Cătră cetitori.

«Istoria acĭasta fiind foarte ithicĭască, și alcătuită cu multă istețămi, au suflat întru inima me răvna a o tălmăci în limba patriĭ noastre. Din ĭa ĭubitul meu cetitorĭu va lua povățuiri, un părinte, ce alegire să cuvine a face la dascalul ce va lua pentru fiiĭ săĭ. Va sămță o creștire bună, și ferită de adunările cele răle, în cătă nevinovățăi păzăște sufletul unuĭ tănăr.

«Pănă unde să lățăște dragoste unuĭ părinte bun, pentru fiiĭ săĭ, și a unor fiĭ cătră părintele lor. Încăt să întinde un prietin adevărat cu ĭubire sa, și cel viclĭan cu răutate. De căte răutățĭ este vrednică o mueri obicĭnuită întru petrecire ce urătă, și înțălănită întru o viață desfrănată. Întru cursul istorii aceștia, să vor vede un lanțu de nenorocirĭ, ce una după alta năvălesc asupra celuĭ muritorĭu, din minuntul ce să aruncă pe sine în noĭanul cel înviforat a lumiĭ aceștié, și în sfărșit să va cunoaște că un suflet înbunătățăt, cu toată năvălire lumeștilor nenorocirĭ, după toate ispitile, la ce de pe urmă fără di îndoĭală vine întru fericiri.

«Nu făgăduesc, ĭubitule cetitorĭu, a pune înnainte ta un lucru desăvărșit, nu voĭu fi fără de îndoĭală așă de deșărt, căcĭ știu încăt sănt de mărginite hotarăle puțăniĭ mele științe. Maĭ îndrăznesc a mă ĭăli întru răvna ce am a slujă patrioților meĭ, a-ĭ zăbovi, și tot întru aceaș vreme a le pune înnainte niște pilde vederate, din care să să poată folosi. Mulțămire ce sămțăsc că avețĭ întru tălmăcirile mele, îndemnările ce mĭ-ațĭ făcut a

pune în lucrari şi altile, vă încredinţăz că m'au înbărbătat, făcăndu-mă a uĭtà vrăsta întru care mă aflu, şi a mă nevoĭ încăt îm va fi prin putinţă pentru mulţămire tuturor.

«A dum.-v. plecată slugă «821: Mart: 15:

«Alexandru Beldiman, Postelnic.»

Pe pagina 423 a tomuluĭ II se află următórea notiţă:

«S'au prescris de drĭapta me, în vreme eteriĭ, întru ace osăndită vreme, în carantina ot Sculenĭ, şi în satu Vrăneştiĭ răzăşĭ 1821 Iun. 18.

«Beldiman Vornic.»

Pe pagina 457 se află notiţa acésta:

«Sfârşit tomuluĭ al doĭle, prescris în carantina Sculeniĭ. 1821 Maĭu 22.»

Cuprinsul este următorul:

Tomul I. (No. 31):

No. 33.

In-4°. — 2 tomurĭ legate împreună; tom. I foĭ 1 + 70, tom II foĭ 2+75.— Secol XIX. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie. — Inaintea fie-căruĭ volum câte o fóe cu o miniatură în colorĭ.

Pe foile 1 ale amânduror tomurilor titlul:

Alexie sau căsuţa dinŭ codru.

Cuprinde în tomul I Cap. 1—11, în tom. II Cap. 1—8.

No. 34.

In-4°. — Foĭ 121. — Secolul XVIII. — Bibl. Scheiană.

Numerotaţie veche 3—80, în câte-va locurĭ greşită şi sărită, foile 1—2 perdute, cele-lalte foĭ nepaginate.

Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ. Titlurĭ, citaţiĭ şi note pe margine cu roşu.

Volum amestecat; cuprinde următórele:

1. Sfîrşitul uneĭ scrierĭ despre Dumneḑeŭ şi Duhul Sfînt (foile 1—2), avênd la sfîrşit (fóea 2) scrisă cu roşu nota: «*Let 7262* (*1754*) *Ianuarie în 21 de zile.*»

2. «Pentru pre ce vreme scornit iconoborenie, şi care înpăraţi s'au făcutŭ iconobornicĭ şi care săboară din toată lume pentr'acĭasta fură procleţĭ». — Foile 2—7.

3 «Pentru cruce văzutuluĭ semnu a fĭuluĭ omenescu a Dom-

nuluĭ nostru Is. Hs., care semnu la vreme viireĭ sale la ce a doa să va ivi pe nuoreĭ cerĭuluĭ și pe graĭurile vrăjmașilor crucii Domnuluĭ. Răspunsu.» Foile 7—23.

La sfîrșit (f. 23 v.) se află următórea notă:

«Caută și proloage, că viĭ afla destul de sfintele icoane și de sfănta cruce, că sint și însămnate une locurĭ cu semne pe de laturĭ. Să să ști șine au scrisŭ, s'au iscălit. Az Toader Jora..»

4. «Pentru înblatul cu crucile.» Foile 24—28.

5. «Pentru ruga sfinților.» Foile 28 v.—35.

6. «Pentru ruga și milostenie ce să faci drept sfintele morților, din Scriptura vechi și noă, dovedele de la sfinți.» Foile 35—42.

7. «Viĭața și petrecire sfăntului slăvitu i mareluĭ mucenicŭ Ioan cel nou dela Socĭavă, carile să prăznuești în 2 zile a luĭ Iuniĭa.» Foile 43—51 v.

8. «Inștiințare pentru moaștile sfăntuluĭ și mareluĭ mucenic Ioan cel nou de la Sucĭavă, cu ce pricină s'au luat de la Moldova și la acĭastă vreme unde să află.» Foile 51 v.—53.

La sfârșit (f. 53 v.) se află acéstă notă:

«Pentru aceste sfinte moștĭ, după atâta curgere de anĭ nimene din pămintenii noștri nu s'au maĭ putut ispiti a, întra la acĭastă cheltuĭală, ce după ce s'au luat scaunul Sucevii supt stăpănire înpărățiĭ nemțăștĭ, ĭarăș s'au adus cu putere înpărățiĭ nemțăștĭ.»

9. «Viĭața și petrecire sfăntuluĭ i slăvitului și întru tot cinstitului Apostol și Evanghelist Luca.» Foile 53 v.—63.

10. «Poveste lui Afrodițian Persul scrise de Filip prizviterul chinghelul marelui Ioan Zlataust, pentru naștire luĭ Hs: și pentru steoa și pentru închinăcĭune vlăhovnicilor de Persida blagoslovioci.» Foile 63—69.

11. «Istorie a Sosanii dela începătura lui Daniil, osăbit pentru că nu este ĭa ca și poveste ce cu bălaurul Vil în cărțile Evreilorŭ.» Foile 70—73.

La sfîrșit (f. 73). «Să să știe cine au scris-o, că s'au iscălit. Toader Jora.»

«Acĭastă cărțălue am scris-o eu dipe o carte a sfințiĭ sale a egumenuluĭ de Florești, pentru ca să să știe văletul 7264 (1756): întru care zile să o fi scris Costantin Bălăcĭan, întru care scrie așe:

«Scris-o-am di pe un izvod ce era scris de ermonahul Neculaĭu Arhimandritul, ce scrie că au scrisu de pe o Biblie a

luĭ Şerban Vodă din ţara munteniască, cănd au fost în ţara leşască.»

12. «Viĭaţa şi petrecire şi pre mănuntul poveste a pre cuviosuluĭ părintele nostru Vasilie Novi, scrise de Grigorie călugărul ucinicul sfinţiĭ sale. Blagoslovi otcet.» F. 74—106.

13. «Învăţătură pe scurt în potriva a multor rele închipuirĭ; carii neştiind fac uniĭ din creştinĭ; şi dovedirĭ de unde să trag acele rele şi ce închipuesc.» F. 107—116 v.

14. «Pentru ceĭa ce vrăndŭ a purcedi în cale şi de să întămplă a le eşi înnainte ţigan; sau din oare care osăbite sălbatecĭ fieri; eĭ atunce mergu bucuroş: crezându cum că le va fi cu bună norocire călătorie, ĭar de va eşi înnainte preot: atunce să şi întorcu înnapoĭ: ocărăndu şi suduindu darul şi destoĭnicie preoţască.» F. 116 v. — 121.

No. 35.

In-4°. — Foĭ 148. — Secol. XVIII. — Dăruit de Ioan Bota, învĕţător în Sălciva-de-sus în Transilvania (25 Maiŭ 1885).
Scris pe hârtie; titlurile şi iniţialele capitolelor cu roşu.

Cântărĭ bisericescĭ la serbătorile marĭ, extrase din Triod, Pendicostar şi Mineiŭ.

1. «Tropar. Trioduluĭ şi a Pentecostariul. începăndŭ de la Dumineca Vameşuluĭ şi a Fariseuluĭ, pănă la Dumineca tuturor sfinţilor.» F. 1—8.
2. Vineria şĭasĭa în post. — La Sămbăta lui Lazarŭ. — F. 9—24.
3. «În Dumeneca a şĭasé a Florilorŭ.» — F. 24—28.
4. «In Dumineca Florilorŭ.» — F. 29—37.
5. «În sfinta şi marĭa Miercuri sarra.» -- «În Gĭoĭa cĭa mare.» — F. 38—58.
6. «Slujba sfintelorŭ Patimi a Domnului nostru Is. Hs.» — F. 58—76.
7. «În sfinta şi marĭa Vineri.» — F. 76—87
8. «În sfinta şi maré Sămbătă sara.» — F. 87—92.
9. «În sfinta şi maré Dumeneca Paştilor.» — F. 92—100.
10. «La înnălţaré Domnului nostru Is. Hs.» — F. 101—109.
11. «La pogorîré Duhului sfîntŭ sara la vecernie.» — F. 109—116.
12. «La sfinţii Apostoli Petrŭ şi Pavel sara la vecernie.» — F. 117—126.
13. «La Adurmiré Précistei sara (la) vecernie.» — F. 127—135.
14. «La Naşteré Domnului nostru Is. Hs. sara la vecernie.» — F. 135—148.

La sfîrşit nota:
«Scris-am acĭastă carte eu greşitul şi nede(stoĭni)cul Popa Ion de la Ştiopi. Ai Domnului 1734.»

No. 36.

In-4°. — 186 foĭ. – Secol. XVII.
Scris pe hârtie; titlurile şi iniţialele capetelor cu roşu până la fóea 16.

Pe fóea 1 titlul:

«Létopiseţulŭ ţărâĭ Moldoveĭ, de la Aaron Vodă încoace, de unde ĭaste părăsitŭ de Urĭache Vorniculŭ de ţara de gĭos.

«Scoasă de Miron Costinŭ Vornicul de ţara de gĭosŭ, în oraşŭ în Iaşŭ, în anul de la zidiré lumiĭ 7183, ĭar de la naşteré mântuitorĭuluĭ lumiĭ luĭ Is. Hs. 1675 msţa... dnŭ..»

Textul publicat de M. Kogălniceanu în *Letopisiţile*, Tom. I, ediţ. 1, Iaşiĭ 1852, pag. 211—355; ediţ. 2, Bucurescĭ 1872, pag. 243—373; de V. A. Urechia în *Miron Costin, Opere complete*, Tom. I, Bucurescĭ 1886, p. 429—678.
La sfîrşit lipsesce textul din ed. Urechia, p. 672—678, de la vorbele: «că soliĭ acmu pozvoliă, ales Stamatenco...»
Pe fóea 186, se aflâ scris pe margine următórea notiţă: «Acestu létopis îl am şi eu de la unchi-mĭeu Iorga, şi l-am c(etit) din scoarţă pân' în scoarţă, şi niciĭ un cuvântu potrivit . . . . . să aflu, fiind scris de moldovénu.»

No. 37.

In-4°. — Foĭ 291 (numerotaţia originală); începutul şi sfîrşitul lipsesc, precum şi foile 1—16, 19, 22, 28, 29, 51, 54, 60, 61, 64, 72, 75, 78, 106, 111, 120, 123—126, 128, 172, 173, 178, 183, 224, 229, 259, 335 şi următórele. — Secol. XVIII. — A fost al luĭ Cesar Bolliac; dăruit Academieĭ de D. A Sturdza (1885).
Scris pe hârtie; titlurile şi iniţialele capetelor, aniĭ în text, cu roşu.

Letopiseţul Ţĕriĭ Moldoveĭ de Nicolae Costin (1662—1711) şi a doua domnie a luĭ Neculaĭ Alexandru Mavrocordat Vvod. în Moldova, de Acsinti Uricarul (1711—1716).

Text publicat de *M. Kogălniceanu* în *Letopisiţile ţăriĭ Moldoviĭ*, Tom. II Iaşiĭ 1845, pag. 1—192 şi în ed. II, Tom. II, Bucurescĭ 1872, pag. 1—173.

No. 38.

In-8°. — Foĭ 123. — Secol. XVIII. — Cumpĕrat dela A. Zwiebel, anticar în Bucurescĭ, la 19 Nov 1894.
Scris pe hârtie.

Pe fóea 1 titlul:

«Invăţătură sfântă pentru ceĭ ce vor să ĭa darul preoţiĭ, au au şi luat, întrebare cu răspunsurĭ.»

Are următorul cuprins : Fóea

No. 39.

In-4°. — Pagine 213 (numerotație originală). — Secol. XIX. — Dăruit de I. Droc, protopopul Mercureĭ (Ardeal), la 2 Aprilie 1893.

Scris de aceeașĭ mână.

Cuprinde următórele:

1. Petiție adresată de un nenumit adresată: «Pró înălțate înpărate!» cătră împĕratul Austrieĭ Francisc II cu data «Martie 1804» și subscrisă: «Al Pró înălții tale credincĭos rob și supusă slugă N. N.» In petițiune se arată nedreptățile și persecuțiunile, pe carĭ Româniĭ din Ardeal le sufer de la Ungurĭ și Sașĭ, și se plânge maĭ ales de procesele cele lungĭ dintre Sașiĭ și Româniĭ locuitorĭ în Scaunele săsescĭ numite «Fundus Regius.» Pag. 1—181.

2. «Privată descoperire despre lăcuitoriĭ din țara Bănatuluĭ, și pricinile din care sînt oameniĭ acestea în stare slabă, săracĭ și lipsițĭ de bucate și din care să slobod uniĭ dintr'înșiĭ la furtișagurĭ și tâlhăriĭ: precum și mijlocirile prin care să poate acest norod a să îndrepta, ca se fie gazde bune și oameni de omenie.» Acéstă opinie este și ea adresată împĕratuluĭ și subscrisă: «Al înălții tale umilit rob și credincĭoasă slugă. N. N.» Pag. 182—213.

No. 40.

In-4°. — Foĭ 95 scrise, 96—157 nescrise. — Secol. XVIII. — Cumpĕrat dela Șaraga, anticar în Iașĭ, la 3 Febr. 1894.

Scris de aceeașĭ mână.

Pe fóea 1 are titlul următor:

«Istoriĭa Americăĭ, cuprinzind un perilipsis a aflăriĭ eĭ, țerimoniile bisericeștĭ și politiceștĭ, începutul legilor, a lor tagme și desidemoniĭ, rânduelele cărmuiriĭ, firele și obiceĭurile lăcuitorilor eĭ; adunată din deosăbite cărțĭ, a celor maĭ vrednicĭ de

credință istornicĭ, și acum întâĭ tălmăcită în dialectul moldovenesc, prin ostenéla smerituluĭ Gherasim Arhimandrit Mitr. Iașuluĭ; închinată pré sfințituluĭ Episcop al Romanuluĭ Kiriu Kiriu Antoniĭ. Tomul 2. 1795.»

Pe fóea 2. verso sunt scrise următórele două versurĭ:

«Mihail Constandin Suțul Voevod s'au întâmplat
Întru acĭastă țară de pronie încoronat.»

Iar pe fóea 157 verso se află următórea însemnare:
«Maĭ 16 la 4 cĭasurĭ au răposat Antonie Episcopul Romanuluĭ.»

Volumul cuprinde următórele:

«*Inpărăția Perù.*»

«Perigrafiĭa Brezilieĭ.»

«Perigrafiĭa Canadiĭ.»

Notă. — Acest cap nu este sfîrșit.

No. 41.

In-8°. — Foĭ 285. — Secol. XIX. — Cumpĕrat dela anticariĭ Șaraga la 3 Februarie 1894.

Scris pe hărtie de aceeași mână.

Are următorul titlu pe fóea 1:

«Pavel și Virginia. Scrisă în limba franțuzască de I. E. Bernardin Sempierŭ, și acum tălmăcită în cé românéscă de Iancu Nicola. Bucureștĭ în M(ănăstirea) S. Sava. 1827 Ianuarie 12.»

Pe foile 2—5 se află: «Procuvîntarea scriitorĭuluĭ.»

ile 6—282: «Pavel şi Virginia.» Pe fóea 282: «Sfîrşitul luĭ Pavel şi a ›ĭ.» Apoĭ maĭ jos scris de altă mână:

ədnică di ascultarĭ şi povăţuire tinerilor celor ămgămfaţi în că dragoste, a-şi pĭerdi şi vĭaţa, precum Pavel şi Virginieĭ.» Sărghev.» «1838 Mart. 29.»

›sul aceleeaşĭ foĭ 282 se află:

văzând frumoasa povestire a aceştiĭ micĭ cărţi, mé-m pus lile mele, cele cu dragoste, întru scrieré eĭ, scriindu-o, în cumpliteĭ cĭumĭ, ce stăpâné în Iaşĭ la anul 1829 Noem-4, în sfânta Mănăstire Slatina.» «Ştefan Şandru.»

ile 283—284 se află scris de acelaşĭ:

ənorociţi Rumânĭ,
ìnd armele din mânĭ
ɹns la acĭastă stare
ɪnică de lăcrămare.
ɪu le întrebuiţĭ,
prin ele să sporiţĭ
geţĭ învingătorĭ,
·ieĭ folositorĭ.
əle lĭ-aţĭ părăsit,
›rin ele n'aţĭ sporit.
ɉugurĭ felĭurite
de tot necunoscute,
entru aceste toate
ɹ ajuns aceste soarte,
ɪe calcă alte ghinte
pre uniĭ fără minte,
é orĭ né-ŭ sărăcit
›atriĭa né-ŭ pustiit.
ɪar să ne silim
în toate să sporim,
·ăţăturĭ înnalte
n şi multe lucrurĭ alte.
ĭ să ne jertvim
›rintr'însa să'nflorim,
bucure şi ĭa
firésca roada sa.
meĭ compatrioţĭ,
luĭ Traĭan strănepoţĭ,
Veniţĭ toţĭ într'ajutorĭu
La un lucru 'ndemnătorĭu,
Să dăm toţĭ şi s'ajutăm
Şi pe fieş să'ndemnăm,
Ca toţĭ cu învăpăere
Să aducă vr'o plăcere
Patrieĭ luĭ ceĭ dorită
Multor bunurĭ părăsită.
Fieş după a luĭ stare
Să aducă vr'o lucrare,
Căcĭ a noastră patrie
In gradul ce acum stă
Priimeşte lucru bun
De la cel maĭ mic Rumân.
O! înalte ziditorĭu,
De eştĭ drept judecătorĭu,
Priveşte cu bune graţiĭ
Asupra aceştiĭ naţiĭ.
Rădică din'tunerec
Ca unul ce eştĭ puternic,
Şi din multe neştiinţe
Care aduc nepriinţe
Renoeşte 'n fieş care
O înfocată lucrare,
Ca patria să 'nflorésca
Din a sa roadă firéscă
Şi maĭ mult va fi mărit
Numele cel pré sfinţit.»

«Am alăturat şi acest stih patrioticesc compus însuş de mine maĭ josul iscălit. 1830 Oct. 22.»

«Ştefan Şandru.»

No. 42.

In-4°. — Fóe 1 şi pagine 8+284. - Secol. XIX.
Scris de aceeaşĭ mână.
Pe faţa scórţeĭ dinainte a legătureĭ are imprimat în pele titlul: КОНДИКЪ КРЪМИНАЛІЧЕСКЪ — 1834.

Pe fóea dela început are următorul titlu:

«Partĭa întâĭ ş-a ş'a doa a condiciĭ criminaliceştĭ, ce s'au alcătuit în scurt pentru multa felurime a faptelor criminaliceştĭ.

«Dată în tipari în zălile pre luminatului Domnuluĭ Ioan Sandul Sturza Voevod, şi a pre osfinţituluĭ Arhiepiscop şi Mitropolit al Moldavviĭ Kyrio Kyr Veniamin, şi prescrisă di pi tiparĭ di mini.» «C. Scobihor.»

Pe ultima pagină 284 următórea însemnare:

«S'au gătit di cătră mini gĭos iscălitul, la anu 1834 Mai 11 întru o ză de Vineri la 10 cĭasurĭ şi gĭumătate den ză turceşti, în oraş Iaşii.»

«Costachi Scobihor Stolnic.»

Pe paginele 1—8 dela început se află următórea:

«Scară a capitilor ce să află întru acĭastă condică criminalicĭască.»

«Partĭa întâĭu.»

«Pravilriceştili orănduelі întru cercetarĭa faptilor criminaliceşti.»

«*Cap. întâĭu.* — Pentru ĭurisdicţăĭa criminalicĭască, de la § 1 până la 35.»

«*Cap. al doile.* — Pentru cercetare şi discoperirĭa faptiĭ criminaliceşti, di la § 36 până la 60».

«*Cap. al trile.* — Pentru pravilicĭasca pără, sau învinovăţărĭ, de la § 61 până la 77.»

«*Cap. al patrule.* — Pentru prindirĭa şi cercetare celui învinovăţăt, de la § 78 până la 95.»

«*Cap. al cincile.* — Pentru urmare gĭudicăţăi criminalului întru cercetare vinovaţălor, de la § 96 până la 101.»

«*Cap. al şasăle.* — Pentru cercetare marturilor, de la § 102 până la 114.»

«*Cap. al şaptile.* — Pentru înfăţoşare celuĭ învinovăţăt cu marturiĭ, de la § 115 până la 120.»

«*Cap al optulĭa.* — Pentru pravilicĭasca puteri a dovezălor, de la § 121 până la 145.»

«*Cap al noulĭa.* — Pentru pravilicĭasca hotărărĭ a pricinĭĭ criminaliceşti de la § 146 până la 151.»

«*Cap al zăcile.* — Pentru săvărşăre şi punire în lucrarĭ a hotărăriĭ, de la §. 152 şi 153.»

al unsprizăcile. — Pentru ce di iznoavă cercetare a unii pricinî cri-
ești, de la § 154 până la 161.»
al dousprizăcilia. — Pentru urmare în protiva celor înstrăinaţî şi
giţî, ce s'au învinovăţăt pentru o faptă criminaliciască, de la § 162
166.»

«Partia a doa.»

ru faptili criminaliceşti şi pedepsăle lor.»
întăiu. — Pentru faptili criminaliceşti de obşte, de la §. 167 până la 172.»
al doile. — Pentru pedepsăli faptilor criminaliceşti de obşte, de la
până la 184.»
al triile. — Pentru faptili criminaliceşti de osăbit, §. 185 şi 186.»
al patrule. — Pentru fapti criminaliceşti, ce privăscu în protiva
·iî, şi în protiva patriiî, de la §. 187 până la 193.»
al cincile. — Pentru opştiasca sălniciî, de la §. 194 până la 199.»
al şasăle. — Pentru ne înplinirîa sau ră înplinirîa întru slujba op-
de la §. 200 până la 203.»
al şaptile. — Pentru sălnica slobozărîa vinovaţilor. §. 204 şi 206.»
al optule. — Pentru tipărire sau tăerîa de monedă, de la §. 207 până

al noule. — Pentru ucidire, de la §. 210 până la 219.»
al zăcele. — Pentru sălnica pierdirîa pruncului zămislit, de la §. 220
222.»
al unsprizăcile. — Pentru rănire sau altă trupîască vătămare prici-
in ură, pizmă sau sfadă, de la §. 223 şi 224.»
al doisprizăcile. — Pentru răpire ficioriî şi precurvie, de la §. 225
233.»
al triisprizăcile. — Pentru punirîa di foc sau aprindirîa, de la §. 234
236.»
al patrusprizăcile. — Pentru furtişag şi tăînuirîa lucrurilor furati,
. 237 până la 244.»
al cinsprizăcile. — Pentru iconomicosul faliment, de la §. 245 până

al şasprizăcile. — Pentru prădăciune cu ţănerîa drumurilor, de la
până la 252.»
al şaptisprizăcilia. — Pentru plastografie, jurământul mincinos şi măr-
incinoasă şi viclîană, §. 253 şi 254.»
al optsprizăcile. — Pentru îndoită cununiî, cu ţănerîa a doă fimeî,
. 255 până la 258.»
al nousprizăcile. — Pentru clevetire, ocara şi vătămarîa cinstiî altuîa,
. 259 până la 262.»
al douzăcile. — Pentru §. §. a faptilor criminaliceşti şi a pedepsălor.

No. 43.

— Foî 2+158. — Secol. XIX. — Cumpĕrat dela anticarul I. M. Zwie-
19 Maiŭ 1894.

Scris de aceeaşĭ mână.

Pe dosul legăturiĭ şi pe fóea 1-a are următorul titlu:

«Retorica, Botanica şi Economia Rurală.»

Volumul se compune din următórele treĭ «caete»:

1. «Caet pentru Retorică, caré să paradoseşte de către D. D. Ioan Maĭorescul. — 1842 Oct. 9. — Ioan Cernătescul.» Foile 1—63.

2. «Caet de Istoria naturală, şi Botanică, caré să paradoseşte de către D. D. Leon Filipescul. — 1842. Oct. 6. — Ioan Cernătescul.» — Foile 64—90.

3. «Caet pentru Economia rurală, caré să paradoseşte de către D. D. Leon Filipescul. — 1842 Oct. 7. — Ioan Cernătescul.» — Foile 96—152.

No. 44.

In-4°. — Foĭ 234. — Secol. XVIII.

Scris de maĭ mulţĭ; scrisóre urîtă; fórte urîte iniţiale roşiĭ; câte-va figurĭ de sfinţĭ şi alte persóne fórte urît desemnate în colorĭ.

Volum amestecat, cu cuprinsul următor:

	Fóea.
1. «Pentru Ava Apulonie şi Filonie şi pentru alţii ce au mărturisitu dinpreună.»	1. v.
2. Pentru Ava Ĭulianŭ (?)	3—4.
3. «Pentru Avva Inochentie.»	4.
4. «Pentru Ava Gadana.»	5.
5. «Viĭaţa sfântului Costandinu înpăratul.» (Cu portret).	5. v
6. Povestire despre Mihail a luĭ Theodor înpăratul Rusieĭ şi Obba-Şah, înpăratul Persieĭ. (Cu douĕ ilustraţiunĭ, f. 52)	47.
7. «Istoria înpăratuluĭ Melhil cu doĭ feĉĭori aĭ luĭ.»	53.
8. «Întrebare şi răspunsu — Dascălul întrăbă şi ucenicul răspunde.»	56.
9. «Întrebări de darurile sfinteĭ biserici.»	59.
10. «Întrebare de patimele + Domnuluĭ Iisus Hristosu.»	61.
11. «Întrebări pentru zidire luĭ Adamu.»	63. v.
12. «Aceste zile ale lunăĭ toate cu zodiile lor, care umblă, zodiile după zile, şi după cumŭ este zodiĭa.»	69.
13. «Istoriĭa părinteluĭ Macarie când s'au întânpinat cu îngerul în pustie.»	70 v.
14. «Descoperiré sfinti şi dumnezeeşti Leturghii ce s'aude linbilorŭ de dumnezéscă strălucire, precumu scrie Barokie (*sic*).	74. v.

30. Vămile văzduhuluĭ . . . . 178.
31. «Descoperiré cé înfricoşată a judecăţii lui Dumnezeu». . . . . 206.
32. «Arătare cum că viĭaţa cé de obşte ĭaste cé maĭ cu lesne spăsitoare, alcătuită dinŭ învăţăturile Sfinţilor Părinţĭ şi dascalĭ către fraţiĭ din Sfînta Mănăstire a Căldăruşanilorŭ, molitfă şi blagoslovenie.» . . . . 226.
33. «Cuvînt pentru un călugărŭ ce ĭ-aŭ slujit o fecĭoară.» («Din cuvintele Sfîntuluĭ Theodor Studitul...») . . . . 231.
34. «Din minunile la vrémé Naşteriĭ Domnuluĭ nostru Is. Hs.» . . . . 231. v.

In volum se află următórele însemnărĭ:

Fóea 11: «Să să ştie că aceste foiţe sănt ale mele *Stan Logofăt.*»

Fóea 56: «СТАНЪ ЛОГОФѢТЪЛ 7302 — 1793 Septemvrie 22 de zile.»

Fóea 109 : «Şi am scris eu Logofătu Năstase.»

Fóea 115 v.: «1794 Octomvre 22. Stan Logofătu.»

Fóea 154 v.: «S'au diorthosit acestu cinstit paraclis, smeritul Nicolae Grid, paroh în Bolgarseghi.»

Fóea 232 v.: «La lét 1823 s'au cutremurat pământul în luna luĭ Ghenare în 20 de zile la un cés din nopte pă la vremé mesi.»

«La lét 1823 la luna luĭ Aprilie în dozecĭ şi cincĭ de zile s'au cutremurat pământul pi la zece césurĭ fără cinci minute . . . . (1) Voivod.»

«La lét 1823 luna luĭ Aprilie în doaozecĭ şi treĭ de zile, adică în zioa de sfăntul Gheorghie, s'au făcut un focu, care n'au maĭ fostu de căndu s'au făcut Bucureştiĭ, pă podu Beiliculuĭ au arsu la cincĭ-şase sute de case, în zilile luĭ Vodă Gligorie Ghica Voevod şi în zilele Gavanosuluĭ care şădé cu Turci în Bucureştĭ.»

«Nu la cincĭ-şase sute dă case, ci numaĭ patru sute noe-sprezece.»

Fóea 233 v.: «Acĭasta carte s'au făcut în zilile luĭ Ioan Gheorghe Caragé Voivod, s'au făcut acĭastă carte în vremé aceĭa, ĭar Domnu venise cu trei ani maĭ nainte pănă nu să făcuse

(1) Maĭ multe cuvinte şterse, de nu se pot descifrà.

Iastă carte, şi şăzăndu în scaunu lui în Bucureşti treĭ ani şi venise dela Ţarigrad do. în postul Crăcĭunului . . . . . .

(Urmézā maĭ multe rîndurĭ, carĭ fiind şterse nu se pot descifrà).

No. 45.

In-4°. — Fóe 1 şi pagine 199. — Secol. XIX. — Cumpĕrat dela anticariĭ Şaraga la 3 Febr. 1894.

Scris pe hârtie de aceeaşĭ mână cu cirilice vechĭ.

Legat în piele preste tot şi cu multe figurĭ aurite. Pe scórţa din dosul legăturiĭ imprimat: ІѲРОⅅІЯКОН ІѠСЯФ РЖШКЯНЪ.

Pe pagina 1 are titlul:

«Învăţătură pentru târnosâré bisericiĭ, care cuprinde în sineş oată rânduĭala înnoiriĭ, sau sfinţirii besericiĭ. Să cade preotuluĭ elui rânduit de la Arhiereu: mergând în biserica ce noao, ce a să să sfinţască, prin porunca Arhiereuluĭ, să poruncĭască ca ă fie gătite maĭ nainte toate cele trebuincĭoasă spre înntregime, i sfinţire bisericiĭ, care gătiri sânt aceste.»

În josul pagineĭ 1 se află subscrierea întâiuluĭ proprietar al cărţiĭ: «Iosif Reşcanu.»

Pe fóea de la început se află o gravură representând portretul luĭ «Ιωάννης άσης 'Αλβανίας καὶ Βουλγαρί εὐσεβὴς Βασιλὲυς, etc.» Inscripţia este aşezată în ele patru laturĭ ale stampeĭ; Regele încoronat, stând drept, calcă pre o spaă cu picióre le, ţine în mâna dréptă crucea, sceptrul şi o aripă de pasere; n cea stângă ţine un cap încoronat tăiat; de-a drépta şi de-a stânga Regeluĭ e află imprimat: «Ὁ Ἅγιος — Ιων ὁ Βλαδίμηρος.»

No. 46.

In-4°. — Foĭ 1+126. — Secol. XVIII. — Cumpĕrat dela anticariĭ Şaraga la Febr. 1894.

Scris pe hârtie de aceeaşĭ mână.

Câte-va foĭ la început şi la sfîrşit sînt stricate de umezélă.

Pe fóea 1 are titlul:

«Viĭaţa Domnuluĭ Heruvim dela Ronda. Tomul întăĭ.»

«Acĭastă istorie s'au scos de pe nişte tetradiĭ Spanioleştĭ în dialetul (sic) franţozăsc, şi de pe acĭasta s'au tălmăcit în limba moldovenéscă.»

«La let 1793 Avg. 31.»

Acest tom întâiŭ cuprinde 33 capete din «Viĭaţa Domnuluĭ Heruvim dela Ronda.»

Insemnarea ce se află scrisă d'asupra titluluĭ:

«Acĭastă Istorie este scrisă de mine cel în gĭos iscălit.....

«Vasă......»

De desubt scris de altă mână «Vasilie Neculescu, cinstit.»

In vîrful paginei cu titlu, scris de altă mână: «Are haz.»

Pe marginea de jos a aceleiaşĭ pagine este însemnarea:

«Cu cetire am petrecut şi cu acĭastă istoriĭ. Toderaşcu Buzilă.»

In dosul titluluĭ se află 20 versurĭ grecescĭ subscrise: «Βασίλειος.»

No. 47.

In-4°. — Foĭ 55. — Secol. XVIII. — Cumpĕrat dela anticariĭ Şaraga la 3 Febr. 1894.

Scris pe hârtie de maĭ multe mânĭ.

Câte-va foĭ sînt perdute, altele la început şi sfîrşit sînt stricate de umeḑelă.

Volum amestecat, avênd următorul cuprins:

1. «Dissertation sur consomation du siècle.» Textul este scris întreg românesce cu cirilice, şi începe cu vorbele: «Mulţĭ în multe chipurĭ....» Foile 1—4 r.
2. «Palatul Craĭlor leşeştĭ.» — F. 4 r.—9 r.
3. «Pentru ape.» Dialog între K. şi P.— F. 9 v.—13 r.
4. «Filosofie celor vechĭ, adecă a Vrahmanilor dela Indie, a Ghimnosofistilor.....» F. 13 v.—14.
5. «Acĭasta nu să poate mântui fără numaĭ cu postul şi cu rugăcĭune.» Predică. — F. 15—35.
6. «Intr'acest fel vameşul...» F. 36 v.
7. Notă de 7 rîndurĭ, în limba francesă, despre La Bruyère. — Maĭ jos o notă românéscă fórte urît scrisă. — F. 37 r.
8. «Aruncă spre Domnul grija ta şi el te va hrăni.» Început de predică.— F. 37 v.—38.
9. «Pentru Moĭsei.» F. 39 v.—46.
10. Epistolă în limba latină, începênd cu «Multa mihi peracute scribis de animae immortalitate....» — F. 47 v.—52 r.
11. In limba latină, începênd cu «Antiochi legati...» — F. 52 v.—54.
12. «Pliroforios amiivolios.» Dialog între A. şi P. — F. 55.

La sfîrşit (f. 55 v.), de aceeaşĭ mână: «Acé(sta) s'au scris la 1797 Oct. 5. de Vartholomeĭ Putnénul.»

La f. 35 r. se află următórea notă:

«La 824 Avg. 3 s'au născut fiiu nostru Iorgu, Duminică sara la 6 cĭasuri di noaptĭ şi s'au botezat di pàrintilĭ meu Dumné-luĭ Ioan Prăjăscu biv vel Postelnic, la 824 Avg. 8.»

No. 48

In-folio mic. — Foĭ 4+246+1. — Secolul XVIII. — Bibl. Scheiană.

Scris pe hârtie de aceeaşĭ mână; titlurile şi iniţialele capetelor şi ale alineatelor scrise cu roşu.

Legătură în scórţe de lemn învělite cu pele preste tot; pe dosul legăturiĭ tipărit: **ХРОНОГРАФЪ.**

Pe fóea 1 are următorul titlu:

«*Hronografŭ.*»

«Letopisăţu din greciĭa Ce-ĭ scos pre românĭa
«Cu învăţături pre bune, Cu istoriĭ pre depline.
«Precum cerĭul şi pământul Făcù Domnul cu cuvântul,
«Şi căte sint în cĭastă lume, Toate le înplinì bine.
«Maĭ apoĭ face omul, Şi-l închipuĭ ca Domnul,
«Voĭ ĭ-au datu să-ĭ să poată Preste zidire luĭ toată;
«Iară pentru neascultaré Dede-l la pedĭapsă maré,
«Şi-l scoasă din raĭu afară, Să-ĭ fiĭa viĭaţa amară.
«Şi căte s'au făcut în lumé, Toate aĭce să vor spuné.

«Letopisăţ dela faceré lumiĭ şi a omuluĭ şi săminţiile sfinţilor şi curgerile înpărăţiĭlor din vecŭ.»

Pe întâiele 3 foĭ nepag. se află arătarea cuprinsuluĭ dela fila 64 înainte; începutul acesteĭ arătărĭ lipsesce.

Are următorul cuprins:

ı 4-a nepag. dela început se află: «Numărul anilor din arătare e au vieţuit oameniï la vecul vârsteï cei dintăï, însămnându-să când s'au născut, cât au trăit, şi când s'au săvârşit la aniĭ lumiï. După Biblie grecïască s'au aşezat aïce pentru maï buna

ı 4-a nepag., verso jos, se află următórea însemnare de mâna scrii-

hronografu l-am scris în zilile Măriï saľ Alexandru rocordat Vvod, la velet 1785 dela Hs. Costandin Veïsa Visteriïa.»

nea de sus a fóeï 1-a se află însemnarea următóre:
ıronografu l-amu cumpăratu de la Postelniculu Manolachi Dră-

nea din jos a foilor 1—9 se află scris:
onograf luându-l cinevà — să cetïască pe dânsul, de nu l'ar da înna- blăstămat de Domnul Dumnezău — şi de pre curata a sa maïcă — luï Cain să-l coprinză — şi înger nemilostiv să aibă în zilile vieţi apta luï, şi locu luï să fiĭ cu Iuda — şi de mine încă să fiĭ neertat Costandin Veïsa.»

No. 49.

In-folio mic. — Foĭ 1+212. - Secolul XVIII. — Bibl. Scheiană.
Scris de aceeașĭ mână; titlurile, inițialele capetelor și alineatelor, numerii — sînt scrise cu roșu.

Pe fóea nepag. dela început se află următorul titlu încunjurat de un chenar fórte urît desemnat cu cernélă négră și roșie:

«Viața Mareluĭ Petră Samoderjeț a toată Rosiĭa.»

«Scrisu-s'-au acĭastă carté ce se săvărșeșté în 6 cărțĭ, cu toată cheltuĭala pré sfințituluĭ și ĭubitorĭuluĭ de Dumnezeu Episcopului sfînteĭ și dumnezieștiĭ Episcopiĭ Hușuluĭ Kyr Inochentii, în zilelé pre luminatuluĭ Domnŭ și oblăduitoriŭ a toată țara Moldaviĭ, Io Constantin Mihail Racoviță Voevod: S'au scris în sfânta Episcopiĭa a Hușilor. Lét 7264, ĭar dela mântuiré lumiĭ 1756 Maĭ 1.»

Scrierea este împărțită în 6 cărțĭ.

Pe dosul 1-eĭ foĭ nepag. se află:

«Ponturile cărțiĭ întăĭ pe scurtŭ.» — F. 1—17.

«Scrisoaré în scurtŭ a așezăriĭ țăriĭ Moscoviiĭ.»

«Intoarceré Moscalilor cătră crédința créștinéscă.»

«Inștiințaré în scurtŭ pentru ighemoniĭ ce au înpărățit la Moscoviĭa până la sfârșitul némuluĭ luĭ Rurih.»

«Vestită și de multu plânsă comediĭa a Dimitrilor celor mincinoșĭ.»

«Innălțaré la scaunul Rosieĭ némuluĭ Romanțoh, din carele la al treĭlé ném s'au născut marele Petră.»

«Tulburările Strileților ce au făcut, la tinerețile luĭ.»

«Vicleșugurile ce s'au gătit asupra luĭ Petră la tinerețile luĭ, de la ighemonul Strileților și de la prințipisa Sofiĭa sora luĭ.»

Pe fóea 17 se află:

«Sfârșitul cărțiĭ întăĭ.»

«Pricina a cărțiĭ a doao.» — F. 17—51.

«1. La Moscva să închée o pace véčnică dinpreună cu Sfețiĭ.»

«2. Prințipa Sofiĭa ispitește să strice shimele luĭ Petră.»

«3. Craĭul Ghermanieĭ îndémnă pre Moscalĭ în potriva Turculuĭ.»

«4. Cnĭazul Vasilie Galițin rădică războĭu asupra Tătarilor de la Crâm, dar să întoarce la Moscă fără nicĭ o ispravă.»

«5. Sofiĭa îĭ spune luĭ Galițin, cum că va să omoare pe amândoĭ înpărații, ĭară el o face să să lase de acel gândŭ, și să însoare pe țarĭu Ioan.»

«6. Al 2 anŭ să întoarce ĭară la Tartariĭa cu războĭu, dar nicĭ atuncĭ nu isprăvi nimic.»

«7. Nunta sau însuraré Înpăratuluĭ Petră.»

«8. Sofiĭa înpletește și altă vicleniĭa asupra luĭ Petră, să descopere vicleșugul și Sofiĭa rămâne închisă de Petră în oare care mănăstire».

«9. Petră strică de tot ceata Strileților și in locul aceiĭ céte pune alțĭ oștenĭ streinĭ.»

«10. Petră să apucă de războĭu asupra Azaculuĭ, și la al doĭle bătălie îl stăpânește.»

«11. Rânduește la Veroniț Neorila, ce să zice cujniță sau casă de lucrat, corăbii și alte vase pe mare din preună cu tunurile și alte trebuincioasă ale lor.»

«12. Face o depărtată primblare către multe palaturi ale crăielor Evropiei.»

«13. Altă noao rădicare cu hicleșug îl face să să întoarăcă de acolo, către locurile înpărăției sale, și acolo întemeiază folositoare învățătură.»

Pe fóea 51 v. se află:

«Sfârșitul cărții a 2.»

«Pricina cărții a treia în ponturi pe scurtu însemnată». — F. 51v. -82.

«1. Inpăratul Petră să rădică cu războiu asupra Șfedului și'ncungiură pe Narva.»

«2. Moscalii rămân de tot biruiți de Sfeți denainte cetății Narvei.»

«3. Tălniré și înpréună voroava lui Petră cu craiul Avgust la Burzé.»

«4. Soliia trimisă déla Petră către craiul Danimarcăi.»

«5. Altă solie asăméne către țara Leșască.»

«6. Aprindére de foc în cetaté Moscului.»

«7. Sfezii să biruescŭ de Moscali aproape de apa Becului care de obșté să numeșté Embec.»

«8. Notemburcul să stăpânéște de Moscali dinpréună cu alte locuri de prin préjurul lui.»

«9. Întraré lui Petră în Moscă cu alaiu.»

«10. In viitoriul an înpăratul Petră stăpânește toată Iggriia și zidește pe Petreburg.»

«11. Inchidé cetaté Derp cu războiu, așijdiré și pe Narva, și le stăpânéște.»

«12. Și altă biruință vestită a Moscalilor asupra Sfezilor.»

«13. Multe feliuri de meșteșugiri între Moscali și întré Sfezi.»

«14. Oștile înpăratului Petră aflându-să la Lotraniia dau supărari acelui Dux.»

«15. Snulemburgu să biruește de Renschild.»

«16. Craiul Avgust să lépădă de stema Poloniei pentru frica lui Carlo craiul Sfezii.»

«17. Moscalii biruescŭ și altă oaste a Sfedului aproape de Calis.»

«18. Inpăratul Petră trimite un sol la Papa de Răm pentru pricinilé Poloniei».

«19. Să face adunaré la Leopol care de obște să numeșté Liov.»

«20. Altă solie așijdiré, trimisă la Luvlina, să strică amândoao pentru pagubilé și stricăciunilé ce au pricinuit oștilé înpăratului pe locurilé Poloniei ce să zice a țării Leșești.»

Pe fóea 83 se află:

«Sfârșitul al tréile carte.»

«Povéste a patra carte scrisă în ponturi pe scurtu precum arată». — F. 83—109.

«1. Moscalii să silescŭ să opréscă treciré craiului Carol la apa Oilștuici în zadar.»

«2. Inpăratul Petru purcede dela Varsaviia și după ce îndréptă oari cari pricini la Petrupol și la Moscva intră de a doa oară la Lutraniia.»

«3. Craiul șfezesc hotărăsă să intri la Mosca și veni la Grodnu, acolo stă Petră, la primejdie, numai cât să-s prinză de Șfezi și Carol de Moscali.»

«4. Petră poronceştĭ să pustiĭască multă partĭ de loc, pentru ca să popréscă cugetile luĭ Carol şi să bolnăveştĭ la Smolensca.»

«5. Cum să rădică di pe boală îndată să dusă la Moscva ca să potoléscă hаĭniĭa a Cazacilorŭ.»

«6. Să întoarcĭ la Smolensca, acolo unde puţinŭ maĭ nainte să făcusă u război foarte groznic şi nemilostiv între Moscali şi între Sfezĭ.»

«7. Să uneştĭ cu oştile sale şi tragĭ pe Craĭul Carol cu oaste luĭ în locurilé ce eră dédinsŭ pustiite.»

«8. Craĭul şfezesc părăseştĭ călătoriĭa Moscăĭ şi să întoarce către Ocraină chemat fiind acolo de hainul Mazepa.

«9. Tabăra de oasté luĭ Levenop să prăpădeştĭ toată de Moscalĭ.»

«10. Haĭniĭa luĭ Mazepa.»

«11. Petră aduce aminte luĭ Carol de aşăzare păcil şi el cu măndriĭ o lăpădă şi să apucă de încungĭurаré Poltavil.»

«12. Acolo să răneştĭ şi rămâni de tot biruit de Moscalĭ.»

«13. Inpăratul Petră mergĭ la Riga biruitoriu şi facĭ acolo încungiurare cetăţiĭ.»

«14. De acolo vine la Poloniĭa şi întemeĭază pe Avgust craĭu la scaun, şi de acolo trecĭ la Moscva şi întră biruitoriu într'însa.»

«15. Intorcându-s la Petrupolĭ ĭa ştiré cum că ostaşiĭ săĭ au stăpânit pe cetaté Riga.»

«16. Să ţine de călătoriĭa biruinţilor sale şi stăpâneştĭ pe Revel şi pe alţĭ cetăţĭ ale Livonieĭ.»

Pe fóea 109v. jos: «Sfărşitul cărţiĭ a patra şi luĭ Dumnezeu măriré.»

Pe fóea 111 se află:

«Viaţa mareluĭ Petră. — Carté a cincé.» — F. 111—160.

— «Altă înştiinţare a acestui războĭu după cum scrie istornicul ce au scris viaţa Inpărătesiĭ la fila 20.» F. 119.

— «Ia séma.» F. 129.

— «Invăţătură către fiĭul său.» F. 124 v.

— «Iată şi scrisoare.» F. 146.

— «Iată chĭar a luĭ Petru scrisoare. Invăţătura cé de apoĭ.» F. 147.

— «La acĭastă chemare Alexie răspunsă cu acĭastă carte.» F. 148.

— «Iată şi scrisoaré chĭar acée.» F. 149.

— «Maĭ nainte de a purcede Alexie dela Anapolĭ scrisă către tată-său acĭastă scrisoare.» F. 150.

— «Iată manifesta ce s'au zis maĭ sus scrisă din cuvânt în cuvânt.» F. 151.

— «Carté caré o adusésă Alexie către Inpărăţie sa şi cuprindé într'ânsa paretisis carĭ paretisis o face cu acestŭ feliu de cuvinte.» F. 158.

«Voroave arătate către pre sfinţiĭ Mitropoliţĭ şi Arhiepiscopĭ şi către alte diregătoriĭ biséríceştĭ.» F. 160.

«Arătare către credincĭoşiĭ noştrĭ ĭubiţiĭ chivirnisitorĭ sfătuĭtorĭ şi dregătoriĭ ale oştenilor noştrĭ.» F. 161.

«Iată şi carte ce au adus soborul pe rând şi pe largŭ scrisă după cum au fostŭ.» F. 163v.

«Răspunzu la întrebărilé ce m'au întrebat Dumné-luĭ Tolştoĭ» F. 167v.

«Iată cé maĭ de sus scrise apotasis chĭar precum au fost.» F. 169v.

Pe fóea 174: «Sfârşitul cărţiĭ a cincé.»

Pe fóea 174v. se află:

«Pricina cărţiĭ a şasé scrisă pe scurtŭ în ponturĭ.» — F. 175—212.

«1. Stricaré prilteşuguluĭ cu craĭul Iggliteriĭ.»

«2. Moarte luĭ Carol al 12.»

«3. Crăĭasa Şfezieĭ va să urmeze războĭu luĭ în potriva Ruşilor.»

«4. Ruşiĭ jăcuescŭ Şfeziĭa cu maré străşniciĭa şi cutremur.»

«5. Petră pedepsăştĭ pe căţ-va boĭarĭ aĭ palatuluĭ său şi goneşti pe Ghézoviţĭ dintru înpărăţiĭa sa.»

«Să ţine necurmat de jăcuĭrilé în potriva Şfezieĭ şi o face cu dé-sila de priĭmeştĭ pacé.»

«Îş ĭa lui-şĭ tituluşu de înpărat.»

«6. Întră biruĭtorĭu la Moscva.»

«7. Să apucă de oştiré în potriva hainilor Persieĭ.

«8. Căştigă cetaté Derventŭ şi alte cetăţĭ la maré Caspiĭa.»

«9. Să întoarci la Moscva, şi de acolo mergĭ la Petrupolŭ.»

«10. Priĭmeştĭ pe un sol al înpăratuluĭ Persieĭ, şi să tocmeştĭ de o înpreună ajutorinţă.»

«Mergĭ la Moscva şi acolo încoronéză pe înpărătésa Ecaterina cu multă şi mare cinste, bolnăveştĭ şi moaré.»

La sfîrşitul cărţiĭ, f. 221 v., se află scris:

«Stăpănitorĭul noroduluĭ arătăndu-să pururé cătră céle Dumnezieştĭ răvnitorĭu, sau să zicem, cănd aré frica luĭ Dumnezeu, atuncé supuşiĭ nu să tem că vor pătimi vreo pedĭapsă afară de pravilă şi fără dreptate, aşijdiré de vor cunoaşté că ĭasté el credincĭos şi temătorĭu de Dumnezeu, atunce supuşiĭ nu vor puté îndrăzni a fi cu vicleşug asupra luĭ, avănd el şi pe Dumnezeu într'ajutorĭu.»

«Cine truda noastră priĭmeştĭ
Dumnezău cu bine îl dărueştĭ.»

«Sfărşitul cărţiĭ a 6 şi luĭ Dumnezeu măriré.»

«Sept. 3 coneţ, lt 7265. Şi s'au scris dé Gavriil Ierodiac., pisah «Huş».

Pe aceeaşĭ fóe la sfîrşitul cărţiĭ se află însemnarea:

«Acĭastă carte esti a noastră pe care am dat-o nepotuluĭ nostru, Pah. Dimitriĭ. Inochentii Episcopu Huşilor.» «Şi nep(ot)ul nostru au datu-o fiilu-să Costadin şi am iscălit mai sus şi.»

Pe fóea 1 se află scris: «'Εκ τῶν βιβλίων τοῦ 'Αντῶνος Σκαρλάτου Σάφουλ.»

Pe fóea 110 se află următórea însemnare:

«*Note* —Ein wahrer Schatz für die Geschichte Russlands ist dies Manuscript, das ich bei einem Antiquar gekauft hatte. Sowol die Urkunden, die Seltenheit als auch die Zeit in der dies Buch geschrieben ward, erhöhen den Werth dieses Manuscriptes, den es auch für die romanische Literatur besitzt. Meinem als auch meines Bekannten T. St. Nachforschen zu Folge, ist dies Buch bis nun zu noch nicht bekannt, wesswegen ich es durch den Druck zu veröffentlichen trachten werde, so bald es meine spärlichen Geldmittel für solche Sachen zulassen werden. Dies Buch wurde unter dem Fürsten der Mol-

dau Constantin Michael Racovitz, in Husch durch Unterstützung des dortigen Bischof's Inokenti von eimem «Pisar» (Schreiber) Namens . . . geschrieben
«Anton Scarlat Sávul
«priv. stud. montanisticæ,
«Numismat., Archeolog. et Teolog. 1869.»

No. 50

In-folio mic. — Foĭ 87. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.
Scris de aceeaşĭ mână.

Pe fóea 1-a titlul:

«Zăbava fandazii.»

Cuprinsul este următorul:

La sfârşit, pe fóea 86, se află următórea însemnare:

«Aciastă cărţulie cu istorii, ce să numeşte Batgĭocura Fandasiĭ, am scris-o eu Toader Jora biv vel Pit. în zilele Mării sale pre înnălţatuluĭ Domnu al ţărăĭ noastre Moldoveĭ, Alexandru Ioan Mavrocordat Voevod. Şi s'au scris în Eşi l'anul dela zidi(rea) lumiĭ 7294, ĭară dela Hs. 1786 Mart. 24, au luat sfârşit.»

Pe fóea 1-a jos se află scrisă de mână însemnarea:

«Mart. 3, 1786.»

Pe fóea nepag. dela început se află următórele însemnărĭ scrise de diferiţĭ

«Fi(in)d că am fost datorŭ luĭ Gavril Armanu au vinit un călaraşu anume. Vasăle Călăraş di stătu luĭ Gavril hulubir şădere luĭ la Dragomireşti şi I-am dat baniĭ luĭ Gavril Arman în măna călăraşuluĭ.»

«Pentru pasărĭ să le prinzi cu măna.»

«Pentru şorecĭ.»

«Briĭan al doile zorbagiu după Pazvantul tot din Viden au perit, şi maĭ sănt doĭ ĭar tălharĭ... onah Ibiĭan l'au omorăt. Trismenli Olu .... monah ibriĭan s'au închinat luĭ Trismenli Olu .... în pocesuit (?).»

Pe marginea din jos a foilor 2v., 3–7 se află următórea însemnare:

«Pentru acest pământ al ţărăi Moldoviĭ eu aşe am aflat că au lăcuit — pe aceste locurĭ Daţii şi au trăit 500 de aĭ păn ĭ-au bătut şi ĭ-au răsipit Traĭan Înpăratul Rămuluĭ la anul 103 după Hs. — Ĭar alţi zic că la anul 120 după Hs. s'au sculat Traĭan Înpăratul Rămuluĭ şi biruind pre Dekeval Craĭul Daţilor au adus Rămlenĭ şi după ce ĭ-au — aşezat pe aceste locurĭ au purces biruitor cu 600,000 de oste şi trecănd Siretĭul, Prutul, Nistrul, Buhul, Niprul, Donul. Şi acĭastă apă — ce să numeşte Donul înparte Asiĭa de Evropa, precum desparte la Ţarigrad Boazul: din coce Ţarigradul cu Galata — de Evropa, iar din colo Scudarĭul de Asie. — Apoĭ ĭarăş s'au pustiit de Goti, de Ungurĭ cu Atila Craĭul. Titlul Atiliĭ era acesta, — Atila fecĭorul luĭ Bendecuc, nepot mareluĭ Nevrod, crescut şi ţinut în Elada — din mila luĭ Dumnezău Craĭu Ungurilor, a Midilor, a Daţilor, a Gotilor — Bicĭul luĭ Dumnezău, Spaima lumii.»

Se maĭ află însemnările următóre:

F. 36 v. «La anul 6964 (1456) au închinat ţara Turcilor Bogdan Vodă.»

F. 37. «La 7209 (1701) au venit Petru înpărat întăĭ cu Moscaliĭ în Moldova, la Domnie luĭ Dumitraşco Cantimir Voevod.»

F. 37. v., 38. «La let 7227 (1719) au venit Nemţii să ĭa pe Mihaĭu Vodă din Eşĭ, ş-au biruit Vodă cu Tătarăĭ, atunce au făcut Mihaĭu Vod Racoviţă o cruce de pĭatră drept cetăţue care este şi păn astăz foarte minunată.»

F. 38 v. «La let 7247 (1739) au venit Moscalii al doĭle rănd în domnie luĭ Grigorie Vodă Ghica bătrănul.»

F. 39. «La anul 7248 (1740) Iune 8 sint născut eu după ducere Moscalilor ce au fost venit în domnie lui Grigor Vod Ghica, ĭar aĭce am scris eu, şi am scris la anul 7310 din carĭ scoţănd piste miĭ 248 rămăn 62 anĭ, de când sint născut eu.»

«Toader Jora Pah.»

F. 39 v. — 40. «La anul 1787 Avg. 15 au venit veste la Eşĭ, precum că s'au stricat pace, şi au început a treci Turci în sus să-s bată cu Moscaliĭ.»

F. 40 v.—41 v. «La let 7255 (1747) au fost o întunecare de soarĭ atăta de înfricoşată căt spun că s'au văzut şi stelile pe cer, acĭasta s'au întâmplat în domnie luĭ Costantin Vodă Mavrocordat şi o ţiĭu minte şi eu că eram de 7 anĭ.»

F. 42 v. «La anul 1802 au fost un cutremur foarte groznic. Oct. 14.»

F. 86 v. Se află scris:

«Ci am tocmit pe băetu luĭ Puţică într'un an.»

«Un cojoc. — Un minten. — 1 părechĭ şalvarĭ. — 1 cujmă. — Un bráu. — 10 leĭ banĭ. — Ci ĭ-am maĭ dat pentru cojoc şi pentru cujmă şi pentru chimir căte leĭ.... 73 ĭar de şal blănit. — ponosito 2 misiţĭ blan. — Ce ĭ-am plinit p'un contăşŭ. — Un contăş tătărăsc ponosit plinit cu 75 pe anu a doĭle. — Aceste toate de maĭ sus arătate i lé-m lăsat, şi l-am priĭmit să maĭ slujască o jumătate de an, adică şasă lunĭ, însă nu de rănd, ce numaĭ căt oĭ ave trebuinţă de drum, ĭar când a fi a casă să de agĭutor tătăne-său, ĭar luĭ să i să ţie în samă numaĭ căt a fi la slujba me, păn va inplini aceste şasă lunĭ, şi să-ĭ maĭ dau 1 manta, o cuşmă prostă, 1 părechĭ şalvarĭ şi cĭobote. — Ce ĭ-am dato cuşmă, ĭ-am dat 2 roţĭ, ĭ-am maĭ, i s'au maĭ căputat o părechi cĭobote.»

F. 87. «Acéstă carti Zăbava Fandasiĭ esti scrisă de Pah. Toader Jora şi ci să va întâmpla să o înstreinezi prin ascundere de furtuşagu în viéţă, nebl goslovit să să sfârşască de cel de sus, amin, amin, zic în veci.

«Pe a stăriĭ lumi valurĭ
Cu cărma minţiĭ not
Ca când să zăresc limanul,
De primejdiĭ să mă scot.

Alergu cu pănzili întinsă
Pe lunecul cel de foc,
Pe mare ace aprinsă
A vesaluĭ noroc.»

No. 51.

In-folio mic. — Pagine 266. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Pe faţa legăturiĭ se află tipărit: «Codica Emborithasque al Frantzieĭ».

Pe pag. 1 are titlul:

«Codică emboricĭască al Franţĭ tălmăcită întăĭaş dată moldoveneşti în zilile pre înnalţatului şi îndurătorului nostru Domn stăpănitori Prinţipatului Moldaviei Mihail Grigorii Sturza Vvod. şi al Ministrului Dreptăţii d.d. Marile Logoăt şi Cavaler Neculai Cantacuzin. Di către Postelnicul Emanoil Drăghici Prezedent trebunalului di comerţi din Galaţi. Anul 1841 Ghenarii.»

Pe pag 260—266 se află:

«Scara Emboriceştii codicĭ.»

«Cartia 1. — Pentru negoţ în deobştie.»

«Atărnare din galicïasca politicïasca Codică.»

«Cartïa III.»

No. 52.

In-folio mic. — Foĭ 1+93. — Secolul XIX. — Dăruit de D. A. Sturdza (1885). Scris de aceeaşĭ mână.

Insemnărĭ administrative, statistice, financiare, istorice şi altele despre Ţéra Românéscă.

Pe fóea 1 se află următórele în formă de titlu:

«Lét 1822. Maĭ 22.

«De la însum luând cunoştinţă, cătă înţălegere aduc însemnările, la ceĭ ce nu le cunoscu, şi ĭarăş cătă întunecare pricinuescu, când nu să văd ca să să simţă de cel doritor, maĭ nainte până a nu-ĭ sosì şi trebuinţa, am adunatu din fieş care slujbă, ce după vremi am cercatu, cele maĭ trebuincĭoase, şi lé-m aşăzatu într'acéstă condică cum să văd, ca să fiĭe spre ideĭe şi folos copiĭlor mieĭ, pă cariĭ Domnul Dumnezeu să ĭ învrednicéscă a petrece prin măĭnile lor, şi maĭ mari slujbe decătu aceste însemnate, să va aduce dar trebuincĭoasa dăşteptare asupra fieş căriĭa însemnări, ca să vedéscă căte din fieş ce să şi naşte, şi nădăjduescu că cu întăriré puteri învăţături a meşteşuguluĭ condeĭuluĭ care o va dobăndì, cu ajutorul ziditoruluĭ şi sălinţă a sa, va căstigà cătră fieş ce slujbă din acesté trebuincĭoasa îndrăznélă, dăpărtănd cu totul sfiĭala ce să aduce când nu are mica acéstă cunoştinţă de maĭ nainte. Priĭméscă-să dar cu drag, fiind lucru fără vătămare, pricinuĭtor numaĭ de cinste, folos şi laudă.»

«Ir: An:»

«A pământuluĭ podoabă ĭaste omul, şi a omuluĭ învăţătura, avănd dar învăţătura, nu să îndoĭască pentru cercare, ci cu îndrăznélă siléscă-să a dobăndi ori ce slujbă va puté. Insemnările de tréba sămeşăĭ unuĭ judeţ, ce prin unsprezece fo înainte să cunoscu, sănt neapărate şi neschimbate la acéstă datoriĭe, printr'ănsele să păzeşte cinsté şi buna orănduĭală, dintr'ănsele ĭarăşĭ

să naşte hula, jaful şi dăfăimaré, când însă stăpâniré nu va înceta să ia cum acum avaeturi mari şi nesuferite, cu care siluescu pă ceĭ ce dau a să abate fără voie în drumul hrăpirilor, ca cu asupră să scoaţă ceĭa ce au datu, iar depărtând luârile şi plătind întocmită simbriĭe strădănii slujbaşilor. crez că să va arătá acéstă meserie opşti cu folos; când Sameşul va fi blând şi răbdător, iaste negreşitu folositu, căci acéstă meseriĭe are mare trebuinţă de aceste doaă fireşti daruri. Căştigul calemului sămeşăĭ iaste şi mult şi puţin, după vremi şi întâmplare, puţin când să metahiriseşte cinstitu, mult când să fac hrăpiri, telos pandon, după cel de acum cursu, luându cu tl. 5000 nu rămâne păgubaş; atâta am avut-o i eu când am fost sameş la sud Slamrâmnec în lét 818.»

Pe fóea nepag. dela început se află următórele versuri:

«Invăţătura, vederé, şi cercaré
«Depărtéză de la omu întunecaré,
«Adunate câte treĭe
«Aduc stare şi putere.
«Judece dar fieş care
«Trebuinţa care are,
«Şi alégă drept folos
«Lucru fără de ponos.
«A vederi cunoştinţă,
«Ce îş are şi fiinţă,
«Ca să créză adevăratu
«Răul, bine, cé-m lucratu.»
(Un triunghiŭ roşu cu vîrful în jos.)

«Nicule fătul mieu, acéstă condică să o păstrezi foarte bine ne isăndu-ţi din mână, căci vremé viind îţi va fi de mare trebuinţă.»

Pe dosul aceleiaşi foi se află o figură în colori în formă de con trunchiat (turnul Vavilonuluĭ?) de-asupra uneĭ bolte în semicerc. De-desubtul figureĭ sînt scrise vorbele: «Ὁ βομός τοῦ βήλ.»

Volumul are următorul cuprins:

La sfîrșit se află desemnat, în colorĭ, fațada templuluĭ Artemideĭ, cu inscripțiunea: «Ὁ ναός τῆς Ἀρτέμιδος»; iar de desubt următórele stihurĭ:

«De înpărătésa Amazonilor sânt zidită
«Și de cel cu răotate Erostrat prăpădită,
«Vrând să-ș facă pomenire
«Și la nume nemurire;
«Nu sânt basnu, ce minune
«Asiĭană văd și spune,
«Căci acolo ș'aștăzĭ sântu,
«Temeliĭle'n pământu.»

No. 53.

In-folio mic. — Foĭ 298+139. — Secol. XVIII. — Dăruit de D. A. Sturdza la 13 Sept. 1885.

Scris de aceeașĭ mână. Sfîrșitul după fóea 128 din partea a 2-a lipsesce; foile 129—139 sunt albe.

Letopisețul Vorniculuĭ Ioan Neculce, în 2 părțĭ.

Partea 1-a, foile 1—298, are pe fóea 1-a următorul titlu:

«Hronografŭ

«Care să chĭamă moldovénește scrisoaré anilor, scris cum să va arăta înnainte, cine ce au scris, și s'au scris în zilele pre luminatuluĭ și pre înnălțatuluĭ Domnu și stăpânitorĭu a toată Moldaviĭa Ioan Grigorie Alexandru Ghica Voevoda, în anul de la zidiré lumiĭ 7274, ĭar de la întrupare luĭ Dumnezeu cuvântul, 1766, luna Martie 27 de zile, întru pomeniré răposaților Domnĭ a pământului Moldoviĭ, cu toată cheltuĭala Post. Alexandru Hurmuzache.»

rinde următórele:

La sfîrșit, fóea 139, se află scris:

«Acest litopisăț numerarisăndu-să cuprinde în sine una sută treĭ zăcĭ și noă file, însă 128 file scrisă și 11 file nescrisă și șnuruindu-să supt pecete me să adiverește.»

«1839 Septvrie 10 zile. Eșii.»

«A. Sturza Vornic.»

La început, pe fóea nescrisă dinaintea titluluĭ este scrisă însemnarea următóre:

«Litopisețul luĭ Ioan Neculce, cel maĭ complet care astăzĭ se găsește, fiind că orighinalul ce este la d-luĭ Banul Mălinescu are o mulțime de file rupte. 20 Avgust 1845. «M. Kogălnicénu.»

«No. 2 a letopisețelor ce mi-aŭ slugit la colecția intrégă.»
«M. K.»
«1812 Oct 23. am citit.» . . . . F. 1.

No. 54.

In-4°. — Foĭ 14. — Secol. XVIII. — Fost al luĭ M. Kogălniceanu, dăruit Academieĭ de Ministeriul Instr. publ. la Iulie 1882.

Scris pe hârtie de acelașĭ. Legat întreg în piele; pe fața scórțeĭ dinainte imprimat aurit «1795.»

Pe fóea 1 sus titlul:

«1795 Maĭ 1. — După cum s'au socotit și s'au așăzat lefile dumi-lor sale veliților boerĭ i alțĭ boerĭ și boerĭnașĭ, cum și zapciĭ și slujitorĭ a curțiĭ gospod.»

La sfîrșit: «Adică: triĭ zăcĭ și doă (лѡ́.р) miĭ șasă sute noă (нѡ́.р) zăcĭ și cincĭ leĭ. — Procit. Vel Vist.» Pecetea mică domnéscă cu roșu.

No. 55.

In-4°. — Pagine 230. — Secol. XIX. — Bib^l. Scheiană.

Scris de acelașĭ. — Pe fața legăturiĭ în litere aurite titlul:

«Aleco Beldiman — Tragodia sau falnica *(sic)* Moldovei intemplare.»

Pe fóea albă înaintea titluluĭ cuprinsul volumuluĭ în următórea:

«Tablă»

Fața

«1. Tragodia sau mai bine a zice jalnica Moldovei întâmplare după răzvrătire Grăciloru.» 1
«2. Tălmăcire caimelii lui Vogoridi ce scrie la Sălistra.» 169
«3. Jurnalul mergirii boerilor deputați la Țarigrad.» 171
«4. Tractaturile prin care s'au închinatu țara Moldovei de către Domnul Bogdan Vvd. Ottomaniloru în vremea Sultanului Baĭazet al 2-le.» 201
«5. Stihuri făcute de postelnicu Aleco Beldimanu în vremea închidirei sale la mănăstirea Tazlău, 1824.» 215
«6. Copie de pe hatișeriful prin care s'au numitu Domnu țării Moldovei Ioanu Sandulu Sturza Vvd. la anulu 1822.» 225

No. 56.

In-4°. — Foĭ 258. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.

Scris de acelașĭ. — Pe dosul legăturiĭ imprimat cu litere aurite: «Asentn-Manuscript din ist. Moldaviei dela 1662—1716. A. F.»

Letopisețul Moldoveĭ de Nicolae Costin, de la Evstratie Dabija Voevod și a doua domnie a luĭ Nicolae Mavrocordat, de Axentie Uricariul.

Textul publicat de Kogălniceanu în *Letopisițele*, tom. II (Iașĭ 1845), p. 1—192; ed. II, tom. II (Bucurescĭ 1872), p. 1—173.

Pe fóea dinaintea textuluĭ se află scris:

«Să să știe di când am vinit cu Căluĭan la boerĭu la dumné-luĭ Vornecul Costantin Sturza, fiind vel Vornic la velĭat 1775.»

Pe aceeașĭ pagină se află rețete pentru a se vindecà de *gălbĭnare* și de *albață*.

Pe fóea 256 r. — după sfîrșitul textuluĭ se afla însemnarea următóre:

«La anu 1839 Mart. 26 au venit Paștile și Blagoveșteniele Sâmbătă în săptămână patemelor, au fost omăt, frig, înghețat cât au înblat oameniĭ cu sâniele, și au ținut tot.... ș — păn la Apr. 3, cându ĭar au ninsu puținu, și la Apr. 5 am eșăt la plug la țălină că la moenă nu să pute ara.

«Caminar Ioan Barcarĭu.»

Pe fóea albă 257 este scris:

«La velet 1793 Ghenar. 6, au venit luĭ Alexandru Muruz Vod schimb de la Moldova la țara Românĭască, și de acolò să vie Domnul Mihaĭu Costandin Sucĭu Vod aicé în Moldova.»

Pe dosul acceleașĭ foĭ se află începutul epistoleĭ luĭ Porĭu înpărat cătră Alexandru Machedon.

Pe fóea 258 se află o glumétă «rețetă pentru orĭ ce fel de boale.»

No. 57.

In-folio. — Foĭ 211. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană. Scris de același.— Pe fóea 1 titlul:

«A luĭ Eliodor istorie ethiopicĭască,» în 10 cărțĭ.

La sfîrșit (f. 211), după text, se află următórele:

«Sfârșit ca acesta au luat întâmplările cele ethiopicești a luĭ Theaghen și a Hariclii, care o au alcătuit bărbat finicĭan Emisinen la nem din cei despre răsărit, fiĭul lui Theodos Iliodor.

«Au luat sfârșit carte luĭ Eleodor.

«Acĭastă carte o am scris eu Toder Jora biv vel pitar, la anul 1786 Fev. 25.

«Iliodor darul soreluĭ să tâlmăcești.
«Cele ce au alcătuit cu strălucire le vădește.
«Pohta și libovul ți-s pare că pornești.
«Pre Theaghen și Hareclie curață iĭ păzești.
«Bucurie și întrestare, grabnice prefacerĭ prin alcătuire le numești.
«Cele adivărate pentru nestatornicie stăriĭ omuluĭ grăești.
«Cunună răbdătorilor și ințăleptilor maĭ înnainte prorocești,
«Care după multă pătimire și adevărate răbdări o și dăruești.
«Cei ce doresc să să încununezi pentu ințălepcĭune și răbdare
«Urmezi aceștii pre norocite însoțirĭ cu înbărbătare,
«Pre care și eu iĭ rog cu multă dorire
«Să nu defaĭme tălmăcire de nu le va fi cu plăceri.»

«Acĭastă carte ĭaste scosă de pre limba Elenéscă de Thoma Gramaticul ce au fost la sfănta Mitropolie din Eşi.»

«Iar acum s'au scris cu a me mănă şi ostenelă, de pe o carte a d-luĭ Sulgeruluĭ Vasile Carpu, la anul 1786 Fev. 25.»

«Toader Jora biv vel pitar.»

Adaus de altul în urmă:

«Darul carile să socoteşti mai spre bine este acesta carile nepăgubind pre cel ce-l dă fac(e) l'au (?) bogat pre cela ce-l ĭa.»

Pe faţa din lăuntru a scórţeĭ din urmă se află însemnarea de: «Banĭ ce am dat Nastasăĭ pe ţesut.»

Pe fóea 1-a nepaginată dinaintea textuluĭ scrieriĭ se află însemnărĭ de cheltuelĭ: «Ce-am dat croitorĭuluĭ», «Ce-am cumpărat din tărgu.» Urméză apoĭ versurĭ din Psaltirea în versurĭ de Dosofteiu.

Pe a 2-a fóe dinaintea textuluĭ scrieriĭ se află:

«Suret de la congresul din Rahkebah în Sleziĭa.»

«Casa Austrii va păzi şi vor chizăşluĭ toate acele ce au stăpănit prin pace de Babasarovicĭ, şi acele ce au dat porţii prin pace de la Carlovicĭu.»

«Casa Austrii ca o aliĭată a Rosiĭ îĭ va da ajutor cu bani.»

«Singură Rosiĭa îş va sfărşi pricina cu Poarta.»

«Rosie va cunoaşte pe Sfezie singură stăpănitoare, şi să nu să amestece în treba ocărmuirii.»

«Nimene nu să va amesteca în aşăzare ce va face Polonie în ţara sa.»

«Prusiĭa va lua şi vor chizăşluĭ Tornu şi Dansca şi nu să va maĭ amesteca în pricinile ţărălor de gĭos, adecă Peiban.»

Pe marginea din jos a foilor 52 v. — 58 se află scrisă următórea însemnare:

«La anul 1786 Fev. 20 s'au săvărşit preosfinţitul Mitropolit Kiriu Kir Gavriĭlu, în zilele pre înnălţatuluĭ Domnu Mărie-sa Alexandru Mavrocordat Voevod, şi s'au îngropat cu mare cinste şi săbor de toată bóerime şi de arhiereĭ, în sfănta biserica Sfeti Ghiorghie, şi în locul său s'au făcut Mitropolit părintele Leon Episcopul de Roman la anul 1786 Sămbăta Fev. 28.»

No. 58.

In-folio. — Foĭ 6 şi 376 pagine. — Secol. XVIII. — Aflat de d-l V. A. Urechia la Cristeştĭ (1886) şi adus la Academie cu autorisarea Mitropolituluĭ Moldoveĭ (*Anale*, IX, 2.).

Scris frumos de aceeaşĭ mână; rîndurile 1 şi 5 din titlu scrise cu roşu, asemenea titlurile părţilor textuluĭ, iniţialele capitolelor, periódelor, fraselor şi ale numelor propriĭ din text. Deasupra la titlu, la pinax, la paginele 114, 273, 285 se află căte un desemn de ornament în colorĭ, la pag. 47 ornament simplu în negru şi roşu. La începutul textuluĭ şi la pag. 245 se află desemnate în colorĭ stemele unite ale amânduror Principatelor.

Volumul este legat cu lux în piele preste tot, avênd imprimate cu aur, pe faţa scórţeĭ de la început, stemele unite ale Principatelor cu iniţialele Iѡ Н Л К (Io Nicolae Alexandru Voevod).

Are următorul titlu:

«Létopisețŭ întru carele să coprinde Domnia dintăĭ, și de a doao din țara Moldoveĭ, a Măriеĭ sale pré luminatuluĭ nostru Domnu Io Nicolae Alexandru (Mavrocordat) (1) Voevod. Carele ĭaste alcătuitŭ de Nicolae Costin vel Logofăt, fecĭorul luĭ Miron Costin cĭ-au fostŭ Logofăt mare, și Domnia dintăĭ și de a doao ĭară a Măriеĭ sale din țara Rumănéscă, tocmitŭ și așezatŭ de Radulŭ Popescul cĭ-au fostŭ Vornicŭ mare. Coprinzindŭ și alte lucrurĭ ce s'au întămplatu pintr'alte părți, într'acéste domnii ale Măriеĭ sale. Carele l-amŭ scris eŭ popa Stancĭul de la Biséрica tuturor sfinţilorŭ dinŭ Bucureşti. In luna luĭ Martie în 20 de zile, vălét 7230.»

Pe 5 foĭ următóre după titlu se află, între altele:

«Pinaxŭ, adecă însemnare de céle ce să află într'acestŭ létopisețŭ.»

Volumul cuprinde următórele:

«De domnia luĭ Nicolae Alexandru Vodă, dinŭ Țara Moldoveĭ. Vă lét 7218.» — Pag. 1.

«De domnia luĭ Dumitrașco Vodă Cantemir. Vă lét 7219.» — Pag. 47.

«De a doao domnie a luĭ Nicolae Alexandru Vodă. Vă lét 7220.» — Pag. 114.

«Radul Popescul vel Dvornic» — «Milostivuluĭ și înnălțatuluĭ Stăpănuluĭ mieu și Domnuluĭ Io Nicolae Alexandru Voevodŭ, sănătate și viață îndelungată din toată inima rog.» — Pag. 241.

«Vița pré luminatuluĭ Ném al pré înnălțatuluĭ și milostivuluĭ Domnu Io Nicolae Alexandru Voevod, pré bunul stăpănitorĭul țărăĭ Rumănești, care să trage din Alexandru Vodă cel bun.» — Pag. 243.

«Domniĭa Măriеĭ sale luĭ Nicolae Vodă din țara Rumănéscă. . . . — lét 7224.» — Pag. 245.

«Domnia Măriеĭ sale luĭ Ioannŭ Vodă. Vă lét 7225.» — Pag. 273.

«De domnia a doa a Măriеĭ sale luĭ Nicolae Vodă. Vă lét 7227.» — Pag. 285.

La sfârșit (pag. 376):

«Pănă aicĭ am scris céle ce s'au întămplatŭ, pănă în săvărșitul a zéce ani, dintru a doao Domnie a Măriеĭ sale luĭ Nicolae Vod; ĭară de aicé innainte, cu ajutorĭul și mila luĭ Dumnezeu, voiŭ scrie începănd de la al unsprăzécelé an, și innainte.»

No. 59.

In-folio. — Pagine 294. — Secol. XVIII. — Dăruit de I. A. Navrea la 15 (29) Octobre 1886.

Scris de aceeașĭ mână; titlurile și inițialele periódelor (zacele) cu roșu.

Letopisețul Țĕriĭ Moldoveĭ dela Facerea lumiĭ până la 1595 (7103) întocmit de Nicolae Costin.

(1) Adaus maĭ tărḑiŭ de alt scriitor.

.prinsul următor:

«Facere.»

La început pe pag. 1 se află următórea însemnare:
«Cronica mareluĭ logofătŭ al Moldavieĭ Nicolae Costinŭ (Scrisŭ de Ione Arnie Navrea și dăruită bibliotecei gimnasiului roman gr. or. din Brasiovŭ, 1880, $^{17}/_{6}$).»
Se pare că la 1880 volumul aveà la sfîrșit un *pinax* saŭ arĕtare a cuprinıluĭ, care acum lipsesce, căcĭ pe fața din lăuntru a scórțeĭ dinainte a legăreĭ se află scris: «Scala dela finitŭ, paginatŭ și numerația slavónă traısă în arabica de Ione Arsenie Navrea, la 1880.»
La pag. 114—115 se află următórea notiță: «Ioanŭ Radu Leca. 1392 au ːnit Bulgari la Brașov.»
La pag. 196: «Acĭastă carte iste a Dumné-luĭ Ioan Radu Leca, neguțător n Brașov.»

No. 60.

In-folio.—Foĭ 103.—Secol. XVIII.—Bibl. Scheiană.
Aceeașĭ scrisóre; titlurĭ și inițiale cu roșu.

«Iliodor». Cărțile 6, 7, 8, 9, 10.

La fine: «Sfărșitŭ ca acesta au luatŭ întămp[l]ările celor ethiopiceștĭ a luĭ ıeaghen și a Hariclieĭ. Care o au alcătuitŭ bărbatŭ finicĭan Emisinén la ném n ceĭ despre răsărit, fiĭul luĭ Theodos Iliodor.»
«Au luatŭ sfărșitŭ carte luĭ Iliodor.»
«Iliodor darul soareluĭ să tălmăceștĭ.
«Cele ce | au alcătuitŭ cu strălucire le vedeștĭ.
«Pofta, dulcĭața, și libovul ți să pare că pornește,
«Însă pre Theaghen și Hariclie ca soarele curaț îĭ păzăște.
«Bucurie și întristare grabnice prifacerĭ prin alcătuire | le numéște.
«Cele adevărate pentru nestatornicie stăriĭ omuluĭ grăește.
«Cunună răbdătorilor și înțăpelților maĭ înnainte proroceste,
«Care după multă patimirĭ și adevărate răbdări o și dărueste.
«Ceĭ ce doresc să să încununezĭ pentru înțălepcĭune și răbdare
«Urmezĭ aceștiĭ pre norocitiĭ însoțirĭ cu înbărbătare,
«Pre care și eu îĭ rog cu multă doriré
«Să nu defaĭme tălmăcire de nu le va fi cu plăcere.
«Acĭastă carte ĭaste scoasă de pre limba elinéscă de dum-luĭ Thoma graıtic a sfinteĭ Mitropoliĭ din Eșĭ.

«Iar acum s'au scris cu toată cheltuiala dum-sale Ilie Carp, fiiul dumi-sale Vasile Carpŭ Sulger.

«Şi s'au scris de mine Costandin Burghele, fiindŭ în Episcopie Romanuluĭ, la velet 1781, Mart. 20.

«Const. Burghele.»

No 61.

In-4° mic. — Foĭ 259. — Secol. XVIII — anul 1713. — Bibl. Scheiană.

Scrisóre mĕruntă şi frumósă; titlurile şi iniţialele ornate şi scrise cu roşu. In dosul titluluĭ portretul luĭ Constantin Vodă Brâncoveanu desemnat în negru şi verde; iar deasupra capuluĭ luĭ se vede Christos apărênd în norĭ; portretul este închis într'un frumos cadru de florĭ făcute în alb şi negru pe fond verde. Titlul închis între două colóne şi deasupra se află o boltă, tóte desemnate cu florĭ în negru, verde şi galben. Pe foile 8, 68, 114 se află câte un ornament de florĭ desemnate în alb şi negru pe fond verde — pe f. 227 pe fond galben.

Scrierea are următorul titlu:

«Psaltichie rumănéscă. Caré cuprinde întru sine, Catavasiĭarĭul, cu toate trebuincĭoasele căntărĭ ale beséricĭĭ, ce să cântă preste tot anul, Anastasima cu propedia, şi cu tot meşteşugul, cu Eothinale, şi Kecragare, Stihirarĭul cu toate samoglasnicile praznicilor celor stăpâneşti, şi ale sfinţilor celor mari, carii să prăznuescŭ preste tot anul, Stihirarĭul Penticostarĭuluĭ, cu sărbătorile Paştilor, dela Sâmbăta luĭ Lazar păn' la Dumineca mare. Aşăzate cu meşteşugul Psaltichieĭ pre glasurile grec(eştĭ). In zilele pré luminatuluĭ şi de D-zeu înnălţatuluĭ Domn Ioan Constandin B. Băsărab Voevodă, la al 25-lé an al dăruitcĭ de D-zeu domnieĭ Mărieĭ sale. Păstorind în arhierescul scaun al Mitropolieĭ pré sfinţitul şi de D-zeu trimisul Mitropolit Kyr Anthim Iverénulŭ.

«La anii de la faceré lumii 7222, luna Dechem. 24.»

«De smeritul întru Irmonahi Filotheĭ snŭ Agăĭ Jipeĭ, în sfânta Mitropolie.»

După titlu, pe foile 5—6, se află următórea dedicaţie:

«Blagocestivuluĭ, pré luminatuluĭ, pré înnălţatuluĭ şi de Hs. ĭubitorĭuluĭ Domnuluĭ nostru, Domnuluĭ, Domnuluĭ Ion Constandin Băsărabă Voevod a toată Ugrovlahiĭa, mareluĭ Brâncovén, cé smerită şi pănă la pămănt închinăcĭune aducănd, mă rog pré putérnicului D-zeu, ca să dăruĭască nălţimeĭ Mărieĭ tale, sănătate, cu viaţă îndelungată, spăsenie sufletĭască, bună şi cu pace întărire, şi toate céle după Dumnezeu pohte.

«La nălţimé cé ĭubitoare de Hs. a Mărieĭ tale, cu cucernicie

ıăzuıaşte (pré luminate Doamne) acıastă mică ostenélă a mé, prin caré m'am sârguit şi eu din puţinica mé învăţătură, ca să mă arăt înnainté mărimeĭ Măriei tale, fără pregetare lucrător, lângă ĭubitoaré de D-zeu şi de obşte folositoaré socotélă a Măriei tale, cé ĭubitoare de oameni, caré are întru asămănare cu râvna fericituluĭ Apostolu Pavel, la a sa întâĭa carte către Corinthiĭanĭ, cap. 14, unde zice: De va da trâmbiţa glas ne arătat, cine să va găti la războĭu; aşà şi voĭ, de nu veţĭ da cuvânt cu bună înţelégere, cum să va cunoaşte céĭa ce aţĭ grăit; şi ĭarăşĭ :ânta-voĭu cu duhul, şi voĭu cântà şi cu minté, şi prorocul în-›ărat Davidŭ, psalmŭ 46, zice: Cântaţĭ cu înţelégere. Şi ĭaste l-zeĭasca socotélă a Măriei tale, cum céle ce să cântă în be-›érică, nu numaĭ să se cânte, ci să se şi înţelégă de ascultătorii ›ravoslavnicii creştini. Pentru caré şi nu încetezi în toată vrémé :u îndurare cheltuind, spre tâlmăcirile celor nelesne înţelése :uvinte şi cântărĭ ale beséricii, către arătaré şi maĭ buna în-elégere.

«Pentru acĭasta şi eu smeritul văzând, cum că în fieşte care zi, n sfintele luĭ Hs. besérici, adecă să cântă Catavasiile sărbăto-:ilor celor stăpâneşti şi ale maĭcii luĭ D-zeu, ĭar să înţeleg foarte le puţinteĭ, cât numaĭ viersul sânt ascultând, ĭar nu şi înţelesul :elor ce să cântă, tălmăcit-am după puţina mé putére pre a ıoastră de ţară şi de obşte limbă toate Catavasiile, cu troparele, ;i cu condacele, şi cu hvalitele ale fieşte căruĭa praznic stăpâıescŭ, cu rânduĭala utrănelor, şi a câte tréle lyturghiile, şi cu :rmoasele céle veselitoare, şi cu paraclisul Précistei, şi cu toate :rebuincĭoasele cântări ce să cântă preste tot anul, aşăzându-le :oate cu meşteşugul Psaltichiei, pre glasurile céle greceşti, pentru naĭ multa dulcĭaţă şi cuviinţă a viersurilor. Către acéste şi Anastasima Octoihuluĭ, cu propediĭa, şi cu tot meşteşugul cât aste în cé grecéscă. Încă şi Stihirarĭul, cu toate samoglasni-:ile sărbătorilor celor mari, şi ale Pendiscostarĭuluĭ sărbător, :ât cuprinde Anthologhiulŭ Stihirar cel grecescŭ, adecă vecer-ıiile, litiile, şi stihovnele, adunându-le toate dinpreună într'a-:ĭastă cărticică.

«Carele cu cucernicie şi cu smerenie le aduc supt acoperemântul i sprijinéla Măriei tale, precum ĭaste cu cuviinţă şi cu dreptate a să se aducă şi să se închine numaĭ la singură nălţimé Măieĭ tale unele ca acéste. De vréme ce Măriĭa ta ai usârdnică ăvnă ca să foloseşti némuluĭ nostru cu multe felĭuri de pri-

lejuri, şi maĭ vârtos cu tâlmăcirile, şi cu typografiile cărţilor de multe felĭurĭ, lângă carele şi acĭaste vlaho-musichii (carele întru luminat norocul Măriei tale, cu ajutorĭul lui D-zeu s'au făcut), spre propoveduiré din nĭam în nĭam, şi spre înpodobiré cununii a nenumăratelor bunătăţilor Măriei tale, va să fie nu puţină podoabă beséricii rumâneşti, şi măngăĭare creştinesculuĭ norod, şi folos fericituluĭ sufletuluĭ Măriei tale, şi adaos şi dobândă vrédnicii neguţătorii caré lucrezĭ Mărĭa ta cereasculuĭ înpărat. De vréme ce nu altă dată, într'alte vremi, maĭ nainte sau maĭ pre urmă, ci tot acum întru pré luminatele şi de D-zeu dăruite zilele Măriei tale, nicĭ într'alte părţi şi prin alţi nevoitorĭ, ci tot aicé întru pré cinstită casa luĭ Dumnezeu şi a Măriei tale în sfânta Mitropolie, şi printr'aĭ Măriei-tale robi şi slujitori bine au voit D-zeu a le arătă lumii sale, nicĭ pre alte meşteşugurĭ lătineşti şi ruseşti, ci pre acéléşĭ musichii ale dascalilor beséricii noastre a răsărituluĭ, cu îndemnaré şi blagoslovenĭa pré sfinţituluĭ părinteluĭ nostru şi Mitropolituluĭ a toată Ugrovlahia, Kyr Anthimŭ Iverénul, cu voĭa şi céreré a toată boerimé şi a tot norodul. Că cine auzind sau văzând atâté îndreptărĭ şi chivernisirĭ carele au strălucit în ţară întru dăruitele de Dumnezeu zilele Măriei tale, şi să nu proslăvéscă pre ĭubitorĭul de oamenĭ D-zeu, carele cu mare purtare de grijă té-u înnălţat pre Mărĭa ta în luminatul scaunŭ, spre paza şi tot folosul pravoslavnicului norod, şi să nu ĭa folos şi mângăĭare în sufletul său, şi să nu fericéscă înpărătescul şi domnescul Măriei tale nĭam al Băsărăbeştilor; că după tot adevărul té-ĭ arătat Mărĭa ta alt nou Alexandru, sau Ptolomeu într'acéste vremi, că precum în vremile acelora au crescut meşteşugurile, şi au înflorit învăţăturile, şi s'au mărit înţelepcĭuné, şi s'au umplut casele de cărţi, aşă şi acum în luminatele de D-zeu zilele Măriei tale s'au înpodobit acĭastă păzită de D-zeu stăpânire, cu cărţi şi cu dascali, şi cu meşteşugurĭ de învăţătură, pentru marele dar şi cinste, care cu facere de bine arăţi spre unele ca acésté, precum bogoslovul Grigorie zice: Că acelor lucruri a cărora le ştiu lauda şi cinsté, le ştiu aĭave şi propsiré şi înmulţiré. Decĭ caz şi mă rog ĭubitoareĭ de Hs. bunătăţii Măriei tale, ca să priimeşti cu bunéţe şi cu blândéţe acĭastă smerită a mé ostenélă, necăutând Mărĭa ta la micşoraré daruluĭ ci la a minţeĭ méle usârdie şi smerenie. Iară înpăratul tuturor Dumnezeu să dăruĭască nălţimeĭ Măriei tale aşăzământ cu pace, întărire bună şi fără turburare, întru pré înnălţat

aunul Măriei tale într'adânci bătrânéțe, cu sănătate și cu velie, înpreună cu toți aĭ Măriei tale, întru pré mulți și pré nociți ani, și după acĭastă slăvită de D-zeu domnie să-țĭ dăruĭască înpărățiĭa cerĭuluĭ, amin.

«Al nălțimeĭ Măriei tale
«Smerit rob și cătră D-zeu rugătorĭu usărdnic.
«Filotheĭ ĭermonah ucenîc al părintelui Theodosie din sfânta Mitropolie.»

Pe fóca 7 se află următórele stihurĭ:

«Cătră ĭubitorii de Hs. cântăreți aĭ aceștii vlaho-musichii, și tră cela-l-alt pravoslavnic norod al țărâi Rumânești.

«O ĭubitori de Hs., cinstițĭ musicotați,
«Cuvioșilor părinți, și întru Hs. frați,
«Pravoslavnice norod, limbă rumânéscă,
«Păzită de D-zeu, țară creștinéscă,
«In Domnul să vă bucurați, prin sfânta cântare,
«Cu credință, cu nădéjde, cu dragoste mare.
«Că ĭată s'au tâlmăcit, spre al vostru folos,
«Care cu nevoință, din grecie s'au scos.
«Prin cuvinte rumânești, și prin glasuri grecești,
«Inema și sufletul să ți le îndulcești,
«Cântând, slăvind, lăudând pre Dumnezeu cel mare,
«Cu dragoste, cu frică, că e înpărat tare.
«Și pre sfânta stăpână să o lăudați,
«Cu tot féĭlul de cinste, slavă mare să-i dațĭ,
«Ca unii înpărătése, și Doamne cerești,
«Înpreună cu mulțimé oștilor îngerești,
«Că ĭa tuturor ĭaste folositoare mare,
«Acoperimânt, scăpare, și nădéjde tare.
«A sfintelor praznice taină să cinstiți,
«Cântând cu înțelégere, și să o proslăvițĭ.
«Pentru care dragoste, vă vețĭ învrednici,
«Înpărăției cerĭuluĭ, și vă vețĭ îndulci
«În desfătăcĭuné raĭuluĭ, în vécĭ odihnindu-vă,
«Luând plată din destul, și veselindu-vă.
«Și cu toții dinpreună rugăcĭunĭ făcând,
«Din tot sufletul nostru să grăim zicând:

«Pré putérnice înpărate, Dumnezeu cel mare,
«A tot ţiitorîule, Doamne cel pré tare,
«Dă pace şi sănătate, bună norocire,
«Ani mulţi şi zile bune, şi cu fericire,
«Domnuluî Constandin Vodă, ca să stăpânéscă
«Ţara Ugrovlahieî, şi să moştenéscă
«Scaunul strămoşilor, precum să cuvine,
«Păzind ţara, apărând, cum îaste maî bine,
«Cu multă veselie, cu multe bunéţe,
«Cu viaţă îndelungată, într'adânci bătrânéţe,
«Cu Doamna, cu coconii, întru toată nălţimé,
«Cu rudele, cu boîarii, cu toată mulţimé.
«Biruind vrăjmaşii luî, cu putére de sus,
«Cu paloş, cu buzdugan, prin stema ce î-ai pus
«Că aşà îaste mărire, slava şi putéré,
«Stăpăniré şi cinsté, şi toată ţinéré.
«Şi acum şi pururé, şi în vécî fără început,
«Şi în vécii vécilor fără de sfârşit.
«Aminŭ.»

La fóea 255 v. se află:

«Sfârşit, şi luî D-zeu slavă.
«Precum dorescŭ ceî ce vânsléză pre mare a ajunge la liman,
«Aşijderé şi eu nevrédnicul a vedé sfârşitul acestor vlahomusichii.
«Lét 7222 Dec. 24.»

Cuprinsul volumuluî este următorul:

Foile 1—3 de la început cuprind psaltichie cu vorbe românescî şi sunt un adaos mult maî noŭ de cât epoca scrieriî principale.

F. 8—67: «Începutul cu Dumnezeu cel sfânt al Catavasiîariuluî, cu toate trebuincîoasele cântări ale beséricii, care să cântă preste tot anul.»

F. 68—70: «Începutul cu D-zeu cel sfânt al sémnelor meşteşuguluî psaltichieî, al glasurilor celor suitoare şi celor pogorâtoare, al trupurilor şi al duhurilor, şi a toată darea îndemână şi urmarea, care s'au alcătuit într'ânsa de ceî vechi şi noî făcătorî, carii după vremi s'au arătatŭ.»

F. 71—113: «Anastasima, adecă stihirile învierii. Samoglasnicile, carele să căntă Sâmbătă séra şi Dumineca la hvalite.»

F. 114—226: «Începutul cu ajutorîul luî D-zeu al Anthologhiuluî Stihirar, carele cuprinde întru sine samoglasnicile sărbătorilor celor stăpâneşti, şi ale Maîcii luî D-zeu, şi ale sfinţilor celor vestiţi a tot anul. Din faceré luî Neon Patron.»

F. 227—255: «Începutul cu D-zeu cel sfânt al Pendicostarîuluî. Stihirar, care cuprinde sărbătorile Paştilor, începând dela Sâmbăta sfântuluî Lazar.»

F. 255 v.: «Rugăcĭuné robuluĭ luĭ D-zeu Filotheĭ Iermonahu, sinthesitorĭul aceştii vlahomusichii, cătră pré sfânta născătoaré de D-zeu, pentru pré luminatul Domnŭ a toată Ugrovlahia, Ioan Constandin B. Băsărab Voevod.»
F. 256—258: «Doxologhiĭa a luĭ Balaş preotul ţarigrădénul...»

No 62.

In-4°. — 194 foĭ. — Secol. XVIII (1774) — Dăruit de D. A. Sturdza la 20 Octobre 1895.

Scris de aceeaşĭ mână; câteva titlurĭ şi unele frase (foile 92, 97) sunt scrise cu roşu.

Letopiseţul Domnilor din Moldova. — Originalul cronicei luĭ Enache Kogălniceanu. — A se vedé M. Kogălniceanu, *Letopisiţile*, T. III (Iaşĭ 1846), nota I la pag. 330; textul: ibid., pag. 189—286; ed. 2ª, III, 195—274.

Pe fóea 1 are următorul titlu:

«Acestu Létopisăţu a Domnilor din Moldova cari s'au început a să scrie di undi au lăsat alţŭ istorici, cari au vintu cu scrisu numaĭ până la sfârşitul Domnii luĭ Ştefăniţă Vvdă ficĭorul luĭ Vasile Vvdă, cari s'au săvârşit la Hotin.

«Iar noĭ începim cu scrisu istoriĭ Domnilor di la Istrate Dabija Vvdă şi arătăm toţŭ Domniĭ di a rândul di atunce şi pă la al patrăle domnie a luĭ Costandin Vvdă Mavrocordat ficĭor luĭ Neculaĭu Vvdă Mavrocordatu şi Exaporitul, cari au săvârşitu domniile cu a patrăle domnie, săvârşindu-să şi Mărie sa în Iaşĭ, în vremile oştirilor cu Rusăe pe cari Dumnezău să pomenĭască întru înpărăţie cerĭuluĭ, amin. Lét 7282(1774).»

Volumul are următorul cuprins:

Pe fóea 92 se află următórea însemnare scrisă cu roșu și negru (cele scrise cu roșu sunt aicĭ reproduse în cursive):

«*Pi acĭastă vremi și la acestu Domnu și la acestu velet 7238 Oc. 10 zâle nĭ-am născut și noĭ fiĭul Dumni-sale luĭ Vasile Cogâlnicĭanu, fiindu vel Căpitan di Iașĭ, și Hatman Dumnė-luĭ Costandin Ipsilanti frate cu Manoli Chĭurcĭubașĭ pi cari l'au omorât Poarta.*

«Avându ficĭoru pi cel maĭ mari pi Aga Enache, fiind Agă lângă Domnu și fiindu ĭubit Măriĭ sale luĭ Gligorie Vvdă Ghicăĭ, *atuncĭ m'au botezat și pi mini părin(te)le Dumni-sale* Costandin Ipsilantu marile Hatman, și mĭ-au scos numi din botezu *Enachi pe numele fiĭuluĭ Dumi-sale Agăĭ luĭ Enachi, pen-că avem* frate maĭ mari di'l chema Costandin Cogâlnicĭan, pentru acĭasta *au socotit să-m zăcă mic Enachi Cog. pi numile fiĭuluĭ Dum.*, pi care Domnul Dumnezău să-l pomenĭască întru părăție sa; *iar la Mărie sa Ion Ion Neculaĭu Mavrocordat Vod am întrat*, în curte Măriĭ sale la slujba copilăriĭ din casă la lét *7254, di am slujitu cu dreptate până au vint ĭar Mărie sa* Ion Gligorie Ghica Vvdă, și ĭar am întrat la slujba copilăriĭ din casă *până au mărsu Mărie sa cu domnie la Bucureștĭ făcând* schimbari cu Mărie sa Ion Costandin Mavrocordat Vvdă, *domnie al triile* a Măriĭ sale Ion Cos-

tandin Niculaĭu Mavrocordat Vvdă, şi ĭar mĭ-au cerut domnie pi căţ va copiĭ di oaminĭ a boerilor *pe Andreĭ Donicĭ ş-altu Donicĭ şi pe Costin Catargiu* şi pe Mihălachi Jora şi Andreĭu Beldiman şi pe Costin Negre ş-alţăĭ, apoĭ s'au mazilitu Mărie sa, *şi la 1749 Avg. 20 au luat domnie Moldoviĭ* Mărie sa Costandin Mihaĭu Racoviţă Cehan Vvdă, *şi viindu Mărie sa la scaunul Măriĭ sale pi la Decv.* m'au făcut şi pe mini ca pre un copil comisu al triĭle ş-amu slujitu toată domnie Măriĭ sale în Moldova, până la schimbare Măriĭ sale di-au mărsu la Bucureştĭ.

«*La 1753 făcându-mă atunce Comisu al doĭle, slujindu-l şi toată* domnie ţărăĭ româneşti, apoĭ m'au făcut vătaf di copiĭ în locul luĭ Costache ficĭor luĭ Gĭuvaergi Manolache, care înplinindu-să 2 poĭ anĭ a domniĭ, s'au făcut ĭar schimbari domniĭlor, mergându *Costandin Vvd Racoviţă ĭar la Moldova, s'au mazilitu Mateĭu Vodă Ghica di la Moldova* şi la Bucureşti au luat domnie Costandin Vod Mavrocordat, ĭar Mateĭu Vodă nu s'au maĭ învrednicit la domnie; *ĭar noĭ mergându la Moldova la 1756 Martie la Focşanĭ, m'au făcut vătaf di aprozĭ şi pe alţăĭ.*»

No. 63.

In -4°. — Foĭ 123. — Secol. XVIII. — Bibl. Şcheiană
Scrisóre de aceeaşĭ mână, titlurĭ şi iniţiale cu roşu.
Volumul cuprinde următórele:

	Fóea
1. «Istoriĭa a Troadeĭ cetăţĭ.».	1
2. «Înpărăţie luĭ Vasilie Machidonŭ.».	18 v.
3. «De aĭce să începe înpărăţie luĭ Vasile Machedon celuĭ bun.» .	23
4. «Înpărăţie luĭ Vas. Leon celuĭ pre înţelept.»	29 v.
5. «Istoriĭa luĭ Xinofont singliticul şi a jupânesăĭ luĭ Mariĭa, şi a coconălor Ioan şi Arcadie.»	39
6. «Istoriĭa sfântuluĭ Ieronim dascalul bisăriceĭ, pentru Iuda vânzătoriĭul Domnuluĭ nostru Is. Hs.».	49
7. «Murind Tiverie înpărăţiĭa Mavrichie ginere său »	53
8. «Deci fugind Mavrichie înpărat, înpărăţiĭ Foca muncitoriĭul.» .	58
9. «Viaţa cuvioşilor părinţi Iosafŭ şi Varlaamŭ.»	63 v.
10. «Întrebările şi răspunsurile popistăşăşti cu pravoslavnecei creştini, când s'au întrebat Amit dascalul popistăşesc cu Panait dascalul creştinesc.	99 v.

No. 64.

In-4°. — Foĭ 23. — Secol. XIX. — Bibl. Şcheiană.
Scris de aceeaşĭ mână cu cirilică latinisată.

Pe fóea 1-a are următorul titlu:

«Scală cuprinzătoare în scurt de toate ofisurile şi dislegările urmate către gĭudecătoriile ţinutale, de la 1844 Iulie 9 până la 1852 incluziv. Prelucrată de Asesorul gĭudecă: ţinut. Roman Emanoil Luponi, 1852».

Pe fóea a 2-a şi a 3-a se află următórea dedicaţie:

«Ecselenţieĭ Sale Domnuluĭ Ministru al Depar. Dreptăţeĭ Vornicŭ şi Cavaler Costache Sturza.

«Ecselenţie!

«Cu prilejul sosireĭ Voastre aice, spre o generalnică reveduire a lucrărilor urmate în acest tribunal, de la a sa înfiinţare şi până astăzĭ, profitezŭ de ocazie şi Vă închin acĭastă mică lucrare, ca un rodŭ a ostinelilor mele, rugându-vă a o priimi nu ca o lucrare însemnătoare, ce ca un obiectŭ privitor la înlesnirea tribunalurilor până la tipărirea tomuluĭ al II-le a colecţiei.

«Al Ecselenţieĭ Voastre plecată slugă

«V. Luponi.

«1852 Iunie 22. Roman.»

Pe foile 4-22 se află însemnarea pe scurt a ofisurilor şi deslegărilor, date către judecătoriile ţinutale, dela 1844 August 28 până la 1852 Martie 14.

No. 65.

In-4°. — Foĭ 103. — Secol. XVIII. — Bibl. Şcheiană.
Scris de aceeaşĭ mână.

Pildele luĭ Esop — şi
Mustrarea înţeleptuluĭ cu lumea.

Pe fóea 37 se află:

«Sfărşătul istoriĭ şi vieţăĭ luĭ Esop celuĭ urăt şi înţăleptu.»

Pe fóea 37 v.:

«Începutul pildilor luĭ Esop cu tălcurile Pildilor arătând fiĭşti cărue vinitul şi scădere.»

Pe dosul foeĭ 72 se află:

«Sfărşitul Pildelor luĭ Esop — 1799 Ĭunii 12.»

Volumul are cuprinsul următor:

1. «Viĭaţa lui Isop.» . . . F. 1
2. «Vulturul cu vulpe.» . » 37 v.
3. «Vulpe cu ţapul.» . . F. 38
4. «O vulpe.». . . . . . » 38 v.

97. «O mâţă.» . . . . . . F. 68
98. «Un vierïu.» . . . . . » »
99. «Doï oameni călători.». » 68 v.
100. «Polobocu.» . . . . . » »
101. «Omul.» . . . . » 69
102. «Ţapul cu lupul.» . . . » »
103. «Racul cu vulpe.». . . » 69 v.
104. «Un om prost.» . . . . » »
105. «Furiï.». . . . . » 70
106 «Corbul cu un şărpi.» . » »
107. «O cïoară cu nişte porombi.» . . . . » 70 v.
108. «Un om.». . . . . . . F. 71
109. «Ermis.». . . . . » »
110. «Un lup cu o oaï.» . . » 71 v
111. «Epurile cu vulturul». » »
112. «Furnicile.». . . . . . . » »
113. «O mâţă.» . . . . . . » 72
114. «Un măgari» . . . . . . » »
115. «Mustrare înţăleptuluï cu lume sau giudeţul sufletuluï cu trupul» împărţită în întrebărï şi rĕspunsurï . . . . » 73

No. 66.

In-8°. — 341 foï. — Secol. XIX. — Biblioteca Episcopuluï Melchisedec.
Scris pe hârtie de maï mulţï. Titlurile, literele iniţiale şi alte însemnări sînt scrise cu roşu. Maï multe foï, atât în corpul volumuluï cât şi la sfârşit, sint albe (95—204, 301—340).

Pe fóea 1 se află titlul:

«Antologhie, care coprinde întru sine sluşba dintru un an.— Scrisă în zilele pré blagocestivului Domn Brb. D. Stirbei VV. — Mitropolit Nifon Sevastis. — 1851 Avg. 2. — Spiridon Stan.»

Pe dosul foeï se află următorul motto:

«Căntaţi Domnului căntare noă; lauda luï în biserica cuvioşilor. — Spiridon.»

Iar pe foea 300 verso se află scris:

«D-luï Spiridon Stan, luat dupi sătachi tot trupul şi ecsăghiisit pi ciniï tale(?)»

Pe fóea cea din urmă 341 v., cu o scriere străină, este însemnat cuprinsul volumuluï, precum urméză:

«Listă de ce să află într'acïastă carte:

«1. Heruvice mari cu cratimă, facerea lui Petru Vizantie.» . F. (1) 2
«2. Heruvicile mari, facere lui kir Petru Efisiu.» . . . . . » (45) 24
«3. Heruvicile cele mici.» . . . . » (69) 36
«4. Chinonicile săptămâni mici» . . . . » (93) 48
«5. Enitarie lui Daniil.» . . . . » (109) 56
«6. Rînduiala leturghii.» . . . . » (137) 70
«7. Polileul al cincilea.» . . . . » (175) 89
«8. Chinonicile praznicilor.» . . . . » (193) 205
«9. Un acsion grăceşte varis.» . . . . » (286) 251 v

«10. Acsioanele praznicilor.» . . . . F. (289) 253
«11. Doamne, muerea cea păcătoasă.» . . . . » (308) 262 v.
«12. Heruvicile săptămâni, rumânești.» . . . . » (318) 267 v.
«13. Să se îndrepteze, grecește.» . . . . » (350) 283 v.
«14. Acsioanele săptămâni.» . . . . » (351) 284
15. «Heruvice mari, facerea răposatului Petru Efesiu.» . . . . » 292 v.
16. «Acestă cântare să căntă Miercurî în săptămâna cea mare la privighiere, slava dela stihoavnă alcătuită de Casieana Schimonahiia și isprăvită de Leon cel pré înțelept. gl. 8, de Anton Pan.» . . » 297

No. 67.

In-8°. — 229 fol. — Secol. XVIII. — Biblioteca Episcopuluî Melchisedec. — Scris pe hârtie de același. — Volumul este legat în piele și pe amândouě scórțele legăturiî se află imprimate icóne aurite. Pe scórța de la început este representat Isus pe cruce, iar în colțurî se află ceî patru evangheliștî; sub icónă sînt tipărite cu litere aurite următórele: «ІЄРЄИ: МИХАИЛЪ: СТРИЛБИЦКІИ: 1764.» Pe scórța din dos se află o icónă representând pe sfințiî apostolî.

Titlul următor pe fóea 1:

«Întru slava sfinteî ceî de o ființă de viîață făcătoaré, și nedespărțiteî Troițî, a tatăluî și a fiîuluî și a sfântuluî duhŭ: — În zilile pre luminatuluî de Hristos îubitorîuluî Domnuluî nostru Grigori Ioannŭ Voevoda. — Fiindŭ Mitropolitŭ țărăî pre osfinție sa Kyriu Kyr Gavriilŭ și Episcopŭ Rădăuțuluî pre osfinție sa Kyriu Kyr Dositheî:—După multa duhovnicîasca oserdiîa și dorință a cuviosuluî Kyr Leonŭ Protoseggelŭ Mitropolieî, scris-amŭ și amŭ tălmăcitŭ acîastă carte *Ithica Ieropolitica*. — Anulŭ dela Hristosŭ 1764.» [Archimandritul Vartolomeiŭ Măzăreanul].

Pe fóea 1 verso urmézâ:

«In carte cîa tiparnică slovenîască scrie întru acesta chipŭ:

«Ithica Ieropolitica saŭ filosofiîa învățătoaré de firé, cu symvoliî, și cu închipuiri alesă, spre povățuiré și folosulŭ celorŭ tinerî, caré s'aŭ alcătuitŭ și s'aŭ făcutŭ în sfânta și maré lavră Pecerska, cu blagoslovenie pre cinstituluî părinte kyr Athanasiî Mislavskiî, Arhimandrit Pecerskiî, cu silința și ostenîala frațilorŭ, cu cheltuîala acéîașî lavré, unde s'aŭ și tipăritŭ. În aniî dela Hristosŭ 1712.»

Pe fóea 2 urmézâ:

«Îarăși dinŭ cîa tiparnică, cătră îubitulŭ cetitorîu.

«Avtorulŭ aceștiî cărți nesăvărșindu-o s'aŭ pristăvitŭ, și numaî la începutŭ s'aŭ truditŭ, îară după aceîa noî amŭ isprăvitŭ.

«Luĭ Dumnezăŭ dela noĭ slavă, şi deapururé cinsté, Iară dragoste noastră întru voĭ să fiĭa.»

La f. 227:

«Sfârşitulŭ aceştiĭ cărţi, şi luĭ Dumnezăŭ slavă.»

Pe foile 227 v. — 229 este scris cuprinsul volumuluĭ, precum urmézǎ:

'șit f. 229 v., după cuprins, urmézǎ:

.te tot cuvinte. 67
frunze. 229
coale. . . . . 57 și o față.»

ırorŭ cuĭ s'a întămplă să citĭască pe acĭastă carté, cu toată ĭa și cu toată umilința me mă rogŭ, aflăndŭ greșală în saŭ orĭ în ce, cu duhulŭ blăndețilorŭ să îndreptați, ĭară ıe păcătosul să mă ertațĭ, fiindŭ că de odată am și tăl-și amŭ și scris-o, și poate or fi și greșale. Îndreptațĭ ıra-mă ertați. Milostivulŭ Dumnezăŭ să vă erte și pre voĭ . Aminŭ.»

No. 68.

Secol. XVII. — Foĭ 197 ; volumul este format din caiete de câte 8 re caĭet avĕnd numĕrul de ordine în josul întâĭ și ultimeĭ pagine; foĭ la început, 2 din caĭet. 12, cel puțin 2 la sfîrșit.

Cumpĕrat de la anticarul A. Zwiebel, la Ianuarie 1897.
Scrisóre de aceeaşĭ mână; titlurile şi iniţialele capitolelor sînt scrise cu roşu.

Otecĭnic saŭ Pateric, poveştĭ din viaţa maĭ multor sfinţĭ.

Volumul are următorul cuprins însemnat în «scara» de pe foile 196–197, completată cu titlurile din text:

um se află următórele însemnărĭ scrise de diferiţĭ la deosebite epoce:
a 1—6 de desubtul textuluĭ:

umnezăŭ şi de noĭ în véci.— Vlét 7252 (1744) Avgust 8 dni.
monah Anastasie Creţul ot Biserecanĭ.»

«Insă neavănd parte de călugăriĭ acolo, l-am dăruit la Runcu, cine a ceti să mă pomenĭască, și am dat și un petrahil de belicoasă verde.

«Ermonah Athan. Créţul, lét. 7266 (1758).»

Pe fóea 32 verso:

«Să să știe că s'au cetit de mine Alexandru (din Piatră) și de fratili mieu (Grigorie) 1712.»

Pe fóea 45 verso:

«Să să știe că s'au cetit de mine Alexandru cătră cinstit dumnalui Ghica Grigori.»

Asemenea însemnări se află pe foile 38 v., 49 v., 50, 78 v., 105, 124, 125, 126 v., 148, 156, 164, 166 v., 172 v., etc., cu micĭ variaţiunĭ și cu deosebite date.

Pe fóea 79 v.:

«Cu mila luĭ Dumnezău, acĭasta carte este a preutuluĭ Dumitru ot Războenĭ.»

Pe fóea 153 verso:

«Și cartĭa acĭastă am găsăt-o că este făcută la 1560 și ave la filă, să să ști că s'au prăpeditu și am găsit-o.»

Pe fóea 194 verso:

«Şă aicĭa la fărșăt, să înștiĭ ĭubiţĭ fraţi cetitori cari veţĭ ceti aicĭa, ca să cetiţi maĭ nainti pe marginĭa fililor.»

Pe fóea 195:

«Grigori Alexandru.»

«Acestu otecĭnic este alŭ meu Ermonah Nicodim ot bogoslov dar l-am cump... eu Ermonah Anthim ce m-eu zis Creţul, când au...... rit acest Necodim de la o sor a luĭ de la....... cene a ceti să mă pomenĭască.»

Pe fóea 195 verso:

«Let 7267 (1758) Sept. au prădat Tătarăi ţara Moldovii parte din gĭos 6 ţinuturĭ, și mare robie au fost că au lovit făr de veste și au arsă Focșenii și au agĭuns păn la Rămnic în ţara Muntenască, și la ace vreme nefiind Domnŭ în ţară, mazilindu-să Scarlat Voevod de aici, au mărsŭ Domnŭ în ţara muntenască și au vinit Domnŭ în Moldova Ion Theodor Voevod, și acĭastă pradă au fost făr de știre înpărăţii, și după ce s'au așăzat domnie au

nit poroncă mare dela Ţarigrad şi au mărsŭ cu boeriĭ de
oldova la TătarĬ şi au plinit toată paguba ţărăĭ dela TătarĬ.»

No. 69.

In-8°.—Secol. XVII.—FoĬ 592; întreg volumul este format din 75 caiete de foĭ (quaterniunĭ), afară de ultimul care are 4 foĭ; caietele sînt numerotate în marginea din jos a întâieĭ şi ultimeĭ feţe; numerele 1—13 sînt scrise cu roşu, 14—75 cu negru.—Biblioteca Şcheiană.

Scris întreg de Ermonahul Misail dela mânăstirea BisericanĬ; titlurile, însemnarea capetelor pe margine şi iniţialele la începutul fraselor saŭ vorbelor deosebite, slavone şi românescĭ, sînt scrise cu roşu.

Volumul este legat tare în table de lemn îmbrăcate cu piele peste tot.

Faptele şi Epistolele Apostolilor în limbile slavă şi română, întocmit aşa că fie-care proposiţiune saŭ şi numaĭ câteva cuvinte sînt scrise slavonesce şi urmate de traducerea lor românéscă. Textul întreg este împărţit în 335 capete (zacéle).

La început are titlul:

«ДѢѦНЇѦ С~ТЫХ ~ѦПС~ЛЪ. КЪ велікѫѧ нєдлѧ пасхы»

La sfirşit (fóea 590) scriitorul a scris:

«Сьи пра҃зєу писал єрмонах мисаил ѿ с҃таа мѡнастир бесєрікани, мнѡго пострадах днь и нѡщь. иже четет да разумѣет. идєже ѡбрѣщет грѣшєн въ нєго, нє кльнѣтє мєнє, нє рѫка агг҃лска писах. нѫ члчєска и мнѡгѡ грѣшна. мсца іюн кг днь. въ днь асилїє воєвода. влѣт ,зрѯ: — »

«Acest Praxiu (Faptele Apostolilor) l-a scris Ermonahul Misail dela sfînta mânăstire BesericanĬ; mult s'a ostenit ḑiua şi nóptea; cine va ceti să înţelégă. Unde se va găsi greşală, să nu mĕ blestemaţĬ pe mine, căcĬ n'a scris mână îngeréscă, ci omenéscă şi mult greşitóre. Luna Iunie, 23 ḑile, în ḑilele luĬ Vasilie Voevod. La anul 7160 (1652).»

Pe fóea 591 se află scrisă următórea însemnare dela 1716:

«Acestu izvod de praksiu Ĭasté a sfinteĬ mănăstirĬ Besărecanilor şi s'au adus aicĬ la Episcopie la Roman la şcoală pentru treaba învăţăturiĬ, şi de s'ar tănplà a rămânĬa aicĬ la Episcopie în urma noastră şi pe cine-r alége Dumnezău Episcopŭ şi ar opri-o sau ar tăgădui-o sau preut sau miren, cine ar ascunde-o şi n'ar vré să o dĬa Ĭar la mănăstire la BesărecanĬ, să fie afurisit şi ne ertat în vĬaci. Lét 7224 (1716) Fev. 10.

«In zilelé svinției sale părinteluĭ nostru Kir Saviĭ Episcopu Romanuluĭ.»

Pe dosul aceleeaşĭ foĭ 591 este scris:

«Sava Episcopul de Roman, cănd s'a întreba să să dé.»

Pe intâia faţă a foeĭ 1 pe margine, sub text, este scris:

«Din colecţiea biblioticeĭ mele din Rotopăneştĭ, aflat în turnul Mănăstiriĭ Bisericaniĭ — şi hărăzit mie de Arhimandritul Nifon Egumenul aceĭ Monastirĭ la 1845.»

«N. Istrati.»

No. 70.

In-4°.—162 foĭ.—Secol. XIX.—Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec.
Scris pe hârtie de acelaşĭ.
Pe fóea 1 se află titlul următor:

«Psaltirea saŭ cartea laudelor alăturată cu originalul Evreesc şi cu maĭ multe alte traducerĭ moderne, şi corigiată de Arhimandritul Melhisedec, Magistrul de Teologie şi rectorŭ Seminarieĭ Eparhiale de Huşĭ, spre a înlesni înţelegerea acesteĭ sublime cărţĭ persoanelor cugetătoare. 1858. Huşiĭ.»

Volumul cuprinde:
«Introducere în Psaltire.» F. 4—9.
«Psaltirea adică Cartea laudelor a Profit-împăratuluĭ David.» F. 12—161.

No. 71.

In-4°.—1+205 foĭ.—Secol. XIX.—Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec.
Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.
Pe fóea albă dela început are următorul titlu:

«Sinodul de Ierusalim şi epistolia Patriarhilor de răsărit cătră biserica Anglicană de Protosinghelul Melhisedec.»

Volumul cuprinde următórele:
1. «Originea articulilor alăturate la epistolia Patriarhilor răsăritenĭ cătră biserica Anglicană.» . . . . F. 1
2. «Epistolia Patriarhilor Catoliceĭ bisericĭ de răsărit pentru credinţa ortodocsă.» . . . . » 11
3. «Dialogurĭ intre un cercătoriŭ şi un încredinţat. — Despre ortodocsia creştină » . . . . » 52
4. «Ecstractŭ din epistolia circulară a luĭ Fotie Patriarhul de Constantinopol cătră scaunele Patriarhale de Răsărit, adică cătră cel de Alecsandria şi cătră cia-lalţí.» . . . . » 147
5. «Papa Pius IX, cătră răsăritenĭ.» . . . . » 159

. «Epistolie circulară a unia sfinte icumenice şi apostolice bisericĭ ră toţĭ ortodocsiĭ. — In Constantinopol în tipografia Patriarhală a. 8.» . . . . F. 171

No. 72.

n-4°. — 159 foĭ. — Secol. XIX. — Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec. 'cris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

Cuvinte rostite la diverse serbătorĭ [de Episcopul Melchisedec].

'e fóea de la sfârşit se află data următóre:

«1854 Maĭ 29.»

'olumul cuprinde următórele:

No. 73.

n-4°. — 159 foĭ. — Secol. XIX. — Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec. 'cris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

«Întroducere speţială în cărţile Nouluĭ Aşăzămăntŭ» şi «Arheologia biblică» [de Episcopul Melchisedec].

'olumul cuprinde următórele:

No. 74.

In 4°. — 142 foĭ. — Secol. XIX. — Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec. Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

Patrologia sau lecţiĭ despre sfinţiĭ părinţĭ, dascaliĭ bisericeĭ şi scriitoriĭ bisericeştĭ [de Episcopul Melchisedec].

Volumul are următorul cuprins:

No. 75.

In 4°.—232 foĭ.—Secol. XIX. — Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec. Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ.

«Disertaţiunĭ, predice, cuvîntărĭ funebre, articole şi alte scrie unele compuse, altele traduse de Archimandritul Melchisedec —

Volumul cuprinde următórele:

1. «Lipsa de preoţĭ în patria nóstră.» (Compus de Archimandr. Melchisedec şi publicat în foiletonul Zimbruluĭ, No. 47 din 10 Dec. 1855). F.
2. «Cuvîntŭ la primirea în stăpânirea Moldoveĭ a părţeĭ din Basarabia redată Principatuluĭ nostru prin tractatul de Parisŭ.» (Archimandr. Melchisedec, 1857 Fevruarie.) . . . . » 1
3. «Cuvănt la Duminica de la Luca.» (Compus de Archimandr. Melchisedec, şi rostit în catedrala Episcopieĭ de Huşĭ, 1856) . . . . » 1
4. «Cuvăntŭ la Duminica 14-a de la Luca.» (Compus de Arch. Melchisedec şi rostit în catedrala Episcopieĭ de Huşĭ, 1856). . . . . . » 2
5. «Cuvănt la intrarea în biserică a sfinteĭ fecĭoare.» (Compus şi rostit de Archimandr. Melchisedec, rectorul seminar. de Huşĭ, în catedrala Episcopieĭ de Huşĭ, 1856). . . . . » 32
6. «Cuvănt la Duminica V-a a mar. Postŭ.—De pr. sf. Mitrop. Filaret al Moscveĭ.» Tradus de Archim. Melchisedec. Huşiĭ 1857. Mart. 21. . . . . » 40
7. «Cuvănt la Duminica a IV-a a Postuluĭ mare. De prea sfinţitul Filaret, Mitropolitul Moscveĭ. — Tradus de Arch. Melchisedec, 1857 Mart. 11. Huşiĭ. . . . . » 48
8. «Cuvîntŭ la lacrămile icóneĭ Maĭceĭ D-luĭ din Monast. Socola. Arhimandr. Melhisedec. Transcris la 1855 Dechemvrie 24. Socola.» . » 56
9. «Cuvănt în Duminica ortodocsieĭ, la închinarea sfintelor icóne.» Archimandr. Melchisedec, 1855. Socola. . . . . » 63
10. «Cuvănt funebru.» (Rostit în anul 1857 în Iaşĭ, în biserica sf. Nicolai din Muntenime, la înmormăntarea Vorniculuĭ Vasilie Pogor. —Archimandr. Melchisedec, atuncĭ deputat la Divanul Ad-hoc.) . . » 71
11. «Se samănă întru stricăcĭune, scula-se-va întru nestricăcĭune, se samănă întru necinste, scula-se-va întru mărire; se samănă întru slăbăcĭune, scula-se-va întru putere, cap. 15, 42—44.» (1857 Dechemvr. 27. Huşĭ, la răposarea D-eĭ Rocsandra soţia negoţitorĭuluĭ Zaharia, ctitorul bisericeĭ sf. Nicolaĭ din acea politie) . . . . » 84
12. «Cuvênt funebru la înmormêntarea Episcopuluĭ de Huşĭ Meletie Istrati, reposat la 1 August 1857. Rostit de Archimandritul Melchisedec, rectorul Seminariuluĭ de Huşĭ. Cine este omul, carele să fie viŭ şi să nu vază moartea? (Ps. 88, 47).» . . . . » 85
13 «Zis-aŭ Iisus: Eu sănt învierea şi viaţa, cel ce crede întru mine, de va şi muri, viŭ va fi.» (Ioan XI, 28).» (1858 Vasluiŭ) . . » 91
14. «Toate sănt deşertăcĭunĭ cele omeneştĭ, căte nu rămân după moarte.» (1858 Huşĭ). . . . . » 97
15. «Jărtvă pentru unirea Principatelorŭ.» . . . . » 104

No. 76.

In-8° şi in-4°.—1+81 foĭ.—Secol. XIX.—Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec Scris pe hârtie de acelaşĭ. In text se află maĭ multe ştersăturĭ şi adaosurĭ. Pe fóea dinaintea textuluĭ are titlul:

«Filosofiea natureĭ.—1845 April 9.» [de Episcopul Melchisedec]. Scrierea împărţită în 18 paragrafĭ.

La sfârşit (f. 81) se află următórea însemnare:

«Sfârşitul filosofieĭ natureĭ, care s'au început la April 1 şi s'au sfârşit la April 5.—1845.»

No. 77.

In-4°. — Foĭ 452. — Secol. XIX. — Dăruit de Ion Ghica la 11 Dec. 1876. Pe dosul legăturiĭ: **Bălcescu 1.**

«Românĭĭ supt Mihaiŭ Voevod Vitéjul» *(sic)*, de Nicolae Bălcescu. Manuscriptul autograt al autoruluĭ — întâia redacţiune — scris pe unele locurĭ cu creionul.

Textul publicat de A. Odobescu în *Revista Română*, 1861, p. 89 şi urm., 1862, p. 83 şi urm., 1863, p. 81 şi urm.; în volumul *Istoria Românilor sub*

Michaiŭ Vodă Vitézul urmată de scrierĭ diverse de Nicolae Bălcescu. Publicate de pre deciziunea Societăţeĭ Academieĭ Române şi însoţite cu o precuvêntare şi note de A. I. Odobescu. Bucurescĭ, typografia Societăţeĭ Academice Române (Laboratoriĭ românĭ) 19, strada Academieĭ, 19 — 1878. — *Ediţiunea II*, Bucurescĭ 1887.

Volumul cuprinde:

No. 78.

In-folio mic. — Foĭ 308. — Secol. XIX. — Dăruit de de Ion Ghica la [illegible] Dec. 1876.

Pe dosul legăturiĭ: **Bălcescu 2.**

Româniĭ subt Mihaiŭ Voevod Vitézul, de Nicolae Bălcescu. — Manuscriptul original al autoruluĭ, avênd unele părţĭ prescrise de altul şi îndreptate saŭ schimbate de dînsul.

Textul publicat de A. Odobescu în *Revista Română*, 1862, p. 588 şi urm. = în volumul citat la No. 77.

Volumul cuprinde:

No. 79.

In-4° şi in-folio mic. - Foĭ 247. — Secol. XIX. — Dăruit de Ion Ghica la 11 Dec. 1876.

Pe dosul legăturiĭ: **Bălcescu 3.**

Româniĭ subt Mihaiŭ Vodă Vitézul, de Nicolae Bălcescu. — Manuscriptul original al autoruluĭ, în parte prescris de el însuşĭ şi modificat.

Textul publicat de A. Odobescu în *Revista Română*, 1861 şi 1862, şi în volumul citat la No. 77.

Volumul cuprinde:

No. 80.

In-folio şi in-4°. — Foi 361. — Secol. XIX. — Dăruit de Ion Ghica la 11 Dec. 1876.

Pe dosul legăturii: Bălcescu 4.

Câteva scrieri originale de N. Bălcescu; mai multe extracte privitóre la istoria Românilor în epoca lui Mihaiŭ Voevod coate din mai mulţi istorici străini, cele mai multe scrise de . Bălcescu, iar câteva copiate de alte persóne.

Cuprinsul volumului este următorul:

17. «Cartea V — Mirislo. Iulie 1600 — Ianuarie 1601, I.»
Titlu șters.
«Note din: La vieille Pologne par Charles Forster. Paris 1839, in-4°.» . . . . F. 137
18. «Jurămîntul luĭ Mihaĭ Impěratuluĭ.». . . . . » 137v.-138
19. «Din Baltazar Guerrin. 1594.». . . . . » 139—140
20. «Histoire du Royaume de Hongrie... Par Balthasar Guerrin... A Nancy, l'an 1604.» . . . . » 141—160
21. «Bayle (Pierre), Dictionnaire historique et critique. Roterdam 1697, in-folio. Tomes 6.» — (**Fără extracte**).
Historicae Relationis continuatio par (*sic*) Jacobum Francum. Francofort, in-4°, anul 1596—97—98, etc.». . . . . » 161—164
22. «Note din Valter» . . . . » 165—174
23. «Bisselie» . . . . F. 175—179, 181—194
24. «Wiquefort. L'ambassadeur oder Staats-Bothschaffter und dessen hohe fonction, etc. 1682. Francfort, in-4°.» . . . . F. 1[illegible]
25. «Lorichianus». . . . . » 1[illegible]
26. «Giorgio Tomasi, Delle guerre et rivolgimenti del Regno d'Ungaria, etc.» . . . . » 196—2[illegible]
27. «Frachetta, orația I compară pe Sigismund (Bathori) cu Alexandru», etc.» . . . . » 205v.-2[illegible]
28. «Reusner, Epist. Turcicarum. Partea II.» . . . . » 208—2[illegible]
29. «Katona.». . . . . » 213—2[illegible]
30. «Note din C. Campana, Historie del Mondo.» . . . . . . » 220—2[illegible]
31. «Les Guerres qui ont été suscitées en Moldavie et les Révoltes en Valachie. — Extraits des Mémoires du Naime-Effendi. (Vol. I, page 55, édition Skutator)» . . . . » 226—2[illegible]
32. «Les guerres avec les Tartares, les Valaques et les Kosaques, ainsi que les suscitations ourdies par la maison de Raguse.» Extraits faits de l'ouvrage de I. U. Niemcewicz intitulé: «Dzieje panovania Zygmunta III-go» . . . . » 238—259
33. «Ollat. T. I.». . . . . » 260—263
34. «La giornata di Giorgio Basta contra Michele Vaivoda di Valacchia, li 18. di Settembre 1600, con i successi del medesmo anno, doppo la bataglia in Transilvania. Descritta da Achille Tarducci.» . . . . » 264—275
35. «Giovani Botero.» . . . . » 276—278
36. «Doglioni, Del Theatro de Prencipi. T. II.» . . . . » 278—279
37. Notă biografică și bibliografică despre: «Jean Sarius (?) Zamoyski grand chancelier de Pologne....» . . . . » 280—281
38. «Życia sławnych Polakow (Viața slăviților Polonĭ). Tom. II....» » 282
39. «507 (?). Comm.» Extract saŭ copie de pe o scriere nenumită. Incepênd cu: «Bartolomée Pecz ainsi reçu apporta au Vaivode au nom de César des présents précieux,....». . . . . . » 283—293
40. «Dupe Catalogul luĭ Szechenyi (catalogul Bibliothecae Hungariae).» . . . . » 294
41. «Despre cărțile cercetate.» . . . . » 295—296
42. «Lista scrierilor pentru istoria luĭ Mihaĭ VV. Vitéjul» *(sic)*. » 298

43. Liste de scrierĭ istorice, începĕnd cu: «M. ab Isselt, Amorf. storia sui temporis....» . . . . F. 299—316
44. «Asupra istorieĭ luĭ Rodolphe II Imp.» Listă de scrierĭ orice . . . . » 317—318
45. Portretele reproduse în creion după gravurĭ. Michaiŭ-Vizul, Andreas Bathori, Sinan-Paşa 319, 320, 322
46. Vederĭ de bătăliĭ reproduse în creion după gravurĭ. . . 321, 323, 325
47. Notă despre un portret al luĭ Michaiŭ Vodă, scrisă de . Odobescu. . . . . F. 326
48. Plan şi explicaţia unuĭ câmp de bătae, făcut de N. Bălescu. . . . . » 327
49. Instrucţiĭ scrise de N. Bălcescu, cum să i se adune cunosnţele topografice despre bătăliile luĭ Michaiŭ Vodă . . . . . » 328—333
50. «Răsvan Vodă, fragment tras dintr'o scriere istorică intitulată: *Românii supt Mihaĭ Voevod Vitéjul*» *(sic)* . . . . » 334—350
51. «Româniĭ sub Mihaĭ Voevod Vitéjul *(sic)*. — Cartea întâĭ. bertatea naţională — 1593—1595 Aprilie.» Cap. I . . . . » 355—356
52. Fragment (foile 26—30) dintr'o scriere autografă de N. lcescu, începĕnd cu: «VIII. Capetele acestuĭ tractat eraŭ astea:....» . . . . » 357—361

No. 81.

In-4°. — Foĭ 225. — Secol. XIX. — Dăruit de Ion Ghica la 11 Dec. 1876. Pe dosul legăturiĭ: **Bălcescu 5.**

Note istorice originale saŭ extrase din diferiţĭ autorĭ, note ibliografice şi chronologice pentru istoria epoceĭ luĭ Michaiŭ itézul, — adunate şi scrise aprópe tóte de N. Bălcescu.

Volumul cuprinde:

1. Note istorice scrise de N. Bălcescu şi altul cu creionul . F. 2
2. «Rumîniĭ *(sic)* supt Mihaiŭ Voevod Vitéjul *(sic)* de Nilae Bălcescu.» Planul întocmiriĭ scrieriĭ pentru publicare în uĕ volume. . . . . » 2v.—3
3. Note bibliografice . F. 3v.—6v., 15v., 16, 52—56, 58v., 59, 62, 88—89v., 114
4. Însemnarea: «Minutele în care scriŭ sunt fórte pline de nar şi întristare...» . . . . » 7
5. Însemnărĭ istorice diverse . . . . F. 7v.—15, 17—18
6. «Ioannis Bisselii è Societate Iesu, Aetatis notrae gestorum ninentium Medulla Historica per aliquod septenia digesta — eptenium I — Ab anno M.DC.I usque ad annum M.DC.VII. clusive. Ambergae. Anno M.DCC.XXIX. 3 vol. in-8°.» — Exact despre Michaiŭ Voevod. . . . . F. 19—48
7. Tabelă de corespondenţa lunilor mahometane cu cele eştine . . . . » 49v.
8. «Note din Hamer *(sic)*. I, II.» . . . . » 49v.—50
9. «Însemnărĭ din Tableau de la Pologne ancienne et mo-

derne par Malte Brun, refondue et augmentée par Léonard Chodzko. Paris 1830, In-8°, 2 vol.» . . . . F. 51v.
10. «Scrierile privitoare la Istoria luĭ Mihaiu VV.Vitézul.» (1—28). » 57—58 r.
11. Frase românescĭ și francese, adunate probabil ca modele de stil, ca maxime istorice . . . . 58 v., 62v.—65, 104v. — 106, 107 v. - 111.
12. «Din *Iansonii*: Mundus Furiosus.» . . . . » 60 r.
13. «Epigrama in ejusdem Palatini effigiem Tervisi ab Autore scriptum et dedicatum.» . . . . » 60 v.
14. «Portretul luĭ Mich. după Valther.» . . . . » 61 r.
15. Notiță autografă de N. Bălcescu, începênd cu: «Dar unde este Mihaĭ Vitéjul *(sic)* acum . . . .» . . . . » 61 v.
16. Două extrase istorice despre Turcĭ . . . . » 66
17. «Lista scrierilor pentru alcătuirea istorieĭ luĭ Mihaĭ VV. Vitéjul» *(sic)*. . . . . » 67—82
18. «Lit. B. Urmare din Historia Panoniae de Artur, etc.» . . » 83—87
19. «(A) Urmare din Historia Panoniae a luĭ Artur Dantiscani.» » 90—98
20. «Historia Chronologica Pannoniae. Res per Hungariam et Transylvaniam . . . . . bello gestas . . . . Ad annum M.D.CVII continuata et deducta studio et opera *M. Gotardi Arthur Dantiscani* . . . . Francofurti, Anno M.D.CVII.». . . . . » 98—103
21. *Jacobus Luccari*. Annali di Bansa, 1505 Veneția, in-4°.». . » 104
22. «Portrait de l'Empereur Rodolphe II (Histoire de la guerre de trente ans par Schiller, traduite en français. Paris, 1846, p. 23.» » 107
23. «Note din Histoire générale de Pologne d'après les anciens historiens. 2 vol. Paris 1834.» (2 foĭ legate cu marginea de sus în jos) » 112—113
24. Traducere francesă (nu este scrisă de Bălcescu) din *Românii subt Michaiŭ Vodă Vitézul de N. Bălcescu*, cartea IV, cap. VII—XXXIX și resumat din câte-va părțĭ următóre . . . . . . » 115—224
25. Corespondența lunilor mahometane cu cele creștine din 1594 . . . . » 225

No. 82.

In-8°, in-4°, și in-folio. — Foĭ 462. — Secol. XIX. — Dăruit de Ion Ghica la 11 Dec. 1876.

Pe dosul legăturiĭ: **Bălcescu 6**.

Manuscripte diferite ale luĭ N. Bălcescu: scrierĭ originale saŭ străine, autografe saŭ copiate.

Volumul cuprinde următórele:

1. «I. Reforma soțială la Românĭ.» (Autograf de N. Bălcescu). F. 1—166
2. «Reforma socială la Românĭ.» (Copie de altă mână, cu puține corecturĭ făcute de N. Bălcescu) . . . . » 167—284
3. Scriere fără titlu, începênd cu: «Petutindinea pe unde servagiul sau munca obligată se menținură, . . .» (Copie de altă mână, cu schimbărĭ de N. Bălcescu) . . . . » 285—296
4. «Proiect pentru reorganisația dorobanților județelor.» (Autograf de N. Bălcescu). » 297—302

Scriam aceste rînduri în anul 1847.» Pe dos o însemnare de conversiunea lunilor turcescî în ale ereî creştine, 1595 . . . . F. 445

23. Act original: «Astăzî 28 Noemvrie [1848] emigraţia din Paris adunându-se în sala seanţelor au ales o comisie alcătuită de treî persoane şi anume : D. Ioan Voinescu, D. Dimitrie Bolintinianu, D. Grigorie Marghiloman, cu misie de a lua socotelile de la toţî aceia din emigraţî ce vor fi avut banî publicî...» (14 subscrierî). . . . . » 446

24. «Copie din scrisórea Bălcesculuî, din 28/16 Decemvrie 1848, Belgrad,» — «6 Ianuarie 1849, Belgrad,» — «15 Fevruarie, Atena,» — «8 Martie, Constantinopol,» — «$^{24}/_{12}$ Martie 1849, Constantinopol,» — «5 Aprilie 1849, Constantinopol,» — «$^{13}/_{1}$ Aprilie, Constantinopol.» . . . . » 448–451

25. «La Russie, sommée par l'Angleterre, s'est enfin décidée à retirer ses troupes des principautés danubiennes. Roumains!» Proclamaţie în limba francesă subscrisă de «D. Bolintineano,» cu data: «Ce 30 Mai 1851, Paris.» Fóe volantă tipărită . . . . » 452

26. Doue scrisorî autografe de N. Bălcescu către doue persóne, cărora le ḑice: «Excellence.» . . . . » 453–454

27. «Români nu sântu Comunişci», subscrisă de I. Ionescu. . » 455–461

28. Scrisóre autografă de N. Bălcescu către o persónă, căreia îî ḑice: «Milord», cu data: «Paris 15 Juin 1850.» . . . . » 642

No. 83.

In-folio mic. — Foî 17. — Secol. XVIII. — A fost al luî M. Kogălniceanu; dăruit de Ministeriul Instr. publ. la 30 Iulie 1882, adr. No. 9.769.

Scris de acelaşî; iniţialele cu roşu.

Pe fóea 1 titlul :

«Vama ce maré precum s'au aşezat să să ĭa scoţându-să din testamentul vămiĭ cel vechĭu.» Exemplar întărit cu pecetea mică domnéscă la sfîrşit — purtând anul «1761» — şi cu «Procit. Vel Vist.»

		Foile
Numele obiectelor şi materiilor supuse la vamă aşezate în ordine alfabetică.		1–13
«Alte tocmele a Cazacliilor carele vin din sus şi trecu în gĭos şi nu dezlĭagă aĭce în târgu, şi a celor ce duc negoţ de rumele în ţara Căzăcĭască, şi ĭarăş nu dezlĭagă aĭce, şi a Lipscanilor ce trecu, şi a celor ce dezlĭagă aĭce, şi a Lehliilor ce trec săftienî de Erbikir şi alte negoaţe ce trec de aĭce şi nu dezlĭagă.».		13–15
«Pentru vite, caî, epe, oĭ, capri, ce vor cumpăra neguţătorii pre la târguri sau pen ţară, unde să vor afla să să vămuĭască pe obiceĭu, după cum arată fieşte care la rândul eĭ.»		15 v.
«Toată cĭara, miĭare», etc.		»
«Pentru marfa ce să va afla la drum la înplinire anului». . .		16 r.

No. 84.

In-folio. — 443 foĭ. — Secol. XVIII. — Dăruit de Prof. P. Gârboviceanu, la 31 Maiŭ 1896.

Scris pe hârtie, în două colóne, de aceeaşĭ mână, afară de câte-va foĭ. — Titlurile şi literele iniţiale de la începutul fraselor sunt scrise cu roşu. La sfîrşit lipsesc maĭ multe foĭ.

Pe fóea 1-ia are următorul titlu:

«Tălcuire pre scurtŭ a Psalmilor luĭ Davidŭ, adunată de mulţĭ dascali aĭ bisériciĭ, însuflaţĭ de Dumnezeu, şi pentru aciasta s'au pus aicĭ, ca să poată cetitoriul întru dânsa a ceti aciasta maĭ pre largŭ, care întru tălcuiré Psalmilor celor puşĭ înnainte între liniĭle, adecă dungile în dreptul părţilor stihurilor la listurĭ nu ară încăpută de săvârşit.»

Volumul cuprinde:

	Foile
1. «Tălcuire pre scurtŭ a Psalmilor luĭ Davidŭ....»	1—273
2. «Tâlmăciré a Sfintei şi Dumnezăeştiĭ Liturghiĭ, şi cercetaré celor ce vor să să hirotoneséscă.» . .	277—397
3. «Preoţiĭa.»	401—433

3. «Adeverinţa legiĭ creştineştĭ, mărturisită de nepriĭateniĭ şi vrăjmaşiĭ eĭ, adecă învăţătura luĭ Rabin Samoil Jidovul, care arată greşalele Ovréilor după légé luĭ Moisi, şi după nădéjdé ce o aŭ de veniré Mesiĭ. În'âĭu tălmăcită de pe limba hărăpéscă în limba latinéscă, de *(loc alb)* Bolhomine şpaniolul, în anul 1339 în zilele luĭ Venedictŭ al 11 Papă al Romeĭ, în Veneţiĭa. Iar Jidoviĭ aflând aŭ răscumpărat dintr'acéste cărţĭ câte au putut găsi, ca să le arză, şi apoĭ la cetaté Maţerat a doao oră s'au tipărit de pe limba latinéscă pre limba leşască, de părintele Iacov Radlinskiĭ al pré sfinteĭ theologhiĭ dascal, la anul 1733, la Lublin. Iar acuma s'au tâlmăcit din limba leşască pre limba rumânéscă de Dima pisariul, şi alcătuite cuvintele de Costandin Lupoĭanul, în zilele Măriеĭ sale pré înnălţatuluĭ Domnŭ Ioan Costandin Nicolae Vvd într'al doilé domnie a scaunuluĭ Moldoviĭ, în anul al 11-lé a Domnieĭ sale, la

anul 1742. Dovăzile aceştiĭ cărţĭ au dat Iulian de Ilarius doftorul legilor şi canonicul Episcopiĭ Maţeratuluĭ, Amvrosie Spetaĭa logofătul apostolicesc şi Episcop Maţeratuluĭ, Iacov Franţiscul de Amizĭ, al legilor, al filosofieĭ şi al theologhiĭ dascal, Raimundus de la Oreto Egumenul mănăstiriĭ Duminicanilor, Ioan Mariĭa Zegleg svétnicul Mitropolituluĭ al Papăĭ, Daniil Iosif al Pragăĭ pro Episcop, Andreĭ Truskiĭ pro Episcop de la Premiliĭa, Stanislav Stempcovski Egumenul călugărilor ce sănt la sfăntul mormânt la Ierusalim.» . . . . » 435—443 Foile

In volum se află insemnările următóre:

Fóea 30 v. «A popeĭ Buniĭ ot Bucureştĭ ot mah. Săpunarilor, 7263 (1755) Ghenarie 25 dni.»

«Popa Bune Dionisiev erm. ot Căldăroşanĭ.»

Pe faţa din lăuntru a scórteĭ dela sfirşit:

«† Cetiĭu acéstă sfântă şi dumnezeĭască carte puţintel, de care lucru foarte bune doftoriĭ are înlăuntru, pentru boala sufletuluĭ, adică căndu să va bolnăvi sufletulu.»

No. 85.

In-folio. — Secol. XVII (1646). — Foĭ 442; volumul întreg este format din 58 caiete de 8 foĭ; caietele sint numerotate pe marginea de jos a întâieĭ şi ultimeĭ feţe; lipsesc foile 1—2 din caietul 1, 5 foĭ din caietul 21, caietul 22 întreg, 1 fóe din caietul 23, 2 foĭ din caietul 34, 4 foĭ din caietul 50, 2 foĭ din caietul 55, iar caietul 58 are 2 foĭ maĭ mult. — Dela mănăstirea Agapia, dăruit de Ministeriul Instr. publ. la 6 Iulie 1883, adr. No. 2115.

Scris pe hârtie cu semiuncială de Costandin Diĭacul din satul Vindăoni: până la f. 326; de acolo scrisórea este puţin cursivă, înse de acelaşĭ scriitor. Titlurile, însemnarea capetelor, iniţialele la începutul fraselor saŭ grupurilor de cuvinte slave şi românescĭ sint scrise cu roşu.

Volumul cuprinde:

Faptele şi Epistolele Apostolilor în limbile slavă şi română; text întocmit aşa că fie-care proposiţiune saŭ grupare de cuvinte sînt scrise slavonesce şi urmate de traducerea românéscă. Textul întreg este împărţit în 335 zacéle (capete) şi începe la *Faptele* I, 19.

Pe fóea 326 v. scriitorul a scris:

Азь недостойнїи и многогрѣшнїи Костантин дїакоул ѿ село Винджѡны. исписал дѡ зде ѿ дѣанїе апл҃ское дѡ два стѡ двадесѣт прѫвы х҃ иже четет на неж аще где бѫдет погрѣшил да исправлѣнте а не клънѣте. понеже бѣх млад оумѡм и не оукрѣплѣнь разоумѡм ꙗкоже и корабль влажса въ пѫчинахь мѡрскых:

зъ дни блгочьстиваго Іѡан Басилїє Боєвод. Бъ лѣт ,з рнд: —»

Adecă: «Eŭ nedestoinicul şi mult păcătosul Costantin Dĭa-
cul din satul Vindâoniĭ am scris până aci din *Faptele Apostolilor* până la 221, şi cine va ceti în ele, dacă voiŭ fi greşit undeva, să îndreptaţĭ şi să nu blestemaţĭ, fiind-că eram tînĕr la minte şi neîntărit cu judecată, ca corabia care plutesce pe întinderea mărilor. In ḑilele credinciosuluĭ Ioan Vasile Voevod, în anul 7154» (1646).

Pe f. 416 r. este scris:

«Дойнѣ пис Кѡстантинь дїак.» Până aci a scris Constantin diacul.

Pe marginile de jos ale foilor 1—5 se află scrisă următórea insemnare, al căreĭ început s'a perdut cu foile 1—2:

«. . . . deci Costantin ş'au loat carte, ĭar cu Gavrilie, daca — am ştiut că este a luĭ Parteniĭ, m'am pârât — cu popa Gligorce la părintele Mitropolitul — Ghedeon, şi l-am rămas pre [po]pa Gligorce şi ĭ-am — dat popiĭ 12 leĭ, cum ştiu toţi şi ştiţĭ — şi milostivirele voastre, şi au dus banii — Nil, ş'au dus carte. Milostivirele voastre n'aţi vrut să o plătiţ — ĭar eu o am răscumpărată-o. Eu ştiu că este a me, — decĭ sintu volnic să o dau cuĭ voĭ vre. Ş'au înblat atunce — vlet 7165 *(1657)* msţé *(luna)* Fev. 5 dni *(ḑile)*.»

Pe fóea 416 v. se află copiată scrisórea autografă a Domnitoruluĭ Cuza către Stariţa mânăstireĭ Agapia, când a visitat acea mânăstire, la 1863 Aprilie.

No. 86.

In folio. — Foĭ 444 (16 la început nenumerotate, 428 cu numerotaţia veche originală). Numerotarea este greşită: 159 este sărit, 169 este de două orĭ, foile 315—322 aŭ fost puse din greşélă între foile 306—307.

Secol. XVII. — Bibl. Scheiană.

Scris de acelaşĭ scriitor; iniţialele, titlurile, multe nume propriĭ şi alte cuvinte creḑute de scriitor cu deosebire însemnate — sînt scrise cu roşu. Deasupra titluluĭ de pe fóea 1 se află desemn în negru, roşu şi aur representând pe Isus Christos pe tron încunjurat de 6 serafimĭ, avênd la drépta pe Maica Domnuluĭ şi la stânga pe Ioan, deasupra cărora sînt archangheliĭ Michail şi Gavril; deasupra cuvîntuluĭ către cetitorĭ (f. 16 nepag.), la f. 102 şi 135 este câte un frontispiciu ornat în negru, roşu, verde, galben, iar pe dosul ultimeĭ foĭ nepaginate stema Cantacuzinescilor în aceleaşĭ colorĭ.

Legat în scórţe de lemn îmbrăcate cu piele; pe dosul legăturiĭ imprimat: **ХО̃НО̃ГРЇѲ** *(sic)*.

Multe foĭ — maĭ ales pe la început — aŭ fost stricate şi cârpite de legătorul de la 1842.

Pe fóea 1 are titlul:

«Hronografŭ den începutul lumi.»

Pe fóea 16 nepag. se află următorul *Cuvînt către cetitori*:

«Celor cetitori şi ascultâtori despre Dumnezâu tot binele pohtimă.

«Strângere noaâ să chĭamâ cartĭa acĭasta, întru care săntu scrisâ multe istoriĭ luate şi adunate de întru multe cărţĭ ce spune întru însâ, de la zădirĭa lumiĭ pănâ întru aiĭ ceştĭ maĭ de apoi de pre acmù, şi pentru împâraţiĭ creştineştĭ şi blagocĭăstivi cum au împârâţăt, şi pentru patriĭarşiĭ Ţarigraduluĭ pre rând care cum s'au cumpâtat viĭaţa şi scaunul, şi împâraţiĭ şi patriĭarşiĭ; aşiįderĭa spune şi pentru cum au luatu Turciĭ Ţarigradul dela înpăraţiĭ creştineştĭ, şi câtâ robie şi străcare au fâcut Turcei în Ţarigrad, şi apoi căţĭ împăraţĭ Turci au împârâţit pănâ precum anume scrişĭ şi izvodiţĭ de într'o carte ce sâ chĭamâ Turcogreţiĭa, care carte ĭaste scrisâ în linbâ Arâpascâ şi Turcĭascâ, cu slovele Greceştĭ; aşijderĭa maĭ ĭaste într'acĭastâ carte scrisâ şi despotaţiĭa svântuluĭ Selivestru Papa de Răm, când au avut pricinâ cu Zamvri Jidovul vrâjitorĭul şi cu alţi ...*rupt*... ce Jidovĭ învăţaţĭ şi cârtulari soţiĭle luĭ Zamvri ...*rupt*... scrie într'acĭastâ carte şi pentru cum să cade ...*rupt*... a ne închinarĭa svintelor icoane, şi în ce chip ...*rupt*... minuni svintele icoane; aşijderĭa maĭ ... *rupt*... carele au fâcut la împâraţiĭ creştini ... *rupt*... una dupâ alta, începăndu dela cĭa d ... *rupt*... pre urmâ, şi să chĭamâ cartĭa acĭas(ta) ... *rupt*... neşĭ va ceti multe istoriĭ şi lucrurĭ d ... *rupt*... spusâ acĭastâ carte de pre limbâ ... *rupt*... les Românĭascâ, scrisâ de ... *rupt*... şi plecatu tuturor Pâtraşco Danovicĭ, ce am fost odatâ suptu vlastiĭa luminatei şi blagocĭâstiviĭ Domnieĭ Moldoveĭ logofât al treilé, şi gramaticŭ de scrisoare Grecĭascâ, de ce am sâlitu şi am trudit de am scris acĭastâ carte la viĭaţa mĭa, pentru folosul tuturor, şi pentru sâ aĭbu şi eu ertare şi cuvântare bunâ despre toţĭ cariĭ vor ceti aicĭ într'acĭastâ carte, şi toţĭ aceştĭa să fie ertaţĭ despre Domnul Dumnezâu, şi despre mine greşnicul, aminŭ.»

Aicĭ urmézâ stema familieĭ Cantacuzino închisă într'un cerc înflorilat susţinut de doĭ leĭ, între iniţialele următóre scrise una sub alta cu roşu: ТКБѾЗ în stânga şi НКБМ͡Л în drépta.

«Pohvala dumi-sale Theodorŭ Cantacozino velicĭĭ Vistĭarnic.

«Pré cinstituluĭ, celuĭ cu frica luĭ Dumnezău cuprinsă, şi cu bun dar dăruit, şi den bun rod, cinstit şi luminat odrâslitu, dumnĭa luĭ gĭupânul Theodor Cantacozino marele Vistĭarnic ot

Moldavskoĭ zemli, despre putĭarnicul şi cel darnic de bunâtâţĭ, Dumnezâu toatâ bucurĭa şi sânâtatĭa pohtim.

«Létopisâţŭ den Grecie,
«Ce s'au scos pre Românie,
«Cu învăţâturĭ prĭa bune,
«Şi cu istoriĭ depline.
«Precum cerĭul şi pâmântul
«Fĭace Domnul cu cuvântul,
«Pi câte-s pre cĭastă lume,
«Toate le deplinî bine.
«Maĭ apoĭ fĭace şi omul,
«Şi-l închipuì ca Domnul,
«Voe ĭ-au dat să i sâ poatâ,
«Pespre zădirĭa luĭ toatâ;
«Ĭarâ pentru néscultare,
«Dĭade-l la pedĭapsâ mare,
«Şi-l scoasâ den raĭu afarâ,
«Să-ĭ fie vĭaţa amarâ.
«Şi dĭaciĭ fĭacerâ roadâ,
«Căt împlurâ lumĭa toatâ.
«Meşterşugurĭ învăţarâ,
«Şi de oşti sâ apucarâ;
«Râdicarâ împârâţii,
«Cine ţara luĭ să-şĭ ţii.
«Şi pânâ astăză tot face,
«Pentr'acĭasta ĭaste în pace.
«Şi ce s'au îâcut în lume,
«Toate aicĭa ţ-orŭ spune.»

Textul scrieriĭ se termină pe fóea ultimă 428 r., cu vorbele Кwнéцх да хвалнт ѧѣлꙋ гаꙅ».

Pe aceeaşĭ fóe 418 v. se află următórea însemnare scrisă de scriitorul volumuluĭ:

«Cu vrére Părinteluĭ şi cu agĭutorĭul fiĭuluĭ şi cu săvărşitul duhuluĭ svăntu, am scris acĭastă carte ce să chémă Létopisăţ cel împărătescu dela împărăţăĭa luĭ Theodosie cel mic, cu cheltuĭala dumi-sali gĭupânuluĭ Ion Eordachie Cantacozino snă Toader Eordachie vel vistérnic şi o am săvărşit după răpăosaré dumi-sale vistérniculuĭ, fiind cursul anilor dela Adam 7197, mesiţa Iun. 22, întru zileĭĭ luĭ Costantin Voevod, ce au fost dintru mila luĭ Dumnezău Domnu ţărăĭ Moldoveĭ, şi am scris eu neharnicul şi mult păcătos Gavril Diĭac ot Bălţăteştĭ, dela împărăţăĭa luĭ Theodosie înnainte am scris de o am săvărşit cu tot istovul, ce mă rog svinţilor părinţi şi dumi-lor voastre Gramaticĭ, cetind şi îndreptaţĭ, ĭar ... *rupt* ... păcătosul nu mă blăstămaţĭ, ca să îţĭ ertaţĭ de Domnul Dumnezeu ... *rupt* ... să fiĭ şi greşit ca un om cu trup pre multe locurĭ, ĭar dumné-voastră ... *rupt* ... şi pre mine mă prostiţĭ ca să fiţĭ ertaţĭ ohe amin.»

De desupt, pe hârtia cu care legătorul a cârpit fóea, se află următórea însemnare:

«La vlet 7241 Sept. singur dentru sini îndemnat Domnul nostru luminat Gligoriĭ Ghica Vod, ca să vază scaonul bătrăn, al Domnilor, unde este cetate Suceviĭ maĭ mult pentru svin-

tele mănăstirĭ, citind Mărie sa honogravul țărăĭ, și auzind că sint la aciste părțĭ de sus, purci-s'au cu toată curte Măriĭ sali între cariĭ era și boerĭ marĭ Costandin Costachi vel Logofăt, Ion Niculci vel Vornic, Sandul Sturza Hetman, și au mersu la Roman, la Nĭamțu și la citate în Bae, la Slatina mănăstiri, și Lunĭ Sept. 11 au mas la mini în Horodnicenĭ, și a doa zi m'au făcut vornic în Câmpul Lungu, și au purcis în Dragomirna și în Sucĭavă di au văzut citate și alte toate, și cu cheltuĭala Măriĭ sale m'au pus pitrop să copăr bisirica gospod ce este în mijlocul tărguluĭ, în numile sfântuluĭ mari mucenicu Dimitrie.» «Șerban Cant. biv. vel Med.»

Pe dosul foeĭ 147 v.—Intr'un spațiŭ pătrat lăsat alb de scriitorul volumuluĭ — se află nota următóre:

«Această hronologhie scrisă de Patrașco Danoviĭ — cu dreptul să poate prețui ca o antică română — fiind că numaĭ de când s'aŭ isprăvit de mano-scris de câtră Gavriil Dieaco sînt 150 anĭ; prin urmarea acest manuscris este cel maĭ antic din câte am văzut în lumea Românilor.

«N. Istrati. 1838.»

Pe dosul foeĭ 15 nepag. de la început se află scris:

«Acĭastă carte ce să chiamă honografŭ, fiind-că mi-au dat-o milostivul Dumnezeu, am legat-o, am cărpit-o, după cum să vedi, am scris și eu aicé cu lacrămi, mă rog ca să mă pominițŭ și pre mine păcătoasa și nevrednica Olimbiada Shim. Heréscă, nepoată Arhereului Dositheĭu Herescul ce au fostŭ la Rădăuți, și Starițŭ S. M. Varaticul, care au fostŭ din început până acum, 1842.»

Pe aceeașĭ pagină, deasupra noteĭ precedente, se află scris:

«Din Biblioteca mea de la Rotopăneștĭ. 1846. — N. Istrati.»

Pe fóea 1-a este scris iar numele «N. Istrati.»

Volumul are cuprinsul următor:

	Foile
«23. — Pentru priïatenii învăţătură.»	426
«24. — Pentru beţăïa învăţătură.».	426 v.
«25. — Pentru prietenşuggul priïatenuluï invăţătură.»	»
«26. — Pentru avuţăïa и̂ влагонмство.»	427
«27. — . . . . . . ѡтрѫпѣнїє, adecă pentru îngăduiré şi blândéţăle.»	427 v.
«28. — Pentru agrăiré direptu ş'altă învăţătură.»	»
«29. — Pentru nacïalnicii cum trebue să'şï ţăe cineşï slujba sa învăţăturï.»	428

No. 87.

«In-folio. — Foï 210. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
Pe dosul legăturiï titlul:

«Miscellanea MSS. Scheia.»

Volumul este format din următórele deosebite scrierï legate împreună:

1. «Trecutul, rălile ţăriï şi lecuiria lor de K: T: boer d: n: şi Deputat—1859: Iulie 29.—Trecutul, rălile ţăreï şi lecuirea lor de K. T. Proprietarŭ mare şi Deputatŭ. Iaşiï Iulie 29, 1859.» .. Fóea 1—11, 20.

«Introducere.—După a me videre, ori ce lucru în lume are un scop şi purcede sau să face din o pricină, aşa dar, eu, ori ce voi zîce prin a me încercare de a arăta trecutulu, rălile ţării şi lecuiria lor, nu voi însămna atătă de cât un scop, pricinile răului şi a binelui — şi tot o dată silindu-mă cât voi pute a lămuri mai bine, că dacă cineva n'are mai întâi un scopu, nu cunoaşte pricinile unor răle de unde vin ş'a înbunătăţirilor de unde trebue să să înciapă, în zădar să face orï ce soïu de lucrare, fie aceia măcar şi cât de bună, căci toate lucrurile pe cât mintia me poate gïudeca, au o regulă de unde să să înciapă şi unde să să sfărşască, nu să păzăşte ace regulă naturală a fie cărue fapte, chestiïa s'încurcă şi mai tare şi puţînă speranţă rămâne despre o bună ispravă.

«Scopulu mieu să înţălege care este acum, şi fiindu că-l socot nevinovat, rogu pe ori care cetitor să mă erte de tot ce voi zîce prin a me scriere, ne căutând nici la răulu stil nici la lipsa unor ştiinţï mai înnalte.

«Inchinŭ cu toată supunerea acïastă mică cărticică Măririi Sale Alexandru Ion I, Domnu stăpânitor Prinţipatelor Unite, puind'o la picïoarele lui spre apărare. — Autorul.»

2. Scrisórea luï C. Teţcanu în privinţa tipăririï scrieriï sale intitulate «Trecutul, rălile ţăriï şi lecuiria lor». 1859 Avg. 15. Teţcaniï. . . . . . F. 2

	Foile
3. «Tableau abrégé de la culture des principales plantes.» .	12—18
4. «Tabelă de toate actele aflate în «România» (Catalogul maĭ ltor broşurĭ legate în volume).	22—38
5. Memoriu adresat «Domnilor Mandatarĭ a Camerii legĭuire,» în privinţa proiectuluĭ cestieĭ rurale, presentat de pute- executivă.	39—40
6. Bilet de îmmormîntare al Logofĕtuluĭ Răducanu Roset. Eşiĭ 4 Avgust 1838.	41
7. «Tălmăcire . . . Pentru verhovnoĭ sfat a oblastiĭ Basara- (— alcătuiré sfatuluĭ. În ce adevărată este scris cu însuş na Înpărăteştiĭ Sale Măriri: Să fie după acĭasta. S. Petre- g. Mart. 16 zile, anul 1820.»	42—43
8. Circulară către proprietariĭ de moşiĭ din cuprinsul ocoluluĭ et de sus Districtul Romanuluĭ, relativă la un ordin al Minis- uluĭ de Finance, pentru incassarea dărilor fonciare. — No. 5, 1860 August 30.	44
9. «Tabloŭ de veniturile şi cheltuelile comunilorŭ din Judeţulŭ nanŭ pe aniĭ 1865 şi 1866.»	46—53
0. Fragment din testamentul luĭ Sigismund II August Re- e Poloniеĭ (1548—1572). — *(In limba polonă)*	54—55
1. «Întrebările den parte Bocovinii şi răspunsurile den parte rilor, la anĭ 1782.»	56—63
2. Bibliografie.—Titlurĭ de cărţĭ latinescĭ, în ordine cronologică, aniĭ 1450—1517.	64—92
3. «Reghistru pentru toate scrisorile ci să slobod din partea ştiĭ cănţileriĭ în felurĭ di obiecti.».	93—107
4. Bibliografie	118—192
5. Compturĭ despre lucrărĭ de tâmplărie făcute la moşia eia pentru Dimitrie C. Sturza, din aniĭ 1872—75. *(In limba nană)*.	193—208

No. 88.

-folio. — Foĭ 44. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

e o bucată de hârtie lipită pe faţa legăturiĭ se află următorul titlu:

Catagrafie di toată averé casăĭ răposatuluĭ Hatman Costantin adi, mişcătoare şi nemişcătoare, câtă s'aŭ găsît dupi rânduiré tropieĭ. 1831 Septem. 25.»

Catagrafia» cuprinde următórele :

	Foile
Însămnare cum s'au găsăt veniturile casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman Cos- tin Paladi de cătră epitropie, după săvîrşiré sa din viaţă, care urmat la anul 1831 Maĭ 30, după contracturile ce au înfăţoşat po- riĭ supt iscălitura răp[osatu]luĭ Paladi. — 1831 Octv. 5.»	1
Hărtiĭ ce s'au găsit în scrinul fostuluĭ sameş a casăĭ pahr : Vasile r atingătoare de socotele de casa răp[osatu]luĭ Hatman Costantin adi. — 1831, Dechemv. 22.»	2

	Foile
Hârlăuluĭ, a casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman C. Paladi. 1832, Av-	
›	28 v.
;rafie de acareturile și producturile aflătoare în tîrgușorul	
›aeĭ din ţîn[utul] Cârligăturei, a casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman	
i. 1832, Avgust 25.»	29
;rafie de toate acareturile și producturile de pe moșiĭa Totoeștiĭ	
tul] Hârlăuluĭ, a Hatm[anulu]ĭ Paladi. 1832, Septemv. 28 » .	»
›turile și producturile aflătoare pe moșiĭa Ivoeștiĭ din ţîn[utul]	
›reĭ, a casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman Costantin Paladi. 1832, Sep-	
.»	30
·rafie de toate acareturile și producturile de pe moșiile Leţcaniĭ	
eniĭ din ţîn[utul] Eșiĭ, a casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman Costan-	
li. 1832, Avgust 27.»	».
·rafie de toate acareturile și producturile de pe moșiĭa Că-	
ţîn[utul] Suceviĭ, a casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman Costantin	
832, Septemv. 2.»	30 v.
rafiĭa robilor casăĭ de pe la toate moșiile de maĭ sus, cu	
›uririle cuviincĭoasă, să află trecute în osăbită condică a ca-	
pt No. 8, pe anul 1832.»	31
nare de baniĭ ce are a luà casa răp[osatu]luĭ Hatman Costan-	
i de la felĭurĭ de feţă, după dovezile ce s'au găsăt în hăr-	
. 1832 Ghenariĭ 10.»	32
nare de sîneturile și alte dovezĭ ce să înfăţoșază la epitropie	
creditoriĭ casăĭ răp[osatu]luĭ Hatman Costantin Paladi, după	
a făcută. 1831, Octomv. 1.»	33
iile casăĭ, câte s'au înfăţoșat până acum, după publicaţiĭa fă-	
›pitropie: bez dobânzăle sîneturilor, și bez alte datoriĭ, sau	
ce pot să să maĭ ivască de acum înnainte.»	37 v.
ĭ cu felĭurĭ de scrisorĭ, documenturĭ, găsite și adăogite de	
tropie maĭ în urmă, pe lângă opisul documenturilor făcut	
comisiĭa rînduită de epitropie la 1832, Apr. 1.»	38
ile de baniĭ ce s'au plătit dum-luĭ logof[ătulu]ĭ Costachi Can-	
nnainté hotărîreĭ hrisovuluĭ gospod.»	39 v
Ghenariĭ 13 zile. Socotĭala galbenilor capete și dobînzĭ ce	
› a luà dum-luĭ logft Costachi Cantacuzin de la casa răp[o-	
latman Costantin Paladi, potrivit cu înnaltul hrisov, din 1835,	
zile, și ce au plătit casa, cum și ce are a maĭ plăti.» . .	40 v
nenturile moșiilor care s'au dat în parté legatarilor, cuprinș	
răp[osatu]luĭ Scarlat Paladi.»	42
ĭastă condică în orighinal, precum s'au priimit de la ce maĭ	
›itropie, asăminé să și teslimarisăsc toate scrisorile și do-	
rile câte să atingu de averé aliasă viilor clironomĭ Luţica	
Paladi, cuprinsă în împărţala făcută de Divanurile apelative	
ropisire dum[ilor] sale noilor Epitropĭ cerșuţĭ de viiĭ cli-	
pentru care împreună cu aceli scrisorĭ și documenturĭ, s'au	
ĭastă condică dum[ilo]r sale noilor Epitropĭ.—(Urméză 6 sub-	
No. 1821: 1839. Mart: 20: zile.»	42 v.
, patru-zăcĭ și patru file să află într' acĭastă codică numera-	

Foile

risătă şi şnuruită: însă treĭ-zăcĭ şi opt scrisă, şi şasă nescrisă.— 1831, Septemv: 27. Eşii.» . . . . 44 v.

No. 89.

In-folio. — Foĭ 83. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Scrisorĭ şi acte oficiale şi private dintre aniĭ 1842—1852, privitóre la moşiile schituluĭ Hangu şi Topoliţa ale mânăstireĭ Văratecul, ţinute în arendă de Toderaşcu Balş.

Foile

No. 90.

In-folio. — Foĭ 74. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Adunare de documente copiate şi traduse privitóre la familia Hăjdăŭ, precum şi scrierĭ de Tadeu Hasdeu.

Volumul cuprinde următórele:

Foile

Pe fóea 1 se află următórea însemnare:

«N.-Bene. Ad cognoscendum annum mundi et reducendum ad annum Christi. supponatur Numerus 5508. anno mundi et subtrahatur — Summa ex subtractione est annus Xti. e. g.

«Annus mundi est 7324
«Subtrahat 5508
1816 Annus X-ti.»

No. 91.

In-folio. — Foĭ 7 şi pagine 453. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană. A fost a d-luĭ B. P. Hasdeŭ, care şi-a pus pecetea în céră roşie pe fóea albă de la început de lângă legătură şi a scris pe acea fóe: «Diplomatarium. — Ad Historiam Mold. — B. Petriczeico-Hazdau — No. 807 Bibliothecae — No. 39 Chartophylacii— », şi pe dosul eĭ: «Acquis le 7 Mai 1852, Hotin. BPH.»

Pe dosul legăturiĭ este imprimat următorul titlu:

«Condică de anaforale şi de hrisoavi.»

Volumul are cuprinsul arĕtat în următórea: «Scara de anaforale şi de hrisoave» pusă pe două foĭ la început, dar care aicĭ s'a completat.

No. 92.

In-folio. — Foĭ 31. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
Scris întreg de D. A. Sturdza.

Acte și corespondențe oficiale din 1855—7 privitóre la călcările teritoriuluĭ Moldoveĭ de Austriacĭ și la construirea rețeleĭ telegrafice în Moldova și legarea eĭ cu a Uniuniĭ telegrafice austro-germane.

Foile

1855 Martie 22. — «Jurnalŭ încheiatŭ în şeanţa domnească la... prin asistenţa... sfatuluĭ estraordinariŭ.» 30

No. 93.

In-folio. — 135 pagine. — Secol. XVIII. — Fost al luĭ C. Bolliac, cumpĕrat dela Elisa Pleşoianu prin St. Sihleanu, la 10 (22) Iunie 1894.

Pravile «cele ce sănt maĭ trebuincĭoase spre povaţa judecătorilor», scrise în limbile grecéscă şi românéscă şi publicate de Ioan Alexandru Ioan Ypsilant Vd. V... Domn şi oblăduitoriu a toată Ungrovlahia, sub titlul grecesc Συνταγμάτιον νομικόν, la Bucurescĭ (tipografia Mitropolieĭ), la 1780. Reprodusă de C. N. Brăiloiu grecesce şi românesce sub titlul *Pravilnicésca Condică* (Bucureştĭ 1841) şi numaĭ textul românesc în *Colecţiune de legĭ* etc. (Bucurescĭ 1867) pag. 763—840; iar de I. M. Bujoreanu în *Appendice la Collecţiunea de legiuirile vechĭ şi nouĭ*, vol. II (Bucurescĭ 1875) *D. Legiuirĭ vechĭ*, pag. 3—24.

Scrierea are următorul cuprins:

Fóea

No. 94.

-folio — Pagine 422. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
: o fóe dinaintea celor paginate titlul:

«1844 Iulii 12.

)ella enstrucţiilor înjghebată după ţercularnica Mariĭ Logo- din 31 Octomvriĭ trecut. No. 6787.»

ılumul cuprinde următórele acte din aniĭ 1844—1851 înşirate pe pagi- 407—411:

No. 95.

In-folio. — Foĭ 2 și 436 pagine. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Adunare de cărțĭ domnescĭ, chrisóve, anaforale de ale veliților boerĭ și de ale Mitropolituluĭ, cărțĭ sinodicescĭ și alte acte de stat din Moldova, din secoliĭ XVII—XIX, însemnate tóte în «Scară», pe paginele 431—434.

«S'au piscris di mini cel nici di o trébă om al d-saliĭ C. C. nuluĭ Ianacachi Marțăla, anumi Dimitrachĭ Borș, la aniĭ 1819 Maĭ 5.» — Pag. 416.

Pag.

— «Arzul ci s'au făcut cătră pre slăvitul Vizăr.» 381-385

1815 Noemvr. 5. «Anaforà cătră Mărie sa Vodă asupra poronci ci s'au arătat cu hotărăre neurnită pentru moşiilĭ di piste Prut, ca să să desfacă.» 385-390

1815 Decv. 7. «Ţădula gpod pentru rănduĭre dumi-salĭ vel Vornic Grigorie Ghica a fi nazir asupra menzilurilor ţăriĭ, arătăndu-să în ponturi urmare ce ari a păzi.» 391-393

— «Ponturile pentru lucru ci s'au socotit să lucreze ciĭ ce şed pi moşiile altora, după hotărăre hrisovuluĭ.» 393-396

— «Rănduĭala pripasurilor în ci chip să să urmezi.» 396-397

— «Mortasăpie în ci chip să să urmezi.» 397

— «Vinitul căntarĭului.» 397-398

— «Rănduĭala măsurilor.» 398-399

— «Brudina Dunării.» 399

— «Brudina Nistruluĭ.» 399-400

— «Brudina Prutuluĭ, a Săretĭuluĭ, a Moldovei, a Bistriţi ş'a Trotuşului.» 400

— «Ponturile pentru rănduĭala vătajălor di harabagiĭ ci au a să răndui pi la ţinuturi.» 400-401

— «Ponturi domneştĭ pentru urmare fiişti cărue dregătorĭu în slujba sa.» 401-409

— «Socotinţa pentru oareş cari agĭutorĭu a Ispravnicilor afară di lafă ca să să poată iconomisi, fără a să abati la catahrisis.» . 409-412

— «Carte gpd dişchisă în ponturi pentru urmare ci ari a păză Căpitanu ci să va orăndui la schele Sculeniĭ di cătră d-luĭ boerĭul nazăr a pocĭtilor întru ale păzăĭ marginiĭ.» 412-414

— «Cărţi ci să dau cănd să rănduesc Ispravnicĭ noĭ cătră Ispravnicul ci să rănduești.» 414

— «Cătră Ispravniciĭ ce să scoati.» 415

— «Cătră lăcuĭtori.» 415-416

1819 Iunĭ. «Carte din parte pre osfinţituluĭ Episcop Romanuluĭ şi din parte pre osfinţiĭ sale Mitropolitului cătră protopopi poroncitoare de pominire numilui pre înălţatuluĭ Domn pre la biserici.» 417

— «Boerii aleşĭ înpărţiţĭ pre la curţile înălţaţilor Domnĭ.» . . . 418

— «Străgare cătră pre o sfinţăe sa Mitropolitu şi cătră d-lor boerii ce alcătuescu sfatul oblăduirii acestuĭ pămînt al Moldovii.» 421-422

1829 Septvr. 2. «Pentru pace încheetă acum la Adriĭanopolĭ.» . . 423-426

— «Tălmăcire înpărătesculuĭ ferman sosit aice în oraşu Eşiĭ, la anul 1822 Iunĭ 9.» . . . . 427—430

În volum şi pe feţele din lăuntru ale scórţelor legăturiĭ se află următórele însemnări:

a) Pe scórţa dinainte a legăturiĭ:

«În Basarabia cele pentru ţărani.

Fălci

«18 Fruntaşul, şi fruntaş este acel ce are plugul luĭ.

«12 Mijlocaşul, şi mijlocaş este cel ce are 4 boi.

« 6 Codaşul, şi codaş este cel ce are 2 boĭ, şi cel ce nu are nimic.

«Astăzi la 27 a lunii lui Apr., a anului 1828, la 3 ciasuri de noapte, aflându-mă la satul Coşărniţa, în Basarabia, am luat înştiinţare că oştile Kesaro-Rosieneşti a trecut Prutul în Moldavie la 25 a însămnatei luni, noapte spre 26.»

b) Pe întâia fóe albă nepaginată:

«Din Focşăni păn în Sălistra sănt opt poşti, prin ţara Muntiniască, dial şi apă mari di trecut nu este, de căt treci prin tărgul Buzăului şi de acole prin tărgul Rămnicului Sărat şi în Sălistra.

«Din Sălistra păn la Bălcani 7 poşti, din care 3 căte 12 ciasuri, una noă, una zăci, şi alte doă de opt.

«De la poalele Bălcanului, şi până la ceia-laltă poşti iarăşi opt ciasuri, însă 2 suişul, 2 mergire pe podiş, 2 coborăşul, şi 2 păn la poşti de acole, de la poşti apoi şi păn în Ţarigrad mai sănt 9. .·. poşti mari, căte de 12 ciasuri.

Ciasuri păn în Ţarigrad:	
« 35.	Din Eşi păn în Focşăni.
« 32.	Din Focşăni păn în Sălistra.
« 71.	Din Sălistra păn la poalele Bălcanului.
« 8.	De la poalele Bălcanului păn de ceia parte.
«108.	De de ceia parte de Bălcani, şi păn în Ţarigrad.
«254.	

«Cai la pocite cu bani — căte 400=sute=5=sute.»

c) Pe fóea a doua albă nepaginată:

«Stare întăi a boerilor celor doisprăzeci a ţării Romăneşti.

«*Banu mari di Craiova*, mai marile giudicătoriu a ţării, şi apărătoriu hotarălor.

«*Logof. mari*, purtătoriu di grijă peceţii Domneşti, şi mai mari dregătoriu în trebile cele ocărmuitoari la pricinile bisericeşti.

«*Spat. cel mari*, mai marile al oştilor şi a poştilor.

«*Vist. cel mari*, mai marile purtătoriu di grijă pisti viniturile ţării.

«*Post. cel mari*, vichilul Domnului.

«*Clucer cel mari*, purtătoriul de grijă pisti lucrurile celi trebuincioase la războiu.

«*Vel Pahr*, dregătoriul vinului la masa Domniască.

«*Vel Stolnic*, mai marile pisti cuhni Domniască.

«*Vel Comis*, mai marile pisti grajdiul Domnesc.

«Boerii di stare al doilé

«*Vel Sărdar*, povăţuitoriul mazălilor şi mai marilor purtătoriu di grijă priste carăle taberii.

«*Aga*, mai înainte s'au chemat căpitan di vănători şi ave numai aciastă triabă, iar pre urmă s'au aşăzat dregătoriu di politii avănd supt povăţuira sa: 1980: di ostaşi di poliţii.

«*Vel Medcer*, purtătoriu di grijă pisti masa Domniască.

«*Vel Sluger*, purtătoriu di grijă pisti datul cărnii.

«*Vel Pitar*, purtătoriu di grijă pisti datul păinii.

«*Vel Armaş*, mai marile pisti ţăgani şi pisti închisorile politiei i pisti altelerii.

ᵓentru luare preslăvitei cetăţi Ţarigradului, care şi m s'au chemat, care s'au robit de Mohamet al doile, .e înpărat al Turcilor, la anul 1454.» 127

ıemnare despre învĕţătura lui Agathon filosoful din céta Pitagorii. 152

rţa dinainte a legăturii se află următórele însemnări :
Vineri Octomvrie în 12 séara *(sic)* am sosăt şi eu aice la Schitu , pe ploae şi sore *(sic)* ...? trecănd Săretiul pe la Brăteşti, ş'ace căt din Roman păn aice în 6 pol *(6 şi jumĕtate)* ciasuri.
l doilé anu după veniré Nemţilor şi Muscalilor în pământu Moldovii ıl după iarna cé cumplită, în 20 a lui Ghenari anul 1790, am mersu ɔă di-am ascultat slujba liturghiei fiind numai în giubeli.
ɡ. 154 se află scris : «Ce livre apartient à Mr. Aleco Vornavo.»

ᐧrţa de la sfârşit se află trei reţete de medicamente:
u friguri», «Pentru durere capului», «Reţătă pentru tusă.»

No. 97.

In-folio. — Foĭ 18. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Pe fața legăturiĭ este imprimat în litere aurite: «REGLEMENT DES É-COLES PUBLIQUES.»

Pe fóea 1 se află titlul:

«Reglement a shoalelor publice din Prinţipatul Moldovii. Sub auspiţile Pre În. Domn Mihail Grigoriu Sturza Vvd, întocmit de Epitropia îmvăţăturilor. Eşii 1838.»

Pe dosul foeĭ 1 se află următórea întărire domnéscă:

«După cercetare acestuĭ reglement speţial de epitropie învăţăturilor di 130 §§ întocmit pentru povăţuire ramului de învăţătură, încredinţăndu-ne că a sali dispoziţăi sănt sistimatici şi întemieti pe prinţipiile sfinteĭlor noastri relighii, precum potriviti cu trebuinţile de faţă a patrii noastri, întărim acest aşăzămănt în toată a sa cuprindiri, spre a fi întocmai urmat, cu aclasta însă că, dacă prin îndelungata sa puniri în lucrari s'ar discoperi de neapărat oari-cari alti prefaciri în priinţa luminării naţăonală, epitropiĭa să aibă a ne propuni acele măsuri spre a hotără celi de cuviinţă.

(Locul peceţiĭ gpod) «Vel Post. procit.

«No. 64. — 1838 Dechemvriĭ 31 zile.»

No. 98.

In-folio. — 62 pagine — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Pe scórţa dinainte a legăturiĭ se află scris titlul:

«Botoşanĭ 1825 — Condică de cărţĭ şi de fărmanurĭ tălmăcite.»

Volumul cuprinde următórele:

	Pag.
1. Cererea boerilor ţĕriĭ către Domn, spre a mijloci la locurile cuvenite, că să nu se strămute Mahmet Aga Beşléga din ţéră	1
2. Scrisóre din partea unuĭ prieten către Domn, arĕtându-ĭ mulţumirea ce simte pentru alegerea sa	2
3. Jalbă către Domn, pentru cerere de milă	3
4. «Răţetă pentru cernéla. 1825 Maĭ 14»	»
5. Scrisóre de felicitare pentru alegere la Domnie	4
6. Scrisóre către Cnézul Gheorghie Cantacozino, ca să nu maĭ stăruéscă pe lângă Moldovenĭ a se uni cu eteriştiĭ grecĭ, precum şi în privinţa jafurilor şi răpirilor comise de aceştia	5—8
7. Scrisóre către Beizadè, aducĕndu-ĭ urărĭ şi felicitărĭ pentru alegerea părinteluĭ seŭ la Domnie	9
8. Scrisóre către Beizadè, în privinţa alegeriĭ părinteluĭ sĕŭ la Domnie	9—10

No. 99.

In-folio. — Foĭ 2 şi pagine 369. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.
Legat frumos în piele verde peste tot şi cu multe florĭ imprimate cu aur.
Pe două foĭ nepaginate la început se aflâ de două orĭ următorul titlu:

«Reglementul Organic a Prinţipatuluĭ Moldoviĭ (Moldavvieĭ). — Eşiĭ.»

Pe pagina 1 se aflâ următórele:

«Mărire Sa Înpăratul, binevoind a poronci alcătuire unuĭ comitet într'adinsu de boerĭ Moldovenĭ şi Românĭ supt prezedenţie adivăratuluĭ sfetnic de stat Mincĭachi, spre a găti înbunătăţirile cerute de stare de acum a îmbe Prinţipaturilor, şi orânduind ca acest comitet să să înpartă în ramul moldovenesc şi românesc, fieşti cari supt prezedenţie sus adivăratuluĭ sfetnic de stat

noĭ Visternicul Costachi Cantacuzino, şi Vornic Mihail Sturza rânduiţĭ de ecselenţie sa Domnul deplin înputernicit prezedent al divanurilor Moldavvieĭ şi Valahieĭ Gheneral Liotenant Joltuhin, şi noĭ Visternicul Gheorghie Catargiu şi Vornicul Costachi Conachi, aieşĭ de către obştiasca Adunare, după predlojănie de supt No. 1824 din 17 Iulie, de a fi mădulărĭ Comitetuluĭ pentru Moldovva, nĭ-am adunat în Bucureşti la 29 Iulĭ 1829, supt prezedenţie adivăratuluĭ sfetnic de stat Mincĭachi, carile ari enstrucţii ce privesc asupra acestorĭ înbunătăţirĭ, şi ne vom îndeletnici întru lucrare părţilor alcătuitoare al acestuĭ Reglement, şi făcând de fieşti cari căti un capitul deosăbit, după gătire şi alcătuire fieşti căruĭa, îl vom supuni cercetăriĭ ecselenţieĭ sale Domnuluĭ deplin înputernicit prezedent, urmând într'acest chip până să va isprăvi tot lucrul de reformă pentru Moldova.

«Urmiază iscăliturile:
«Prezedentul Comitetuluĭ Mincĭachi.
«Gheorghie Catargiu Visternic.
«Costantin Cantacuzino Visternic.
«Costantin Conachi Vornic.
«Mihail Sturza Vornic.
«Tălmăcit de mine secretarĭul şi redactorul Gheorghie Asachi Agă.»
«Scara» (pag. 363) însămnătoare de celi ci să cuprind în acĭastă redacţie a organicescului Reglement.»

Din *Regulamentul Organic al Moldoveĭ* s'aŭ publicat în text românesc (Eşi, în tipografia Albineĭ), maĭ întâĭ, la 1835, Capul al VIII, apoĭ la 1837, Cap. II, III, IV, V, VI, VIII şi IX; Capitolele I şi VII aŭ fost intercalate în copiĭ manuscripte în unele exemplare (Bibl. Acad. S. 5.779). La 1846 (Iaşiĭ, Tipografia: Institutul Albineĭ) s'aŭ tipărit acceleaşĭ 7 capete, fără I şi VII, sub titlul general *Reglementul Organic a Prinţipatului Moldoveĭ.* Tóte capetele s'aŭ tipărit în ediţia francesă: *Règlement Organique de la Principauté de Mo'd.vie — New-Yorck. Chez tous les libraires.* (Fără an).

No. 100.

In-folio. — Foĭ 189. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.
Pe fóea 1 se află următórea parte de titlu:

«Întru care coprinde toate istoriĭle a tuturor Domnilor dinceputul țăriĭ dela întăĭul Domnu Radul Negrul Voevod până acuma la domniĭa de a doo a Măriĭ sale luĭ Nicolae Alexandru Voevod. Acum de iznoavă scrisă din porunca Măriĭ sale pré luminatuluĭ și pré înnălțatuluĭ Domnuluĭ nostru Io Nicolae Alexandru Vvd, Întru al un-spre-zecilé an dintru a dooa domniĭe a Măriĭ sale, De Radul logofețelul de Divan, sin Mihaĭu Ieromonahul Lupescul. La aniĭ de la zidiré lumiĭ 7238, ĭar de la naștere Domnuluĭ nostru Is. Hs. 1729 luna luĭ Octomv. 31.»

Volumul are următorul cuprins:

Volumul se termină cu următórea notă finală (f. 187 v.):

«Până aĭcé am scris cele ce s'au întâmplat până în săvârșitul a zecé ani dintru a dooa Domnie a Măriĭ sale Nicolaĭe vodă; ĭar de aĭcé înnainte cu ajutorul și mila luĭ Dumnezeu voĭ scriĭe începând de la al un-spre-zecilé an înnainte.»

No. 101.

In-folio. — Foĭ 81 (sfîrșitul lipsesce). — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.

Titlurile în text și deasupra tuturor paginelor, inițialele la începutul alineatelor, aniĭ, multe nume propriĭ și numerele foilor sînt scrise cu roșu.

Legat în piele preste tot.

Pe fóea 1 următorul titlu:

«Pentru începeré némuluĭ celuĭ slăvitŭ și vechĭu a Slavénilorŭ.»

Urméză apoĭ următórele părțĭ ale scrieriĭ:

Pe faţa dinlăuntru a scórţeĭ legăturiĭ se află următórele însemnărĭ:

«Incepui a scrie poveste pentru începere némuluĭ celuĭ slă[illegible]it al Slavenilor.»

«De pi acĭastă carte am luat izvod şi am scris un litopisăţ[illegible].»

«Acĭastă carte s'au scris de smeritul Nicanor.»

«Totŭ omul de supt soaré

«Cândŭ îĭ vine cĭasul moare.»

Pe fóea albă dela început este scris cu roşu:

«Să să ştie cănd am scris — lt 7261 (1753) Maĭ 10.»

No. 102.

In-folio. — Foĭ 2 şi 282 pagine. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.
Pe fóea albă dela început are acest titlu:

«Grammatica luĭ Macarie: s'au scris la condecă.»

Pe spatele legăturiĭ se află scris titlul:

«Gramatíca: Mold: a Părintelui Macarie Arhimand.»

Pe dosul foeĭ 1 dela început este scris:

«Întru numele şi slava a sfinteĭ, de viaţă făcătoareĭ şi nedes-
)ărţiteĭ Troiţeĭ, a tatăluĭ şi a fiĭuluĭ şi a duhuluĭ sfânt, alcă-
uitu-s'au acĭastă grammatică rumânéscă, în zîlele pré luminateĭ
i de Dumnezău încoronateĭ Imperatriţeĭ noastreĭ Ecaterineĭ
.lecsievneĭ a toateĭ Rosieĭ, şi a naslidnăculuĭ eiĭ, a mareluĭ Cneaz
'esareviciĭ Pavel Petrovicĭ, acuma cu mila Domnuluĭ Dumnezău
a toateĭ Moldavieĭ înpărăţâtoaré fiind, şi s'au typărit în sfînta
Dumnezăĭasca Mitropoliĭa Iaşilor, cu blagosloveniĭa a préos-
nţituluĭ Arhiepiscopuluĭ şi a Mitropolituluĭ a toateĭ Moldavieĭ
.yriu Kyr Gavriil, şi cu toată cheltuĭala a préblagorodniculuĭ şi
ravoslavniculuĭ mareluĭ cneaz al Moldavieĭ Ioan Cantacuzin
elénul, a mareluĭ Vistiĭarĭu, dela anul cel mântuitorĭu întru (*alb*)
ı luna luĭ (*alb*) în (*alb*) zîle, de smeritul întru typografiĭ (*alb*).»

Pe fóea a 2-a dela început se află:

«Despre părintele şi făcătorĭul Grammaticeĭ, către pré slăvitul
Cneazul Moldavieĭ, Ioannul Cantacuzinul, marele Vistiĭarĭul

«Stihurĭ iroiceştĭ:

«Ioanne Cneazule al Moldavieĭ
«Grămmatica acĭasta, maré slava scrie
«Blagorodimeĭ taleĭ întraĭu acum şi eşin (?)»

«Despre acestaşĭ către doritul cetitorĭu

«Stihurĭ adoniceştĭ:

«Căantacuzin
«Numele, viţa
«Luminat strâgă.
«Dorite vino,
«Prin mine gustă
«Drégere bună,
«Gustare ĭa şi
«Obştimeĭ să dă.»

«Despre parté cărţiĭ către ctitor

«Stihurĭ adoniceştĭ:

«Numele tău,
«Prin mine fi-va
«Soare lumiĭ.

«Şi eşind din trup,
«Nu te va uĭtà
«Daţiĭa, Iaşii,
«Muntele, Corbul.»

«Despre făcătorĭul cărţiĭ, către ĭubitorĭul de înţelepcĭune cetitorĭul grammaticul

«Stihurĭ iroiceştĭ:
«A ta parté fusă şi grammatica cĭasta
«Rumânésca acuma, căriei zua
«Dă-ĭ şi noapté tu, zuzele (?) lasă,
«Ca frumos să fiĭ, şi mare în traĭu.»

«Către cetitorĭu, ca despre parte cărţiĭ

«Stihurĭ adoniceştĭ:
«Or cine din voĭ
«Dorire avù,
«Să ĭae bunul,
«Din mine fi-va,
«Şi mare şi bun.»

«Ca despre faţa Lavreĭ Dragomirneĭ

«Stihurĭ adoniceştĭ către doritul cetitorĭu:
«Rodit-am ţiĭa,
«O fiĭce, dăduĭu
«Scriere, pârgă
«A grammaticiĭ.
«Gustă-o, o ĭa.»

Scrierea este împărţită în modul următor:

«*Întâĭa Carte*. — Céle opt părţĭ ale cuvântuluĭ.»

«Tăĭare a celor opt părţĭ ale cuvântuluĭ, şi a sobornicesteĭ tâlcuireĭ şi alcătuireĭ şi a poeticeştiĭ adăogăriĭ acestora. Alcătuită pre limba rumânéscă de Macarie Ieromonahul Paisiescul Dragomirnénul.»

«Pentru despărţiré slovelor. — Pentru slovnire. — Pentru grăire. — Pentru cuvânt. — Pentru nume. — Pentru némurĭ. — Pentru chipurĭ. — Pentru forme. — Pentru numărurĭ. — Pentru cădére. — Pentru prosodiĭ.» F. 1—3

«Pentru încheĭare» (articol). » 3

«Pentru despărţiré numelor şi a plecărilor» (declinărilor). . . . . » 15

«Plecărĭ întru acĭastă Grammatică rumânéscă sânt doao-zecĭ şi doao.» » . »

«Pentru numile céle numărătoare.». . . . . » 29

«Pentru graĭu» (verb). — «Pentru plecărĭ (sânt cincĭ).» — «Pentru né-

No. 103.

In-folio. — Foĭ 180 (4 la început nepaginate, 174 numerotate de scriitorul volumuluĭ, 2 străine), — Secol. XVIII. — Fost al luĭ M. Kogălniceanu; dăruit Academieĭ de Ministeriul Instr. publ. la 1883.

Scris frumos de aceeaşĭ mână (afară de cele 2 foĭ străine de la sfirşit); titlurile, init̨ialele marĭ la capitole şi cele micĭ la alineate şi la numele propriĭ în text, precum şi numerele, sint scrise cu roşu. La început deasupra titluluĭ «Predoslovie» este un cap de pagină de florĭ desemnat în roşu, iar la fóea 1 deasupra titluluĭ «Domnii T̨ărâĭ» este altul desemnat în roşu şi negru.

Volumul este legat tare în scórt̨e de lemn îmbrăcate în piele preste tot; pe fat̨a scórt̨eĭ dinainte este imprimată stema Moldoveĭ între init̨ialele IѾ. M. P. E. E. З M. (Io Mihail Racovit̨ă Voevod Domn T̨ereĭ Moldoveĭ); deasupra şi sub stemă în doue părt̨ĭ vorba ЛѢТО-ПИСЬ.

Letopiset̨ul T̨ereĭ Moldoveĭ întocmit după cele scrise de Ureche Vornicul, de Miron Costin şi alt̨iĭ.

Volumul are cuprinderea următóre:

1. «Predoslovie pentru descălecatul t̨ărâĭ Moldoveĭ, caré ĭaste însămnată de răpousatul Uréke Vornicul . . .» (Textul publ. de *Kogăln.* în *Letopisete*, Tom. I, ed. 1, Iaşĭ 1843, pag. 96).

2. «Pentru ijderenia Moldovénilor» (de Eustratie Logofătul). *Kogăln.* în Letop., I, ed. 1, Apendix, pag. 3—5.

3. «Domniĭ T̨ărâĭ Moldoveĭ şi viat̨a lor...»; la sfîrşit (fóea 73): «Până aicĭ ĭaste scris de pre izvodul răpousatuluĭ Uréke Vornicul.» *Kogăln.* Letop. I, 99—209. — Foile 1—73.

4. «Viața Domnilor Țărăĭ Moldoveĭ dela a doa domnie a luĭ Aron Vodă, ce s'au scris de pre izvodul răpousatuluĭ Miron Costăn, ce-au fost Logofăt Mare.» *Kogăln*. Letop., I, 215—355. -- Fóea din urmă cu sfîrșitul lipsesce.— Foile 74—174.

5. Sfîrșitul uneĭ povestirĭ cum s'aŭ adus la 1607, la mănăstirea Săcul în Moldova, móștela — un piciôr—al S-tuluĭ Ioan Botezătorul. — 2 foi.

Pe scórța de la sfirșit se află următórea însemnare:

«Să-s știe căndu au vinit mazilie Măriĭ sale luĭ Vodă în țara Românéscă fiindu cu a patra domnie în zua de Vinire mare în 14 din a luĭ Oct. la velet 7240» (1731).

Pe scórța legăturiĭ dela început s'a scris:

«Sultan Ahmet căndu au tăet capul luĭ Osman Chihae ș'a luĭ Omer efende să-s știĭ într'o Vinerĭ în pasprece zile a luĭ Dechemv., după acee al zecele zile au adus capul luĭ Ali pașe într'o Duminică în 23 zile a luĭ Dechemv. 7220 (1711), acestu Ali pașe zicu că căndu au mărsu la dănsul să-ĭ e capul să fi întrebat ce-țĭ vinit, au capul să-m luați, ĭar eĭ au spus și le-u răspuns să-l lasă să facă namac, ce făcăndu namac au fostu o spat lăngă sine, ce îndată au dat la eĭ, ci eĭ îndat au dat afar, ĭar lăngă Capigi baș au fostu d . . c . . . . . . ș-au întrat la dănsul și l-au lovit . . . . . l . . . n . . tr'o mănă ș-au scăpat spata de . . ce scăpăndu spata de a măn l-au prensu și l-au omorătu.»

No. 104.

In-folio. — Foĭ 353 (15 înainte nepaginate, 338 numerotate). — Secol. XVIII (1800). — Cumpěrat de la anticarul Șaraga din Iașĭ, la 3 Febr. 1894.

Scris de aceeașĭ mână; titlurile și inițialele capitolelor și ale unor frase sînt scrise cu roșu.

Legătura în table de lemn îmbrăcate în piele preste tot.

La început, pe fóea albă de lăngă scórța legăturiĭ, se află următorul titlu scris maĭ tărdiŭ decât volumul:

«Letopisățile țeriĭ Moldoviĭ, scrisă de Vornicul Grigorie Ureche și de Logofătu Miron Costinŭ, copiate și prescurtate aĭcĭ, prelucrăndu-se cu puține ore care modificărĭ după alte manuscrisă maĭ vechĭ, în anul 1800 luna Iulie 12 zile.»

La sfîrșitul volumuluĭ, fóea 338, se află scris de măna scriitoruluĭ:

«Sfârșit și luĭ Dumnezeu laudă. Și au luat sfârșit cu agĭutorĭul luĭ Dumnezeu acest Letopisiț, la anul 1800 Iulie 12.»

Pe fóea XIV dela început se află însemnarea:

«Acestu Litopisis scris de răpousatul meu bunicu Medelnicerĭu Toader Sion, părinte a răps: meu părinte Stolnic Iordache Sion, l-am dat pre ĭubitului meu nepotu Tojănu fiĭu fiĭului meu d: capitanu Iancu, prăvind în brudiĭul meu nepotu dragoste, plăcere și ĭubire de învățătură și științi cu nemărginită silinți, și credu

că brudiul meu nepotu după silința ce întrebuințază cu învățăturile, va fi un al 2-le poetu Gheorghiĭ Sion, și va face cinste, laudă și lui dar și familiĭ, păstrând acesta ca antică în familie pentru a nu să perde. «[1]869 Iuli 16 Iașiĭ.

«Costache Sion Paharnic.»

Pe 8 foĭ nepaginate la început se află:

«Pinaxŭ. Adecă însămnare de céle ce să află întru acest hronograf.»

La sfirșitul acestuĭ «pinax» este scris: «Până aicĭ s'au aflat létopisițul scris de Urĕke Vornicul și Miron Logofătulŭ.»

Pe fóea 179, după a doua domnie a luĭ Aron Vodă se află scris. «Până aicé s'au găsit scris létopisițul țăriĭ de Urĕke Vornicul.»

Pe aceeașĭ fóe începe: «Létopisițul țăriĭ Moldoviĭ dela domniĭa luĭ Aron Vodă, scris de Miron Logofătulŭ.»

No. 105.

In-folio. — Foĭ 68 (numerotația originală arată 277 foĭ, decĭ din volum s'aŭ perdut multe foĭ). — Secol. XIX.

Pe fața scórțeĭ legăturiĭ se află titlul:

«Condica respectivilor prenomeranțĭ.»

Volumul cuprinde o listă de prenumeranțĭ pentru tipărirea uneĭ «Condicĭ Civile», de «Iurisconsultul Statuluĭ Căminarĭu Hristian Flehtenmaher», precum și corespondența cu diferite autorităţĭ relativă la respândirea listelor de prenumerațiune, și note din diferițĭ autorĭ pentru tipărirea acesteĭ condicĭ, precum și copiĭ după maĭ multe scrisorĭ adresate de jurisconsult la persóne private.

Pe fóea 61 se află o poesie intitulată:

«Huniadi și Seceni.»

La început (fóea 1) se află o «Dedicație» către Mihail Grigoriu Sturza Voevod tipărită și făcută în 4 strofe de câte 6 versurĭ. Este scris cu mâna pe ea de Flehtenmaher: «Iașĭ 1838, 25 Septemvrie. — Alcătuită de Căminarĭu Hristian Flehtenmaher Iurisconsultul Statuluĭ.

Pe fóea 2 este tipărită: «Înștiințare pentru tipăriré uniĭ Codicĭ civile...» cu programul scrieriĭ. Are data «Iașiĭ 1838, 25 Septemvrie» și numele autoruluĭ.

No. 106.

In-folio. — Foĭ 323. — Secol. XIX.

Pe fóea 1 are titlul:

«Condică gheneral
ă de documenturĭ și matricule a shoalilor naționale din Moldova, din noŭ restaurate sub domnia M. S. Domnuluĭ I. S. Sturza V. Vd. de Epitropia învățăturilor: Preosfinția sa părintele Mitropolit Kirio Kir Veniamin, D-luĭ Hat.

Constantin Mavrocordat și D. Vorn. Mihail Sturza. Referedariul învățăturilor Aga Gheorghi Asachi. Eșĭ 1828.»

Pe fóea 156 are următorul titlu:

«Condica matriculă a sholerilor ce să priimesc cu ținere la Institut cu cheltuĭala caseĭ shoalilor de la anul 1828 — Adaogându-să către aceștia și fiĭ dregătorilor Statuluĭ cariĭ, în puteré Organiculuĭ Reglement, au drit de la anul 1832 a așăza pe aĭ lor fiĭ la Institutul public de educație.»

Volumul cuprinde următórele:

No. 107.

In-folio. — Foĭ 307. — Secol. XVIII (1762). — Cumpĕrat dela S. Fl. Marian Martie 1897.

Multe titlurĭ şi iniţiale la începutul capitolelor sînt scrise cu negru şi cu şu.

Pe fóea 1 are titlul:

«Cuvinte şi învăţături a cuviosului părinteluĭ nostru Efrem irul, înpreună şi cu oare care vieţile sfinţilor tâlmăcite de pe recie în limbă rumânéscă de Mihalcé cé-u fost Logofăt de taină, ecĭ găsind eu acel izvod m'am apucat de l-am scris cu chel-ılala-şi cu ostenéla mé, fiind Domnu ţărâi Mold. Io Ioan Theo-orŭ Voevod, şi purtând cărma pravoslavieĭ preosfinţitul părin-ile Mitropolit Kiriu Kiriu Gavriil, frate cu Măriĭa sa, fiindu-m rana în sfănta Mănăstiré a Săculuĭ, unde o amŭ şi scris, sme-tul monah Rafail, la anii de la Adam 7270, ĭar de la Hs. 1762 gust 13.»

Pe dosul titluluĭ se află:

«Stihuri asupra cuviosuluĭ Efrimŭ Siriĭanul.»

«Efrim Siriĭanul au fostŭ om pământén,
Luptându-să într'acĭastă lume ca un oştén,
Cel minunatŭ, cu limba îngeréscă,
Grâindŭ pururé la parté călugăréscă,
Pre lume cu toate bunătăţile eĭ să o părăsim,
Şi de vécĭnica viĭaţă să ne sârguim,
Bogăţiĭa şi slava lumii ĭaste o amăgire,
Că prin mijlociré lor nu vom lua nicĭ o spăsire,
Fugiţĭ de ĭubiré de argint, că veţĭ lua munca neîncetată,
Cu zavisniciĭ şi cu făţarnicii la ĭad veţĭ lua pl..., —
Monaşilor, feriţi-vă de ĭubiré de argintŭ,
Căcĭ ca mâine veţĭ să mergeţĭ în pământŭ,
Părăsiţi-vă de multa clevetire,
Că nu veţĭ afla nicĭ un fél de mântuire,
Lăsaţi-vă, şi urâţi de tot céle lumeştĭ,
Urmând pururé din suflet céle duhovniceştĭ,
Monah Rafail m'am trudit scriind,
Ertaţi-l, precum şi scriptura învaţă grăind.»

Pe fóea 299 v. se află următorul epilog:

«Sfârşitŭ şi luĭ Dumnezeu laudă.

«Slavă, cinste şi închinăciune celuĭ în Troiță, unuĭa Dumnezeu care né-u ajutat după început de amŭ ajunsŭ şi sfârşitul, că precum doréşte cerbul, fiind însetat (de izvoarăle apelorŭ), şi precum dorescŭ ceĭ ce călătorescŭ pre mare de limanul cel cu adăpostire aşijderé maĭ mult am dorit eu ca să văzu sfârşitul cărțiĭ aceştiia, ca să fie izvod.

«Pentru acĭasta, ĭubiților cetitorĭ, carii vă vețĭ întâmpla a citi pre acĭastă sfântă carte, bucurați-vă în Domnul şi pentru dragoste luĭ Hs. vă rugațĭ şi pentru mine păcătosul, şi ori ce greşală vețĭ afla, în cuvinte sau în slove, îndreptațĭ cu duhul blândéțelorŭ, nepuindu-ne în ponos, nicĭ defăimându-ne, fiindŭ că toțĭ purtăm omenéscă fire, gré şi neputincĭoasă; direptŭ acéĭa, precum ĭaste cu neputință, cel ce să naşte în lume a nu gusta şi din păharul morții; sau omul trăind pre lume a nu păcătui, aşa şi scriitorĭul, a scăpa fără de greşale la care mă rog de obşte să mă ertațĭ, ca să aflațĭ şi voĭ ertare în cĭasul judecățiĭ de la Hs. înpăratul viĭlor şi al morților, fiind că vețĭ afla multe greşale, însă în slove pentru lunecaré şi neputința tréceriĭ a ochilor şi a măini ĭar în cuvinte pentru tălmăciré de pe grecie spre înțelesul rumânescu, pre căt s'au putut a să alcătui şi a să apropia voroava, că macarŭ că am avut izvod rumânescŭ (precum am scris la început), dar de la carté cuviosuluĭ Efrem cé tiparnică grecĭască nu m'am depărtat, urmând la toate decĭ cu acĭastă carte m'am zăbovit în anul dintăĭ, adecă răcodélie dupe ce m'am prostit la acĭastă sfântă mânăstiré Săcul, unde şi metaniĭa mĭ-am pus. — Şi s'au scris acĭastă carte în şapte lunĭ de păcătosul monah Rafail, Martie 20, 1761.»

Pe fóea 307 v. se află însemnaré următóre scrisă de un scriitor posterior:

«Acĭastă carte ĭaste scrisă de un părinte anume Rafail monah, în mănăstiré Săculuĭ la aniĭ de la Hs. 1761, şi s'au sfârşit 1762 Avgust.»

Volumul are următorul cuprins:

Fóea

au mărturisitŭ în preună cu dânsul la Perga Pamfiliel, luna luĭ Aprilie în 19 zile.» . . . . 278 v.

105. «Viața și petrécerê a cuviosuluĭ părintelui nostru Petru Athonitulŭ.» 282

106. «Povestire strașnică a pré cuviosului părinteluĭ nostru Efremŭ Sirianul, pentru sfârșitul aceștiĭ lumi, și pentru cumplitul antihristŭ, carele va să fie la sfârșitul véculuĭ, și pentru amarul și cumplita răutate, ce va să fie pre tot omul cu suflet în trup.» 300

No. 108.

In-folio. — Foĭ 418 (înainte 9 nepag., 350 și 59 cu numerotație originală). — Secol. XVIII (1707). — Bibl. Scheiană.

Titlurile, inițialele capitolelor, periódelor, numelor propriĭ și numerele sînt scrise cu roșu. Pe foile 1 dela amândouĕ părțile se află câte un frontispiciu desemnat în florĭ cu roșu și negru.

Legătură în scórțe de lemn îmbrăcate cu piele preste tot.

Pe fóea 1-a nepaginată dela început, de asupra «Scăreĭ», se află scris de altă mână maĭ târḑiŭ titlul:

«Adunare și strângiré a multor istorii tălmăcire di pi Grecie de Pătrașco Danovicĭ 3-lea Logof., și pe urmă prescrisă cu cheltuĭala luĭ Dimitriĭ Ursachi Stolnicul la aniiĭ de la zidire 7215 Iunĭ 30, ĭar de la Hs 1707.» —

Hronograf — a se compara cu N-rul 86.

Pe fóea 1 se află următórele (comp. pag. 183):

«Stihuri predosloviĭ.

«Létopisățŭ denŭ Grecie, Ce s'au scos pre Români.
«Cu învățăturĭ pré bune, Și cu istoriĭ depline,
«Precum cerĭul și pământul, Féce Domnulŭ cu cuvântul,
«Și câte-s pre cĭastă lume. Toate le deplini bine.
«Maĭ apoĭ féce pre omul Și-lŭ închipui ca Domnul.
«Voe ĭ-au datŭ să-ĭ să poată, Pespre zîdiré luĭ toată,
«Iară pentru nĭascultare, Déde-lŭ la pedépsă mare
«Și-lŭ scoase denŭ raĭu afară, Să-i fie viața amară.
«Și déciĭ fécerǎ roadă, Câtŭ înplură lumé toată.
«Meșteșugurĭ învățară, Și de oștĭ să apucară,
«Râdicară 'mpărăție, Cine-șŭ țara luĭ să ție.
«Și până astăzi dé-tuncé Pentr'acĭasta ĭaste pricé
«Și ce s'au făcutŭ în lume, Toate-aicé ți s'or spune.»

Volumul cuprinde următórele:

1. «Scară, sau tablă întru caré veĭ afla pre rând toate câte s'au scris în carté acĭasta.» — 9 foĭ nepaginate.

2. Hronograful dela Facerea Lumii până la Sultan Murat în anii dela Hs. 1624,—împărţit în 223 capete, (întocmaĭ ca în N-rul 86, pag. 184 — 190). — Foile 1 - 350.

3. Partea a 3-a, formată din foile 1—59, cuprinde (comp. p. 190):

— «Întrebaré a Pré sfinţitului Silevestru Papa de Râm, caré s'au făcutŭ cu jidovii în Râm . . .» — Foile 1—8.

— «Pentru sfintele céle din lume 7 făcute şi aşăzate Săboară . . .» —Foile 8—36.

— «Pentru moştiile luĭ Costantin înpăratŭ . . .» — Fóea 36.

— «Slovele ce era scrise pre Mormântul mareluĭ Costantin înpărat . . .» — Fóea 36 v.

— «Aicé am scris boeriile a înpărăţiei Grecilor . . .» — F. 37.

— «Aicé am scris pre rând căţĭ înpăraţĭ Samoderjeţĭ au înpărăţit Râmul.» — F. 38 v.— 39 v.

— «Aicé scrisăm pre puţin pentru Précurata şi pururĭa fecĭoară Mariĭă . . .» — F. 39 v.

— «Precum au întrebat Avgustu Kesarĭu pre Duhurile necurate la vrăjĭalniţa în capişté luĭ Apolon şi ce răspunsu au luat.» — F. 40.

— «Precum ş'au vrăjit Faraon înpărat la capişte la vrăjelniţă».—F. 40.

— «Aicé am scris pre rând toţĭ înpăraţiĭ creştinĭ grecĭ Samoderjeţĭ cariĭ au înpărăţit Ţarigradul . . .» — F. 40 v.

— «Aicé am scris . . . pe[n]tru toţĭ ĭubitoriĭ de Dumnezău Episcopĭ căţĭ au fostu pre rând în scaonul Vizantieĭ . . .» — F. 43—48.

— «Aicé maĭ scrisăm o samă de învăţăturĭ, dintru carele au învăţat înţăleptul şi creştinul înpărat Vasilie Makedon . . .» — F. 48—59.

Pe dosul ultimeĭ foĭ se află scrise însemnările următóre:

«Acĭastă carte létopiseţul grecescu am văndut-o eu dum-sale vel Logofăt Sturzeĭ, şi pentru credinţă am iscălit. Ermonah Vasilachi Ursachi.»

«Acĭastă carte am cumpărat-o eu de la Vasiliĭa Ursachi, cum arată scrisoare luĭ Vasiliĭa maĭ sus în acĭastă foĭa. Lét 7246 (1737) Noemv. 17.

«Sturzé vel Logofăt.»

No. 109.

In-folio. — Foĭ 204. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.
Maĭ multe foĭ rupte, sfîrşitul perdut.

Pe fóea 1-a titlul:

«Predoslovie a aceştiĭ *Cărţi ce s'au aşezat de mine smeritulŭ Acov Ieromonah şi Arhimandritul Oannichii (?) pentru toate pricinile ce să cade fieşte căruĭa din Arhiereĭ să judece.*» — F. 1—6.

Volumul cuprinde apoĭ următórele :

	Fila
1. «Altŭ cuvântŭ, ce cuprinde pentru cariĭ şi cine aŭ scris legile céle politiceştĭ, şi de unde îşŭ au începutul şi pentru ce s'aŭ făcutŭ legile.»	7—9

Pe scórţa dinainte a legăturiĭ volumuluĭ se află scris:

«Acĭastă carte foarte cu greu este a să dobândi.
«Ce lucru este frumos în lume, de cât omul cu minte?
«Ce lucru este maĭ pi lesni, de cât moartea făr de vesti?
«Ce vor vre a zăci, pentru acest de sus scrise,
«Nu că sânt frumoase, făr numaĭ pentru oare-ce scoase,
«Că de vor vre să socotiţĭ, ĭar la ce dintiĭ vor să vinem.
«Aceste sânt scrise de mine, dar de Iliĭ tălmăcĭtă.
«Lume înşălătoari, pe toţĭ oameniĭ omoară.
«Oru stăpâni Doamni, nu mă dă spre moarti.»

No. 110.

In-fol. — Foi 212 (numerele 167 şi 196 sînt sărite). — Sec. XVIII şi XIX. — Scris de mai mulţi.

Volum format din diferite scrieri, una provenită din biblioteca Scheiană, altele dăruite saŭ cumpĕrate de la diferiţi anticari.

Volumul cuprinde următórele:

Fóea

1. «Listă hronologhică a domnitorilor Prinţipatului Moldovvei şi altor ocărmuiri de vremelnicească ocupaţie, aprobarisîtă cu analile ţării, cu deosăbite urice vechi şi cu alte mai noaă documenturi»; în două exemplare, 1352 — 1857 (116 Domni), 1352 — 1821 (111 Domni). — Bibl. Scheiană. 1—9

2. a) «Istorie Moldavii de la 1821 şi 1822, revuluţîe Grecilor asupra Turcilor.» «Tragodia» Vornicului Al. Beldiman, precedată de un Prolog în 38 versuri intitulat «Zina Moldavii». . . . . 10—62

Inaintea textului este următorul titlu:

«Poeziile Moldavii, — sau mai bine zicând jalnica ei întâmplare de la 1821 — după răzvrătire Grecilor asupra împărăţîei othomaniceşti, supt cuvânt de războiu pentru legi şi patrie lor.»

La sfîrşit (f. 62r.): «S'au prescris de mine de pe altile asemine în Bacău la anul 1838 fevr. 26, ... începută fiind dela 14 Ghenar. 1838 — în zilile pre strălucitului Domn Mihail Gligoriu Sturza Vvod Costachi . . . . . Paharnic.»

b) «Tălmăcire caimelii lui Vogoridi ce au scris Sarascheriului de la Silistra» 62v.-63

c) «Strigare norodului Moldavii către boerii pribegeţi şi către Mitropolitul». . . . . 64—70

d) «Arzmahzar către pre înalta Poartă din parte boerilor Prinţîpatului Moldavii, 1822 Maiu.» —. . . . . 71—74

e) «Mergiré boerilor dipotaţi la Ţarigrad» 75 82

f) «Tractaturile prin cari s'au închinat ţara Moldovii di către Bogdan Vodă Domnul Moldavii înpărăţâei Othomaniceşti în vreme Sultanului Baezat al doile.» . . . . . 83—86

3. «Moşiile mănăstirii Pangaraţilor ce s'au scris la vlt 7249» (1741) 87

No. 111.

In-folio. — Foĭ 151. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.
La inceput s'aŭ perdut tóte foile până la pag. 43 din paginarea originală; de asemenea sînt tăiate şi perdute maĭ multe foĭ din corpul volumuluĭ. (Volumul este scris de Vartolomeiŭ Măzăreanul ?)
Pe fóea albă dela început se află titlul:

«Condica sfinteĭ Mănăstiri Homoruluĭ cu toate uricile moşiilor şi a daniilor ctitorilorŭ.»

Cuprinde resumatul pe larg al următórelor documente: Fóea

Fóea

Fóea

;72 (7180) Apr. 13. Zapisul luĭ Vasiliĭ Talpă, prin care dăruesce
reĭ Homorul, moşia luĭ de la Glodénĭ din ţinutul Dorohoiuluĭ. 43
;12 (7120) Apr. 16. Stefan Vvod Mold. întăresce stăpânire mânăs-
morul peste satul Stăucenil din ţinutul Dorohoiuluĭ . . . . . 43v.
;62 (7170) Ghen. 3. Istratie Dabija Vvod Mold. împuternicesce
nenul mânăstireĭ Homorul, ca să-şĭ apere rediul de la Vorni-
. . . . 43v.—44
700 (7208) Iul. 12. Antioh Costantin Vvod Mold. întăresce stă-
mânăstireĭ Homorul peste moşia din Glodenĭ de la ţinutul Do-
ıĭ, dăruită de Vasiliĭ Talpă 44
706 (7214) Avg. 4. Antiohiĭ Costantin Vvod Mold. judecă pricina
Paraschiva starița mânăstireĭ Topolița cu Ierimiĭa Botezŭ pen-
şia Glodenĭ . . . . »
730 (7239) Dec. 17. Grigoriĭ Ghica Vvod Mold. judecă pricina
mânăstirea Homorul cu Nicolae Talpă ce a fost Comis, pentru
Glodeniĭ. . . . . 44v.—45
'32 (7240) Maĭ 3. Grigoriĭ Ghica Vvod Mold. întăresce stăpânire
ireĭ Homorul peste moşia Glodenĭ . . . . 45v.—46
33 (7241) Ghen. 14. Zapisul Eleniĭ, Marieĭ şi al Comisuluĭ Nicolae
prin care dăruesc mânăstireĭ Homorul moşia lor de la Glodenĭ . 46—47
775 (7283) Iul. 9. Zapisul luĭ Methodie Dicheul mânăstireĭ
prin care se învoesce cu vechilul mânăstireĭ Homorul, pentru
moşieĭ Ştubeĭaniĭ de către Glodéniĭ 47
;62 (7070) Mart. 17. Eraclid Despot Vvod Mold. întăresce mă-
Homorul stăpânire peste moşia Feredeĭaniĭ şi Strahotinulŭ . 48
;09 (7118) Noemv. 20. Costantin Moghila Vvod Mold. întăresce
'e mânăstireĭ Homorul peste satul Bucăteniĭ, ce l-a luat în
de la Andronicŭ Paharnicul pentru siliştea Strahotinul . . . »
612 (7120) Ghen. 29. Stefan Vvod Mold. întăresce stăpânire mă-
Homorul peste satul Strahotin. . . . . 48v.
;12 (7120) Iuli 24. Stefanŭ Vvod Mold. întăresce stăpânire mă-
Homorul peste satul Strahotinul . . . . »
ıpisul luĭ Rafailŭ, Dicheul mânăstireĭ Homorul, prin care vinde
Strahotinulŭ luĭ Dumitraşco vistiarniculŭ. 48v.-49
apisul mânăstireĭ Homorul de vîndarea moşieĭ Strahotinul luĭ
ışco Vornicul de Botăşenĭ. 49
;61 (7169) Iun. 15. Alt zapis, idem 50
;68 (7177) Oct. 15. Iliĭaşŭ Alexandru Vvod Mold. poruncesce
ışco Pârcălabulŭ, ca să hotărnicéscă hotarul Strahotinuluĭ, des-
tea luĭ Coleşé . . . . »
;91 (7199) Apr. 25. Zapisul luĭ Savvin fost medelniceriŭ mare,
prin care dăruesc mânăstireĭ Homorul părţile lor din Strahotin 50—51
725 (7233) Iul. 5. Scrisóre prin care se arată hotarele moşieĭ
inul. 51
709 (7217) Iun. 1. Mihaĭ Racoviţă Vvod Mold. volnicesce mă-
Homorul a opri prinderea peştelui din heleşteul de la moşia
inul. 52

Fóea

100. 1759 (7268) Noemv. 22 Ioan Theodorŭ Vvod Mold. scrie luĭ Iordache Cantacozino biv vel Pah. şi luĭ Gheorghiĭ Vorn. de Botăşenĭ să cerceteze pricina dintre Egumenul mănăstireĭ Homorul cu Ianache grecŭ cupeţŭ de Botăşenĭ, pentru moşia Strahotinulŭ 52–53
101. 1754 (7263) Oct. 24. Mărturia luĭ Dimitriĭ, sluga luĭ Ioan Osmachi şi alţiĭ, pentru moşia Strahotinulŭ ce a ţinut-o Osmachi în arendă de la mănăstirea Homorul 53
102. 1760 (7268) Iun. 20. Ioannŭ Theodorŭ Vvod Mold. scrie luĭ Dositheĭ Episcopul Rădăuţuluĭ şi luĭ Iordache Cantacuzino biv vel Pah, ca să hotărnicéscă moşia Strahotinul. . . . . 53v.
103. Scrisórea de mărturie a luĭ Costantin Găndulŭ, pentru iazul de la Strahotin . . . . »
104. 1531 (7039) Mart. 24. Petru Vvod Mold. dăruesce mănăstireĭ Homorul o prisacă la Bohotin din cea parte de Prutŭ 54
105. 1586 (7094) Mart. 28. Petru Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste părţile de moşiĭ din Băişăştĭ, Derzsca, şi prisaca de la Bohotin 54v.-55
106. 1615 (7123) Apr. 3. Vasilie Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste prisaca ce este la Bohotin în Covasna . . 55
107. 1626 (7134) Apr. 11. Mironŭ Barnovski Moghila Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste prisaca de la Bohotinŭ n Covasna . . . . »
108. 1627 (7136) Dec. 10. Alexandru Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste prisaca de la Bohotinŭ în Covasna . . . . 55 v.
109. 1631 (7139) Fevr. 8. Mărturia hotarnică de la Branişte dintre mănăstirea Homorul şi Dobrovăţul 55v.-56
110 1634 (7143) Dec. 15. Vasiliĭ Vvod întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste prisaca de la Bohotin în Covasna . . . . »
111. 1642 (7150) Iul. 16. Vasiliĭ Vvod Mold. împuternicesce mănăstirea Homorul a stăpâni prisaca ce are în Branişte la Bohotinŭ lângă Covasna . . . . 56v.
112. 1663 (7171) Iun. 16. Dabija Vvod Mold. poruncesce slugilor domnescĭ dijmuitorĭ să nu iea dijmă de la prisaca mănăstireĭ Homorul, ce are la Covasna lângă Bohotin . . . . »
113. 1665 (7173) Ghen. 11. Evstratiĭ Dabija Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste locul de la Covasna şi Branişte . . 56v.-57
114. 1669 (7177) Iuli 19. Duca Vvod Mold. poruncesce slugilor dijmuitorĭ a nu se atinge de prisaca ce are mănăstirea Homorul la Covasna lângă Bohotin. 57
115. 1611 (7120) Oct. 28. Duca Vvod Mold. poruncesce luĭ Ioan Brănişterĭuluĭ să mérgă la Branişte, să scótă pe un Gheorghiţă, ce şi-a pus prisaca pe locul mănăstireĭ Homoruluĭ. . . . . 57v.
116. 1675 (7183) Avg. 17. Dumitraşco Cantacuzino Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste moşia de la Covasna . . »
117. 1676 (7184) Iuli 11. Antoniĭ Rosăt Vvod Mold. împuternicesce mănăstirea Homorul a-şĭ stăpâni prisaca ce are în Branişte la Bohotinŭ pre Covasna . . . . »

Fóia

143. 1613 (7121) Apr. 10. Stefan Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste tóte iazurile şi hotarele ce are. 72v

144. 1619 (7127) Ghen. 12. Gaşpar Vvod Mold. împuternicesce mănăstirile Homorul şi Moldaviţa a-şĭ stăpâni iazărele şi gârlele ce aŭ . 72v-73

145. 1641 (7149) Fevr. 14. Vasiliĭ Vvod Mold. Idem, idem 73

146. 1754 (7263) Oct. 10. Mateĭ Ghica Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste iazărul Oréhovuluĭ şi două gârle. . . . . . »

147. 1768 (7276) Mai 28. Grigoriĭ Ioanŭ Calimahŭ Vvod Mold. poruncesce la doĭ boerĭ ca să hotărnicéscă moşiile mănăstireĭ Homorul: Orihovulŭ celŭ mare, satul Buboĭugiĭ şi altul pe Cahova 73v

148. 1519 (7027) Iuli 1. Stefan Vvod Mold. dăruesce luĭ Toaderŭ Părcălabulŭ de la Cetatea nouă, un loc din pustie la Cahova, satul Tocĭaniĭ şi silişteа Lucĭaniĭ. . . . . 74v.

149. 1597 (7105) Iuni 3. Ierimie Movila Vvod Mold. întăresce mănăstireĭ Homorul stăpânire peste satele Troeneştiĭ, Lucĭaniĭ şi Tocĭaniĭ . »

150. Ierimiĭa Movila Vvod Mold. judecă pricina dintre mănăstirea Homorul cu Ivan Uşerĭuluĭ, pentru satul Buboĭugiĭ (Fragment). . . . . »

151. 1602 (7110) Ghen 19. Carte de danie a satelor Vlăiceniĭ, Călimaniĭ şi Hrişcaniĭ către mănăstirea Homorul 75

152. 1640 (7148) Iuli 15. Vasiliĭ Vvod Mold. judecă pricina dintre mănăstirea Homorul cu Dan şi Iane ginerile luĭ Manole, pentru satul Hrincaniĭ. . . . . »

153. 1748 (7257) Dec. 13. Mărturia luĭ Dumitru Pascalŭ, dată preotuluĭ Simeonŭ despre judecata avută de rezeşiĭ din Negoteştĭ cu Toaderŭ Boldişorŭ, pentru Huhurezŭ. 76

154. 1751 (7259) Maĭ 26. Zapisul luĭ Dumitraşco, nepotul luĭ Platon, prin care împuternicesce pe părintele Callistru, a stăpâni partea luĭ de moşie din Negoteştĭ. . . . . »

155. 1752 (7260) Ghenar. 11. Zapisul luĭ Callistru Ieromonahuluĭ, prin care dăruesce mănăstireĭ Homorul părţile luĭ de moşie din Negoteştĭ. 76v.

156. 1558 (7066) Apr. 11. Alexandru Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste via ce o are danie în Délul luĭ Vodă. . . 77

157. 1605 (7113). Zapisul luĭ Paisiĭ călugărul şi Athanasiĭa călugăriţa, prin care dăruesc mănăstireĭ Homorul o vie a lor. . . . . 77v.

158. Mărturia luĭ Ioniţă Bantăşŭ, prin care arată că a dăruit mănăstireĭ Homorul o vie din satul Măstăcanulŭ . . . . »

159. 1623 (7131) Iul. 29. Stefan Tomşe Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste via de la Cotnarĭu din Délul Episcopuluĭ. »

160. 1647 (7155) Apr. 1. Zapisul luĭ Mihălaşco Beldimanŭ, prin care dăruesce mănăstireĭ Homorul două fălcĭ vie la Cotnarŭ. 78

161. 1680 (7188) Maĭ 8. Zapisul mănăstireĭ Homorul, pentru vînḑarea a două fălcĭ vie la Cotnarĭu . . . . »

162. 1748 (7257) Oct. 23. Zapisul preotuluĭ Grigoriĭ de la Străoaniĭ de susŭ, pentru dania şi schimbul unor pogóne de vie cu altele ale mănăstireĭ Homorul. . . . . »

163. 1760 (7268) Ghen. 21. Zapisul luĭ Ghenaḑie, Egumenul mănăs-

Fóea

Fóeı

Fóea

203. 1768 (7276) Fevr. 16. Ţidula luĭ Pahomiĭ Egumenul Putniĭ pentru o ţigancă 96

204. 1768 (7276) Febr 7. Scrisórea luĭ Sandu Bursucanulŭ, pentru un ţigan al mânăstireĭ Homorul . . . . 96v.

205. 1768 (7276) Maĭ 16. Anaforaua veliţilor boarĭ, în pricina mânăstireĭ Homorul, pentru un ţigan cu copiiĭ săĭ. 96v.-97

206. 1768 (7276) Maĭ 18. Anaforaua veliţilor boerĭ, dată în pricina mânăstireĭ Homorul cu un Ionŭ ţiganul 97v.-98

207. 1769 (7277) Mart. 30. Scrisórea unor Turcĭ, dată Egumenuluĭ de Homor, în o pricină ce a avut cu Ioniţă Belica, pentru nisce vite . 99

208. 1770 (7279) Noemv. 8. Scrisórea luĭ Toader Silionŭ către Egumenul mânăstireĭ Homorul, pentru o ţigancă. . . . . »

209. 1771 (7279) Ghen. 10. Cartea Divanuluĭ Cnejieĭ Mold., prin care împuternicesce pe Egumenul mânăstireĭ Homorul a-şĭ strînge ţiganiĭ de orĭ unde ĭ-ar afla . . . . 99v.

210. 1776 (7284) Fevr. 3. Scrisórea luĭ Narchisŭ, Egumenul Dragomirniĭ, către Egumenul mânăstireĭ Homorul pentru o ţigancă . . . . »

211. — Izvod de némul luĭ Pănteleĭ ţiganŭ . . . . »

212. 1776 Ianuariĭ 1. «Condică de toţĭ ţiganiĭ sfinteĭ mănăstirĭ Homoruluĭ.» . . . . 100—102

213. «Care fericitŭ ctitorŭ au datŭ moşiĭ sfinteĭ mănăstirĭ Homoruluĭ, şi cé moşiĭa, şi în caré anŭ şi lună lĭ-au datŭ.» . . . . . . 103—104

214. «Ecxtractŭ de toate scrisorile câte are sfânta mănăstire Homorulŭ, de la zidirea eĭ şi până întru acestŭ an 1776 Ghen. 1.» . 105

215. «Care fericitŭ ctitorŭ au dat ţiganĭ robĭ sfinteĭ mănăstirĭ Homoruluĭ, şi în ce anŭ şi lună ĭ-au datŭ.» 106

216. 1539 (7048) Noemvriĭ 30 Stefanŭ Vvod Mold. întăresce stăpânire mânăstireĭ Homorul peste tóte moşiile ce are, între carĭ este şi Feredeenĭ. . . . . 107—108

217. 1562 (7070) Mart. 17. Ioanŭ Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste satul Feredeeniĭ şi Strahotinulŭ. 110

218. Scrisórea Egumenilor de la mănăstirile Homorul şi Sfîntul Sava, prin care fac cunoscut Domnuluĭ cum s'aŭ aşezat, în privinţa hotarelor moşiilor Feredeĭanĭ şi Brăneştĭ, despre Drăguşenĭ, Stroeştĭ şi Cudrevinţĭ 111

219. 1665 (7173) Maĭ 20. Evstratii Dabije Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste satul Feredeĭaniĭ şi Brăneştiĭ din ţinutul Hârlăuluĭ, după cum aŭ fost alese de Toaderŭ Vétreşŭ Vornicul de glótă. 111v.-112

220. 1714 (7222) Ghen. 12. Nicolaĭ Alexandru Vvod Mold. întăresce judecata dintre mănăstirea Homorul cu mănăstirea Sfîntul Sava, pentru călcarea hotarelor moşieĭ Feredeĭaniĭ 112v.-113

221. 1539 (7048) Noemv. 30. Stefanŭ Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste satul Feredeeniĭ, Brăneştiĭ şi Corceştiĭ . 116v.

222. 1562 (7070) Mart. 17. Ioannŭ Vvod Mold. întăresce stăpânire mănăstireĭ Homorul peste satele Feredeĭaniĭ şi Strahotinulŭ. . . . 116v.-117

Pe fóea 116 se află următórea însciinţare:

«În ştiinţă să fiĭa tuturorŭ.

«În anulŭ 1777 fiindŭ Igumenŭ sfinteĭ mănăstîrĭ Homoruluĭ sfinţie-sa kyr Dositheĭ Putnĭalulŭ, s'au silitŭ şi au făcutŭ condică de moşiile numiteĭ mănăstîrĭ, după cumŭ anume şi pre răndŭ arată într'ănsa, şi celelalte moşiĭ toate s'au scrisŭ, ĭar moşiĭa Feredeĭaniĭ, şi moşiĭa Brăneştiĭ nu s'au scrisŭ, fiindŭ că scrisorile acestorŭ 2 moşiĭ era la preosfinţie-sa kyriu kyr Gavriilŭ Mitropolitulŭ Moldoviĭ. Iară întru acestŭ anŭ 1779 fiindŭ Igumenŭ numiteĭ mănăstîrĭ sfinţie-sa kyrŭ Anthimŭ ĭarăşĭ Putnĭanŭ, au adusŭ scrisorile acestorŭ 2 moşiĭ dela Mitropoliĭa, şi după aceĭa au socotitŭ cu fraţiĭ ca să le scriĭa întru acĭastaşĭ condică, şi au poftitŭ pre Arhimandritulŭ Vartholomeĭ Mazerĭanulŭ ĭarăşi Putnĭanŭ, carele văzăndŭ că aceste trebuinţe săntŭ spre folosulŭ numiteĭ mănăstirĭ, au venitŭ la numita mănăstîre, (fiindŭ că ĭarăşĭ sfinţie-sa au scrisŭ şi numita condică), şi au scrisŭ întru acĭastaşĭ condică şi scrisorile acestorŭ 2 moşiĭ ce s'au zisŭ maĭ sus adecă a Feredeenilorŭ şi a Brăneştilorŭ, care dintru început săntŭ scrisă şi cu moşiĭa Strahotinulŭ. Aşijdere au maĭ scris şi loculŭ celoralalte moşiĭ, ca orĭ ce pricină a fieştecare moşii să va naşte de acmu înainté, să să scrie întru acĭastaşĭ

condică, spre cunoştinţa tuturorŭ, după cumŭ anume şi pre răndŭ s'au scrisŭ întru aĭastaşĭ condică.

«Anulŭ 1779 Avgustŭ 17 s'au scrisŭ aceste scrisorĭ întru aĭastaşĭ condică.»

No. 112.

In-folio. — 242 foĭ; are numerotaţie veche, care începe cu fóea 191 (cele 190 dinainte lipsesc); lipsesc foile 392—394, 396—397, 437 şi următórele până la sfirşit. — Sec. XVIII. — Cumpĕrat dela anticarul Şaraga, la 3 Februarie 1894.

Letopiseţul ţĕreĭ Moldoveĭ de Ioan Neculce.

Kogălniceanu, Letopiseţele, ed. Iaşĭ 1845, tom. II, p.193 şi urm.; ed. Bucurescĭ 1872, tom. II, p. 175 şi urm.

Volumul cuprinde:

1. «O samă de cuvinte ce nu sănt scrise în Létopisăţ, ce numaĭ din om în om s'au auzit care s'au scris înainté Domniiĭ Dabijiĭ Vodă. — Deciĭ cine le va créde bine va fi, ĭar cine nu le va créde ĭarăş va fi bine, cine precum iĭ va fi voĭa aşa va face.»

Aceste «cuvinte» încep aicĭ cu cel dela N-rul 24 din ed. Kogălniceanu şi urmézā până la N-rul 28; lipsesc N-rile 29—37 privitóre la Gheorghe Ştefan Vodă şi Ghica Vodă; urmézā N-rile 38—42 privitóre la Ştefăniţă Vodă; după acestea sînt scrise căte-va relative la epoca anteriórā, N-rile 10, 14—17, unul despre Aron Vodă, 18, 19, din ed. Kogălniceanu.

2. Letopiseţul luĭ Ioan Neculcea dela *Domniia Dabijiĭ Vodă*. — *Capŭ 78* (din întreg letopiseţul Moldoveĭ în care a fost cuprins şi acest volum) până la sfirşit, de unde lipsesce o fóe cu cel din urmă alineat.

No. 113.

In-folio. — 682+LXXII pagine. — Secol. XIX (1835). — Bibl. Scheiană.

Hronicul Romano-Moldo-Vlahilor de Dimitrie Cantemir.

Pentru redacţiunea latină a Predosloviei aŭ rĕmas paginele albe.

La pag. 681 jos este scris de mâna scriitoruluĭ volumuluĭ:

«Sfîrşitul Hroniculuĭ pentru vechimé Romano-Moldovlahieĭ, şi luĭ Dumnezeu laudă. — S'au scris de Samuil Botezat, Profesor limbeĭ Ghermane, în anul de la Hs. 1835.»

Alăturea de acéstă notă este scris de G. Seulescul: «Colaţionându-se din cuvînt în cuvînt s'aŭ aflat întocmaĭ cu orighinalul. — G. Seulescul Paharnic.»

Pe pagina din urmă LXXII este scris:

«S'au scris de Samuil Botezat, profesor» şi alăturea, de mâna luĭ Seulescu: «Colaţionându-se din cuvînt în cuvînt cu orighinalul s'aŭ aflat întocmaĭ. — G. Seulescul Paharnic.»

No. 114

In-folio —Foĭ 237 (fóea 1 lipsesce).—Secol. XIX (1804).—**Bibl. Scheiană.**

Letopisețul Moldoveĭ scris de Vornicul Ioan **Neculcea** (în *Kogălniceanu*, Letopisițile, Tom. II, ed. **Iașĭ 1845 pag 193 și urm.**, ed. Bucurescĭ 1872, tom. II, pag. **175 și urm.**). **Copie făcută de** Antohi Sion la 1804.

Cuprinde:

	Foile
1. Letopisețul Țěreĭ Moldoveĭ (1662—1743) de Ioan Neculcea.	2—226
2. «O samă de cuvinte ce nu sănt scrise în letopiseț, ce numaĭ din om în om s'au auzit; decĭ cine le va crede bine va fi, ĭar cine nu le va credo ĭarășĭ bine va fi; cine precum îĭ va fi voĭa, așa va face». (După ed. Kogălniceanu, N-rele 10, 14, 15, 16, 17, un cuvînt despre Aron Voevod, 18, 19, 24, 25 începutul, restul perdut)	230
3. «Din izvoadile răpousatului Nicolaĭ Costin cĭ-au fost vel Logofăt»—începênd cu vorbele : «Moldoveniĭ dintru'nceput au fost un norod slobod...»	234
4. «Legăturile celi primite și întărite de Inpăratul sint acesté.»	234v.

Pe fóea 226, la sfîrșitul textuluĭ letopisețuluĭ, se află următórea însemnare:

«1804 Fevr. 6 am început a scrie, Săptv. 14 am sfărșit acest letopisăț de scris.—A. S.»

«Și s'au scris de minĭ ĭubitorĭul de ostenele prin ostenĭala drepteĭ méle măĭnĭ în zilele pre luminatuluĭ și pre înălțatuluĭ Domnuluĭ nostru Alexandru Muruz Voevoda a toată Moldo-Vlahiĭa, la let 1804 Săpt. 14.—Antohi Sion.»

«Să să știe că întru acest létopiseț sănt 5 măinĭ, ce dintăĭ ĭaste a mé, ce de al doilé ĭaste a frățini-meu a luĭ Ioaniță, ce de al treilé ĭaste a Logofătuluĭ Ion de la moș Ianachi Dan biv jicnicer, ce de al patrulé ĭaste vătav: Costachi Bogzan, ĭar ce de al cincele ĭaste a bădițăluĭ Vasili Tiz de la Balș. 1804 Săpt. 14.»

«Sfărșit și luĭ Dumnezeu laudă, celuĭ ce m'au învrednicit după început de am văzut și sfărșitul.»

«Коньць и Бгѹ славѹ»—(Sfîrșit și luĭ Dumnedeŭ mărire.)

«Antohi Sion»

Pe foile 227 şi 228 se află următorul «Cuvânt»:

«Către cinstiţiĭ şi de Hs. ĭubitorĭ cetitorĭ cuvânt.»

«O ĭubiţilor şi dragiĭ luĭ Hs. creştinĭ pravoslavnicĭ şi aĭ mĭeĭ maĭ marĭ şi micĭ fraţĭ, rogu-vă şi vă poftesc multă trudă şi ostenĭală de sirguinţă să puneţĭ întrănd cu cetire în lăuntrul aceştiĭ cărţĭ ce să numeşte *Létopiseţ* a ţăriĭ Moldaveĭ. Cetindu-l cu amăruntul crez că bogate şi nenumărate greşale veţĭ afla într'ănsul, atăt din slove căt şi din cuvinte. Să nu vă grăbireţĭ de a mă pune în ponoslu sau întru hulirĭ de ocară, ce să mă ertaţĭ, şi cu duhul blăndéţilor să îndreptaţĭ ca şi Hs. să vă erte pe D-voastră, căcĭ, o fraţiĭ mĭeĭ, numaĭ unul Dumnezeu ĭaste fără de greşală, căcĭ numaĭ unul Dumnezeu ştie truda şi ostenĭala mé căt m'am ostenit sălindu-mă de l-am scris, şi pentru multa trudă de silinţă poate oĭ fi şi greşit, căcĭ că fire omenĭască sănt purtând trup, şi pentru acĭasta nu ĭaste cu putinţă a nu face greşală, că cum ĭaste cu neputinţă cerĭuluĭ a fi fără de nuorĭ, atăta cu neputinţă ĭaste şi scriitorĭuluĭ ca să fie fără de greşală, căcĭ că greşala s'au început de la Adam şi tot aşĭa curge pără cĭ-au sosit cĭasul şi la mine, şi pentru acĭasta noĭ toţĭ greşim, maĭ ales mie, că întreb eu cu călătorĭa scrisoriĭ, întru adăncul şi lăţimé cărţiĭ aceştiĭa, mă voĭ fi alunecat de a face vre o greşală. După cum şi corăbierĭul călătorind întru o mare foarte lată şi fără de stare, şi fiind el bătut de multe valurĭ ale fortuniĭ căt şi minté ş-au dejghinat, şi ostenĭala l-au înfrănt, şi de multa trudă au dorit ca să ajungă la vadul cel dorit de odihnă, dar de nicĭ poate ca să ajungă unde ĭaste dorire luĭ, şi ajungănd la alt vad de odihnă, el tot să veseléşte bucurăndu-să, căcĭ că au găsit vad de odihnă. Asémine aceluĭaş corăbierĭ m'am asemănat eu, că după cum corăbierĭul are multe nevoĭ în mare, adecă bătut de valurĭ, de fortunĭ, de vănturĭ gréle, trăgănd lipsă de măncare şi de apă, căt şi frică de tălharĭ purtănd, şi de ostenĭală trudindu-să foarte şi cu o îngreoĭare foarte mare să sălesc, să ostenesc văslind, cănd le bate văntul în ponciş, şi cu aceste cu toate luptăndu-să ca să să măntuĭască, ĭar de scapă dentru atăte nevoĭ gréle ce l-au aflat pe lucĭu, el mult să veseléşte bucurăndu-să. Aşijderé şi eu, fraţilor, m'am luptat cu maré aceştiĭ lumĭ, înotănd şi văslind cu multă sărguinţă de ostenĭală am eşit din lucĭul cel lat al aceştiĭ cărţĭ, dar nu că am săvărşitu-o după cum maĭ sus am scris. Ce după cum corăbierĭul acela care au poftit din

2. Cartea pentru descălecatul dintâĭ a Țereĭ Moldoveĭ şi némuluĭ moldovenesc, în 16 capete, de Nicolae Costin, precedată de «Predoslovie Létopiséțuluĭ» şi «Izvodire de istorici...». — Kogălniceanu, *Letopisețe*, Tom I, Iaşĭ 1852, p. 33—91.

3. După cele 16 capete precedente urméză «Domniĭa luĭ Dragoş Vodŭ» cu cele spuse despre Ludovic Craiul Unguresc şi Leşesc publicată de Kogălniceanu în *Letop.* I. Apendicse, pag. 7 (apendics II).

4. Continuă apoĭ în cap. 17—30 Letopisețul luĭ Ureche Vornicul, cu adăogirile şi prefacerile scrise de Nicolae Costin şi tipărite de Kogălniceanu în *Apendice.* — Foile 35 — 115.

5. «Létopisețul Țărâĭ Moldoveĭ dela Aronŭ Vodă, de unde ĭaste părăsitŭ de Uréche Vorniculŭ de țara-de-gĭos, izvoditŭ de Miron Costinŭ cĭ-au fostu Vornicŭ țărâĭ-de-gĭos, în anii de la zidiré lumii 7185 (1677). În oraşŭ în Iaşĭ.» — Foile 116—199.

Pe dosul fóeĭ din urmă este scris :

«† Ἐτοῦτο τὸ παρόν βίβλον ἐστίν τοῦ γεωγάκι (*sic*! ***probabil*** γεωργάκι) κοστάκι πρώην β-ου λογοθέτου, καὶ διὰ ἐνθύμησιν ἔγραφα ἐγώ ὁ ὑποκάτοθεν ὑπογεγραμένος ὤντας ἐδῶ εἰς τὴν μολδαβίαν, καθιζόμενος εἰς τὸν εἶκον (sic !) τοῦ βασεὶλ: κοστάκι πρώην μεγάλον κωμίσου, υἱὸς δὲ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος χατμάνα κυρίω (sic!) κώστάκι τοῦ ῥάζου, ἐν ἐτίησι παρὰ ἐνσάρκου εἰκονομίας (sic!) τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησού (sic!) χριστοῦ.

« ? Biv Cluciar. — 1752 δηκεμβρίου (sic !) 15.»

Traducere (Lițica):

Acéstă carte de față este a luĭ Gheorgachi Costachi fost al 2-lea logofĕt, şi pentru amintire am scris eŭ maĭ jos iscălitul, aflându-mĕ aicĭ în Moldova, şeḑĕnd in casa luĭ Vasile Costachi fost mare comis şi fiu al prea cinstituluĭ hatman domnuluĭ Costachi al luĭ Razu, în anul de la întruparea Domnuluĭ nostru Isus Christos. — 1752 Decembre 15.

Pe scórța din urmă a legăturiĭ este scris:

«Di pe acest létopisăț am scris eu tréĭ letopisăță în zilele preluminatuluĭ şi pré înălțat Domnu Mărie-sa Alexandru Ioan Mavrocordat Voevod. — 1786 Avgust 4. — Ştefan Stărce.»

Pe fóea albă dinaintea scórțeĭ de la sfîrşit se află însemnarea:

«Di pe acest létopisăț am scris şi eu un létopisăț în zilele pré luminatuluĭ şi pre înălțat Domn Măriĭa sa Constandin Alexandru Moruz Vvd. — 1803 Săpt. 20. — Antohi Sion».

Pe titlu este scris de M. Kogălniceanu:

«Acest litopiseț este al meŭ; fiind vechiŭ a moşuluĭ meŭ Enachi

Kogălniceanu, pe urmă aŭ rămas la moșu meŭ Gheorghi Kogălniceanu, carele l-au dăruit Arhimandritulul Iosaf Voinescu de la Frumoasa, și acesta l-aŭ dăruit Comisulul Ionică Beldiman, de la care l-am primit și eŭ în dar. 1845 Septemvr 20.—Mihail Kogălniceanu.»

No. 116

In-folio. — Foĭ 5, la început, nenumerotate și 342 numerotate; lipsesce o fóe cu începutul «Scăriĭ.»—Secol. XVIII (1799).—Bibl. Scheiană.

Scrisóre cirilică obișnuită; titlul incadrat într'un desemn făcut grosolan cu pénă și cernélă de scris, representând un fel de ghirlandă de florĭ și având de-asupra pe Domnul Christos, cu Maica Domnuluĭ de a drépta și S-tul Ioan de a stânga; pe dosul titluluĭ este un alt desemn făcut în acelașĭ mod și representând pre «Proorocŭ și înpăratul David» scriind lângă o biserică și o cetate. Pe fóea 1, înaintea începutuluĭ textuluĭ, se află un frontispiciu desemnat tot ca cele-lalte, având în mijloc pe Domnul Christos.

Pe fóea a 4-a de la început se află următorul titlu:

Testamentŭ adecă Adunare istoriilor dupe cuprinderé ce să vede înlăuntrulŭ.»

Pe fóea următóre este scris ca titlu:

«Adunaré istoriilor dela începutul lumiĭ, pănă la înpărățiĭa luĭ Costandin Paleologul, înpăratul cel după urmă al Grecilor, cuprinzănd și pentru înpărățiĭa Turcilor, încă maĭ cuprinde și pentru Vinețiĭa de cănd s'au făcut, și cățĭ prințipĭ au stătut, și căte țărĭ au luat, încă maĭ cuprinde și pentru cățĭ Patriarșĭ au stătut la sfănta biserica cé mare a răsărituluĭ, în scaunul Țarigraduluĭ, scoasă după Grecie pă limba Rumănéscă de Grigorie dasc. Buză, ĭar acum s'au scris după aceĭa asemené din cuvănt în cuvănt, în zilele pré înălțatuluĭ nostru Domnŭ, Io Costandin Gheorghie Hangeri Voevod, de cel maĭ mic, Ioniță sin Costandin Logf. dela Star-Chiojd, la aniĭ dela măntuiré lumiĭ. 1799 Ghenarie 5 dn. 1799.»

După titlu urmézá:

«Rugă cătră cititorĭ

«Ĭubitorilor de cetanie, de vreme că Dumnezeu au făcut pă om maĭ cinstit, și maĭ mare de căt toate celelalte lucrurĭ ce sănt, și să văd în lume, și l-au așăzat stăpăn peste toate, după

cum zice şi prorocul David, «toate au supus supt picîoarele luî,» l-au făcut şi nemuritorîu, dar nesocotinţa luî cé ré l-au făcut muritorîu, şi toate au pierdut, numaî ce î-au rămas întrégă aftexusia, adică volnicîa de însuşî, ca să lucreze au binele au răul, şi î-au dat şi acîastă încelepcîune, ca să poată arăta lucrurile de la începutul lumiî până la sfârşitul lumiî întocma ca când lé-r privi, şi s'ar lucra înainté luî faţă, aşa le descopere, şi le arată prin scriptură. Deci şi eu socotind că ar fi bine să-ş ajute fieşte cine patriî şi limbiî luî ori cu ce ar puté, m'am îndemnat de am scris aceste istoriî, după cele scoase după Grecie pă Rumănie, de cel maî sus numit, Grigorie Dasc., spre lauda ţăriî rumăneştî, şi spre folosul celor ce vor vré să înţelégă, ca cetind -şi văzând pă ceî ce au lucrat răul ce ş'au agonisit, şi pă ceî ce au făcut binele ce ş'au dobândit, să poată îndemna a să părăsi cinevaşî de rău, şi a lucra binele. Decî îubiţilor, având toţî de obşte acé volnicie, a lucra şi a grăi au binele au răul, vă rog mai întâîu, ori cine să va îndemna a ceti şi va găsi vre o greşală, orî în cuvinte, orî în slove, să nu huliţî, ci cu duhul blândeţelor să turnaţî untul de lemnu al buniî voiriî Dumné-voastră, şi să ungeţî ranele greşalelor mele cu cuvânt măngăitorîu, şi îndreptând să ziceţî Dumnezeu să erte, şi Dumnezeu să vă erte şi Dumné-voastră toate greşalele, că nu e cu putinţă a fi om fără greşală, fără numaî unul Dumnezeu negreşit, a căruîa e slava, cinsté şi închinăcîuné în vecî amin. 7307.»

La sfîrşitul «Istoriilor», pe fóea 341 v., sus, se află scris:

«Până aîcé s'au putut ajutând vremé. Îară cine va vré ajutându-î vremé îl va săvârşi până la létul care va vré. Îară aîcî îaste numaî lét 1766.»

Pe fóea 342 este scris:

«Care vor să zică, că după cum lé-u tălmăcit acel pré învăţat dascal Ghenadie acîasta-î tălmăciré slovelor.»

«La indictul cel dintâîu înpărăţîa luî Izmail, care să va chema Moameth, va să bată némul Paleologilor, şi vor lua cetaté cé după şapte munţî, adică Ţarigradul, şi vor înpărăţi într'ânsa, şi vor stăpâni limbi multe, şi ostroave vor pustiî, şi vor lua şi mările până la sânul Fxinuluî şi înprejurul apeî Istruluî va prăda, la optulé indiction, tot răsăritul va stăpâni, şi Peloponison, îară la al noulé indiction la părţile crivăţuluî să va duce

cu războîu, şi la al zecilé indiction pă Dalmaţî va bate, şi îar peste puţină vreme să va scula asupra lor şi să va face războîu mare, şi puţin îl vor înfrănge, şi să vor scula toate némurile apusuluî cu oaste pă mare şi pă uscat, şi vor da războîu mare, şi vor bate pă Izmail, şi puţină vreme va maî înpărăţi. Şi să va scula némul cel plavoş, înpreună cu toţî Practoriî, şi vor zdrobi pă Izmail, şi vor lua cetaté cé după şapte munţî, înpreună cu toţi Practoriî. Atuncé să vor rădica eî dintre eî uniî cu alţiî, cu războîu groaznec şi înfricoşat, şi să vor tăîa până la al cincelé cîas, şi vor auzi glas de sus, adică din văzduh strigănd de treî orî, staţi, staţi, cu frică şi cu grab alergaţî la părţile dé-drépta, şi veţi găsi un bărbat vitéz şi luminat şi harnic, pă acela îl puneţi înpăratŭ, că al mîeu prietin îaste, şi luând pă acela voîa mé înpliniţî.»

«Din vremé Mareluî Costandin pănă în vremé înpăratuluî-Ioan Paleologul cănd s'au tălmăcit aceste cuvinte după moartea mântul luî, anî 1101, şi de la Hristos pănă cănd au murit Marele Costandin înpărat anî 329.»

«Cu ajutorîul Mareluî şi a tot puterniculuî Dumnezeu, ca cela ce îaste însuşî la totŭ lucrul început şi sfărşit, au luat şi acîastă carte sfărşit la luna luî Fevr: 10: lét 1799.»

Volumul are cuprinsul următor: Foile

Pe partea din lăuntru a scórţeĭ de la început sint scrise următórele:

«Aristip filosoful de la Nichi fu întrebat de oare cine, ıste de folos a să însura? el zise ba; că de veĭ luoa muere umoasă va fi de obşte, ĭar de veĭ luoa grozavă îţĭ va fi rătă.

«Muĭaré nici odată nu să va înblănzi, ci când o mustri să înrăceşte, ĭar când o înbunezĭ să înalţă.

«Să să ştie, cel ce are muere re, că ş'au luat plata sa pentru ır-de-legile sale.

«Nicĭ o hiară nu ĭaste ĭubitoare de sfadă ca muere.

«Ce ĭaste maĭ cumplit de căt leul întru hiarăle céle cu patru icĭoare? ci tot nămica; dar ce ĭaste maĭ ĭute de căt şarpele? ci ɔt nimica; fără numaĭ muĭaré cé ré.

«Rău ĭaste a luoa muere săracă, şi rău a lua bogată, că acé ăracă va strica bogăţiĭa, ĭar cé bogată întru boeriĭa nu bagă émă de bărbat.

«A fi maĭ mic de căt muĭaré ocara cé dupre urmă ĭaste.

«Eu mă tem de Dumnezeu, şi după Dumnezeu de cela ce u să teme de Dumnezeu.

«Când grăĭaşte mueré câ te va ĭubi, maĭ tare să te temĭ, de ăt când te grăĭaşte de rău.

«Cela ce ţine mueré curvă, acela ĭaste făr de minte şi ecurat.

«Fiĭul învăţat, înţelept va fi.

«Maĭ bine ĭaste a bate hierul pă năcovalnă, de căt a învăţa pre ıuĭaré ré.

«Maĭ bine ĭaste a trăi cu şărpiĭ şi cu leiĭ în pustie de căt cu ɑuĭaré ré.

«Maĭ bună ĭaste răotaté bărbătéscă de căt faceré de bine ıueréscă.»

Pe scórţa de la sfirşit a legăturiĭ este scris:

«Să să ştie când s'au cutremurat pământul Maĭu în 5 zile, lét 812, în Dumineca mironosiţilor, pă la prănzu mare, şi am scris a să să ştie, şi s'au cutremurat încetişor, care uniĭ oamenĭ maĭ 'au simţit.»

No. 117.

In-folio. — Foĭ 2 și 93. — Secol. XIX (1832). — Bibl. Scheiană.

Condica unuĭ advocat pentru pricinile ce luase asupră-șĭ și hârtiile lor, cu însemnărĭ despre întîmplările din 1841—43.

Pe fața din lăuntru a scórțeĭ dinaintea legăturiĭ este scris următorul titlu:

«1832 Dichemv. 1. Condică de pricinile și hărtiĭ ale lor, care ĭ-au asupră-m, de a mă judeca în locul stăpânilor.»

Volumul cuprinde următórele: — Fóia

Foile

18. «Adunaré folosuluĭ ce să face din pricinile ce înăuntru să arată.» 91—93

Pe fóea albă de lângă scórța dinainte a legăturiĭ este scris:

«Vremé vinde paĭle, și nevoĭa le cumpără.

«Acéstă dar vreme și nevoĭe pricinuită din a Regulamentuluĭ întocmire ajungăndu-mă și pă mine, ca să nu aștept vacanțiĭe de a mă orăndui în slujbă, să ĭau léfă de un judecător, care astăzĭ nu-m ajunge la greotaté casiĭ, și ca să nu pĭer în casă de foame cu atățé copiĭ, m'au luminatu milostivul Dumnezeu a scăpa și de a maĭ face năpăstuiri cu voĭe și fără de voĭe, și am apucatu sarcina slujbiĭ de avocatlăc, și de la lt 832 Dichemv. 1 pănă astăzĭ Septv. 1, lt 1833, am adunatu folosul ce înăuntru să arată. Milostivul Dumnezeu să dé și de aci înainte.»

No. 118.

In-folio. – Foĭ 164. — Secol. XIX (1802—1846). -- Bibl. Scheiană.

Carte de deosebite însemnărĭ dintre aniĭ 1802—1846: socotelĭ, nartul vînḑăriĭ productelor, copiĭ de documente privitóre la bresle și altele.

Foile

1. «Cheltuĭala ce merge pă zi la treĭ chile grău, după arătaré brutarilor.» 1
2. 1805 Noemvr. 30. Costandin Alexandru Ipsilant Vvod întăresce anaforaua veliților boerĭ din 27 Noemvr., pentru nartul hotărît a se vinde păinea în politie. . . . . 1v.—2
3. Cheltuelĭ la facerea luminărilor de seŭ și săpun. . . . . . . 3—4
4. «Trebuincĭoasa zahere peste anu de unt și mĭere i cașcaval a fiește căruĭa băcan.» . . . . 5—6
5. «Carte neobicĭnuită, ci numaĭ de mine întocmită socotind că poate o voĭ și săvârși cu întărire gospod *(domnéscă)* dar n'am pututu fiind interes.» 7
6. Nartuĭ pentru vînḑarea productelor pe aniĭ 1802 și 1803. . . . 7v.-10
7. 1802 Dichemv. 5. Anaforaua veliților boerĭ, în privința nartuluĭ hotărît a se vinde diferite articole de ale mâncăriĭ. 10
8. 1807 Iulie 31. «Nart ce s'au datu de Mărila-sa Costandin Ipsilant Vvod Domnul Moldaveĭ și al Valahiĭ.» 11
9. Diferite narturĭ. 11v.-12
10. Léfa slujitorimeĭ bresleĭ agieștĭ. . . . . 13 v.
11. Listă de numele călăreților polcovniceștĭ, vânătoriĭ polcovniceștĭ, talbojĭ dorobănțeștĭ, Nemțĭ din poartă, vel stég céuș, stégul întâiŭ de foc, al doilé de foc, întâiul până la al 10-lea de vânătorĭ, 1-iul până la al 10-lea de Cazacĭ, coșariĭ, fustașiĭ, zapciĭ căpităneștĭ, etc. . . 14—22
12. 820 Noemvr. 1. Listă de numele brutarilor și pescarilor din acest an, cu prăvăliĭ. . . . . 23—24

	Foile
41. Copie după răspunsul ce a dat Împărătésa Caterina la scrisórea Sultanuluĭ, în anul 1768	66—68
42. Liste de cheltuelĭ şi altele din aniĭ 1805—1811	114-119
43. 1809 Iunie 20. «Iratul Agiĭ pe un an, de la Septv. 1 până la sfârşitu luĭ Avgust.»	120-121
44. Diferite liste de cheltuelĭ şi veniturĭ de ale Agieĭ, pe anul 1811	123-136
45. Diferite liste de veniturĭ şi cheltuelĭ de ale Agieĭ din aniĭ 1812—1819	137-149

No. 119.

In-folio. — Foĭ 117. — Secol. XVIII (1792). — Bibl. Scheiană.

Scrisóre îngrijită; titlurile, inițialele părților şi ale fraselor, numele luĭ Hristos (HS) sînt scrise cu roşu. Pe foile 1, 15, 30, 36, 74, 87 de-asupra titlurilor sînt frontispiciĭ desemnate în culorile scrisoriĭ negru şi roşu; la fóea 64 desemnul frontispiciuluĭ represintă Buna-Vestire; la foile 46 şi 103 ele sînt compuse din doĭ şerpĭ avênd între eĭ stema Țěreĭ-româneşcĭ; pe fóea 74v. sînt doĭ vulturĭ, carĭ țin în ghiare un desemn, ce represintă sórele şi luna. La sfîrşitul părților sînt desemnate florĭ asemenea în negru şi roşu.

Viețile şi minunile maĭ multor sfințĭ.

La sfârşitul volumuluĭ este scris:

«Sfârşit şi luĭ Dumnezeu laudă. Să ertați unde vețĭ găsi greşală, fiind-că afară din cele ce am greşit eu, cum am văzut pe altă carte care mi s'au dat de către plătitorĭu, asemené am scris şi eu, al cititorilor pré plecat.—Theodorache Log. za (de) Divan.»

Pe fóea 103. sub stema țěriĭ este anul «1792».

Pe fóea din urmă se află următórea:

No. 120.

In-folio. — Foĭ 3 nenumerotate şi 167.—Secol. XVIII (1746).—Dăruit de D. A. Sturdza la 13 Septembre 1885.

Scrisóre cirilică frumósă. Titlurile, iniţialele capitolelor ale alineatelor, ale fraselor şi ale unor nume propriĭ sînt scrise cu roşu; asemenea numerele şi unele nume proprie.

La începutul deosebitelor părţĭ sînt desemnate cu roşu iniţiale marĭ ornate. Titlul este înconjurat de un chenar frumos desemnat cu cernélă şi cu péna; în dosul titluluĭ este stema Moldoveĭ frumos desemnată şi înconjurată de o ghirlandă de florĭ. La foile 1 şi 32 sînt două frontispiciĭ frumóse cu stema Moldoveĭ în mijloc; la fóea 16r, se află stema Dacilor representată prin doĭ leĭ, avênd de-asupra o corónă; la foile 7, 14, 16, 21, 35, 45 sînt frontispiciĭ maĭ micĭ desemnate de-asupra titlurilor.

Letopiseţul luĭ Nicolae Costin de la «Zidirĭa Lumiĭ» până la Domnia luĭ «Stefăniţă Vod ficĭorul lui Vasilie Vod,» cu acelaşĭ cuprins ca No. 115.

Pe fóea 1-a are următorul titlu:

«Letopisăţul ţărăĭ Moldoveĭ. — Scrisu-s'au cu poronca Pre Luminatuluĭ Domnul Moldovii Mărie-sa Io Ioan Nicolae Mavrocordatu Voevoda, însă di pre Izvodulŭ răpousatuluĭ Nicolae Costin cĭ-au fostŭ Logofătŭ mare, în anulŭ dela zidirĭa lumiĭ 7254 Avg. 20, ĭară de la Hs: măntuitorĭu 1746. Cu măna luĭ Ioan Pavăl Gramaticul.»

Pe dosul titluluĭ este desemnată stema Moldoveĭ între iniţialele domnesci scrise cu roşu: Io. — Ioan — N(icolae) — Vvd — D(omn) — Ţ(ĕreĭ) — Mo(ldoveĭ).» Sub stemă sînt scrise următórele versurĭ:

«Cap de buor în coarne ste-i lucéşte,
«Cu care Ioan Nicolaĭ Vod pecetluĭaşte.
«Stima acĭasta de la 'mpărăţie-i ĭaste dată,
«Spre izbănda vrăjmaşilor stă încordată.
«Domnul să-l păzască în mulţi ani cu fericire,
«În domnie îndelungată cu mare norocire.»

Pe cele 3 foĭ următóre se află cuprinsul cu titlul:
«Capeteli ce s'au scris în carte acĭasta.»
Cuprinsul volumuluĭ este acelaşĭ ca al celuĭ de la No. 115.

La sfîrşitul volumuluĭ se află următórea însemnare:

«Acest Litopisiţŭ numerarisindu-să cuprinde o sută şaĭsăcĭ şi şasă file, pe care iscălitul ăl are dăruit de D-luĭ Paharnicul Ioan Strat, şi care s'au şnuruit supt pecetea mea.—1840 Sept. 26.—Al. Sturza Vornic.»

Pe scórța de la sfîrșitul volumuluĭ se află însemnarea: «Acistu litopis ĭasti al mieu Pavăl Buh. cari l-a cump. în 4 leĭ 17 paralĭ de la un Ion Stancĭul.... 1799 Apr. 28.»

No. 121.

In-folio. — Fóe 1 și 394 pagine. — Secol. XVIII (1729). — Bibl. Scheiană. Scrisóre cirilică cursivă. Titlurile, inițialele la alineate și la frase, aniĭ, lunile și ḑilele sînt scrise cu roșu. La titlu este desemnat un mare frontispiciu în culorĭ, avênd stemele întrunite ale amânduror Principatelor; la începutul textuluĭ este un frontispiciu maĭ mic tot în colorĭ avênd în mijloc stema Țeriĭ-românescĭ.

Pe fóea dela început are titlul:

«Létopisețul țării Rumănești, întru care coprinde toate istoriĭle a tuturor Domnilor dinceputul țăriĭ de la întăĭul Domnu Radul Negrul Voevod, pănă acuma la Domniĭa de a doo a Măriĭ-sale luĭ Nicolaĭe Alexandru Voevod, acum de iznoavă scrisă din porunca Măriĭ-sale pré luminatuluĭ și pré înălțatuluĭ Domnuluĭ nostru, Io Nicolae Alexandru Vvd, întru al unsprezecilé an dintru a dooa Domniĭe a Măriĭ-sale de Radul Logofețelul de Divan sin Mihaĭu Ieromonahul Lupescul, la aniĭ de la zidiré lumiĭ 7238, ĭar de la naștere Domnuluĭ nostru Is. Hs. 1729 luna luĭ Octomv. 31.»

La sfîrșit, pe pagina 394, se află nota următóre:

«Pănă aĭcé am scris cele ce s'au întâmplat până în săvărșitul a zecé ani dintru a dooa domniĭe a Măriĭ-sale Nicolaĭe Vodă; ĭar de aĭcé înainte cu ajutorĭul și mila luĭ Dumnezeu voĭ scriĭe începând de la al unsprezecilé an înainte.»

Volumul are cuprinsul următor:

Pagina

Sub titlu se află scrisă următórea însemnare:

«D'après le calcul de l'Eglise Greco-Russe la création du monde eût lieu 5508 ans avant l'Ere Chrétienne; ainsi cette chronique date de l'année 1729—30. — George Asaky.»

No. 122.

In-folio.—Foï 211.—Secol. XVIII (1765).—Bibl. Scheiană.

Scrisóre cirilică semi-cursivă. Pe foile 1—19, titlurile în text şi de-asupra paginelor, iniţialele la alineate şi numerele sînt scrise cu roşu; pe cele-lalte foï tóte sînt scrise cu negru.

Pe fóea 1-a are titlul următor:

«Viaţa mareluï Petră înpăratul Moscovieï.» Scriere împărţită în şése cărţï, în carï se cuprind războiele şi viaţa luï Petru cel Mare.

La sfîrşit, fóea 208 verso, sînt scrise următórele:

«Stăpănitorïul noroduluï arătăndu-să pururé cătră celé Dumnezăeşti răvnitorïu, sau să zăcem căndŭ aré frica luï Dumnezeu, atuncé supuşiï nu să tem că vorŭ pătimi vré o pedépsă afară de pravilă şi ïăr dreptaté, aşijderé de vor cunoaşte că ïaste el credincïosŭ şi temătorïu de Dumnezău, atuncé supuşiï nu vor pute îndrăzni a fi cŭ vicleşugŭ asupra luï, avăndŭ el şi pe Dumnezeu într'ajutorïu.

«Slavă unuïa în Troiţă proslăvit Dumnezeu, carele mi-au ajutatŭ după început de am văzutŭ şi sfârşitul. 1765.»

Pe fóea 209 se află însemnărï despre familia luï C. Vărnav, din aniï 1796—1847.

Pe scórţa legăturiï de la sfîrşit se află următórea însemnare:

«Acïastă carte este a préosfinţii sale părinteluï Mitropolituluï Leon, şi s'au adus acïastă carte de la Roman, după ce s'au făcut Mitropolitŭ la anul 1787, şi s'au înălţat la scaunul Mitropoliï în anul 1786, luna luï Fevruarie.»

No. 123.

In-folio.—Foï 23 şi 192.—Secol. XIX (1805—1806). — Dăruit de D. A. Sturdza la 13 Octobre 1885.

Scrisóre cirilică obicinuită. Titlul este scris într'un mare desemn architectural; sînt maĭ multe grosolane frontispicii şi iniţiale ornate.

Letopisețul Moldoveĭ întocmit după Miron Costin, Nicolae Costin, Ureche Vornicul și Ioan Neculcea.

Pe fóea de la început este titlul următor:

«Litopisițul țărilor Moldova i (și) țara Munteníască, de când s'au discălecat. 1805 Iunĭ 20.

«Scris-o-amŭ eu ĭubitorĭul de ostinele Vasile Pogor.»

Pe dosul fóeĭ 23 din întàia parte este scris:

«S[f]ărșăt, înpreună cu ajutorĭul a pre puternicul celuĭ cu multe străluciri al cerĭurilor Domnul nostru Is. Hs. al descălecăturiĭ vechĭ și începutul aceĭ noâ, la anul 1805 Afgustu întiĭu, de Vasiliĭa Pogorŭ.—Κύριε βοήθησόν μοι τὸν ἁμαρτωλὸν.»

La fóea 159 este scris:

«Păn aice s'au aflat letopisețul scris de Miron Logofătul.— Scrisu-s'au de mine nevrednicul în Huș la S(fînta) E(piscopie) a Hușuluĭ în let *(an)* de la anul mântuiriĭ 1806 Martie 16. —Vasile Pogor Pisar» (scriitor).

Pe fóea din urmă, 192, stă scris:

«Scrisu-s'au acĭastă carte, ce să numește Létopisețul Moldaviĭ de mine mult păcătosul și nevrednicul, în zilile pre înălțatuluĭ și luminatuluĭ Domn, Mărila sa Alexandru Costandin Moruz Vvod, și s'au scris în sfânta Episcopie Hușiĭ la anul 1806. — Miron.»

Volumul are cuprinsul următor:

1. «Carte de nĭamu Moldovenilor dintiĭŭ, de unde au eșit strămoșii lor» — de Miron Costin. . . . . 1—23
2. «Începutul Letopisățului, cu agĭutorĭu luĭ Dumnezeu a țăriĭ noastre ș'a celoralte adică Muntenești și Ungurești.» Cap. 1 — 4. — Prescurtare după Nicolae Costin, *Cartea pentru descălecatul de'ntêiŭ,* Cap. V—XVI. . . . . 1—8
3. Domniĭ Moldoveĭ de la Dragoș Voevoda până la a doua Domnie a luĭ Aron Voevod,—după Ureche Vornicul și Nicolae Costin. — La sfîrșit (f. 75 v.) stă scris: «Până aice s'au aflat Litopisețul Țăriĭ scris de Urechi

Vornicul 7289—1781.» . . . . 8v.—75

4. «Litopisețul Țăriĭ Moldoviĭ scris de Miron Logofătul, începându-să de la Domnie luĭ Aron Voevodă» până la «Domnie luĭ Stefănință Vvodâ fiĭul luĭ Vasălie Vodâ... S'au scris la anul 1806 Martie 13.» 75v.-159

5. «Domniĭa luĭ Evstratie Dabija Vodâ... Cap. 75» până la «Domniĭa luĭ Mihaĭ Racoviță Vod,» prescurtare după Ioan Neculcea. 159v.-192

No. 124.

In-folio.—Foĭ 41.—Secol. XVIII (1782).—Cumpĕrat dela anticarul Șaraga, la 3 Februarie 1894.

Pe fóea 1 are următorul titlu:

«Istorie pentru râsipiré Ierusalimuluĭ.»

La sfîrșitul manuscrisuluĭ se află următórea însemnare:

«Acĭastă istorie au scris-o Ieromonah Nechifor ot mănăstire Doljeștiĭ, cu toată cheltuĭala mé, și pentru ostenĭala luĭ ĭ-am dat 120 banĭ, și am iscălit. 1782 Iuliĭ 20. —Dimitrachi Hărlescu Paharnic.»

Alte însemnărĭ ce se află pe foile de la sfîrșit:

Pe fóea 40 verso:

«Acĭasta carte este răsipiré Erusalimuluĭ, și cine să va întâmpla să o ĭaĭ să citéscă pă dânsa și nu o va maĭ da înapoĭ, ci o va tăgădui, unul ca acela să fiĭa blestemat de Sf. Arhereĭ și de săborul di la Nichiĭa și pricopsală în viĭața lor să nu vadă și am iscălit pentru ca să să știĭa a cuĭ este. 1817 Fevr. 10.—Cost. Hărlescul.»

Pe fóea 41r. aŭ scris spre amintire ceĭ carĭ aŭ cetit cartea în aniĭ 1790, 1803, 1804, 1805, 1813 și 1817.

Pe fóea 41 verso:

«. . . . . . . fiind ascultător părinților meĭ, celor după trup . . . . de celi poroncite spre încre . . . . lesuluĭ mĭeu, dar zavistiile fraților̆ . . . înpotrivitorĭ netemătorĭ de Dumnezău m'au . . . . de dragoste și mila părintéscă, cari o . . . țem ca o căldură de cuptor în inima mé ș-avănd o răcire de tot despre toțĭ părințiĭ și frațiĭ . . . pre mine (ticălosul); dar cel întru totŭ puternic înpărat și milostiv

Dumnezeu n'au vrut să mă lasă după pofta vrăjmaşilorŭ meĭ, ci m'au miluit după a sa putere svântă, şi m'au rădicat la cinste ce politicĭască, cu mărire înal . . . . . spre vedere vrăjmaşilor meĭ.»

«1801 s'au născut fiĭul nostru Costandin Iulĭ 20 şi l-au botezat ĭarăş Ioniţă Botez la bisărica din Cămărşanĭ hramu sfântuluĭ mareluĭ mucinic Gheorghi, şi pentru ca să ştiĭ s'au însămnat. 1801 Iulĭ 20. — Dimitriĭ Hărlescu Paharnic.»

No. 125.

In-folio. — Foĭ 241; foile sînt numerotate, dar 1 — 4 şi cele carĭ urmézà după 245 până la sfîrşit sînt perdute. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.

Letopiseţul Moldoveĭ format din:

1. Cartea pentru descălecatul dintâiŭ a Ţăreĭ Moldoveĭ, de Nicolae Costin . . . . 5—40

2. Domniĭ Moldoveĭ dela Dragoş Vodă până la Ieremia Vodă după Ureche Vornicul şi Nicolae Costin. — La fóea 168 v. scrie: «Păn aĭce acest Litopisăţ ĭaste scris di pre izvodul ce s'au fost scris de răposatul Neculaĭ Costân ce au fost Vel Logofăt.» . . . . 40v-168v.

3. «De aĭce începem a scrie Litopisăţul di pre izvodul luĭ Miron Costân Logofăt.»—Domniĭ Moldoveĭ dela Domnia luĭ Ieremia Movilă Vodă, alineatul «Batoreştiĭ *(şi maĭ semeţĭ fiind pre locurile sale)* au dat *războĭu luĭ Baştea Gĭurgĭu*» (Kogălniceanu, Letop., ed. Iaşĭ 1852, tom. I, pag. 226) până la «Domniĭa luĭ Stefăniţă Vodă fiĭorul luĭ Vasili Vodă. Cap. 55», până la: «şi, trecând maĭ pre sus dela Sucĭavă, au lovit pre la Hotin ş-au trecut Nistrul.» (Kogăln. Letop. I, 349).

Pe fóea dela început (5) este subscrierea luĭ «N. Istrati», iar pe fóea 6 tot de mâna luĭ este scris:

«Din Biblioteca mea dela Rotopăneştĭ 850. — N. Istrati.»

No. 126.

In 4°. — Pagine 322. — Secol. XIX (1818). — Bibl. Scheiană.

Pe pag. 1 are titlul:

«Istorie a celorŭ maĭ gingaşe amoruri a Parisuluĭ. Din ce

grecĭască s'au tălmăcitŭ în limba Moldovenĭască, prin ostenĭala şi osărdie dreptii sale Ioan Beldiman; ĭar a prescrie, s'au prescris de mine iscălitul la 818. — Costachi Borş.»

Pe pagina 3 se află scrise următórele:

«Ĭubitorilor cetitori!»

«Den răvna şi osărdiĭa ce au aratat fieşte carile ĭubitor de tălmăcire a felĭurĭ de istorii, în tot ĭelĭul de limbă, prin care s'au agonisit cele după vrednicie laude, îndemnăndu-mă şi eu, n'am cruţat acĭastă puţină ostenĭală întru tălmăcire aceştii istorioare, care nădăjduesc a fi plăcută fieşte cărue tănăr cetitorĭu?

«Însă fiind că limbile cele ĭubitoare de hulă păndesc pururé prilej, nu am îndoĭală, că nu mă vor huli şi pre mine, cum ostenĭala me am ales-o în întrebuinţare uniĭa ca aceştiĭa, şi nu într'alta maĭ folosătoare. Am cinste a le răspunde, că acĭastă istorie, cu toate că cuprinde în sine numaĭ fapte de amorĭu (lucru ce să obicĭnueşti acum în vecul nostru la toată stare omenĭască), dar cetindu-o bine cu luare aminte, nu numaĭ va înţălege, că toate aceste eroticeşti patimĭ s'au mărginit, nu prin altă, decăt prin însuş taĭna ce sfăntă a însoţirii, spre care scoposul şi pohta ce silnică a tinerilor libovnici au privit, dar şi pildă de agĭuns va lua întru însuş a vieţiĭ sale petrecire.

«Rog dar pre toată persoana ce va binĭ voi a ceti, ca orĭ ce greşală va afla întru ĭa, ori în tălmăcire sau în slove să îndrepte cu blăndeţă, fără a mă pune în ponoslu, căcĭ după cum cu neputinţă ĭaste omuluĭ a nu fi muritor, aşa şi de a nu greşi. — Tălmăcitorĭul.»

Pe pagina 2 sînt scrise, precum urmézā:

«Obrazile, ce să cuprind în acĭastă istorie.

«Tănărul ţăran, carile din Ziĭaco s'au numit în urmă Voziĭan Darmandier.

«Elene, fiica lui Rover, libovnică lui.

«Leandru, tiranul neguţitorĭuluĭ.

«Hlori, fiica luĭ Devuse, libovnică luĭ Leandru.

«Marchezul, ce s'au numit pentru faptile luĭ noul Pigmalion.

«Lizeta, fată de suflet a Marchezuluĭ, care maĭ pre urmă s'au făcut şi mirĭasă lui.

«Filip, nepotul luĭ Donan.

«Zemira, fiica luĭ Donan, şi libovnică luĭ Filip.

«Polen, fiĭul luĭ Duval.

«Aneta, fiica luĭ Ruso şi libovnică luĭ Polen.

«Ziuin.

«Egli, fiica luĭ Sirez şi libovnică luĭ Ziuin.

No. 127.

In-4°.—270 foĭ.—Secol. XIX (1848—1852).—Dăruit de Ion Ghica.

Pe dosul legăturiĭ are titlul:

«Emigraţiĭ de la Brusa.»

Volumul cuprinde scrisorĭ de ale emigraţilor de la Brusa către Ion Ghica şi alţiĭ, precum şi alte acte politice publicate de Ion Ghica în «Amintirĭ din pribegia după 1848. Bucurescĭ 1890.»

No. 128.

In-folio (format îngust de catastiv). — Foĭ 27. — Secol. XVIII — XIX (1722 — 844). — Cumpĕrat dela anticariĭ Şaraga, la 18 (30) Maiŭ 1896. — Scris pe hârtie le maĭ mulţĭ; unele titlurĭ, iniţialele numelor şi întrégă fóea 4, sînt scrise cu roşu; la început 3 foĭ albe nepaginate.

Volumul cuprinde următórele documente pentru brésla mişeilor (calicilor) din Iaşĭ, unele în copiĭ şi altele în original:

No. 129.

In-folio (format îngust de catastiv). — Foĭ 156. — Secol. XVIII (1732—1740).— Vîndut în licitaţie publică de Eforia Spitalelor civile din Bucurescĭ şi cumpĕrat de Academie dela A. Zwiebel, anticar din Bucurescĭ, la 19 Nov. 1894.

Catastiv de venitul mânăstireĭ Colţea şi de cheltuelile eĭ făcute cu Spitalurile, pe 9 anĭ, de la 7240 (1732) — 7248 (1740). — Listele de veniturĭ şi de cheltuelĭ sînt subscrise de boeriĭ ce aŭ fost însărcinaţĭ cu cercetarea lor.

Cuprinsul volumuluĭ este următorul:

No. 130.

In-folio mic. — 329 foĭ (lipsesc maĭ multe foĭ, la început şi la sfîrşit). — Secol. XVIII. — Dăruit de V. Mangra, la 6 Martie 1895.

Scrisóre urîtă, pe hârtie de rea calitate. În câte-va locurĭ, titlurile şi unele iniţiale sînt scrise cu roşu spălăcit.

Volum format din diferite părțĭ din cărțĭ religióse și bisericescĭ. Multe titlurĭ sînt scrise slavonesce.

	Foile
1. Evangheliĭ și din Apostol întocmite cu tipicul pentru cetirea la serbătorĭ.	1--53
2. «Începu povĭastĭa svinteii Barbure, мц҃а (luna) Dichemvrie 4 д҃ни (ḑile)	54
3. «Мц҃а Dichemvrie 28 дн҃ь. Iar aciasta-i când au tăĭat Irod céle 14 întunérecĭ de prunci micĭ câte de un anŭ și maĭ micĭ.»	58
4. «Мц҃а Martiĭa 9 ḑile, învățătură la 40 de sfinți.»	61 v.
5. «Мц҃а Martie în 17 zile, povéstė luĭ Alehsie: чл҃вка бж҃іа (omul luĭ Dumneḑeŭ).»	63
6. «Învățătură cum au mersŭ Hs. la ĭadŭ să ĭae sufletele diĭn ĭadu.»	68
7. «. . . Învățătura de pre cinstita taină ce să țicé (*sic!* zicé) trupulŭ și sângele lui Hs: că oare de câte ori creștini să gătescu a lua s-ta cuminecătură trupulŭ lui Hs: ĭară preutul tot ĭaste datorĭu cu învățătură a învăța întâe de cuminecare, ca nimănui pae că-i pâne prostă și vinŭ prostŭ»	72
8. «Învățătură Luni după a doa zi după Paști, cuvântul luĭ sfântŭ Pavel Apostolŭ, slovo 1. 13.»	75
9. «În luna lui Apriilŭ 23. În luna lui Prier învățătură la s-ti Gheorghie, cându au izbăvitu cĭa fată de cel șérpe și bălaur strașnicu.» . .	79
10. «În luna luĭ Maĭu întâe zi. Aciasta-i în zua de Irimie prorocul, carte și rugăcĭune pintru pustiĭaré jidovilorŭ diĭn Rusalimŭ și pustușagulŭ orașului di început până în sfârșitu. Carté lui Irimie prorocul ș'a plsilorŭ, cap. I.»	81 v.
11. «мц҃а Prierĭu întâe zi.—Evanghelie după scriptura sfântă, Luca, în 19 părți, învățătură despre pustușagul Irusalimului, cum l-au bătutu Dumnezeu.»	85
12. «A 2 parte a pustușaguluĭ Erusalimului.»	91
13. «Învățurĭ cân s'au pricinuitŭ Sătana cu Dumnezeu și cându-s posti fiĭu lui Dumnezeu în 40 de zile și în 40 de nopțĭ, după acé să sui în măgura Elionului.»	93 v.
14. «Apocalipsiul cel mic a lui Ioan.»	98
15. «Luni după Rusalii.»	102 v.
16. «Povéstĭa lui s-tĭ Procopie în luna lui cuptorĭu în 8 zile.» . .	105 v.
17. «Învățătura lui s-ti Ilie prorocul, în luna lui cuptorĭu în 20 zile.»	108
18. «Luna lui Avgustŭ întâe zi. Învățătura a 7 Macovei, cumu ĭ-au muncitu Atioh, prinu carne de porcu și ĭ-au friptu pre focu.» . . .	110 v.
19. «Povéstĭa mumei sfinte, cândŭ au mersu să vază muncile munciților, unde să muncescu totu félul de păcătoși pintru toate félĭurile de păcate.»	112
20. «Povĭast. lui David înpărat, când au curvit ș'au căzut în păcate mari cu gĭupânĭasa Urieii, acelui Domnu mare și crezut, ce David înpăratu mâna tot pre acela în locul lui în oaste, ĭară David înpărat elŭ ședé în scaunul său cel înpărătescu.»	116 v.
21. «Începulu cartĭa împăraților.... Cap. 1—4.»	122 v.

No. 131.

In-4°. —Foĭ 339.—Secol. XIX (1848—1852). — Dăruit de Ion Ghica.

Scrisorile luĭ Nicolae. Bălcescu către Ion Ghica şi altele. Publicate în «Ion Ghica, *Amintiri din pribegia după 1848. Noue scrisorĭ către V. Alecsandri.* Bucurescĭ, Socecŭ, 1890.

No. 132.

In-4°. — Foĭ 153. — Secol. XVIII. — Fost la mânăstirea Căldăruşanĭ, apoĭ la Internatul Facultăţeĭ de teologie şi dăruit Academieĭ de Ministeriul Instrucţiuniĭ publice.

Titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu; maĭ multe foĭ albe; foile 1—4 (din numerotaţia originală) şi altele sînt perdute.

Diferite scrierĭ teologice şi monastice:

Foile

La sfîrşit (f. 40 v.) se află: «Sfârşitul tipiculuĭ celuĭ pe lfavita.»

Pe foile 1—6 dinaintea textuluĭ se află scrise: maxime morale (aforisme), roverbe şi ghicitorĭ.

Pe scórța dinainte a legăturiĭ se află următórele versurĭ:

«Mă rog stațĭ și judecațĭ
Ce nebunĭ și blestemațĭ!
Că din patrioțĭ toțĭ
Să alésă doĭ nătoțĭ.»

Pe foile 145—153 sînt scrise următórele însemnărĭ:
— Despre o citație de judecată dela 1835 Aprilie 19.
— Despre copilul ce se nasce în vremea zodieĭ feteĭ, și altele.

— «1829 Iulie 9 zile am venit la Bucureștĭ, când am fost chemat de d-luĭ coconul Alecache Vilara prin scrisoaré Vist. Ioaniță Lăcĭanu.

— «In luna luĭ Noemv. Miercurĭ la 13 noapté spre Joĭ la 11 cĭasurĭ din noapte s'au cutremurat pământul foarte tare, în cât s'au sfărămat zidurĭ de case, sobe, și pârețĭ dă casă au căzut, a doao zi Joĭ diminéța la 2 cĭasurĭ ĭar s'au cutremurat dar maĭ ușor, tot atunci Joĭ sara la 3 césuri din noapte ĭar s'au cutremurat tot maĭ ușor. — 829 Noemv. 15.

— «In luna luĭ Fevruarie Duminică pă la 8 cĭasuri din zi eram în București și au tunatu spre apusu și într'un cĭasu maĭ curănd au începutu tunete, fulgere, și au venitu un noru cu piatră măruntă ca porumbu și au albitu locu, dar fiind cu vănt au trecut curăndu, pă urmă au slobozitu ploe vr'un sfertu de cĭasu.—1853 Fevruariĭe 10. Ioan Tătăranu».

— «Poslușnicĭ mieĭ.»

— Titlurile a 24 istorióre și anecdote.

— «Îndemnatu fiind din cugetu curat am hărăzit acéstă sfăntă carte părinților sfăntuluĭ lăcaș al Căldărușanilor pre care citindu vor zice D: să erte pre toți și pre mine ce o am scris.— Gheorghe Telalbaș.

— «Când am fost la vie la Drăgășanĭ Octv. 15 anul 1831, am dat la Andreĭ vier leĭ 9 și la nené stegr. Mihalache leĭ 100, pentru tréba culesuluĭ viĭ.

— «Zilele cele rele întru care câți să vor naște n'or trăi, și cățĭ să vor însura bine nu vor petrece și copiĭ lor vor muri, dă vor pleca întru o cale, or să facă bine, or să facă rău, bine nu vor petrece.

— «Lét 1819 s'au scris însemnaré acestor arătate zile. (Scrisă cu chinovar roșu).

— «Păr dă cal, dă bou, de capră, vrând a pune la salté, să să

opărescă în doao treĭ rândurĭ cu apă fiĭartă şi va sta bine, să nu să înţăstéscă la salté.

— «La Octv. 10 am mers la Râmnic anul 1831, când am fost şi pă la Craiova la Romanaţi cu trebuinţă a Vistieriĭ.

-- «Fie măcar cum să fie, de am şi murit trupeşte însă nu şi sufleteşte, ci sufletul viază din a Troiţi rază, şi ĭar ne vom scula, când morţi vor învia.

— «Socotéla cu Dumitru Vieru.

— «Trepesneţĭ dă semnele omeneşti.

-- «Acĭastă carte ce coprinde într'însa pentru vieţi călugăreştĭ şi altele folositoare minuni este a mé şi cine să va cerca să o fure să nu aĭbă blagosloveniĭa Domnuluĭ nostru Is. Hs. 813 Dichemv. 12.—Neculae Logof.

— «O cât ar fi dă leznitoare viĭaţa a să curăţi dă păcate, când ar urma celor coprinzătoare printr'acéstă sfântă carte şi prin alte cărţĭ bisericeştĭ.

— «Carté coconuluĭ Nicolae Vlădescu ot Rămnic sud Vălcé şi dréptă şi... adevărată».

No. 133.

In-4°. — Foĭ 5 şi 266. — Secol. XIX (1853). — Bibl. Scheiană.

«Psaltiré Proroculuĭ şi Înpăratuluĭ David, pre limba românéscă . . . pre versurĭ tâlcuită . . . de . . . Dosotheĭ Mitropolitul ţăreĭ Moldavieĭ», copie după ediţiunea originală tipărită la Mânăstirea Uniev la 1673. (Cfr. ediţiunea Academieĭ Române, Bucurescĭ 1887, de I. Bianu).

Pe marginile de jos ale foilor 1—6 se află următórea însemnare:

«Acĭastă psaltire în viersurĭ făcută— s'aŭ prescris prin osârdiĭa şi chieltuĭala — pre cuviosuluĭ Arhimandrit şi Stariţ — a sfintelor mânăstiri Nĭamţuluĭ i Secul Kyr Neonil — pentru vivliotica sf. mânăstirĭ Nĭamţul — ce întitulată a părinteluĭ Stariţ Paisie· 1853 Ghenarĭ 24.»

No. 134.

In-4°. — Foĭ 84. — Secol. XVIII. — Bibl. Scheiană.

La începutul textuluĭ, fóea 4, se află titlul următor:

φρουμόσου τὸ ὁπίω εἶναι δηκό μου κληρονομία ἀπὸ τὸν θειῶ μου Σεραφίμο μοναχῷ». — Acĭasta am luat-o.»

Un chronograf moldovenesc este la căpitan Lupul la Târgu-Frumos, care este al meŭ moştenire dela unchiul meŭ Serafim călugărul.

«ἓν βιβλήον τοῦ ὀχσίστερνω ἐτι (?) μπογδάνικη εἶναι εἰς τὸν μιχαλάκη μισίρη ἰδιωχείρω τοῦ ῥιθέντος θηώσ μου.»

O carte a luĭ Ochsenstern pe moldovenesce este la Michalache Misir, autograf al numituluĭ meŭ unchiŭ.

«ἓν βιβλήω ἤτοι σανδίπα καὶ ἄλα μέσα πολά θάβματα τῆς παναγίας εἰς τὸν Γεώργω φλεώνδορω εἰς κορδόνι.»

O carte anume Sandipa şi alte multe minunĭ ale sfinteĭ Fecióre in ea, la Gheorghe Fleondor la Cordon (?).

«δύο φιλάδες ῥομάϊκες, εἰς τὸν κλουτζάρι βούρναβο.»

Douĕ cărţĭ de cetire grecescĭ la Clucerul Virnav.

«ἓν μολδοβάνικω χηροωγράφω τοῦ ἁγίου Γριγορίου τοῦ νέου (περὶ τῆς δευτέρα παρουσία) τὸν βατάχω παναγιώτη. — Şi acum zice că-ĭ la Ştefan Caliţu la Podolenĭ.»

Un manuscris moldovenesc al sfîntului Grigorie cel tinĕr (despre a doua venire), (la) vătavul Panaioti.

«μία σολομονικὴ ῥομάϊκο εἶναι εἰσ τὸν πάπα ἄνθιμω — ἀπὸ τὸ σχολίου τους.»

O Solomonichie grecéscă este la popa Antim dela şcóla lor.

No. 135.

In-4°. — Foĭ 167; maĭ multe foĭ lipsesc dela început şi dela sfîrşit. — Secol. XVIII. — Dăruit Academieĭ de Ioan Bota, învăţător în Sălciva-de-sus (Turda-Arieş) în Transilvania, la 25 Maiŭ 1885 (V. fóea 70).

Scrisóre urîtă pe hârtie de rea calitate.

Volumul cuprinde următórele:

No. 136.

In-8°. — 281 foĭ. — Secol. XIX (1837). — Dăruit de D. Negreanu, la 12 Noembre 1893.

Treĭ foĭ dela început şi dela sfîrşit sînt nescrise.

Manual de filosofie dela Seminariul Socola.

La fóea No. 265 se află următórea însemnare:

«Sfărşit Loghicii şi Domnuluĭ Slavă. — S'au început la 1837 Maĭ 2 zile, şi s'au sfârşit la 1837 Maĭ 30 zile în Seminaria Socola.»

Volumul are cuprinsul următor:

No. 137.

In-4°. — Foĭ 208 (din carĭ 9—12, 62 și 108—116 lipsesc). — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Poesiĭ de Logofătul K. Konaki prescrise de altă mână, dar corectate de autor și unele scrise întregĭ de mâna luĭ.

Poesiile luĭ K. Konaki s'aŭ publicat la 1856 (Iașiĭ, Tipografia luĭ Adolf Bermann) cu semi-cirilice: *Poesiĭ — Alcătuirĭ și Tălmăcirĭ de logofătul K. Konaki* (in-8°, 4 foĭ, 282 pagine și 5 foĭ nepaginate) cu portretul autoruluĭ și apoĭ la 1887 (Iașĭ, Editura librărieĭ Frațiĭ Șaraga) sub titlul: *Logofătul Costachi Konaki — Poesiĭ — Alcătuirĭ și tălmăciri. Ediția a doua.*

	Fóea Mss.	Pagina ed. 1856.
25. «Uniré de la 806.»	45	142
26. «Inimă maĭ fă răbdare.»	45 v.	76
27. «Urăsc pre fimeĭa curvă.»	46	—
28. «Înputăcĭuné.»	»	70
29. «Tânguiré.»	46 v.	49
30. «Nume.»	47	166
31. «Poclon.»	»	—
32. «Poclon.»	47 v.	—
33. «Afrodite și norocul.»	»	—
34. «Două aforisme.»	»	—
35. «Carpina.»	48	155
36. «Visul amorĭuluĭ.»	49	116
37. «Aforisme.»	53 v.	—
38. «Nume.»	»	166
39. «Sănguratate închisoriĭ.»	54	111
40. «Iuliĭa către Ovidie. Tălmăcire.»	54 v.	215
41. «Afrodite și Amorĭul.»	57 v.	28
42. «Tu numaĭ supt cer ești una»	61	56
43. «Pentru-ce îțĭ ungi, fimee, fața?»	61 v.	—
44. «Până când nemilostivo.»	63	76
45. «Bălșucă.»	»	—
46. «Iubitul și urâtul.»	63 v.	151
47. «Darul veriguțiĭ din 810.» (Cfr. și f. 124 v.)	64 v.	—
48. «Supt ce făptură vo'n fi pre ceĭa lume!»	»	—
49. «Aforisme.»	65	—
50. «Zoire tragodiĭa»	66	—
51. «În lipsa eĭ.»	»	71
52. «Cine are gust să-mĭ crédă.»	67	26
53. «Cineĭ, cineĭ.»	67 v.	—
54. «Îm eștĭ dragă.» (Cfr. ff. 194 și 201 v.)	»	—
55. «Către Leandru că nu viné.»	68	220
56. «La pasări îĭ dat din fire.»	71 v.	—
57. «Pentru viață și moarte.» (Prosă)	72	—
58. «Moarté luĭ Vasălică Balș.»	72 v.	203
59. «Dorul.»	74	311
60. «Logodna Prohiriții.»	74 v.	187
61. «Cărțăle ce au scris dumi-luĭ Vornic. Konaki pentru mulțămită di pi hotărâré gĭudecățăĭ cu ofițărul de către marili Monarh Alexandru Pavlovicĭ.»		
— «Către Divanul Moldavviĭ.»	76 v.	—
— «Către Sănător Kușnicov.»	77	—
62. «Mă sfârșesc.» (Cfr. ed. 1856, p. 87 — variantă)	78	74
63. «Narches amurezatul de săniș, adică ĭubiré de sine piste măsură, din Metamorfozurili luĭ Ovidie asupra Mithologhiĭ.»	79	—
64. «În tragodiĭa *Arzili* a luĭ Volter, între alti minunati stihuri, sânt și acesté :		
— «Între Dumnezăiĭ noștri...»	81	—

	Fóea Mss.	Pagina ed. 1856.
5. «Ce durere inimioară.»	81 v.	64
6. «Răspunsul unii scrisori.»	82	206
7. «Zori răsar.»	82 v.	96
8. «Vine, vine amărăt.»	»	—
9. «Abeliard cătră Eloiza.»	83	—
0. «Pentru Polixeni, în Metamorfozurile lui Ovidie când au t-o Elinii jărtfindu-i sufletul pentru moarté lui Ahilef.»	86	—
1. «Seix cătră Alsinoi.»	86 v.	—
2. «Dacă ai venit în lume.»	»	77
3. «Eloiza cătră Abeliard.»	87	226
4. «Polixeni fiica Ecaviii.»	95 v.	—
5. «Aiuré.»	»	—
6. «Aiuré.»	»	—
7. «Volter.»	»	—
8. «Jărtfiré Polixenii fiicii Ecaviii, și a lui Pream pentru letul lui Ahilef, cum și tănguiré Ecaviii (din Metamorfo-ile lui Ovidie).»	96	237
9. «Stih făcut în vis la 816 Noemvr. 1 (după o dispărțire).»	98 v.	—
0. «Vutca.»	»	—
1. «Tiutiunul.»	»	—
2. «Noapté nenorocirii.»	99	—
3. «Doă inimi ce să dispart.»	»	—
4. «Tot întru aciastă pricină la mezul nopții.»	99 v.	—
5. «Tot întru aceiaș noapte.»	»	—
6. «Tot întru aciastă pricină.»	»	—
7. «Dureré mé esti mare.»	100	68
8. «Anii trec.» (Cfr. și f. 128 v.)	»	54
9. «Pururé păndind prilejul.»	100 v.	—
0. «Ochișorii ce slăvăsc.»	»	63
1. «Alt feliu.»	»	—
2. «Mulțămăsc de cercetare.»	101	—
3. «Tănguiré Eloizii cătră Conri (?).»	»	—
4. «Pentru sănul ficioarii ce întăeș dată s'au dischis la oriu.»	»	—
5. «Pentru o tănără ce pere fără vreme.»	101 v.	—
6. «Versuri francese scrise de Konaki.»	»	—
7. «Pentru 1816 Septv. în 16.»	»	—
8. «Vai mie!.»	102	—
9. «Scrisoaré ce au scris Iozefina cătră Napoleon când au t să o lepede.» (Prosă)	»	—
00. «Dispărțări.»	102 v.	—
01. «Au sosăt acum văz césul.»	»	—
02. «Dintr'a dulcii Patrii sănuri.»	103 v.	—
03. «Tănguiré Moldavvii.»	104 v.	-
04. «Vornic. A. Beldiman.»	105 v.	—
05. «Duioasă sălășluire.»	107	—
06. «Vornic. A. Beldiman.»	107 v.	—

	Fóea Mss.	Pagina ed. [illegible]
107. «Sonetu»	117	–
108. «Dumi-luĭ Aga Gheorghie Asaki. — Imnul Moldovenilor la anul nou 1832.»	117 v.	–
109. «Anul nou.»	118 v.	–
110. «Noroace, noroace.»	120	–
111. «Stéoa ce strălucitoare.»	120 v.	–
112. «Iată-mă lipsăt de tine.»	121	–
113. «Din Anriadă, priscriire tălmăcită.»	122 v.	–
114. «Burghĭuzul otŭ Slănic din 819 Avgst 3.»	123 v.	133
115. «Tot Slănicul 846 Iuliĭ în 2, după 27 anĭ.»	»	136
116. «Astă noapte pe răcoare.»	124	103
117. «Ticălos sufletul meu.»	124 v	105
118. «Veriguța ce ț-am dat-o.»	»	–
119. «La o vereguță cu doă măni legate în parolă.» . . .	125	–
120. «Altul»	»	–
121. «Vreĭ să știĭ cu 'ncredințare.»	»	3
122. «La un canar făcut dar.»	125 v.	–
123. «Altul.»	»	–
124. «Altul.»	»	–
125. «Precum știĭ că est'o floare.»	126	–
126. «Zori răsar.» (Cfr. f. 129).	»	96
127. «Mergănd cătră pré ĭubita.»	126 v.	–
128. «Zori răsar.»	127	96
129. «Zic inimă s'aĭ răbdare.»	»	85
130. «La un purces.»	127 v.	–
131. «Într'o sară, 820 Septv. în 7, ce ne aflam în adunare cu ĭubita.»	128	55
132. «Aniĭ trec.» (Cfr. f. 100)	»	54
133. «Zorĭ răsar.»	129	96
134. «Volter.»	»	–
135. «Muritoaré ce găndeștĭ»	129 v.	–
136. «Din Valahiĭa.»	130	–
137. «Bărbațĭ ce temițĭ neveste.»	130 v.	–
138. «Toată lumé est'o școală.»	131	–
139. «Borsicul din Transilvanie, 847 Avgst.»	131 v.	180
140. «Ah unde-ĭ loc de scăpare.»	132	–
141. «Măna stăngă.»	»	–
142. «Una ĭa în toată lume.»	132 v.	83
143. «Jaloba mé.»	133	34
144. «Ah! zililor fericite.»	136	81
145. «Altul.»	136 v.	–
146. «Într'on rădĭu de diminéță.»	137 v.	25
147. «Omule, slabă ființă.»	138 v.	50
148. «Dĭ-aĭ privi maré vr'odată.»	139	72
149. «Am lăsat lumé și slava.»	140	108
150. «Asară în adunare.»	140 v.	–
151. «Azĭ pe peptul tău întinsă.»	»	–

	Fóea Mss.	Pagina ed. 1856
196. «847 Iuliĭ: la Slănic.»	174 v.	317
197. «O! nenorociţĭ Români.»	175	—
198. «Pe năsăliĭ. 831 Octm. 15.»	176	142
199. «Pe năsăliĭ răstignită.»	»	—
200. «Frumuseţă, nur şi haz.»	176 v.	—
201. «Ba dĭ-acum nu spré plăceri.»	»	—
202. «Ba, draga mea.»	177	—
203. «Ah! tĭ-aĭ dus.» (Cfr. f. 179)	»	—
204. «Ah! ţĭ-aĭ dus.»	177 v.	—
205. «Amoriŭ! la a tău jărtfelnic.» (V. f. 169)	»	149
206. «Scrisoaré cătră cumnata Zamfiriţa şi cumnatul Niculachi Donicĭ.»	178	—
207. «Pentru ce gem.»	179 v.	145
208. «Ah! tĭ-aĭ dus.» (Cfr. f. 177 şi 177v.)	»	—
209. «Prin argint au fost vănzaré.»	180	—
210. «Zmăragda Konaki Logofetĭasă născută Donicĭ.»	»	—
211. «Un calic odenioară.»	180 v.	—
212. «Ce durerĭ.»	»	66
213. «Focul lacrămilor mele.»	181	—
214. «În năcazul meu cel mari.»	»	78
215. «Părul căzut de vănt la 1838 Iuliĭ 15, în grădina ot Ţăgăneştĭ din joriţte caselor Doamniĭ Dafiniĭ a luĭ Dabija Vvd.»	181v.	182
216. «Focul meu este pre marĭ.»	»	—
217. «Vornic. Aleco Kalimah.»	182	—
218. «Acest stih este de mult făcut, dar de cini, nu să ştie.»	182 v.	—
219. «Străjărul taberii. — Dumĭ-luĭ Cavalerul Costache Stamate din Besarabiĭa.—Eşii 18 Mart. 1834.»	191 v.	—
220. «Doamne! atăta putere, la un copil de cĭ-aĭ dat!»	194 v.	—
221. «Îm eştĭ dragă.» (Cfr. f. 67v. şi 201v.)	»	—
222. «Eleghii. — Rucsăndriţa. Tălmăcire. Konakĭ.»	195	—
223. «Eleghiĭa Nedormiré.»	»	—
224. «Copiĭ morţĭ. Eleghiĭa.»	195 v.	211
225. «Vesălilor.»	196	209
226. «Călugărul milostiv.»	197	—
227. «Maĭca cătră un copil.»	197 v.	—
228. «Marşul lui Cărlova.»	198 v.	—
229. «Tu-mĭ zicéĭ odată.»	200 v.	—
230. «Asară.»	201 v.	—
231. «Îm eştĭ dragă.» (Cfr. ff. 67v. şi 194)	»	128
232. «Suflete al meu, suspină.»	»	—
233. «Slănicul.»	202 v.	—
234. «Slănicul ĭarăş după 26 anĭ.»	»	134
235. «Stăpăna nopţilor lună.»	203	—
236. «Eştĭ nurlii, eştĭ frumoasă.»	»	—
237. «Luna plină din 7 Iuliĭ 846.»	203 v.	174

Însemnare scrisă de Konaki pe fóea 175v.:

«Să să ştié că la anul 1831 Octm. în 12, la 7 cĭasurĭ din zi

ră zăce minute, s'au mutat cătră Domnul pre ĭubita şi pré cins-
a mé soţié Zmaragda Konakĭ născută Donicĭ şi la 13 în de
ră s'au îngropat cu marĭ paradă în besireca numită Banul, şi
te din stănga cum întré în besirecă alăturé cu tatăl meu
›rnic. Manolachĭ Konakĭ şi cu sora mé Ecaterina. — K. K.
ornic.»

Pre scórţa dinainte a legăturiĭ sînt scrise de Konaki însemnările ur-
ătóre:

«Ierĭ Duminecă Ghenr. 27. 846, am cununat eu şi coniţa pi
ıăcaki flăcăul Oniţăĭ cu Ilĭana zisă Marghioala fata fi-mieĭ ce
ıu.... în casă Cărsoaĭ Muntencił.

«846 Iunĭ în 2, am cununat eu şi vara Safta Negré pi Ca-
ıca fiĭcă-mé cu Vogoridĭ şi 21 . . . fete sărmane din părinţĭ
rnicĭ, în besirica Sfinteĭ Învierĭ ot Ţăgăneştĭ, spre ştiinţă o în-
mnez.

«La 846 Iuniĭ în 2, într'o Duminecă, am cununat eu şi vara
.fta Negre pi Catinca cu Vogoride cu 21 fete sărmanĭ de pă-
ıţĭ în besirica Sfinteĭ Învierĭ ot Ţigăneştĭ, tot vara Safta Negre
ăndu-mă şi pi mine cununat cu răposata Zmărăndiţa Donicĭ.

«Să să ştiĭ că la 1835 au căzut zăpadă marĭ spre sfăntul Di-
itriĭ în căt au fost di pi loc un cumplit ger şi îngheţ tare,
ică di la 25 Octm. şi au ţănut omătul păn la Paştĭ, şi aflăndu-mă
ıĭ la Ţigăneştĭ şi frunza stejărişuluĭ din pădurĭ fiind nepicată
verde, m'am plimbat cu sanie şi era o menune di frumuseţă
vede copacĭĭ aşa de verzĭ pă tot lungul omătuluĭ, ĭar apoĭ a
ıa zi după sfăntul Dimitriĭ totă noapti pornindu-să o straşnică
oae şi îndată apoĭ un ger cumplit au prefăcut tot omătul într'o
ıiaţă, în căt nu au maĭ fost cu putinţă nicĭ vitele a maĭ eşi din
oalĭ, nicĭ oamenilor de a păşi de căt pi părte, însuş lupiĭ nu
ıté umbla de căt pi drumurĭ şi părtiĭ.

«La 1846 întré 17 şi 18 Decv., s'au săvărşăt părintele Veniamin
oin Mitropolit, pe cum am auzit, de un fellu di damla, căcĭ de
ıde vorové, de odată s'au... rat de doă-treĭ-orĭ întinzănd mă-
le înainte,- şi ş-au dat duhul. Plănsetilĭ şi vaĭtele săracilor au
st atăta în căt spun că piatră de inimă să fi fost s'ar fi muet,
loviĭ săracĭ au năvălit şi intrat în besirecă sărutăndu-ĭ năse-
›. Banĭ i s'au găsit treĭ firfiricĭ numaĭ toată averé, ĭar cărţi
sericeştĭ şi tălmăcirĭ a sale mulţimi. Maĭca Evghinie Negre s'au
lat faţă şi ĭ au închis ochiĭ. 847 Ghenr.»

No. 138.

In-4°. -- Foĭ 9 şi 580. -- Secol. XVIII (1738). — Biblioteca Episcopuluĭ Melchisedec.

Titlurile şi multe iniţiale sînt scrise cu roşu.

«Acĭastă carté (ce) să chémă Praznicarĭu.»

Pe fóea 1 are titlul:

«Anthologhionŭ adecă floare cuvintelor.—Acĭastă carté să chémă Praznicarĭu, întru carile sântŭ toate sluj(b)ele peste totŭ anul, şi am pusŭ totŭ în rândŭ, ântâi canonulŭ Troicĭnicului şi Octoihulŭ, apoi svétilnile cu evangheléschiile, apoi tropare troicĭnice pe 8 glasuri care să cântă în postulŭ cel mare diminéţa, la aleluĭa, şi slujebele toate dinŭ Mineĭu şi din Triodŭ toate şi din Penticostar, adecă ce vei căuta toate afla-vei . . . Întru acesta chipŭ aşezată şi alcătuită de mine cel mai micŭ între dascali, Ştefanŭ Dascal Moldavschiĭ,... léto 7246, Хв҃ка *(dela Hristos)* 1738 мс҃ца *(luna)* Sept. 10.»

«(✝acescŭ *(sic)* Prăzinicarĭu ĭaste anul încheĭat.)»

La fóea 571:

«Sfărşitul, cu mila lui Dumnezeu, a toate slujbele anului dinŭ Meneĭu şi din Pinticostar şi din Triod, începăndu-se din Martiĭa 9 zile, şi să sfărşaşte în Fevruariĭa în 24 zile.»

După titlu urmézä:

«Cuvântŭ cătră cetitor. Predosloviĭa.

«O! ĭubitorĭule de Dumnezeu şi înţeleptite de sfănta Troiţă, şi întru pravoslavie crescutŭ, cetitorĭule, ştim că în multe sfinte scripturi ne învaţă Dumnezeu, să cercăm scripturile, ca să ne înţeleptim, pentru acĭasta zice singur Domnulŭ Hs. la sfânta Evangheliĭa unde zice: cercaţi scripturile şi le ispitiţi, că cu dănsăle veţi afla viĭaţa vécinică, şi ĭarăşi: făntăna încuĭată şi izvorulŭ nearătatŭ de amăndoao părţile ĭaste lipsă celor ce o dorescŭ pre ĭa şi însetéză după dănsa, aşa ĭaste, o! ĭubitul mĭeu cetitorĭu, şi la némulŭ nostru acestŭ romănescŭ, că ar vré creştinul décă să adună în sobor adecă în sfănta besérică, să-ş îndulcĭască sufletulŭ său din cuvintele vieţii, şi să ĭa ceva învăţătură ca se foloséscă şi pre altulŭ, ĭară elŭ aude prorocestvuindŭ într'alte limbi şi grăind sărbéşte, omulŭ necum să înveţe ceva să se foloséscă, ce să duce tristŭ, şi nu poate să dobăndéscă ce doréşte sufletul lui, pentru acĭasta grăĭaşte marele Pavel apostol:

ıai bine aşŭ voi cinci cuvinte pe limba mé, ca şi pre altulŭ
ı-l învăţŭ şi să-l folosescŭ, decâtŭ cinci mii de cuvinte în limbă
reină. Pentru acĭasta, o! ĭubitulŭ mĭeu cetitor, am scris acĭastă
ırte ce să chémă Prăznicarĭu, întru carele săntŭ toate slujbele
ıului încheĭatŭ, pe limbă romănéscă, înŭ foarte deşchis şi luminat
limbă romănéscă, cu multă trudă şi cu multă osărdie, că prin
ıgate locuri am umblatŭ strinŭgând izvoadele de prin ţară,
am scris, că nu este numaĭ de pre o carte, ce-sŭ de pre 4
rţi, din Octoih, din Mineĭu, din Triod, din Pinticostarŭ, şi am
rănsŭ din toate, precum stringe albina mére de prinŭ toate
ırile, ca să fie de tréba oamenilor în lume, aşa eu am strănsŭ
ére din toate florile, adecă am scris de prin multe izvoade,
ıdind şi ostenind cum Dumnezeu ştie, ca să se îndulcĭască su-
·tele creştinilor den cuvintele vieţii, şi totŭ în limba noastră
ıstă romănéscă foarte luminatŭ alcătuită şi aşăzată. Deci, o!
biţii miei cetitori, or unde veţi găsi greşală orri în slove,
· în cuvinte, mă rog să îndreptaţi cu duhulŭ blăndeţelor,
ıpuindu-mi în ponosŭ, că precum s'au zis mai susŭ, că din
ulte cărţi s'au scris, şi foarte grăbindu-mă n'am pututŭ scrie
ne, să facŭ slova bună, pentru acĭasta ertaţi ĭară nu bleste-
aţi, ca fie Domnulŭ Hs. cu voi cu toţi, fraţilor, aminŭ.

«Al dumilor voastre mai mic şi plecatŭ Ştefan Dascal Moldovschĭ.

«Şi s'au scris carte acĭasta ce să chémă Prăznicarĭu în ţara
rdélului şi prin bogate locuri.... 7246, 1738 мсца (luna) Sept. 10
ни (ḑile).»

Volumul cuprinde următórele:

1. «Pinaxŭ, adecă scara cărţii aceştie, caré cuprinde totŭ
nul încheĭatŭ, începându-se dela Septevrie 1 zi, până la
vgustŭ 29 zi, şi să începe cu Octoihulŭ, canonul Troicĭ-
icului cum să cade să se cetéscă în toate Duminicile, pe
glasuri, caută aice dintâĭ 1. 3 frunză înainte.

	Foile
«Octoihulŭ, caută-l listŭ 1.»	3
2. «Troicĭniculŭ în toate Duminicile.»	5
3. «Începere cu Dumnezeul cel sfântŭ al sfântului şi de ıumnezeu însuflat Ohtoih.»	1

La fóea 78 v.:

«Săvărşitulŭ şi plinitulŭ Ohtoihuluĭ, cu Dumnezeulŭ sfântulŭ.
niĭ 1736, ĭară dila zidiré lumii let 7245.

«Scris'am eu Ştefan Dascal Muldovénul.»

«пчзь дфлѱьод нещи sнблwѫ wпцеод и щинфде зкѯозлнд.»

4. «Începutul Triodului.» . . . . 79—283

La fóea 283v.:

«Ştefan. Sfărşitulŭ slujbeĭ Paştilorŭ.»

5. Prăznicariŭ pentru lunile Aprilie—Februarie . . 284—571

Pe fóea 421:

«Acĭastă carté ce să chémă Prăznicar peste tot anulŭ şi din Triod şi Pinticostar totŭ pe romănie, am scris eu Ştefan Dascal din Dragumiréşti.»

6. «Începutulŭ, cu mila lui Dumnezeu, alŭ Proronciilor, adecă Paremiile la praznice mare şi la toţi sfinţii de obşte.» . . . . 571v.

Pe scórţa dela început:

«Să să ştie de cănd au cumpăratŭ părintele Nicodim de la mănăstire Topliţe acĭastă carte ce să chémă Prăznicarĭu, de la mine anumĭa Ştefan Dascal, pe banĭ gata 17 flor. Vonaş.»

Pe fóea 580 v. dela sfirşit este scris:

«Şi am scris eu cucernicul între ceĭ învăţaţi Pavel Dascal, cănd am zugrăvit sfânta biserică a Ojicanilor. — Anol 1794 Iunie 29 dni.»

No. 139.

In-4°·—Foĭ 50 (la sfîrşit lipsesc maĭ multe foĭ). — Secol. XIX (1803). — Bibl. Scheiană.

Pe fóea 1 se află titlul:

«Cuvântŭ pentru viitoré judecată, şi pentru sfârşitul lumiĭ, din scriptura ce veche şi din ce noao, ĭară maĭ ales din Apocalipsisul sfântuluĭ Ioan Bogoslovuluĭ şi altor sfinţĭ părinţĭ, după cuvăntul Domnului nostru Iisŭ Hsŭ, carele arată şi pentru veniré luĭ Antihristŭ.»

Pe fóea 48 se află următórea notă:

«S'au scris acĭastă cărticică ce să numeşte viitoare judecată de mine mult păcătos şi nevrednic Stefan Botezatŭ ot sat Tărpeştiĭ, şi fiindŭ că au scris mănă de ţărnă, ori ce greşală veţi

găsi în slove, îndreptaţĭ cu duhul blăndeţilor. — S'au scris la velet, anul de la Hsŭ 1803 Noemv. 26.

«Şi când s'au scris acĭastă carte s'au dus preosfinţiĭa sa Viniĭamin, Episcopul din Roman, Mitropolit în scaun Iaşŭ, şi la Nĭamţu era Protopop Nicolae ot Răuceştĭ.—Let 1803 Noemv. 26

Volumul cuprinde:

Pe fóea ruptă dela început se află:

«Vorbire în vierşuri de glumă între Leonat beţivul om din Longobarda şi între Dorofata mueré sa.» Continuă pe scórţa dela sfîrşit.

No. 140.

In-8° — 78 foĭ. — Secol. XIX. — Cumpĕrat dela Şaraga, la 3 Febr. 1894. — Lipsesc maĭ multe foĭ dela început; iar la sfîrşit 5 foĭ sînt albe.

Pe fóea 7 are următorul titlu:

«Titlul ipistolii. Epistolie scrisă di către Samoil învăţătorĭul Istrailtini, ci să tragĭ din înpărăţiĭa luĭ Macaron, — înpărăţiĭa luĭ Macaron esti la Africa supt stăpânire unuĭ prinţip foarti tare carile să zice înpărat a luĭ Macaron, şi însuşĭ stăpânitorĭu Africăĭ, — către Ravi Isaacŭ învăţătorĭul sinagoghii ce esti în Suvinu amet, cari să află la numita înpărăţie.»

Precuvîntarea, căreia iĭ lipsesce începutul, fiind foile rupte:

«...şi n'au gătit nicĭ au făcut după voĭa luĭ să va bate cu multe, Luca cap. 12, însă noĭ care cu cât nu ştim stari ci din lăuntru a sufletuluĭ necredincĭoşilor, cu atâta maĭ mult săntem datori a poĭti măntuiri lor, pentru că sănt şi eĭ aproape di noĭ după socotĭala omenirii, şi pentru că s'au întrupat şi au pătimit Domnul nostru pentru toţĭ fără deosăbire, să cadi şi cu graĭul înţălept şi cu fapti ĭubitoarĭ di Dumnezeu, cu cărţĭ din scripturĭ şi cu tot felĭul de alti chipurĭ plăcuti luĭ Dumnezeu, să ne nevoim pentru întoarciri lor, şi îndreptari nepricinuind numaĭ fără di cale, cum că ne nevoinţa este zădarnică, pentru învărtoşare inimii şi orbire lor pentru căşunărĭ, numaĭ di să va întoarce distul esti spri a ave noĭ multe răsplătirĭ dela Dumnezeu, şi ertari pă-

catilor noastre, că cel ce va întoarce pre păcătosul din rătăciri căi luĭ va măntui suflet di moarte şi va acoperi mulţime di păcate, Iacov. cap. 5, ĭar nu să va întoarci nimine dintre dânşii ĭarăşĭ ostinĭala nu este în zădarnică, pentru că cu cunoscătorĭul inimilor şi dreptul gĭudecătorĭ privind mişcările cile ĭubitoari di Dumnezeu a sufletuluĭ încununĭază alegire voinţăĭ.

«Aceste gândind am lepădat tot cugetul acela ci mă face să cred cum că tălmăcire şi tipăritul cărţăĭ acişti̯a esti ostinĭală zădarnică şi fără folos şi cu totul neroditoare, şi cine ştie am gândit cum că nimene dintr'atâţa jidovĭ câţĭ esti cu putinţă ca să o cetĭască nu să va umili şi să va întoarci din rătăciri căĭ luĭ, maĭ vârtos că este alcătuĭre dascaluluĭ lor, şi toate dovezile lĭ-au luat din sfintele scripturĭ, caarte şi pentru putere dovezălor eĭ, şi pentru tălmăciri ci cuviioasă a unor cuvinte a sfintilor scripturĭ, şi pentru că esti alcătuĭri di jidov, să vedi cum că poate şi să mustri îndestul şi să facă di agĭuns pi jidov să crĭadă povăţuind la lumiri adevăratiĭ credinţă, acista s'au scris arivicește di cătră dascalul jidovilor Samoĭlă, cel din înpărăţiĭa luĭ Maroc, şi s'au tălmăcit pri limbă lătinĭască di cătră Alfon Vonom Spaniol, cel din tagma fratoricĭască a celor ce să zicŭ Domnicani, cari şi fapti înaurită o au numit. Di tri orĭ până acum s'au tipărit, pri cum arată tiparĭul cel lătinesc, întăĭ di la Veneţie la anul 1339, după aciĭa la Miţărata la anul 1693, maĭ pi urmă la Luţărna la anul 1736, şi cu toate acisti ĭarăş e să află cu anevoe, poate că o eu oari care jidovĭ, spre rău alergătorĭ cumpărând cărţile şi dându-le în focŭ, temându-să ca nu cum va nĭamul lor să deşchiză pintr'acĭasta ochii şi să gândĭască că s'au amăgit pără acum, ne priĭmind evanghilecĭasca învăţătură a mântuĭtorĭuluĭ, însă ca să nu cadă prepus di facire sau di schimbare noĭmie s'au făcut tălmăcire curată pri cât au fost cu putinţă şi fără de schimbare şi la însuş cuvintile cele pre scurte a scripturii (cari şi latinul au făcut tălmăcindu-să din carte ci aravicĭască). Drept aceĭa undi s'au aflat cuvintile scripturii după tălmăcire celor şapte zăcĭ asămine cu cile aravicestĭ, sau di o parte şi aceste sânt distule cătră cititorĭ cel cu bună credinţă; ĭar pri voĭ, o! jidovilor, numaĭ cu un lucru vă sfătuescu să cetiţĭ caarti fără patimă aciĭa ci aveţĭ asupra creştinilor, şi fără cugetile cile din început hulitoare şi mincinoasă, care din copilărie lĭ-aţĭ învăţat di la părinţăĭ voştriĭ râvnind alcătuĭtorĭuluĭ cărţăĭ acişti̯a, carile jidov fiind şi maĭ

ɜ şi al vostru dascal, însă fiind că fără di patimă au citit e scripturi, s'au luminat pricum să vede şi au cunoscut rul, minti ĭar nu patima să cade să fie gĭudecătorĭ, suĭar nu cugetul cel dintru început (1)—prolipsis să zice griceşti a, cu un cuget din început, neputându-să tălmăci într'alt ĭar înțălegiri cuvântuluĭ esti acĭasta, adică cile ce omul opilăriĭa luĭ aude di la părinţiĭ luĭ sau dintr'alţăĭ şi li pune nte luĭ şi să obicĭnueşti pururea li gândi, cari pri cu ›e esti a li dizrădăcina din cugetul luĭ, şi după tălmăcire a maĭ toţi oaminii sânt prilipticoşĭ, însă acest prolipsis uni orĭ să fie adevărat ĭar di multi orĭ mincinosŭ şi gre- –Patima şi cugetul din început fără di sâmţire îngroaşă i sufletuluĭ, ceĭa ci osăbişti binile şi răul, şi fără di voĭ cu maĭ înainte gĭudicata ce naşti patimile cile cu cugeti te, şi chimând agĭutorĭul cel din înălţime, cetiţi caarte nu şti jidovĭ pizmătareţĭ, ce ca nişte gĭudicătorĭ aĭ adivăruluĭ săbăsc răul şi binile, nu mă îndoesc cum că acĭasta să va voâ povăţuĭtoare de suflet mântuĭtoare. — Nichifor Iermol Theotoche.»

Stihuri politiceşti către ceĭ ce vor ceti cărticica acĭasta.

«Învăţătorĭul jidovilor cel pre vestit,
«Însuş acĭastă carte o au alcătuit,
«Ravi Samoil cu numiri esti numit.
«Graĭurile scripturilor pri binĭ lĭ-au înpodobit,
«Cu viniri luĭ Misiĭa ci pri adivărată,
«Rânduĭala Domnuluĭ ci pri întrupată,
«Cum că s'au născut di ficĭoara ci curată,
«Din zilile proorocĭlor că vădişti şi arată.
«Patima şi moarte şi învieri istoriniceşte,
«Înălţare către cer o proslăveşte,
«A cridi şi a dovidi sângur să nevoeşte,
«Doâ viniri a luĭ Hs: scriptura îl sileşti.
«Ucidiri acestuĭ nedrĭaptă o socoteşte,
«Robiĭa lor ci de mulţĭ anĭ vecĭnică o chibzueşti,
«Pentru grişala cĭ-au făcut fără di ominie,
«Părinţiĭ lor ciĭ ucigaşĭ, vestiţĭ întru cruzie.
«Şi sângile ciluĭ drept pri drept îĭ osândeşte,
«Urmaşi fiind acilor sângure adevereşti,
«Nĭamul Istrailtinescŭ de faĭmă şi jăleşti,

«Di rătăciri nĭamuluĭ foarte să tăngueşti,
«Alegiri bisăriciĭ laudă şi slăveşti,
«Credinţă pravoslavnică înalţă şi măreşti,
«Lepădare săboruluĭ zici dumnezeĭască,
«Orbire înpetririi lor, jălnică nebunĭască.
«Jărtva ci fără de sănge o pri înalţă,
«A fi neprĭimite alti jărtvi ni învaţă,
«Fii luĭ Dumnezeu pri Apostoliĭ îi numeşte,
«In locul prorocilor şi nu să îndoeşte.
«Cătră Ravinul Isac au scris araviceşti,
«Vonom Alfonsol tălmăcind acĭasta latineşte,
«Nechifor dascalul prinumit în limbă elinĭască,
«Din Theotochi nĭamuluĭ cridinţă creştinĭască,
«Laudă răsărituluĭ apărătorĭul credinţăĭ,
«Continĭască zavistiĭa, nu maĭ ascută dinţăĭ.
«Prin îndemnare unuĭa vestit întru slăvire,
«Răvnă asămine avănd opştĭască folosire,
«S'au nivoit a tălmăci cărticica griceşti,
«Cari acum pri cum s'au prifăcut moldovineşte,
«Îndemnătorĭu sărguĭtorĭ fără îndoĭre,
«Ioan Cantacozono au fost la tălmăcire,
«Fiĭul luĭ Iordache mariluĭ Logofăt.
«Acista esti nĭamul său cari îl arată,
«Aflăndu-să la Visternicie ceĭ mari stat,
«Într'a păziteĭ ţărĭ Moldovi sfat,
«Căruĭa nĭamul cel cinstit pri diplin să cunoşte,
«Dragosti cătră patrie şi răvna să visteşte,
«Faptile cili vrednice, faciri de binĭ,
«Înpodobescu sufletul său, pri cum să şi cuvine,
«A folosi patriĭa sa cu totul să sileşte,
«Cinste, nume ari patriĭa, ei ferbinte o doreşti,
«Insuş acest boeri numit au vrut să o tipărĭască,
«Ca toţĭ aciĭ ci vor citi pri *(sic)* să folosască.
«Lumina adivăruluĭ cridinţa să păzască,
«Ca nu cum va să eĭ şi eĭ osănda jidovască.
«O! Isusŭ bunule, lauda îngerĭască,
«Pri dulci milostivulule şi slava cerĭască,
«Acestuĭ bine credincĭos viĭaţă îĭ dărueşte,
«În paci şi în linişte statornică îl păzăşte,
«Curgirile cile de sus şi cu bogată dare,

«Varsă milosărdnice în casa d-luĭ,
«Îndilungimi anilor cu bună norocire,
«Toate bunătăţile cile di iiricire.
«Pri fiĭul său Mătei cu criştire îl măreşti,
«După urmari tatăluĭ a fi binevoeşte.
«Ĭar pri mine nevrednicul tălmăcitorĭul cărţăĭ,
«De muncă izbăveşti-mă şi di osânda morţăĭ,
«Ca pururi să proslăvăsc mila ta ci bogată,
«Cu bunătate şi dragosti ci niasămănată,
«Amin în viciĭ vicilor fără de continire,
«Thoma îm esti numile, nu zicŭ altă numire.»

La sfirşitul manuscriptuluĭ se află:

«Însămnéză

«Cum că cărticica aciasta să vide că au fost ascunsă di jidoviĭ pristi doâ sute şi triĭ zăciĭ de ani, cari dintr'aciasta să chibzueşti, di vreme ci dascalul acista Samoĭlu, cel ce au scris către Ravi Isaac, au zis cum că au trecut numaĭ o mie de ani din vreme care s'au răsipit jidovii, pentru că au cuprins întru stăpânire Tit sfânta citaate, deciĭ să vide că îndată, că după ceĭ o mie de ani a robii şi a părăsirii jidovilor, s'au scris caarte aciasta, dar jidoviĭ văzând pri sineşĭ biruiţĭ de mărturiĭa prorocilor cili foarte vădite, au ascuns într'atăta vreme caarte aciasta, ca să nu să mustre di către cridincioşii criştini prin cile ci să cuprind într'ânsa, drept aciĭa s'au tălmăcit la anii de la Hs: 1400.»

Volumul are cuprinsul următor:

No. 141.

In-4°. — 54 foĭ. — Secol. XIX. — Cumpĕrat dela frațiĭ Şaraga, la 1894 Febr. 3 (15).

Pe fața legătuiriĭ are titlul:

«Istorĭa tĕnăruluĭ Enric de Aizenfelsu.»

Pe fóea 1 aretitlul:

«Tânărul Enric de Aizenfels, răpit din lĭagăn de către tălharĭ.»

Scrierea este împărțită în următórele 17 capete:

No. 142.

are. — Foĭ 202. — Secol. XVIII. — Fost al mànăstiriĭ Căldăruşanĭ, ıternatul Facultăţiĭ de Teologie şi dăruit Academieĭ de Ministeriul niĭ publice.

le şi iniţialele sînt scrise cu roşu. — Scris de maĭ mulţĭ.

1 are titlul:

:ătoşilorŭ spăsenie, doao învăţături de folosŭ, mai nainte r'acĭastă spăsitoare carte.»

ı are cuprinsul următor:

Pe fóea 1 sub titlu se află însemnarea:

«De opşte a sf. M. Căldr.» (Căldăruşanï).

Pe marginile de jos a foilor 122—126 este scris:

«Aciastă carte este a schituluï Ţigăneşti Isvoran, nemene să nu îndrăsnéscă a o înstreina. — Theofilact Eromonah Stariţŭ acestu schit.»

No. 143.

· Foĭ 180.—Secol. XVIII (1729). — Fost al mânăstiriĭ Căldăruşanĭ, adus
ıtul Facultățiĭ de Teologie şi dăruit Academieĭ de Ministeriul In-
ĭ publice.
e şi inițialele sînt scrise cu roşu.

ıtĭ despre călugărĭ, călugărițe, sihastri, şi altele de cuprins
şi monastic.

ı 48 v. pe margine se află scris cu roşu de scriitorul volumuluĭ ur-
însemnare:

stă carte ĭaste a luĭ Lefŭter Ahagiul, cu ostenala luĭ s'au
ə s'au scrisu, lét 7237 (1729).»

ıl are cuprinsul următor:

Pe fóea 1, în josul textuluĭ, este scris:

«De obşte a sf. Mân. Căld(ăruşanĭ).»

Pe fóea 55 v.:
«Scris'am eu Constandină copilul.»
Pe fóea dela sfîrşit se află scris:

«Dorotheĭu Egumenul sfinteĭ mănăstirĭ Căldăruşanilor. — 1805 Avgust 29. — Căldăruşanĭ.»

No. 144.

In-4°. — 333 foĭ. — Secol. XVIII. — Dăruit de Eforia Spitalelor civile, la 30 Novembre 1887, No. 7.932.

Titlurile şi iniţialele capitolelor sînt scrise cu roşu.

Pe fóea 1 este titlul:

«Învăţăturile ale celuĭ dintru sfinţĭ părinteluĭ nostru Theodorŭ Studitul şi mărturisitorĭul, care să încep de Lunĭ după săptămâna cé luminată» până la (f. 330 v.) «Sâmbătă a 23 de săptămânĭ după Rusalii. Învăţătură 198.»

Pe foile 1 v. până la 3 v., în josul textuluĭ, se află următórea însemnare:

«Acestŭ sfântŭ Theodor au fost al părintele nostru Iustin Arhimand. Sinai, ĭar (la) moarté sfinţii sale o au hărăzit Sinaĭ spre a sfinţii sale vecĭnică pomenire. — 829 Septv.16.»

Pe fóea din urmă 333 este scris:

«Slavă, cinste şi închinăcĭune celuĭ în Troiţă unuĭa Dumnezeŭ, de a căruĭa mărire plin ĭaste cerĭulŭ şi pământulŭ. Înainté aceluĭa căzândŭ şi eu smeritulŭ dau cinste şi laudă, care mĭ-au ajutat după începutŭ, de amŭ ajuns şi la sfârşitŭ.»

No. 145.

In-4°. — Paginĭ 188. — Secol. XVIII (1800). — Bibl. Scheiană.

Istoria luĭ Eratocrit.

Pe pag. 186—188 sînt scrise următórele:

«Acĭastă carté, foarte iscusită şi frumoasă, s'au scos şi s'au tălmăcit di pi Eliniască pe limba Moldovinĭască, de Hristodor Ioanu Trapezontu, şi eu am scris-o di pe nişte tetrajĭ ce era iscălit Vasile ot Botoşanĭ, cinĭ a fi că nu-l ştiu, şi am scris-o di la 1800 Mart. 22 păn la 1800 lunĭ 15, scriind-o pe apucate când n'avem trĭabă în 85 zile. — Alecsandru Logofăt al sărării domneşti, ce am fost şitangiu.»

«Obrazile care sănt în istoriĭa luĭ Erotocrit.
«Eraclie înpărat al Athinii.
«Artemie înpărătĭasa luĭ Eraclie.
«Aretusa fiica lor.
«Pezostrat vezirul luĭ Eraclie şi sfetnic credincĭos.
«Ecaterina jupănĭasa luĭ Pezostrat.
«Erotocrit fiĭorul luĭ Pezostrat, al căruĭa ĭaste şi istoriĭa, ce s'au numit, cănd vinise Negru Critidé.
«Polĭdor prietinul luĭ Erotocrit.
«Frosina dadaca Aretusii.
«Ostaşii ce au lovit pre Erotocrit supt saraĭu.
«Iar aceştiĭa sănt ceĭ streinĭ ce venisă la adunare ce înpărătĭască.
«Pistofor fiĭorul înpăratuluĭ de Vizantie, carĭ au cerut pe Aretusa ca să o ĭa înpărătĭasă şi n'au vrut.
«Haridim craĭul dela Crit, voĭnic înfricoşat.
«Chipridim craĭul de la Chipru, înfricoşat voĭnic.
«Dimofan domnul di la Milistina, orĭ Mitilina.
«Andromah domnul de Anapliĭa.
«Filaret domnul Timothanii.
«Eraclie domnul Egripuluĭ.
«Necostrat domnul dela Machidoniĭa.
«Dragomah domnul al Corănii.
«Tripolim domnul al Sclavonii.
«Iliocaret domnul din Acsiĭa.
«Spithalion domnul al Caramanlăĭlor.
«Dragocardos domnul din Patra, al bătălii ceĭ de pe urmă.
«Vladistrat craĭul Ungurilor.
«Arest voĭnicul, nepotul luĭ Vladistrat, carele s'au biruit de Erotocrit vitĭazu.
«Fronista sfetnicul înpăratuluĭ Eraclie.
«Pistidi slugă credincĭoasă a luĭ Eraclie.
«Aceştiĭa sănt obrazile carele s'au întămplat în istoriĭa luĭ Erotocrit Critul.
«Sfărşitul întămplărilor acestor de maĭ sus scrisă istorii. — Alexandru An...»

«De vremi că m'am sălit,
«De am scris pe Erotocrit,
«Mă voĭ săli să maĭ scrii

«Şi alte multe istorii,
«Să-m rămăe pomenire
«Şi numeluĭ nemurire,
«Cum că am fost un silitorĭu,
«De istorii cetitorĭu,
«Pe procopsală ĭubind,
«Şi pe praxis întărind,
«Insă de mă voĭu maĭ sili,
«Înmiit m'oĭ procopsi.

«Zis-au fiĭul dascaluluĭ, dascale, ce voĭu face ca să mă procopsăscŭ?

«Zis-a dascalul uciniculuĭ, fiĭule, sapă rădăcina înţălepcĭunii, şi culegi vărful smerenii, şi le puni în oala plecăcĭunii, şi mestică cu lingura înţelegirii, şi acopere cu talgirul ascultării, şi aşa veĭ fi în norod cinstit şi de Hs. blagoslovit.»

No. 146.

In-4°. — Numerotaţia originală arată foĭ 131, dar 1 şi 6 lipsesc, asemenea cele următóre după 131.—Secol. XVIII (1725).—Bibl. Scheiană.

Otecĭnic, care cuprinde istoriĭ din vieţile sfinţilor Părinţĭ şi alte învĕţăturĭ religióse şĭ morale.

La sfîrşit, fóea 131, scriitorul volumuluĭ a scris:

«Mărire luĭ Dumnezău celue carele bine au vrut, de au dat după început şi sfărşit, msţă Decamvrii 20 dni vlét 7234 (1725).»

Cuprinsul volumuluĭ este arătat în următórea:

«Scara Otecĭniculuĭ, scrise toate începăturile» (1).

(1) In original acéstă scară cuprinde materia numaĭ până la fóea 42, restul s'a completat din text.

Pe fóea 130 v. este scrisă următórea însemnare:

«Să să știe de când am citit eu pe acest Otecînic, în zilile »reînălțatuluĭ Domnu Ioan Grigorie Voivod, Sept. 7 let 7270 1761). — Calistru Dichiu.»

No. 147.

In-4°. — Pagine 125 și 360. — Secol. XIX (1843). — Bibl. Scheiană.

Pe scórța legăturiĭ se află titlul:

«Carte noroduluĭ Leșăscŭ și Ocsinsterŭ.»

Volumul cuprinde următórele:

1. «Cărțile noroduluĭ Leșăsc de la începutul lumeĭ păn munciré luĭ.» . . . . . 1—25

Pe dosul pagineĭ 125 dela sfîrșit se află următórea notiță:

«Din cărțile D. Pahr. Nicolai Proca, legată la 1845 Fevr. 20.»

2. Cartea luĭ Ocsinster se află scrisă pe paginele 1—352.

La sfîrșit, pag. 352, se află următórea însemnare:

«Isprăvită în anul 1843 Iulie 8 zile, pre câtŭ să vede conleĭul gĭos iscălitului, Nicolaĭ Proca Paharnic.»

Pe paginile 355—360 se află:

«Scara aceștii cărți a lui Oxester.»

Iar la sfîrșit stă scris:

«Din cărțile D. Păh. Nicolai Proca. — Scriitor C. Tulăscu.»

Cuprinsul cărțiĭ se arată în următórea:

«Scara aceștiĭ cărțĭ a luĭ Oxester.

No. 148.

In-4°. — Foĭ 48. — Secol. XIX (1826). — Cumpĕrat dela anticarul I. M. Zwiebel, la 19 Maiŭ 1894.

Condica criminalicéscă.

Pe fóea 1 are titlul:

«Parté întâĭu și a dooa a condiciĭ creminalicești ci s'au alcătuit în scurt pentru multe felĭurimĭ a faptilor creminalicești, dată în tiparĭu în zilile pre luminatului Domn Ioan Sandul Sturza Voevod, și a pré osfinţituluĭ Arhiepiscop Mitropolit al Moldavieĭ, Kiriu Kiriu Veniĭamin în tipograf. S. M. în Iașĭ, anii dela Hs. 1826.»

«Scară a capetilor ci să află întru acĭastă condică creminaliciĭască:»

Pe fóea dela sfîrşit se află scris:

«În patru-zăcĭ şi opt filĭ să cuprindĭ acïastă condică, în care afară de adăogire sau scădere urmată cu slova gïosuluĭ iscălit, alti osăbirĭ din orighinalnica tipărire nu să maĭ află.— În Divanul Domnescu la anul 1833 Maïu 1-ïu.

«Secritar Secsăĭ creminaliceşti

«Iancu Istrate Caminar.»

Pe fóea dela început, dinaintea textuluĭ, este scris:

«Acïastă pravilă esti drïaptă a me, Costachi Scobihor. — 1834 Maĭ 27.»

No. 149.

In-4°. — Foi 92. — Secol. XVIII (1797). — Dăruit de I. Bota, învĕţător în Sălciva de sus (Transilvania), la 25 Maiŭ 1885.
Scrisóre urîtă şi grosolană pe hârtie grósă.

Pe fóea 1 are titlul următor:

«Viĭaţa şi pildele pré înţeleptuluĭ Esop, acum întâĭu dată şi tipărită în zilele pré luminatuluĭ şi pré înălţatuluĭ înpărat Franţiscusŭ, şi cu slobozeniĭa înălţatuluĭ crăesculuĭ Gubernium a tot Ardéluluĭ.

«Datu-s'au în tipografiĭa Sibiĭuluĭ dela Petru Bart, întru aniĭ dela Hs. 1795; ĭar după scriptură cu mâna, acum a dooa oară prin Dumitrie Blagovicĭ Das. Remeté, începând dela anul 797, 12 Noem. Dum. Blag.»

Pe foile 1 v. — 54 v. este scrisă:

«Esopiĭa, adecă viĭaţa pré înţeleptuluĭ şi minunatuluĭ Esopŭ, carele au fostŭ de némul luĭ Frâncŭ dinŭ ţara frâncéscă. Ĭar viĭaţa şi petréceriĭa luĭ de folosŭ ĭaste ca să o arătăm şi pre limba noastră cé de moşie românéscă, ca să poată înţelége toţĭ pre rândŭ de-amăruntul precumŭ au fostŭ, şi câte ispite şi nevoĭ marĭ aŭ petrecut, şi ce félĭurĭ de lucrurĭ minunate au făcutŭ.»

Pe foile 54 v. — 92 sînt scrise:

«Pildele luĭ Esop ce aŭ grăit pentru tot félĭul de dobitoace, pentru hierĭ sălbatece şi pentru pasărĭ »

La sfîrşit este scris:

«798. 1. Fev. Demeter Remeté.»

Pe scórţa din urmă a legăturiĭ este scris:

„Кѡнец да̃ хвалит гс̃да. Слава б̃гꙋ нашемꙋ дат нам свѣть. Сїа кніга ѥ̃ст ѡ̃ре̃ Гаврїел ѿ селѡ вышє Салчива ,а̃ѱ҃чн. 2. фев̃."

Sfîrşit cu lauda Domnuluĭ. Mărire Dumneḑeuluĭ nostru... Acéstă carte este a preotuluĭ Gabriel din satul Sălciva-de-sus. 1798. 2 Febr.

«Cuvânt cătră cititorĭ.

«Ĭară ceĭ ce vă veţĭ îndemâna a citi pre acĭastă cărticică mitĭutică, ce să chiĭamă Esopiĭa, viĭaţa şi pildele înţeleptuluĭ Esop, i procĭ, eŭ cestŭ maĭ jos iscălit, bătrânul cel slab, mă rog tuturor dă obşte fraţĭ întru Hs. Is. Domnul, orĭ ce félĭurĭ de zmintéle sau greşale veţĭ afla aicé, îndreptaţĭ cu duhul înţelepcĭunĭ

blândéțelor, crezind bătrânéțelor, că mĭ-aŭ fostŭ mâna cam péna încă era ré, și am avutŭ vréme cu nor, dar tot amŭ avut ca după ce am început, să o văzŭ desăvârșitŭ.» 798, 3 — Dumitrie Blagovicĭ, ucețĭ Remeté.»

No 150.

°. — Foĭ 70. — Secol. XIX (1835). — Bibl. Scheiană.
fóea 1 are titlul:

alatie. — Fapta a Domnuluĭ Floriĭan. — Tradusă din limba uzască în acé moldovinĭască de Costachi Stamati, la anul Dechemvr. 30.»

sfîrșitul scrieriĭ (f. 69v.) se află următórele versurĭ:

«Acĭasta esti o carte care prin dulcĭ cuvinte
Potere ce va să zică a amoruluĭ cuprinde,
Cărue s'aŭ aflat și auctoruluĭ eĭ supus,
Cu prieteșug statornic fără cel maĭ mic pripus.»

.cĭastă istorie numită a luĭ Elisie și Galatie s'aŭ săvârșit de ris la 22 Noemvr. 1835.»

«Însuș în singurătate
Strig, mă vaet, cine aude?
Inima me ticăloasa
Miĭ de durerĭ o cuprinde.
Moarte, a me măngăere,
Ce zăbăveștĭ de nu viĭ
Să mă măntuĭ din durere,
Să scap di nenorocire,
De osăndă îngrozitoare,
De o jalnică chinuire,
Nenorocire maĭ mare?
Nimăruĭ nu pot să spuĭ
Duioasa me întămplare.
Nu găsăsc om cu simțire,
N'am prietin credincĭos,
Să-ĭ spuĭ a me chinuire,
Să-ĭ spuĭ stare cĭ-am agĭuns,
Că sănt mort între ceĭ viĭ,

Şi trăesc oftănd pi ascuns.
Lacrămile-m feresc,
Ca să nu'nţălĭagă nime,
Că plăng şi mă tănguesc.
Alĭargă, moarte, grăbeşti,
Dă sfârşit unii vieţĭ,
Ce cumplit să chinueşti.
Măngăere mi-ĭ mormăntul,
Nesimţiré mi-ĭ scăpare,
Să m'ascunză dar pămăntul.»

Pe fóea albă de lăngă scórţa legăturiĭ dela sfirşit, se află însemnarea:

«Aciasta carte este a mia cumparata cu o alta întitulata *Pastoriţa Alpiciasca*, *Adelaida şi Fonrodi Marquidĭ*, înŭ preţĭ de 2 leĭ—26 parale. — 8 — $^{8}/_{15}/_{10}$ 69. — C. Costhinesco.»

No. 151.

In-4°. -- Foĭ 188 şi XXIV stampe cu desemnurĭ. — Secol. XIX. — Bibl. Scheiană.

Pe fóea 1 titlul:

«Elementurile Gheometriei theoriticeştĭ.»

Pe fóea XXIV se află scrise:

«Numirile mathimaticilor celor maĭ aleşĭ.»

Scrierea are cuprinsul următor:

Pe fóea albă dinaintea textului se află:
«Tabla aflării plecarii soarilui—1818.
«Tot ace tablă pe alte şasă lune.»

No. 152.

In-4°. — Foĭ 83. — Secol. XIX (1834). — Bibl. Scheiană.

Pe fóea albă dinaintea textuluĭ se află titlul următor:

«Bibliĭa, Dumnezeĭasca Scriptură.»

La sfîrşit, pe fóea 81 v., este scris:

«Sfârşitul cărţiĭ faceriĭ,—1834 Iuniĭ 14.»

Un catechism întocmit cu întrebărĭ şi rĕspunsurĭ despre sfînta Scriptură şi despre Facere.

De desubtul titluluĭ se află următórea notă:

«Şi acĭasta-i din cărţile mele, G. Iconomu.»

No. 153.

In-4°. — Foĭ 34 şi 638. — Secol. XVIII. — Fost al mănăstiriĭ Căldăruşanĭ; adus la Internatul Facultăţiĭ de Teologie şi dăruit Academieĭ de Ministeriul Instrucţiuniĭ publice.

Titlurile capitolelor şi cele de de-asupra paginelor, iniţialele capitolelor şi ale alineatelor sînt scrise cu roşu. Sînt câte-va iniţiale marĭ ornate, desemnate grosolan.

Pe fóea 1 este scris cu roşu titlul:

«A celuĭ întru sfinţĭ părinteluĭ nostru Avveĭ Isaacŭ Syrulŭ, postniculŭ şi syhastrulŭ, carele aŭ fostŭ Episcop ĭubitoareĭ de Hs. cetăţĭ Nineviĭ, Cuvinte adecă scrise de dânsulŭ pre a sa limbă, ĭară tâlmăcite pre limba cé Ellinéscă de cuvioşiĭ părinţiĭ noştrĭ, de Avva Patrichie şi de Avva Avramie filosofiĭ şi syhastriĭ, cariĭ aŭ pustnicitŭ în lavra celuĭ întru sfinţĭ părinteluĭ nostru Savveĭ.»

Volumul cuprinde următórele:

«Désupra cu Dumnezeŭ pentru tăcére şi linişte, şi pentru viaţă lină, care să poate a să alcătui, maĭ nainte de totŭ lucrulŭ, dinŭ ţineré limbiĭ şi dinŭ inima cé blândă, întru care şi puţină laudă dinŭ buze proaste ĭaste aducându-să cuviosuluĭ părinte Isaacŭ Syruluĭ, la sfârşitul căriĭa este şi scară a înţeleptitelorŭ de Dumnezeŭ cuvintelor luĭ.» — 26 foĭ.

Tropar, două condace, un icos ale s-tuluĭ Isaac. — 2 foĭ.

«Scară, adecă cuprindere a cuvintelorŭ ce să află întru acéstă carte, a sfântuluĭ părinteluĭ nostru Isaac Syrul.» — 7 foĭ.

Fóea

Fóea

Fóea

Fóea

Sub text, pe fóea 1 dela început, este scris:

«De obște a sf. Mân. Căld(ărușanĭ).»

No. 154.

In 4°.—Foĭ 128.—Secol. XIX (1837).—Bibl. Scheiană.

Fóea

Volum format din scrierile următóre:

La sfîrșit, pe fóea 27, este scris:

«In 6 zile s'au scris de mine Gheorghiĭ Iconomu.—1837 Noemv. 6.»

Fóea

3. «Intâmplările vieții Ferdmașuluĭ Knézŭ Potenche alŭ ›ărăției Moscoviĭ, în stihurĭ.» 33
4. «Istorie cumŭ s'au luatŭ Țarigradulŭ din mâna Greorŭ de Turcĭ în anul după Hs. 1493.» 36

‿a sfîrșit, pe fóea 72 v., este scris:

«S'aŭ scrisŭ de mine în anul dela Hs. 1837 Noemvriĭ 15 e în Ruginoasa în școală. — Gheorghie Iconomu. No. 78.»

5. «Istoriĭa unuĭ Chirŭ înpăratŭ alŭ Perșilorŭ și a fiĭuluĭ ŭ pre carele o țiitoare a înpăratuluĭ au vrut a-l perde, și ntru dascalul Sandipa care l-aŭ învățatŭ pe fecĭor.» . . 73

‿a sfîrșit: «1837 Noemvriĭ 22 ziĭ.»

No. 155.

n 8-o.— 158 pagine (16 și 17 puse de două orĭ, iar 124 și 128 sînt sărite) ɜa 1 este perdută. — Secol. XVIII (1774). — Bibl. Scheiană.

Volum scris de Vartolomeĭ Măzărĭanul, avênd cuprinsul arătat următórea scară pusă la pag. 151:

«Scara acestorŭ trătaji.»

«Fețilé.»

1. «Rugăcĭuné cătră Domnulŭ nostru Iisŭ Hristosŭ, după ıthistulŭ născătoareĭ de Dumnezău.» 1
2. «Rugăcĭuné cătră născătoare de Dumnezău, după pa:lisŭ.» 2
3. «Altă rugăcĭuné după acathistulŭ adormirii născă.reĭ de Dumnezău.» 6
4. «Mărturisiré păcatelorŭ în toate zililé.» 7
5. «Canonŭ de pocăință cătră Domnulŭ nostru Iisŭ istosŭ.» 9
6. «Vĭața pre cuviosuluĭ Macariĭ Eghyptĭan.» 26
7. «Altŭ canonŭ de pocăință cătră Domnulŭ nostru Iisŭ istosŭ» 131

'e pag. 152 este scris:

«Toaté acesté ce s'au scrisŭ mai susŭ s'au tălmăcitŭ di pe sloııĭa pe limba Moldovenĭască prinŭ osărdiĭa Ieromonahului Maii Putnĭanulŭ, frate după trupŭ alŭ sfinții salé Kyr Methodie ișĭ Putnĭanŭ, Igumenulŭ sfintei Mânăstirĭ Solcăĭ.

:Au tălmăcitŭ și au și scrisŭ multŭ păcătosulŭ și nevredniculŭ

Arhimandritulŭ Vartholomeĭ Mazerĭanulŭ cĭ-au fostŭ igumenŭ la sfintele mănăstîrĭ Putna şi Solca, ĭarăşĭ Putnĭan, însă cu cheltuĭala mai susŭ numituluĭ Ieromonahŭ. Anulŭ 1774 Noemvriĭ în 10 zilé.»

Pe pag. 130, la sfirşitul Vieţiĭ prea cuviosuluĭ Macarie Egipteanul, este scris:

«Acéstŭ sfântŭ Macariĭ Eghyptĭanulŭ au scrisŭ o carté cĭ să chĭamă vorbe duhovniceştĭ, celora ce vor vré să să spăsască, foarté de folosŭ, caré carté are întro siné cinzăcĭ de vorbé. — 1774 godu, în luna lui Octomvrii am tălmăcit şi am scris. — Arhimandrit Vartholomeĭ.»

Pe pag. 152 — 155 se află o rugăciune scrisă de «Daniil Ieromonah.»

No. 156.

In-4°. — Foĭ 3 şi 65. — Secol. XVIII (1727).

Scrisóre îngrijită, titlurĭ şi iniţiale scrise cu roşu. Pe fóea 1, la începutul scrieriĭ, are un frontispiciu desemnat în colorĭ, avénd într'însul stemele Moldoveĭ şi a Ţěriĭ-Româneseĭ.

Pe fóea dinaintea textuluĭ se află titlul:

«Létopiseţulŭ Slovénilorŭ Iliriculuĭ, Misieĭ ceĭ de sus şi a Misieĭ ceĭ de jos, care coprinde în sine începutul şi stăpăniré craĭlorŭ şi a despoţilorŭ Sărbeştĭ, şi şi săvărşitul lor, coprinzăndŭ pre scurtŭ şi alte lucruri ce s'aŭ întămplatŭ, care s'aŭ scos după izvod, acum în zilile pré luminatuluĭ, préînălţatuluĭ, bunŭ credincĭosuluĭ şi mult milostivuluĭ nostru Domnŭ Io Nicolae Alexandru Voevod, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domnu şi oblăduitor a toată ţara Rumănéscă, şi s'aŭ scris întru al *(loc alb)* anŭ, dinŭtru a doao Domnie a Măriĭ sale, în anul dela zidiré lumiĭ 7235, ĭară dela naşteré Domnuluĭ şi măntuitorĭu nostru Is. Hs. 1727, de Radul Lupescul Logofeţelul de Divanŭ, snŭ *(fiul luĭ)* Mihail Ieromonah.»

Volumul are cuprinsul următor:

1. «Aicé scriŭ ĭubituluĭ cetitoriŭ acé mare pocaĭanie ce aŭ rănduitŭ şi aŭ ţinutŭ Turciĭ, la vălétul 1686.» — Fóea 1.

2. «Scurtă scrisoare, cum vezirĭul cel mare Cara Mustata, dinŭtru rănduĭala înpăratuluĭ Turcescu, la anul dela Hs: *(ras)*, Dichemvrie 5 zile, în Beligradul Sărbescu s'aŭ sugrumatŭ.» — Fóea 4.

3. «Cronicarĭulŭ Slovénilorŭ Iliriculuĭ, Misiĭ ceĭ de sus, şi a

лisiĭ ceĭ de jos, care s'aŭ începutŭ dela faceré lumiĭ vălétul 7772.» — Fóea 6.

Pe scórța legăturiĭ dela început este scris:

«Acĭastă filadă ce scrie istorie Vulga(ri)lor i *(și)* altor nĭamurĭ s'au cumpărat aĭci în Țarigrad dila dascalul luĭ Ramadan înpreună cu altile, în mazălie luĭ Costandin Racoviță Vvod.—La lét 1761 Avg. 20. — Ioann Cogăl. biv Vatah za Proz.»

Pe fóea albă de lângă scórța legăturiĭ se află scris:

«1784 Săpt. 23, s'au tămplat ploaĭ și po urmă au și ninsu ca di doao degite, ș'au țănutu *(loc alb)* zăle, carĭ nimi n'au apucatŭ încă a culegi viĭle pe multe locurĭ și popușoĭ, un lucru care nu țănu minte să fi maĭ fost altă dată la acĭastă vremi. — Enache Cogăln. biv vel Medeln.

«1784 Nov. 16, în zăoa sfăntuluĭ evanghelistu Matheĭ, m'au cinstit Domnul nostru Io Alexandru Costandin Mavrocordat cu boerie Stolniciĭ ceĭ marĭ și Ispravnicu la țănut Cărligăturiĭ, în al triĭle anu a Domniĭ. — Enache Cogăln. vel Stolnic.»

Pe fóea albă dinaintea textuluĭ este scris:

«Acĭastă filadă esté a mé a luĭ Filip Beldiman.»

Pe fóea de lângă scórța dela sfîrșit se află scris:

«1774 Iule, s'au făcut pace între Poarta turcĭască și între Muscali, fiind-că țăne pi Turci închișĭ în Șumla di le tăesă și măncare din toate zălile.

«1784 Ghenar. 11, al doĭle rănd după acĭasta s'au făcut pacĭ între Poarta turcĭască și între Moscalĭ.»

No. 157.

In-8°. -- Foĭ 23 (numerotate 87 — 109). — Secol. XVIII. — Bibl. Scheienă.

La început, pe fóea 87, este următorul titlu:

«Istorie primejdiĭlor și a războaĭlor ce s'au tămplat în țara Moldoviĭ, în anul 1717, în a trie Domniĭa a pre luminatuluĭ și pre nălțatuluĭ și cu toată bunătate și vitejiĭa înpodobituluĭ Domnu. o. Mihaĭu Racoviță Vvoda.»

La sfîrșit scrie: «Sfărșitul și luĭ Dumnezău mărire.»

No. 158.

In-4°. — Foĭ 128. — Secol. XVIII (1785). — Dăruit de D. A. Sturdza, la 1882.

Erotocrit (Erotocritos, epopee romantică în versurĭ de Vincent Cornaro, scrisă în secolul XVI. — Krumbacher, *Geschichte der Byzant. Litteratur*, ed. II, 1897, p. 870). Traducere în prosă.

La sfîrşit, pe fóea 128v., este scris

«Acĭastă carte s'au scris de minĭ în zălele pre luminatuluĭ Domnul nostru Io Alexandru Ioan Mavrocordat Vvod la veletu naşteriĭ 1785 Avgst. 15, ĭară comandirĭ Bucovinĭ Ĭuţănbergŭ Gheneral Maĭor. — Ioniţă (?) Tăutul.»

Pe fóea dela sfîrşit, jos, este iscălitura «Iancu Scorţanu.»

Pe fóea 1, la începutul textuluĭ, sînt scrise versurile:

«Lasă mă să morĭu acu,
Dacă nu mă ĭubeştĭ tu!
«Lasă-mă să morĭu maĭ bine.
Dacă n'am parte de tine!»

Pe scórţa legăturiĭ dela sfîrşit se află versurile:

«Inimă mă ĭa merare,
Cum maĭ poţĭ ave răbdare
Purure în foc arzăndu,
Ne avănd nicĭ măngăere,
Nicĭ vr'o milă la durere
De la nime aşteptăndu.»

No. 159.

In-4°. — Foĭ 83. — Secol. XIX. — Dăruit de A. Odobescu.

«Istoria rĕscóleĭ luĭ Horia, scrisă de Contele Dominic Teleki junior. — Pesta 1865.» — Traducere românéscă făcută pentru Al. Odobescu.

No. 160.

In-4°. — Foĭ 85. — Secol. XVIII (1793). — Bibl. Episcop. Melchisedec.

Scrisóre fórte urîtă; titlurile şi iniţialele la începutul căntărilor sînt scrise cu roşu.

Octoich.

La începutul cărţiĭ (fóea 4) este titlul:

«Începutul cu Dumnezău cel sfăntŭ al Oftăicului, Sămbătă sara.»

Pe fóea 1 dela început este scris:

«...i înţelepcĭune ş'au ziditŭ eişĭ casă, şi au chematŭ cu înnaltă strigari cel însătat, să vii la minĭ şi să be, acesti slovi lé-m scris eu Dumitru Dragoş văt. — La lét 1793 Oct. 15.»

Octoichul începe pe fóea 4; pe foile 1—3 sînt scrise câteva cântărĭ bisericescĭ, una în grecesce scrisă cu cirilice.

După Octoich, pe foile 60 v.—63 v., se află scrisă o *Oraţie de nuntă* către cinstiţi nuntaşi.»

Pe fóea 63 v. este scris cu roşu:

«Să se ştie de căndŭ au perit luna, Viniri în luna lui Făuraru a trii zile, în ziao de sămiaz sara pe la mezul nopţii. Atunce u fostŭ mare frică pe la tot omul care să teme de Dumnezău. 'ericit care au găndităŭ la Dumnezău atunce, că Dumnezău cel făntŭ văzăndŭ atâte multe căte spurcăcĭuni săntŭ pre pămăntŭ,)umnezău sfăntul arată multe sămni pre pămăntu, şi ominii nu ă mai pocăi şi nu vădŭ că Dumnezău totŭ şi arată sămnile. Nu nultă vreme de căndŭ au peritŭ soarile şi s'au cutremuratŭ pă-ıăntul, să fiĭ cutremuratŭ ca jumătate de cĭasu. Şi atunce căndŭ u peritŭ luna au tras clopotul pi la mezul nopţi, şi cine l-au uzitŭ s'au miratŭ ce este, că oamini săntŭ proşti, şi eu amŭ cris că atunce învăţamŭ la podobie, eu a scris Vasăle Marocĭu, căndŭ şidemŭ la Prăjăşti.»

Pe foile 63—78 sînt «Podobiĭ,» şi «Catavasiĭ.»
Pe foile 79—82: «La pre luminata Învieri a Domnului nostru Is. Hs.»
Pe fóea 83 v.: «S'au începutu dela Catavasiile Botezuluĭ i *(şi)* până la céle upă urmă.»
Pe ultima fóe 85 sînt următórele insemnărĭ:

«Cu plecaté mătaniĭ mă închin preosfinţie téa stăpăne, sărut ensteté poalile Dumi-tale preosfi(nţi)e té stăpăne, ce a fi mila preofinţie te stăpăne, pentru învăţătură în scoală ce domnéscă, nu ste învăţătură pentru căntăreţŭ ce săntŭ glasuriĭ...

«Să se ştie de căndu amu scris, lét 1808......

«Să se ştie de cănd am scris pe acĭastă săntă carte eu Ioan ›evevescu zugraf, nepotul luĭ Andriĭ popa ot Delu Nou. Anii ıela zidere lumi 7315, ĭar dela Hs. Maĭ 26.

«Să se ştiĭ de căndŭ am învăţat eu Ionescu (?) la glasuri, let 818.»

No. 161—162.

In 4°. — 2 volume. — Foĭ 106 şi 86. — Secol. XIX. — Dăruite de V. A. Urechiă, la 8 Octobre 1882.

Scrisóre frumósă; titlurile, aniĭ, cifrele şi iniţialele sînt scrise cu roşu.

Piatra smintelii̇̆ saŭ Piatra scandeleĭ, scriere de Ilie Miniat.

Pe fóea 1, la tomul I, se află titlul:

«Piĭatra zmintelii, adecă arătare a începutuluĭ şi a pricinii̇̆ despărţiriĭ acelor doă bisericĭ, a răsărituluĭ şi a apusuluĭ.—Tom. 1.»

Tomul II are titlul:

«Piĭatra zmintelii, adecă arătare pricinii̇̆ celor cincĭ deosebiri cu care să deosebéşte biserica apusuluĭ de a răsărituluĭ.—Tom. 2.»

Tomul I cuprinde următórele:

	Foile
«Înainte cuvântare cătră cetitorĭ.»	2–12
«Epistolie a tatăluĭ scriitorĭuluĭ.»	12v.-15
«Viĭaţa în scurt a scriitorĭuluĭ, adecă a izvoditorĭuluĭ cărţiĭ aceştiĭa.»	15–20
«Pĭatra zmintelii̇̆ adecă descoperiré a începutuluĭ şi a pricinii̇̆ despărţiriĭ celor doă bisericĭ a răsărituluĭ şi a apusuluĭ.—Carté întâĭ.»	20v.-105

La sfîrşit, pe fóea 105 v., se află scris:

«Sfârşitulŭ cărţiĭ ceĭ din tâĭ.»

Tomul II cuprinde:

«Carté a doa pentru céle cinci deosebiri.»

La sfîrşit, pe fóea 86 v., se află scris:

«Sfârşitul cărţiĭ a pietriĭ zmintéliĭ şi luĭ Dumnezeu laudă.»

Pe foile 2—12 se află următórea «Înainte cuvântare» a traducătoruluĭ:

«Înainte cuvântare cătră cetitorĭ.

«Din toate patimile, o pré ĭubiţĭ cetitorĭ, în câte după căderé şi călcaré porunciĭ luĭ Dumnezeŭ au căzut omul, nu ĭaste nici una maĭ ré şi de suflet maĭ vătămătoare de cât mândriĭa, că acĭasta ĭaste, care céle maĭ marĭ răutăţĭ au pricinuit în lume, acĭasta ĭaste care pre îngerĭ ĭ-au făcut dracĭ, acĭasta ĭaste care pre omŭ dintru acé fericită şi nestricăcĭoasă şi nemuritoare viĭaţă, l-au pogorât întru acĭastă lume ticăloasă şi de toate rélele şi primejdiile plină, acĭasta şi până acum cu toată slobozeniĭa stăpânéşte pre oamenĭ, dela cel mic până la cel mare, dela cel de pre scaun şi cu diĭadima înpodobit, până la cel prost şi maĭ dă josŭ, dela bărbat până la femée, toţĭ ĭubim cinsté, toţi măriré, toţĭ stăpâniré, ĭar pre céle înprotivnice acestora, care sînt şi maĭ

ne şi maĭ de folos noă, niminé. Acĭasta şi pre papa l-au făcut lépede dragosté şi uniré, şi înpreună suflaré cé cu răsăritenii, de credinţa cé dréptă să se înstreineze, şi pravoslavnicile gme să le răstoarne, şi hotărârile sfintelor soboară celor a toată né să calce, şi însuşĭ pre sineş, şi înpreună cu sineşi pre toţi usenii, sau maĭ bine să zic, pre toată lumé acĭastă groaznică jalnică, ah! duréro, prăpastiĭa réleĭ credinţă să se prăpăstu ică, dintru caré de a să maĭ întoarce ĭarăşĭ în staré cé dintâĭ, oamenĭ toată nădejdé au perit, numaĭ luĭ Dumnezeŭ, căruĭa sânt toate cu putinţă, toate pre cum la înfiinţaré cé dintâĭ a ıuluĭ, şi la cé de a doa, să zic, aşa ar fi trebuit luĭ Dumnezeŭ lucréze, ca pre dânşiĭ de unde s'au prăpăstuit, ĭarăşĭ să-i râ ;e. Dascalii bisericiĭ răsărituluĭ nu încetéză dela începutul căriĭ apusenilor, a-ĭ sfătuì, a-ĭ mustrà; până acum cu toate acesté te lucru în zadar, căcĭ în loc să se deştepte, şi să-şĭ cunoască şala şi căderé, şi să se întoarcă la adevărata credinţă, şi răuluĭ ĭ pue hotar, eĭ încă şi maĭ multŭ spre céle réle au sporit, şi ı zi în zi sporescu, fiind frământaţĭ cu totul în réoa credinţă, răniţĭ preste tot ca de nişte tâlharĭ de socotélele lor céle răztite, şi fără de Dumnezeu, zăcând maĭ morţĭ în calé Ierihouĭ, adecă a vieţiĭ aceştiĭa, după cum prin pildă zice sfânta anghelie, un omŭ pogorându-să din Ierusalim în Ierihon au ut în tâlharĭ, cariĭ rănindu-l, şi lăsându-l abiĭa viŭ, s'au dus, ntâmplându-să a tréce pre acé cale preotul şi levitul, n'aŭ ut să-l folosască, pentru ce? căcĭ rana luĭ era maĭ tare de cât eré doftorilor omeneştĭ, nu puté eĭ fiind aseminé oameni păaşĭ să-i vindece, şi pentru aceĭa l-au trecut. Aşa şi apuseniĭ ım întru aceĭaş scandelă de stricăcĭune s'au făcut, întru aciĭaş ıarĭ au căzut, cu aceléş rane s'au rănit, cu aceĭaş trécire alăé să trec, trec pre lângă dânşiĭ preoţiĭ şi leviţiĭ, adecă dascaliĭ ericiĭ răsărituluĭ, şi îĭ vădŭ răniţĭ, preste totŭ, dela cap până picĭoare, le aduc doftoriĭ folositoare din sfânta scriptură, din ıtele canoane ale sfinţilor apostolĭ, dintru ale sfintelor soboară, ı scripturile sfinţilor părinţĭ, din istoriĭle bisericeştĭ, şi cu si;hizmurĭ dovedite filosofeştĭ, cumcă de nu vor priimi acéste :toriĭ, nicĭ odată nu să vor însănătoşa; cu toate acesté, eĭ fiind preste tot sânt răniţĭ, nu ĭaste unde să puĭ alifiĭ, nu ĭaste de să puĭ mehlemŭ, nu ĭaste unde să puĭ bléstură, pre doftoe lor nu le priimesc, pentru aceĭa rămân nelucrătoare. Decĭ ıe am zis maĭ sus cumcă la oamenĭ, toată nădejdé de întoar-

ceré apusenilor au perit, şi cumcă căderé şi răniré lorŭ are trebuinţă numaĭ şi numaĭ de Samarinénul cel milostiv ca să maĭ vie, şi să i să facă milă de eĭ, şi să facă cu dânşiĭ câte cu cel căzut în tâlharĭ. Ci acĭasta dupre adevăratile mărturiĭ ale sfintelor Evangheliĭ, şi ale tuturor sfinţilor părinţĭ, cu totul ĭaste cu neputinţă, căcĭ cé întîĭ venire a Samarinénuluĭ au fost a milostiviriĭ, cà fiĭul omenesc zice, n'au venit ca să judece lumé, ci ca să se mântuĭască lumé printr'ânsul, ĭar acĭastă venire ce să aştéptă de acumŭ, de toată lumé va fi pentru răsplătire, zicând, că tu veĭ răsplăti fieşte căruĭa după faptile luĭ. Decĭ de vréme ce veniré ceĭa ce va să fie ĭaste a răsplătiriĭ, şi apuseniĭ de nu va veni fiĭul luĭ Dumnezeŭ cu milostivire ca întâĭ, ca să facă milă cu dânşiĭ, precum au făcut cu ticăloşiĭ ceĭ de atuncé, apoĭ eĭ nu ĭaste cu putinţă ca să se mai râdice din căderé acĭasta cândva, dupre socotéla acĭasta a mé pre cum şi maĭ sus am zis, ci numai le caŭtă să şi ĭa după lucrurile lorŭ, şi dupre credinţa lor la gĭudecata cé viitoare, după cum zice dascalul şi luminătorĭul némurilor Pavel, că tuturorŭ ni să cade a sta înainté divanuluĭ luĭ Hsŭ, şi a lua fieşte carile după lucrurile sale. Vezĭ, ĭubite cetitorĭule, la câtă primejdie au căzut papa cu toţĭ apuseniĭ. Cine lé-u pricinuit lor acĭasta, mândriĭa? o! mândrie, mândrie, din îngerĭ dracĭ făcătoare, din pravoslavnicĭ papistaşĭ dejghinătoare, şi în scurt să zic, de suflet pierzătoare; cine pre tine té-u avutŭ şi în nenumărate réle n'aŭ căzut, şi cine ţie ţ-au urmat, şi in ĭad nu l aĭ pogorât? Nimimé cu adevărat! Decĭ bine ţ-am zis eu ţie, că tu eştĭ maĭ ré de cât toate patimile câte le are omul după ce au căzut, pentru acĭasta, carté acĭasta va să arate, şi să înplubiţéze toate lucrurile tale, câte în biserica apusuluĭ lé-ĭ săvârşit.

«Între alţĭ dascalĭ pravoslavnicĭ aĭ bisericiĭ răsărituluĭ, cariĭ s'au silit a vindeca pre apusenĭ, ĭaste unul şi făcătorĭul cărţiĭ aceştiĭa Ilie Mineĭatul, care acumŭ s'au tălmăcit din limba grecĭască, pre limba românéscă, carile în toată biserica răsărituluĭ, poate şi într'a apusuluĭ, pentru céle pré ritoriceştĭ ale luĭ, şi de suflet folositoare cuvinte, ĭaste de mirare. Trecândŭ şi el pre calé céstă de obşte a firiĭ, şi văzândŭ pre apusenĭ atâta de rănițĭ zăcândŭ în cale, s'au silit dupre puteré sa de lé-u făcut şi elŭ acĭastă doftorie, luândŭ materiile maĭ multŭ dintru ale lorŭ, ca maĭ cu lesnire să o priimască, fiindŭ că şi doftoriĭ cândŭ vădŭ pre bolnavĭ greţoşĭ, şi nepriimitorĭ de sângure doftoriĭle, améstecă într'ânsele şi oareşĭ care băuturĭ, sau mâncărĭ din care sânt maĭ

obicĭnuite lorŭ, şi aşa le aduc lorŭ, ca mai cu lesnire să le priimască. Cu toate acesté vedemŭ, că eĭ tot nu s'au folosit nimica, ci noĭ de vréme ce eĭ acumŭ, pre cum nicĭ maĭ înainte dela răsăritenĭ nicĭ o doftorie nu maĭ priimesc, nicĭ ca dintru un somn greŭ şi de moarte purtătorĭ, dintru acĭastă boală ce zacŭ nu să maĭ scoală, nicĭ să maĭ deşteptă, nicĭ cunoscŭ că sântŭ bolnavĭ, căcĭ cândŭ bolnavul îşĭ cunoaşte boala sa, nu ĭaste cu putinţă ca de tămăduiré eĭ să nu să grijască. Pentru acĭasta cu destulă jale ca pre nişte bolnavĭ de cariĭ nu maĭ avem nicĭ o nădéjde de însănătoşaré lorŭ, lăsându-ĭ să zacă în boala lorŭ, pre acĭastă doftorie, care o au găsit-o Mineetul pentru dânşiĭ, să o metaherisim noĭ, ca de acĭastă cumplită boală a lorŭ, ne umpluţĭ să scăpămŭ, că de multe orĭ ştie şi firé, şi maĭ vârtos ĭaste obicĭnuită a tréce boalile dela unul la altul când cineva nu să păzéşte. Drept aceĭa noĭ ca pre o doftorie apărătoare priĭmindu-o şi des metaherisindu-o, vom scăpa nezmrenduiţĭ. Vrém, aicé agĭungândŭ cuvântulŭ, să mă apucŭ a povesti de pricina caré am început-o, ci oare caré auzire ce am auzit dela oare cariĭ nu dă voe cuvântuluĭ nicĭ de cumŭ să păşască maĭ înainte până ce nu o va face şi pre acĭasta arătată şi caré ĭaste acĭasta: am auzit, cum că mulţĭ din oamenіĭ acestuĭ ném romănescu, atât din ceĭ proştĭ, çât şi uniĭ din ceĭ de cinste şi de bun némŭ, din prostie şi din neştiinţă, căci nu cetesc cărţile şi istoriile céle ce cuprindŭ pentru despărţiré apusenilor, poate că nici le aŭ, socotescu şi cred, cum că nicĭ odinioară nu ĭaste deosebire între credinţa bisericiĭ noastre a răsărituluĭ şi între biserica apusuluĭ, numaĭ întru obiceĭurĭ ĭaste oare care deosebire, iarŭ altă nimic, fără de câtŭ din zavistie s'au făcut acĭastă dejghinare. Cătră cariĭ întorcândŭ cuvântulŭ, puţine voĭu să vorbăscu cu dânşiĭ şi să-i întreb aşa: o! voĭ ceĭ ce acesté socotiţĭ şi le crediţĭ, déca nicĭ o deosebire nu ĭaste între răsăriténĭ şi între apusenĭ, ci totŭ o credinţă, apoĭ de noă sute de anĭ de când s'au început a să face acĭastă dejghinare, de ce întru atâta curgere de vréme şi întru atâta mulţime de oamenĭ ci întru acĭastă lungime de vréme au înflorit şi la o parte şi la alta, şi într'atâté de multe rândurĭ făcându-să multă silinţă despre amândoă părţile ca pre céle dejghinate să le înpreuneze, la care şi înpăraţĭ cu toată înpărătésca lor putére şi silnicie, şi patriĭarşĭ, şi papi mulţĭ, între cariĭ au fostŭ oamenĭ înţelepţĭ şi bogoslovĭ, s'au silit în multe rândurĭ şi chipurĭ, ca să facă între amândoă bi-

sericile tot o credinţă şi o unire, şi n'au putut, de ce într'atâta mulţime de oamenĭ, nu s'au aflat unul sau doĭ, nişte oamenĭ înţelepţi ca acĭĭa, şi fără de zavistie, cariĭ să fi plecat pe amândoă părţile a créde, cumcă nicĭ o deosebire a credinţiĭ între biserica răsărituluĭ, şi între biserica apusuluĭ, nu ĭaste, pre cum voĭ socotiţĭ, ci biserica răsărituluĭ fuge cât poate de dogmile, şi credinţa apusenilorŭ, pentru ce? căcĭ eĭ toate dogmile, şi toate taĭnile bisericeştĭ lé-u stricat. De ar fi fostŭ o credinţă, pentru ce atâţa dascalĭ aĭ bisericiĭ răsărituluĭ scriu şi dovedescu cu ĭéĭĭurĭ de mărturiĭ ale sfinteĭ scripturĭ, ale sfinţilor părinţĭ, şi ale sfinţelor soboară, cumcă apuseniĭ cu totul s'au înstreinat de pravoslavnica credinţă, pentru ce poruncescu pravoslavnicilor creştinĭ, ca de nişte ereticĭ pré răĭ să se ferėscă de dânşiĭ? pentru ce şi Ilie Mineĭat carile au ştiut maĭ bine de cât voĭ taĭnile şi dogmile amândurora bisericilorŭ, ar fi maĭ alcătuit carté acĭasta scriindŭ toate pricinile despărţiriĭ apusenilor de răsăritenĭ? De ar fi fostŭ tot o credinţă, nu ş'ar fi maĭ bătut capul în zadarŭ ca să scrie nişte lucrurĭ neînsemnate şi care nicĭ de cum nu s'au făcutŭ în lume, maĭ vârtos un omŭ pré înţelept şi pré învăţat ca acela. Scuturaţĭ întunérecul neştiinţiĭ de pre ochiĭ minţiĭ voastre, şi căutaţĭ în sus, şi vedeţĭ câtă prăpastie de mare între acéste doă părţĭ s'au întăritŭ, şi nu maĭ ziceţĭ, nicĭ maĭ crédeţĭ, cumcă nicĭ o deosebire nu ĭaste, ci tot o credinţă între răsăritenĭ şi între apusenĭ, ca nu înpreună cu dânşiĭ în focul cel vecĭnic, ĭarŭ nu întru purgatoriul să vă osândiţĭ. Ci acumŭ destule sânt céle grăite acestora spre deşteptare, căcĭ nicĭ ĭaste trebuinţă de maĭ multe, că cel ce ĭaste întru puţin credincĭos, şi întru multe ĭaste credincĭos, ĭarŭ cel ce ĭaste întru puţin necredincĭos, şi întru multe necredincĭos ĭaste.

«Între alte cărţĭ, ca să viŭ acumŭ la însuşĭ capul priciniĭ pentru care am pornit acesté ce agĭută la folosul mântuiriĭ sufletuluĭ celuĭ pravoslavnic, ĭaste şi acĭasta de maĭ sus arătată ce am zisŭ că o au alcătuit-o Ilie Mineĭatul, rugat fiindŭ de unŭ mare boĭarĭŭ priĭaten alŭ luĭ, numindu-o Petra Scandali, adecă piĭatra sminteliĭ, caré foarte mult agĭută, şi deştéptă pre pravoslavnicĭ către blagocistie, atâta de trebuinţă ĭaste, atâta de nevoe, şi atâta de agĭutătoare către blagocistie, pre cât o temelie tare şi întemeĭată agĭută uniĭ casă ci ĭaste zidită pre dânsa. Alte cărţĭ cuprindŭ pentru faptile céle bune, care dupre analoghicescu cuvânt păreţĭ să numescu a casiĭ, ĭar acĭasta cuprinde pentru în-

ıuşĭ sfânta credinţa noastră cé pravoslavnică, care ĭaste temelie ı tuturor faptelor celor bune. Nu poate a sta casa fără a nu-ĭ fi :idiţĭ păreţiĭ pre o temelie tare şi neclătită, nicĭ faptile céle bune ıefiindŭ clădite désupra credinţiĭ ceĭ drepte; căcĭ faptile céle)une, dupre cum zice sfântul Iacov fratile Domnuluĭ, fără de crelinţă sânt moarte; credinţa măcarŭ că dupre cumŭ zice acestaş ıfânt, fără fapte moartă ĭaste, căcĭ pre cel ce o are la mântuiré ıufletuluĭ, dacă nu va avé înglugată cu dânsa şi pre faptile bune, ıimic nu-l foloseşte; tu crezĭ, zice acestaşĭ sfânt, că Dumnezeu ınul ĭaste, darŭ şi draciĭ cred şi să cutremură de dânsulŭ, cu ;oate acesté, credinţa sângură, dupre cumŭ zice oare unde cel cu ;ura şi cu cuvintele de aurŭ, că şi ne fiindŭ faptele bune, însă ;aĭnile sfinteĭ bisericiĭ noastre tot le săvârşaşte, ĭarŭ faptile bune ıefiindŭ credinţa, nu pot nicĭ de cumŭ a le săvârşi, pentru ce? pentru căcĭ lipseşte credinţa care ĭaste temeliĭa, şi nefiind credinţă, larul nu poate nimic prin necredinţă a săvârşi; atâta numaĭ pot a ıăvârşi faptele bune la cel necredincĭos, cât au folositŭ pre Corıilie cel din fapte. Decĭ de vréme ce credinţa cé dréptă între célealte fapte bune ĭaste maĭ de nevoe la creştinĭ, ca una ci ĭaste cap ıi temelie celor-alalte fapte bune, şi carté acĭasta ci să tălmăceşte ıcumŭ cuprinde pentru drépta credinţă, şi pentru dejghinaré ıpusenilor dela dânsa, şi dovedéşte cu mărturiĭ din sfânta scripură, cu sfintele canoane ale sfinţilor apostolĭ, şi ale sfintelorŭ a oată lumé soboară, şi dela sfinţiĭ părinţĭ şi dascălĭ aĭ soborni:eştiĭ bisericĭ, atât a răsărituluĭ, cât şi a apusuluĭ, şi cu siloghiznurĭ filosofeştĭ, cumcă biserica noastră a răsăritenilorŭ ţine crelinţa cé dréptă neclătită, pre cum au luat dela sfinţiĭ apostolĭ, ;i dela sfintele a toată lumé soboară céle şapte, ĭar a apusenilor ;u totul s'au înstreinat şi au căzut din drépta şi pravoslavnica ;redinţă. Apoĭ negreşit trebue şi carté acĭasta să fie maĭ de nevoe şi maĭ de folosŭ la pravoslavniciĭ creştinĭ, ca una ce pre ıângurŭ capul şi temeliĭa faptelorŭ bune, credinţa o întăréşte şi) adeveréză, în scurt. Eu acumŭ nu voescu cu cuvintele méle ı maĭ lăuda carté acĭasta, nicĭ cu dovezile a o maĭ adeveri şi ı o maĭ încredinţă; voi lăsa, ca sângură ĭa pre sineşĭ, cu céle ce :uprinde într'însa să se laude; leulŭ din unghiĭ să cunoaşte, şi :arté acĭasta dintru céle scrisă într'însa să arată, că nu micĭ oare :are lucrurĭ şi pricinĭ, ci pré marĭ cuprinde întru sineşĭ, şi pré le nevoe la tot pravoslavnicul creştin, şi de folosul sufletesc pricinuitoare pré mult, istoriĭa dejghinăriĭ bisericiĭ apusenilorŭ

de a răsăritenilorŭ, şi pre céle cincĭ maĭ cuprinzătoare pricini, cu care să despărţescu întru sineşĭ bisericile. Atâta numaĭ voĭu să zic, că de ĭaste de nevoe şi de folosŭ sufletuluĭ istoriĭa cé pentru căderé luĭ Adam, şi izgoniré dintru acé fericită viĭaţă, şi pentru căderé némuluĭ omenescu întru blestemul călcăriĭ de poruncă; şi de ĭaste de folos cé pentru potopul carile s'au adus pre pământ şi au înecat pre toţĭ oamenĭĭ Dumnezeu pedepsindu-ĭ pentru céle preste măsură păcatile lorŭ, şi cé pentru despărţiré némurilorŭ la faciré turnuluĭ, apoĭ socotescŭ, că întocma de nevoe ĭaste şi acĭasta, căcĭ de o potrivă de mare, şi întocma vestit în lume lucru povestéşte, adecă alŭ despărţiriĭ bisericilor, care să despărţăşte în doă părţĭ, o parte cuprinde istoriĭa despărţiriĭ bisericilorŭ, ĭar alta pricinile céle maĭ cuprinzătoare cu care să despărţăscu, întru care şi întru una, şi întru alta, dovedéşte cu mărturiĭ vrédnice de credinţă, din sfânta scriptură, din sfintele canoane ale sfinţilor apostolĭ, dela sfintele soboară, dela sfinţiĭ părinţĭ şi dascalĭ, atât aĭ răsărituluĭ, cât şi aĭ apusuluĭ, şi cu siloghizmuri filosofeştĭ, vădéşte réoa credinţă a apusenilorŭ, ĭarŭ pre a noastră o arată, că să păzeşte întrégă şi nevătămată, pre cum au luat dela sfinţiĭ apostolĭ, şi dela sfintele a toată lumé céle şapte soboară, pentru că Ilie Mineĭatul omŭ pré învăţat fiindŭ atât în limba cé elinéscă, şi în cé latinéscă, cât şi în cé italienéscă, şi întru altele multe istoriĭ ale apusenilor au cetit, dintru care multe mărturiĭ vrédnice de credinţă au cules, care agĭută şi adeveréză credinţa noastră a răsăritenilorŭ, ĭar pre a apusenilorŭ cu totul o răstoarnă, şi cu dânsăle ş-au înpodobit, şi ş-au întărit carté sa, lucru minunatŭ şi vrednic de laudă, şi întru acĭasta făcând ca un vitéz ce răpéşte arma din mâna vrăjmaşuluĭ, şi cu dânsa îl surpă pre dânsul. Pentru acĭasta văzând eu cât folos zace ascunsŭ în carté acĭasta, şi câtă pagubă să pricinuĭaşte némuluĭ romănesc, neavându-o dată în stambă pre limba sa, m'am silitŭ de o am tălmăcit cu blagosloveniĭa părinteluĭ nostru, şi povăţuitorĭuluĭ, din limba grecĭască, în limba noastră cé romănéscă, ca să se înveţe, măcar că ĭaste târziŭ, după ce toate alte némurĭ s'au săturat de ştiinţa eĭ, şi Româniĭ noştrĭ nu ştiu pricina despărţiriĭ acestorŭ doă bisericĭ, şi câtă ĭaste de mare despărţiré, şi câtă depărtare ĭaste între dânsăle, ca să nu să maĭ amuţéscă să gândéscă, sau să socotéscă cumcă nicĭ o deosebire nu ĭaste întru dânsăle, că nu puţină rătăcire ĭaste şi acĭasta, adecă a socoti, că şi ereticiĭ bine cred, sau a le lăuda credinţa lor. Priimiţi-o drept aceĭa, o! pré

Iubiţĭ cetitorĭ, acĭastă puţină şi nevrednică ostenélă a mé, pre caré o amŭ pus-o la tălmăciré eĭ, ca Domnul pre ceĭ doĭ bani aĭ văduviĭ, ca înpăratul acela pre pumnul de apă al ţăranuluĭ, ca maré pre picătura cé mică, nădăjduindŭ la cela ce nu pre céle tarĭ, ci pre céle slabe sprijinéşte, nicĭ pre céle ce sânt, nicĭ pre céle ce nu sânt, nicĭ pre céle înţelepte, ci pre céle nebune ale lumiĭ aceştiĭa lé-u ales, că preste puţină vréme ajutând elŭ de susŭ, şi puind graĭu în gura celor gângavĭ şi zăbavnicĭ la limbă, şi alta maĭ mare vom da la lumină, numaĭ rugaţi-l cu fierbinţĭ rugăcĭunĭ ca să limpezască limba gângavilorŭ, şi cuvânt bine răsunătorĭu să le pue în gura lorŭ, aşa mă rog, pré Iubiţĭ cetitorĭ, şi fiţĭ sănătoşĭ, culegând folosul sufletesc dintru cetiré cărţiĭ aceştiĭa.»

Pe titlul tomuluĭ I este scrisă insemnarea:

«Acĭastă carti esti a supt iscălitului adiverindu-se cu a me încredinţare şi punere peceţiĭ. — 856 Iuli 3. — Eşĭ. — C. Butā Clucer.» (Pecete).

Pe dosul titluluĭ la tomul II este scris:

«Acestă carte este dată de socrul meu Lupu Marinescu.— Ioan Şăverdénu.

«Acĭastă carti în conta datoriĭ ci au avut să-mi răspundă D. Ioan Şăverdénu au trecut în propietate gĭos iscălituluĭ pentru cari să adivereşti prin iscălitura cuvinită şi punere peceţăi.— Iuli 3. 856. Iaşĭ. — C. Butā Clucer.» (Pecete).

La 24 Ianuarie 1889, am vĕḑut la anticarul Zwiebel din Bucurescĭ un alt manuscript al acesteĭ scrierĭ, care nu s'a putut cumpĕra. Volumul era in-4°, de 323 paginĭ, şi avea următorul titlu:
«Piĭatra Zmintelii saŭ tălmăciré cé povăţuitoare începutuluĭ pricinilor dejghinăriĭ amăndurora Bisericilorŭ, adecă a Bisericiĭ Răsărituluĭ de cătă a Apu[su]luĭ. Cu cincĭ înpotrivirĭ alcătuită şi date în publicŭ luminatŭ de Ilie Mineĭatŭ dela Kefaloniĭa latinéşte şi greceşte, ĭară acum şi în diĭalectŭ rumănescŭ tălmăcită la anulŭ dela Hs. 1780 Iunie 18.» — *I. Bianu.*

No. 163.

In-4°. — Foĭ 1 şi 488. — Secol. XVIII (1765). — Dăruit de Eforia Spitalelor Civile din Bucurescĭ, la 1887.

Scrisóre îngrijită; titlurile şi iniţialele sînt scrise cu roşu; titlul volumuluĭ este într'un chenar de colóne şi florĭ desemnate în culorĭ.

Pe fóea dela început este următorul titlu:

«Léstviță, adecă Scara care cuprinde în sine viĭața sfântuluĭ pré cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioannŭ, carele au și izvodit acĭastă carte, ce are 30 de cazanie pentru îndreptaré călugărilor, și un cuvânt de învățătură cătră nastavnicŭ. Și s'au scris în zilele luminatuluĭ Domnŭ, Io Ștefanŭ Racoviță Voevodŭ, fiindŭ Mitropolitŭ alŭ Ungrovlahiei Kyrŭ Grigorie, la aniĭ de la Hs. 1765 Avgust 15, cu toată chieltuĭala sf-luĭ Sofronie Ieromonahŭ, de Grigorie smeritul și nevrédniculŭ Ieromonahŭ de la sfântulŭ schitŭ al Coziеĭ de după turnŭ.»

La sfîrșit, pe fóea 488 v., se află scris:

«Slavă, laudă, cinste și închinăcĭune, luĭ Dumnezeŭ, că miĭ-au ajutatŭ după începutŭ, de amŭ ajunsŭ și la sfârșitŭ.

«Acĭastă sfântă și dumnezeĭască carte ce să chiĭamă Scara, scrisu-s'au prin osteněla smerituluĭ întru Ieromonahĭ Grigorie, și orĭ cine să va întâmpla a ceti pre dânsa, și va afla greșelĭ, aŭ în cuvinte saŭ în slove, să nu vă grăbițĭ a-m pune în ponos ci îndreptațĭ cu duhulŭ blândéțelorŭ, că n'aŭ scris îngerŭ, ci mână de țărână, și minte de om păcătos, că pre câtŭ ĭaste de anevoe omuluĭ a nu păcătui, așijderé și scriitorĭuluĭ a fi fără de greșală, ci toțĭ greșim multŭ, pentru acĭasta ertațĭ, ca și cucerieĭ voastre să vă dăruĭască Hs. luminare mințiĭ, și descoperire dumnezeeștilorŭ luĭ taĭnĭ spre mântuiré sufletelorŭ voastre, aminŭ.

«Orĭ câțĭ s'arŭ întâmpla a ceti pre acĭastă sfântă carte, să zică Dumnezeŭ să ĭarte pre Grigorie Ieromonahulŭ, carele aŭ scris acĭastă sfântă carte. — La anulŭ dela zidiré lumiĭ 7273, ĭară dela Hristosŭ 1765, luna Avgustŭ 15 zile. — Grigorie Ierografosŭ dela sfânta Mânăst. Coziĭa.»

Volumul cuprinde următórele:

Fóea

care ne învaţă cu câtŭ iaste scumpă şi roditoare blândéţia şi bunătaté şi neráotaté, caré nu să naşte dinŭ cé firéscă bunătate, ci să dobândéşte din celŭ Dumnezeescŭ ajutoriu şi darŭ, şi dinŭ cé multă ré pătimire şi nevoinţă, şi meşteşugulŭ omuluĭ, şi cu câtŭ iaste răŭ, şi smintitoriu, celŭ de multe ştiutoriu vicleşug, carele naşte atâtia réle la omŭ, şi cela ce va cădé la mréja luĭ, priiméşte pre moarte.» . . 277 v.

30. «A cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioan Scara, cuvântulŭ alŭ 25, care ne povestéşte pentru sfânta smerenie, caré strică, şi prăpădéşte cu darulŭ eĭ toate patimile şi răotăţile sufletuluĭ, cu nevăzută putére.» . . . . 284 v.

31. «A cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioanŭ Scara, cuvântulŭ alŭ 26, carele ne deşchide gândulŭ, pentru ca să avemŭ bună şi sfântă chibzuire, să cunoaştemŭ cumŭ să cade să facemŭ, întru gândurile şi patimile şi harurile, şi să petrécemŭ cu înţelepciune şi cu vrednicie viiaţa noastră, de vomŭ vré ca să izbândéscă, şi să rodéscă însutitŭ faptele noastre.» . . . . 308 v

32. «A cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioannŭ Scara, cuvântulŭ alŭ 27, care ne învaţă pentru darulŭ ceiĭ sufleteştĭ, şi trupeştĭ alinărĭ, şi singurătăţĭ, care înstreinéză pre omŭ de toate céle pământeştĭ, şi să înalţă de acuma cu gândulŭ său în cerurĭ.» . . . . 384 v

33. «A cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioann Scara, cuvântulŭ alŭ 28, care îndemnéză întru sfânta şi curata rugăciune şi cumŭ că trebue ca să sté gândulŭ şi sufletulŭ şi trupulŭ întru aciasta cu multă evlavie şi umilinţă, de vomŭ vré ca să dobândimŭ rodul şi bunătaté eĭ.» . . . . 413 v

34. «A cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioannŭ Scara, cuvântulŭ alŭ 29, care ne opréşte dinŭ patimĭ, şi ne înalţă la cé cerésca neráotate, şi ne face curaţĭ şi desăvârşit şi nemuritorĭ maĭ nainte pân nu va veni sfârşitul lumiĭ ca să înviemŭ toţĭ.» 431

35. «A cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioannŭ Scara, cuvântulŭ alŭ treizecilé, care ne aduce aminte, şi ne arată împletită cé minunată frumuséţe ce aŭ céle treĭ marĭ harurĭ, dragosté, nădéjdia, şi credinţa, şi sântŭ asémene ca o înpărătéscă, şi cu scumpă podoabă înpodobită coroană de argintŭ, şi de aurŭ, şi de pietri scumpe, caré iaste foarte dăruită şi luminoasă şi vrédnică de minune.» 438

36. «Săvârşindŭ carté aciasta către monaşĭ, cuviosulŭ părintele nostru Ioannŭ scrie acumŭ de usebĭ în ce chipŭ să cade să facă să învéţe nastavniculŭ pre oile luĭ Dumnezeu pre monaşĭ, căriĭ să află suptŭ stăpâniré sa, de va vré să se mântuiască şi elŭ, şi pre eĭ să-ĭ facă să se bucure înpreună cu dânsulŭ purtătoriulŭ de cununĭ la ceriuri.» 441

Pe fóea dinaintea titluluĭ se află scris.

«Pă aciastă sfântă cartă m'amŭ învrednicit a ceti şi eu păcătosul şi micul tuturor Inochentie Ierodiiacon. — 828 Maĭ 5.»

No. 164.

In-4°. — Foĭ 113 (lipsesc maĭ multe foĭ la început și la sfîrșit). — Secol. XVIII. — Fost al luĭ G. Asaki; cumpĕrat de Academie dela anticarul Șaraga, a 1888.

Viața maĭ multor sfințĭ, precum urmézā :

	Fóea
1. «Luna luĭ Iunie în 12 zile.—Pentru naștería și prunília pré cuviosuluĭ pārinteluĭ nostru Onufrie cel mare.»	1
2. «Luna luĭ Martii în 26 de zile.—Viața pré cuviosuluĭ ărintiluĭ nostru Vasilie celuĭ nou, scrise de Grigoriĭ uciiculŭ luĭ M......»	7 v.
3. «Viața sfintie Theodorii, cum s'au prestăvit.»	56 v.
4. «Videnie sfântuluĭ Grigoriĭ pentru Theodora, cumŭ au ·ecutŭ vămile văzduhuluĭ.»	58 v.
5. «Îndoínța saŭ cugetaré a sfântuluĭ Grigoriĭ pentru jiovĭ, cumŭ bine cred și pute-vor acíĭa să se mântuĭască u peri-vor, s'au scrisŭ din mineĭulŭ cel slovinescŭ care e numește slovenéscă cetíĭa.»	80 v.
6. «Videníĭa luĭ Grigoriĭ cé foarte minunată și înfricoșată ›entru judecata luĭ Dumnezeu.»	85 v.
7. «Luna luĭ Ianuarie în 2 zile.—Viața celuĭ dintru sfinți ›ărinteluĭ nostru Silvestru Papa de Roma.»	89

Pe scórța dinainte a legăturiĭ este scris:

«Aĭce am scris eu Vasile popa, let 7283 (1775) luna luĭ Maĭ.»

Pe fața 56:

«Să se știe di când s'au cutremurat pământul la Vinere mare, let 1802 Oct. 14. — Serghie Alexandrovici.»

Pe fóea 88 v.:

«Să să științ di cândŭ s'au cutriĭmurat pământulŭ la anul 1838, Viniriĭ 11 în ău di sfântulŭ Fiodosă la patru cĭasurĭ făr un știfertŭ di nopŭti în nămezĭ.»

Pe fața 102 verso:

«Să se știĭ di când au fost înpăratul Alexandru Pavlovicĭ în orașul Chișinăuluĭ, anul 1818 April 28, și pentru că noĭ toți ca ĭarba câmpilor ne trecim, ară scrisoare pururé rămâne, pentru acĭasta am scris. Dascal Serghie Alexandrovicĭ din orașul Chișinăuluĭ di la sfântu Athanasăe și Haralampie.»

No. 165.

In-8°. — Pagine 20 și 483. — Secol. XIX (1842). -- Dăruit de I. Pușcariu.

Pe fóea 1 este titlul următor:

«Vrédnica de ĭubire evropénă Constantina într'o adevărată in-

teresantă istorie de dragoste, după vrémé acîasta închinată lumiî ceî galante şi băgătoare de sémă spre desfătaré minţiî, în versurî alcătuită de Ioan Barac Maghistratual translator al Braşovuluî.»

Pe paginele 3 –20 se află următorul :

«Cuvânt înainte.

«Treî temeîurî sânt, care îndémnă pre omul a scoate la lumină câte o istorie, orî că vré să-ş facă nume nemuritorîu, sau că are vre un interes, sau că are vre o patimă asupra unuî aşa lucru. Epurele are destulă pricină din care îş căştigă atâţa vrăjmaşî. Îar oamenî încă sânt mulţî, cariî privesc cu ochî răî la véste bună şi norociré altora, care răutate îş caută prilej de a-ş vărsa dela inimă otrava prin limbă sau prin condeîu, care doao unélte de multe orî sânt primejdioase. Maî ales adevărul are vrăjmaşî maî mulţî, cariî nu l pot suferi, din care ceî maî răî sânt patimile céle fără rânduîală lângă îubiré de sine şi numaî de al său folos. Îar temeîul cel dintâîu maî sus arătat nu poate cădé supt aşa prepus: pentru că îubiré de aproapele său, şi îubiré de cinste, este un pinten nobil cu atâta puteré asupra duhuluî unuî istoric, ca şi asupra duhuluî unuî vitéz, care pre amândoî aceştiîa îî îndémnă, ca să să apuce de lucrul său, că râvna de a face un lucru de folos este lucrul cel maî firesc şi virtuos.

«Acîasta m'au îndemnat a da afară acîastă istorie de dragoste curată a Madameî Constantina cé maî galantă din zilele eî, şi vrédnică de îubire, a căriîa purtare cinstită întru toate lucrările sale numaî laudă şi véste bună î-au căştigat. Apoî scrisorile eî, prin care au correspondeluit cu Vandaim pănă nu să cununasă cu dânsul, arată un praxis minunat al înţelepcîuniî şi al măestrieî ceî fireştî, din care să cunoaşte cu ce darurî scumpe au fost înpodobită, şi ce cuvinte î-au eşit din duhul eî cel mare şi înalt. Asémené avé dânsa şi darul cuvântăriî ceî maî elegante către orî ce obraz bărbătesc, în cât toţî înţelepţiî să arăta cu sfiîală către dânsa ca nu cumva să-î supere virtuté eî, că nimené nu îndrăzné înainté eî a tréce preste hotarul moraluluî. De acéîa n'am lipsit a-î da un lustru poeticesc istorieî ca cu atâta maî cu gust să să poată ceti, de cumva nu mi să vor afla cârtitorî, că maî lezne este a cârti asupra unuî lucru, decât a-l face, şi maî ales lumé cé de rând, care nu pré véde departe, judecă şi ce nu precép e, şi neavând poftă să înţelégă bine temeîul zice: că ar fi

numaĭ un lucru de nimica, carele dacă nu pricépe ar face maĭ bine să tacă, nicĭ să nu laude nicĭ să nu huléscă lucrul altuĭa. Eu mă ţiu de lucrul cel maĭ firesc, maĭ virtuos, şi maĭ cu râvnă, pentru că cel dintâĭu îmĭ uşuréză ostenéla, al doilé mi să potrivéşte cu temeliile lucruluĭ, şi al treilé îmĭ sporéşte de a puté săvârşi lucrul după cuget. Şi toate acésté atâta să unesc de bine una cu alta în istoriĭa acĭasta, încât nu mă voĭu puté bucura din destul dacă va avé trécere înainté onoraţilor cetitorĭ. Vrând un istoric a să depărta de adevăr din vre un temeĭu din céle de maĭ sus arătate, fiind că adevărul fără de acéĭa are pré mulţĭ vrăjmaşĭ, sau fiind că adevărul numaĭ singur nu poate totdéuna să placă la toţĭ, acesta nu e lucru uşor nicĭ lezne de a-l scoate afară dintr'o strâmtoare ca acĭasta. Ĭar ca să placă tuturor, pre adevărul îl maĭ îmbracă omul şi cu altă haĭnă, dacă nu-l poate schimba, şi-l maĭ înpodobéşte cu lustru, însă cu mare grije, că e cu primejdie, şi cu aşa mare măestrie îl înbracă ca să nu să bage de sémă şi să nu să cunoască, ci să-ĭ rămâe faţa adevăruluĭ curată, căcĭ într'alt chip nu ar avé nicĭ o trécere. Ĭar a aduce pre adevărul la perire este lucrul cel maĭ primejdios în istoriĭ, că aşa maĭ nicĭ una nu ar maĭ avé crezământ. Numaĭ fabulele să deosebesc de istoriile céle adevărate; însă şi supt înţelesul şi tâlcul lor zace adevărul supt perdé acoperit, şi spre învăţătură tâlcuindu-să, adevărul tot nu piĭare, ci rămâne ca aurul curat şi neatins de nicĭ un féĭĭu de tină, caré ar vré să-i ĭa sau să-ĭ ştérgă ĭaţa luĭ cé strălucită; cu toate că poeziĭa are multe apucăturĭ, având şi maĭ multă slobozenie de a să slobozi la nişte invenţiĭ poftitoare şi plăcute; pentru acéĭa duhul poezieĭ tot nu poate fi urgisit, ci maĭ vârtos cu atâta maĭ tare este plăcut, căcĭ prin duhul poezieĭ să deştéptă multe lucrurĭ eroiceştĭ, şi să laudă vredniciile virtuoşilor; ba din potrivă să defaĭmă toate prihanele ticăloşilor spre pilda altora. Aşa dară un poet cu duh, dacă-şĭ arată meritele sale în lume neascunzându-ş talantul în pământ, este vrédnic de cuvântul evanghelicesc: slugă bună şi credincĭoasă! ş. c. l. Pilde avem: că Lizandru Lachedemonénul încungĭurând cetaté Athini, şi auzind că au perit cu alţiĭ înpreună şi vestitul poet Foclis, atâta s'au întristat ca când ar fi căzut din cerĭu un soare, şi n'au vrut să bată cetaté, ci au ţânut armistiţie, până s'au îngropat trupul luĭ cu o pompă înpărătéscă. Iulie înpăratul Romiĭ, şi Avgust următorĭul său, îşĭ ţiné mare norocire numaĭ a să întovăroşi la soţietaté poeţilor, cariĭ des-

făta cerĭul şi pământul cu versurile lor; ba încă Iulie cunoscând pre Acsie că e maĭ bun poet decât dânsul, l-au socotit atâta de mult, încât nicĭ o înputăcĭune nu ĭ-aŭ aruncat, pentru căcĭ nu s'au sculat dinnainté luĭ ca înainté unuĭ înpărat. Schipio Africanul nicĭ un pas nu puté să umble nepetrecut de poetul Ennie, ba încă au poruncit, ca şi după moarté sa, să-i îngroape şi chipul aceluĭa lângă trupul său în mormînt. Alexandru au dat cinste luĭ Pindarus. Arhilae au făcut sfétnic de taină pre Evripid, carele au izvodit traghediile. Marele Alexandru Machedon călătorind prin Asiĭa, când au sosit la mormântul luĭ Ector, au strigat zicând: «O! Ectore, Ectore! nu e de trebuinţă la tine jalnică pomenire, că «norocită ţ-au fost zioa în care aĭ murit, că ţi s'au aflat lăudă«torĭu, poetul cel înţelept.» De unde să cunoaşte că şi dânsul ar fi poftit să învĭĭaze din morţĭ Omir, ca prin a luĭ glăsuire să-ş căştige numele cel nemuritorĭu, şi cu acé nădéjde cinsté pre Herillŭ, dăruindu-l înpărăteşte, ca pre un al doilé Omir.

«Aşa dară de vréme ce şi alţĭ înpăraţĭ au ĭubit şi au cinstit poeticeştile lucrurĭ, am socotit şi acĭasta, cum că mare păcat este a îngropa talantul cel maĭ mic, acĭasta m'au maĭ îndemnat şi acum la bătrânéţele méle céle de 65 de anĭ a maĭ lucra şi acest opus, văzând că din câte alte opere am lucrat dela tineréţele, mele numai doao s'au tipărit: Istoria luĭ Arghir la anul 1801, şi Risipiré Ierusalimului în Bucureşti în anul 1821. Că la anul 1830 mé-u rămas în Arad la domnul profesor Alexandru Gavra, adecă: Istoriĭa luĭ Odisseĭs, Lucreţiĭa, Loreti, Pipelé, Corăbierĭul cel nou şi nişte fragmente din Metamorfosis ale luĭ Ovidie, să le tipăréscă la Buda, şi de atuncĭ şed acolo închise. Alte maĭ multe manuscripturĭ mi să află încă lângă acesta întră cărţile méle maĭ micĭ, toate în versurĭ moraliceştĭ lucrate, la care lucrând mé-m petrecut cĭasurile vieţiĭ méle, care mé-u prisosit dela lucrurile cu care eram însărcinat, scriind în Muzeum gol, cu toate că să zice că la cămara goală este găzdoĭa proastă, însă cine şade în trestie îş face cimpoaĭa cum îĭ place, că nu dă banĭ pentru ĭa; aşa şi eu am tot lucrat cu râvna ce m'au îndemnat, şi cu nădéjdé că doară nu vor fi lepădate şi în sémă nebăgate. Am zugrăvit pre acĭastă vrédnică de laudă şi de ĭubire albaneză Constantina după fiinţa eĭ, ce au fost şi să află scrisă în limba nemţască şi tipărită în Lipsca în anul 1704, după care orighinal toate temeĭurile aşa lé-m alcătuit în versurĭ româneştĭ, întru adevăr după cum lé-m aflat scrisă, nimica eşind dela adevăr afară. Maĭ vârtos

scrisorile céle correspondentale după noema lor lé-m scris aşa după cum ĭ-au curs din condeĭul eĭ, şi cuvintele după cum ĭ-au eşit din gură, cu atâta grije lé-m scris ca să nu aibă nicĭ un cusur. Toate acéstă cu céle ce s'au întâmplat eĭ în călătoriĭa sa cât au umblat prin locurile Evropeĭ la olaltă alcătuite, până au eşit ele din condeĭul mieu, m'am desfătat cu ele şi eu şi am avut atâta petrecanie după firé mé maĭ multă decât vânătoriĭ, cariĭ maĭ mult alérgă flămânzĭ şi osteniţĭ, decât folosindu-să, maĭ ales când nu pot prinde nicĭ un vânat. Aşa socotesc că cine va ceti acĭasta, maĭ puţin ostenindu-să decât a o scrie, să-ş petrécă cĭasurile céle ce prisosesc omuluĭ dela lucrurile sale, şi să-ş afle ceva folos moralicesc, care este o pildă bună pentru créşteré cé bună a pruncelor, după cum au fost Constantina crescută şi adăpată cu învăţăturĭ bune, şi cu înţelepcĭuné, caré povăţuĭa pre duhul eĭ cel înalt. Apoĭ cvaliteturile eĭ céle rarĭ făcé vârf în purtările sale céle potrivite una cu alta; pre lângă care fiind dânsa şi cu suflet bun, au răbdat patimĭ dela vrăjmaşĭ, până ce i s'au răsplătit la urmă toate prin dumnezeĭască pronie; că fapta şi bună şi ró să răsplătéşte, şi dreptaté de şi pătiméşte tot să întoarce spre mângăĭaré omuluĭ, ca soarele după ploae.

«Dacă acĭastă carte va folosi celor ce o vor ceti, nu puţin mă voĭu bucura, pentru acéĭa am dorit a o închina némuluĭ mieu celuĭ românesc ca să o cetéscă numaĭ cu acé râvnă şi plăcére cu care eu o am lucrat, rămâind tuturor bun voitorĭu spre slujbă gata.

«Ioan Barac, maghistratual translator.

«Braşov — în 20 Septv. 1842.»

Scrierea este împărţită în 22 părţĭ şi este compusă în versurĭ de tipurĭ deosebite.

No. 166.

In-4°. — Foĭ 531. — Secol. XIX (1803).—Fost al mânăstiriĭ Căldăruşanĭ, adus la Internatul Facultăţiĭ de Teologie şi dăruit Academieĭ de Ministerĭul Instrucţiuniĭ publice.

Scrisóre îngrijită; titlurile în text şi pre de-asupra paginelor iniţialele la alineate sînt scrise cu roşu. Câte-và frontispiciĭ şi iniţiale marĭ ornate sînt desemnate în negru şi roşu.

Pe fóia albă de la început este scris titlul:

«Hronograf.»

Pe fóia 21v. se află următorul titlu:

«Întru slava lui Dumnezeŭ unuĭa în Troiță, întru cinsté pré sfinteĭ născătoareĭ de Dumnezeu și a tuturorŭ sfințilorŭ, o începemŭ cărțuliĭa scrieriĭ anilorŭ, caré le spune în scurtŭ faptele și lucrurile, dela începutulŭ faceriĭ lumiĭ până la naşteré luĭ Hs. fiindŭ adunată dinŭ dumnezeĭasca scriptură, dela felĭurĭ de scriitorĭ de anĭ, și scriitorĭ de istoriĭ, greceștĭ, slovenești, râmleneștĭ, leșeștĭ, ovreeștĭ, și alțiĭ.»

Pe fóia 64 se află titlul:

«Hronologhia saŭ numărare a anilorŭ, după bibliile céle slovenești, și după hronografurile céle rusești scrise cu mâna, așijderé și după céle greceștĭ, și după céle râmlenești, dela începutulŭ faceriĭ lumiĭ până la naşteré luĭ Hs. întru caré arătată să face neuniré, saŭ înpreună glăsuiré scriitorilorŭ anilorŭ, și să dovedéște cum că nu ĭaste desăvârșită cunoaștere și încredințare, în care anŭ naşteré luĭ Hs. aŭ fostŭ.»

La sfârșitul volumuluĭ este scris:

«Scrisă de Daniil Ieromonah în sfânta mănăstire Căldărușaniĭ. 1803.»

Pe foile 10—12 se află:

«Predoslovie. — La anulŭ 1803 Fevruarie 4.

«În știre să-ĭ fie căruĭa i să va întâmpla a să pleca întru săraca scriitoaré de anĭ truda mé acĭasta, cum că ceste scrise aicé nu cu o chibzuire ca acĭasta s'aŭ scrisŭ aicé, pentru ca prinŭ tiparĭu să le scoțŭ în lume, și întru cunoștința oamenilor celorŭ cărturarĭ să o daŭ aceĭa, pre caré toțĭ, o parte dintru sfintele bibliĭ, ĭară altă parte, dela felĭurĭ de scriitorĭ de anĭ, o știŭ bine; pentru că întru limbile céle de alte țărĭ, destule cărțĭ scriitoare și povestitoare de anĭ tipărite să află; ĭară întru slovenéscă limba noastră, scrise cu mâna, cu istoriĭ și povestirĭ de anĭ pré late, și nu-mĭ era cu trebuință mie, puțintéle oareș care grăunțe să adaogŭ către jâtnițele céle pline, și întru râurile céle cu undă și cu pohoae să vărsŭ unŭ pumnŭ de apă, nicĭ către pré largile cărțile céle scriitoare și povestitoare ale anilorŭ, îngustă să adaog scriere orĭ numărare a anilorŭ, nicĭ nevoe mi să făcu mie, cunoscătorilor, a o face povestiré, și celorŭ cu bună înțelégere a le da înțelepcĭune, ci pentru a mé cunoștință, și pentru cé a chilieĭ cetire, nu ca cum cu dédinsul carté dintru

minté mé scriindu-o pentru alţiĭ, ci ca cum dintru multe cărţĭ, pre céle maĭ alése, spre deprindere şi învăţătură mie adunându-le, mă nevoiĭu cu ajutorĭul luĭ Dumnezeŭ cărţuliĭa acĭasta a o scrie; ĭară déca ĭa va întra în măĭnile şi ale altorŭ cetitorĭ de cărţĭ, şi déca cui-vaş va fi ĭa plăcută, pentru acĭasta proslăvit să fie numele Domnuluĭ, întru carele sântemŭ, trăim şi ne mişcăm, şi grăimŭ, şi scriemŭ.

«Şi să nu-ĭ fie cetitorĭuluĭ acĭasta de mirare, căcĭ céste scrise aicé, nu cu o orânduĭală ca aceĭa s'aŭ scrisŭ, în ce fel, între scriitoriĭ anilorŭ şi între scriitoriĭ istoriilorŭ obicĭnuit să păzéşte, cariĭ faptele numaĭ pre céle ce să făcură maĭ nainte, ale oareş cărora înpărăţiĭ şi noroade le daŭ povestiriĭ, ĭară aicé între lucrurĭ şi fapte, întru unele locurĭ, şi altele de multe félĭurĭ, după întâmplare, unele tâlcuitoare, altele cercetătoare orĭ chibzuitoare, altele învăţătoare de năravurĭ, duhovniceştĭ grăirĭ să puseră pentru că să scriseră, precum o făcuĭu cuvântaré numaĭ pentru sinem, şi ceĭa ce să prilejaşte şi să întâmpléză undevaş întru tâlcuirile dumnezăeştilorŭ scripturĭ, prostimeĭ minţiĭ méle părându-i-să a fi alésă, orĭ sufletuluĭ mieŭ folositoare pre acela o amŭ şi scris aicé, că precum cinevaş aurŭ şi argintŭ şi mărgăritarĭurĭ, şi orĭ ce dintru lucrurile céle scumpe, întru unŭ tronişor le bagă şi le pune, aşa eŭ dintru félĭurĭ de părţĭ, făcându-o adunaré, le puseĭu prinŭ scurtŭ înpreună întru cărţuliĭa acĭasta, pre câte le putuĭu ca să le adunŭ, şi precât mă slobozi pre mine vremé, întru tréba acĭasta a-m face îndeletniciré, alte lucrurĭ înainté mé fiindŭ puse întru ocârmuiré bisericesculuĭ jugŭ, carele pe a mé nevrednicie pusŭ ĭaste. Şi pentru ca arătată să fie osebiré istorieĭ despre célelalte spunerĭ, care sântŭ între dânsa, pusu-s'aŭ singura istoriĭa după scrisoare, ĭară adăogările care-sŭ lângă istorie, acesté cu slove maĭ mititéle să adăogară.

«Ĭarŭ Dumnezeŭ să dé celorŭ ce vorŭ ceti osârdie către cetire, şi luare în minte, spre căutaré folosuluĭ celuĭ sufletesc.»

Continuă, pe foile 12—21, întrebărĭ şi răspunsurĭ despre S-ta Scriptură. Pe foile 1--9 se află:

Foia

«Întru a treia mie. Faptele anilorŭ suteĭ întâia.» . . . . 253 v.
«Întru a treia mie. Faptele anilorŭ suteĭ a doaoa.» 260
«Întru a treia mie. Faptele anilorŭ suteĭ a treia.» . . . . 266 v.
«Întru a treia mie. Faptele anilorŭ suteĭ a patra.» . . . . 289 v.
«Întru a treia mie Faptele anilorŭ suteĭ a cincé.» . . . . 291 v.
«Întru a treia mie. Faptele anilorŭ sutiĭ a şasé.» 294
«Întru a treia mie. Faptele anilorŭ suteĭ a şapté.» . . . . 297 v.
«Întru a treia mie. Faptele anilor sutiĭ a opta.» 307
«De aicé îndoită istorie să începe: bisericéscă şi din afară, adecă irenéscă saŭ politicĭască.» . . . . 317 v.
«Începutulŭ Vaviloneştiĭ înpărăţiĭ şi al monarhiĭ Assirĭanilorŭ.» . 318
«Întru miĭa a treĭa. Fapte anilorŭ sutiĭ a noaoa.» . . . . 319 v.
«Întru miĭa a treia. Faptele anilorŭ sutiĭ a zecé.» . . . . 323 v.
«Întru miĭa a patra. Faptele anilorŭ suteĭ intâĭa.» 329
«Întru a patra mie: Faptele anilor sutiĭ a doaoa.» 335
«Întru a patra mie. Faptele anilorŭ suteĭ a treĭa.» . . . . 342 v.
«Întru a patra mie. Faptele anilorŭ suteĭ a patra.» 353
«Întru miĭa a patra. Faptele anilor suteĭ a cincé.» . . . . 390 v.

No. 167.

In-4° mic. — Foĭ 223. — Secol. XVII (1639, 7147). — Dăruit de d-l Saint-erre din Iaşĭ la 4 Iunie 1882, prin d-l Dimitrie C. Sturdza-Scheianu.

Volumul cuprinde un Molitvenic slavonesc, la începutul căruia e întâele 5 foĭ se află scris românesce:
«Cuvîntul la îmmormîntarea Soîroniei Cĭogoloe scris de Toader ascalul de la Calafendeştĭ.»

La început, fóia 1, este scris cu roşu titlul м҃лтва м҃ртвим запроѡи (rugăine pentru morţĭ).
La sfîrşit, fóia 5, este scrisă cu roşu următórea însemnare:

Сїа повѣсть, написа тоадерь | даскаль бывшим въ селѣ кала | ндещ. ѥгда прѣдставис книѣ | гынѣ софронїа чоголое. Въ҃ лто |) м҃ѕ҃. м҃сца. мр҃. ѕ҃і. д҃нь. въ сѫб | на с҃тго ѧлеѯеа:
În traducere: «Acéstă poveste a scris-o Toader, fost dascăl în tul Calafendeştĭ, când a murit dómna Sofronia Ciogole. La ul 7147 (1639), luna Martie 17 ḑile în Sâmbăta s-tuluĭ Alexie.»

Sub acéstă însemnare este scris maĭ târḑiŭ:

Прѣстивися миронь. с҃нь Цирое. з҃р҃м҃д҃. м҃ц. юл. ї҃е. въ нелю час҃. нощи.

n traducere: «A rĕposat Miron, fiul luĭ Ţiro, la 7149 (1641) luna Iulie 15 mineca la 6 césurĭ nóptea.»

No. 168.

In-4⁰. — Foĭ 310 numerotate, 1 la început şi 6 la sfîrşit nenumerotate.— Secol. XVIII (1782). — Biblioteca Scheiană.

Scrisóre măruntă, îngrijită; titlurile în text şi de-asupra paginelor, iniţialele alineatelor şi aniĭ scrişĭ cu roşu. Câte-vă frontispiciĭ şi iniţiale marĭ ornate sînt desemnate fórte urît în negru şi roşu (f. 1, 5, 47, 207, etc.).

Pe fóia de la început nenumerotată are următórea însemnare:

«Acest letopiseţ a ţăriĭ Moldoviĭ şi a altor de prin pregĭur este al mieu, scris însuş cu măna me, nevoindu-mă mult şi cu multă ostenĭală şcoţănd de pe altul, în zilile luminatuluĭ al nostru Domnu, Mărĭa-sa Constantin Dimitriu Moruz Vvod, întru întăĭa domnie a Măriĭ-saĭ în Moldova, let 1782 Ghen. 25

«Iordachi Miclescu Post.»

«Acest Letopiseţ al mieu l-am dăruit frăţini-meu d-luĭ Bad. Costandĭn Miclescu biv vel Pit., let 1785 Iunie 29.

«Iordachi Miclescu.»

La sfîrşit pe fóia 310 se află următórea însemnare finală:

«Pănă aicé s'au scris de pe izvodul răposatuluĭ Miron Costin ce au fost Logofăt mare.

«Scrisu-s'au acest létopiseţu di pe altul moldovenescu asémené, la aniĭ de la zidire lumiĭ 7289, iar de la Hs. măntuire lumiĭ 1781 Martu 18.

«Ostenitorĭu fiind scrisoriĭ Iordachi Miclescul Post.»

La sfîrşitul volumuluĭ, după arătarea cuprinsuluĭ se află scris:

Sfărşit şi luĭ Dumnezeŭ slavă.»

Pe cele din urmă 4 foĭ nenumerotate se află următórea arătare a cuprinsuluĭ:

«Capetele ce s'au scris în carté acĭasta.»

Li•tu

Pe întâele două foî nenumerotate de la sfîrşitul volumuluî se află:

«Pentru moaştele luî Costandin Înpărat şi pentru prorocîa Ţarigraduluî învăţătură.»

«Slovele carele era scrise pre mormântul mareluî Înpărat Costandin, şi înţelesul slovelor ce spun.»

No. 169.

In-8°.—Foî 2 — 382; foile 1, 13, 383 şi următórele lipsesc, precum şi foile nenumerotate carî vor fi fost înainte de fóia 1.—Secol. XVII. —Fost al luî Gheorghie Michail Stihi, care l-a hărăzit luî Michail Kogălnicean; de la acesta l-a cumpărat Statul şi a fost trimis Academieî de Ministerul Cultelor şi Instr. publice în 1882.

Scrisórea îngrijită; titlurile în text, iniţialele alineatelor sînt scrise cu roşu.

Pe fóia 14 are titlul:

«De începutulŭ Domnilorŭ ţărâî Moldoveî, şi de vîaţa lor, şi de cursul aîlor, cu mila luî Dumnezău îaste vréme să arătăm, vlét 6887.»

La fóia 377 r. jos (la sfîrşitul Domnieî luî «Ştefăniţă Vod»)— se află scris «Sfârşit şi luî Dumnezău laudă.»

Pe fóia 377 v scrie:

«De aîcé înnainte îar începum a scrie de pă izvodul a răpoosaţi-a luî Theodosie Dubău Logofătul şi a luî Uréche Vornicul, Dumnezău să-î îarte.»

Pe faţa 1-a a foiî 2 se află următorul sfîrşit al Predosloviei în versurî, care a ocupat probabil amândouă feţele foiî 1-a.

«Ce strîînii toţi priiméşte,
«De-î hrănîaşte şi-î cinstîaşte.
«Şi ceîa ce trecu prentr'ânsa
«Nu să maî îndură de însa.
«Nu o maî face lăudată,
«Că o ştie lumîa toată,
«Ce pre câtu e îndurată,
Pre atâta fu prădată,

«Pentru multe lucruri proaste,
«Pentru păcatele noastre.
«Ce ne adă, Doamne, aminte
«Că pre tine avem părinte,
«Să nu ne laşi la pierzare,
«Ce să ne daĭ vindecare.
«Să trimiţĭ ţărălor pace,
«Că toate bune s'or face,
«Ca să-ţĭ lăudămŭ mărirĭa
«Şi numele şi întărirĭa,
«În véci fără săvărşire,
«Multŭ pohvălitŭ priste fire,
«Şi cine nu ne ĭubéşte
«De sărgă, Doamne, le plătéşte.»
«Coneţ prédoslovie.»

După acésta urméză Predoslovia luĭ Damian (veḑĭ V. A. Urechiă, *Miron Costin*, I, pag. 11).

«Întru multe pofti şi gândurĭ să află cela ce fără lucru şĭade, mărturiséşte marele înţeleptul Solomon înpăratŭ; ĭar cela ce-ş plinĭaşte gândul, ales cu facere bună, de lăudat ĭaste, pentru că firĭa omenéscă, dentru firĭa sa este pornită a să muta şi a să premeni în multe féĭĭuri. Pentr'aceĭa dară destoinicĭ orăşĭani şi cărtulari mari, oamenii carie lăcuĭa în zile vechi la cetaatĭa cé vestită a Athinéi, nu le era altŭ lucru zăbava lor, ĭără numaĭ peste toată vrĭamé a înţelége şi a învăţa căte cevaĭ lucru de iznoavĭ, precum mărturiséşte şi marele filosof Aristotel de zice, că toţi oamenii dentru firĭa lor săntŭ îndemnaţi ca să ştie acesta cuvântŭ, dară nu trebue a-l scăpa ca să nu cădem întru vina greşeliĭ aceştiĭa ce scrisăm maĭ sus, zăbovim gândul nostru pren taĭnă surdă, surdă ĭaste pre o parte pentru nesimţirĭa eĭ cé den fire dată, ĭar trăĭtoare ĭaste pentru . . . . . . care isprăvéşte şi să face . . . . cuvântuluĭ stătătorĭu, fiindŭ lucrul a fireĭ nestătătoare, pentru că alte fapte pre lume, alte lucruri mari făr'fiinţă săntŭ, ĭar acestuĭa măcar că mijlocul mic este, ĭar mari lucruri arată, cu totul a zice, că tocma şi păn' la lucruri Dumnezăeşti necum peminteşti tinde, nu să contenéşte, şi căte cu trupul a le vedĭa nu poate, cu acĭasta le află toate fără de mijloc oprite; derept aceĭa ĭaste condeĭul, şi multŭ îl lăudăm, ce ca să nu ne hulécă, neştine să zică: cum facem dentr'o

muscă pilă, adecă de un lucru mic, mare, lăsăm condeĭul pricina dentăĭu şi lăudăm a doa, adecă mintĭa, că pre condeĭu mintĭa-l poartă, ĭar nu meşterşuguĭaşte condeĭul nemic dentru sine, ce povaţa-l îndreptĭază, făr' de carele întru nemic nu plătéşte condeĭul, ĭar să nu ĭaste de acolo aţăţaré, pentru că scriĭtori mulţi săntŭ, ĭar înţelegători puţini, şi într'alt chip scriu înţelegătorii şi într'alt neînţelegătoriĭ, ĭar înmbe părţile nemăsura ĭaste perirĭa şi (cele) ce săvărşim în deşert. Derept aceĭa dară căndŭ scriem, să scriem cu slovele frumoase ce găndul iscusăt că mulţi săntŭ chemaţĭ, iar puţini aleşi; într'acesta chip şi noĭ cu vrerĭa luĭ Dumnezău şi cu îndemnarĭa dumi-sale, cinstit şi al nostru de multu binefăcătorĭu, dumné-luĭ Theodosie Dubău cĭ-au fostŭ Logofăt mare, şi aducăndŭ aminte de toate căte maĭ sus scrisăm, né-m apucat ca să scriem Letopisăţul ţărăĭ Moldoveneşti, întru carele sânt scrise vieţile Domnilor ţărăĭ Moldoveĭ, şi izvodul am luat de pre un Létopisăţ a luĭ Simion Dascalul, carele şi Simion l-au izvodit de pre un izvod a luĭ Ureche Vornicul, ce şi Ureche l-au scos de pre cronicarĭul leşescŭ şi unguresc, protivindŭ alaturĭa şi cu acest scurt Moldovenescŭ, şi aşĭa den toate au scos ş-au ales, arătând în carele căt scrie, au pre largu, au maĭ pre scurt, că aceşté cronicari să vaĭ că sânt şi striĭni de alte ţărŭ, ce eĭ, fiindu-ne vecini de aproape, n'au lăsatŭ a nu scrie ce s'au lucrat şi în ţara Moldoveĭ; decĭ şi noĭ văzăndŭ, că în ţara noastră învăţătură foarte puţină să află, pentru lipsa dascalilor, că necum să fie alte istoriĭ vechi a altor istori ce să scrie vĭaţa a înpăraţi şi a craĭ striĭni, ce tocma nice vĭaţa Domnilor ţărăĭ Moldoveĭ nu o ştim, carele căt şi în ce chip au domnit, luaţi dumné-voastră sama, că alţiĭ striĭni bine ştiu ce să lucréză în toate zilele în ţara noastră decăt noĭ, ĭar noĭ necum altele striĭne să ştim ce nice ale noastre nu le ştim, însă numaĭ pentru lipsa dascalilor, precum am arătat şi maĭ sus, pentru acesta lucru, şi eu nevoitorĭul acestuĭ lucru, nu cu voĭa mé ce cu poronca şi învăţătura stăpânuluĭ mieu.

«Am silit ca să dia Dumnezău, după început să vedem şi sfărşit, ĭar după acĭastĭa toate rog şi cu sĭate poftescŭ pre toţi ĭubitoriĭ de citire istoriilor, la cine să va tămpla acestŭ Létopiseţ, adecă scriĭtori de ani, carele va hi şi maĭ învăţat şi maĭ bine ştiutorĭu decăt noĭ, la acesta meşterşug a scripturilor, de va hi unde-va şi vre o lunecare de greşală, făr' de care nu poate hi, au den condeĭu, au den mână, sau măcar şi den ştiinţă, unul ca acela, au toc-

mască, au petrîacă, că fugită e de la noî zavistiîa, şi nu să semețască de acestŭ puțin, cum nu né-m şi noî de acestŭ maî multŭ, că numaî cine nu va scrie, acela nu va greşi, Iar căt va scrie va şi da în greşală, că cu acésta ne cunoaştem noî pemintîaniî, Iar la sudalmă nime nu-şî îndémne suiletul, aducăndu-şî aminte şi unul ca acesta că el încă Iaste om, de-I făcut fire maî mult spre greşală decăt spre nemerélă, că ştiu foarte bine că acesta Létopisețŭ maî a mulți nu le va plăcîa, decăt la inimă lI-a cădîa, pentru că uniî ştiu într'un chip şi alțiî într'alt chip o povéste, de care lucru şi de aîcîa să cunoaşte că mărgăndŭ doî oameni pre o cale, sau tămplăndu-să la războîu, văzind amăndoî într'un chip un lucru ce să făcîa, şi maî pre urmă învărtejindu-să şi despărțindu-să unul de alalt, nu spun amândoî într'un chip, ce unul o povéste altul alta, încă un om singur, de ştie o povéste bine, şi nicî acela nu o poate spune tot pre o cale văzindŭ acésté toate, şi alțiî nice în vreme de acmu nu scriu nime, eu încă am socotit să răspunză pietrile, de vréme ce tac oameniî, amin.»

Apoî urméză pe fóia 6 r.

«*Predoslovie adecă cuvântŭ înaintîa descălecatul țărăî Moldovei*— Acîastă predoslovie Iaste însămnată de Urîache Vornicul den létopisățul cel lătănescŭ izvodită, *Spuindu într'acestŭ*: Vor uniî Moldoviî să-I zică că au chemat-o Sțitia.... etc.»

Fóia

«Létopiseţulŭ ţărăĭ Moldoveĭ de la Aronŭ Vodă. Cap. 1 zacĭ. 1» (foile 169 - 377 r.) Este Letopiseţul luĭ Miron Costin, tipărit în Kogălniceanu, *Letopisiţile*, Tom. I (Iaşĭ 1852), pag. 215 — 355.

«De aĭcé înnainte ĭar începum a scrie de pă izvodul a răpăosaţi a luĭ Theodosie Dubău Logofătul şi a luĭ Uréche Vornicul, Dumnezău să-ĭ ĭarte.»

În volum se află câte-vă însemnărĭ posterióre:

1. Pe marginea de jos a foilor 30 v. — 32 v. este scris: «Acest letopisăţ esti al mieu a Lupuluĭ săn Stoĭan Sărbul, cĭ-au fost Baş-bulu-baş în curte gospod, şi pentru crédinţa, ca să să ştie că ĭaste al mieu, am iscălit—Lupul săn Stoĭan ot Iaş, let 7259 Nov. 18.» (1750).
2. Pe fóia 166 v. şi pe amândouĕ feţele foiĭ următóre este scrisă o rugăciune, în care se cere de la Dumneḑeŭ «minte şi înţelepcĭune spre înţelegere.»
3. Pe fóia albă de la început adausă cu legătura sint scrise următórele:

«Acest Litopisețu îl hărăzescŭ Domnuluĭ Mihailŭ Cogălniceanu pentru neuitare, și ca semnŭ de stima ce am către Domnia-sa ca Istoriograf a țěriĭ mele și ca om politicŭ care știe a și face fapte istorice.

«Gheorghie Mihail Stihhi.»

«Din bibliotica subscrisuluĭ.

«Gheorghie Mihail Stihi.»

«Vasile Dămian al 3-le logofetu a lui Teodosie Dubău, ce a fost mare logofetu pe tèmpulu luĭ Vasiliŭ Lupu.»

«Litopisețul acesta este scris de Vassilie Damian ce aŭ fost al 3-le logofăt a luĭ Theodossie Dubăŭ, fost mare Logofăt în timpulŭ domnireĭ luĭ Vassilie Lupu Alvanitul, fundatorul Academieĭ Vassiliane.»

No. 170.

In-4°. — Foĭ 219. — Secolul XVII. — «Găsită la biserica din Icusescĭ, județul Roman, plasa Funduluĭ, 1884 Maiŭ 8»; luată de Episcopul Melchisedec, dela care a trecut la Academie in 1892.

Scrisóre frumósă semi-uncială, de formă neobicĭnuită; titlurile și inițialele psalmilor scrise cu roșu.

La început lipsesc câte-va foĭ cu psalmiĭ 1—4 și parte din ps. 5; la sfîrșit asemenea lipsesc câte-va foĭ. La sfîrșitul psalmilor lipsesce o fóie (după f. 176) care a fost tăiată și pe care probabil era scrisă notița finală cu numele scriitoruluĭ, anul și locul scrieriĭ.

Volumul cuprinde:

Psalmiĭ luĭ David urmațĭ de părțĭ alese din vechiul Testament, carĭ se obicĭnuiesc a se scrie la sfîrșitul Psaltiriĭ: Exod, XV; Deuteronom, XXXII; Regĭ, I, II; Ambacum, III; Isaia, XXVI; Iona, II; Daniel, III; Luca (46—55, 68—79).

Pe o fóie, lipită la începutul volumuluĭ, este scrisă următórea notă asupra acesteĭ psaltirĭ, de Episcopul Romanuluĭ Melchisedec, fost membru al Academieĭ:

«Traducĕtoriul acesteĭ psaltirĭ este acelașĭ, carele a tradus Evangeliariu de la Războenĭ. 1. In Evangeliariul de la Războenĭ sunt părțĭ scrise cu aceiașĭ mână, care a scris acéstă psaltire. 2. Douĕ pasage din acéstă psaltire, anume: Imnul Maiceĭ Domnuluĭ: «Măresce suflete al meŭ pre Domnul», și al luĭ Zacharia tatul înainte mergĕtoriuluĭ: «Bine cuvîntat este Domnul Dumnedeul luĭ Israil», sunt aceleașĭ în psaltire ca și în Evangeliariul de la Războenĭ, vedĭ cântările luĭ Moisi la urma psaltireĭ, cântarea 9-a și Evangelia de la Luca, zăceala 4-a. 3. Ca și în

Evangeliariul răsboian se întrebuinţéză *a)* în psaltire ḑicerea «chreştinii» în loc de Jidovii saŭ Israil. *b)* unele pasage se traduc în două saŭ trei felurĭ, cu numerile ꙶ. ч. spre maĭ bună înţelegere a pasagelor grele».

No. 171.

In-4°.—182 foĭ şi 2 la început nepaginate. — Sec. XIX (1842). — Cumpĕrat de la anticarul Şaraga, 3 Febr. 1894.

Scris pe hârtie albastră şi albă de maĭ mulţĭ. Sfîrşitul lipsesce.

Pe fóia nepaginată de la început are titlul:

«Istoria universală veche»;

iar pe fóia a doua are următórea însemnare:

«Caet pentru Istoria univerzală, caré să paradoseşte de cătră D. D. Ioan Maĭorescul. — 1842 Oct. 7. — Ioan Cernătescul».

Tabla de materiĭ:

«Periodul al III-le. — De la Cirus până la August. 558 — 30. a. Hs.» Fóia

«Istoria Romanilor»

«Partea II-a a Istorieĭ Romanilor de la începutul Republiceĭ până la coprinderea Tarentuluĭ».

«Istoria Războaelor Punice».

No. 172.

In-4⁰.—Feţe 142 şi 3 foĭ nepaginate la început.—Secol XIX (1836).—Dăruit de D. A. Sturdza la 21 Decembre 1884.

Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână. Titlul în litere fórte nedibaciŭ împodobite.

Pe prima fóe nepaginată este titlul:

«Istoriĭa luĭ marchez Costans şi a pre ĭubitiĭ sale Tereziĭa. Prescrisă de mine jos iscălitul Ianacachi Ionaşcu. La anul 1836.»

Pe a doua fóe nepaginată, urmézá precuvêntarea:

«Cetind acĭastă istorii am văzut maĭ întăi tituluşul cu totul schimbat de fiinţa pricinii, căci au trebuit a zăce: răutatĭa unii maice către însuşĭ fiica-sa din trupul ĭaĭ, şi al doilĭa precuvântarĭa acĭasta nefiind începută cu o înscurt prescriiri a priciniĭ, aduci neînţălegeri, la unul ce nu ştiĭ, precum ce n'am ştiut'o. Dar am socotit cu cali ca spre maĭ multă înlesniri cititorĭuluĭ, să-i însămnez persoanilo priscrisă întru acĭasta: *Tereziĭa* ci în sfârşit s'au călugărit perigrapsăşti întâmplările lĭuţăliiĭ prietinii sale; Clen a Dipartamentuluĭ din Pariz, Graf tatăl Terezii, ci o ĭube pe dânsa grafina Clérve soţiĭa Cĭlenuluĭ şi mama Terezii, ci catractusă (?) pe fiĭcă-sa fiĭul Grafiniĭ şi a cĭlenuluĭ şi fratele Terezii carĭ aŭ vrăjmăşuit luĭ Marchez Costans şi cari să află născut în curvii.—Marchez Costans amorizatul Tereziĭ, Anghelica sora luĭ Marchez şi pentrucă am pătruns-o în cercetări m'am iscălit di vremi ci am găsit-o şi atâta vrednică de laudă.—Iancu Istrate».

Pe prima pagină este titlul:

«Cercare ce fără de folos a răutatiĭ (sic) uniĭ maice şi nenorocitele eĭ urmărĭ.

«Istorie mănăstirĭască:

«Partea întâiŭ».

La sfârşit, p. 141:

«S'aŭ gătit de scris de mini gĭos iscălitul la anul 1836 Iunie 2. La zece cĭasurĭ nemţăşti de noapte. — Ianacachi Ionaşcu».

No. 173.

In-4°. — Foĭ 48+18. — Două manuscrise distincte unul de altul; primul fără sfîrşit. Secolul XIX. Dăruit de D A. Sturdza. Scrisóre cirilică în primul manuscris, latină într'al doilea.

Primul manuscris e o copie modernă după:

«Istoriĭa ţăriĭ Rumâneşti de căndu au descălicatu pravoslavniciĭ creştini» — (f. 1) — până la Mihnea Vodă — (f. 48 v.) -

(Cf. Magazinul istoric, IV, p. 231 — 372; vedĭ *Istoriile Domnilor Ţěriĭ-Românești* de Const. Căpitanul Filipescu, Buc. 1902, ed. Iorga; textul colaţionat cu manuscrisele 439, 436, 180 şi 537. — Iorga, *Cronicele Muntene*, în An. Ac. Rom., XXI — Mem. Secţ ist., p 303 şi urm. unde e studiat şi acest manuscris.

Tabla de materiile coprinse pe foile de la început de la No. 1 — 49.

Al doilea manuscris coprinde:

resumate din vre-o 64 documente cu privire la relațiunile Țerilor române cu Rusia între aniî 1628 — 1684, f. 1—18 (49 — 66).

No. 174.

In 4°. — Foî 197, Hârtie — Sec. XVIII (1724). A fost în posesia luî M. Kogălnicénu. Dăruit apoî de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882.

Scrisóre cirilică îngrijită; de aceîașî mână, afară de tabla cronologică. Titlurile, unele inițiale, unele nume, unele indicațiî marginale, sunt cu roșu.

Legătură frumósă în pîele cu ornamente aurite. Prin manuscris se află însemnărî pentru tipar făcute de Kogălniceanu precum și subscrierea luî pusă cu pecete.

Pe prima fóe acest titlu:

Letopisețul țăriî *Moldoveî* (1). *D*e când s'au descălecat țara, *ș*i de cursul anilor *Ș*i de viîața Domnilor *C*aré scrie dela Dragoș Vodă până la Aronŭ Vodă, *Iz*vodit de Simeon Dascalul, *C*are și el l-au scris dupre un létopiseț *C*e era izvodit maî nainte de răposatulŭ *G*ligorie Uréche Vornecul de *Ț*ara de gîos. *Ia*rŭ acum cu porunca Mării-sale *M*ilostivuluî nostru *D*omnu *Io Nicolae A*lexandru Voevod S'aŭ scris *în orașŭ în Iașî v*[e]l[é]to 7220; mesița *D*ec. 8 *Z*ile, **вто́ρаг҃ гсп҃д҃[с]тва**» (a doua domnie.)

La sfirșitul Letopisețuluî (f. 186—7) se află acest epilog:

«Precum doréște Cerbul de izvoarăle apelor, așa am doritu și eu ca să ajungu la sfârșitul aceștiî cărți, care să numéște Letopisățu al țărăî Moldoveî, și cu ajutorîul lui Dumnezeu, precum l'am început, am ajunsu de l'am și săvârșitu cu scrisul. Care Létopiseț scrie: că îaste izvoditu de răposatul Uréchie Vornicul, și începutul țărăî [scrie], că au fostu dela Dragoș Vod[ă], care întâî au descălicat țara Moldoveî, și așa denŭ Domnu în Domnu, vine de rându până aici la o dooa domnie a luî Aron Vodă cel cum-

(1) Părțile scrise cu roșu sînt reproduse aicî în litere *italice*.

plitu, şi acestuĭ Létopiseţu sfârşitul aicé îi ĭaste; ĭar carele va pofti să ştie şi de ceĭa ĭalţi Domni, ce-au urmatu de aicĭ înainte, să citéscă la Létopiseţul care ĭaste izvoditu de răposatul Miron Costin, ce au fostu Logofet mare, unde şi sfârşitul lui Aron Vodă îl veĭ afla la cât bine au ajunsu pe urmă la săvârşitul luĭ. Derept acéĭa, ĭubiţilor cititori, cu plecăcĭune mă rog Dumilor-voastră, ca cetindu pe acĭastă carte şi găsindu-se vre-o greşală den condéĭu să nu blestemaţi, nici să huliţi, ci cu duhul blândéţilor să ertaţĭ şi să îndireptaţi, crezând neputinţeĭ şi slăbicĭuneĭ fireĭ omeneşti, pentru că fiind şi eu omu pătimitorĭu în lume, multe voĭ fi greşitu, pentru cari şi Dumné-voastră ertându şi îndireptându, să luaţi ertăcĭune dela pré vécĭnicul şi pré putérnicul Dumnezeu, prin Is. Hs. Domnul şi mântuitorĭul nostru căruĭa i să cuvine, cinsté şi închinăcĭuné acum şi pururé şi în vécii vécilor Amin».

И написахъ а҆зъ многогрѣшный, и҆ недостóйнїй Рáбъ: Костаñдин Влáдꙋловичъ. Лѡгофет за диван ѿ филипéщи Въ лѣто = ҂зслг. Мсца, дек: еі҃ зиле: —

(Şi am scris eŭ mult păcătosul şi nedestoĭnicul rob Costandin al luĭ Vlad, logofĕt la Divan, din Filipeştĭ, la anul 7233 [1724], luna Dech. 15 ḑile).

Pe dosul titluluĭ urméză:

«*Istoriciĭ leşăşti* pre carii au urmat răposatulŭ Uréche Vornicul» şi «*Istoriciĭ a*decă scriitoriĭ de cursul anilor acestor părţi carii pomenescu de dăscălicatul cel dintâĭŭ, a ţărăĭ noastre, şi a ţărăĭ munteneşti».

Pe f. 2 — 3 recto, vine predoslovia vorniculuĭ Ureche asemĕnĕtóre cu cea din *Letopisiţile* luĭ Kogălniceanu, (Ed. II-1872, tom. I, p. 129 — 30), dar totuşĭ presentând insemnate deosebirĭ, pentru a merită să fie tipărită aicĭ întrégă:

«Mulţĭ scriitori au nevoit de au scris rândul şi povésté ţărălor, de au lăsat izvod pe urmă, şi bune şi réle, să rămâe fecĭorilor şi nepoţilor să le fie de învăţătură, despre céle réle să să feréscă şi să s[ă] socotéască, ĭar dupre céle bune să urméze şi să să învéţe şi să să îndireptéze, şi pentru acéĭa unii dela alţii chizmindu şi însemnând şi pre scurtu scriind, — adecă şi răposatul Gligorie Uréche cĭ-au fost Vornic mare, cu multă nevoinţă cetind cărţile şi izvoadele, şi ale noastre, şi céle striine, au aflat cap şi începătura moşilor de unde au izvorât în ţară, şi s'au în-

multit și s'au lățit, ca să nu să înnéce a toate țărăle anii trecuți și să nu să știe ce s'au lucrat, să să asémene fierălor și dobitoacelor celor mute și iără minte. Pre acéïa urmănd și chizmănd, măcar-că să află și de alții semnate lucrurile țărăĭ Moldovei, apucatu-s'au și Dumnéluĭ de au scris începătura și adaosul mai apoi și scădéré care să véde că au venit în zilele noastre, după cum au fost întăĭu țărăĭ și pămăntului nostru Moldovei, că cum să tâmplă de sărgu de adaoge povăĭul apeĭ, și ĭarășĭ dă sărgu scade și să înpuținéză, așa s'au adaos și Moldova, caré maĭ apoĭ de alte țări s'au descălecat de s'au de sărgu lățit și iără zăbavă au îndireptatu. *A*céste cercănd cu nevoință Vornicul Uréche, scrie de zice: că nu numai Létopisețul nostru, ci și cărți streine au cercat ca să putem *(sic)* afla adevărul, ca să nu mă aflu scriitorĭu de cuvinte deșarte, ce de dreptate, că létopisețul nostru cel moldovenescu așa de prescurt scurt scrie, că nicĭ de viĭața Domnilor, carii au fost toată cărma, nu alége, necum lucrurile denlăuntru să aleagă, și prescurt scriind și însemnănd dela început pănă la Domniĭa lui Pătru Vod[ă] Șchiopul și s'au stinsu, că déciĭa înainte n'au maĭ scris nimené pănă la Aron Vod[ă]. Nici ĭaste a să mira, că scriitorii noștri n'au avut de unde strănge cărți, că scriitorii de'ntăĭu n'au aflat scrisori, ca de niște oameni neașăzați și nemérnici mai mult proști decăt să știe carte, ce și eĭ ce au scris, maĭ mult den basne și den poveștĭ ce au auzit unul dela altul; ĭar scrisorile striinilor mai pe largu și de agĭunsu scriu, carii au fost fierbinți și răvnitori, nu numaĭ a sale să scrie, ce și céle striine să însemnéze, și de acolo mult luund și lipind de ale noastre, protivind vrémé și anii, de au scris acest Létopisețŭ, carele de pren multe locuri de nu să va fi nemerit, găndescu că cela ce va fi înțelept nu va vinui, că de nu poate de multe ori omul să spue așa pre cale tot pre rănd céle ce véde cu ochiĭ săĭ, și multe smintéște, de au spune maĭ multe au maĭ puțin, dar lucrurĭ vechi și de demult de s'au răsuflat atăta vreme de anĭ! Ce eu cum am aflat așa am arătat».

Cuprinsul.

1. «*Prédoslovie Descălecării* — A țărăĭ Moldoveĭ, denceputul eĭ, caré ĭaste însemnată de Uréche Vornicul, din létopisețul cel letinescu izvodită»... (cu maĭ multe deosebirĭ, aceeașĭ ca în *Letopisițele* luĭ Kogălniceanu, ed. I, t. I, p. 97—8) . . . . f. 3 v.—5 v.
2. «*De izvodiré Moldovénilor*» (Kog. *Let.* ed. I, t. I, App. I) . . f. 5 v.—7 v.

3. «*Pentru descălecatul Țărăi Moldovei al doilé rându*» (Id. Ibid. t. I, p. 98, Al. II). . . . . f. 7 v.—8 v.
4. «*Prédoslovіea létopisețuluĭ moldovenescu*» (Id. Ibid. t. I, App. I, c. p. 4—5) . . . . f. 8 v.—9 v.
5. «*Inceputul Domniilor*» (cu însemnate deosebirĭ, în Kog. *Let*. ed. I, p. 99 şi urm.) . . . . f. 10.
6. «*De însemnaré anilorŭ*» . . . . f. 11.
7. «*Domniia* a *feciorilorŭ lui Ştefanŭ Vodă*» . . . . f. 11—2.
8. «*Domniia* a *lui Alixandru Vodă cel bătrân şi bunŭ*» . . . f. 12—13 v.
9. «*Cându saŭ făcut soborulŭ al optulé*» . . . . f. 13—15.
10. «*Pentru pacé cé aşăzată, ce au făcut Alexandru Vod[ă] cu craiul leşescu*» f. 15.
11. «*Domniia lui Iliaş Vod[ă] şi a lui Ştefan Vod[ă], feciorii lui Alexandru Vodă celui bătrân*», şi «*de războaele acestorŭ doi frați*». . f. 15—18.
12. «*Domniia lui Roman Vodă feciorulŭ lui Iliaş Vodă*» şi «*de domniia lui Pătru Vodă*». f. 18—20
13 «*Domniia lui Alexandru Vod[ă] iar feciorŭ lui Iliiaşŭ Vodă* . f. 20.
14 «*De domniia lui Bogdanŭ Vod[ă] şi de viiața lui* . . . . . . f. 20—24.
15. «*Domniia lui Pătru Vodă pre care lau poreclit Aron*» şi «*războiul lui Alexandru Vodă cu a lui Pătru Vodă la Movile*» . . . . . f 24—25.
16. «*Domniia lui Ştefan Vodă ce-i zic cel bun, feciorul lui Bogdan Vodă*» şi de războaiele lui. f. 25—57.
17. «*Povésté şi tocméla altor țări ce sânt pen pregiur, cum nu să cade să nu pomenim, fiindu-ne vecini de aproape; întâi cumu-i țara Leşască*». . . f. 58—61 v.
18. «*De înpărățiia tătărască şi de obiciaiul lor, şi cât loc cuprinde țara tătărască*» . . . . f. 61 v,—65.
19. «*De înpărățiia Turcilor şi de începutul lor, şi de adaosul lor, în ce chip s'au început şi s'au înmulțit, şi s'au lățitu la atâta mărire, şi cinste şi tărie*» . . . . f. 65—72 v.
20. «*Pentra țara unguréscă de gios, şi Ardélul de sus voim să arătăm, fiindune vecini de aproape, şi cum că au avut şi ei crăie mare, ca şi Léşii*». f. 73—76
21. «*De domniia lui Bogdan Vodă cel orbu şi grozavu*», rĕsbóele ce au avut cu Turciĭ, cu Munteniĭ, cu Leşiĭ, cu Tătariĭ şi cu Unguriĭ . f. 76 v.—85
22. «*De domniia lui Ştefan Vod[ă] cel tânăr, feciorul lui Bogdan Vodă*» şi întâmplările de sub domniia luĭ . . . . f. 85 v.—90.
23. «*De domniia lui Pătru Vodă Rareş, feciorul lui Stefan Vod[ă] cel bunŭ*» şi rĕsbóele luĭ. . . . . f 90—105.
24. «*De domniia lui Alexandru Vodă, Corné*» . . . . f. 105 v.—107.
25. «*Când sau aşazat Pătru Vodă întru a dooa domnie la scaunul său*». f. 107 v.—112.
26. «*De domniia lui Iliiaş Vodă, feciorul lui Pătru Vodă Rareş*» . f. 112 v.—113 v.
27. «*De domniia lui Ştefanŭ Vodă, feciorul lui Pătru Vod[ă]* . . f. 114—116.
28. «*Domniia Joldiĭ Vodă*» . . . . f. 116—117.
29. «*Domniia lui Alexandru Vod[ă] Lăpuşnénul*» . . . . f. 117—118 v.
30. «*Când sau aşezat la scaun Ştefan craiul unguresc, feciorul lui Ianăş Crai*». f. 118 v.—119.

31. «*De Domniia luĭ Dispotu Vodă, ereticul*» . . . . f. 119 v.—136 v.
32. «*De domniia luĭ Stefan Vod[ă] Tomşa*» . . . . f. 136 v.—142.
33. «A dooa domnie a luĭ Alexandru Vod[ă] Lepuşnénul» . . f. 142—147 v.
34. «*De domniia luĭ Bogdan Vodă, feciorul luĭ Alexandru Vodă Lăpuşnénul*» f. 148—149.
35. «*De domniia lui Ion Vodă cel ḑic Arménulŭ*» şi rĕsbóele luĭ. . f. 149—161.
36. «*De domniia luĭ Pătru Vodă Şchiopul, feciorul Mirciĭ Vodă*», «*de Ivanŭ Potcoavă*» şi altele . . . . f. 162—170.
37. «*Domniia Ianculuĭ Vod[ă]*», Sasul şi «*de domnişor*» «*Ion Vod[ă] Lungul*» f. 170 v.—173.
38. «A *doa domnie a luĭ Pătru Vod[ă] Şchiopul*» . . . . f. 173—179.
39. «*De domniia luĭ Aron Vodă, cel cumplit*» . . . . f. 179—182.
40. «*A dooa domnie a luĭ Aronŭ Vodă cel cumplit*» . . . . . f 182—183 v.
41. «*Când au pribegitu Uréche Log[o]fătul cel Mare*» . . . . . f. 183 v.—184.
42. «*De domniia luĭ Pătru Vod[ă] Cazaculŭ*» . . . . f. 184 v.
43. «*Când sau aşezat Aron Vod[ă] al doilé rând la scaun*» . . f. 184—185 v.
44. «*Cându au venitu Lobodă cu óste căzăcĭască şi au gonitu pre Aronŭ Vodă denŭ scaunŭ, şi au arsŭ târgulŭ Iaşiĭ*» (netratate) . . . . . . f 185.
45. Tabla cronologică a Domnilor din Moldova . . . . f. 195—197.

Pe scórţa de la inceputul acestuĭ manuscris se află următórea însemnare originală:

«Acestu letopiseţu sau cumpăratu di Enache Cogălnic[é]n[u] biv vătav za Proză aici în Ţarigrad fiindu, dila dascalul Daniil eromonach, ce au fostu şi la Antiohi Gĭanetul la l[é]t[u] 1760 Avg. 17. (Subscris) «Enache Cogăln. biv văt. za [A]prozi».

La sfârşit se află următórea tabelă cronologică, scrisă tot de mâna luĭ Enache Kogălnicénu:

«Arătare Domnilor din Moldova după cum au stătut la domnie pi rându, şi câte căţĭ ani au domnit fieşte carele».

«Domniĭ»

Vélet		Anĭ	Lunĭ
1352.	Dragoş Vodă, domnie întăi	2	—
1354.	Sasu Vodă, domnie întăĭ	4	—
1358.	Laţcu Vodă, domnie întăi	8	—
1366.	Bogdan Vodă, domnie întăi	6	—
1372.	Petrio Vodă, a lui Muşat întăĭ	16	—
1388.	Roman Vodă fratele lui, domnie întăi	3	—
1391.	Ştefan Vodă, domnie întăi	7	—
1398.	Petre Vodă a lu Ştefan al doilé	1	—
1399.	Iuga Vodă, feciorul lui Petru întăĭ	2	—
1401.	Alecsandru Vodă, feciorul luĭ Roman cel bun	32	—
1433.	Ilieşcu, a lui Alexandru cel betrân	12	—
1445.	Roman Vodă alui Ilieşcu al doilé	1	—

Văleat		Ani	Luni
1446.	Petro Vodă, alui Ştefan al triilé	5	—
1451.	Ştefan Vodă, întâi şi al doilé	1	—
1452.	Bogdan Vodă, întâi şi al doilea	2	—
1454.	Petro cari să numeşti Aron Vodă	2	—
1456.	Ştefan cel bun ficĭoru lui Boodan	47	—
1503.	Bogdan acestui Ştefan Vodă	12	—
1516.	Ştefan Vodă cel tinăr a lui Bogdan	9	9
1527.	Petre Vodă Raleş întâi	11	—
1538.	Ştefan Vodă Olacustă al cincilé	2	3
1540.	Alexandru Vodă Corne al doilé	—	6
1540.	Petro Vodă Raleşu al doilé	6	—
1546.	Iliaşcu Vodă, fecĭoru lui Petru	8	—
1554.	Ştefan a lui Petru Raleş	3	4
1557.	Alexandru Lăpuşnénul	5	—
1562.	Despot Iacov Vasile	2	—
1564.	Alexandru Lăpuşnénul	5	—
1569.	Bogdan alui Alexandru	1	—
1570.	Ioanu Vodă cel tiranu, întâi	6	—
1576.	Petre Schiopu fecĭoru Mircii	5	—
1581.	Iancul Vodă Sasul întâĭu	3	7
1584.	Petro Vodă Cercelu	2	—
1586.	Petru Vodă cel Schiopu al doile	5	—
1591.	Aron Vodă cel rău întâĭu	1	—
1592.	Aron Vodă, csl rău, al doilé rănd	2	—
1595.	Irimia Vodă Movilă	12	—
1607.	Simion Movilă Vodă întâĭu	2	—
1609.	Constantin Movilă Vodă întâĭu	1	—
1610.	Ştefanos Tomşe al doile	5	—
1615.	Doamna lui Irimii cu ficĭorul ei Bogdan	1	—
1616.	Radu Vodă cel mari întâĭu	3	—
1618.	Gavriil Movilă Vodă întâĭu	1	—
1619.	Gaşpar Talos Vodă Frangos întâĭu	2	—
1621.	Alexandru Ilie al noâle	1	—
1622.	Stefan Vodă a Tomşii al doile	1	—
1623.	Radu Vodă cel mari al doile	3	—
1626.	Miron Barnovski Vodă întâĭŭ	4	—
1630.	Alexandru Vodă a Radului	—	6
1630.	Moisăi Vodă, întâĭu	1	—
1631.	Alexandru Vodă Ilieşcu al doile	2	—
1633.	Miron Barnovski Vodă al doilé l'au adusu la poartă şi au perit	—	—
1633.	Moisăi Vodă al doile rându	1	—
1634.	Vasile Vodă Arvanitul, întâĭu	20	—
1654.	Ştefan Ghiorghi ficĭor lui Dumitraşco Log.	4	—
1658.	Ghiorghi Ghica Capichihaia lui Vasile Vodă	2	—
1660.	Ştefăniţă a lui Vasile Vodă întâĭŭ	2	—

	Anĭ	Lunĭ
Istrate Dabija Vodă întâĭu	4	—
Duca Vodă Arnăutul întâĭŭ	6	—
Ilieş a lui Alexandru	$2^1/_2$	—
Duca Vodă al doile rându	3	—
Ştefan Petreceicu al doilé	1	—
Dumitraşco Cantacozino	2	—
Anton Roset, Chiriţ Dracu	3	—
Duca Vodă al triile	5	—
Dumitraşco Cantacozino al doile	1	—
Costandin Cantimir întâĭŭ	8	—
Costandin a Ducăi Vodă al triile	3	—
Antioch a lui Cost. Cantemir întâĭŭ	5	—
Costandin a Ducăi Vodă al doilé	3	—
Mihai Racoviţă Vodă întâĭu	1	—
Antiohi a lui Cost. Cantimir al doile	3	—
Mihai Racoviţă Vodă al doile	2	—
Neculaĭu Vodă Mavrocordat	1	—
Dumitraşcu alui Cost. Cantemir al doile	—	6
Neculaĭu Vodă Mavrocordat al doile	4	4
Mihaĭu Racoviţă Vodă al triile	11	—
Grigorie Ghica Vodă întâĭŭ	6	—
Costandin Mavrocordat	2	7
Grigorie Ghica Vodă al doile	6	—
Costandin Mavrocordat al doile	1	10
Ion Neculaĭu Mavrocordat întâĭu	4	—
Grigoriu Ghica Vodă al triile	—	9
Costandin Mavrocordat al triile	1	6
Cost. Mihai Gehan Racoviţă Vodă întâĭu	3	10
Mateĭu alui Gligori Ghica Vodă întâĭu	2	7
Costandin Racoviţă Gehan al doile	1	—
Scarlat a lui Gligori Ghica Vodă întâĭu	1	3
Ion Teodor Calimach întâĭu	1	—
Grigori alui Teodor Calimahi întâĭu	5	7
Grigori Alexandru Ghica Vodă întâĭu	3	—
Grigori alui Teodor Calimahi al doile	—	—

şi s'au tămplat şi oştiri Turcu cu Muscalu 1769 Iunie 1.

No. 175.

.—Hârtie.—Pagine 429+2 foĭ nenumerotate dela început.—Sec. XIX
— Biblioteca Scheiană.
ıóre cirilică, de aceîaşĭ mână.
rima fóe numerotată, are titlul:

umseţile a Istoriei româneşti sau Tabla întâmplărilor cari veşnicit pe Romani, faptele şi frumoasile voroave a marilor

lor oameni, cu o zugrăvire a naravurilor, şi cu o descoperire a meşteşugurilor şi a ştiinţilor în feliurite epoace, dela Romulus pană la înpărţire înpărăţiei după Costantin. Al doile întipărire, cercetată, îndreptată şi crescută de vre-o căte-va ştiinţi asupra instituţiilor Romanilor şi a domnireĭ înpăraţilor. Prin P. H... In Pariz. La cărturărie creştirei de copii şi a gĭudecătoriei a lui Alexis Cĭumeri; uliţa Mazarina No. 30. 1813.»

Pe aceeaşĭ pagină motto:

«La déesse de memoire,
«favorable aux noms éclatans,
«souleve l'équitable histoire
«contre l'iniquité du temps.
«I.-B. Rousseau.

«Dumnezeoae aducerei aminte,
«Agĭutătoare numelor strălucite,
«Inalţi drĭapta istorie,
«Inpotriva a vremilor nelegĭuire.
«I.-B. Rousseau.

«Din typografie lui I.-B. Imbertŭ.

«Acum întăeşĭ dată tălmăcită de pe limba franţuzască pe limba moldovenĭască prin Serdarĭul Vasilie Vărnav. 1823 Ghen. 13.»

Pe a doua fóe nenumerotată se află următorul:

«Prologŭ.

«Cee ce face dulcĭaţa şi frumseţile istorii unei înpărăţii, sănt urmările generoazi şi iroiceşti pe cari le aduc întru mărturie adeseorĭ cu plăceri, sint în felĭuritele haractiruri a oamenilor mari, cari au ocărmuit acĭastă înpărăţie, şi cari facŭ aceştii faceri icoana ce mai adivărată şi mai interesetoare la care poate cineva a să îndeletnici. Acest chip de a înfăţoşa faptele, scurtănd voroavile cu amărunturi adeseori zădarnice care le înpregĭură, este ce mai folositoare; pe deoparte ĭa dă cunoştinţi îndestule tinerilor, înfăţoşindu-le într'un singur tom, cee ce să află înprăştiet în multe; pe de altă parte ĭa are folosul de a pune supt ochii cetitorĭului învăţat cee ce au mai cetit, şi cee ce minte sa ostenită nu-i aduce aminte de căt cu greu.

«Frumseţile istorii româneşti trebue fără îndoĭală să ochĭască acest îndoit interes; dar când să dă la ivală o facire, să înda-

torește de a o săvărși, înduplecat că aclasta a cărie să întreprinde o noă întypărire, era foarte nesăvărșită, cu totul s'au îndreptat, stilul era înpovărat și înprăștiet, s'au descurcat de zădarnicile sale podoabe și s'au mai scurtat. Temeĭul lucrurilor celor mai înfiinţate era lipse prin legături, s'au silit ca să mai apropie mai mult părţile, de a face lanţul ideilor mai simţitorĭ și mai vărtosŭ dau faptelor mai multă lumină și maximurilor (socotelilor) ce dintre aceste izvoràsc firește mai multă greutate.

«S'au cunoscut că acest uvrajŭ (facire) fiind mai vărtos afierosit la învăţătura tinerimii ĭi va înlesni înţelegire mai degrabă, de cât să-i dai cunoștinţi asupra obiceĭurilor și instituţiilor Romanilor, și că ĭa nu va ave nemică a dori mai mult, de să va mai crește de o a trie parte, cu toate că D. Rolin au stătut la bătălie dela Actium.

«Acum decĭ ĭa înfăţoșază trei epoheli. Cé de întăi, cuprinte vreme ce au trecuĭ dela întemeere Romii până la numire Consulilor.

«Intru al doile epohi, să povestește tot cee ce s'au întămplat dela numire Consulilor, și până la cé d'istov străcare a Republicei.

«Intru al triile epohi să învăţoșază întămplările cele mai vrednice de însămnat care au avut locŭ dela bătălia dela Acţium până la înpărţire înpărăţiei romănești după moarte marelui Costantin.»

No. 176.

In-4°. — 248 foĭ+4 de la început nepaginate. — Secol. XIX (1809).— Cumpĕrat de la anticarul Șaraga din Iașĭ la 3 Febr. 1894.

Scris pe hârtie de aceĭașĭ mână. — Paginaţia greșită, de la 88—90 și de la 119 — 200. — Titlurile și iniţialele capitolelor sunt scrise cu roșu.

Volumul este puţin stricat de umeḑélă, iar cele 4 foĭ dela început nepaginate, aprópe jumătate sînt rupte. Legătură veche, în pĭele și cu urme de ornamente aurite aḑĭ șterse, deteriorată.

Titlul de pe prima fóie paginată:

«**ΑΜΑΡΤΟΛΟΝ ΣΟΤΗΡΙΑ** a Păcătoșălorŭ Mântuire. Tălmăcită de pre limba grecéscă pre limba rumănéscă».

La sfârșitul manuscrisuluĭ f. 248 v. se află următórea însemnare :

«Aclastă carte ce să numește *ἁμαρτὸλόν* (sic) *σωτηρία*, adică Mântuire Păcătoșilor, sau scris de mine păcătosul robul luĭ Dum-

nezeu Nicodim Ieroddiĭaconu întru cinsté şi lauda năs[că]toare de Dumnezeu, în zilele pre înaltuluĭ şi pre înălţatuluĭ mariluĭ Domn şi înpărat a toată Rosie Alexandru Pavlovicĭ şi a soţieĭ sale Elesaveta, în sfânta mănăstire Doljăştiĭ, fiind Egumen sfinţiĭa sa părintile Veniiamin Putnénul, şi am scris ca să să ştie; pentrucă degitile mele vor putrezi, ĭar cine pre acéstă carte va citi, pre mine nevrednicul mă va pomeni, şi ĭartare de păcate va dobândi, întru slava tatăluĭ, şi a fiĭuluĭ şi a sfântuluĭ duhŭ amin; (întru al triilé an s'au scris după veniré Moscalilor), la létu 1809 Iuli 10.

«Nicodim Ieroddiĭacon»

Pe foile 1—4 se află următorul:

«*Cuvânt cătră ĭubitoriĭ cetitorĭ.*

«Obiceĭu au dascalii şi făcătorii cărţilor, când tocmesc vre o carte, o scriu pre dânsa şi o pun spre Domn şi spre boeriĭ ceĭ marĭ de bun ném, ca pentru némul cel bun al lor carté aceĭa, care-ĭ tocmită de dânşiĭ, să se poarte şi să să slăvască de oameni prin toate cetăţăle lăudând şi fericind, care lucru ni să pare deşărtăcĭune. Ĭar eu robul tăŭ, pré slăvită stăpână, cu toată smereniĭa îţĭ aduc acĭastă carte şi o rădic spre numile tăŭ, că tu eştĭ mântuiré cĭa adivărată a tuturor păcătoşilor, şi nădéjde alésă tu eşti, celor învăluiţĭ adăpostire neînvăluită, şi celor ce sânt în multe felĭurĭ de boale trupeştĭ şi sufleteştĭ doftor cu dédinsul şi fără plată; pre toţĭ carii scapă la tine cu credinţă în dar îĭ tămădueşti.

«Drept aceĭa mě rog căzând înainté ta şi a bunătăţiĭ tale, ĭă rugă cătră dătătorĭul de bine înduratul fiĭul tău şi Dumnezeu, ca să poarte spre acĭastă carte darul pré sfântuluĭ său duh, ca toţĭ ceĭ ce vor ceti pre dânsa să să ĭolosască, şi omilindu-să cu sufletul, să facă îndestul pocăinţă pentru păcatile lor, să-şĭ mântuĭască sufletul. Încă mă maĭ rog miliĭ tale să-mĭ daĭ ertare păcatelor celor maĭ de nainte, şi de acum înainte să mă păzăşti nerănit de săgeţile viclénuluĭ, ca să nu maĭ mâniĭu cu păcatul cel de moarte pre stăpânul şi făcătorĭul mieŭ. Aşa, pré nevinovată maica luĭ Hs., a înpăratuluĭ înpăraţilor cel mult milostiv, fie-ţĭ milă de mine nedestoinicul robul tău şi-mĭ plineşti ceriré mé cé mântuitoare de suflet, ca izbăvindu-mă de munca cé vécĭnică şi neslărşită usturime a matciĭ foculuĭ celuĭ nestâns, să

cânte și să slăvască pré fericita și nedespărțita troiță, și pre tine înpărătésa cé pre mărită și maĭ pre sus de toată lumé în veciĭ vecilor amin».

«*Cuvânt cătră ĭubitoriĭ de Hs. cetitori*».

«De ai dobândi toată lumé, o omule, ca și Alexandru și de aĭ fi avut mai multă bărbăție și puteri decât Samson, și de ai fi fost maĭ bogat de căt Mid și Crezus și maĭ frumos decât Narchis și să întreci pre toțĭ oameniĭ întru darurile celı trupești, ĭar ticălosul suflet să să muncĭască, ci folos îțĭ este? Veĭ să dobândești aceĭa lume pentru destoiniciile celi ce am zis maĭ sus? Nimică, ci gol precum te-aĭ făcut din pământ și ĭar așa întrînsul veĭ să mergi, ca să aibi acolo multă sărăcie, ĭar bogățiĭa care o aveĭ aicé și toată îndulciré ca niști visurĭ să să arăte, precum noaptea să vedi că ești la un loc frumos și aĭ mult bine, ĭar diminéța te afli înșălat și ne având nimică din celi ce ai [a]vut noapté, adevărat să aflară mincĭunĭ. Până când te afli în noapté acestiĭ vieți să vede că te îndulcești de dobânda cé ré a norocului și de dulcĭața cé amară a înșălătoarilor visurĭ ci sânt năluciri mincinoasă; ĭar când vei muri trupește și te vei lumina cu ochii minții, atuncé vei cunoaște adevărul și vei să tânguești fără de sporĭu, căcĭ aĭ cinstit aciastă viĭață trecătoare deșartă maĭ mult decât cé vécĭnică. Adevărat că pentru dănsa te-aĭ lipsit de fericiré cé vecĭnică ceréscă. Decĭ, de vreme ce nu-ĭ nici un folos dintru aceste lucrurĭ din toate, pentru ce te mândreștĭ și te muncești fără vremi, ĭar cu dédinsul îndrăznind mântuiré sufletuluĭ de care este mare folos, și dobândă maĭ mult decât a dobândi toată lumé? Decĭ fă chip ca să nu pierzi pentru cel prost cel mai bun și scumpŭ, cum aĭ zice sufletul pentru neînfrânata voe aceluĭ putred. Ci toțĭ doresc dimpreună că să ĭa acel bine ceresc, ci dar nu grijăsc și li-i frică să umbli pre calé cé strâmtă fără moarte ne având pre cineva ca să-ĭ povățuĭască; că tot cela ce va vré să înveți vré-o măestrie saŭ un meșteșug ales, nu poate să-l diprinză de nu va avé pre cineva învățătorĭu și îndreptătorĭu. Pentru aciĭa și eu, nevrédnicul chiemării călugărești și în păcate înpedecat, am adunat cu darul și ajutorĭul cel Dumnezeesc din multe felĭurĭ de cuvinte a învățătorilor, și am tocmit acĭastă carte mică la auzăre și mare la cuviință, întru carile poate fiește carile greșăt să-șĭ vază greșala, greutaté păcatelor și binele din rĭale, să lipsăști paguba cé mare care îĭ face luĭ acest păcat

şi prelejul léculuĭ, cum să facă să să mântuĭască de moarté sufletuluĭ. Şi am dat nume cărţiĭ a să chiema *Mântuiré Păcătoşilor* cu toată cuviinţa, că nădăjduesc spre cel cu totul îndurat Dumnezeu că să vor îndrepta mulţi cătră pocăinţă să să mântuĭască, pentru că am ales din multe felĭurĭ de flori a grădiniĭ cel de gând, adică din dumnezeeştile scripturĭ celi maĭ frumoasă şi maĭ dulci cuvinte de unde am putut afla, precum face albina care adună din multe felĭurĭ de locurĭ şi flori din livezĭ şi face miere de îndulceşti inima celuĭ ce gustă. Şi am înpărţit carté acĭasta în triĭ părţi, scriind în carté cé dintâĭu toate fără de legile una după alta, cu descoperirĭ şi cu tălmăciri frumoasă, să-ş[ĭ] cetéscă fieşti cari fără de legile luĭ una după alta care au lucrat, şi să-ş[ĭ] afle şi chip de vindecaré lor. Şi am scris şi pentru scârbe ce folosăsc celor ce au, şi multe felĭuri de mângăeri şi foarte cu cuviinţă adevărată, atăta cât cine va ceti va pute răbda toate scârbile cu multă bucurie, văzând cât folos are. După acĭasta am scris 6 cuvinte pentru huliré lumiĭ şi toate lucrurile vremiĭ aceştie, adecă: bogăţie, cinsté, şi celelalte lucrurĭ trupeşti. La a doao parte am scris pentru ispovedanie şi pentru sf[ân]ta precestanie, învăţăturĭ şi pilde înfricoşate şi minunate. Mai apoĭ la sfârşitul acestor triĭ părţi, am închipuit cuvânt cu multă nevoinţă, cinci cuvinte folosătoare de suflet, pentru cele patru de apoĭ, adecă: moarté, înfricoşatul judeţ, pentru cé nepovestită slavă a raĭuluĭ, şi pentru preţul muncii a foculuĭ. Iar a triĭa parte am scris puţăn oare cariĭ din cele nenumărate minuni, care în toate zălile face cea întru tot puternică stăpână spre ajutorĭul tuturor creştinelor. — Acesté toate îs scrisă cu atâta dor şi nevoinţă, carile poate da multă umilinţă şi mare folos ascultătorilor, că cetind acĭastă carte, ĭar maĭ ales [ce]le cinsprăzăci capete a cărţii a doao, cum nu să va umili să să pocăĭască de păcatile luĭ şi să nu facă depărtare de rău ĭubind pocăinţa, ci să vază atâté laude a scârbilor şi să nu mulţămască Domnuluĭ şi să nu erte pre aceĭa căţĭ îl dosădesc năpăstuindu-l, carii ĭubitorii de lume şi ĭubitorii de trup cunoscând atâté înşălăcĭuni a lumii, năpăştile, nedreptăţăle, mincĭunile, şi să nu urască să să lepede [de] dânsăle, să pricĭapă folosul cel mare a sfinteĭ precistaniĭ şi să vie întru ispovedanie spre pocăinţă, ca să să destoinicĭască unuĭ dar ca acesta, să auză înfricoşatele munci şi ne sfârşăte amarurĭ a matciĭ foculuĭ nestâns, încă şi nespusa bucurie a fericirii cereşti şi să facă celi plăcute luĭ Dumnezeu, ca să iz-

băvască de amarăle muncĭ celi vecĭnice, şi să dobândéscă veşălila cé nespusă, dulcĭaţa cé cerëscă? Cine va să cétéscă atâté pré minunate minunĭ a pré sfinteĭ nóstre stăpâne şi nespusa eĭ milostivire, către ceĭ săracĭ cu duhul şi către ceĭ păcătoşĭ şi ĭubitorĭ de pocăinţă, şi să nu să umiléscă inima lor izvorând părae de lacrămĭ de bucurie? Pentru acĭasta cetiţĭ acĭastă carte în toate zălele, tineriĭ şi bătrâniĭ, şi lăsaţĭ aceste lucrurĭ şi slujbe, că aici veţĭ găsi a sufletelor mântuire, de cât care maĭ fericit lucru şi dorit nu este altă nimică. Toate cârţăle, istoriile şi povistiturile de basne şi alte felĭurĭ de cuvinte a făcătorilor de cărţi vătămătoare de suflet lăsaţi, care nu fac nicĭ un folos ci maĭ vărtos pagubă şi muncă, şi numaĭ acĭastă carte să o aibă fieşte cine întru mâinile luĭ, şi aicé va afla ce va vré. De pofteştĭ aur, argint, şi alte bogăţiĭ, o omule, care este la maĭ mulţi pré poftită, aicé veĭ afla bogăţie nefurată şi nepierdută, pururé rămâitoare. De pofteşti cinste, măriré, laudă, acĭasta îţĭ arată să dobândeşti, nu fiece cinste de nimică: cinste ca aceĭa cât toate zădurile să te asculte, draciĭ să fugă să să témă de tine, îngeriĭ să te aibă în bună cucerie şi cinste; şi de veĭ vré înţelepţie şi cinste şi cunoştinţă aicé te veĭ face maĭ înţălept de cât Solomon; de pofteşti sănătate frumsăţe şi îmmulţăre de anĭ, aicé te vei învrednici de veĭ fi fără de moarte, şi veĭ străluci maĭ mult decât soarile, şi, în scurt, căte bunătăţĭ îţĭ trebuesc ţie întru acĭastă le veĭ afla, şi cum le veĭ dobândi. Nu-ţi cruţa baniĭ tăĭ ca să cumperĭ pre dânsa, pentru că este un neguţătorĭu scump fără preţ şi fără de grijĭ şi nevoe şi trudă, te veĭ învrednici cinsteĭ vecĭnice, nu cu ĭubitorii de lume care să dau pre săne în mare nevoe a mării şi a uscatuluĭ, ca să dobândéscă lucruri putrezătoare şi curând trecătoare. Iar căţi veţi ceti acĭastă carte să vă nevoiţi, rogu-vă, aducându-vă aminte de înfricoşata osândă a robuluĭ celuĭ leneş carile au luat tălantul şi nu l'au înmulţăt pre el ca şi ceĭalalţi, ci săpând l-au ascuns în pământ, pentru aceĭa au auzăt de la Domnul zicând: «aruncaţi pre acest rob viclén întru adâncul cel maĭ denafară.» Pentru aceĭa şi noĭ, cât néu fost putinţa, am ostenit scriind spre folosul celor nevoitorĭ spre bunătăţi. Iar maĭ înainte de toate şi după toate, de să va afla vre un cuvânt sau graĭu, sao slovă cât de puţin întru acĭastă carte, şi de nu va fi precum porunceşti sfânta luĭ Dumnezeu apostolésca bésărică să să ştérgă ca un lucru de nimică. Acĭasta grăesc şi eu pentru că învăţăturile

acesté sânt scoasă, precum sau zis mai sus, din multe felĭurĭ de cărţi elineşti şi frănceşti. Pentru acĭasta să să îndreptéză isprăvind acel cunoscătorĭu dascal, însă după Dumnezeu ĭar nu după oareşĭ care vréri, pizmă, mănie, sau osăndire să nu fie acĭasta nicĭ de cum, că eu crez şi mărturisăsc precum au vestit prorociĭ, apostolii săngurĭ văzătoriĭ cuvântuluĭ, au învăţat precum de la ceĭ purtătorĭ părinţi şi învăţătorĭ aĭ noştri am luat; şi mă închin Părinteluĭ şi Fiĭuluĭ şi Sfăntuluĭ Duh, Troiţă întro o fiinţă nedespărţită o Dumnezăire, o putéri unuĭ Dumnezeu maĭ nainte de vecĭ şi zăditorĭu tuturor, căruĭa să cade tótă mărire, închinăcĭuné şi cinsté în vécił vecilor amin.»

Pe cele treĭ dintăĭ foĭ nepaginate de la început se află următórea:

«Arătare di celi ci să află întru acĭastă sfăntă carte, spre folosul celor ce vor ceti pre dânsa cu luare aminte şi cu bună cucernicie.»

(1) Părţile puse în [ ] lipsesc, fiind foile rupte, şi sunt înlocuite după textul manuscrisului.

«Povesté pentru doĭ copiĭ . . . . [List. 247.»]
«Pentru cel ce au căzut de pre zid şi sau strunciuat, şi percista lau vindecat . . . . [List. 247.» v.]
«1809 Iulie . . . . . »

No. 177.

In-4°. — Pag. 15 — 543. — Secol. XIX («1874 Decembri 12», [p. 543]). Paginele 1 — 14 sint pĭerdute.
Scrisóre latină de aceaşĭ mână.
Titlul, pe dosul legătureĭ:

«Dr. Szabo—Flora Moldoveĭ».

La p. 543 găsim acésta însemnare:

«Finele Floriĭ Moldoveĭ. — 1874 Decembri 12».

No. 178.

In-4°. — Foĭ 93, din carĭ numaĭ 51 scrise, +1 fóe nenumerotată la început.— Secol. XIX (1836). — Dăruit la 12 Iuniu 1878 Societăţiĭ Academice Române de A. Odobescu.
Scrisóre cirilică, îngrijită, de aceĭaşĭ mână.
Pe fóĭa 1 are titlul:

«Istoriĭa Dachieĭ, alcătuită şi povestită de inginerul Alexandru Popovicĭ la anu 1836».

Pe prima fóe, la drépta, pe margine, se află iscălitura luĭ Bolliac [Cesar] şi «No. 32», pus tot de dinsul.

Volumul are următorul cuprins:

No. 179.

In-4°; — foĭ scrise 52 + nescrise 2, la urmă. Secol. XIX (1838). — Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână.

Pe prima fóe titlul:

«Tragudie luĭ Lentor, în cincĭ fapte. — 1838 Iule 21».

Pe fóla a doa, jos, acésta însemnare:

«Şi acĭasta dintre ale lui Goescu».

No. 180.

In-4°; — hârtie, — foĭ 219 scrise + 5 de la început nenumerotate + 12 la urmă nescrise. Sec. XVII. Dăruit de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882. A făcut parte din Colecţia luĭ Mihail Kogălnicénu a căruĭ iscălitură (cu stampila) se află la începutul şi la sfirşitul volumuluĭ.

Scrisórea e o frumósă cursivă cirilică. Titlurile, iniţialele, resumatele de pe margine, câte-o dată numele domnilor, datele şi titlul domnilor Ţăriĭ Rumâneştĭ (f.—2), sunt cu roşu. Pe alocurea (f. 2 v. 3,) sînt completărĭ posterióre făcute cu o cernélă maĭ mult brună de cât roşie. E legat solid în piele si are urme de ornamentărĭ aurite.

Pe dosul legăturiĭ titlul: Изво́дь [де] | лнтописе[ць]. | църін рѹмънéщ[н].» Cf. No. 173.

Pe fóĭa întâĭ este titlul:

«Istoriĭa ţărăĭ Rumâneştĭ, de când au descălecat pravoslavniciĭ creştinĭ».

E la început cronica Cantacuzinéscă atribuită luĭ Ludescu întreruptă apoĭ la mórtea luĭ Radu Mihnea. Dela Alexandru Iliaş se începe Constantin Căpitanul. După sfirşitul acesteĭ cronicĭ să trece la legătura analisată în Iorga, *Cronicele Muntene*, p. 18 şi urm. Cf. *Istoriile Domnilor Ţăriĭ Româneştĭ* de Const. Căpitanul Filipescu, ediţ. Iorga, p. XXXIX; V. tot aci şi textul din Const. Căpit. la loc. ind.).

Cf. N. Iorga, *Cronicele Muntene*, în An. Ac. Rom., Mem. Secţ. ist., XXI, p. 303 şi urm., unde se studiază şi acest manuscris «scris de mâna mitropolituluĭ Antim».

Pe verso primeĭ scórțe:

«Acĭastă psaltire este a luĭ Gligore sin Prota Vasile și cine na *(sic)* forao să fie afurisiț de Domnul. — Gligore».

In fața acesteĭ însemnărĭ, titlul:

«Cronica luĭ Grecĭanu»

Pe prima fóe nenumerotată:

«Din biblioteca mea dela Rotopăneștĭ. — 1843. N. Istrati».

Iar pe întăia și a doua fóe numerotată, jos:

«Acĭastă carte ĭaste a obștiĭ starețuluĭ Paisie».

Pe primele treĭ foĭ numerotate este următorul:

«Pinaxŭ»

«Adecă însemnare de céle ce să află întru acestŭ Létopisețŭ, de pravoslavniciĭ Domni aĭ țăr\u0103i rumănești».

Pe fóia 11 v. este o reţetă casnică.

No. 181.

In-4° — hârtie. — Foĭ 83; la început şi la sfîrşit câte-va, probabil nescrise, sunt rupte. — Secolul XVIII (1784). — Dăruit de A. Papadopol Calimach la 13 Noembre 1881.

Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână, cu câte-va particularităţĭ în facerea literelor.

Cuprinsul:

1. «Milosărdiĭa luĭ Tit», dramă în treĭ acte («facerĭ»); f. 1—43 incl.—
2. «Hosrois al doile înpărat a Persăiĭ», dramă în treĭ acte («facerĭ»); f. 44 — 83 incl. —

La sfîrşitul manuscrisuluĭ se află următórea însemnare:

«Acĭastă carte s'au scris şi s'au tălmăcit de mine, Alexandru Beld[iman]. 1784 Octomvrie 5».

No. 182.

In-4°, — hârtie. — Foĭ 140; începutul şi sfîrşitul lipsesc. — Secolul XVIII. — Dăruit de D. A. Sturdza în Octomvrie 1881.

Scrisóre cirilică désă şi urită. Titlurile sunt cu roşu. Scris cu maĭ multe

eluri de cernélă. Atât pe întâia fóe cât și pe scórțele lui manuscrisul are însemnări de mai multe mâni. Intre altele una în litere gróse trase peste altă scrisóre: «*Livre Manuscrit Valaque*». Pe prima fóe și pe scórța de la urmă se află în chip de precuvîntare și de încheere două însemnări ale unei mâni care chiar în lăuntrul manuscriptului a făcut însemnări pe margine și corectări în text.

Minunile Maicei Domnului în numĕr de 69, precum urméză: (Cfr. No. 176).

I e prima fóe e acéstă însemnare, la mijloc:

«Astăzĭ Mart. 6, lét. 1776, au înplinit fii-mé Elinco 3 ani, şi cei mulţi înainte să i dăruĭască milostivul Dumnezeu.»

După care în aceleaşĭ caractere, dar cu o altă pană:

«Alexandru biv vel Clucer: Caimacamu Craiovei.»

Urmézĭ apoĭ un fel de precuvîntare de o altă mână de cât a celuĭ ce-a scris manuscriptul:

«Tu, creştine, căndu auzi pe Domnul Hs. poruncind celor ce vor vre a fi a lui ucenici să fie ca oile, nu zice să fie făr de minte şi făr de pricepere ca oile şi ca dobitoacele, ce i să cade a fi cu pricepere, înţăleptu, a şti cum să să păzască de cei ce caută să le răpéscă sufletele cu înşelăcĭuni momitoare şi cu măngăeri trecătoare ale acestui vécŭ, ce să fie înţălepţi ca şărpi: ca şarpile, daca vede că-l asupreşti ca să-l omorâ, el capul şi-l ascunde suptŭ trup, şi ca să rămâe capul nezdrobitŭ şi ne mortŭ, îş dă trupul bătăilor şi sfărmări. Aşa cere Dumnezeu pe tot omul creştin: să-şi de tru(pu)l bătăi să-l bată să-i ĭ-a tot, ori averi de bani, ori haine, ori cinste, de este cinstit de ale lumi, tot să de, ĭar capul, ce este Dumnezeu, sufletulŭ, să nu-l de, scumpete cu răţănii lui să nu-şi o de. Că şarpele, ca să crésca, să vâră pegăuri strimte, să să dezbrace de inele şi mai tare şi maĭ mare să să facă, aşa şi noi creştini: în cale strămtă, să vieţuim în scărbe, nu în răsfăţ, postŭ, nu în bune măncări, dezbrăcaţi de haine bune şi scumpe, şi aşa mari şi vestiţĭ întru înpăr[ăţ]ie cerĭului ne vom afla, proşti şi blănzi ca porumbi neviclenĭ; porumbul nu vată[mă] pe nimene, nu să mănăncă cu uli, să rănéscă pe ulii de le ĭa pui, şi nu fug; şi ţie, omule, de-ţi ĭa ori ce puĭu al sufletului tău mai ĭubitŭ, nu fugi cu nădejde şi cu credinţa de lângă Hs......

«Că dă vei scrie minunile, scrie una parte bărbătéscă, apoi alta muerésca, şi aşa le învărstez.»

Şi de aceĭaşĭ mână, altă însemnare pe scórţa de la sfârşit:

«Păzindu să, cătŭ este putere a uni mueri, de fieşte care păcat, şi deci ispoveduindu-să şi împreunăndu să tainelor cuminecăturiĭ, şi păzind evlaviĭa cătră maica Precistă şi cătră unul născut fiul ei, zicăndu şi rugăcĭună îngerului de multe ori pe zi şi pe noapte, căndu să diştepta întăĭ găndul la rugăcĭune şi arunca.»

«Leat 1775 Iuniĭ 10 au venătă înecăcĭună forte mară, cât au înnecat mult grăniță e porumbură, stupă, porcĭă și alte lucrurĭ multe cât.....»

No. 183.

In-4°. — Pagine 379. — Secol. XIX (1825).

Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână. Pe dosul legătureĭ e acest titlu: «Muratori — Filosofia Moraliceassă — Tomul II — 1825.» — V. Tom. I la Nr. 189.

Scrierea are acest titlu pe prima pagină:

«Filosofia moralicĭască a luĭ Muratori, tălmăcită de pe limba italienĭască de Iosif Misiodacuĭ, pe limba grecĭască vulgare, și acum întâeșĭ dată tălmăcită în limba moldovenĭască de pe grecĭască, de Banul Vasile Vărnav. Tomul al doile. 1825 Iule 6».

La sfârșitul manuscrisuluĭ (pp. 377 — 9) se află:

«Tabla capetelor ce cuprinde tomul al doile.» Pag.

No. 184.

In-4°. — Pagine 125. — Secol. XIX. —
Scrisóre cirilică de aceiaşi mână, a banuluĭ Vasile Vârnav. —
Pe dosul legătureĭ e titlul: «Istoria Moldoveĭ.» La început lipsesce cel puţin o fóe din manuscris, care a fost rĕu păstrat: are pete aprópe pe tóte foile. Cf. Nr. 191. —
Scrierea pórtă pe pag. 1 acest titlu:

«Obştĭasca Istoria Moldoveĭ. Parte al 4le, epoha al 4le, cap al 2le». [de Dionisie Fotino]. Merge dela începutul tomuluĭ III din traducerea luĭ Sion (Bucurescĭ 1859) până la Costantin Mavrocordat (Sion p. 105).

Apoĭ: Pag.

No. 185.

In-4°.—Pagine 232 — Secol. XIX (1824).
Scrisóre cirilică de aceiaşĭ mână. Scris ca şi No. 183 şi 184 de banul Vasile Vârnav.—Pe dosul legăturiĭ este titlul: «Becaria—Greşeli şi pedepse—1824.»—Mssul e rĕŭ păstrat: are file rupte şi pete.
Scrierea pórtă, pe prima pagină, acest titlu:

«Pentru greşele şi pedepsi politiceşte prăvite scriptura luĭ Chesar Vecaría tălmăcită de pe limba italienĭască, şi prin însărcinări tălmăcindu-se de Diaconu Coraí, doctorul şi mădulare soţietăţii Parizului a păzii oamenilor. . . . . . de pe limba grecĭască vulgare, în ce moldove[nĭască, tăl]măcit de banul Vasilie Vărnav, boerĭul Moldavieĭ — 1824 Octomvrie 6».

In mijlocul titluluĭ este motto:

«ὥσπερ γὰρ ἐλεωθὲν, βέλτιστον τῶν ζώων ἄνθρωπός ἐστιν, οὕτε ἐξ χορισθέν νόμου ἐξ θίκης χείριστον πάντων».

„Aristotel pentru celi politiceşti 1 capul al 2le".

«Pentru că făcându-se desăvârşit, mai bun decât toate jivinile, omul este..... şi deosăbindu-se de legi şi gĭudecată este maĭ rĕu decât.....» (1).

„[Aris]totel pentru celi politiceşti. 1le cap. al 2le".

(1) Trad. bună e acésta: «căcĭ dacă omul a ajuns la tótă desăvîrşirea sa este cel dintâĭ dintre animale, el este tot aşa de bine cel din urmă când trăesce fără legĭ şi fără justiţie».

După acésta (pe pag. 3—15) urmézā precuvîntarea Diaconuluĭ «Corai cātră cetitoriĭ Greciĭ».

Apoĭ pe pag. 17—18 :

Tabula paragrifilor.

Pe p. 230 acéstă însemnare :

«Sfârşitul însămnărilor Fev. 11—[1]825».

No. 186.

In 4°.—Foĭ 136.—Sec. XIX.—Cumpĕrat la 23 Ianuarie 1890 de la I. Fogel. Scris de maĭ multĭ.—Mai multe foĭ albe în corpul manuscrisuluĭ.—Legătură în pĭele roşie în formă de portofoliŭ.

Pe foile de la început până la fóĭa 7 sînt scrise dia'ogurĭ grecescĭ şi românescĭ, de la fóĭa 7—24 numaĭ dialogurĭ grecescĭ, ĭar de aci diferite însemnărĭ despre ponturĭ domnescĭ pentru cislele satuluĭ, posluşnicĭ, scutelnicĭ etc.

Pe fóia 1 de la început se află însemnările următoare:

«818 Septemvrie 29 la 10 cĭasurĭ din zi au fugit Ion Gheorghe Caragĭa în ţara nemţască pe la Câmpina.»

«818. Oct. 20 la 6 cĭasurĭ din nopte s'au arătat lumină despre apus şi pă urma lumini tunet.»

«819 Ghenarie 21, au intrat în scaun Nicolae Alexandru Suţu Voevod la Bucureştĭ.»

Iar pe f. 1 v. şi 2—3 se află următoarea însemnare scrisă pe o parte în limba română ĭar pe cealaltă în limba grécă:

«In numele tatăluĭ şi al fiuluĭ şi al sfântuluĭ duhŭ aminŭ.

«Acĭasta este a lu Kir Mărin.

«1817 Aprilie 23»

«Şi sau scrisŭ de Kir Ioancu dascălu de la Mitĭlin la Craĭova, să fie la vecĭnica pomenire şi are toatele cele trebuincioasă ale limbi greceşti, pentru ca să învece cineva să vorbéscă şi să cetéscă slobod, cetindŭ deşi la acĭastă cărticică.»

Volumul are cuprinsul următor:

No. 187.

In-4°. — Foi 80 — Secol. XIX (1852). — Dăruit de Blebea din Braşov. Scrisóre cirilică de aceeaşi mână.

«*Trjpeşnjzj* (1) de semne omeneştĭ, de pă limba elinască s-au tălmăcit pă limba romanească în anul 1852 Noemvrie 20, şi am preascris-o eu Gheorghie Gligorie Mincŭ, tot la anu 1852 Fevruarie în 27, la Braşov.»

Manuscrisul coprinde, afară de tripeşnic, deosebite reţete pentru diferite boale, poesiĭ şi altele.

Pe foia 7 se afă următoarea însemnare:

«De aicea să începe *rezete* (1) de tot feliu de boale şi de alte meşteşuguri, scoase din multe cărţi Latineşti, Romaneşti, pentru folosu oamenilor s'au scris la anu 1839 Martie în 18, şi sau preascris de mine Gheorghe G. Mincu la anu 1852 Martie în 7, la Braşov.»

Volumul cuprinde următórele:

(1) Aceste cuvinte sînt scrise cu litere latine cum s'au reprodus aicĭ.

No. 188.

In-4°. — Pagine 477+5 foĭ nenumerotate la început. — Secol. XIX (1827).

Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână, a Banuluĭ Vasilie Vărnav. Pe dosul legătureĭ, titlul: «Istoria luĭ Domeron. — Tomul III. — 1827.» (Vedĭ tom. II la No. 192).

Pe a doua fóe nenumerotată, acest titlu:

«Scurtare obșteștii istoriei lui Domeron. Cercetată de soțietate din Paris a cărților clasicești și priimită spre întrebuințarea Lychiilor și a celor lante scoli; acum întăeșĭ-dată de pe al triile și ce mai noâ ediție franțuzască, pe a noastră limbă grecĭască tălmăcită și crescută spre întrebuințare scoalilor noastri și a tuturor ĭubitorilor de învățătură de Athanasie Staghiritul. Tomul al triile. Și acum întăeșĭ-dată tălmăcită pe limba moldovenĭască de Banul Vasilie Vărnav. 1827 Ghen. 17.

La sfirșitul volumuluĭ (pag. 461—469) se află:

«Tabla celor cuprinsi în tomul al triile».

Iar pe p. 460 această însemnare:

«Sfărșitul tomuluĭ al triile [1]827 Iule 30.»

No. 189.

In-4°.— Pagine 313. —Secol. XIX (1825).

Scrisóre cirilică, de aceĭașĭ mână, a Banuluĭ Vasile Vărnav.

Pe dosul legăturei titlul:

«Muratori — Filosofia Moralicească — Tomul I.» (Vedĭ tom. II la No. 183). Traducere din limba grecească de Banul V. Vărnav, sfîrşită la «6 Iule» («Marţĭ») 1825. (p. 304).

Pe p. 1 acest titlu:

«Filosofia moraliceascâ».

La sfârşit se află:

Tabla capetelor ce cuprinde tomul întâile: Pag.

No. 190.

In-4°. — Pagine 250 + 13 foĭ la început nenumerotate. — Secol. XIX. — Scrisóre cirilică de aceaşĭ mână, a Banuluĭ Vasile Vărnav. Pe dosul legăturei titlul: «Fotino — Istoria vechei Dachie - I.»

Pe prima pagină numerotată, este acest titlu:

«Istoria obştĭască a vechiĭ Dachieĭ, a Transylvanieĭ de acum, a Valachieĭ şi a Moldavieĭ».

Din istoria lui Dionisie Fotino. Tomu I. «Parte întâe, epoha întâe, capul întâile».

Pe 13 paginĭ dela început se află cuvintul cătră cetitorĭ, şi cuprinsul celor treĭ dintâĭ epoce, prima cu 23 de capitole, a doua cu 18 şi a treĭa cu 19.

No. 191.

In-4°.— Pagine 366. — Secol. XIX.
Scrisóre cirilică, de aceîaşî mână, a Banului Vasile Vărnav. Pe dosul legăturei titlul : «Fotino — Istoria Vechei Dachie—II.»
Titlul manuscrisului pe pag. 1 :

«Istoria vechiĭ Dachiĭ, a Transylvanieĭ, a Valachiei şi a Moldaviei. Adunată din mulţi vechi şi noĭ istornici de Dionysie Fotino. Tomul 2 le.
«*In magnis voluisse sat est*».

Iar pe pag. 3 :

«Obştĭasca Istoria a Valachieĭ şi a Moldavieĭ, parte al 4-le, epoha al 4-le, capul 1-le. Domniĭ Valachieĭ.» V. trad. de Sion tom. II (Bucurescĭ 1859).

La sfirşitul manuscrisuluĭ se află următórea :

«Insămnare a Domnilor Valahieĭ.

Aniĭ dela Hs.		Pag.
1241.	Intâĭul Domnŭ. Radul intâĭul Voevod Negrul Basaraba . . .	4.
1264.	Domnul al 2-le. Mihail Voevod intâĭul Basaraba	8.
1283.	Domnul al 3-le. Dan Voevod intâĭul Basaraba	9.
1298.	Domnul al 4-le. Stefan Voevod intâĭul Maelat Basaraba . . .	12.
1325	Domnul al 5-le. Ioan Basaraba Voevod intâĭul	14.
1340.	Domnul al 6-le. Vladislav Voevod intâĭul Basaraba	16.
1345.	Domnul al 7-le. Alexandru Voevod intâĭul Basaraba.	17.
1356.	Domnul al 8-le. Niculai Voeod intâĭul Basaraba	18.
1366.	Domnul al 9-le. Radul Voevod al 2-le Basaraba	19.
1376.	Domnul al 10-le. Dan Voevod al 2-le Basaraba	21.
1382.	Domnul al 11-le. Mirce Voevod intâĭul Basaraba	23.
1400.	Domnul al 12-le. Vlad Voevod, intâĭul, Ţepe Basaraba . . .	32.
1423.	Domnul al 13-le şi al 14-le. Dragul Voevod intâĭul şi Dan Voevod al 3-le	34.
1444.	Domnul al 15-le. Vladislav Voevod al 2-le Basaraba.	44.
1455.	Domnul al 16-le. Radul Voevod al 3-le Basaraba frumosul .	45.
1460.	Domnul al 17 le. Vlad Voevod al 2-le Basaraba, poreclitul Laiotă	46.
1468.	Domnul al 18-le. Vlad Voevod al 2-le Ţepeluş Basaraba . .	49.
1475.	Domnul al 19-le. Radul Voevod al patrâle marele	50.
1508.	Domnul al 20-le. Mihne Voevod intâĭul, cel cumplit	60.
1510.	Domnul al 21-le. Radul Voevod Vlăduţi	61.
1513.	Domnul al 22-le. Nĭagul Voevod intâĭul Basaraba	62.
1521.	Domnul al 23-le. Teodosie Voevod cu moşul său Preda . .	67.
1521.	Domnul al 24-le Radul Voevod al şesile, călugărul	68.
1521.	Domnul al 25-le. Radul Voevod al şeptile dela Afumaţi . .	69.

No. 192.

In-4°.—Pagine 404+2 foĭ nenumerotate.—Secol. XIX (1826).
Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână, a Banuluĭ Vasilie Vărnav.— Pe dosul legătureĭ titlul: «Istoria luĭ Domeron. — Tomul II. — 1826.» — (Vedĭ tom. III la No. 188).

Volumul pórtă acest titlu pe a doua fóe nenumerotată:

«Scurtare istoriei obsteşti a lui Domeron, cercetată de soţietate din Pariz a cărţilor clasiceşti, şi priimită spre întrebuinţare Lycheilor şi a celoralante scoli. Tălmăcită de pe al triile şi mai noao ediţie de pe limba franţuzască, pe limba grecĭască şi cres-

cută spre întrebuinţare scuolilor greceşti şi a tuturor ĭubitorilor de învăţătură, de Athanasie Staghiritĭanul. Tomul al 2-le. Şi acum al doile oară tălmăcită de pe limba grecĭască pe limba moldovenĭască de Banul Vasilie Vărnav. 826 Oct. 8.»

Pe pag. 1—390 este textul; iar tabla de materiĭ se afla la sfârşitul cărţiĭ: «Tabla celor cuprinse în tomul al doile *Crăie Romanilor*».

No. 193.

In-4°. — Pagine 244. — Secol. XIX (1815). — Dăruit Academieĭ de V. A. Urechia la 3/15 Octobre 1880.

Scrisóre cirilică frumósă, de aceĭaşĭ mână.

Manuscrisul pórtă acest titlu pe prima pagină:

«Istorie cavalierĭului de Grie şi a ĭubitiĭ sale Manon Lesco, — care tălmăcindu-să de pe limba franţuzască în limba moldovenĭască prin ostenĭala şi osărdie dreptiĭ Dumi-sale Banuluĭ Aleco Beldiman, s'au prescris acum de mine, în anul 1815 Săpt. 23.

«Costachi Borş.»

Pe pagina a doua începe precuvîntarea:

«Inştiinţare alcătuitorĭului către cetitori.

«Nu-mĭ este de trebuinţă, o ĭubitul mieu cetitor, credinţa, spre a adivăra acest văderat adivăr, căcĭ drĭapta cugetare este cel dintăĭu izvor la acest felĭu de urmări.

«Dacă opştie au aflat o oareşĭ-ce plăcut şi spre folos în istorie vieţii mele, îndrăznesc a-ĭ făgădui, că şi întru adaosul a esta va afla plăcere şi va rămâne întru mulţumire, ş'a vide întru petrecire vieţii a Marchezului de Grie o pildă înfricoşată şi cu câtă pornire şi tărie sănt patimile omeneşti.

«Aice voĭŭ zugrăvi pe un tănăr cu totul orbit, ci lĭapădă toate fericirile sale, şi însuşĭ de a sa bună voe să aruncă în cele maĭ cumplite nenorociri; carile cu toate darurile ce alcătuesc ce maĭ strălucită vrednicie, priimeşte prin alegire sa o viaţă întunecoasă şi disfrânată, decăt tot folosul norocului şi a firiĭ; carile cunoaşte mai înainte toată năvălirĭa nenorocirilor sale, fără a să nevoi ca să scape, şi carile sămţiind să vede pre sineşĭ cu totul cuprins, fără a să sili ca să să folosască din lecuirile ce-i i să da dĭapururе, prin care în tot minutul pute a să mântui. In scurt într'acĭastă carte să va vide o unire a faptelor celor bune

şi a răutăţilor, o înpotrivire necontenită a dreptelor cugetări şi a faptelor răle.

«Asupra acestora puĭu tot temeĭul alcătuiriĭ mele, pre care anume o dau întru cetire opştiĭ. Cei ce vor fi întru întrĭaga cunoştinţă, nu vor socoti acĭastă alcătuire ca o zebavă nefolositoare, căcĭ afară de dulcĭaţa ce va gusta din cetire uniĭ istoriĭ minunate, puţine întâmplări va afla care să nu-ĭ fie spre pildă şi spre îndreptare la buna petrecirĭa sa. Şi, după cunoştinţa me, socotesc a face opştiĭ o slujbă foarte aĭĭasă, tot întru o vreme învăţându-o şi zebovindu-i. Iată dar chipul cu care însuşĭ tânărul pătimitorĭu au început, care păn la sfărşit să va păzi întru toată întregime.»

După acésta urméză textul împărţit în 2 cărţĭ.

No. 194.

In-4°. —Foĭ 98 din care 82 scrise. —Secol. XIX (1814). — Dăruit de V. A. Urechia la 8 Octobre 1882.

Scrisóre cirilică de acelaşĭ mână.

Pe faţa legăturiĭ acest titlu:

«Pentru ştiinţa stihiilor, unde să cuprindi şi alte ştiinţi.»

La sfîrşit se află următórea însĕmnare:

«Acĭastă carte ĭaste tălmăcită de preosfinţiĭa sa Mitropolitu Leon din limba franţuzască în ce moldovinĭască, în carele să arată multe învaţăturĭ. 1814 Maĭ 1».

Volumul cuprinde următórele:

No. 195.

In-4°. — Foĭ 146+7 dela început, numerotate.—Secol. XVIII (a doua jumĕtate). — Cumpĕrat la 1882.

Scrisóre cirilică de acelașĭ mână. Titlurile, inițialele, însemnările marginale, capitolele, numerele, și pe alocurea încheerile sînt scrise cu roșu. Pe prima fóe are un frontispiciu făcut fără dibăcie cu cernélă și cu roș, galben și verde.

Titlul manuscrisuluĭ se află pe fóĭa a 7-a verso, din cele nenumerotate :

«Alŭ celor întru postnicĭ pré micĭ al luĭ Callistŭ și Ignatie Xanthopoliĭ meșteșug și îndreptarĭŭ, cu ajutorĭul luĭ Dumnezeu pré cu dédinsulŭ, și de la sfințĭ avândŭ mărturiile pentru ceĭ ce aleg și priimescŭ cu liniștire a vĭețui și călugăréște, și pentru chipul traĭuluĭ viețiĭ și petréceré și hrana lorŭ, și pentru a câtŭ de marĭ bunĕtățĭ ĭaste pricinuitoare liniștiré celorŭ ce cu socotélă o uneltescŭ pre dânsa.

«I s'au deosebitŭ acĭastă lucrare a cuvântuluĭ întru o sută de capete.

«I să zice numiré cărțiĭ «*Raĭŭ*» căcĭ că maĭ că din toată D[u]mnezeĭasca scriptură cuprinde întru sineșĭ mărturiile».

(A se vedé aceeașĭ scriere la No. 24.)

Afără însă de cele o sută de capete asemenea cu cele din mss. No. 24 se mai află la sfârşitul manuscrisuluĭ următórele :

La sfârşitul manuscrisuluĭ se află următórea notiţă:

«1819 Iunie 20, umbla veletul când [s-au] mazilit Scărlat Alixandru Calimah V[oe]v[od] şi apoĭ a vinit Mihai Grigoriu Suţu V[oe]v[od]. 1819. T . . . .»

Altă însemnare, de la începutul manuscrisuluĭ :

«Toţi acei carii au râvnă a ceti pe sfinţitele cărţi bisericeşti, să fie bine încredinţaţi că să vor înbogăţiĭ sufleteşte, dar şi în vĭeţuiré acĭastă trecătoare mult să vor folosi şi netrufindu-să să socotéscă că într'un cuvântŭ toţi avem să ne facem pământu· Nicolaĭ Petrovicĭ. 1851 Iunie 29. In Iaşĭ».

No. 196.

In-4°.— Foĭ 133.— Secol. XVIII.— Dăruit de Ministerul cultelor la 30 Iulie 1882. — A fost în posesia luĭ Kogălniceanu.

Scrisóre cirilică îngrijită, de acelaşĭ mână afară de tabla cronologică. Titlurile, iniţialele, însemnările capitolelor, unele nume propriĭ, unele citaţiĭ, datele, sunt cu roşu. Pe fóia întâĭ are un «en tête» cu motive obicĭnuite — florĭ şi frunde întórse în negru şi roş. Legat solid în pĭele şi cu încuĭetorĭ.— Cf. N-rele 173 şi 180.

Pe prima fóe, acest titlu :

«*Istorie ţărâĭ româneşti De cândŭ au descălecatŭ pravoslavniciĭ creştinĭ*». De la Radu Negru până la Const. Brâncovénu (1689).

După acesta urmézá textul; ĭar la sfârşitul cărţiĭ se află tabla de materiĭ, o cronologie a Domnilor muntenĭ, şi alte însămnărĭ. (Cf. N. Iorga, *Cronicele Muntene* în *An. Ac. Rom.* XXI. Mem. Secţ. Ist., p. 302 şi urm., unde e studiat şi acest mss.):

Capete ce s'au scris în carté acĭasta.

La ce vremi Veletul		Cât au domnit Ani	Luni
1674.	Duca Vodă întâiu	5	–
1679.	Şerban Vodă Cantacuzino întâĭ	10	–
1689.	Costandin Vodă Basaraba al doile rând	25	6
1714.	Ştefan Vodă Cantacuzino întâĭ	2	–
1716.	Neculaĭu Alexandru Vodă Mavrocordat	1	–
1717.	Ioan Vodă frate lui Nicolai Mavrocordat	2	–
1719.	Nicolai Vodă Mavrocordat al doile rând	11	–
1730.	Costandin Necolai Mavrocordat Vodă	1	3
1731.	Mihaĭ Racoviţă Vodă întâĭ	1	3
1732.	Costandin Necolai Mavrocordat	1	6
1733.	Grigori Ghica Vodă	2	–
1735.	Costandin Mavrocordat Vodă	6	–
1741.	Mihai Vodă Racoviţă al doile rând	3	–
1744.	Costandin Neculai Mavrocordat Vodă	3	9
1748.	Grigori Ghica Vodă	4	5
1752.	Matei ficĭor lui Grigori Ghica Vodă	—	9
1753.	Costandin Mihai Cehan Racoviţă Vodă întâĭ	2	7
1756.	Costandin Mavrocordat Vodă al cincile	2	4
1758	Scarlat ficĭor lui Grigori Vodă Ghica	2	8
1761.	Costandin Mavrocordat Vodă al şăsile	1	9
1763.	Costandin Cehan Racoviţă al doile	—	10
1764.	Ştefan Racoviţă Vodă	1	7
1765.	Scarlat Grigori Ghica Vodă	1	5
1767.	Alexandru Scarlat Ghica Vodă	1	8
1768.	Grigori Alexandru Ghica Vodă ce l-au robit Muscalii din Bucureşti.		
1769.	Manoli Geni Vodă cĭ-au fostu Ban la Craiova în vreme Ghicăi.		
1774.	Alexandru Ipsilant Vodă, după pace.		

Însemnările aflate la sfirşitul manuscrisuluĭ (f. 132—3):
Însemnare grecéscă.

«† τοῦτος ὁ χρονογραφός. ἀγοράστηκε εἰς τὴν πόλη δηὰ χηρός τοῦ λογηοτάτου κυρήω κυρήο ἠλήε δάσκαλου τῆς φακαδηνάς μάζη μεάλα βηβλήα εἰς τὸν κουρουτσεσμὲς εἰς τούς 1761: αβγστος: 12. Ιωαννυς Κογιλνιτσανος προδυ βατάχος.

«Acest hronograf, l'am cumpĕrat la Constantinopol dela prea învĕţatul chir, chir Ilie Dascalu, al Făcăóeĭ, împreună cu alte cărţĭ la Kuruceşmè, la 1761, August 12. Ioan Kogălniceanu, [a]prodi vătalı».

«Acestŭ létopiseţ ĭaste al Maniĭ Matăsaru, şi l'am cumpărat, drept banĭ gata tal. 2, banĭ vechĭ; çen s'ar ispiti a-l fura să fie

afurisit şi lăpădat dă 318 sfinţi părinţi dăn Nicăe şi de alte sfinti săboară, amin. Oct. 13 dni lét 7227. Az Manil Mătăsaru ot . . . ».

«Şi pi urmă viindu la Ţarigradu, s'au văndut cu voe noastră aici Dumni-sale Enachi Cogălnicénu biv văt[av] za [a]prozi, căn[d] era cu mazălie Mării Sale Ioan Costandin Mihal Cihan Racoviţă Vo[e]v[od], căndu era cursul anilor dila Hristos 1761 Aug. 12. «Enache Cogălniceanu, biv za [a]prodie vatahos».

Pe scórţa dela sfârşitul volumuluI aceste însemnărI:

1. Vasile sin Mihaiu 3 (treti) log[o]f[ă]t.
2. Scris-am şi am zis că s-au stricat toate obicéiurile din Ţéra-Rumănească. Şi aşa Iaste cumu am zis. Mihaiu log[o]f[ă]t.

No. 197.

In-4°. — PaginI 250. — Secol. XIX. — Dăruit de P. Ispirescu la 16/28 Septembre 1883.
Scrisóre cirilică de maI multe mânI. Cam deteriorat.
Titlul manuscriptuluI e:

«Istorila luI Filerot cu Antusa».

La început se află următorul:

«Proolog»

«Şi care altă patimă între némul omenesc este maI gré şi maI delecată decăt dragosté, sau care rană este mai veninată şi maI cu anevoe a să tămădui decăt a să află cineva coprinsu de a eI putere şi cufundat întru a sa zăpăcire? CăcI dohtoriI de v'on léc nu încape, burueni nu-I folosesc, şi măcar-că uni o numesc de bagatelă, defăimănd încă pre ceI ce cad întru acéstă patimă, cu cuvănt îndreptăndu-se printr'acésta pricinuire, că adică că omu de sineşI stăpăn fiind, la voIa fieşte căruIa este şi de a o dobăndi şi de a o izconi, şi încă de a cădé într'acéstă patimă, nu este patimă de om cu înţelepcIune, dar la acésta sănt foarte greşiţI, şi orI că o zic din nepricepere, sau că n'au încercat încă dureré aceştiI patimI; pentru că noI citind în cărţile cele cu povestirile istoriilor celor vechI, vedem nu puţin pricopsiţI şi cu toate darurile înţelepcIuni înpodobiţI maI vărtos uni şi înpăraţI biruiţI dă dragoste. David n'au fost întrat, n'au avut şi da-

rul proorocil, pentru ce s'au biruit de dragoste, încă dintr-a căruia pricină au căzut şi înpăratul ucideri? Solomon iarăşi înpărat tare şi puternic înpodobit şi cu cel desăvârşit dar al înţelepciuni, şi vestit de înţelept în toată lumea, carele cu a sa multă înţelepciune au supus şi pe duhurile cele necurate întro poşluşania-sa, au n'au căzut şi el într'acéstă râpă a dragosti, au nu ş'au perdut înpărăţiia din pricina dragosti, au nu ş'au..... în cele după urmă şi au ajuns a fi închinător de idoli, din multa înferbinţélă a dragosti? Samson acela tarele şi puternicul, dă carele nu numai oameni acei vremi ci şi cele mai tari hiară ale pământului s'au cutremurat, nu ş'au perdut şi puteré şi viiaţa din pricina dragosti? Leon înpărat acel pré înţelept, carele cu puteré înţelepciunei sale au făcut lucruri care altul nu s'au mai învrednicit a le izbăndi, şi iarăşi cu toată a lui înţelepciune, au căzut şi el într'acéstă cursă, şi alţi mulţi asemené, pe care pentru pologhie nu mai vestesc, şi ce să zic mai mult, când acésta o vedem ca un obiceiu urmându-să şi în zioa de astăzi, de mulţi şi din cei procopsiţi şi cu minte, care cu toate darurile ce le au, iarăşi nu se pot mântui lesne de săgeţile dragostii odată ce au căzut în cursa ei. Drept aceia nu să cuvine unii om înţelept a defăima pe unul ce pătimeşte arzându-se într'acest foc, dar nici iarăşi a-l lăuda, ci mai mult a-l ticăloşi pentru staré cé proastă în care ajunge din pricina dragosti, căci din césul ce să răneşte de săgeţile ei, îndată îşi schimbă şi cé dintâiu fire, dobândindu alta deosebită. Pă unii din fricoşi îi face îndrăzneţi, pe alţi din îndrăzneţi fricoşi, pă unii pré vorbitori, pre alţi pré tăcuţi, pe nebuni înţelepţi şi pe înţelepţi cu minté schimbată, pe alţi iarăşi din staré sănătăţi aduce în deosebite boale. In scurt, cu neputinţă este omul rănindu-să de dragoste să sté tot într-acelaşi stare, şi să aibă tot acelaşi fire, ce o avé până a nu să răni de săgeţile ei. Este şi altă fire de oameni, care să stăpânesc cu adevărat de dragoste, dar dragosti nu să supun nici firé cé dintâiu [î]şi prefac, însă aceştiia sânt care nu au delicateţă la amor, ci numai ca să-şi înplinéscă o râvnă din îndemnaré ce firé le pricinueşte, apoi fie ipochimen vrednic de a să iubi sau nu, pré puţin le pasă, dar acésta nu să numesc dragoste, ci înplinire a pofti, care de odată peere şi să răsipeşte cu pohta dinpreună. Cé adevărată dragoste este aceia care rézemă în credinţa cé cu statornicie, să păzeşte de

cătră amăndoo părţile cele amorezate, făr' de a să puté înşăla de nici o altă streină frumuseţe ce va întâmpina ochi lor în vremé aceia, ci deopotrivă iubindu-să şi deopotrivă suferind du rerĭ şi primejdiĭ, cum o parte şi alta, fără enteres,

«Căci unde enteresul lăcueşte,
«Dragoste nu să numeşte.

«Bine este cineva din ceĭ deprinşĭ cu acésta patimă, să găséscă un fel de ipochimen care să-şĭ aibă dragosté sa credincioasă şi adevărată, dar maĭ bine şi maĭ fericit este acela carele căzut.... în primejdiia dragosti, pentru că dragostea cum este întâiu de dulce, cu atăt în urmă este de amară şi plină de felurĭ de grijĭ şi primejdiĭ, şi felurĭ de firĭ dobăndesc ceĭ ce să închină eĭ, precum şi istornici o închipuescu zugrăvindu-o în felurĭ de chipurĭ, uni o fac oarbă, căcĭ ceĭ ce să jervesc eĭ ca un orbu este ne-văzănd, nici putănd înţelege ce iubeşte şi la ce s'au planisit; alţiĭ o închipuesc copil mic, căcĭ în staré copiilor ajunce *(sic)* şi acela care o vănéză, urmăndu la multe din pricina eĭ întocmaĭ ca copii; alţi o închipuescu cu aripi, căcĭ cel amurezat vrănd să să întâlnéscă cu amoréza sa, căt de departe loc fie pănă unde să află ia, şi căt de urâtă vreme să să întâmple, atunci în furiile sale, nu pregetă nici depărtări loculuĭ, nici înpotriviri vremi, şi trebuie să alerge la dănsa cu atâta iuţime ca cănd ar avé aripi; alţi iarăşĭ o închipuesc ţiindu în măini arcurĭ şi săgeţĭ, pentru că cel-ce să supune eĭ atâta de mult să răneşte întocmai ca când s'ar săgeta de dănsa; şi alţi o închipuesc goală fără îmbrăcăminte, căci acel robit al ei să goleşte şi de minte şi de avere şi rămăne gol ca şi dănsa.—Drept aceia fugă fieşĭ care de săgeţile dragostiĭ că sănt foarte veninate, precum fieşte cine din ceĭ-ce au fost pătimaşĭ sau sănt, nu poate tăgădui avăndu-le cercate.

«A tuturor plecat frate şi rugător de sănătate».

Pe foia întăĭ v. se află următórea însemnare:

«Acest Filerot să află al D. Plăvăian, luat dela mătuşa noastră Ilinca visterésa, hălăduitoare în oraşul Bucureştilor, şi cine va citi să zică Dumnezeu să-l erte, cum au scrisu cu măna de ţărănă, iar cine va cugeta ca să-l catadixască să fie supt anatima tutulor sfinţilor părinţĭ. 1837 Martie 25. G. Plăvian».

No. 198.

In-4⁰. — Paginĭ 96. — Secol. XIX. Dăruit de I. Bianu.
Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână. Pe dosul eĭ titlul : «Xenofon.»
Pe «fața» 1, acest titlu:

«A luĭ Xenofon despre Antia și Avrocom......».

Pe prima pagină se află următórea notă :

«Tradusă de N. Pauleti, preotul Făgetuluĭ, 1846».

Iar la sfîrșitul manuscrisuluĭ :

«Scris-am în Făget varmeghia Cetățiĭ de Baltă, la 1846 December 20. Nicolae Pauleti Parohul g. c. a Făgetuluĭ (O. Bükös)».

Pe pag. 94—95 se află : «Arătătorĭul persónelor care în Xenofon Efeseanul se află.»

No. 199.

In-4⁰.—Foĭ 180.—Secol. XIX (întâĭa jumătate). Fost al mănăstiriĭ Căldărușanĭ, adus la internatul Facultățiĭ de Teologie și dăruit apoĭ Academieĭ de Ministerul Cultelor și Instr. publice.
Scris de maĭ mulțĭ. Titlul, literele inițiale, și paginația scrise cu roșu.
Pe prima fóe acest titlu :

«Dechemvrie 23. Viĭața și nevoința précuviosuluĭ părintelui nostru Nifon Arhiepiscopul cetățiĭ Constandieĭ ceiĭ dinŭ Chilichiĭa. Scósă de pre limba ellinéscă la limba rumânéscă».

Pe fața ântâĭu de desuptul textuluĭ se află următórea notiță :

«De opște a sf. M-ri Căld[ă]ru[șanĭ]».

Pe fața 180 verso:

«Acĭastă sf[ă]ntă carte să să stie că ĭaste a sf[intei] mănăstiri Căldărușanĭ.»

Cartea e scrisă dintr'o întinsóre, fără împărțire în capitole orĭ paragrafe.

No. 200.

In-4⁰.—625 paginĭ.—Secol. XIX (1885).
Aceĭașĭ scrisóre. Titlurile și literile inițiale sunt scrise cu roșu.
Titlul de pe dosul legăturiĭ :

«Psaltire în versurĭ de Corbea».

E copie după m-ssul original al Canoniculuĭ T. Cipariu făcută ‣ A. Petruţ în Bucurescĭ la 1885.

Pe paginele 1—7 se află versurile destinate a fi puse la tipar sub stema pĕrătéscă a Ţaruluĭ Petru, urmate de predoslovia scrisă în doue limbĭ, rusă română, din care se reproduce aicĭ redacţia românéscă:

Dascaliĭ au însemnatŭ în vulturŭ viaţă
Indelungată, şi pré bătrână de gréţă.
Eĭ adeverescŭ ĭarăşĭ că elŭ tineréţe
Câştigă ca şi întâĭ, de mare frâmséţe.
Oh Dómne svinte din cer, păzéşte în lume
Pre înpăratul Petru, să aibă vecĭnic nume :
Şi după bătrânéţe, ca vulturulŭ ĭară,
Fă să aibă viaţă, tânără şi rară;
Că fără dânsŭ Rosiĭa, poate ca să aibă
Cu alt pravoslavnic ném, scârbă, şi gré trébă».

«*Predoslovie*

«Către întru toatŭ préseninatulŭ şi préputincĭosulŭ împăratŭ monarhŭ a atoată Rosia, marele *Petrŭ Alexievicĭ* celŭ dinŭtâĭ tăĭ patrieĭ i proci, i proci, i proci, maĭastatul luĭ celuĭ împătescŭ, prémilostivulu mieu stăpân.

Decât soarele supt cer, slăvite'mpărate,
Nicĭ unŭ lucru maĭ dragŭ poate să să arate;
Că fără lumina luĭ cele mai frumoase,
Şi cât de scumpe de sânt, nu sânt cuvioase.
Intinzînd derépta ta, cu pré îndurare
Spre pliniré pohtei eĭ de grab ajĭutare;
Ca cu fraţiĭ miei Rumânĭ într'a mé viaţă,
Pre făcătorĭul lumiei toate cu dulcĭaţă
Proslăvindu-l, şi al tău fără moarte nume
Cu dinşiĭ să-l fericescu cât voi fi pre lume
Cu laude şi mărirĭ ce fieşte care
Pravoslavnicŭ a-ţĭ cânta, datorie are
Pururé necontenitŭ în vécĭ de vecie,
Trâmbiţându-ţĭ slavele de pré vrednicie.
Ca celui ce pre pământ, de la cer aĭ rază
De la toţi a fi mărit în taină şi'n vază
Pentru nespusa a ta svântă bunătate
Ce dintru ale tale strălucéşte fapte.
Aminŭ»

«Al pré seninatei mărirei tale cel împărateştĭ, a pré milostivului mieu stăpân, pré plecatŭ robŭ
P[erevodčikъ] (1) T[eodorŭ] I[vanovici] C[orbe]».

Pe pagina 10 se încep, în românesce, următoarele versurĭ dedicate împăratuluĭ David :

«Prorocul şi'mpăratul D[a]v[i]dŭ vrednicie
Au avut de muzică dintr'a sa pruncie,
La împăratul Saul au fost dus să zică
În canon, când îl lové cutremur şi frică
De la duhul necurat, ce pentru păcate
Să lipise de a luĭ împărăteştĭ spate.
Poeticeştĭ elŭ dară cu pré isteţie
Psalmĭ o sută şi cinzecĭ aŭ voit a scrie,
Carĭ cu mare meşterşug într'a sa viaţă
Din gură şi din canon le-au cântat de faţă
Pre cerescul Dumnezău slăvindu-l la toate
A sale voĭ şi nevoĭ şi scârbe de moarte.
A luĭ dară psaltire, în vérşŭ în totŭ locul
A să cânta proslăvit, îĭ ĭaste norocul.
Creştini în trâmbiţe, tobe, şi-n viioare
Frâmséţé îĭ proslăvescŭ orĭ unde supt soare;
In biséreci sau unde într'un locŭ s'adună,
In gura mare eĭ toţĭ slava îĭ răsună,
Fericit dară tu eştĭ svinte împărate
Ce acĭastă aĭ scornit supt cer svântă carte;
Că şi noĭ ţie urmând dintr'a eĭ dulcĭaţă
Ne îndulcim cu cântărĭ de svântă viaţă,
Meşterşugul tău privind punem nevoinţă
Ca să ajungem a ta svântă osteninţă.
Căriĭ aĭ noastre în vérşŭ de psalmi glăsuire
Intre psalmiĭ tăĭ îĭ dă să aibă mărire.
Şi săvaĭ că cu strein glas şi grai să cântă
Aĭbă însă cu aĭ tăĭ psalmi o parte svântă:
Ca cu tine într'un loc cu glasurĭ de hvale
Să mărim pre Dumnezău într'a noastră cale:
Căruĭa să cuvine cinste cu pocloane
Intru véci vécilor cu svinte canoane.
Amin».

(1) Traducătorul.

Iară pre pagina 625 de la sfârşit se află următoarea însemnare:

«Sfârşit şi luĭ Dumnezău slavă».

«S'a dăruit sfinteĭ bisérecĭ a Braşovuluĭ de Dumnéluĭ Pan Theodor Corbé v[e]l pisariu i canţilar al préputernicil inperatorii Moschiceştĭ, în anu 1725 luna Maĭ 10 dni *(zile)*».

No. 201.

In-8° mare. — 217 foĭ. — Secolul XVIII. — Dăruit de prof. C. Erbicénu la 1 Ianuarie 1888.

Scris pe hârtie de aceiaşĭ mână. Pe margine are două felurĭ de însemnărĭ posteriore: unele sînt completărĭ ale textuluĭ transcris cu lipsurĭ de copist; altele sînt indicaţiĭ de *începuturĭ* la evanghelie spre uşurinţa celuĭ ce va ceti. Titlurile, iniţialele, capitolele şi alte însemnărĭ sînt scrise cu cernélă roşie. La începutul fie-căreĭ «predosloviĭ» şi a fie-căreĭ evangheliĭ se află câte un frontispiciu desemnat cu cernélă şi colorat apoĭ în diferite chipurĭ. Motivele de ornamentaţie sînt florĭ şi frunze saŭ reproducerĭ de icóne.

Legătură solidă, cu încuetorĭ şi podóbe aurite. Pe faţă: Isus pe cruce şi cheruvimĭ la colţurĭ; pe dos: Maica Domnuluĭ cu Isus în braţe. Pe rădăcină acest titlu, pe o bucată de hârtie, lipită:

«Evanghelie | slovă de | mână».

Manuscrisul cuprinde tâlcuirea Evangheliilor celor patru Evanghelişti.

Pe fóia întâi dedesuptul textuluĭ se află următórea însemnare:

«De obşte a sf[inteĭ] Mân[ăstirĭ] Că[l]d[ăruşanĭ]».

Asemenea se maĭ află o însemnare începênd de la fóia 1—4 de desuptul textuluĭ:

«Acest tâlcŭ al Evangheliilor ĭaste al duh[ovniculuĭ] Athanasie».

Asemenea pe fóile 62 v. — 63 se află următórele însemnărĭ:

«Пи́с аз никóла мнóгw грѣшни́х». *(Am scris eŭ Nicola mult păcătosul).*

«Cine va ceti să pomenéscă. — Calistrat Er[omona]h[u]».

Iar pe foile de la sfârşit se află un indice scris de altă mână, despre evangheliile ce se citesc la unele Duminecĭ şi sărbătorĭ.

Cuprinsul.

No. 202.

In-4°. — 420 paginĭ scrise. — Secolul XIX.

Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ. Titlurile, literile iniţiale şi diferite însemnărĭ de musică sînt scrise, unele cu cernélă roşie, altele, rar de tot, cu o frumósă cernélă verde. Câte-va foĭ la început şi fórte multe la sfârşit sînt nepaginate fiind albe, rĕmase ast-fel spre a fi apoĭ completate cu alte bucăţĭ musicale.

Legătura de la început fusese fórte frumósă în piele roşie cu podóbe aurite; acum însă e stricată şi rădăcina eĭ lipsesce.

Manuscrisul e o *Psaltichie.*

Diferite însemnărĭ:

Pg. 13. «1850 Martie în zeci s-au scris. — Ioan Dascălu».

Pg. 14. «Δοξολογία.

«Slavosloviĭ pré frumoasă, facere a fericituluĭ întru pomenire Kyr Iacov protopsaltul sfinteĭ bisericĭ ceĭ marĭ, ĭară romaneşte precum să văd întraduse *(sic)* de smeritul Ieromonah Macarie spre folosul fiilor patriei romano moldoveni, care să nevoesc spre învăţătură în şcoalile de musichie naţionale. Acest de faţă slavoslovie este glas 1. πά tetrafonos, adecă de la πά făcându-şi începutul peste 4 glasurĭ sus».

Pg. 417. «Scrisă de mine aicĭ însemnat la anul 1851 Ghenarie 20. Ioan Stefănescu».

In coprinsul textuluĭ se arată la multe cântărĭ, de cine sînt compuse sau traduse.

Cuprinsul.

No. 203.

In-4°. — 134 foĭ. — Secolul XIX.

Maĭ multe micĭ manuscripte, unele dăruite, altele cumpĕrate, ale unor scriitorĭ diferiţĭ, legate împreună sub titlul de

«Varia Romanica».

Volumul cuprinde diferite scrieri, în limba română şi grécă, precum urméză:

Fóia

oblăduirii acestui pământ al Moldavvii» (scris la 1822 în Brașov, de Andreiu Lipan) . . . . 17.
4. «Filosofia fundamentală. 1838 Ghenarĭ 18» . . . . 37.
5 «Cinstitul paraclis a sfântuluĭ sfințituluĭ mucenic Haralampie, care este foarte folositor și apărător de înfricoșata boală a ciumiĭ, încă și de alte boale este apărător la ceĭ ce cu credință și cu fierbinte dragoste îl vor ceti și'l vor asculta» . . . . 63.
6. Rânduiala vecernieĭ, scrisă în limba grecéscă de Diaconu Ilie, învățător la M-rea Frumoasa in anul 1854 Febr. 23, pentru ucenicul séu Vasilie, fiul luĭ Petrache Lupașcu din satul Răcătău din ținutul Bacăuluĭ. La sfârșit un dialog grecesc și românesc, și o jalbă scrisă în limba română» . . . . 85.
7. «Σx τῶν πρὸς Ισοκράτους Δημόνικον πρὸς παραίνεσις ά» . . . . 96.
8. «1818 Sept. 29. In séra ce au fugit Măriĭa-sa Vodă Ioanu Gheorghie Caragé din Bucureștĭ, s'au găsit acéstă comedie aruncată pe podurĭ de un ipochimen neștiut» (lipsesce sfîrșitul) . . . . 121.

No. 204.

In-4° mic. — 241 foĭ. — Secolul XVIII. — Dăruit de generalul Budișténu. Scris pe hârtie de acelașĭ. Titlurile, inițialele, însemnările cărților și capitolelor sînt scrise cu cernélă roșie. Pe dosul legăturiĭ titlul «Viața mareluĭ Petru». Lipsesc maĭ multe foĭ de la început și de la sfîrșit.

Cuprinde:

1) Traducerea română a letopisețuluĭ rusesc tipărit la Chiev în anul 1680;

2) Viața mareluĭ Petru avtocratorul Rusieĭ, tradusă din grecesce de Mateĭ Fàrcășanu biv Șetrariu pe la 1749.

Traducerea letopisețuluĭ rusesc din 1680 se póte compara și completa cu traducerea făcută către 1753 după acelaș original și cu acelaș plan de Evloghie monahul (Vedĭ manuscrisul No 770).

Viața mareluĭ Petru începe de la pagina 99, unde se află prefața cărți, iar titlul e pe pagina 100:

«Viĭața mareluĭ Petru aĭtocratorŭ a toată Rusiĭa părintele patrieĭ, adunată din multe pomenirĭ în Franța și Olanda ce s-au datŭ în doao tomurĭ, ĭar maĭ pe urmă s'au tălmăcitŭ din limba italienéscă în limba grecĭască, cu toată nevoința de Kyr Alexandru Canțilérĭul, ĭar de pe cé grecĭască s'au tălmăcit acuma la înțelégeré rumânéscă de dumné-luĭ Mateĭ Fărcășanu biv vel șetrarŭ la aniĭ de la Hs. 1749.»

Viața mareluĭ Petru este precedată de istoria Rusieĭ (f. 1—99).

Pe fóia 99 se află următorul:

«Cuvântŭ înainte către cetitorĭŭ.

«Mare hrană şi nu puţină dulcĭaţă şi veselie socotescŭ cu adevăratŭ că va aduce la oamenĭ cetiré cărţilor istoriceşti, de vréme că dintru acéste învaţă mulţi înţelepcĭune, pentru că nu numaĭ înpodobescŭ, obicéĭurile şi cuvintele lor, şi ĭaŭ multă pedépsă cetind şi înţelegând dintr'acéste multe întâmplărĭ, şi poate cineva să-şĭ îndreptéze umbletele luĭ la calé cé bună. Şi încă oamenii, când n'au cu ce îşĭ tréce vrémé, foarte ĭaste de folos a ceti acest félĭ de cărţĭ, pentru ca să nu să obicĭnuĭască cu léné şi trândăviĭa, căcĭ că nicĭ un lucru nu strică pre om ca léné. Pentru acéĭa dar şi eu, cunoscând câtă folosinţă aduce la oamenĭ citiré cărţilor istoriceşti şi încă îndemnându-mă şi eu dintru acĭastă pohtă, am hotărât să scriu acĭastă carte, adecă viĭaţa mareluĭ aftocrator al Moscovieĭ Petru, după limba grecĭască spre înţelégeré vorbeĭ rumâneşti, şi să o alcătuesc ţiĭ, ĭubitorĭule cetitorĭu, caré de o veĭ ceti cu luare aminte şi o veĭ înţelége desăvărşit veĭ lua mare bucurie, pentru că cărţile istoriceşti nu veseléşte pre omŭ numaĭ trupéşte ci şi sufletéşte. Decĭ dar, o cetitorĭule, nu te face vrédnic a necinsti acĭastă carte folositoare, pentru că nu numaĭ oamenilor, dară şi luĭ Dumnezeu te veĭ înprotivi, caută dar la odihna şi priveghiĭaré mé celuĭ ĭubitorĭul de ostenélă, pentru că fiind înpleticit întru neaşezările şi deşartele grijĭ a le pătimaşeĭ şi mult necăjitoareĭ lumĭ, şi încă pré puţin fiind la învăţătura limbiĭ elineşti, de vréme că nicĭ gramatica desăvârşitŭ n'am învăţat, ci puţină cunoştinţă numaĭ din praxis luând, noapté şi zioa ca un fur amŭ furatŭ câte un cĭas de somnŭ ca să săvârşescŭ acĭastă carte, pentru că musele, adecă ĭubiré de învăţătură ce o şi caută de la sufletŭ făr-de turburare (?). Şi preste putinţă ĭaste a-ţĭ povesti cu amăruntulŭ, câte am răbdatŭ păn am căştigat scoposul acesta, carele la alt nu caută numaĭ la cel de obşte folos, de vréme că păn' astăzĭ némul nostru să află lipsit de tot de acest felĭ de cărţĭ. Pentru care dar vă rog pre voĭ pre toţĭ şi marĭ şi micĭ priimiţĭ cu curată inimă, acĭastă a mé proastă şi nevrédnică scrisoare, care o am tălmăcit pentru folosul şi îndulciré a toată . . . .» (1).

---

(1) Sfîrşitul lipsesce fiind fóia ruptă.

Pe foile 18 v. — 21, jos, se află următoarea însemnare:

«Acĭasta carte este a Dumné-luĭ coconuluĭ Dinu Vulturescu şi am scris eŭ logofătu Dinu Bodescu, ca să să pomenască».

Pe fóia 25 se află desenat cu cernélă portretul ţaruluĭ Ivan, şi în încadratură: de a drépta «muč[enicul] Boris», iar de a stânga «muč[enicul] Glĕb»; jos chipurĭ alegorice în formă de icóne cu cheruvimĭ la colţurĭ; sus doĭ cheruvimĭ şi alte podóbe. De desubt e acéstă însemnare: «Şi s-au însemnat aceste chipurĭ de mini Pătru Cop. učĭ. dascal Lavrentie».

Cuprinsul:

Pentru foile 1—98, cfr. mssul No. 101, f. 7 şi urm.; la pag. 99 urméză apoĭ, socotind şi capitolele dinainte, cu No. de ordine 104, aceste cap.:

		Foile
104.	«Cuvăntu înainte cătră cetitoriu» din care lipsesce jumătatea de pe fóia următóre (în orig. f. 2)	99.
105.	«Viĭaţa mareluĭ Petru aftocratorŭ a toată Rusiĭa părintele patrieĭ» (în orig. f. 3)	100.
106.	«Carté întăĭ.—Viĭaţa luĭ Petru celuĭ mare» (în orig. f. 6). . .	105.
107.	«Carté a doao.—Viĭaţa luĭ Petru cel mare» (în orig. f. 30) . .	127.
108.	«Carté a treĭa.—Viĭaţa luĭ Petru celuĭ mare» (în orig. f. 79 v.) .	172 v.
109.	«Carté a patra.—Viĭaţa luĭ Petru celuĭ mare» (în orig. 122 v.) .	215 v. (1)

No. 205.

In-4°. — Pagine 56 (lipsesce sfirşitul). — Secolul XIX (1832). — Cumpĕrat. Scrisóre cirilică, ca de tipar, de aceiaşĭ mână. Copie după ediţiunea tipărită. Titlurile, iniţialele şi capitolele scrise cu roşu.

Pe prima pagină acest titlu:

«Mâna luĭ Damaschin acum întâĭ întru acest chip pe înţeles aşăzate, cu multe alte adaogite rânduĭale înbogăţită şi tipărită pentru folosul celor de obşte al pravoslavnicilor de biséricа răsărituluĭ. Berladul. La aniĭ de la Hs. 1832. De Ioann Petru».

No. 206.

In-4° mic. — 210 foĭ. — Secolul XVII. — Dăruit Academieĭ de preotul Grigorie Crăciunaş din comuna Cĭubanca în Transilvania, la 14 (26) Martie 1890.

Scris pe hàrtie de acelaşĭ. Titlurile, literele iniţiale şi alte însemnărĭ sînt scrise cu roşu.—Lipsesc maĭ multe foĭ atât de la început cât şi de la sfârşit, şi multe sunt deteriorate.

Pe dosul legăturiĭ acest titlu:

«Cĭasoslov românesc».

(1) Pentru comparare v. şi N-rele 49, 101 şi 122.

No. 207.

In-4°.—Foĭ 180.—Secolul XIX [1856].—Din biblioteca luĭ Alex. Papiu-Ilarian·
Scrisóre latină de măna luĭ Papiu-Ilarian.
Pe foile 1 şi 115 titlul:

«Statistic'a generale a Europeĭ».

«Statistic'a generale a staturiloru Europeĭ».

Pe faţa legăturiĭ pe lăngă titlul de maĭ sus, e pus de o mănă străină:

«Ms. autografŭ alŭ luĭ A. P. Ilarian».

Manuscrisul coprinde cursul de statistică făcut de Papiu-Ilarian în 1856 la Facultatea Juridică din Iaşĭ, atuncĭ înfiinţată. Partea I-iŭ a manuscrisuluĭ (f. 1—114) coprinde lecţiile orale făcute de Papiu. Iar partea a II-a (f. 115—180), «scriptele», cu datele statistice, pe care, după curs, Papiu le dedea studenţilor săĭ spre a-'şĭ completa notiţele. (V. Pârvan).

No. 208.

In-8°. — Foĭ 287. — Secolul XIX. — Dăruit de Protopopul Barac din Braşov.
Scrisóre cirilică, de aceiaşĭ mănă.
Pe dosul legătureĭ acest titlu: «Barac 1».

Scrierĭ în prosă şi versurĭ de Ioan Barac:

1. «Jalnice moraliteturĭ, pentru boala cé înfricoşată *Holera* în stihurĭ alcătuite de Ioan Barac, maghistratual translator al Braşovuluĭ 1831». Pagine 32+2 la început nenumerotate.
2. «Adelaida, arăndăşiţa cé mică de lângă cetaté Hateau Tirri aproape de Pariz, după scrisorile franţezeştĭ, acum scoasă şi pe limba nóstră cé românéscă în stihurĭ de Ioan Barac translatoru Braşovuluĭ la anul 1847». Pagine 84.
3. «Jalé famelii rămase la moarté préosfinţituluĭ Domn Nestor Ioanovicĭ Episcopuluĭ eparhii dieţezană neunite a Araduluĭ, în anul 1830». Foĭ 6.
4. «Vicleşugul fetesc». Scriere dramatică în pagine 56.
5. «Bunătaté şi înalta milostivire a craĭuluĭ Chyru al Persilor şi jalnica moarte a craiuluĭ Avraxat şi a crăesiĭ sale Pantea, o sţenă jalnică şi simţitoare, în stihurĭ alcătuită de Ioan Barac 1838». Pagine 21.
6. «Vicleşugul femeesc, către Domnul marele scriitorĭu Crişanul». Foĭ 17.
7. «Atala sau dragosté celor doĭ Indianĭ în pustiile Luiziane, Traghedie în treĭ perdéle». Paginĭ 67.
8. Diferite compunerĭ în versurĭ, intregĭ orĭ fragmente, de Ioan Barac.

No. 209.

In-4°. Foĭ 375.—Secolul XIX.—Dăruit de Protopopul Barac de la Brașov.
Scrisóre cirilică de aceiașĭ mână.
Pe dosul legătureĭ acest titlu: «Barac 2».

Scrierĭ în prosă și versurĭ de Ioan Barac, translatorul magistratual din Brașov:

1. «Patimile céle rarĭ și minunate ale uneĭ madamoaĭzelle cu numele Cartigam, caré fusése fiĭca unuĭ pașă turcesc anume Ibrahim de la Anadol și ĭa căzuse în robiĭa creștinilor când au bătut pre Turcĭ și ĭ-au scos din țara Unguréscă, din Buda capitala țăriĭ, unde lăcuisă pașa turcesc mulțĭ anĭ, apoĭ fu botezată Hristina în Pariz și făcută grafiță, și este în stihurĭ alcătuită de Ioan Barac, magistratual translator din Brașov, în 26 Octomvrie 1845». Pagine 122 . . . . f. 1—65.

La începutul acesteĭ istorióre se află următorul:

«Cuvânt înainte.

«Fiind că limba românéscă este maĭ săracă de cât alte limbĭ și amestecată cu limbile altor națiĭ, fiind că Româniĭ înprăștiĭațĭ în toate țările locuind cu maĭ multe feliurĭ de națiĭ la o laltă, prin toate locurile s'au înprumutat Româniĭ de la alte limbĭ de multe cuvinte, din care pricină grăind un român dintr'o țară cu alt român dintr'altă țară maĭ nu să înțeleg unul pre altul, numaĭ din cărțĭ să maĭ luminéză limba cé maĭ alésă românéscă. Ĭar de la o vréme încoace, de când maĭ mulțĭ tinerĭ de român s'au procopsit din școalele céle înalte de la alte națiĭ, au început și limba românéscă a să maĭ înbogăți din cărțile care cu multă ostenélă le daŭ în tiparĭu autoriĭ ceĭ înțelepțĭ spre cultivaré limbiĭ și a națieĭ româneștĭ. Dar oh durere! Româniĭ noștri tot nu au râvna acéĭa care o au alte națiĭ să cetéscă cărțĭ din care să să folosască, că să scumpesc ceĭ ce știe să cetéscă a le cumpăra și să lenevesc a le ceti.

«Mare păcat este pentru un român care poate și nu voĭaște a ceti cărțile céle folositoare, din care să-șĭ reînoĭască ideile, îndulcindu-să de povața cé bună către năravurile céle bune și către înțelepcĭune; că maĭ mult folos aduc cărțile de cât cheltuĭalele ce le fac uniĭ preste cumpăt pre mândriile céle maĭ scumpe și nestatornice, înbogățind pre streiniĭ gĭurnaliștĭ, cariĭ își schimbă gĭurnalele modelor în toată săptămâna, ca să li să trécă la vânzare și cumpărătoriĭ să-șĭ lapede modele céle maĭ nainte nepurtate; ĭar cărțile céle bune rămân de moștenire ca

niște sсule statornice ne-având nicĭ o pagubă de la ele, dacă nu-șĭ pierd prețul lor nicĭ după ce s'au folosit cu ele. Însă am nădéjde că și Româniĭ, după acĭasta, îndemnațĭ uniĭ dintr'alțiĭ, vor câștiga gustul cărților a le ceti maĭ bucuros spre povățuiré către moralul și credința acéĭa cum că faceré de bine aduce dobânzĭ, și cum că dreptaté aduce omuluĭ fericire și apărare de réle, după cum zice psalmistul: «că dreptul de auzul rău nu să téme, nicĭ nu va fi părăsit nicĭ odinioară». Pilde multe avem la acĭasta în istoriile céle tipărite.

«De acéĭa m'am îndemnat și eu a slobozi în limba noastră cé românéscă acĭastă istorie în stihurĭ alcătuită, o istorie adevărată a uneĭ după creștinătaté eĭ numite Hristina, caré maĭ întâĭŭ ca născută în Țara Turcĭascâ s'au fost numit cu numele eĭ Cartigam, după rânduĭala turcĭască; însă după moarté maiciĭ sale, caré după naștеré eĭ ca creștină murisă, dusă fiind de pașa de la Buda din țara Uugurésсă gré mare după moarté bărbatuluĭ său ce i s'au întâmplat în războĭu la cetate noauă, multe necazurĭ și robiĭ, ispite marĭ, primejdiĭ pre mare și zavistiĭ au pătimit Hristina; însă proniĭa dumnezeĭască, după credința eĭ și după rugăcĭunile eĭ céle fierbințĭ către Dumnezeu, o au izbăvit pre dânsa din toate lațurile morțiĭ nevătămată și curată, apărată fiind de toate silele céle réle, până ce în mijlocul măriĭ au eșit désupra necazuluĭ chér în brațele logodnicululĭ său Alexandru prinț de Tusano, carele o căutasă în toate părțile din cĭasul ce fusése dînsa răpită de un om rău, fără frica luĭ Dumnezeu.

«De aicĭ poate creștinul să ĭa pildă bună și învățătură, cum că omul bun și drept este apărat de toate ispitele și vrăjmășiile céle zavisnice și maĭ vârtos o dovadă s'au făcut, «că cine sapă groapa altuĭa acela însușĭ cade într'ânsa». Și având eu din tinerétele méle până și acum la bătrânéțe patima poezieĭ, cu care în toate zilele viețiĭ mele îmĭ petrecém scriind multe asémené, am slobozit și acĭastă istorie în stihurĭ poeticeștĭ la lumină, și m'așĭ bucura aflându-șĭ ĭubițiĭ cetitorĭ gustul acela a ceti, cu carele eu o am alcătuit.—Ioan Barac, translator. Brașov. In 15 Februarie 1846.»

		Foile
2.	«. . . . . . Regeluĭ de la Portugalia, dramă în treĭ secsiĭ». .	68.
3.	«Mirele cel umblat și procopsit, faptă veselă într'o perdé. Tălmăcită de Ioan Barac, translator. 1842». Pagine 46.	116.

Folii

4. «Vânătorul de la Matra, Cazimir și Leonora». Pagine 49 142
(Lipsesc 8 foĭ, pag. 27—34) între f. 159 și 160.
5. Rătăcirile și întâmplările luĭ Odiseu, în 6 părțĭ. Pagine 139 . . . 170
6. «Amlet prințul de la Dania, o tragodie în cincĭ perdele, după Șakeșpeer. S'au producăluit în c.-crăescul teatru al curțiĭ.» Foĭ 56 . 242
7. Scrierĭ in versurĭ, una fără titlu:
«I. La mĭezul nopțiĭ», «II. Tereziĭa cé săracă», «III. O ucidere», «IIII. Ispită», «V. Vânătorĭul de insecte Albul», «VI. Tâlharĭul», «VII. Deplină descoperiri», «VIII. Revedéré», «IX. Baron Feldek», «X.» Fără titlu. 300
8. Diferite scrierĭ în versurĭ, și fragmente, de Barac. Foĭ 24. 350

No. 210.

In-4°.—Pagine 61.—Secolul XIX. —Dăruit de Episcopul N. Popea la 1884.
Scrisóre latină; copie cu totul modernă. Pe dosul legătu-riĭ acest titlu: «Aaron».

Pe pag. 1 următorul titlu:

«Scurt Apendice la Istoria luĭ Petru Maior carea prin adeverate marturisiri a maĭ multor scrietori vechi, inceputul Românilor din Romani adeverati la mai mare lumina 'l pune. Tiesuta de Teodor Aaron.

«Kurzer Anfang zur walachischen Geschichte des Peter Major.
«La Buda. Cu tipariulu K. Universitàti din Pesta. 1828».

Tipărit. (Se află și în biblioteca Academieĭ Române sub No. A. 13329).

No. 211.

In-4°. — Paginĭ 578+3 foĭ la început și 3 la sfîrșit nenumerotate. — Secolul XIX (1851). — Dăruit de D. A. Sturdza la 21 Decembre 1884.
Scrisóre cirilică de acelașĭ mână.

Pe prima fóe nenumerotată, acest titlu:

«În C. 1846. Romanse istorice, adunate și prescrise de cătră Medelnicerul Ianacachi Ionașco. 1851.»

«Prefață:

«Acest tom să alcătueşte din cele mai alesă foarte interesante și cu prisosință încântătoare romansă, și din acele mai rari și plăcute poeziĭ. Ostenĭala ce mĭ-am dat cu înformarĭa acestei cărți va aprinde negreșit mierarĭa celuĭa ci o va deschide, și poate îm va și înputa că am zădărnicit vremĭa, însă îmĭ place a ză-

o capriţie, şi puind în rezon pe trăndavi mă voi făli că mĭ-au
ıt ca tot momentul nici să sosască nici să mă lesă neocu-
:ar tot acel ce dischezindu-o va ave şi mulţămirĭa a o ceti,
jduesc că va întălni placeri la care nu s-au aşteptat, şi mi
ı nimeri poate şi mie a rămâne scutit de duhul critecii, când
răsplătire nu aştept de cât a mi să erta greşalele ce va
ıi. — I. I.»

umul are următorul cuprins:

«Poeziĭ»

«Piesă»

No. 212.

In-4°. — Foĭ 127. — Secol. XVIII (1754). — Dăruit de Alexandru Pop din Năsăud-Sângeorgiŭ la August 1884.

Scrisóre cirilică de maĭ multe mânĭ. Legătura veche, deteriorată, în piele şi cu încuetorĭ, rupte acum, e primitivă, şi cu ornamente nedibace.

Primele patru foĭ dela început au şi părţĭ (titlurĭ, iniţiale, indicaţiĭ) scrise cu roşu şi alte culorĭ; aceste ornamente sînt ĭarăşi fórte stângace. Primele 3 foĭ par a fi rupte din altă parte şi lipite aicĭ.

Pe feţele interióre ale scórţelor însemnărĭ fără importanţă, rugăciunĭ orĭ fragmente de psalmĭ.

Pe fóĭa 4 v. acest titlu:

«Ohtaiu pe 8 glasurĭ.»

Manuscriptul e scris de Damaschin Dascălu la 1754.

No. 213.

In-folio mare. — Paginĭ 854+2 foĭ de la început nenumerotate şi maĭ multe foiţe adaose intre foile întregĭ. — Secol. XIX. — Dăruit de A. G. Golescu prin T. Maiorescu la 1882.

Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână.

Pe prima fóe nenumerotată, sus, acest titlu:

«Pilde, povăţuirĭ, i *(şi)* cuvinte adăvărate şi poveştĭ, adunate de Dumnéluĭ Dvornicul Iordache Golescul, fiul răposatuluĭ Banul Radul Golescul.»

Autograf al autoruluĭ.

In dosul primeĭ foĭ nenumerotate dela început este scris acest motto:

«Din toate ca albina, cele maĭ bune să adunĭ, ca şâ tu ca ĭa, să-ţĭ umpli de mĭere, toată căşuţa ta.

«Ca să poţĭ judeca bine, orĭ ce carte 'n mână 'ţi vine, n'o lăsa din mână până ce n'o veĭ citi, până la sfârşât.»

Pe dosul precuvîntăriĭ alt motto:

«Pilda cu cuvinte scurte şâ la vreme potrivite, multă plăcere la vorbă ne aduce, ĭar piste vreme şâ măsură, plecate ne aduce.

«La pilde ca la un lexicon, din vreme în vreme trebuĭe tot să să maĭ adaoge oare ce maĭ mult, ca să ne învaţe oare ce şâ maĭ mult.»

«Către ĭubitoriĭ de ştiinţe.

«Vorba fără glume pare ca bucate fără sare. Pildele la vorbă, tocma ca nişte glume, însă nu puţină învăţătură ne şâ daŭ; d'aceĭa dă mare folos socotindu-le a fi, câte s'au putut găsi şâ aduna după unde aŭ fost risipite, le-am aşternut aicĭ, spre petrecere dă vreme. Povăţuirile ĭarăşĭ din însuşĭ înţelegeré cuvântuluĭ lor să cunosc a fi foarte folositoare la petreceré viĭeţuiriĭ, asemené şâ cuvintele cele adăvărate şâ asemănările ne arată tot adăvărul, şâ ce ĭe maĭ bine dă cât adăvărul a spune? măcar dă şâ ĭeste foarte supărător, după pilda ce zice «veĭ vrăjmaşĭ să-ţĭ dobândeştĭ? grăĭeşte adăvărul.» Dă aceĭa numaĭ la cel ce uraşte adăvărul, la acela nu vor fi plăcute. Aşa dar vorba înbinându-să cu pilde, cu povăţuĭrĭ şâ cu cuvinte adăvărate, şâ oare ce asemănărĭ, i *(şi)* cele-lalte poveţĭ ce s'au maĭ însemnat aicĭ, nu puţină plăcere ne va aduce la dăsfătaré ĭeĭ, şâ nu puţin folos vom dobândi din sfatul ĭeĭ cel dulce, daca nu ne vom supăra dă cuvintele cele adăvărate, ce urmézä lor. Dar, fiind că la orĭ ce îndeletnicire fără greşălĭ nu să poate săvârşâ, dă aceĭa primiţĭ dintr'aceĭastă adunare fieşĭ care în parte, numaĭ ceĭa ce cunoaşteţĭ că vă ĭaste dă trebuinţă, ca albina ce pă multe florĭ să pune, însă numaĭ dă unde ĭeĭ ăi place d'acolo adună mĭere, dă colé maĭ puţin, dă dâncolé maĭ mult, până ce ăşĭ umple căşuţa sa. Ieu dă la mine nimic alt pocĭu zice dă cât că «ceĭa ce alţiĭ au zis aceĭa şâ ĭeu am scris», şâ Dumnéta céĭa ce-ţi place culege, ce nu-ţĭ place lasă pentru alţiĭ, că numaĭ cel ce are asupră ĭ patima pentru care să grăĭaşte, aceluĭ numaĭ nu-ĭ va plăcé, (o vorbă ca o mie), ĭar judecata lor rămâne la ceĭ ce au înţelegere maĭ bună de cât ceĭ ce le-au zis. O greşală să vede, după cum mĭ-au zis uniĭ, că pré multe pilde la o înţălegere s'au pus, altul le-a respuns: «când după atâté pilde tu nu te-aĭ îndreptat, dar când or fi fost numaĭ una? ghiciţĭ Dumnévoastră (ĭeŭ de la mine le-aşĭ zice «că la duhovnic dă

câte orĭ te spoveduĭeştĭ, tot acele cuvinte âţĭ grăĭeşte şâ auzindu-le maĭ des, maĭ lesne te îndreptezĭ») cu toate acesté ĭeu le-am dat voĭe, câte or vré să lapede, şâ mi le au lepădat cam pă jumătate: ĭeu m'am mulţumit cu jumătaté ce mĭ-au lăsat.»

Volumul cuprinde:

Tipărită în parte după ordinea alfabetică a materiilor, dar fără precuvîntare, în Zanne, *Proverbele Românilor*, tom. VIII.

Un studiu asupra acestuĭ Mss. a făcut Alexandru Lambrior în *Convorbirĭ Literare*, anul VIII, pp. 66—83, sub titlul de «*Literatura Poporană*», unde a publicat în transcriere liberă şi prefaţa luĭ Iordache Golescu reprodusă aicĭ.

No. 214.

In-folio mare.—Pagine 108+4 foĭ la început nenumerotate.— Secol. XIX. Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână.

Poem în versurĭ cu titlul «Reporta din vis», însoţit de următórea prefaţă despre limba românéscă:

«Către cetitorĭ.

«Limba românéscă (macar oare cât-va cu cé dăcĭască, gothicĭască şi slovenéscă, sau sârbéscă amestecată) a fi fiĭca limbeĭ latineştĭ, adecă a să trage din limba latinéscă, e un lucru maĭ luminos de cât lumina soareluĭ, nice că poate cine-va despre acĭasta a să îndoi, fără doară acela care sau limba românéscă nu o ştie, sau ştiindu-o, vré întradins a ascunde adevărul.

«Lăţimea şi întinderé limbeĭ româneştĭ e cu mult maĭ mare de-cât unora doară li să pare, că de socotim lucru bine şi de amăruntul, sau va negoţitori oare cine cu Româniĭ, sau va călători prin Dachia cé véche, adecă în ţinuturile cariĭ să mărginesc cu pontul Euxin sau Maré-Négră, apa Nistruluĭ, muntele

Carpatu, apa Tisa şi Dunăré, în care ţinut să află Ţara Românéscă, Moldova, Besarabia, Maramurăşul, Ţara Ungurésca până în Tisa, Ardélul şi Bănatul, maï des de cât românéşte a vorbi, nu va afla.

«Lăţită e limba românéscă şi prin Dachia cé noao sau a luï Aurelian, care cuprinde în sine părţile Mezieï ceï din gïos care acuma să chémă Vulgaria şi a Mezieï ceï despre ap[us] [a]decă a Servieï şi a Dardanieï, care acuma să numéşte Albania; află-să traïul cu limba românéscă, macar maï rar, în toată Vulgaria, între ceï ce sînt aşezaţï lângă munţiï *Hem* şi *Pind* în *Moglena* provinţia *Thesalieï*, *Machidonia*, *Thraţia*, *Crimea*, *Podolia*, *Pocuţia*, tăcând de *Peşta*, *Agria*, *Mişcolţ*, şi alte limanurï, emporiï, vadurï şi oraşă ale Ungarieï dincolo de Dunăre, precum şi în Viena, Veneţia, Triest şi într'alte părţï ale Evropeï şi Asieï în care negoţitoriï daco-româneştï atâta să află înmulţiţï, cât cu totul mărite bisérică ş-au redicat (a:).

«Ceï ce cu limba daco-românéscă trăesc, pe une locurï într'un chip, pe altele într'altul să numesc: aşa ceï ce şed în Valachia (Ţara Românéscă) să zic *Munténi*, ceï din Moldova şi *Bucovina*, *Moldovénï*, cei din Ardél *Românï*, Bănăţeniï în ţânutul Temişoareï *Frăţuţï* (Fraterculi), ceï dincolo de Dunăre cu un nume *Ţânţarï*, pe cariï Greciï îï zic *Κoυτζo* sau *Κoτζoβλάχoι* (claudi Valachi, Romanï şchïopï).

«Cumcă Româniï cu veniré sa în Dachia, au vorbit curat latineşte, toţï orï câţï au cetit cât de cât istoriile, fără îndoélă ştiu şi cunosc, precum ïarăşï aşa cu vréme rămăşiţele şi următoriï Românilor celor dintâïu, ăr fi schimosit limba cé latinéscă, cât maï pre urmă dintr'ânsa s-au născut limba cu care acuma trăesc Româniï, sângurï aceïa să vor mira cariï nu ştiu câte schimbărï şi nevoï nepoţiï celor dintâï maï dintru-nceput prin veniré şi năvăliré *Goţilor*, după aceïa a *Ghepidelor* şi maï pre urmă a *Bulgarilor*, precum şi a altor varvarï din părţile céle despre méză noapte. Pricina cé dintâï a stricăriï şi schimbăreï limbeï cei curat latinéscă în Dachia acéle năvălirï au trăbuit să fie, precum şi Romaniï din Italia asémené întâmplărï păţind, au trăbuit a schimosi limba latinéscă într'atâta cât maï pe urmă s-au născut limba *talienéscă*, sorioara limbeï noastre ceï româneştï ; ïară

«(a:) Vezï despre acïasta grammatica daco-romana lui Gheorghie Gavriel Şincai, tipărită în Buda la anul 1805, în prefaţie.»

cé maĭ desăvârşit schimosire, cum să află acum, maĭ târziŭ, adecă după săborul cel de la Florenţia a să fi ivit în Daţia, pe larg arată, Constantin Miron logofătul prinţipatuluĭ Moldavieĭ, în cronicescul său manuscript (a:) şi măritul al aceluiaşĭ Voivod *Dimitrie Cantemir*, în Scrieré Moldavieĭ.

«Lesne să cunoaşte dară şi temeĭul din care Românii unele cuvinte într'un chip, pe alte locurĭ într'alt chip le spun afară, precum adecă cu un ném sau altul au avut mai multă amestecare sau vecinătate, şi precum năvălirile şi pornirile maĭ sus numite nu pe toate locurile într'o potrivă s-au întâmplat, din care temeĭurĭ mulţĭ sânt cariĭ socotesc limba noastră aşa a fi de sacă, cât în tr'însa nice o carte frumoasă, învăţată şi cu dulcĭaţă ca într'alte limbĭ nu s-ar putea da afară, maĭ ales ne-având cuvinte care la măestriĭ şi învăţăturĭ sânt de lipsă, şi la acéĭa nu privesc, că:

«1ĭŭ. Între toate némurile cât de procopsite care cu o limbă trăesc, să află în graĭŭ şi în scrisoare deosăbire, precum pildele céle de toate zilele arată câtă deosăbire să află în limba nemţască, întră Némţiĭ ceĭ de la Raĭna şi între Becénĭ de obşte ĭaste cunoscut.

«Unguriĭ din Ungaria în multe cuvinte să deosăbesc de ceĭ din Ardél. Limba sârbéscă ĭaste una dintră céle maĭ lăţite ale Evropiĭ limbĭ, putând cu dânsa a să înţeléje nu numaĭ în céle maĭ de aproape ţărĭ, ci şi maĭ departe până în sfârşitul înpărăţieĭ Rusăştĭ, macar între limba rusasca şi sârbéscă în multe mare deosăbire ĭaste, şi totuşĭ pentru acéĭa nu numaĭ în limba unguréscă şi nemţască spre a cărora procopsire mulţĭ de multe vécurĭ asudă, ci şi în cé sârbéscă câte cărţĭ frumoase şi învăţate ĭase! şi câţĭ oamenĭ procopsiţĭ, agerĭ şi harnicĭ orĭ la ce trébă şi tréptă de deregătorie, maĭ ales de când Bănatul, scăpând de supt gĭugul cel agarinesc, s-au lipit de Ungaria, să redică arătând lumeĭ precum toate némurile au din firé sa de a să puté procopsi; ĭară ca să să procopsască e de lipsă mişlocirile, privilegĭul, slobozenia la învăţătură şi maĭ pe urmă mângăéré caré o poate oare cină dintr'ânsa nădăjdui.

«2a. Că în limba românéscă multe cuvinte, maĭ ales céle trebuincĭóse la măestriĭ (meşteşugurĭ) şi la învăţăturiĭ nu s-ar afla (1), că acĭastă scădére să întâmplă în toate limbile cât de procopsite;

«(a:) In Alexandrum 1. Cap. 18, §. 5.»

«(1) Vezĭ pétecul la sfârşitul prefaţiĭ.»

că şi Franţoziĭ şi Işpaniĭ, şi Angliĭ, Portugaliĭ şi Némţiĭ, şi Unguriĭ acéle maĭ toate neavându-le în limbele sale, au fost siliţĭ a le împrumuta de la Latiniĭ, p. p. *Filozofie*, *Theologhie*, *Cosmologhie*, *Loghică*, *Retorică* etc.; *a noviza*, *apella*, *recurs deliberat*, etc. Decĭ dară, dacă alte limbĭ streine n-au ţinut cu defăimare a să înprumuta de la Latinĭ, precum şi Latiniĭ odinioară de la Grecĭ, pentru ce limba românéscă de la cé latinéscă, dulcé sa maĭcă, întru asemené lipse să nu să înprumute?

«3°. Pe limba latinéscă maĭ multe limbĭ o cunosc a fi a sa maică, precum sânt cé italienéscă, românéscă, franţozască, etc. şi precum surorile céle de la o maică născute nu totdéuna au asémené frumséţă, talenturĭ şi alte darurĭ de la autorii fireĭ lor înpărţite, aşa şi întră doao limbĭ de la acéĭaşĭ maică născute lesne să poate întâmpla mare nepotrivire, şi ne-asămănare ne având amândoao potrivite darurĭ adecă mişloacele şi temeĭurile procopsireĭ de la natură într'un asémené şie lăsate. Cum că limba românéscă e cea maĭ adevărată soră a limbeĭ italieneştĭ, şi cum că céle maĭ dulcĭ verşurĭ şi maĭ desfătătoare, în limba italienéscă s-au scris, şi să scriu până astăzĭ, şi dintr'acé pricina maĭ în toate teatrele (locurĭ sau căsĭ în cariĭ să fac comediĭ) şi a némurilor celor streine până de curând să cânta maĭ tot *opere* italieneştĭ (operă să zice comedia în care să află verşurĭ şi cântece amestecate cu fapta despre care e alcătuită comedia) e un lucru la ceĭ procopsiţĭ deobşte cunoscut.

«Ajunge limba românéscă la atâta cât să să poată într'însa face verşurĭ cu dulcĭaţa caré să află în verşurile celé italieneştĭ? Eu nu vréu a hotărâ, ci tăcând genia şi plecaré cé mare a Românilor spre a face verşurĭ, caré şi pruncii ceĭ tinerĭ despre lucrurile céle vrédnice de luare aminte, ce cu neprevedére să întâmplă deosăbite verşurĭ cu lesnire scornind şi căutând o adeveréză, fără nice o frică de greşală pocĭu zice că limba noastră nu e aşa sacă şi lipsită, cât să nu să poată într'ânsa orĭ ce tâmplare în verşurĭ scrie, cu acé înţellégere şi plăcére a cetitorĭuluĭ caré să află întră verşurile altor limbĭ; spre a căruĭa întărire şi adeverinţe, ĭată, ĭubite cetitorĭu, îţĭ puĭu înainte următoaré cărticică, căruĭa me-au plăcut aĭ da titulă *Reporta din vis*, adecă un nume potrivit cu materia cărţiĭ, tot lucru aşa fiind întocmit ca cum oare cine adecă Reporta ar povesti céle ce i s'ar fi arătat în vis cu prilegĭul eşireĭ la vânat adurmind. Tinărul *Reporta din vis*, precum şi a acelora ce să povestesc în cursul cărţiĭ, maĭ ales

despre : Jupiter, Apolo, Pluto, Mercurie şi alţi Dumnezeĭ străinĭ aĭ păgânilor, cé maĭ mare parte nu s-au întâmplat aévé, ci tóte sânt numaĭ nişte închipuirĭ poeticeştĭ (fictiones poeticæ), spre maĭ bună a cetitorĭuluĭ îndreptare, cuprindere şi înţălégere, şi spre a puté maĭ lesne ajunge pusul scopos, care sângur atârnă spre a arăta răutaté trufieĭ, scumpétéĭ, necurăţieĭ şi ale altor patimĭ. Pentru acéĭa nime să nu să smintéscă pentru poveştile Dumnezeilor străinĭ la mişloc aduse, nice să le créză acélé care sângura firé poezieĭ poftéşte, când şi când în verşurĭ a să întrebuinţa; că precum e bricĭul din fer moale şi fără oţăl făcut, precum zidul fără var şi năsip, şi precum mâncaré, fiertura, sau friptura nesărată, aşa e scrieré unora întâmplărĭ ca acéste fără de închipuirĭ poeticeştĭ.

«Poate drept acéĭa acĭastă cărticică fieşte cine orĭ de ce stare, vrâstă şi relighie fără sfială a o ceti, cuprinzându-să într'ânsa învăţătură moralicĭască şi chér adevărurĭ din fire curgătoare, a căruĭa legĭ sânt vécĭnice, şi de obşte pe toţĭ oamenii îĭ légă şi îndatoréză.

«Una . . . . » Sfârşitul prefeţeĭ lipsesce.

Un studiu asupra acestuĭ Mss. a făcut G. Sion, în conferinţa ţinută la Ateneŭ în 6 Febr. 1868 şi tipărită apoĭ în broşură la 1870 cu titlul «*Reporta din Vissu*».

No. 215.

In-4° îndoit în lung. — Foĭ 54+1 nepaginată la început; numaĭ 6 foĭ la început sint scrise.— Secol. XVIII. — A fost în biblioteca luĭ N. Beldiceanu; s'a cumpărat de la fraţiĭ Şaraga 18 (30) Maĭ 1896.

Scris pe hârtie de maĭ mulţĭ. Titlurile, iniţialele, începutul fraselor sunt scrise cu roşu.

Legătură în formă de portofoliu cu urme de ornamente aurite.

Volumul cuprinde :

Catastivul bresleĭ făclierilor din oraşul Botoşanĭ:

	Fóia
1. 1794 Mart. 16. Cartea luĭ Iacov Mitropolitu Moldoviĭ, prin care întăreşte aşezămentu şi obiceĭurile bréslei făclierilor din târgul Botoşanii	1.
2. «Breslaşiĭ făclĭĭărĭ din târgul Botoşaniĭ»	2 v.
3. «Aice să scrie şi să pomeneşte numele Domnilorŭ ţăriĭ Moldaviĭ. Létu 1352»	4
4. «Aice să scrie numele Mitropoliţilor ce au stăpânit scaunul Mitropolieĭ Moldaviiĭ»	7.

No. 216.

In-folio mare. — Paginĭ 65. — Secol. XIX. — Dăruit de Em. Grigoroviță la 20 Mart 1882.
Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână.

Listă de cuvinte românescĭ așezate în ordine alfabetică, unele și cu esplicărĭ, în câte 6 coloane pe fie-care pagină.

No. 217.

In-folio mare. — Foĭ 62. — Secol. XIX.
Scrisóre latină.
Pe prima fóe are acest titlu:

«Homeru — Iliada . . . . . tradusă din ellenesce în versurĭ hexametre de K. Aristia.»

Cuprinde traducerĭ din rapsodiile II, IV, V, VI și VIII din Iliada.

No. 218.

In-folio. — 156 foĭ. — Secol. XIX. — Dăruit de C. Erbiceanu la 29 Sept. 1895.
Scris pe hârtie de maĭ multĭ; amestecate cu foĭ tipărite și litografiate.
Pe dosul legăturiĭ este următorul titlu:

«Episcopul Bobulescu.»

Pe fóia a 2ª se află următórea însemnare:

«Dosariulŭ conținătorĭu titlurilorŭ de serviciile făcute de reposatulŭ Episcopŭ Iosifŭ Bobulescu.»

Volumul cuprinde 78 acte din aniĭ 1843—1889 relative la nascerea și studiile, la însărcinările, numirile și înaintările în corpul preoțesc și didactic date Episcopuluĭ Iosif Bobulescu de Ministeriul Cultelor și de alte autoritățĭ; carte pastorală și cuvîntare ținută la instalarea in scaunul episcopesc al Rimniculuĭ; acte relative la donațiunile făcute Seminariuluĭ de la Socola, Epitropieĭ Spitalelor Sf. Spiridon, județuluĭ Botoșanĭ, Spitaluluĭ din Craiova și altele; decrete de decorațiunĭ; testamente și alte acte de ale archiereilor Filaret și Neofit Scriban.

No. 219.

In-folio mare. — Foĭ 123. — Secol. XIX. — Din biblioteca Papiu Ilarian.
Scrisóre latină și cirilică de diferite mânĭ.
Pe dosul legăturiĭ «Mss. Miscellanea 1».

Documente originale și în copiĭ, în deosebite limbĭ, culese de Alexandru Papiu pentru *Tesaurul* seŭ *de Monumente istorice*.

Volumul cuprinde următórele: Fóia

Fóia

Diod. Vatalyan Milesa László voind să se facă preot, și plătind pentru acésta 60 fl. ungurescĭ. Sibiiu 1767 Dec. 11 . . . . 109.

13. Adresă (în limba maghiară) a Guvernatorului țěrei Kossuth Lajos, către Hatvani Imre comandantul oștirilor, că va fi numit comandant un ofițer maĭ înalt, căruia să i se supună, și că împărtășesce părerile deputatuluĭ Dragoș, iar în ce privesce pe ceĭ revoltațĭ nu le dă amnistie. Debrețin 1849 Maĭ 11. . . . . 111.

14. Scrisóre (în limba maghiară) a guvernatorului Țeriĭ Ludovic Kossuth către deputatul Ioan Dragoș, arătând condițiunile Maghiarilor pentru casul când Româniĭ revoluționarĭ ar depune armele și s'ar supune Statuluĭ și guvernuluĭ maghiar. Promite că va ierta și pe urzitorul revoluțieĭ românescĭ, pe Andreiu Șaguna. Debrețin la 26 Aprilie 1849. . . 112.

15. Adeverire (în limba maghiară) dată de Prefectul Comitatului Albei-inferióre contele Stefan Mikes senior, pentru Ioan Boer de Făgăraș că atât el cât și fiul seŭ e de origină nobil. Scrisă în Maros Ujjvár, la 6 Febr. 1760. (Copiată de Dr. Ios. Hodosiu deputat în Cameră, Pesta 8 Mart. 1870) . . . . 115.

16. Traducerea «fidelă» a scrisoreĭ luĭ Vaillant, «scrisă către Garibaldi și în limba lui Garibaldi.» (Tipărită la Paris, Imprimerie Pilloy, boulevard Pigalle, 50. 8°—8 pagine). . . . . 116.

17. Testamentul luĭ Acatius Barcianus din 1674 August 27. In latinesce. . . . . 120.

18. Poesie «Ruina poduluĭ luĭ Traianu și Danubiulu.» de Gheorghe Băilleanu. . . . . 122.

No. 220.

In-folio mare. — Foĭ 322. — Secolul XIX.

Scrisóre cirilică și latină de maĭ multe mânĭ. Pe dosul legătureĭ are titlul: «Mss. Miscellanea—2».

Diferite documente în copiĭ și originale, în diferite limbĭ:

1. Scrisóre originală a unuĭ Niof. Veoc. [?] pentru un «epitru dedicatoarŭ» și altele. 1815 Octombre 31. . . . . 1.

2. «Domnia luĭ Constantin Vodă Hangeriul, mazilia și perderea sa, alcătuită pre scurt de Zilot Românul în copilăréscа vêrstă a sa, din îndemnarea iubireĭ de patrie și afierosită la iubitoriĭ de patrie, frațiĭ patrioțĭ în annul de la Chr. Mântuitorul, 1800». (Copie) . . . . 3.

3. Scrisórea luĭ Grigorie Alexandru Ghica Voevod Mold. prin care trimite Vorniculuĭ Alecu Donicĭ, fragmentul istoric ce pórtă data anuluĭ 1495, ca în unire cu alțĭ bărbațĭ de litere să-l cerceteze spre a se vedea de póte folosi ca un document autentic la istoria patrieĭ. 1856 Iunie 7. (Copie). . . . . 9.

4. Insemnare relativă la viața Mitropolitului Veniamin aflată pe o tablă de lemn, așezată d'asupra portretuluĭ Mitropolituluĭ la M-rea Némțuluĭ. (Copie). 11

No. 221.

In-folio mare. — Foĭ 190. — Secolul XIX.

Scrisóre cirilică şi latină de maĭ multe mânĭ. Pe dosul legătureĭ este titlul: «Mss. Miscellanea — 3».

Documente în copiĭ şi originale, în diferite limbĭ:

No. 222.

In-4⁰ și folio mare.—Foĭ 254.—Secolul XIX.—Dăruit de V. A. Urechiă la 1882. Scrisóre latină.

Dicționarul Limbeĭ Române, litera N.

Manuscris autograf de V. A. Urechiă.

No. 223—230.

In-folio.—Secol. XIX.—Dăruit de Ministerul Cultelor și Instrucțiuniĭ publice. Scrisóre latină.

Rĕspunsurĭ la „*Cestionariu sau isvod de întrebările în privința vechilor așĕḑĕminte ce se află în deosebitele comune ale Româniеĭ*" pornit de guvern la 1871 după îndemnul luĭ A. Odobescu, care alcătuise un șir de șase întrebărĭ cu privire la locurile istorice, tradițiunile istorice și antichitățile care s'ar găsi prin comunele rurale, acésta «cu scop de a pregăti întocmirea uneĭ istoriĭ lămurite a Româniеĭ».

ı fruntea primului volum se află adresele Ministerului de Culte către Odo-cu, pre lângă carĭ i se trimit dosare cu respunsurile sosite de la învĕță-ĭ de sate din țară.

'om I. Foĭ 509, respunsurĭ din județele: *Argeș* și *Bacău*.
'om. II. Foĭ 565, respunsurĭ din județele: *Bolgrad*, *Botoșanĭ*, *Brăila* și *Buzeu*.
'om. III. Foĭ 472, din județele: *Covurluiu*, *Dâmbovița*, *Doljiu*, *Dorohoiu* și *ciu*.
'om. IV. Foĭ 242, din județul *Gorjiu*.
'om. V. Foĭ 440. din județele: *Ilfov*, *Ialomița*, *Iași* și *Mehedințĭ*.
'om. VI. Foĭ 789, din județele: *Muscelu*, *Neamțu*, *Oltu* și *Prahova*.
'om. VII. Foĭ 658, din județele: *Putna*, *Roman*, *Romanațĭ* *Suceava*, *Tecuciu* *Teleorman*.
'om. VIII. Foĭ 472, din județele: *Tutova*, *Vasluiu* și *Vlașca*

No. 231.

n-4° mic și in-folio mare. — Foĭ 62+două cóle litografiate la început, în ılu exemplar și nelipite de legătură. — Secol. XIX (1857—58). — Dăruit de A. Sturdza.

Corespondență originală a Caĭmacamuluĭ Vogoridĭ din Molva, în aniĭ 1857—8, întrebuințată în parte în Sturdza, *Acte și ›cumente relative la istoria renascereĭ Românieĭ*, vol. IV. Cfr. *L'Étle du Danube* din Bruxelles, An. I, No. 50, cu data de Sîmbătă August 1857.

Două cóle litografiate la începutul volumuluĭ cuprind traducerea în româsce a extractelor din corespondența confidențială a Caimacamuluĭ N. Voridi din Moldova cu uneltirile luĭ împotriva *Unireĭ*, corespondență prinsă de rtida unionistă moldovénă și dată la lumină prin *L'Étoile du Danube*.

Manuscriptul însușĭ, cuprinde telegramele și scrisorile, cifrate orĭ confidenle ale Caimacamuluĭ către Maiorul Roznovanu, Vasile Sturza, postelnicul ll:man, și cele primite de Caimacam de la Ministerul afacerilor streine al ırcieĭ, ambasadorul austriac și cel englez la Pórtă, de la Stefanache Vogole, tatăl sĕŭ, de la Fotiade însărcinatul cu afacerile moldovenescĭ la Pórtă de la alțiĭ în românesce, franțuzesce, englezesce și grecesce.

No. 232.

In-folio. — Foĭ 167+15 la început (9—24). — Lipsesc 9 foĭ la început, maĭ ılte la sfîrșit, și altele prin mijloc. — Secol. XVIII. — Fost în colecția luĭ Kogălniceanu; dăruit apoĭ de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882.

Scrisóre cirilică de aceașĭ mână afară de câte-va foĭ. Titlurile, inițialele, caolele, unele nume și date, precum și câte-va podóbe, cu roșu.

Legătură în piele, cu încuetorĭ.

Manuscrisul cuprinde:

Cartea despre némul Moldovenilor și Letopisețul țăriĭ Moldoveĭ

până la a treia domnie a Ducăi Vodă. (Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, Codex. A.)

E o compilaţie după vechile cronice ale luĭ Ureche, Neculcea şi adnotatoriĭ lor.

Tabla de materiĭ:

›ĭa de la inceput se află următórea însemnare:

estu litopistu a ţări nostri Moldavvi ci arată în el totă is-
şi săderi *(sădirea)* nemuluĭ moldovan, i a tutoror înpăraţălor
, precum şi a Domnilor ci au stăpănit acĭastă ţăară, numaĭ
arătăndŭ şi dăndŭ ştiinţă dispri ţărili ci stau înpregĭuru
viĭ. Şi pentru că esti dreptu al meu di cumpărătoră, apoi
vroi ca să-l furi sau să-l tăinuescă, să fii supt blăstăm
i canonili bisăriceştĭ, ci numaĭ atunci să fei *(fie)* scăpat
.mine blăstăm când l-arŭ întorci ĭarăşĭ la iscălitul, cari di
, am iscălit; fiind legat acum la anul 1857, luna Maĭu 28.—
trovicĭ.»

No. 233.

In-folio. — Foĭ 176. — Secolul XVIII (1785). — Dăruit de D. A. Sturdza.
Scrisóre cirilică de aceiaşĭ mână. Titlurile, inițialele, datele, unele nume propriĭ şi alte însemnărĭ, cu roşu. La început (p. 1 şi 4) nisce nedibace frontispiciĭ şi inițiale tot aşa de urîte, în roşu, verde şi negru.
Legătură solidă în piele. Cfr. No. 266 şi 354.
Manuscrisul cuprinde:

Letopisețul luĭ Niculae Costin, de la zidirea lumeĭ până la domnia luĭ Ştefăniță Vodă. (Cfr. Kogălniceanu *Letopisițe*, vol. I şi Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, Codex *Miclescensis* K.)

La sfîrşitul manuscrisuluĭ se află următórea însemnare:

«Pănă aice s-au scris de pe izvodul răposatului Miron Costin ce-au fost logofăt mare.

«Scrisu-s-au acest letopisețu, di pe altul moldovenesc asemine la anii de la zidire lumii 7292, ĭar de la Hs. măntuitorul lumii 1784 Ĭuni 25 începăndu-l a-l scrie, şi l-am sfărşit la 7293 anii de la zidire lumii, ĭar de la Hs. măntuitorul nostru 1785 Ĭulie 4 zile, ostenitorĭu fiind scrisorii Iordachi Miclescul Postelnicul, în zilile lui Alexandru Ioan Mavrocordat Voevod.

«Slavă lui Dumnezeu celui ce mĭ-au agĭutat după început de am agĭunsu şi sfărşitul aceştii cărți. Sfârşit şi lui Dumnezeu slavă».

«*Predoslovie Létopisețuluĭ*» e publicată — cu prea puține deosebirĭ — în Kogălniceanu, *Letopisițe*, ed. II, tom. I, p. 33—37.

«Izvodiri de istorici pre carii punem martori létopisétului»: (Kogălniceanu, *Letopisițe*, ed. II, tom. I, p. 38).

La sfîrşit se află următórea tablă de materiĭ:

Fóia

Afară de capetele de maĭ sus, se maĭ află pe foia 174 v. — 175, o povestire:

«Pentru moaștele luĭ Costandin ĭoparat și pentru prorociia Țarigradului învățătură».

Asemenea se maĭ află pe o fóiă de la sfirșit care nu este numerotată precum și pe scórța condiceĭ următórele insemnărĭ:

«Suret de pe ponturile gospod, ce să cuprind în hrisovul gospod cu pe- ceti ci esti în visterie, ce s-au făcut pentru ceĭ ce șăd pe moșiile altora, în ce chip să să urmezi lucrul ce vor lucra stăpânilor moșiilor. Let 1786, Săpt. 14».

«Cu agiutorul milostivuluĭ și mareluĭ Dumnezeu, socotélă de exportație, a 3 anĭ viitorĭ de la 1847 Ghenarie, păn la 1850 Ghenarie......».

No. 234.

In-folio.—Foĭ 195, unele nescrise.—Secol. XIX.—Dăruit de D. A. Sturdza Scrisóre cirilică de maĭ multe mânĭ.

A fost legat și pe fața legătureĭ purta acest titlu:

«Condică pentru scrisorile moșiilor ci s-au făcut în anul 1817.»

Volumul cuprinde copiĭ după următórele documente ale moșiilor Roșioriĭ, Popeștiĭ, Dămieneștiĭ și Rușiĭ Zavuluĭ:

Moșia Roșiorii.

Foia

— Febr. 6.—Zapisul luĭ Ion și sora luĭ, Tudora, prin care vînd parté lor de moșie din Roșiorĭ, luĭ Cosma din Bărboșĭ. (Trad.) . . . . 2.

— Zapisul luĭ Pătrașcu Părcălabu din Ungurașĭ pentru părțile de moșie ce le-a vîndut Stanca fata luĭ Băloș Bătrânul, luĭ Cosma din Bărboșĭ. (Trad.) . . . . 2.

— Zapisul prin care Grigorie din Roșiorĭ, vinde parté luĭ din Dulcești, luĭ Anton Păharnicu de acolo. (Trad.) . . . . 2 v.

— Zapisul prin care Naste cu copiiĭ luĭ, vinde parté luĭ din Roșiorĭ, luĭ Coza. (Trad.) . . . . 2 v.

— Zapisul luĭ Apaș Părcălabul, pentru niște locurĭ din Roșiorĭ, cumpĕrate de Ion Moscovanul, de la un Lazăr și Ionașcu. (Trad.) . . . 3.

— Zapisul prin care Istatie cu frațiĭ luĭ, vînd parté lor din Roșiorĭ, luĭ Grigorie din Bărboșĭ. (Trad.) . . . . 3.

— Zapisul luĭ Văscan din Dulceștĭ, prin care mărturisește despre părțile de moșie ce au cumpărat Băloșan din Roșiorĭ . . . . 3 v.

Idem, despre părțile ce au cumpărat Ilie feciorul Bălășoaiĭ . . . . 3 v.

— Zapis prin care Andonie Păharnicu din Dulceștĭ, mărturisește, cum s'au invoit Isac cu frate-seu Nicoară, pentru un brâu . . . . . 4.

— Zapisul luĭ Toader ginerele Hrețcanuluĭ, despre niște părțĭ de moșie din Roșiorĭ ce le-au vîndut. . . . . 4 v.

— Mărturia luĭ Iurașco biv părcălab de Roman, pentru moșia din Roșiorĭ, ce au vîndut-o Ionașcu. feciorul Grozaveĭ fata luĭ Băloșan, luĭ Coza și femeiĭ luĭ Dahina, (Trad.) . . . . 4 v.

Fóia

1812 Martie 27. — Jalba luĭ Gheorghe Hermeziu sărdarul către se-.torul Crasno Milasevicĭ, spre a se înfăţişa la judecată cu medelni-rul Vasile Roset, pentru pricina moşieĭ Roşiorii. . . . . 20.
1812. — Porunca Div. cnejieĭ Mold. către spătarul Iordachi Cru-nski, pentru despărţirea hotarelor dintre moşia Roşiorii şi Simioneştiĭ. 20 v.
1812. Oct. 12. — Jalba luĭ Gheorghe Hermeziu sărdarul, în pricina are cu medelnicerul Vasile Bălănescu, pentru moşia Roşiorii. . . 21.
1813 Iulie 6. — Scarlat Alexandru Calimah Voevod Mold. orînduesce : Costandin Catargiu biv vel spătar, ca să hotărnicéscă moşia Ro-ɔriĭ a sărdaruluĭ Gheorghe Hermeziu. . . . . 22 v.
1813 Iulie 10. — Scarlat Alexandru Calimah Voevod Mold. poruncesce egiaşilor moşieĭ Roşiorii, a sta faţă la hotărnicia ce este a se face :eleĭ moşiĭ . . . . 23.
1813 Sept. 30. — Jalba luĭ Gheorghe Hermeziu căminarul, în pricina are cu Vasile Bălănescu supusul rusesc, pentru moşia Roşiorii. . . 23.
1813 Noembre 20. — Poruncă domnéscă, către Mitropolitul şi boeriĭ old., ca să judece pricina ce are Gheorghe Hermeziu căminarul cu ısile Roset supusul rus, pentru moşiĭ . . . . 24.
1813 Nov. 20. — Jalba căminaruluĭ Gheorghe Hermeziu, în pricina are cu Vasile Roset, supusul rusesc, pentru moşia Roşiorii. . . . 24.
1814 Febr. 6. — Idem. . . . . 24 v.

*

1763 (7271) Iulie 25. — Mărturie hotarnică a moşieĭ Dulceştiĭ, făcută de anichie Episcopul Romanuluĭ . . . . 26.
1648 (7156) Iulie 30. — Mărturia Marieĭ vistieriasa a răposatuluĭ Ilie ıntacuzino, prin care arată că nepótă-sa Aniţa fata luĭ Stefan Şoldan, căpătat între alte lucrurĭ ca zestre şi moşia Roşiorĭ din Némţu şi mioneştiĭ din Roman . . . . 26.
1655 (7163) Iunie 1. — Zapisul de împărţirea moşiilor părintescĭ, între aţiĭ Toader Başotă, Vasile Şoldan şi Gheorghiţă Şeptelicĭ. . . . . 26 v.
— Mărturie hotarnică a moşieĭ Roşiorii. . . . . 27.
1642 (7251) Sept. 4. — Mărturia hotarnică a moşieĭ Roşiorii, făcută › Neculaĭ Şoldan. . . . . 27.
1808 August 25. — Jalba luĭ Ioan Gane clucerul în pricina ce are ı medelnicerul Vasile Roset, pentru moşia Roşiorii . . . . 27 v.
1808 Sept. 14. — Relaţia boerilor orînduiţĭ cu cercetarea pricineĭ ntre clucerul Ioan Gane, cu medelnicerul Vasile Roset pentru fînul : a cosit acest din urmă de pe moşia Roşiorii. . . . . 28 v.
1809 Ian. 31. — Jalba luĭ Ioan Gane clucerul în pricina ce are cu edelnicerul Vasile Roset la moşia Roşiorii . . . . 29.
1809 Dec. 22. — Anaforaua divanuluĭ, dată în pricina ce are clucerul an Gane, cu medelnicerul Vasile Roset pentru moşia Popeştiĭ, ce se vecinéză cu Simioneştiĭ; ambele din ţinutul Romanuluĭ . . . . 30 v.
1809 Dec. 30. — Porunca Divanuluĭ, către ispravniciĭ ţinutuluĭ Némţu, . cerceteze în privinţa fînuluĭ de pe moşia Popeştiĭ pentru care este icină între clucerul Ion Gane cu medelnicerul Vasile Roset. . . . 32.
1810 Mart. 18. — Cartea Divanuluĭ către clucerul Ioan Gane, ce i s'a

Fóia

1665 (7173) Iulie 10.—Zapisul Ioaneĭ jupânésa luĭ Gheorghiţă Hăbăşescul, pentru schimbul făcut cu Grigorie Hăbăşescul, ce au fost păharnic, dându-ĭ partea eĭ din heleşteu şi siliştea din Dămieneştĭ, pentru partea luĭ din heleşteu şi siliştea din Rusiĭ Zavuluĭ . . . . . . 67.

1665 (7173) Aug. 7.— Zapisul luĭ Vasile Uşeriu şi alţĭ aĭ luĭ, din Dămieneştĭ, prin care vînd luĭ Gligori Hăbăşescul marele comis, moşia ce este la siliştea Onişcăĭ . . . . 68.

1667 (7175) Maĭ 31, Hotin.— Zapisul luĭ Vasile feciorul popiĭ Gligorie, prin care vinde nisce pămînturĭ, din Dămieneştĭ, luĭ Gligoraşco Hăbăşescul stolnicul, părcălabul de Hotin . . . . 68 r.

1667 (7176) Noembr. 18.—Zapisul luĭ Vasile feciorul popiĭ Grigorie, şi femeieĭ luĭ Avramia, prin care dăruesc partea lor din Dămieneştĭ, Rusĭ şi Măxineştĭ luĭ Gligoraşco Hăbăşescul stolnicul, părcălab de Hotin . 69.

1667 (7176) Noembr 30.— Zapis prin care Vasile feciorul popiĭ din Dămieneştĭ cu soţia luĭ Avramia, vînd partea lor de acolo, luĭ Gligoraşco Hăbăşescul stolnicul, părcălab de Hotin . . . . 69 v.

1669 (7178) Noembr. 30.— Zapisul luĭ Vasile feciorul popiĭ Grigorie din Dămieneştĭ, pentru moşia ce a vîndut-o luĭ Gligoraşco Hăbăşescul stolnicul, părcălab de Hotin . . . . 70 v.

1670 (7178) Mart. 24.— Duca Voevod Mold. întăresce stăpânire peste moşia din Dămieneştĭ, luĭ Grigoraş Hăbăşescul vornicul cel mare de Ţara de sus . . . . 71.

1670 (7179) Noembr. 24.— Zapisul luĭ Vasilie feciorul popiĭ din Dămieneştĭ, prin care vinde patru pămînturĭ de acolo, luĭ Grigoraşco Hăbăşescul vel vornic . . . . 73 v.

1688 (7196) Febr. 20 —Costandin Voevod Mold orînduesce cercetătorĭ pricineĭ dintre Toader feciorul luĭ Grigorie Hăbăşescul hatmanul, cu sora luĭ Irina, pentru nisce moşie din Dămieneştĭ . . . . 74.

1689 (7197) Aug. 28.— Costandin Voevod Mold. orînduesce pe Gavriil Brăescul ce a fost stolnic mare, şi alţĭ, ca să alégă părţile de moşie ce are Toader Hăbăşescul ce a fost spătar al triile, în Dămieneştĭ . 74 v.

1690 (7198) Aprilie 24.— Costandin Voevod Mold. orînduesce pe Ionaşco Maiescul ce au fost sluger, şi pe un altul, să cerceteze pricina dintre Toader Hăbăşescul ce au fost spătar al triile, cu Gligoraşco stolnicelul, pentru o prisacă . . . . 75 v.

1690 (7198) Iunie 20. — Mărturia hotarnică a moşieĭ din Dămieneştĭ, pentru care era pricină între Tóder Hăbăşescul cu Gligoraşco stolnicelul . . . . 76 v.

1690 (7199) Oct. 16. — Zapis prin care Acsana vornicésa a răposatuluĭ Andronic Vornicul, se invoesce cu Tóder Hăbăşescul spătarul, pentru răscumpărarea unor pămînturĭ din Dămieneştĭ . . . . . . 78.

1691 (7199) Ian. 27 —Costandin Voevod Mold. judecă pricina dintre Ion şi soru-sa Irina, feciorii luĭ Gheorghiţă Hăbăşescul, cu Tóder feciorul luĭ Grigorie Hăbăşescul ce au fost hatman, pentru satul Dămieneştiĭ . 78.

1697 (7206) Dec. 18.—Antioh Costandin Voevod Mold. judecă pricina dintre Irina fata luĭ Gheorghe Hăbăşescul cu Tóder feciorul luĭ Gligorie Hăbăşescul ce au fost hatman, pentru moşia Dămieneştiĭ . . . . . . 79 v.

Foia

Moşia Rusiĭ Zavuluĭ.

No. 235.

In-4°. — Foĭ 140. — Secolul XIX.
Scris de maĭ mulţĭ. Pe dosul legăturiĭ titlul: «Bolintineanu».
Volumul cuprinde:

Corespondenţa luĭ D. Bolintineanu cu diferiţĭ bărbaţĭ politicĭ, din aniĭ 1850—1872, şi lucrărĭ, dintre care unele de coprins literar, precum o poemă şi maĭ multe poeziĭ:

Fóia

Foia.		Foia.
52) «Poeziĭ la zioa aniversală» 133.	57) «Fata de la Cozia» . . . . 137.
53) «O ghicitoare» . . . . . 134.	58) «Călugărița» . . . . 137 v.
54) «La o năluoire ĭubită». . . 134.	59) «Cavalcadă» . . . . 138.
55) «Moartea luĭ Mihaĭ Viteazul» 134 v.	60) «Fata popiĭ» . . . . 138.
56) «Riul vieţiĭ» . . . . 135 v.	61) «Ţepeş şi soliĭ» . . . . . 139.

No. 236.

In-folio. — Foĭ 300. — Secolul XVIII (1765).— Dăruit de D. A. Sturdza.

Scrisóre cirilică, de aceĭaşĭ mână. Pe prima fóĭe frontispiciu şi iniţială ornată, în roşu, verde şi negru. Legat în scórţe de lemn îmbrăcate cu piele. Cfr. No. 233.

Cronica luĭ Miron Costin cu adaosurile luĭ Neculae Costin, de la zidirea lumiĭ până la Ştefăniţă Vodă. (Cfr. Kogălniceanu, *Letopisiţe*, tom. I; Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, Codex M.)

La sfîrşitul manuscrisuluĭ se află următórea însemnare:

«*Până aicé s-au scris dupre izvodul răposatuluĭ Miron Costin ce au fostŭ logofăt mare.*

«Scrisu-s-au acestŭ létopiseţŭ după altul moldovenescu asémené, la aniĭ de la zidiré lumiĭ 7273, ĭară de la mântuiré lumiĭ 1765 Iunie 14, ostenitorĭu fiind scrisoriĭ Stoĭanŭ Buc[ure]şt[énu] de la Anthim. — 1765 (7273) Iuniu 14».

Predoslovia, [luĭ N. Costin] vedĭ o la manuscrisul No. 233 cu care e în totul asemenea.

Pe prima fóe e pusă pecetea in fum a luĭ «Antonie Protopopu—1815» ĭar dedesuptul fóĭeĭ 5, se află următórea notiţă:

«Acest litopisăţ este a sfinţieĭ sale părinteluĭ iconomu Antonie de la bisărica ot Lozonski».

Acelaşĭ cuprins ca la No. 233.

Afară de cele cuprinse în tabla de materiĭ se maĭ află, pe fóĭa 295 şi 298, următórele:

«Pentru moaştele luĭ Costandin înpăratŭ şi pentru proorocia Ţarigraduluĭ învăţătură».

«Slovele carele era scrise pre mormântul mareluĭ împărat Costandin, şi înţelesul slovelor, ce spun.»

No. 237.

In folio.—Foĭ 959 (cu numerotaţia sărită de la 279 la 290).—Secolul XVIII.— Dăruit de D. A. Sturdza.

Scrisóre cirilică de maĭ multe mânĭ.

Pe prima fóe are acest titlu:

«Condica de cărţi de poroncă şi de tot felul dé trebuinţă, ce s-au dat din parte Divanuluĭ în anul dintâĭu a domnii Mării sale Domnuluĭ Costandin Nicolae Voevod, ce s-au început de la Săpt. vălét 7250, la al triisprăzecĭ anĭ a al cincile domnie, şi la întâĭul an a al doile domnie a Moldoviĭ carii să încheia până la sfârşitul luĭ Dechemvrie letu 7251».

In potriva arătăriĭ acestuĭ titlu, se găsesc în condică, copiate, cărţĭ şi hrisóve şi dela alţĭ domnĭ anteriorĭ.

Cărţile şi poruncile cuprinse într'acéstă «Condică» unele sînt prescrise în întregimea lor, ĭar altele sunt date numaĭ în extrase; ele sînt tipărite *în regeste*, în N. Iorga, *Studiĭ şi Documente cu privire la Istoria Românilor*, vol. VI.

Cuprinsul condiceĭ este următorul:

	Fila
1744 (7252) Iulie 15. — Zapisul boerilor Mold. prin care se obligă a plăti din baniĭ ţereĭ 10.000 leĭ ce ĭ-a dat Iordache Roset biv vel vornic la visterie pentru bir şi bairamlîc	1 v.
1742 (7250) Ianuarie 11. — Pentru închinarea M-reĭ Hanguluĭ la Patriarhia Alexandrieĭ	3 v.
1742 (7250) Martie 20. — Carte de judecată a vorniculuĭ Costandin Rusăt, pentru moşia Făureştiĭ ce să hotărăsc cu Galata	4 v.
1741 Dec. 1—1742 Ianuarie 15. — Patru menziluri, pentru caĭ de olac	9.
1734 (7243) Nov. 3. — Carte de apĕrare a străjerilor dela Comăneştĭ şi Dărmăneştĭ pentru vamă	9 v.
1729 (7238) Oct. 29. — Idem de la Grigorie Vodă	9 v.
1741 (7249) Maĭ 21. Idem de la Grigorie Vodă, pentru apĕrarea Comăneştilor şi Dărmăneştilor de podvezĭ şi alte sarcinĭ	10.
1737 (7246) Nov. 5. — Carte de apĕrare de podvezĭ, panţărilor de Comăneştĭ	10 v.
1729 (7238) Decembre 14. — Idem pentru scutire de vamă, şi ceĭ doĭ banĭ de pecĭu	10 v.
1735 (7243) Iunie 10. — «Carte de apărare străjiĭ ot *(dela)* Comăneştĭ, pe scumpie să nu dé vamă»	10 v.
89 cărţĭ de volnicie şi poruncĭ date la diferite persóne pentru stăpînire de moşiĭ, constatărĭ de furturĭ şi alte măsurĭ administrative	29 v.
21 menzilurĭ, pentru ceĭ ce călătoresc cu caĭ de olac	43.
4 cărţĭ prin care Turciĭ din Roman sunt opriţĭ de a vinde peşte	46 v.
1743 (7251) Ian. 22. — Carte către ispravniciĭ Sucéveĭ să cerceteze pricina dintre călugăriĭ de la M-rea Moldoviţa cu tîrgoveţiĭ din Baia pentru călcarea unuĭ loc	50 v.
6 cărţĭ de mărturie în diferite pricinĭ	51.
1742 (7250) Ian. 24.— Pricina dintre Vasile Roset medelnicerul, cu Maria femeia luĭ Chiriac cărcĭumarul din Roman, pentru vin	52.
1742 Ianuarie. — 3 cărţĭ de judecată în diferite pricinĭ	52.

Fila

Fila

Fila

-- Noembr. 27. — Carte de judecată a Divanuluĭ, dată în pricina popiĭ Ioan de la Dulceştĭ din ţinutul Némţuluĭ şi alţiĭ, pentru boĭ . . . 240 v.

— Ian. 15.— Idem, în pricina luĭ Adam Luca sulgerul, cu Mereuţă, pentru vecinătate (clăcăşie). 241.

— Ian. 27. — Idem, în pricina dintre Sandul Jora, cu Catrina femeia luĭ Danolachi pentru un ţigan. . . . . 241 v.

1742. — 49 cărţĭ relative la diferite pricinĭ de judecăţĭ . . . . . . 242 v.

1742 (7250) Ian. 29.—Idem, în pricina dintre Lupaşco Scărlat şi Andreĭ Prăjescu pentru un cal. . . . . 256 v.

1742 (7250) Ian.25.—Idem, în pricina dintre Iftimia de la Tomeştĭ din ţinutul Iaşuluĭ şi Cozma călugărul de la Mitropolie pentru vin . . . . 256 v.

1742 (7250) Ian. 25.—Idem, în pricina jafuluĭ unor Lipcanĭ de către Moscalĭ. . . . . 257.

1742 (7250) Ian. 26. — Idem, în pricina uneia Tofana şi fraţilor eĭ, cu egumenul de la Trisfetitele, pentru moşie la ţinutul Bacăuluĭ . . . . 258.

1742 (7250) Ian. 25. — Idem, în pricina Nastasieĭ cu Tacul Frăţiţa din Buneştĭ de la Vasluĭ, pentru o ĭapă . . . . 258 v.

1742 (7250) Ian. 30. — Idem, în pricina dintre Stefan Rosăt vel păharnic, cu egumenul de la Bârnova, pentru ţiganĭ. . . . . 259.

1742 (7250) Ian. 29.— Idem, în pricina Marieĭ medelnicerésa, cu Manole cupeţul din Botoşenĭ pentru fân . . . . 260.

1742 (7250) Ian. 26.— Idem, în pricina luĭ Cost. Balş fost mare medelnicer, cu Costandin ieciorul luĭ Enechiţă, pentru odoară . . . . 261 v.

1742 (7250) Febr. 1. — Carte de judecată, dată în pricina luĭ Ion Bosăe, cu popa armenesc din Iaşĭ pentru banĭ şi mĭere . . . . . 262.

1742 (7250) Ian. 25.— Idem, dată în pricina dintre Estera jidóvca, cu Marcu jidovul, pentru o casă din Botoşenĭ . . . . 263.

1742 (7250) Febr. 1.— Idem, în pricina dintre Costandin Maţoenĭ căpitanul şi cincĭ vînătorĭ din stégul luĭ, pentru scutelnicie . . . . . . 265 v.

1742 (7250) Ian. 25.—Idem, în pricina dintre Ioniţă Bujoranul vornicul cu Costantin Stroescul mazil din ţara românéscă . . . . 266.

1742 (7250) Febr. 2. — Idem, în pricina Bujoranuluĭ pentru ţiganĭ . . . . 266.

1742 (7250) Ian. 30.— Idem, în pricina Paraschiveĭ Curgĭoae, cu Neculaĭ Vartic, pentru o casă . . . . 266 v.

1742 (7250) Febr. 3.— Idem, în pricina unuĭa Nicolae cu fraţiĭ luĭ din Buclumĭ de la ţinutul Iaşuluĭ pentru clironomie . . . . 268.

1742 (7250) Febr. 4.— Idem, în pricina dintre Lefter poruşnicul, cu Ursul Iuraşco căpitanul, pentru un cal . . . . 269.

1743 (7251).— Idem, în pricina unuĭa Gligoraş fiul luĭ Vasilie ţiganul, cu un alt ţigan, pentru o ţigancă. . . . . 269 v.

— Febr. 6.— Idem, în pricina unuĭa Manole neguţătorul de la Botoşanĭ cu preotul Iftimie de la Drăguşanĭ, pentru mĭere . . . . . . 270.

1742 (7250) Febr. 6.— Idem, în pricina preoteseĭ Loghina din Iaşĭ, cu un cumnat al sĕu, pentru un cal . . . . 270 v.

1742 (7250) Febr. 6.— Idem, în pricina luĭ Ştefan Darie medelnicerul, cu Neculaĭ Drăhle, pentru dijma unor stupĭ . . . . 270 v.

Fila

Fila

1742 (7250) Mart. 14.—Carte de judecată, dată în pricina luĭ Mihalache fost mare jicnicer, pentru furtişag . . . . 315.

1742 (7250) Iulie 15. — Idem, în pricina luĭ Toader Caisău, pentru moşie în Mihonĭ, Floreştĭ şi Cĭorenĭ . . . . 315 v.

1742 (7250) Iulie 15. — Idem, în pricina luĭ Ioan Boroda mazilu, pentru un ţigan . . . . 316.

1742 (7250) Iulie 20. — Idem, în pricina preotuluĭ Timofteĭu şi altora, pentru moşia Vidra . . . . 316 v.

1742 (7250) Iulie 22. — Idem, în pricina luĭ Gheorghe Şoimarul, pentru moşia Purceliştiĭ din ţinutul Sucĭaveĭ . . . . 318.

1742 (7250) Maĭ 12. — Idem, în pricina unuĭa Milie fecĭorul Zamfireĭ, şi altora, pentru banĭ . . . . 318 v.

1742 (7250) Aug. 4. — Idem, în pricina luĭ Postolache lipcanul, pentru vite . . . . 320.

1742 (7250) Aug. 1. — Idem, în pricina luĭ Tăbărţa jicnicerul, cu Şoimăreştiĭ pentru moşia din Purcileştĭ . . . . 321.

— Maĭ 25.—Idem, în pricina luĭ Dumitru Osmac neguţătorul din Iaşĭ, cu nisce neguţătorĭ din Botoşanĭ pentru datorie . . . . 322.

1742 (7250) Aug. 11.— Idem, în pricina luĭ Stefan vătăman, cu egumenul de la Solca, pentru moşia din Crăiniceştĭ de la Sucĭava . . 322 v.

1742 (7250) Aug. 15. — Idem, în pricina luĭ Costandin Stroescul din ţara românéscă, cu Ion Bujoranul, pentru ţiganĭ . . . . 323.

1742 (7250) Aug. 1. — Idem, în pricina popiĭ Timofteĭu şi altora pentru moşia Vidra, din hotarul Călimanuluĭ . . . . 323 v.

1742 (7250) Aug. 1. — Idem, în pricina pentru moşia Chetrosul şi Şişcaniĭ . . . . 326.

1742 (7250) Aug. 20. — Idem, în pricina luĭ Ibraim, turcul de la Bender, pentru un cal . . . . 327.

1742 (7251) Sept. 10.— Idem, în pricina Cerbuluĭ jidovul, din sat de la Bădicenĭ de la ţinutul Sorocĭĭ, pentru un cal şi banĭ . . . . 328 v.

1742 (7250). — Idem, în pricina unuĭa David jidovul din Chişinău, pentru marfa ce i s-a jefuit în timpul Muscalilor . . . . 328 v.

1742 (7250) Aug. 23. — Idem, în pricina luĭ Mardaros neguţătorul din Iaşĭ, cu nisce ţiganĭ din ţara unguréscă, pentru simbrie . . . . 330.

1742 (7251) Sept. 1. — Idem, în pricina luĭ Gheorghiţă Morarĭul de la Vităneştĭ din Putna, pentru vie . . . . 331.

1742 (7251) Oct. 6. — Idem, în pricina luĭ Pavel vel sărdar cu Niagoe Cĭocărlie vornicul de poartă, pentru furt de banĭ obşteştĭ . . 332.

1742 (7251) Oct. 31. — Idem, în pricina luĭ Mihalache Panăş şi alţiĭ, cu Sandul Sturza vel log. pentru moşia Volosenii din ţinutul Lăpuşneĭ . . . . 333.

1742 (7251) Nov. 25.— Idem, în pricina luĭ Ion Bănarĭul Căpitanul, pentru moşia Totoeştiĭ de la ţinutul Hârlăuluĭ . . . . 334.

1742 (7251) [Nov.] (?).— Idem, în pricina luĭ Tofan şi femeeĭ luĭ Profira din satul Nistoreniĭ de la Lăpuşna, pentru banĭ . . . . 335.

1742 (7251) Dec. 6. — Idem, în pricina luĭ Manole neguţătorul din Botoşenĭ, pentru bătaĭe şi ocară din partea unuĭa Ion Gule. . . . . 336.

Fila

Fila

Fila

Fila

1742 (7250) Aprilie 1. — Costandin Nicolae Voevod Mold., dăruesce inuluï Cantacuzino biv vel armaş satul Horodnicenii din ţinutul Suaveï . . . . 480 v.

1738 (7246) — Grigorie Ghica Voevod Mold. scutesce Mitropolia, de ădrăritul viilor de la Vlădicenï de lângă Iaşï . . . . 481.

1740 (7248) Maï 5. — Acelaşï, pentru privilegiile M-reï Slatina din jueţul Suceava . . . . 481 v.

1733 (7241) Iunie 14.— Cost. Nicolae Voevod pentru scutirile M-reï ıï Pahomie episcopul, din ţinutul Némţuluï . . . . 482.

1736 (7245) Sept. 27.- Grigorie Ghica, pentru goştina ce are să dea nul Husein biv voivodă, ce a venit cu 1.500 oï din ţara turcéscă . 482.

1740 (7249) Sept. 28.— Acelaşï, pentru mila sihăstrieï ce este în munte ı poïana luï Atanasie, care sihăstrie este făcută de Ghedeon episcoul Romanuluï . . . . 482 v.

1727 (7235) Iulie 18.— Mihaï Racoviţă Voevod Mold. întăresce obieiul solărituluï, ce l-aŭ avut şi maï înainte Pavel Catargiu vornicul e Vrancea cu toţï Vrâncenii . . . . 483.

— Grigorie Ghica Voevod Mold., pentru ca locuitoriï Vrâncenï să ıu fie supăraţï de vamă şi de ortul stărostesc . . . . 483 v.

1748 (7236) Ian. — Acelaşï, pentru mila călugărilor sihastri de la siăstria de la Delenï . . . . 484.

1740 (7238) Maï 10.—Acelaşï, pentru mila preoţilor dela patru bisericï omnescï din oraşul Botoşanï . . . . 484 v.

1733 (7241) Iunie 4.— Costandin Nicolae Voevod pentru mila preolor, a unuï diacon şi unuï ţârcovnic de la biserica domnéscă dela curtea in Botoşanï . . . . 485.

1740 (7249) Noembr. 10.— Grigorie Ghica Voevod Mold. împuterniesce pe Macarie dicheul Mitropolieï din Sucïava, pentru apĕrarea ţianilor Mitropolieï . . . . 485 v.

1740 (7248) Iunie 8.— Idem . . . . 485 v.

1740 (7249) Oct. 10.—Acelaşï, pentru mila ce a orînduit a se da M-reï e la Chişinău . . . . 486.

1740 (7249) Oct. 10.— Acelaşï, pentru scutirea de dare, a unuï ţârcovıic şi a unuï posluşnic dela biserica din Chişinău, care a fost maï ıainte domnéscă . . . . 486.

— Acelaşï, pentru scutirea a doï preoţï şi unuï diacon dela biserica din 'hişinău . . . . 486 v.

— Nicolae Alexandru Voevod Mold. pentru birul şi altele ce au a da atele Mitropolieï din Sucïava . . . . 486 v.

1715 (7223) Mart. 1.— Acelaşï, pentru birul ce au a da ómeniï din saul Bosanciï dela Sucïava, a Mitropolieï de acolo . . . . 487.

1743 (7251) Dec. 22.—Costandin Nicolae Voevod Mold., pentru vamă . 489 v.

— Eremia Voevod Mold. pentru M-rea Lavra cea mare (în limba lavonă) . . . . 490.

1735 (7244) Oct. 23.— Costandin Nicolae Voevod Mold., pentru mila e orînduesce a se da pe fie-care an la M-rea Lavra cea mare din ıuntele Atos . . . . 491 v.

Fila

1696 (7204) Maĭ 29.— Antiohie Costandin Voevod Mold., împuternicesce pe Gheorghe Păsat vornicul a-şĭ alege moşia Făureştiĭ . . . 539 v.
1720 (7228) Aug. 25.—Mihaiŭ Racoviţă Voevod Mold. despre rĕscóla şi faptele luĭ Vasilie Cĭaurul biv vel stolnic . . . . 540.
— Grigorie Ghica Voevod Mold. pentru nisce ómenĭ din Blăjeştĭ, ce voesce a-ĭ face vecinĭ, Iordache Cantacuzino biv vel spătar . . . 543.
1728 (7236) Iulie 8.—Acelaşĭ, judecă pricina dintre Gheorghe postelnicul, cu vecinii sĕĭ din sat din Siliştĭ . . . . 544.
1430 (6938) Iulie 7.—Alexandru Voevod Mold. pentru împărţéla moşiilor părinteştĭ, între Gĭurgĭul Jumătate, cu fraţiĭ seĭ Şteful şi Mândrul. (trad.) 545 v.
1612 (7120) — Radul Voevod Mold. întórce luĭ Costea Băcĭog marele vornic de ţara de jos, două sate ce i le luase fără dreptate . . 546 v.
1626 (7134) Maĭ 21.—Miron Barnovskie Moghilă Voevod Mold. pentru nisce sate ce le dă luĭ Dumitraşco al doilea stolnic şi fraţilor şi surorilor luĭ. 547.
1733 (7241) Aug. 21. — Costandin Nicolae Voevod Mold. întăresce stăpânire luĭ Iordache Cantacuzino vel vornic, peste nisce vecinĭ (clăcaşĭ) din Delenĭ . . . . 547 v.
— Grigorie Ghica Voevod Mold.. pentru hotărnicia satuluĭ Delenilor a luĭ Iordache Cantacuzino biv vel spătar . . . . 549.
1742 (7251) Oct.— Un caet, sub titlul «Condica (déca) de luna luĭ Octo[m]vri, de răspunsuri ce s-au răspunsu unora şi altora pe cărţile lor cĭ-au scris Domnuluĭ» . . . . 550.
1742 (7251) Nov.—Un caet sub titlul «Condica de luna luĭ Noe[m]vri». Cuprinde, cărţile şi poruncile date în diferite afacerĭ administrative, politice şi altele, în acéstă lună . . . . 564.
1742 (7251) Dec. — Un caet sub titlul «Condica luniĭ luĭ Deche[m]vri». Cuprinde cărţile şi poruncile date în diferite afacerĭ administrative, politice şi altele în acéstă lună . . . . 579.
— Un caet în care sunt trecute în extras tóte cărţile şi rĕspunsurile la poruncile Domnuluĭ, de la 7 Septembrie 1742—1743 Ianuarie 20 . 593.
1741—1742. — Un caet sub titlul «Condica de trebile visteriĭ din anul dintâiu a domnii Mării Sale Domnului Costandin Nicolae Voevod ce s-au început de la Sept[emvrie] a anul[ui] 7250 la al triisprăzăcĭ an a al cincile domnie şi la întâiul an a al doile domnie a Moldovii, care să încheĭa până la sfârşitul luĭ Deche[m]vri anul 7251.» . . . . . . 617.
Condica aceasta cuprinde resumatele saŭ copiile depline a peste 1410 cărţĭ domnescĭ, pentru care cfr. N. Iorga, ***Studiĭ şi Documente cu privire la istoria Românilor,*** vol. VI.
Apoĭ, tot în cuprinsul eĭ se maĭ află şi:
«Drigătorii de pri la ţănuturi la carii s-au scris cărţile aceste» . . 815.
«Boeriĭ zlotaşĭ ce s-au orănduit pe la ţănuturi cu cĭfertul dintăi cĭ-au eşit la Avgust lt. 7250» . . . . 844 v.
Pe urmă o altă condică «de cărţile de poroncă şi răspunsuri ce s-au scris de la visterie la luna lui Oct. let 7251» . . . . 868.
«Condica de luna luĭ Noe[m]vri» . . . . 889.
«Condica de luna luĭ Dechemvrie i *(şi)* di Ghenar let 7251» . . . 929.

No. 238.

In-folio. — Foĭ 309+7 la început și 29 la sfîrșit. Secol. XVIII. — Fost în colecția luĭ M. Kogălniceanu. Dăruit Academieĭ de Ministerul Cultelor la 1882.

Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână, afară de cele 29 foĭ de la sfîrșit. Titlurile, inițialele, capitolele și alte însemnărĭ, sint scrise cu roșu. Pe dosul legăturiĭ acest titlu: «Histoire de la Moldavie — manuscrit.»

Létopisețul țeriĭ Moldoveĭ de Miron Costin continuat de Nicolae Costin, dela zidirea lumiĭ până la domnia luĭ Grigorie Ghica Vodă la anul 1729, urmat de un manuscris maĭ noŭ cu domnia luĭ Grigorie Ghica Vodă până la domnia a patra a luĭ Costandin Mavrocordat (Amira și Ion Canta). (Cfr. Kogălniceanu, *Letopisițe*, vol. I; Miron Cosin, *Opere complete*, ed. Urechia, codex E.)

Pe cele 7 foĭ dela început se află predoslovia luĭ N. Costin asemenea cu cea reprodusă la manuscrisul No. 233 și tabla de materiĭ

«Capetele ce s-au scris in carté acĭasta.»

Pentru pp. 1—240 a se vedé numerele 233 și 236. — Apoĭ:

Partea de la sfârșit, care începe cu no. de filă 302, cuprinde:

No. 239.

In-folio.— Foĭ 228. — Secol. XVIII (1791). — Dăruit de D. A. Sturdza la 13 Septembre 1885.

Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână. Legătură frumósă în pĭele şi cu podóbe aurite.

Pe fóĭa 1 acest titlu:

«Domnie Domnului ţării Moldavii Nicolai Alexandru Voevod, vletu 7218.» (Cfr. Kogălniceanu, *Letopisiţe*, ed. II, tom. II, p. 121 şi urm.)

La sfirşit se află următórea însemnare:

«S-au scris de mine carele sint iscălit maĭ gĭos, 1791 Ghenuarie 16.— Ştefan Stărce.»

Cuprinsul este următorul (Cfr. No. 241):

Pe o foie de la început acéstă notiță:

«No. 3 a litopisețuluĭ ce aŭ slujit la publicarea colecțieĭ întregĭ. — M. Kogălniceanu.»

No. 240.

In-folio. — Foĭ 264. — Secol. XIX (1803). — Din Bibl. Scheĭană.

Scrisóre cirilică, aprópe peste tot de aceĭașĭ mână. Până pe la fóia 16, unele titlurĭ orĭ inițiale sînt în roșu (de maĭ multe felurĭ) și verde, dar fórte urît zugrăvite.

Letopisețul Moldoveĭ de Miron Costin, completat de N. Costin prin partea «pentru zidirea lumiĭ», — de la facerea lumiĭ până la domnia luĭ Ștefăniță Vodă, fiul luĭ Vasilie Vodă. — (Copie făcută la 1803. — V. f. 244.) (Cf. Kogălniceanu, *Letopisițe*, vol. I și Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, codex N.)

Cuprinsul (Cfr. N-rile 233, 236 și 238 decât care acesta e maĭ scurt.):

Pe fóia de la sfârşit se află următórea notiţă:

«Şi acĭastă carte este una dintre ale méli, scrisă prin ostenĭala dreptiĭ méli. — Antiohi Sion sărdaru.»

Altă însemnare, pe fóia de la început:

«1809. Ĭarna au fost pre bună, cald sbicit, cali pre bună să făcusă păn la Dechemvrie în 14 zili, apoĭ au început a ningi şi s-au pus omăt pre bunu, păn la 17 Dichemvrie, fiind şi norocu Moscalilor şi a ţărăĭ fiind multă lume pi drumuri cu privint *(proviant)*. Καὶ τόδε ξόν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχῃ ἐμοῦ ᾿Αντιώχου Σιών.

«Antohi Sion.»

No. 241.

In-folio. — Paginĭ 314+6 foĭ dela început nenumerotate, pe carĭ se află titlul manuscrisuluĭ şi tabla de materiĭ.—Secol. XVIII (1755).— A făcut parte din colecţia luĭ M. Kogălniceanu. Dăruit Academieĭ de Ministerul Cultelor la 30 Iuliu 1882.

Scrisóre cirilică de acelaşĭ mână. Titlurile, iniţialele, datele, şi alte însemnărĭ, cu roşu. Legat în piele cu urme de ornamentărĭ în roşu şi auriŭ şi cu acest titlu pe faţa legăturiĭ: «ЛѢТОПИСЕЦЬ». Cfr. No. 239.

Pe prima fóe nenumerotată este acest titlu:

Létopiseţŭ (*) întru carele să coprinde domnia dintăĭ şi de a doao dinŭ ţara Moldoveĭ, a Măriĭ-Sale pré luminatuluĭ nostru *Domnu Io Nicolae Alexandru Voevodŭ* (*), carele ĭaste alcătuitŭ de Nicolae Costin vel logofătŭ, fecĭorul luĭ Mironŭ Costin cĭ-aŭ fostŭ logofătŭ mare. Şi domnia dintăĭ şi de a doao ĭarŭ a Măriеĭ-Sale, din ţara rumănéscă, tocmitŭ şi aşezatŭ de Radulŭ Popesculŭ cĭ-aŭ fostŭ vornic mare. Coprinzindŭ şi alte lucrurĭ ce s-au întămplatŭ pintr-alte părţi, într-aceste domniĭ ale Măriеĭ-Sale. În

(*) În original, cu roşu.

a luĭ Ĭunie în 1, văletŭ *7263* (*) [Ĭară de la Hs. 1755 (1)].»
. *Magasinul Istoric*, t. IV; şi Kogălniceanu, *Letopisiţe*, ed. II, tom.
). 121 şi urm.)

«*Pinaxŭ, adecă însemnare de céle ce să află într-acestŭ létopiseţŭ* (*):»

În original cu roşu.
Adăogare posterióră.

Pe fóia de la inceput se află aceste însemnări:

1. «Acĭasta historie am priimit dar de la cuvioşiĭa sa Hierodiĭacon Gherman Iacovicĭ, a sfinteĭ Mănăstirii Putniĭ la 4 Aprilie c. n. anuluĭ 1833.— Ioan Tomic?»

2. «Acest manuscript îmĭ este dăruit de prietinul meŭ Costantin Hurmuzachi din Bucovina în anul 1840. 20 August 1845, Hiliţa. — M. Kogălniceanu.»

3. «No. 2 a litopiseţuluĭ ce mĭ-aŭ slujit la publicarea colecţieĭ întregĭ. — M. Kogălniceanu.»

No. 242.

In-folio. — Foĭ 206+maĭ multe albe la urmă. — Secol. XIX (1803).— Dăruit de D. A. Sturdza.

Scrisóre cirilică, aprópe peste tot de aceĭaşĭ mână.

Pe faţa legăturiĭ, acest titlu, transcris apoĭ pe prima fóie în caractere latine:

«1803. Octomvrie. Condică din zilele Mării-Sale pré luminatuluĭ şi pré înnălţatuluĭ nostru Domn, Io Costand[in] Alexandru Ipsilant Voevod, în care să trece numaĭ fermanurĭ înpărăteşti, hrisoave şi cărţi de asidosiĭ şi alte priveleghĭuri cum în lăuntru arată.»

(Cfr. Papiu Ilarian, *Tesaur de monumente istorice*, tom. II, p. 303 şi urm.)

Tabla cuprinsului:

1803 Martie 3.– Carte domnéscă, prin care se iartă de orĭ-ce dajdie unul Ioan şi fiul sĕŭ Gheorghe de aicĭ din Bucureştĭ, fiind scăpătat şi bĕtrân . 156 v.

1803 Febr. 22.— Idem, prin care se apĕră de dajdie Radul sin Petre din mahalaua popiĭ Pătru de aicĭ din Bucureştĭ, împreună cu fiul seu Nicolae . . . . 156.

1803 Febr. 20. — Idem, unuĭa Dimache Ruşan sin Tudorache din judeţul Saac . . . . 157.

1803 Febr. 20.— Idem, unora Solomon şi Avram din Bucureştĭ . . 157.

1803 Martie 16.— Idem, unuĭa Neculae Şumlalău . . . . 157.

1803 Martie 16. — Idem, Fireĭ, soţia Prediĭ din satul Bălăniţa din judeţul Mehedinţĭ . . . . 157 v.

1803 Martie 18.— Idem, ca să nu se supere de zaherele şi altele, unul Şerban Nănovénu sin Grigorie, de aicĭ din Bucureştĭ . . . . 157 v.

1803 Febr. 22.— Idem, prin care se milostiveşte unul Dumitrache Căpitanul din Focşanĭ, a-şĭ ţine 3 liude ómenĭ streinĭ, scutiţĭ de dările vistieriеĭ . . . . 157 v.

1803 Martie 25.— Idem, prin care se înoesce mila ce au avut Dumitrache Chĭuroĭubaşa, de a-şĭ ţine 10 scutelnicĭ din birnicĭ . . . . . 158.

1803 Aprilie 15. – Idem, prin care se scutesce de tóte dările vistieriеĭ unul Ioan Hristodor, carele s-au aflat postelnicel . . . . 158.

1803 Febr. 20.— Idem, pentru unul Arsenie cu fiul sĕŭ Chiriac de aicĭ din Bucureştĭ . . . . 158.

1803 Febr. 20. — Idem, pentru unul Avram şi cu fiul sĕŭ Mordoheĭu . . . . 158 v.

1803 Aprilie 13.— Idem, prin care se apĕră de erbărit şi de vamă, un scaun de carne ce-l are Dumitrache Racoviţă vel vistier la moşia sa Bucovul . . . . 158 v.

1803 Ian. 2.— Idem, prin care se aşéză la rânduĭala boerilor de ném Nicolae fiul luĭ Teodor şi cu frate sĕŭ Stefan de aicĭ din Bucureştĭ . . . . 158.

1803 Maĭ 3. — Idem, apĕră de dările vistieriеĭ şi altele pe unul Hagi Ioan Şiştovlău . . . . 159.

1803 Maĭ 3. — Idem, pentru unul Costandin Saraene . . . . 159 v.

1803 Aprilie 20.— Idem, idem, pentru unul Gheorghe Căpitanu botezatul, care a trecut de la mosaism la ortodoxism . . . . 159 v.

1803 Maĭ 1. — Idem, pentru unul Dumitru de aicĭ din Bucureştĭ, care fiind de altă lege a trecut la ortodoxism . . . . 160.

1803 Aprilie 17. — Idem, pentru unul Nicolae izbaşa de fustaşĭ dela marele Divan . . . . 160.

1803 Maĭ 5. — Idem, pentru scutirea de fumărit şi altele, a uneĭ pivniţe de aicĭ din Bucureştĭ a luĭ Gheorghe postelnicelul . . . . . 160 v.

1803 Maĭ 23. Carte domnéscă, pentru scutirea de dările vistieriеĭ a unuĭa Marin chihaĭa de satărĭ . . . . 160 v.

1803 Maĭ 6. — Idem, resplătesce pentru slujbele sale pe unul Manolache biv vel medelnicer, dându-ĭ dreptul a-şĭ ţinea 12 scutelnicĭ . . . 161.

1802 Dec. 1. — Idem, înoesce milele şi scutirile ce a avut Miţală sin Cuşăr ovreĭu din judeţul Rîmnicu-Sărat . . . . 161.

Fóia

Fóia

Foia

Fóia

1807 Ian. 15.—Carte domnéscă dată luĭ Mihalache vătaful de plaĭu din plaĭul Prahova, pentru scutelnicĭ . . . . 203 v.
1807 Febr. 4.—Idem, Mănăstireĭ Sinaia pentru scutelnicĭ . . . . 204.
1807 Febr. 14.—«Cărţile ce s-au dat căpitanilor dă pandurĭ de acum» pentru a fi apĕraţĭ de dărĭ şi altele . . . . 204.
1807 Febr 24.—Carte slobodă schituluĭ Cernicăĭ, pentru scutelnicĭ.204 v.
1807 Aug. 1.—«Carté luĭ Hagi Ioniţă ce s-au orănduit zaraf în locul polcovniculuĭ Ghizdaveţ» . . . . 204 v.
1807 Aug. 3. — Idem, luĭ Gheorghie Castrivicĭ, pentru a fi apĕrat de dare, şi pentru scutire de vinăricĭu. . . . . 205.
1807 Aug. 6. — Idem luĭ Iane Dimitriu, pentru a fi apĕrat de dajdie, precum şi a i se scuti de fumărit, dijmărit şi altele, o pivniţă şi o prăvălie ce are aicĭ în Bucureştĭ . . . . 205.
1809 Oct. 16. — Cartea Divanuluĭ, dată luĭ Hristea argintarul, spre a fi scutit de rîndul dăjdiilor vistieriеĭ . . . . 205 v.
1809 Oct. 16.—Idem, luĭ Dumitru Holteĭu fratele Hristeĭ argintarul fiul luĭ Lambru Ioanitis . . . . 205 v.

No. 243.

In-folio. — Foĭ 176. — Secol. XIX (1879). — Formularĕ tipărite, completate apoĭ cu mâna.

Titlul:

«Situaţiunea caseĭ obligaţiunilor rurale şi domeniale.»

Volumul cuprinde situaţiunea zilnică pe anul 1879 dela Ianuarie 22, până la Decembrie 29.

No. 244.

In-4°. — Foĭ 26. — Secol. XIX (1822). — Dăruit de D. A. Sturdza la 1 Martie 1882.

Scrisóre cirilică fórte îngrijită, de aceĭaşĭ mână. Cu un titlu în majuscule cirilice, în roşu pe fond galben şi cu un chenar cu florĭ într'un cadru albastru. În text are un plan topografic cu îngrijire lucrat. În lăuntru titlurile, datele şi unele indicaţiĭ cu roşu.

Legat în pĭele verde, cu ornamentărĭ aurite, astă-ḑĭ şterse.

«*Condică întru care s-au trecut toate docomenturile a locului de la Zanie, şi alte locurĭ de dughene i* (şi) *casă din Iaşĭ şi afară a Dum[isale] Manole Braşovanul. S au scris în Iaşĭ la anul 1822*».

In josul fie-căreĭ pagine e atestat de Donicĭ vel log[ofăt]: «întocma dipe orighinal. 1824 Dechemvrie 10».

«*Scrisorile loculuĭ de la Zanie*».

Fóia

1687 (7195) Aug. 21, Iaşĭ. — Zapisul Micuţiĭ a luĭ Gheorghe Fântură vornicul, cu fecioriĭ eĭ, prin care vînd luĭ Gheorghe Arbănaşu din Iaşĭ, un loc de prisacă cu livezĭ, cu pomĕt, cu poĭană ş. c. l. din olatul Hlinciĭ piste drum de prisaca Aronenilor . . . . 2.

1794 Oct. 26. — Zapisul luĭ Gheorghe David de la lunca Bârnoviĭ din ţinutul Iaşuluĭ, cu soţia şi copiiĭ luĭ, prin care vinde un loc de prisacă din lunca Bârnoviĭ, şi o vie, luĭ Manole Braşovanul din Iaşĭ. 2.

1815 Maĭ. — Jalba luĭ Manole Grigoriu spre a i se orîndui un boer hotarnic, ca să-ĭ alégă locul de prisacă ce-l are în lunca Bârnoviĭ. . 2 v.

1815 Maĭ 19.— Scarlat Alexandru Calimah Voevod Mold. orînduesce, pe Andronachi Donicĭ biv vel agă, să alégă locul de prisacă ce-l are jeluitorul de maĭ sus în lunca Bârnoviĭ . . . . 3.

1815 Aug. 10.— Mărturia hotarnică, a locului de prisacă ce-l are Manole Braşovanul în lunca Bârnoviĭ . . . . 3 v.

1816 Maĭ 20.— Zapisul de învoĭală dintre Teoclit Evhaiton proestro M-reĭ Aron Vodă, cu Manole Braşovanul, pentru locul de prisacă din lunca Bârnoviĭ ce se chĭamă *la Zaniĭa* . . . . 6.

1816 Iunie 20.— Scarlat Alexandru Calimah Voevod Mold. întăresce stăpânire luĭ Manole Braşovanul din Iaşĭ, peste locul de prisacă de la Zanie . . . . 7.

— O schiţă de plan a locurilor de prisacă, ale M-rilor Cetăţuĭa şi Aron Vodă şi a luĭ Manole Braşovanu din lunca Bârnoviĭ de la Zanie. . . 8.

«*Scrisorile crâşmiĭ ot* (dela) *Tataraşĭ.*»

1807. Oct. 30. — Zapisul luĭ Petré baş-bububaşa, prin care vinde lui Hrisant, o casă din mahalaua Tataraşiĭ din Iaşĭ . . . . 9.

1807 Oct. 26.— Zapisul de învoĭală dintre Nicodim arhimandritul M-reĭ Nicoriţa, cu logofătul Grigorie Avram, pentru schimbul unuĭ loc de casă 9

1807 Oct. 30. — Zapisul luĭ Petre baş-bulubaşa prin care vinde părintelui Hrisantu Dascălu, naşul sĕŭ, o casă din Iaşĭ . . . . 9 v.

— Zapisul luĭ Hrisant Eromonahu, prin care vinde fiuluĭ sĕŭ Grigorie Avram, o casă din târgul Iaşiĭ din mahalaua Tătăraşiĭ, pe locul M-reĭ Nicoriţa . . . . 10.

1812 Aprilie 23.— Zapisul luĭ Grigorie Avram, prin care vinde fratelui sĕŭ Costandin Avram, o casă din mahalaua Tătăraşiĭ din Iaşĭ . 10.

1812 Iunie 28.— Zapisul luĭ Costandin Avram prin care vinde casa sa din mahalaua Tătăraşiĭ, luĭ Iordachi Burchiĭ logofătul . . . . . . 10 v.

1812 Iulie 10.— Zapisul luĭ Iordachi Burchi, prin care vinde luĭ Iane Gheorghiu, o casă din mahalaua Tătăraşiĭ . . . . 10 v.

1812 Iulie 12. – Zapisul de învoĭală, făcut între egumenul M-reĭ Nicoriţa, cu Iane Gheorghiu, pentru bezmănul locului din mahalaua Tătăraşiĭ, ce are se plătéscă pe fie care an M-reĭ . . . . 11.

1813 Mart. 28.— Jalba către Domn, a luĭ Enache Gheorghiu din

«*Scrisorile casiĭ ot* (dela) *Curălarĭ*».

Fóia

«*Scrisorile casii ot* (dela) *Căcaina*».

— Zapisul Prohireĭ, cu fiiĭ seĭ, prin care vinde luĭ Costachi Iuchĭuz cupeţul, o casă cu locul eĭ din vale de biserica Curălarilor . . . . . 19 v.
1798 Dec. 20. —Zapisul Mariuţiĭ soţia Lupuluĭ Moĭmăsculuĭ din Iaşĭ, prin care vinde casa ce o are în mahalaua Căcainiĭ, luĭ Toma Cozma biv vel păharnic . . . . 20.
1810 Mart. 23. — Zapisul luĭ Costandin Carcaleţ Gheorghiu, pentru vîndarea caselor cu locul lor din Iaşĭ de la vale de biserica Curălarilor, luĭ Hristea Coman neguţătorul . . . . 20.
— Jalba luĭ Costachi şi Ioan, fiiĭ răposatuluĭ Manoli Braşovanu, spre a li se încredinţa de către logofeţie, copiile făcute întocmaĭ după documentele loculuĭ de la Zania, şi al caselor din Iaşĭ . . . . 25.

No. 245.

In-folio. — Foĭ 60. — Secol. XIX (1820). — Dăruit de D. A. Sturza la 28 Maĭ 1882.
Scrisóre cirilică de diferite mânĭ.
Pe faţa legăturiĭ acest titlu:

«No. 2. 1820 Septemvre. Matcă de numele tuturor companiilor ţăriĭ alcătuită pe gĭudeţe şi oraşe, i *(şi)* cu baniĭ datorieĭ răspunderilor, pe tetrameniĭa următoare ot *(dela)* Septemvre, Octomvre, Noemvre şi Dechemvre, cum înlăuntru să arată.» Întărită la sfîrşit cu pecetea domnéscă în roşu şi sub-scrisă de vel vistier.

Cuprinsul:

Fóia

No. 246.

In-folio. — Foï 66. — Secol. XIX (1820). — Dăruit de D. A. Sturdza la 28 Maï 1882.

Scrisóre cirilică de aceïașï mână.

Pe fața legăturiï acest titlu:

«No. 1.1820, Septemvre. Matcă de numele tuturor manzilo-breslașilor țăriï alcătuită pe gïudețe, i *(și)* cu baniï răspunderiïlor pe următoaré tetramenie ot *(din)* Septemvre, Octomvre, Noemvre și Dechemvre, cum înlăuntru să arată.» Intărită cu pecetea domnéscă în roșu și sub-scrisă de vel vistier.

Cuprinsul: Fóia

Fóia.

4. Mazălii și breslașii din Prahova, Ialomița, Ilfov, Dâmbovita, Vlașca, Teleorman, Muscel, Argeș, Olt, Romanați, Vâlcea, Doljiu, Gorjiu, Mehedinți . . . . 17—59.
5. «Extract al datoriei mazilo-breslașilor țării, în care se alătură și datoriile companiilor și ruptașilor orașelor pe curgătoarea tetraminie *(patru luni)* dela Septemvre. 1820 Septemvre» . . . . 66.

No. 247.

In-folio.— Foi 70, din care numai 25 scrise.— Secol. XIX (1821).— Dăruit de D. A. Sturdza la 28 Maiŭ 1882.
Scrisóre cirilică de aceiași mână.
Pe fața legăturii acest titlu:

«No. 3. 1821, Ghenarie. Matcă de numele tuturor ruptașilor orașelor țării, alcătuită pe orașele giudețelor, i *(și)* cu banii datoriei răspunderilor, pe tetraminiia următoare ot *(din)* Ghenare, Fevruare, Martie și Aprilie, cum înlăuntru să arată.»

Cuprinsul:

Fóia

1. Manzilii din București . . . . 1 v.
2. Ruptașii din plasa Tîrgului. Mahalalele: Sf. Gheorghe vechiu, Sf. Ioan Nou, Colții, Scaunelor, Boténului, Șerban-Vodă, Sf. Gheorghe Nou, Răzvanului, Bisericii Doamnii, Curté-Veche, Sf. Nicolae din Șelari, Stelii, Popii Hera, Hanului Grecilor, Zlătarii, Hanului Zamfir . . . . 1—4.
3. Ruptașii din plasa Broștenilor. Mahalalele: Slobozieí. Cărămidarii, Staicului, Sîrbilor, Dobrotesii, Vlădica, Flămând·i, Bărbătescului, Doamnii Bălașii, Sfintei Ecaterinii, Popescului. Foișorului, Sfintului Ilie, Sfintului Spiridon, Broștenilor, Apostolui și Radului-Vodă . . . . 4—8.
4. Ruptașii din plasa Mogoșoaii. Mahalalele: Silvestrului, Oțĕtarii, Ciauș David, Precupeților noi, Batiștea, Dichiului, Popii Ivașco, Popa Darvaș, Popa Rusului, Precupeții-Vechi, Popii Cosmii, Popii Pătru, Caimata și Boténului . . . . 9—11 v.
5. Ruptașii din plasa Tîrgului de afară. Mahalalele: Ianculuí, Oborului vechiŭ, Ciauș Radul, Lucaciului, Olarilor, Delea veche, Delea nouă, Vergului, Pandelimonu, Sfîntului Ștefan, Hagiului, Popii Nanului, Udricanii, Sfinta Vineri, Mântulesii, Popa Soare, Neguțătorii și Oltenii . . . . 12—14.
6. Ruptașii din plasa Gorganului. Mahalalele: Schitului Morii, Spirei, Bisericii albe dela Schit, Mihaiu-Vodă, Livadea domnéscă, Gorganului, Podului de pămînt, Fântâna Boului, Izvorului, Sfîntului Lefter, Popii Radului, Crețulescului, Morii Păliei, Sfinților Apostoli, Arhimandritului, Stejarului . . . . 14 v—16.

No. 248.

In-folio.—Foi 75.—Secol. XIX (1821).—Dăruit de D. A. Sturdza la 28 Mai 1882.
Scrisóre cirilică, aprópe peste tot de aceiaşi mână.
Pe faţa legăturii, acest titlu:

«No. 2. 1821, Ghenarie. Matcă de numele tuturor companiilor ţării, alcătuită pe giudeţe şi oraşă, i *(şi)* cu banii datoriei lor, pe tetraminiia următoare ot *(din)* Ghenarie, Fevruarie, Martie şi Aprilie, cum înlăuntru să arată.»

No. 249.

In-folio.—Foi 72.—Secol. XVIII (1767).—Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.
Scrisóre cirilică de aceiaşi mână. Cfr. Nr. 101.
Pe fóia întâia, cu o scrisóre mai nouă decât originalul e pus acest titlu:

«Litopiseţ a vechiului şi slăvitului ném a Slovénilor.»

Pe fóia a doua se află următórea însemnare:

«Începutul acestui létopiseţ pentru vechiul şi slăvitul ném al

Slovénilor, adunat din multe félIurĭ de létopisițe, adecă a nému luĭ rusesc, și pentru cnéziĭ ce au fost stăpânitorĭ cetățiĭ Chievuluĭ, și pentru viața mareluĭ oblăduitor și a toată Rosia întâiul stăpânitorîu marele Vladimir; așijderé și pentru moștenitoriĭ ce au fost maĭ în urma luĭ, și buniĭ credincĭoșĭ cnĭazĭ a Rosieĭ, până la bunul credincios și ĭubitorĭul de Dumnezeu înpărat și marele cnĭaz Theodor Alexievicĭ, fiind însușĭ oblăduitorĭ tuturor țărâlor și eparhiilor Rosieĭ, precum vom arăta înainte. Fiind dat în tipar la aniĭ zidiriĭ 7188 (1680). Iar acum s-au scris la létu 7275 [1767] Iunie 25.»

La sfrîșit se află următoarea notiță:

«Sfârșit și luĭ Dumnezău laudă. 1767 Iulie 28. Scrisă de smeritul Rafail»

Tabla cuprinsuluĭ:

	Fóiă
1. Despre Noe	2.
2. (A se vedea nr. 101, pp. 226—30 din acest volum.)	2 v.—70 v.
3. «Polcovniciĭ a pré înalteĭ înpărăteștiĭ măririĭ a Zaporojĭanilor la care polcurĭ era orânduițĭ aceștiia.»	71.

Pe fóia întâiŭ, acéstă însemnare în grecesce:

Αὐτὸ τὸ βηβλίον εἶναι τοῦ ἄρχοντ[ος] σπαθάρη. Ιωάννου Στούρζα. *(Acéstă carte e a jupânuluĭ spătar Ioan Sturza).*

No. 250.

In-4°. — Paginĭ 29+12+354+16 (=411). — Secol. XVIII (1789). — Dăruit de Ștefan Neagoe prof. în Bârlad, la 1882.

Scrisóre cirilică de mâna luĭ Samoil Clain. Pe dosul legăturiĭ acest titlu: «*Canones Concilior. Tom. I*».

Pe prima fóe nepaginată, acest titlu:

«Canoanele sfintelor săboară, tălmăcite și scrise de Samuil Clain de la Sad, ieromonahul din mânăstiré Sfinteĭ Troiță din Blajĭu. 1789.»

Altă însemnare de desubtul aceștia:

«S-au tălmăcit din Bevereghie (1) fiind eu Samoil Clain în Ora-

(1) Beveridge (Guillaume), [teolog și orientalist englez (1638—1708)] — *Synodicon, sive Pandectae canonum Apostolorum et conciliorum ab Ecclesia graeca receptorum* — grec. și lat., în Oxford, 1672. (Didot frères, V. 873).

diïa Mare la Exţelenţiïa Sa episcopul Ignatie Darabant într-o ïarnă în anul [1]789.»

«S-au scris a doaoară îndreptat tot de mine Samuil Clain de la Sad, în anul 1798.»

Altă însemnare pe pag. 354:

«S-au tălmăcit şi s-au scris de mine Samoil Clain din Sad, fiind la Măriïa-Sa Ignatie Darabant episcopul cel romănesc de la Oradiïa cé mare, în curté cé episcopéscă a Luï. Anul 1789 Dechemvre 30».

Tabla cuprinsuluï:

No. 251.

In-4°. — Paginĭ 94. — Secol. XIX (1827).
Scrisóre cirilică cu totul modernă, fórte îngrijită, de acelașĭ mână.
Legat în pânză și aurit pe marginĭ.
Pe pagina întâĭ acest titlu:

«Vritanicul, tragedie de Ioan Rasin, 1669. De marele logofăt Ianache Văcărescul, lucrată 1827.»

La sfârșit se află următórea însemnare:

«Să se tipăréscă. I. Marcovicĭ. No. 10. Anul 1854 Aprilie 1 Bucureștĭ.» (S'a tipărit la 1861)

Asemenea tocmaĭ pe ultima fóe v. se află și următórea apreciare făcută de un anonim.

«După făgăduĭală sînt dator ca să-mĭ dau opinia asupra Britanicululuĭ romînesc; zic dar c'am lăudat ceru căci m'am învrednicit să citesc această singură scriere clasică în limba romînă, și rog pe a tot puternicul ca să dea bun gînd Romînilor cînd vor voi să scrie, să urmeze acestui mare model. Iar făcînd analisul traducțiĭ cum versul întîĭ dovedește, așa și toată scrierea pînă în sfîrșit, că este maĭ înalt alcătuită decît cea franțozească, și putem zice ca Rasin însușĭ a scris romînește sau că este scrisă de unicu Rasin romîn, carele de către mulțĭ s'a numit și Ovidie și Anacreon rumîn, pentru alte alcătuirĭ ca ale acelora. — R. L.»

No. 252.

In-folio.—Foĭ 7+2+190+2+276 (=477). Lipsesc maĭ multe foĭ și în locul lor sînt puse foĭ albe. — Secol. XVIII. — A făcut parte din colecția C. D. Sturdza. Dăruit de D. A. Sturdza.
Scrisóre cirilică de acelașĭ mână.

Hronograf al țăriĭ Moldoveĭ, alcătuit după cronicile vechĭ ale luĭ Ureche și ale Costineștilor, pe carĭ le îndréptă și le preface pe unele locurĭ și după alte povestirĭ pe carĭ le întrebuințează alăturea cu cronicele moldovenescĭ.

Cuprinde două părțĭ și anume: partea I de la fóĭa 2—190, cronica Moldoveĭ până la Ștefăniță Vodă; ĭar partea II de la fóĭa 2—173, domnia luĭ Dabija Vodă până la domnia a doua a luĭ Costandin Mavrocordat în anul 7250 (1741) Oct. 1. (Cfr. Miron Costin *Opere Complete*, ed. Urechia. Codex L.)

Partea I.

«Pinaxŭ, adecă scară, însemnaré câte capete sântŭ scrise întru acest hronograf al ţărăĭ Moldoviĭ.»

Pe fóia 2—7 (partea I), dedesuptul textuluĭ, sĕ află următórea însemnare:

«Scrisoaré anilor. L-am dăruit Dumi-sali nepotuluĭ Mateĭ Hurmuzache vel paharnic în anul de la faceré lumiĭ 7283, ĭar de la

naşteré Domnuluĭ Is. Hs. 1775 luna Ghenarie 5 zile, şi am scris ca să s[e] ştie. Ioasaf Luca Ieromonahul.»

Asemenea se maĭ află o însemnare pe dosul fóieĭ 190:

«Insămnat-am ca să s[e] ştiĭe di când au răpoosat Dumné-ei cucona Anastasăica spăt[ăreasa], soţul Dumné-lui cuconului Ioniţi Cantacozino biv vel spătar, fiica Dumné-lui răposatului pah. Mateiu Hurmuzachi, la letu 1793 Noemvre 28, Sâmbătă spre Duminică la 2 cĭasuri din zi, în care zi s-au întâmplat şi un cutremur foarte mare Duminecă sara la 6 cĭasuri din noapte, şi au ţinut cutremuru 25 de minute, şi păn în zăo s-au mai cutremurat di doă ori dar n-am ştiut fiind trudiţi. Şi la moarté Dumi-sali au lăsat diĭată făcută ca să stăpânĭască Dumné-lui Cuconu toate lucrurile mişcătoare şi nimişcătoare cum şi moşii şi alte toate; ĭar din bani să de milostenii la Mănăstiri. Şi s-au îngropat răpăosata în bisărică în satu Dumi-sali Podoleni, ci este hram Sfântu Arhanghil Mihail şi Gavril. Care veşnică să-i fii pominire, şi cini va trece toţĭ să-i zică Dumnezău să o erte. 1793 Noemvre 28. Sluga Dumné-ei cuconiţii. Petrache Veisi (?)»

«Cum şi eu m-am întâmplat la acĭastă răposari a Dumné-ei cuconii Nastasăică. — Gligore logofătu.»

No. 253.

In-folio.— Foĭ 478. Lipsesc maĭ multe foĭ de la sfîrşit şi din text, şi sînt însemnate pe o fóie lipită la început. — Secol. XVIII. — A făcut parte din colecţia M. Kogălniceanu. Dăruit de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882.

Scrisóre cirilică de maĭ multe mânĭ între care şi a luĭ *Ion Neculce*. Titlurile, iniţialele, datele şi alte însemnărĭ, sînt scrise cu roşu. Pe dosul legăturiĭ titlul: «Лѣтопис Молдовїи».

Leatopiseţul némuluĭ Moldovenilor de Miron Costin, cu adăogirile luĭ Neculaĭ Costin, Urechi adnotat de Neculaĭ Costin, şi *Ion Neculce* (lacunar), — dela descălecatul Ţăriĭ până la a doua domnie a luĭ Costandin Mavrocordat din 7250 (1741) (Cfr. Kogălniceanu, *Letopisiţe*, ed. II, tom. I--II, şi Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, codex U.)

«*Pinaxŭ*, adecă *însemnaré câte capete sântŭ scrisă într-acest létopiseţŭ al ţărĭi Moldovei*» (1).

---

(1) Numerotaţia foilor de la acest pinax e cea vechĭe. In pinax sînt menţionate părţĭ care lipsesc în text, fiind pierdute.

List.

(*) In original cu roșu.

Pe foia de la început se află acéstă notiţă:

«No. 1 a letopiseţuluî ce mî-au slujit la colecţie, pentru Neculcea. — M. Kogălniceanu.»

No. 254.

In-folio.—Foî 416.—Secol. XVIII (1766)—Fost în colecţia luî M. Kogălniceanu. Dăruit de Ministerul Cultelor la 30 Iuliu 1882.

Scrisóre cirilică de acelaşî mână.

Pe fóîa 1 acest titlu:

«Hronografŭ, care să chîamă slovenéşte létopisăţu, îar pre limba românîască, a anilor scrisoaré, al ţărăî Moldoviî, scris de mulţi istorici, precum să va arăta înnainte cine ce au scris. Şi s-au scris în zilele pre luminatuluî pre înnălţatuluî Domnu şi stăpânitorîu a

toată Moldaviia, Io Grigorie Alexandru Ghica Voevoda, în anul de la zidiré lumiĭ 7274, ĭar de la întruparea Domnuluĭ Dumnezeu şi Mântuitorĭuluĭ nostru Is. Hs. 1766, luna Aprilie 7 zili; cu toată cheltuĭala Dumisali Iordachi Cantacozino vel spatar. *Şi esti scris acestu litopisăţu de părintele Iosiv Luca, ficĭor Lucăi vist[ieru], cu toată cheltuĭala mé cându eram vel spăt[ar]. — Iordachi Candacozino vel vornic»* (*).

Letopiseţul luĭ Miron Costin şi Ioan Neculce. (v. Kogălniceanu, *Letopisiţe* ed. I şi II, t. I—II, Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, codex. F.)

Pe f. 1 verso şi urm. se află acéstă precuvîntare a luĭ Ioan Neculce, interesant deosebită pe icĭ pe colo de cea publicată în Kogălniceanu, *Letopisiţe*, ed. I, Tom. II, 195—6:

«Acest pământ al Moldoviĭ n-au fost aşezat de un féliu de oameni să fie fost trăit întrănsul cu pace, ce în căte-va rănduri au fost şi pustiĭu. Deciĭ pentru acéĭa nu să află létopiseţe de păminténi véchi, ce de la o vréme de la Dragoş Vodă, tărzeu s-au apucat Uréche vornicul a scrie din létopiseţele a doĭ istoricĭ leşeşti, şi au scris până la domniĭa luĭ Aron Vodă. Apoĭ au maĭ făcut după Grigorie Uréche vornicul şi un Simion dascalul şi un Misail călugărul şi un Evstratie logofătul, şi ĭar au scris căt au scris Uréche vornicul, ĭară până la Aron Vodă, numaĭ aceştiĭa poate fi au fost oameni neînvăţaţi de n-au cetit bine la istoriĭ că au defăĭmat pre Moldovéni, scriind că sănt din tălharĭ; pentru acĭasta dară, nimené din scrisorile lor, nici céle ce ar fi fost adevărate, auzite sau văzute ale lor, nu le pot oameniĭ créde.

«Iară pre urma acestora s-au apucat Dumnéluĭ Miron Costin vel logofăt de au făcut un létopisăţu, şi, căt n-au putut istovi Miron logofătul l-au istovit fiĭu-său Nicolaĭ Costin vel logofăt; şi l-au scris dinceputul lumiĭ arătând nĭamurile cine din ce strămoşĭ sănt, şi cine au trăit pre acest pământ, tot cu mărturiĭ a istoricĭ streinĭ. Şi l-au scris până la Dragoş Vodă şi de la Dragoş Vodă l-au scris de pe izvodul luĭ Uréche vornicul până la Aron Vodă; însă mult l-au maĭ înpodobit şi Miron logofătul şi fiĭu-său Nicolaĭ Costin logofătul, şi l-au scris până la Dabijé Vodă. Ĭar maĭ înnainte nu să maĭ găséşte scris de Miron logofătul, nici de fiĭu-său Nicolaĭ, poate de or şi fi scris[e] de Nicolaĭ logofătul, dar or fi tăĭnuite, că până acum la ivală n-aŭ eşit.

(*) Adăogire posterioară.

«De la Evstratie Dabijé Vodă îndemnatu-s-au și Ion Neculcé vornicul a scrie pentru pomeniré, pănă la Duca Vodă cel Bătrăn [și] au scris di pe néște izvoade ce au aflat la unii și alții și din auzitele celor bătrănĭ boĭarĭ; ĭar de la Duca Vodă cel Bătrăn înnainte pănă undé s-a vidé, pănă la adoao domnie a luĭ Costantin Vodă Mavrocordat, nici di pe un izvod a nemărui: ce l-au scris săngur dintru a sa știință, căt s-au tămplat de au fost în viĭața sa. Nu ĭ-au maĭ trebuit istoric streın, să citĭască și să scrie că au fost scrise întru inima sa.

«Deciĭ vă poftim cetitorilor, pre undé ar fi vre o greșală, să primiți să nu gădiți că doară pre voĭa cuĭva sau în pizma cuĭva, ce precum s-au tămplat cu adevăr s-au scris, doar niscaĭva vléturĭ a anilor de s-or fi greșit, ĭar célelalte întru adevăr s-au scris.

«Maĭ socotit-au și din létopisățul luĭ Evstratie logofătul și a luĭ Simion dascalul și a luĭ Misail călugărul néște cuvinte căteva, de nu lĭ-au lăsat să nu le scrie ce lĭ-au scris, măcară că Dumnéluĭ Miron logofătul și cu Nicolaĭ fiĭu-său nu lĭ-au scris. Și-ĭ ocărește, și să cade să-ĭ ocărască undé au scris ĭaĭ de zicu, că sănt Moldovéniĭ din tălharĭ, bine face că-ĭ ocărăște pentru acĭasta, și zice că sănt mincinoșĭ; ĭar pentru Dumbrava Roșiĭa că au arat-o Bogdan Vodă cu Léșiĭ, și au lăsat Miron logofătul de n-au scris, acéĭa nu-ĭ basnă; și pentru nĭamul Movileștilor și cum li s-au numit acest nume Moghila, dentru Stefan Vodă cel Bun și Vitĭaz ĭar nu-ĭ basnă; și altele multe, n-or fi știut istoriciĭ streinĭ ca să le scrie toate. Deciĭ o samă de lucrurĭ alésĭa nu lĭ-au lăsat să nu le scrie, însă nu s-au scris la răndul lor, ce s-au scris de o parte înnainté domniiĭ Dabijiĭ Vodă. Ce cine va vré să le crĭadă bine va fi, ĭar cine nu le va créde ĭarășĭ bine va fi, cine cum îĭ va fi voĭa așa va face, că mulți istorici streini de pintr-alte țări nu le știu toate căte să facu într'alt pămănt, tot maĭ bine știu ceĭ de locu, decăt ceĭ streini însă ce să face în viĭața lor, ĭar nu întru îndelungate vremi, ĭar céli vechi le știu maĭ bine istoriciĭ că le au scrise nu-s auzite.

«Deciĭ fraților cetitorilor, cu căt vă veți îndemna a ceti maĭ mult pre acest létopisățu, cu atăta veți ști a vă feri de primejdiĭ și veți fi maĭ învățați a daré răspunsuri la sfaturĭ, ori de taină, ori de oștiré, ori de voroave la Domni și la noroade de cinsté.»

Pe fóĭa 8 (în orig. intăĭa numerotată) se află:

«Predosloviĭa, adecă cuvintaré dintăĭ din descălecatul țărăĭ din-

tăĭ și a nĭamuluĭ moldovenescu, cătră cetitoriĭ aceștiĭ cărți.» Vedĭ-o cu prea puține și cu totul neînsemnate deosebirĭ, la Kogălniceanu, *Letopisițe*, I, ed. I, pp. 3 — 5, ed. II, pp. 3 — 6: predoslovia luĭ Miron Costin.

«Historiciĭ.» (V. Kogălniceanu, *Letopisițe* I, ed. I, p. 6, ed. II, p. 7)

Pentru *cuprins*, a se vedea tabla manuscrisuluĭ No 53.

Pe fóĭa liberă de la începutul manuscrisuluĭ, e acéstă însemnare:

«A luĭ Alexandru Hăjdeu, priĭmit în dar de la prinţip Gheorghie Mattheu Cantacuzino, 23 Aprilie 1829. Chișinău.»

Iar la sfîrșit (f. 414):

«Pără aicé am găsit de am izvodit acest litopisăţ, dar de aicé înnainte, urmașiĭ meĭ cercetând vor afla.— I. Cant. vel vornic.»

Asemenea se maĭ află pe fóia de la sfârșit și o însemnare istorică în rusesce.

No. 255.

In-folio — Foĭ 92. — Secol. XIX (1879).
Formulare tipărite și completate cu mâna.
E un registru de:

«Veniturile încasate pe seama Statuluĭ și Comitetuluĭ Domenial» în anul 1879.

Volumul cuprinde listele săptămânale subscrise fie-care de Gr. Titeanu, ale Ministeruluĭ de Finance, — Direcția comptabilităţiĭ generale, — cu veniturile arĕtate.

No. 256.

In-4°. — Foĭ 91. — Secol. XVIII — Fost în colecția luĭ N. Istrati și apoĭ în a luĭ M. Kogălniceanu. Dăruit Academieĭ de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882.
Scrisóre cirilică, de aceĭașĭ mână. Pe icĭ pe colo câte un titlu, câte o inițială saŭ câte o *dată* cu roșu. Lipsesc maĭ multe foĭ, la început, la sfîrșit și în corpul mssuluĭ. Foarte deteriorat.

Răsbóĭele luĭ Traĭan cu Daciĭ și istoria Moldoveĭ de la început până la răsboĭul luĭ Vasile Vodă cu Ștefan Gheorghe, de Grigore Uréche și Miron Costin. (Cf. Kogălniceanu, *Letopisițe*, vol. I; Miron Costin, *Opere Complete*, ed. Urechia, Codex H.)

Tabla de materiĭ.

Pe foile 22 v. şi 32—35 de desuptul textuluĭ, aceste însemnărĭ:

«Să s[ă] ştii de când au trecut Moscaliĭ în ţara leşască, letu 1775.»

«De căndu s-au bătut Soltanul cu Nohai noi eram la Putna cu ispravnicu . . . . . . (1) eu luoatŭ cu sila de pi la bostani turcişti şi eu dus la război. Şi au perit toţi ca nişti becişnici, şi Soltanul au scăpatu cu fuga în tărgu în Căuşeni de spaima Nohailorŭ, cummui obiceru *(sic)* Turcului, că fug ca mularile şi nu şti că Turcu i tucos [?] şi Moldovanu fricos, şi cine ştii hele [?] Turculuĭ săntu. Şi eu am fostu acole cu ispravnecu Ion stăpănul meu şi am văzutu acele toti căti am scris: toti săntu adivărati.— Mafteĭ Hilmon, velet 7265 [1757]...»

No. 257.

In-folio.— Foĭ 56. — Secol. XVIII (1777).
Scrisóre cirilică. Pe la sfrîşit se află şi scrisorĭ maĭ noĭ, din secolul al XIX-lea. Titlurile, iniţialele, datele, numele propriĭ şi chiar alineate întregĭ sunt scrise cu roşu. Are frontispiciĭ şi vre-o douĕ iniţiale în verde, roşu, galben şi negru.

(1) Cuvinte indescifrabile fiind fóĭa tăĭată.

Pomelnicul mănăstiriĭ Govora, copie făcută de ieromonachul Visarion din M-rea Tismana la 1777, după cum se constată din însemnarea de pe fóĭa 51:

«Acestŭ poménic alŭ sfinteĭ mănăstirĭ Govoriĭ s-aŭ scris din porunca pré sfinţiĭ sale părinteluĭ proin mitropolit Kir Grigorie Rămnicénu prin ostenéla smerituluĭ ieromonah Visarion dinŭ sfănta mănăstire Tismana, la létu 1777 Fevr[uarie] 16».

Pe foile 1-6 incl. e următórea:

«*Predoslovila sobornicului a poméneculuĭ acestuĭa.*»

«Adevărată înştiinţare adecă învăţătură înainte fu pusă noao de Sfinţiĭ Apostolĭ şi de Sfinţiĭ Părinţĭ aĭ légiĭ vechĭ şi aĭ daruluĭ celuĭ nou s-au arătatŭ ca să facă pomenire după ceĭ morţi zile 40, şi încă maĭ de buna voe pentru sărăcie sau lipsa peste anŭ să se facă zile treĭ în tóte săptămânile, ĭar dă este poruncitŭ oamenilorŭ miréni pentru sufletele lor a da milostenie mănăstirilorŭ pentru ceĭ viĭ sau pentru ceĭ morţĭ, şi eĭ din negrijă sau dinŭ necredinţă, de acĭasta nu socotescu, şi ca cumŭ ar fi întru ponosŭ, nu credŭ sfănta scriptură, şi de alŭ său sufletu, cu scara cé de măntuire nu vrură cătră Domnulŭ Dumnezeu a să apropiĭa, de acéĭa vor da răspunsu în celalaltŭ vécu, înnainté féţiĭ nefăţarniculuĭ judeţŭ, carele va să dé fieşte căruĭa după lucrulŭ luĭ, încă şi aceluĭa judecată şi osăndă va sosi, carele elu[?] părinţilorŭ săĭ pomenire n-au făcut, şi vecinilor luĭ, şi după moarté aceluĭa însuşĭ pomeniré va peri. Aşijderé sau în lăcuinţa sfăntuluĭ locŭ adecă în mănăstire saŭ la bisericĭ, arhimandriţiĭ şi igumeniĭ sau protopopiĭ şi popiĭ sau arhidiĭaconiĭ şi diaconiĭ sau ispravniciĭ şi toţĭ oameniĭ beséricĭĭ cariĭ slujăscŭ la sfănta casă, hrănindu-să şi luând milostenie pentru suflet şi pentru dănşiĭ, pre Dumnezeu nu roagă, sau cu negrija mănăstiriĭ pentru sufletele céle prestăvite, parastas şi liturghiĭ nu slujăscu de Lunĭ spre Marţĭ, de Mĭercurĭ spre Joĭ, de Vinerĭ spre Sâmbătă, sau sobornicŭlŭ adecă poménecul acesta, preste toate Duminecile nu să va ceti, de aceşté marele *Ioanŭ Zlatoustŭ* zice, să fie spre dănşiĭ greotaté beser[e]céscă, şi la înfricoşata zi de judecată singurĭ eĭ nemiluiţĭ vor fi. Direptu acĭasta bunilorŭ creştinĭ spre tréba beser[e]ciĭ, avuţiĭa voastră să daţĭ spre pomeniré sufletelorŭ voastre şi sufletele părinţilor voştri şi spre ertare păcatelor că pre omulŭ blăndu şi darnicŭ ĭubeşte Dumnezeu şi de lucrurile céle deşarte nu-ş[ĭ] aducă aminte, că aşa zice Eclisiastulŭ: «cătŭ săntŭ

de frumoase miloteniile în vremé scărbeĭ, ca norii de ploae în vremé secetiĭ». Acéste cărţĭ sfinţitoare şi folositoare de sufletŭ, întru carele să scrisără, ceĭ ce vor să-ş[ĭ] ajute sufletelorŭ sale întru înfricoşata şi maré zi a groaznicii şi cutremurateĭ judecăţĭ a luĭ *Hs.* şi cu aceste cărţĭ a să izbăvi de munca de vécĭ şi a să face părtaşĭ în cĭata celorŭ aleşĭ cariĭ au plăcut luĭ *Hs.* ceĭ ce au ostenitŭ pentru Dumnezeu şi au pătimitŭ pentru înpărăţiĭa ceréscă şi pentru a sa mântuire pentru care luară cununa neputrejuniĭ, şi fură moşténĭ înpărăţieĭ cereştĭ; pentru acĭasta Doamne Dumnezeule cu rugăcĭunile pré curateĭ maicii tale şi ale tuturorŭ sfinţilorŭ mă învrédniceşte a fi moşténŭ înpărăţieĭ cereştĭ, a vedé şi a mă îndulci neurmateĭ luminiĭ tale, şi bucurieĭ ceĭ nespuse căriĭa să scrisără ceĭ ce ĭubescu sufletulŭ său, vrândŭ a vedé cetaté cé de sus *Ierusalimulŭ*, aşteptândŭ mila luĭ Dumnezeu, pohtindŭ viaţa cu *Hs.* întru înpărăţiĭa cerésca care au gătitŭ Dumnezeu celo[r] ce iubescu pre dânsulŭ, care ochĭulŭ n-au văzutŭ şi urechiĭa n-au auzit şi la inima omuluĭ n-au întratŭ, ca cine va avé némŭ şi rudeniĭ şi copiĭ micĭ, să le lase lorŭ să facă pomenire în urmă, că de acĭasta marele *Ioanŭ Zlatoustŭ* zice: «de vor fi niscariĭ copiĭ furĭ sau tâlharĭ ca să pĭarză eĭ pomeniré părinţilorŭ săĭ, şi vor fi pustiĭ şi fără pomenire, ĭarăşŭ a acestora pomenire va peri în vecĭ, decĭ cine va plini acesté, adecă acĭastă poruncă a Sfinţilorŭ Apostolĭ şi a Sfinţilorŭ Părinţĭ ca să facă pomenire pentru ceĭ morţĭ.» Ĭată dară a acestora pomenire petrece în vécĭ a le cărora nume săntŭ scrise în cărţile acesté până cându va fi lumé şi sfintele beserici, pentru cariĭ să aduce cé fără de sânge jărtvă pentru toţĭ creştiniĭ ceĭ dreptŭ credincĭoşĭ, până la sfârşitulŭ lumiĭ aceştiĭa şi până cându va veni judecătorĭulŭ cel dreptŭ *Hs. Dumnezeulŭ nostru*, şi va da fieşte căruĭa după lucrulŭ luĭ. Ĭară acĭasta scriemŭ voao păstorilorŭ turmeĭ luĭ *Hs.*, adecă igumenilorŭ şi dascalilorŭ, că verĭ cine dintru aceĭa oamenĭ cariĭ săntu de turma voastră, cu sărăcie sufletéscă petrecându, să va prestăvi dintru acĭastă viĭaţă, şi veţĭ zice căcĭ n-au datŭ maĭ mult; ĭată pentru acĭasta dară nu-lŭ vom scrie la sobornicul adecă la poménec. Drept aceĭa dară, ĭată că nu sânteţĭ păstorĭ ci naemnicĭ, dară cum veţĭ cuteza să ziceţĭ înnaintea luĭ Dumnezeu la înfricoşata judecată, ĭată eu şi coconiĭ mieĭ şi rugăcĭunile ce sânteţĭ datorĭ, n-aţĭ făcut pentru sufletele lor, sau care cine va avé avuţie şi să va pristăvi şi beséreciĭ luĭ Dumnezeu nu va da, sau duhovniculuĭ său, ci va lăsa némuluĭ său celuĭ trupescŭ, şi voĭ să răspundeţĭ

de păcatul acela ce au ĭubitŭ de la aceĭa să ĭa parte după cum zice Domnul nostru *Is. Hs.*, că celŭ ce sémănă în trupŭ de la trupŭ va secera putrejune, ĭară celŭ ce sémănă în suflet de la suflet va secera viĭaţa de vécĭ. Ĭară tu păstorĭule alŭ cuvântatoarelorŭ oĭ, cu dédinsulŭ să aibĭ grijă de sufletele lor, ca să zicĭ cu îndrăznélă înnainté luĭ Dumnezeu, ĭată eu şi coconiĭ cariĭ mĭ-aĭ dat. Şi de va avé cinevaşĭ negrijă de dumnezeĭasca slujbă cum s-ar zice, Duminеca de léne sau de negriiă nu va pomeni pre ceĭ ce săntŭ în cărţile acesté scrişĭ, însuşĭ el nepomenit va fi înnainté luĭ Dumnezeu, după cum zice Domnulŭ nostru *Is. Hs.*, «cu ce cumpănă cumpăniţĭ, cu acéĭa să va cumpăni voao», adecă cu drépta judecată a luĭ Dumnezeu. Decĭ de să va pristăvi cinevaşĭ dintru acĭastă lume, avăndŭ fămée şi copiĭ sau fraţĭ, sau prieteni, sau nepoţĭ, sau ĭară care ĭaste credincios bărbat pohtindŭ céle sufleteştĭ, şi acelora să cade avuţiile céle de rămăşiţă a spune şi a da cinstitelor mănăstirĭ spre tocmire şi sfintelor dumnezeeştilorŭ beserićĭ spre înfrumuseţare, ĭară sufletele lorŭ să ĭe scrie în poménécŭlŭ aceĭ besérićĭ. Ĭară după acéĭa şi diĭaconilor şi altorŭ posluşnicĭ aĭ bеséricilorŭ a da să cade, că aşa scrie sfântulŭ apostolul Pavelŭ dascălul a toată lumea zicăndŭ: «ceĭ ce slujăscŭ oltarĭuluĭ din oltariŭ să mănănce, ĭară ceĭ ce slujăscŭ béséricii din besérică să mănănce», ĭară alalalte ce săntŭ avuţiĭ de prisosinţă să cade săracilorŭ fraţilorŭ luĭ Dumnezeu a le da, pentru că aşa punerile legilorŭ adecă temeliile zicŭ: «cel ce dă săracilor înprumută, în mâĭnile luĭ Dumnezeu pune, şi însutit va lua şi viĭaţa de vécĭ va moşteni». O amarŭ celorŭ ce vieţuescŭ aicĭ, ĭar de sine şi de sufletele sale nu-şĭ aducŭ aminte, pradă, facŭ sile, obidescŭ pre alţiĭ şi străngŭ cu nedreptate şi în viaţa lorŭ bеséricii luĭ Dumnezeu nu dau, nicĭ slugilor bеsericiĭ, nicĭ săracilorŭ, nicĭ pre golŭ înbracă nicĭ pre bolnav cercetéză şi eşindŭ din lumé acĭasta porunceşte a îndrepta oamenilor ĭară într-acestaşĭ chip, ca şi elŭ, prădătorĭu şi nemilostiv, şi elŭ să bucură de acé strănsoare ré şi nedréptă, aşa socotindŭ în minte, că priĭatenulŭ sau vecinulŭ mieu elŭ singurŭ în viaţa luĭ n-au înpărţitŭ, doară elŭ ştie de unde ĭaste luată din dreptate, au din nedreptate, eu nu ştiu cumŭ şi căruĭa voĭu să înparţu. Decĭ în găndŭ ca acesta fiindŭ întru acéĭa cade spre dănsulŭ îngerulŭ Sataniĭ, carele ĭaste rădăcina ĭubiriĭ de argintŭ şi învăţăndŭ zice: «O bune oame acĭasta ţie Dumnezeu ţe-au datŭ pentru ale tale bune lucrurĭ: stăpănéşte, bé şi mânâncă, şi-ţŭ hrăneşte copii ca să moştenéscă

în urma ta, şi eĭ în urma vieţiĭ tale vorŭ înpărţi». Ĭar elŭ becesnicŭlŭ de minte priimind în inima sa înşălăcĭunĭa drăcéscă, fu bucuros şi începu a stăpâni, şi după acéĭa trăi mulţĭ anĭ în băutură şi mâncare fără măsură, şi aşa, eşindŭ dintru acĭastă lume, poruncéşte muerĭĭ şi fecĭorilor fără îndoire să înparţă ale sale şi céle streine. Ĭar muĭaré rămăindŭ în urma bărbatuluĭ său, începu a socoti cu copii zicândŭ aşa: «feţiĭ mieĭ, ĭată ce au socotit fără omenie părintele vostru şi al mĭeŭ bărbatŭ, au poruncitŭ avuţiile luĭ şi ale méle să le înpărţim săracilor şi beséricilorŭ luĭ Dumnedeu, ĭară pre mine şi pre voĭ lasă săracĭ; adevăratŭ nu e bunŭ statulŭ bărbatuluĭ mieu feţiĭ mieĭ; eu amŭ socotit aşa într-acestaşĭ chipŭ, că avem atâta bogăţie să ĭau un omŭ bogat şi pe mine mă va îndrăgi şi pre voĭ vă va hrăni». Şi cu acelŭ gândŭ sufletele lor în ĭadŭ săntŭ muncite, ĭar copiĭ rămăn în sărăcie şi în lipsă, după cum zice *Eclisiastŭ*: «pomeniré acestora cu sunetŭ peri» şi *Luca* ev[anghe]listu zice: «de aceşté ce să înbogăţescŭ fără minte îĭ va arunca pre eĭ Dumnezeu în minte nepricepută, a face céle ce nu să cadŭ». Titŭ apostolulŭ zice întru poslaniĭle sale: «fraţilorŭ să nu uitaţĭ în urma voastră céle ce aţĭ făgăduitŭ luĭ Dumnezeu şi sfinţilorŭ, pentru că aşa, ca focul va arde ale tale céle lumeştĭ şi în ispită duce şi după moarte te dă munciĭ care n-are sfârşăt.

«Pomenéşte Doamne sufletele celorŭ ce au ĭubitŭ sfintele Tale besérică şi au făcut poménire pentru sufletele celor morţĭ, şi adăpară pe slujătorii beséricii şi pre săracĭ şi i hrăniră şi deteră milostenie pentru părinţiĭ lorŭ.

«Pomenéşte Doamne sufletele celorŭ ce au dat sfintelorŭ Tale beséricĭ, avuţiĭ, cărţĭ, sate, moşiĭ.

«Pomenéşte Doamne sufletele ce s-au nevoit pentru sfintele tale beséricĭ şi pentru pravoslavnica credinţă săngele lor vărsară şi sufletele sale puseră, la războae ucişĭ şi în tabere răniţĭ; pre ceĭ ucişĭ cu arme prin cetăţĭ şi prin sate şi pre ceĭ arşĭ cu focŭ şi pre ceĭ înnecaţĭ în ape şi în totŭ chipulŭ au peritŭ şi pre ceĭ robiţĭ şi în temniţă închişĭ şi întru amărăcĭunea robieĭ de foame şi de séte şi de golicĭune muriră spurcaţĭ, neluândŭ ispovedanie nicĭ précuratele tainĭ.

«Pomenéşte Doamne cu nespuse tocmélele Tale sufletele cărora ĭ-au răpitŭ apa şi mulţimé grindiniĭ şi zăpada, gerulŭ cumplitŭ şi văntulŭ, şi pământulŭ ĭ-aŭ înpresurat şi cu rană purtă-

toare de moarte și de cutremurul pământuluĭ s-au prăpădit și maré înfurtunăndu-să, și pre ceĭ arșĭ de fulgere și de tunete ucișĭ.

«Pomenéște Doamne sufletele celor ce în căĭ pre mare și în ape s-au înnecat și în pustiĭ au rătăcit, în munțĭ și în peșterĭ și în prăpăstiile pămăntuluĭ, de susŭ din copacĭ și din râpe de la vrăjmașulŭ au căzut.

«Pomenéște Doamne sufletele acelora ce fiindŭ cuprinșĭ de frică cu măĭnile sale s-au junghiĭat sau s-au sugrumatŭ, sau cu beție, sau cu otravă, sau ucișĭ de caĭ, sau dinŭ pizmă săntŭ ucișĭ.

«Pomenéște Doamne sufletele celorŭ ce săntŭ întru clevetire și în urgie și în legăturĭ și în temnițe închișĭ de maĭ mariĭ lor, și de foame și de séte și de toată nevoĭa fiindu cuprinșĭ, moarte luară.

«Pomenéște Doamne sufletele celor osăndițĭ la moarte, după vină sau nevinovațĭ, și moarte de nevoe au luat.

«Pomenéște Doamne sufletele celor ucișĭ pre căĭ de tălharĭ și de păgănĭ și de gadinĭ și de hiarĭ și de pasărĭ măncațĭ și de șărpĭ rănițĭ.

«Pomenéște Doamne sufletele tinerilor celor nebotezațĭ, cariĭ s-au născut din părințĭ pravoslavnicĭ și au muritŭ.

«Pomenéște Doamne sufletele tuturorŭ pravoslavnicilorŭ creștinĭ, ale călugărilorŭ și ale mirenilorŭ, și pre ceĭ morțĭ cu moarte năprasnică, bătrănĭ și tinerĭ. Tu știĭ Doamne numele lor: cu trămbița cé dupre urmă să-ĭ înviezĭ și stăriĭ ceĭ dé drépta să-ĭ învredniceștĭ și în sălașurile dreptților să-ĭ sălășluieștĭ.

«Odihnește Doamne sufletele celorŭ ce au eșitŭ din viĭața acĭasta și cu totŭ felĭul de moarte s-au sfărșit, că tu eștĭ înviĭaré și viĭața celorŭ ce au eșit din lume acĭasta, cu dumnezeeștile tale tocméle, toțĭ pravoslavniciĭ creștinĭ, Hristoase Dumnezeulŭ nostru și Ție mărire înnălțăm Tatăluĭ și Fiĭuluĭ și Săntuluĭ Duhŭ, acum și pururé și în véciĭ vécilor, amin.

«Pomenéște Doamne sufletele răposaților robi tăĭ și roabelor tale cariĭ maĭ nainte au răposatŭ și cu dumnezeĭască măna ta pre cel ziditŭ întâĭu, pre strămoșulŭ nostru Adamŭ și pre strămoașa noastră Evva și totŭ némul ce s-au născutŭ dintru eĭ, și Te-au cunoscut pre Tine Făcătorĭule și Ziditorĭule, Celŭ ce eștĭ adevăratŭ *Hs.*, Dumnezeul nostru, după voĭa Ta în lége și maĭ nainte de lége, și cu credință Țe-au slujit și au mărit numele Tău celŭ sfântŭ și cuvios, al Tatăluĭ și al Fiĭuluĭ și alŭ Sfântuluĭ

Duhŭ, ce este una Troiţă, pre toţĭ carĭ s-au pristăvitŭ întru buna credinţă, ceĭ ce pururé săntŭ pomeniţĭ robiĭ tăĭ.

«Pomenéşte Doamne sufletele présfinţilor patriarhĭ.

«Pomenéşte Doamne sufletele sfinţilorŭ mitropoliţĭ.

«Pomenéşte Doamne sufletele ĭubitorilorŭ de Dumnezeu episcopĭ.

«Pomenéşte Doamne sufletele pravoslavnicilorŭ înpăraţĭ şi înpărătése şi ale coconilor lor.

«Pomenéşte Doamne sufletele credincĭoşilorŭ Domnĭ şi Doamne şi ale coconilor lor».

Scara pomelnicelor cuprinse intr'acéstă condică:

Pe f. 51 se află acéstă însemnare:

Сей сватый монастирь именем говора, еже есть въ имѧ пречистїѧ владычице наше богородице и присьно дѣвы марїа и чьстире (sic) еѧ оуспенїе.

Богъ вѣсть кто ѡснова его или съзида, бѣ ѡбетъшаль и ѡпустѣль. и настави богъ и прѣчистаа бого мати Іѡ радула воевода, и понови его и оукраси и потврьди. Господь Богъ да оутврьдить господьство его и оукрѣпить, въ длъготѣ лѣт: въ благодьньствїи и животѣ, въ здравїи и съпасенїи души и тѣлу, въ ѡставленїе грѣхомь. Sедь (sic) и въ будущїихь получити вѣчныхъ благь, съ въсѣми сватыми иже ѿ вѣка богу оугождьшихь, милостивамй (sic) прѣчистїѧ богородице и въсѣхъ сватыхь, Амииь.

Pe romănesce:

Acéstă sfîntă mănăstire pe nume Govora, care este în numele préourateĭ stăpâneĭ nóstre născătóreĭ de Dumneḑeu şi pururea fecĭóreĭ Marĭa şi a cinstiteĭ eĭ Adormirĭ.

Dumneḑeu scie cine-a întemelat-o orĭ a clădit-o, fiind veche şi părăsită. Şi a îndemnat Dumneḑeŭ şi cu preacurata Luĭ Maĭcă pe Iọ Radul Voevod, şi a înnoit-o şi a împodobit-o şi a întărit-o. Domnul Dumneḑeŭ să-ĭ întărĭască domnia luĭ şi să ĭ-o créscă în lungimea anilor, în belşug şi traiŭ; în sănătate şi în mântuirea sufletuluĭ şi a trupuluĭ, spre ĭertarea păcatelor, şi spre căpătarea fericirilor viitoare, împreună cu toţĭ sfinţiĭ carĭ din vecie plac luĭ Dumneḑeŭ, şi cu milostiva şi preacurata Născătóre de Dumneḑeŭ şi cu toţĭ sfinţiĭ. Amin.

Pe dosul fóieĭ 56 de la sfârşitul manuscrisuluĭ se află următórea însemnare scrisă cu creionul:

«Acest clopot este al sf. m. Govora, fiind spart şi maĭ mic s'au prefăcut de Prea S. Sa părintele Grigorie proin mitropolit, Noemvre 15, 7286, întru cinstea Adormiriĭ sf. de Dumnezeu Născătóreĭ, egumen fiind cuviosul kir Mihail Thetoeanu.»

Iar pe o foie adăogată la început de Nicandru Vasilescu (1) sunt aceste însemnărĭ, cu litere şi latine şi cirilice:

«Acestŭ pomelnicŭ alŭ monastiri Govora fiindŭ vechĭu ăncătŭ nu i se maĭ ţiné foile, şi pentru că unŭ asemené obiectŭ era de necisitate a să păstra pentru frumósa scriere dintrănsulŭ ăn care conţine numele donatorilor a acestiĭ sfinte case,

«Sub-scrisulŭ la anul 1867 în al doile an al Domnieĭ prinţuluĭ domnitorŭ

---

(1) Cfr. pomelnicul de pe fóïa 54 v.

alŭ Românilorŭ, Carolŭ I, l'am legatŭ din nou precumŭ să vede, şi spre memorie amŭ semnatŭ. — Nicandru Vasilescu.»

«Iarŭ la anulŭ 1869 Noemvrie 12 prinţulŭ Carolŭ au venitŭ cu Dómna Elisabeta, ale cărora ţirimonie de cununie li s'a făcutŭ în acé ḑi ân sfânta Mitropolie catedrala Ţări, unde aŭ fostŭ cu mare pompă priimiţĭ ânnălţimile lor de la gara drumuluĭ de fierŭ viindŭ de la Giurgiu.

«La anulŭ 1881 Martie 14, prinţulŭ Carolŭ s'a proclamatŭ de rege alŭ României şi România de regatŭ»

No. 258.

In-folio. — Foĭ 2 + 665. — Secol. XVIII. — Luat de la Museul de Anticităţĭ din Bucurescĭ conform înnaltuluĭ Decret regal No. 519 de la 10 Februarie 1903.

Scrisoare cirilică de maĭ multe mânĭ. Titlurile, iniţialele şi multe însemnărĭ, în text saŭ pe margine, sint scrise cu roşu.

Legătură originală în piele cu chipurĭ în aur şi argint făcute cu fierul, ars pe faţa eĭ: la mijloc, în aur, Invierea: «Воскресеніе Х[ристо]во Бо[га]» şi la cele patru colţurĭ, în argint, ceĭ patru evanghelişti în cunoscutele lor representărĭ simbolice. Chipurile imprimate sînt azĭ cam şterse de vreme.

Pe faţa legăturiĭ, sus, acest titlu:

«Tâlcul Evangheliĭ [de Theofylact archiepiscopulŭ Vulgarieĭ].»

Iar jos acest nume şi dată:

«Stefan, erm[onah] eg[umen], 7224 [1716].»

Cuprinsul volumuluĭ:

Pe prima fóe nenumerotată se află acéstă însemnare:

«Acĭastă sfântă şi dumnezeĭască carte ĭaste a sfinteĭ mănăstirĭ Bistriţeĭ, hram[ul] Uspenie Pre[ci]stéĭ B[o]g[o]r[o]d[i]ţe.—Mihail ierm[onah] proeclisiĭarh ot (dela) Bistriţă.»

Iar pe fóĭa 651 v. acéstă însemnare posterioară primeĭ:

«Acĭastă sfântă carte ce să numéşte tâlcul evangelieĭ, este a sfinteĭ monastirĭ Bistriţa, caré s-au întărit şi cu pecété după cum de la vale să vede. Şi scrisiĭ eŭ mult păcătosulŭ Anthimŭ ierodiĭacon, Râmniceanu. 1825 Maĭ 25.»

Pe f. 4 o pecete pătrată cu literile c, т, ф, н, în cele patru colţurĭ şi cu chipul Maiciĭ Domnuluĭ în mijloc, aplicată cu fum; de-o parte şi de alta, scrise de mână, stau cuvintele: «a măn[ăstiriĭ] Bistriţiĭ.»

Pe f. 651 v. *altă* pecete, tot pătrată şi tot cu literile c, т, ф, н, în cele patru colţurĭ, dar avênd în mijloc foarte delicat săpată icóna Adormirii Maiciĭ Domnuluĭ. E aplicată tot cu fum.

No. 259.

In-4°. — Foĭ 12 — Secol. XIX. Dăruit de V. A. Urechia, la 7 Aprilie 1883. Scrisóre latină caligrafică.

Pe fóia 1, acest titlu:

«Rênduiala la prepărarea, ferberea şi sânţirea Miruluĭ.» (Cf. No. 308).

Pe fóĭa 2 urmează această:

„*Precuvêntare.*

«Prepărarea chemică şi sânţirea sacramêntală a Miruluĭ (chrismeĭ) este în sânta nóstră biserică ortodoxă unŭ reservatŭ al Episcopatuluĭ. (Can. 6 al sinoduluĭ de Carthagena; s. Simeonŭ Tesalonicul despre s. taine cap. 71; euchologiul bisericeĭ orientale dela Iacobŭ Goarŭ, pag. 627—647). Eară aplicarea sacramêntală séŭ ungerea cu s. Mirŭ a celorŭ noŭ botezaţĭ, carea este sigilul (pecetea) daruluĭ Duhuluĭ sântŭ, se face după praxa cea din vechime a bisericeĭ ortodoxe şi de presbiteriul parochial.

«Din punctul de vedere dogmaticŭ, fie-carele Episcopŭ eparchiotŭ este îndreptăţitŭ, de a sevêrşi prepărarea şi sânţirea Miruluĭ, după praxa bisericéscă înse, se face sânţirea sacramêntală a chrismeĭ pe la bisericele maĭ marĭ ale crestinităţiĭ adecă pe la sântele Patriarchiĭ şi Metropoliĭ ale bisericelorŭ autochefale,

dela carele se înparte s. Mirŭ Episcopiilorŭ sufragane spre înpărţirea ulterióră pe la bisericele parochiale.

«Pentru acésta praxă vorbescŭ şi motive cumpenitóre şi anume, pentru că prepărarea chemică şi ferberea Miruluĭ din oleiŭ (untŭ de lemnŭ), vinŭ şi cele multe speciĭ de aromate, recere deosebite cunoscinţe şi multă disteritate, éră al doilea, pentru că, întru primirea s. Mirŭ de păstoriĭ de suflete dela Episcopŭ, éră de Episcopĭ dela Metropolitŭ şi înse-'şĭ a Metropoliţilorŭ dela Patriarchie, zace unŭ sêmnŭ al dependinţeĭ erarchice a celorŭ ce primescŭ de ceĭ dela cariĭ primescŭ s. Mirŭ.

«Pentru aceea maĭ vêrtosŭ Mitropoliile bisericelorŭ autochefale aŭ încetatŭ unile maĭ timpuriŭ, altele maĭ târḑiŭ, de a se adresá la s. Patriarchie din Constantinopole în causa acésta, ci sevêrşescŭ însĕ-'şĭ sânţirea Miruluĭ, spre a provedea cu s. chrismă Episcopiile şi prin aceste bisericele parochiale concerninte.

«Episcopia ortodoxă din Bucovina, după dismembrarea sa erarchică de Metropolia Moldoveĭ, primeá s. Mirŭ de unde putea căpătá maĭ cu înlesnire, şi anume dela Metropoliile din Carloveţŭ, din Iaşĭ şi însu-şĭ din Chievŭ.

«Însĕ după rădicarea scaunuluĭ episcopal din Cernăuţĭ (maĭ 'nainte Rădăuţĭ) la demnitatea erarchică de Metropolie actuală cu Episcopiile sufragane din Zara şi Cataro, simţindu-se lipsa de s. Mirŭ nu numaĭ câtŭ pentru eparchia archiepiscopală, ci şi pentru eparchiile sufragane, încă antecesorele Umilinţeĭ Nóstre Présânţitul Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ Teoctistŭ s'a cugetatŭ la îndeplinirea acesteĭ lipse şi Ne-a îndĕtoritŭ, fiindŭ atuncĭ Archimandritŭ de scaunŭ, de a Ne ocupa cu studiul acesteĭ cause importante şi a face prepărările necesarie pentru sânţirea Miruluĭ.

«Mórtea numituluĭ Nostru antecesorĭŭ a precurmatŭ realisarea scopuluĭ menţionatŭ şi aşá îndată după întrarea Umilinţeĭ Nóstre în scaunul Archiepiscopieĭ, năzuindŭ păstoriĭ de suflete pentru s. Mirŭ, am mânecatŭ de a satisface acesteĭ recerinţe simţitóre.

«La aşeḑarea «Rênduelil presênte la prepărarea, ferberea şi sânţirea Miruluĭ», Ne-am îndreptatŭ după Euchologiul cel mare grecescŭ dela Goar, carele petrecândŭ timpŭ îndelungatŭ în Constantinopole, descrie cu esactitate tótă procedură la compunerea, ferberea şi sânţirea Miruluĭ, carea rênduélă, descrisă de numitul bărbatŭ eruditŭ, consună pe deplinŭ cu espunerile respective ale s. Simeonŭ Archiepiscopul Tesaloniculuĭ.

«Presêntâmŭ de I Preasânţitilorŭ Ierarchĭ aĭ bisericeĭ ortodoxe Române «Rênduiala la prepărarea, ferberea şi sânţirea Miruluĭ» numaĭ câtŭ în manuscriptŭ, cu aceea rugăminte, ca se binevoiască al esaminá şi aflândŭ de a face óre-carile observărĭ, a Ne încunosciinţá spre a le puté apreciá în viitoriu. — Cernăuţĭ într'a 20 Decemvre 1881.—Silvestru, Archiepiscop şi Metropolit Bucovineĭ şi Dalmaţieĭ.»

Cuprinsul:

No. 260.

In-folio. — Foĭ 222, din carĭ unele sînt nescrise. Fóĭa 127 e de două orĭ numerotată. — Secol. XVIII (1798). — Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.

Scrisóre grecéscă şi cirilică, frumósă, de maĭ multe mânĭ. Titlurile, iniţialele, datele şi alte însemnărĭ, sînt scrise cu roşu.

Legat în piele şi poleit pe marginĭ cu aur, ĭar pe faţa şi dosul legăturiĭ împodobit cu florĭ aurite.

Pe dos pórtă acest titlu: «Kondix — 1798».

Inlăuntru manuscriptul are şi frumóse vignete şi iniţiale ornate, şi pe fie-care fóĭe cu transcrierea documentelor este aplicată pecetea domnéscă cu chinovar.

Pe foia 36 — de unde încep documentele pentru fie-care moşie şi ecaret în parte —, se află frumos desemnată marca ţăreĭ, ĭar de ambele părţĭ ale eĭ câte o figură alegorică, şi de desupt data 1798, precum şi următorul titlu:

«Condică pentru toate sineturile moşiilor i *(şi)* altor acareturi ale luminăţiĭ sale Doamniĭ a toată ţara rumănéscă Roxandra Hangeri »

Pe fóĭa a doua volumul pórtă acest titlu:

Κώδηξ | ἐν ὦ περιέχεται | ὅλα τὰ συνέτια καὶ ἄλλα παλαιὰ γράμμα | τα τῶν ἐν Βλαχία κειμένων μουλ | κίων καὶ ἄλλων ἀκαρετίων τῆς | ἐκλαμπροτάτης Δόμνης | πάσης Οὐγγροβλαχίας | *Ῥωξάνδρης Γίκα.* | Ξυνεγράφη δὲ ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας τοῦ | ὑψηλοτάτου, εὐσεβεστάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης οὐγ | γροβλαχίας | κυρίου κυρίου | *Ιωάννου Κωνσταντίνου* | *Γεοργίου Χαντζερὴ* | Βοεβόδα, | κατὰ τὸ 1798 ἔτος | ἐν Βουκουρεστίοις.

Pe romànesce:

Condică în care se cuprind tóte zapisele şi cele-l-alte vechĭ hri-

sóve, ale moșiilor și celor-lalte ecareturĭ aflătóre în țara românéscă, ale prea luminateĭ Dómne a tótă țara Ungro-Vlahieĭ, *Roxandra Ghica*. Și s'a scris sub stăpânirea prea înaltuluĭ și prea piosuluĭ și mult alesuluĭ Domn și stăpânitor a tótă Ungrovlachia, Domnuluĭ Domnuluĭ *Ioan Constantin Gheorghe Hangerli* Voevod, la anul 1798, în Bucureștĭ.

Pe fóĭa a treĭa urmézǎ în grecesce tabĭa documentelor cuprinse în condică:

«1798. Πίναξ καὶ περίληψις ὅλων τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι συνετίων τῶν μουλκίων καὶ ἀπαρετίων τῆς ἐκλαμπροτάτης Δόμνης Ρωξάνδρας Χαντζερή.»

Pe românesce:

Scară și cuprins al tuturor sineturilor din acéstă de față condică, a moșiilor și ecareturilor prea străluciteĭ Dómne Roxandra Hangerli.

După tabla grecéscă (f. 3—24) urmézǎ documentele în extenso (f. 36 și urm.) cea maĭ mare parte în românesce și numaĭ câte-và în grecesce:

„Moșiia Cojăștiĭ sud (jud.) *Ilfov.“*

	Fóĭa
1662 (7170) Mart. 3.— Zapisul luĭ Mușat căpitanul din Pălceștĭ, prin care vinde luĭ Bărcă căpitanul 65 stânjenĭ moșie din Dobromir . . .	36.
1639 (7147) Iunie 4. — Zapisul luĭ Ion din Cojăștĭ, prin care vinde popiĭ Boroiĭ eclisiarhul 45 stânjenĭ moșie din Dobromir	37.
1653 (7161) Mart. 6.— Zapisul luĭ Ianache cu frate-sĕŭ Miho fecĭoriĭ popiĭ Boroiĭ eclisiarhul, prin care vînd moșiĭa lor din Dobromir, Raduluĭ Dudescul al doile sluger	37.
1653 (7162) Dec. 20.— Zapisul luĭ Stoĭca și Dragul cĭaușiĭ de Dorobanțĭ și Dobrotă mazilul, pentru baniĭ ce ĭ-au dat popiĭ Dumitru de ĭ-a înfrățit pe moșie	37 v.
1654 (7162) Aug. 20.— Zapisul prin care popa Dumitru, Dobrotă mazilul și Dragul cĭaușul, împart cu Stoica cĭaușul, moșia ce au rĕscumpĕrat-o dela Radu Dudescu logofătul	38.
1652 (7160) Maĭ 15.—Zapisul prin care Șerban fecĭorul Greuluĭ vinde 100 stânjinĭ de moșie luĭ Stan megiașul din Dobromir	38.
1657 (7165) Mart. 9.— Zapisul Néguluĭ, prin care vinde 30 stânjenĭ de moșie din Dobromir, luĭ Dobrota și Toader	38 v.
1659 (7167) Mart. 16.— Zapisul luĭ Stan fecĭorul luĭ Stan megiașul din Dobromir, prin care vinde 50 stânjinĭ moșie de acolo, luĭ Négu neguțătoruĭ din Bucureștĭ	38 v.
1659 (7167) Aug. 18.— Zapisul luĭ Dobrotă din Popeștĭ și alțiĭ tot d'acolo, prin care vînd părțile lor de moșiĭ luĭ Bărcă căpitanul . .	39.
1658 (7167) Oct. 23.— Zapisul prin care Stan megiașul, din Cojăștĭ, vinde partea luĭ de moșie luĭ Vlad dorobanțul	39 v.
1660 (7168) Aug. 1.— Zapisul luĭ Stan cu fratele sĕŭ Bogdan din	

Fóia

Cojăştĭ, prin care vînd partea lor de moşie de acolo logofătuluĭ Ianache fiul popiĭ Borciĭ din Bucureştĭ . . . . 40.

1660 (7168) Mart. 8. — Zapisul Dragneĭ fata luĭ Stan megiaşul din Dobromir, prin care dă luĭ Costandin, partea eĭ de moşie de acolo, fiind-că a scăpat-o din robia Mârzaculuĭ în zilele Ghicăĭ Vodă . . 40.

1660 (7169) Dec. 6.— Zapisul prin care Alexandru ginerele popiĭ Dumitru, vinde luĭ Ianache postelnicul, 20 stânjinĭ moşie în satul Dobromir . . . . 40 v.

— Sept. 9.— Zapisul prin care Miho arată că Dobre cu frate-sĕŭ Necula au rĕscumpĕrat moşia ce era zălogită la dînsul. . . . . . . 40 v.

1664 (7172) Ian. 17.— Zapisul luĭ Dobrotă feciorul unchiaşuluĭ Toader din Dobromir, pentru moşia ce a vindut-o luĭ Bărcă căpitanul . 41.

1667 (7175) Iunie 14. — Zapisul luĭ Ianache feciorul popiĭ Borciĭ, pentru moşia din Cojăştĭ, ce a vîndut-o luĭ Bărcă căpitanul . . . . 41.

1670 (7178) Ian. 8.— Zapisul prin care Radul fiul luĭ Dobre din Brăneştĭ, vinde luĭ Pană păharnicul feciorul luĭ Bărcă căpitanul, partea luĭ de moşie din Brăneştĭ. . . . . 41 v.

1670 (7178) Maĭ 24.— Zapisul luĭ Stan cu frate-sĕŭ Bogdan din Dobromir, pentru o sumă de banĭ ce a împrumutat dela Bărcă căpitanul şi fiul sĕu Pană păharnicul, amanetându-şĭ moşia . . . . . . 42.

— Zapisul luĭ Necula, prin care vinde 90 stânjenĭ moşie din Dobromir, uĭ Dragotă armaşul . . . . 42 v.

1678 (7186) Ian. 12.-- Duca Voevod ţăriĭ româneseĭ poruncesce locuitorilor din satul Flocoşiĭ, să nu maĭ pesculască în heleşteul luĭ Pană păharnicul ce este pe apa Paseriĭ, nicĭ vitele să şi le pască pe moşia luĭ 42 v.

1679 (7188) Dec. 25. — Zapisul luĭ Ion sin Costandin Dărăbanţul, pentru moşia din Dobromir, ce a vîndut-o luĭ Pană păharnicul . . 43.

1683 (7191) Mart. 15.— Zapisul luĭ Petru feciorul Stoicăĭ clauşul din Dobromir, pentru moşia de acolo, ce a vîndut-o jupânései Vlădaeĭ ce au fost soţie luĭ Pană căpitanul . . . . 43 v.

1691 (7199) Febr. 6.— Zapisul luĭ Partenie egumenul M-reĭ Radu Vodă, în privinţa învoeliĭ făcută cu jupânésa Vlădaĭa, pentru heleşteul şi móra de la Pasărea . . . . 44.

1691 (7199) Mart. 2. — Costandin Basarab Voevod Rom. întăresce stăpânire jupânesei Vlădaiĭ care a fost a luĭ Pană căpitanul, peste heleşteul şi móra cu vadul eĭ, de la satul Flocoşiĭ din jud. Ilfov . . . . 44 v.

«Cumpărătoare boerilor Văcăreştĭ de la clironomiĭ luĭ Bărcă Cojăscul.»

1743 (7251) Maĭ 30. — Zapisul Raduluĭ Topolovénul biv logofăt la vistierie, prin care vinde jumătate din moşia Cojeştiĭ, cumnatuluĭ sĕu Ştefan Văcărescul biv vel dvornic la Târgovişte . . . . 45 v.

1743 (7251) Iulie 20. — Cartea mitropolituluĭ Neofit al Ungrovlachieĭ, dată luĭ Stefan Vacărescu biv vel dvornic la Târgovişte, pentru a-şĭ stăpâni vadul cu două róte de móră ce-l are în apa Paseriĭ la satul Flocoşiĭ . . . . 46.

1747 (7255) Maĭ 24. — Zapisul Păuniĭ Cojésca, cu soţul eĭ Radu To-

(1) Dată greşită; trebue să fie 1749 (7257).

Fila

— «Foaia de scutelnicii ot *(din)* Cojeştiĭ sud Ilfov ai Luminăţiĭ Sale Doamniĭ Luxandriĭ Hangeri, după catastihu visterieĭ» 64

— «Foaia de posluşnicii ce să află la moşiia domnéscă Cojăştiĭ» . 64 v.

1798. — «Catastih de vinăriciu miliĭ şcoliĭ ot *(din)* Cojeştiĭ, ce are să la din poporul Caracaluluĭ dă vadră pă baniĭ treĭ, din sud Romanaţi» . 65.

«Munţii şi moşie Comarnicul i (şi) *Câmpina sud* (jud.) *Prah[ova]»*.

1798 Ian. 30. — Costandin Gheorghe Hangeri Voevod Rom. întăresce vîndarea prin mezat a munţilor de la Comarnic şi de la Câmpina, asupra luĭ Scarlat Ghica vel vistier . . . . 69.

1798 Sept. 10.—Costandin Gheorghe Hangeri Voevod Rom. întăresce actul de cumpĕrătóre, prin care vistierul Scarlat Ghica, a cumpĕrat de la mezat munţiĭ de la Comarnic şi Câmpina aĭ luĭ Alexandru Ioan Ipsilant Voevod» . . . . 69 v.

1798 Sept. 23.—Costandin Gheorghe Hangeri Voevod Rom. întăresce zapisul de vîndare, prin care vistierul Scărlat Ghica, vinde munţiĭ şi moşia de la Comarnic şi Câmpina, Doamneĭ Roxandra Hangeri. . . 70 v.

1798 Mart. 15. — Arhiereul Ozichnon Daniel, epitropul mănăstireĭ Colţeĭ cere voĭe de la Domn de a schimba pe o altă avere moşia Comarniculuĭ, cu dómna Roxandra, soţia Domnuluĭ (grec) . . . . . . 71 v.

1798 Aprilie 16. — Costandin Gheorghe Hangeri Voevod Rom. întăresce zapisul de schimb săvîrşit între Daniil Zihnon epitropul M-reĭ Colţiĭ, cu Doamna Roxandra, dându-ĭ partea de moşie şi munţiĭ de la Comarnic aĭ M-reĭ, pentru o prăvălie din Şelarĭ pe locul M-reĭ Stavropoleos . . . . 71 v.

1798 Oct. 5. — Costandin Gheorghe Hangeri Voevod Rom. încuviinţéză ţinerea târguluĭ de sĕptămână la moşia Bréza, a Doamneĭ Roxandra Hangeri. . . . . 72 v.

«Seneturile mănăstiri Colţii».

1737 (7245) Iunie 14. — Costandin Nicolae Voevod Rom. întăresce stăpânire M-reĭ Colţea din Bucurescĭ, peste moşia şi munţiĭ de la Comarnic, ce i le-a dăruit Ilinca hătmănésa, fiĭca luĭ Mihaĭ Cantacuzino biv vel spătar . . . . 73.

1745 (7253) Maĭ 20. — Costandin Nicolae Voevod Rom. hotăresce ce banĭ au să se dea în locul clăciĭ casnice de pe moşia Comarnic. . . 74.

1750 (7258) Aug. 4. — Grigorie Ghica Voevod Rom. scrie luĭ Vasilache Canela biv vel păharnic, ispravnicul Prahoveĭ, ca să dea ajutor M-reĭ Colţea spre a-şĭ strînge dijma de la locuitoriĭ din Comarnic . . . . 74 v.

1798 Oct. — Costandin Gheorghe Hangeri Voevod Rom. poruncesce ispravnicilor din Prahova, să indatoreze pe locuitoriĭ de pe moşia Bréza a Doamneĭ Roxandra Hangeri, a-şĭ da adetul moşieĭ după ponturile din condica Divanuluĭ . . . . 74 v.

1798 Sept. 28. — Zapisul luĭ Voicu Ciuşe prin care arată că s'aŭ primit baniĭ de la Doamna Roxandra Hangeri, pentru móra şi alte binale ce le avea pe moşia Comarnicu . . . . 75 v

1798 Sept. 28. — Zapisul luĭ Stoĭca Cojocarul prin care arată că şĭ-a

Fóia

Fóia

1799 Ian. 17. — Zapisul luĭ Tudor Fluștălu, prin care vinde o piuă din Bréza, Doamneĭ Roxandra Hangeri . . . . 128 v.

1799 Ian. 17. — Zapisul Marieĭ Butoésca, prin care vinde o piuă de la Bréza, Doamneĭ Roxandra Hangeri . . . . 129.

1799 Ian. 17. Zapisul luĭ Ioan Moraru, prin care vinde o dârstă cu o roată, de la Bréza, Doamneĭ Roxandra Hangeri . . . . 129.

1799 Ian. 19. Zapisul luĭ Radu Păscaru, prin care vinde o dârstă de la Bréza, Doamneĭ Roxandra Hangeri . . . . 129 v.

1799 Ian. 19. — Zapisul luĭ Iorga din Câmpina prin care vinde cele două cârcĭumĭ ce le are la Bréza, Doamneĭ Roxandra Hangeri . . . 130.

1799 Ian. 19. — Zapisul luĭ Anton, prin care vinde casele sale de la Bréza Doamneĭ Roxandra Hangeri . . . . 130.

1799 Ian. 17. — Zapisul luĭ Mincul Rânciógă din satul Bréza, prin care vinde o cârcĭumă în valea Tersiĭ, Doamneĭ Roxandra Hangeri . 130 v.

1799 Ian. 17. — Zapisul luĭ Gheorghe Părcălabu din Bréza prin care vinde Doamneĭ Roxandra Hangeri o cârcĭumă . . . . 131.

«Moșiia Lungi ce să zice și Secăturile, i (și) *moșiia Lunguleții di[n] județ Dămb[oviț]a].»*

1799 Ian. 1. — Zapisul luĭ Hagi Dimitrache Popazuglu, prin care vinde moșiile sale din jud. Dâmbovița, anume: Lungiĭ ce-ĭ ḑic și Secăturile și moșia Lunguleții beizadelelor Mihalache și Alexandru Hangeri . 133.

1799 Ian. 22. — Zapisul prin care Hagi Dimitrache Popazuglu, mărturisesce pentru moșiile Lungiĭ și Lunguleții ce le-a vîndut beizadelelor Mihalache și Alexandru Hangeri că sunt slobode de orĭ ce sarcine 134.

— Περίληψις ὅλων τῶν σενετίων τοῦ μουλκίου Λούντζη, ονομαζομένου κε Σεκατούργηλε, ὅπερ ἠγοράσθη παρὰ τοῦ ἄρχ[οντος] πάνου Χερέσκου . . 134 v.

— Περίληψις τῶν σενετίων τοῦ μουλκίου Λούντζη ὁποῦτε ἔχω ἀγορασμένον παρὰ τοῦ ἀποθανόντος бορνίκου Σκαρλάτου Γρετζάνου . . . . 136.

— Ἴσα ἀπαράλλακτα τῶν ὁμολογιῶν ἀγορασ. μουλκίων . . . . 213.

No. 261.

In-folio. — Foĭ 207. — Secol. XIX (1822). — Dăruit de D. A. Sturdza la 1885. Scrisóre cirilică de maĭ mulțĭ.

Pe fața legăturiĭ acest titlu:

«No. 1. Condică în domniĭa Măriĭ Sale pré luminatului și pré înnălțatului nostru Domn Io Grigorie Dumitriu Ghica Voevod, în care să trec numai fermanuri înpărătești, hrisoave, anaforale și cărți dă asidosie. 1822 Iulie 1.»

Cuprinsul:

Fóia

1822 Iulie 7. Tălmăciré pré innaltuluĭ ferman ce au venit pentru domniĭa Măriĭ Sale pré înnălțatuluĭ nostru Domn Io Grigorie Dimitriu Ghica Voevod . . . . 5.

1827 Maĭ 15. Hatihumaiumul impărătesc pentru priveleghiurile țăriĭ,

Fóia

No. 262.

In-folio. — Foĭ 139. — Secol. XVIII. — Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.
Scrisóre cirilică de aceïaşĭ mână.
Pe fóïa 3, acest titlu:

«Întâmplările lui Tilemah fiĭul luĭ Odiseu,» cărţile VI—X.

Pe scórţa de la început se află aceste însemnărĭ:

«Ce tocmală am făcut cu Miron să-mĭ facă 100 merţĭ var, aice lăngă văcărie *(sic)* în Darmăneşti, şi varul să fie bun, albu curat şi gata la 1776 Noemvrie 5.

«Cară căte în patro boĭ să găsăsc; aduc eu den gura Doamneĭ, sau de la călugăriţi di piste vale.

«Cară căte cu 2 boĭ, lemni, ïar a mele.

«Parale pe merţa de 120 ocă var (1)».

Ïar pe scórţa de la sfîrşit stă scris:

«Ca un muritor sunt înpărtăşăt din bunătăţile tale şi ca unul ce vriĭ să trăeşti cruţă-ţi averile tale. 1766 Ghenar. 18. — Iordache vel pah[arnic].—Filip Beld[iman].

«Săpt. 21, Luni la 7 cïasurĭ den zi cu părere să videm; ş-am scris ca să nu să uĭte. 1775 Sept. 21.»

Însfirşit pe f. 87 v. e acéstă însemnare:

Νῦν δὲ Δημητρίου Στούρζα πέλει ἀγορασθὲν διὰ 12 ἄσπρ. ἐν ἔτει — 1787 — ἰανο. 1. *(Acum l'a cumpĕrat Dimitrie Sturza pe 12 aspri, la anul 1787 Ianuar 1.)*

No. 263.

In-folio. — Paginĭ 266+XCIII+417.—Secol. XIX.
Scrisóre latină de maĭ multe mânĭ.
Pe dosul legătureĭ titlul «Cesar.—Traducere».
Pe prima pagină acest titlu:

«Memorialile lui C. Iuliu Cesare despre resbelulu galicu». traducere de dr. Gregoriu Silasî, Vice-rectoru in seminariulu gr. c. centralu, Vien'a Schönlaterngasse No. 10.

«Motto: «Magno illi Alexandro, sed sobrio neque iracundo Caesar simillimus. Vellei Pat. 2, 41.»

Manuscrisul a fost presintat la concursul publicat de Academie, in 1868—9. La examinare i s'a dat litera D. Pentru apreciarea luĭ, v. raportul comisiunii

(1) Înnaintea fie căreïa din aceste treĭ din urmă articole aŭ fost puse numere spre a însemna cantitatea orĭ preţul, dar ele aŭ fost apoĭ înadins sterse.

însărcinate cu cercetarea manuscriptelor de traducțiunea comentarielor luĭ Iuliu Cesare «De Bello Gallico», presentat în ședința publică de la 12 August 1871, în *An. Ac. Rom.*, ser. I, tom. IV, pp. 23—45.

Cuprinde două părțĭ: în cea dintâĭ, pag. 1—266, se află traducerea Comentariilor despre răsboĭul galic, fără întroducere, ĭar în cea de-a doua pag. I—XCIII și 1—417, aceleașĭ Comentariĭ, revědute și cu o întroducere.

Pe pagina a 2-a de la început se află următórea insciințare făcută către Academie:

«Spre scienti'a Onorabilei Academie.

«1. In casu de atare, traducerei presinti s'ar' premite o introducere, cuprindiendu starea politica de atunci a Romei, biografi'a lui Cesare, dejudecarea modului lui de purcedere în Gali'a, notitia despre scrierile sî deosebitu despre memorialile lui, cuprindiendu mai departe unu prospectu alu trebiloru militari romane despre acelu tempu, cumu sî unu registru geograficu (pre langa carele firesce cà ar fi de doritu o mapa a Galiei).

«2. Amesuratu acestei, notele aru veni straformate sî la tóta intemplarea amplificate cu aplicàri natiunali-romanesci, cumu sî traducerea intrégа supusa unei revisiuni patrundiatórie sî stilul s'ar' mai poleí sî netedî.

«3. S'ar' adauge scrierea lui A. Hirtiu despre resbelulu galicu, care vine de comune adausa la scrierea lui Cesare ca memorialile alu VIII-lea sî carea din lips'a tempului nu se potu purisá precumu nici memorialele alu VII.»

No. 264.

In-folio.—Foĭ 50; treĭ foĭ lipsesc, fiind rupte.—Secol. XVIII.— Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.

Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână. Titlurile, inițialele, datele și alte însemnărĭ, sînt scrise cu roșu.

Pe fóia 1 acest titlu:

«Istoriĭa oștiriĭ ce s-au făcut asupra Amoreiĭ la anul 7223 [1715].» Cf. N. Iorga *Cronicele Muntene* în *An. Ac. Rom.*, XXI, Mem. Secț. Ist. p. 421—423, unde acest manuscris este studiat.

Pe dosul scórțeĭ de la început e scrisă de două orĭ acéstă însemnare:

«Acĭastă carte ce scrie istoriĭa Moreiĭ când s-au luat de Turci, au fost a Dumnéluĭ răposatuluĭ biv vel clucer Ioan Argintoĭanu și pre urmă au dăruit-o Dumnéluĭ biv vel paharnic Gheorghe Argintoĭanu. 1804 Aprilie 22.»

Și tot acolo, sus:

«Létu 1781 Săptemvrĭ 5, au schimbat pe boeriĭ de la Gorju cu isprăvniciĭa la sud (jud.) Vâlcé.»

Şi pe fóĭa 50 v. (maĭ e o fóĭe [ar fi a 51-a] pe care eraŭ încă şi alte însemnărĭ, dar aprópe în întregime e ruptă şi nu se póte ceti) e acéstă preţiósă insemnare.

«La létu 1800 Săptemvrie, ĭarăşi au [venit] oste înpărătéscă asupra Pazvantoglu luĭ, însă întâĭ au venit Ibraim Naziru Brăiliĭ cu cătă-va oste şi maĭ pă urmă au venit şi alţi Paşĭ; care dintr'aceĭ ostaşĭ s-au orănduit căţĭ-va şi la Cerneţi, vre o cinci sute.»

No. 265.

In-folio.—Foĭ 275. (Numerotaţia foilor e greşită: de la n-r 59 sare la 70.)—Secol. XVIII. —Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.

Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână. Legat în pĭele cu podóbe argintiĭ imprimate pe ambele scórţe. Cf. N-r. **96**.

Fóĭa titulară lipsesce.

«Oxistern.» «Cugetări de multe felĭurĭ.» (Cf. articolul luĭ Alexandru Lambrior despre «*limba română veche şi nouă*» în *Convorbirĭ Literare*, an VII, p. 325 şi urm., unde e vorba şi de traducerea luĭ *Oxenstiern)*.

Scara capetelor ce se cuprind în acest volum împărţit în doue cărţĭ, se află: a cărţiĭ I-a pe foile 282—285, ĭar a cărţiĭ a II-a pe foile 165-166.

Cuprinsul cărţii întâĭ:

(1) Pentru n-r. fóieĭ unde se află trecut fie-care capitol, s'a pus numĕrul cel *noŭ*.

Cuprinsul cărțiĭ a doua:

V. No. 96, pag. 219 — 221 din acest *Catalog*.

No. 266.

In-folio. — Foĭ 66. Sfîrșitul lipsesce. -- Secol. XVIII. — Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.

Scrisóre cirilică, aprópe peste tot de aceeașĭ mână, afară de vre-o câte-va foĭ de la început și dela sfîrșit. Titlurile, inițialele și numerile capitolelor sînt scrise cu roșu. Legătură în pĭele cu urme de ornamentărĭ aurĭĭ; între altele pe fața primeĭ scórțe chipul proroculuĭ David. (Cf. No. 354.)

«Istorie de țara Moldoviĭ și cé Muntenéscă, adică de pământu Dachieĭ.» E «Cartea pentru descălecatul dintâĭu a țăriĭ Moldoviĭ și neamul moldovinesc» de Nicolae Costin, publicată de M. Kogălniceanu în *Letopisițe*, (ed. I și II) tom. I. În manuscrisul nostru

lipsesce ultimul capitol din Costin, despre «descălecatul al doele a ţăreĭ Moldoveĭ la ce velet s-au tămplat.» Predoslovia luĭ Neculaĭ Costin de asemenea lipsesce.

Pe foile 57—61 începe—ĭarăşĭ fără predoslovie—«Cartea pentru descălecatul dintăiu» de Miron Costin: primul capitol, «De némul Moldovénilor din ce ţară au eşit strămoşiĭ lor» întreg, ĭar din al doilea «Pentru împărăţia Rāmuluĭ», numaĭ câte-va rindurĭ.

Pe şapte foĭ adăogate la inceputul şi la sfârşitul volumuluĭ se află, scrise de o mână posterioară, următoarele:

Pe fóĭa 55 acéstă însemnare:

«Să s[ă] ştie că eu cu ajutoru lui Dumnezeu şi a pré curatiĭ Fecĭoară Maica Sfinţii-Sale m-am logodit cu Mariuţa la létu 1772 Maĭu 14, şi ĭar cu mila luĭ Dumnezeu m-am cununat la Maĭu 20.»

Iar pe fóĭa 56 v.:

«Am vândut acĭastă carte eu lui Ion Copilu ca să fie lui kir Anastase, fiind bună a mé făr de pricină şi am întărit cu iscălitura. 1773, Iunie 23.—Chiriţă Căp[i]t[anu].»

No. 267.

In-folio. — Foĭ 323. — Secol. XIX (1812). — Dăruit de D. A. Sturdza la 1885.

Scrisóre cirilică de maĭ multe mânĭ.

Pe faţa legăturiĭ acest titlu:

«1812 Noemvrie 25. — Condică din zilile Mării-Sale pré luminatuluĭ şi pré înnălţatuluĭ nostru Domnu Ioan Gheorghiu Caragĭa Voevod, în care să trec atât numai poruncile domneşti ce să dau atât cătră Dumnélor ispravniciĭ după la judeţi, cât şi către alţii.»

Cuprinsul următor al acesteĭ condicĭ este scris pe cele 9 foi de la început:

Fóia

1813 Februarie 6. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru hirotoniĭ.» . . . . 27 v.

1813 Februarie 6, 7 şi 10, şi Martie 9. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru catahrisis ce să urmézâ la luare chipurilor breslelor; i *(şi)* 17 cărţi legate pentru catahrisis ce s-au urmat la breslele privelighéte; i *(şi)* o carte gospod dă volnicie după jalba păharniculuĭ Gănescul şi slugerĭu Nicolaĭe Brăiloĭu pentru talere 4701 ce au plătit rămăşiţa oraşuluĭ Craĭoviĭ; i *(şi)*13 cărţĭ gospod către ispravnicĭ pentru baniĭ analoghii proviĭantuluĭ.» . . . . 28 v.

1813 Maĭu 19 şi Aprilie 1. «1 carte gospod dă volnicie trimiţându-să Hristé logofătu de vistierie la plaĭul Coziĭ pentru talere 13.393 de la Dincă Brănză vătaful; i o volnicie la sud Doljĭu asupra luĭ Iordache ce au fost sameş, ca să facă socotéla luĭ Dechemvrie şi Ghenarie.» . 29 v.

1813 Aprilie 11 şi 17. «4 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru înplinirea banilor orănduelĭĭ orzuluĭ ce s-ar fi făcut pentru Vidin; i 17 cărţi gospod către ispravnicĭ a trimite catagrafiĭa judeţuluĭ.» . . . . 30 v.

1813 Aprilie 27 «1 carte gospod legată către ispravniciĭ de Slam-Rămnec, pentru fugariĭ ce sănt strămutaţĭ în Moldova, că să trimite slugeru Drăghicén Borănescu, şi pentru paza hotaruluĭ.» . . . . . . 32.

1813 Aprilie 27. «1 carte gospod slobodă cu care s-au trimis slugeru Drăghicén Borănescu, pentru fugariĭ ce sănt strămutaţĭ în Moldova şi pentru paza hotaruluĭ.» . . . . 32 v.

1813 Aprilie 29. «1 anafora a Dumnéluĭ vel vistier, pentru pricina sărdaruluĭ ispravnicu de Vâlcea, pentru baniĭ ce au luat de la Kir Costandin Popa neguţătorul, de la Sibiĭu.» . . . . 35.

1813 Maĭu 3 şi 4. «1 carte gospod dă volnicie cu care s-au trimis başcihodaru la judeţu Gorjuluĭ, pentru baniĭ ce s-au împlinit de la pandurĭ; i *(şi)* o carte gospod legată către caimacamul Craĭoviĭ pentru catastişăle pandurilor ce să află la căimăcămie, de numele lor, a le trimite la vistierie; i 3 cărţi gospod legate către ispravniciĭ de Vâlcea, Gorjĭu şi Mehedinţi pentru catahrisis ce s-au urmat cu luaré banilor de la pandurĭ.» . . . . 35 v.

1813 Maĭu 9. «18 cărţi gospod către lăcuitori pentru baniĭ menzilurilor de lude po *(câte)* talere 24, la tetriminiĭa luĭ Aprilie până la sfârşitul luĭ Iulie.» . . . . 37.

1813 Maĭu 9. «18 cărţi gospod legate către ispravnicĭ şi către judeţu de la Câmpulung, tot pentru baniĭ menzilurilor, de lude po *(câte)* talere 24.» . . . . 38.

1813 Maĭu 9 şi 17. «17 cărţi din parté Dumnéluĭ vel vistier, către ispravnicĭ tot pentru baniĭ menzilurilor de lude po *(câte)* talere 24; i *(şi)* dooă cărţi gospod legate către ispravniciĭ Vlăşciĭ şi Ilfov[uluĭ] pentru măldăraşiĭ grajdurilor domneştĭ.» . . . . 39 v.

1813 Maĭu 17. «17 cărţi gospod slobode către lăcuitorĭ la judeţe de obşte, publicaţiĭ pentru că s-au vândut dijmăritul; i 17 cărţĭ gospod legate către ispravnicĭ, tot publicaţiĭ pentru dijmărit.» . . . . 40 v.

1813 Maĭu 17 şi 27. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru Sârbi i Vulgariĭ noĭ, să-ĭ deosăbéscă din birnicĭ, cu catastih să-ĭ tri-

Fóia

miţă pă la capuchehaele; i *(şi)* 17 cărţi gospod *(domnescĭ)* legate către ispravnicĭ pentru uniĭ din lăcuitoriĭ ce sănt daţĭ de sate pentru înprumutărĭ de banĭ, ca să trimiţă catastih înpreună şi cu zapisele acelor înprumutătorĭ până la 20 ale viitoruluĭ Iunie.» . . . . 41 v.

1813 Maĭu 27. «1 carte gospod către Dumnéluĭ caimacamu Craĭoviĭ pentru socotéla zahereliĭ; i 1 carte gospod către al 2-lea logofăt Iacovache, cercetătoru ot *(dela)* sud *(jud.)* Doljĭu, răspuns pentru catahrisis ce au dovedit; i 18 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru orânduĭala de baniĭ ce s-au făcut casiĭ menzilurilor.» . . . . 42 v.

1813 Iunie 9. «18 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru publicaţiĭa vistieriĭ Dumnéluĭ biv vel Ban Constandin Filipescu; i 18 cărţi din partea vistierieĭ tot pentru publicaţiĭ; i 18 gospod către ispravnicĭ pentru ajutorul ce s-au scos de lude po *(câte)* talere 20.» . . . . 43 v.

1813 Iunie 9. «18 cărţi gospod către lăcuitorĭ tot pentru acest ajutor.» 44 v.

1813 Iunie 9. «17 cărţi din parté vistieriĭ către ispravnicĭ, povăţuitoare în ce chip să urmeze cu menzilul banilor ajutoruluĭ.» . . . . 45 v.

1813 Iunie 11. «2 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru boala cĭumiĭ; i 18 din parté vistieriĭ către ispravnicĭ pentru lefile ce n-aŭ luat judeţele.» . . . . 46 v.

1813 Iunie 14. «1 pitac gospod către Dumnéluĭ vel vistier, pentru avaeturile vistieruluĭ al treilé; 8 cărţĭ gospod pentru orânduĭala de baniĭ ce s-au făcut căminaruluĭ Filip.» . . . . 47 v.

1813 Iunie 14. «Orânduĭala fânuluĭ şi a orzuluĭ grajdurilor domneştĭ.» 48 v.

1813 Iunie 14. «2 cărţi gospod la Saac şi Prahova, pentru orânduĭala fânuluĭ şi a orzuluĭ cailor domneştĭ; dooă cărţi gospod la Buzău şi Dămboviţa pentru orânduĭala fânuluĭ şi a orzuluĭ cailor domneştĭ; i dooă cărţi din parté vistieriĭ tot pentru acĭastă orânduĭală.» . . . . 49 v.

1813 Iunie 14. «1 carte gospod către ispravniciĭ de Teleorman; i alte din parte vistierieĭ; [i] zece cărţi gospod tot pentru orânduiala fânuluĭ şi a orzuluĭ cailor domneştĭ.» . . . . 50 v.

1813 Iunie 14. «10 cărţi din parté vistieriĭ către ispravnicĭ tot pentru acĭastă orânduĭală şi 11 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru panduriĭ ce să orânduesc spre paza făcătorilor de rele.» . . . . 51.

1813 Iunie 17. «1 carte din parté vistieriĭ la Dămboviţa, pentru orânduĭala orzuluĭ ce s-au făcut la urmă pentru grajdurile gospod; i una din parté vistieriĭ la Vâlcé pentru 500 chile orz ce s-au orânduit pentru caiĭ domneştĭ.» . . . . 53.

1813 Iunie 16. «1 carte din parté vistieriĭ către ispravniciĭ de Gorjĭu, pentru 500 chile orz pentru grajdurile domneştĭ, a să împlini în banĭ; i 17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru zapcii ce să orânduesc a umbla cu poterile.» . . . . 53 v.

1813 Iunie 18. «1 pitac gospod către vornicia politii pentru ajutorul ce s-au pus a da şi ruptaşiĭ; i 1 carte gospod la Vâlcea pentru povarnagii ce facu rachiu.» . . . . 54 v.

1813 Iunie 19. «5 cărţi gospod către ispravnicĭ preste Olt pentru catahrisis ce să urméză de către slujbaşĭ; i 1 carte gospod către căimacami Craĭoviĭ tot pentru catahrisis.» . . . . 55 v.

Fila

1813 Iulie 4. «1 carte gospod către Dinul Rătescu, cercetător de la sud Gorjiu pentru jalba ce au dat orăşenii de acolo; i (*şi*) 3 cărţi către ispravnici ca să îndemneze pe locuitori să mérgă cu cară la ocne să incarce sare; i 17 gospod către ispravnici pentru sărăfila judeţului, a fi osebită.» . . . . 56 v.

1813 Iulie 7. «18 cărţi gospod cu mumbaşări pentru banii ce sunt orănduiţi şi nu s-au înplinit, i pentru suma banilor ce au fost rămăşiţă pe la judeţe.» . . . . 57 v.

1813 Iulie. «1 carte de volnicie gospod după jalba mahalagiilor oraşului ot (*dela*) Vel-Ocnă.» . . . . 59.

1813 Iulie 14 şi 17. «1 carte gospod către păharnicu Alecu Neculescu, ispravnicu de Mehedinţi, răspuns pentru casă dă şedere; i 11 volnicii cu mumbaşări pentru trimiteré calicilor pă la mănăstiri; i 1 pitac gospod către vornicila politii a da 20 cară pentru duceré lor, i suma săracilor ce s-au orănduit la fieşi care mănăstire.» . . . . 59 v.

1813 Iulie 18. «2 cărţi gospod la Ilfov şi Vlaşca, pentru fânul şi orzul sacalelor spătăreşti, i anafora pentru abateré Dămboviţii pe la şanţuri.» . . . . 60 v.

1813 Iulie 20. «18 cărţi gospod către ispravnici pentru tetraminiia menzelhanelilor ot (*dela*) August; i 18 dă la vistierie tot pentru aciastă tetraminie.» . . . . 61 v.

1813 Iulie 29 şi 30. «1 carte de volnicie gospod pentru banii ce sunt asupra lui Maxim ce au fost sameş la Gorjiu; i un pitac gospod către Dumnélui vel spătar pentru slujitorii ce vin din judeţe.» . . . . . . 62 v.

1813 Iulie 30. «17 cărţi gospod către ispravnici» şi altele către alţi diregători «pentru expediţie.» . . . . 63 v.

1813 Iulie 25 şi 30 şi August 19. «16 cărţi gospod către judeţile ce să arată pentru banii casii menzilurilor; i 3 cărţi gospod către ispravnici pentru a porni cară de sare la schelă; i 17 cărţi gospod pentru îndreptaré ludelor, şi altele.» . . . . 73 v.

1813 August 25 «6 cărţi gospod către ispravnici pentru a trimite sare la ocnă.» . . . . 75.

1813 August 26 şi 29. «1 carte gospod la Slam-Râmnic pentru olerit; i 1 carte de volnicie gospod la plaiul Horezului ca să cerceteze pă Sterie vătafu.» . . . . 75 v.

1813 August 23. «7 cărţi gospod către ispravnici pentru curăţenia de boala ciumii.» . . . . 76 v.

1813 August 30 şi Sept. 8. «17 cărţi gospod către ispravnici pentru catahrisis; i 17 cărţi gospod ipac (*de asemenea*) pentru catahrisis şi sate scutite.» . . . . 77 v.

1813 Sept. 8 şi 18. «17 cărţi gospod către ispravnici, pentru a da mână de ajutor taxildarilor de vinărici şi dijmărit; i 17 cărţi gospod pentru a nu mai fi sate scutite.» . . . . 78 v.

1813 Sept. 27. «1 carte gospod la Argeş, pentru cei care au vii peste Argeş; i 18 cărţi gospod către ispravnici pentru ajutorul ce s-au scos pă trei luni, Octomvrie, Noemvrie şi Dechemvrie.» . . . . 79 v.

Fóia

1813 Sept. 27. «18 cărţi gospod către lăcuitorĭ, i *(şi)* 18 din parté vistieriĭ tot pentru acest ajutor.» . . . . 80 v.

1813 Oct. 3. «6 cărţi gospod la judeţele ce să arată pentru orânduĭala carălor de sare.» . . . . 82.

1813 Oct. 7. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru cumpănire satelor şi pentru ceĭ ce au priveleghĭurĭ.» . . . . 82 v.

1813 Oct. 8 şi 23. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ, pentru orânduiala banilor casiĭ menzilurilor; i 12 cărţi gospod pentru rămăşiţa săriĭ pe talere şése, de lude *(om)*.» . . . . 83 v.

1813 Oct. 23—4. «1 carte de volnicie gospod ca să rădice de la Slam-Râmnic pe un Andreĭu şi Ioan; i anafora pentru pricina săriĭ.» . . . 85.

1813 Oct. 25. «Răspunsul de la vistierie pentru 20 familiĭ [de] Ungurenĭ, i 1 carte către căminaru Iordache Rasti, pentru nişte familiĭ [de] Ungurenĭ ce au trecut pă la plaĭul Lovişti.» . . . . 85 v.

1813 Oct. 29. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru arăturile de toamnă.» . . . . 86 v.

1813 Oct. 29. «17 cărţi gospod cătră vătaşiĭ plaĭurilor pentru Ungureniĭ ce vin din Transilvaniĭa.» . . . . 88.

1813 Nov. 5. «17 cărţi gospod pentru satele aghenţii.» . . . . . . 89.

1813 Nov. 8. «1 carte slobodă pentru pricina poştelor.» . . . . . 90.

1813 Nov. 22. «5 cărţi gospod către ispravnicĭ ot *(de)* preste Olt, pentru cercetaré vinăricĭuluĭ.» . . . . 91.

1813 Nov. 22. «5 cărţi gospod slobode către lăcuitori la judeţele ot *(de)* preste Olt, tot pentru vinăricĭ; i 5 volnice, ce s-au făcut asupra acestiĭ cercetărĭ.» . . . . 91 v.

1813 Nov. 23. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru poprire porumbuluĭ a nu să da la rămătorĭ.» . . . . 93.

1813 Nov. 28. «18 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru ajutorul ce s-au pus a da şi breslele la spitalul năprazniciĭ boale; i 1 pitac gospod către părintele Mitropolitul tot pentru acest ajutor a da şi Sfânta Mitropolie înpreună cu episcopiile.» . . . . 93 v.

1813 Nov. 28 şi Dec. 1. «18 cărţi din parté vistieriiĭ tot pentru acest ajutor; i 18 cărţi gospod pentru tetrameniĭa menzelhanelilor dă Dechemvrie; i 18 cărţi din parté vistieriiĭ tot pentru acĭastă madé.» . . 94 v.

1813 Dec. 6—10. «1 carte gospod la Mehedinţi pentru oeritul şi vinăricĭul Sârbilor ce trec de decinté *(sic)*, i 1 carte gospod la Focşanĭ pentru un Hristodor neguţătoru de la Putna ce au avut capre într-acel judeţ.» 95.

1813 Dec. 10—13. «1 carte gospod la Saac, ca să rădice pe un Dumitrache Popovicĭ ce s-au arătat de staroste austriĭacesc; i 1 carte gospod către cluceru Vasile Lăcusténu, ispravnicu Musceluluĭ, ca să caute tréba lăzăretuluĭ singur; i 1 carte de volnicie gospod după înştiinţaré păharnicului Necolaie Brăiloĭu ispravnicu streinilor ot *(de)* preste Olt, pentru un Costi căpitanu de poteră; i 1 carte gospod la Focşanĭ pentru oĭeritul unuĭ sudit rusesc.» . . . . 96.

1813 Dec. 14. «12 cărţi de volniciĭ pentru taxilul banilor ot din Octomvrie» . . . . 97 v.

1813 Dec. 23 şi 25. «1 carte gospod ce s-au dat omuluĭ aghenţii

Foia

trimiţăndu-să prin judeţe pentru strănsul patentelor; i *(şi)* 1 carte gospod ce s-au dat judeţuluĭ ce s-au orănduĭt la oraşul Craĭoviĭ.» . . 98 v.

1813 Dec. 31 şi 1814 Ian. 5. «17 cărţi din partea vistierii către ispravnicĭ pentru ajutoru ce s-au pus a da scutelnicii şi posluşnicii, i adaosu de parale dooă zecĭ pă lăngă talere unul; i 20 cărţi gospod pentru ajutorinţa ce s-au pus a da şi breslele dajnice i slujitoriĭ.» . 99 v.

1814 Ianuar 5 şi 11. «20 cărţi de la vistierie către ispravnicĭ tot pentru acĭastă ajutorinţă şi ca să ĭa răsură la leu parale patru; i 5 cărţi gospod către vătaşiĭ plaĭurilor ot *(de)* preste Olt pentru Ungureniĭ ce esu din năuntru.» . . . . 100 v.

1814 Ianuar 8. «1 carte gospod către paharnicu Necolae Brăiloĭu ispravnicu streinilor ot *(de)* preste Olt, răspuns pentru cercetaré Ungurenilor din sud Gorjĭu; i 1 carte gospod către Fotie Peşchiregiu cercetătoru Ungurenilor.» . . . . 101 v.

1814 Ianuar 20. «18 cărţi gospod către ispravnicĭ, i din parté vistieriiĭ pentru ajutorul ce s-au scos pă Ghenarie, Februarie şi Martie şi pentru simbriile isprăvnicaturilor.» . . . . 102 v.

1814 Ian. 28 şi Fevr. 6 şi 25. «1 carte gospod către căminaru Socoténu pentru podul de la Goran; i 16 cărţi de volniciĭ pentru istovul banilor ajutoruluĭ spitalurilor; i 18 cărţi gospod pentru curăţeniĭa boaliĭ cĭumiĭ.» . . . . 104 v.

1814 Fevr. 27. şi Mart. 2. «17 cărţi gospod către vătaşiĭ plaĭurilor pentru nizam; i 1 carte gospod către ispravnicĭ pentru oeritul sudiţilor Ţuţuenĭ.» . . . . 105 v.

1814 Mart. 12 şi 19. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ i 18 slobode către lăcuitorĭ pentru arăturile primăveriĭ; i 1 carte la ispravniciĭ de Argeş a nu intra niminĭ in oraş fără lăzăret.» . . . . 106 v.

1814 Mart. 20. «18 cărţi gospod către ispravnicĭ i 18 către lăcuitorĭ. pentru tetraminiĭa menzelhanelilor ot *(de)* Aprilie.» . . . . 107 v.

1814 Mart. 21. «18 cărţi de la vistierie tot pentru aceştĭ banĭ.» . . 108 v.

1814 Mart. 23. «1 carte de volnicie la Mehedinţĭ trimiţăndu-să clucerul Ioan Fălcoĭanu pentru îndreptaré judeţuluĭ; i 1 carte gospod către caimacamul Craioviĭ a nu maĭ trimite mumbaşărĭ Arnăuţĭ pă la ispravnicĭ.» . . . . 109 v.

1814 Apr. 2. «1 carte gospod către ispravniciĭ dă Vălcé, ca din treĭ podurĭ: Galicé, Cremenariĭ şi La-Budeşti a să popriĭ doao.» . . . . . 111.

1814 Mart. 31 şi Apr. 5. «1 carte gospod către ispravniciĭ dă Dămboviţa pentru nizamul lazăreturilor; i 1 carte către ispravniciĭ de Argeş ca să vănză porumb lăcuitorilor ocaua po *(drept)* parale patru; i 1 carte gospod la Olt, pentru neguţătoriĭ ce merg pă la bălcĭurĭ să facă lazaret.» . . . . 111 v.

1814 Apr. 12. «5 cărţi gospod la ispravniciĭ ot *(de)* preste Olt pentru catahrisis la slujba vornicii şi cercătura vierituluĭ, i către caimacamul Craĭoviĭ» . . . . 112 v.

1814 Apr. 15. «5 cărţi ipac *(de asemenea)* pentru vornicie şi cercătura oĭerituluĭ.» . . . . 113 v.

1814 Apr. 15 şi 16. «5 cărţi gospod către locuitoriĭ din cincĭ judeţe

Fóla

ot *(de)* preste Olt, tot pentru acíastă pricină, [și] răspunsul către Dumnélui clucerul Fălcuíanu, îndreptătorul județului Mehedinți.» . . . . 114 v.

1814 Apr. 20 și 21. «1 carte gospod la Slam-Râmnec pentru unii din sudițiĭ ce au plătit oíeritul în Moldova; i *(și)* 18 cărți gospod către ispravnicĭ pentru catahrisis ce să urmézǎ de către zabițĭ, mortasipĭ și alțiĭ.» . . . . 115 v.

1814 Apr. 30. «9 cărți gospod către ispravnicĭ pentru căpitaniĭ de poteră și poterașiĭ ce s-au orănduit pe la județe.» . . . . 116 v.

1814 Apr. 30. «9 cărți slobode ce s-au dat la măinile acelor căpitanĭ i *(și)* comandirilor de poterașĭ.» . . . . 117 v.

1814 Maíu 2. «17 cărți gospod către ispravnicĭ, pentru baniĭ ajutoruluĭ ce s-au pus pă scutelnicĭ și poslușnicĭ pentru dooă podurĭ.» . 119.

1814 Maíu 4 și 10. «17 cărți de la vistierie tot pentru acíastă madé; i 18 cărți gospod pentru ajutorul breslelor dajnice.» . . . . 119 v.

1814 Maíu 11. «1 pitac gospod către părintele Mitropolitul a da la acest ajutor și sfănta Mitropolie i episcopiile.» . . . . 121.

1814 Maíu 11. «18 cărți de la vistierie către ispravnicĭ tot pentru ajutor, i către căminarul Grecénu ispravnicul Ilfovuluĭ, pentru dezrădăcinaré boaliĭ cíumiĭ.» . . . . 121 v.

1814 Maíu 14. «20 cărți gospod către ispravnicĭ pentru analoghiía ce s-au pus pă bresle pentru datoriía țăriĭ; asemené și din parté vistieriĭ.» . . . . 123 v.

1814 Maíu. «3 cărți ipac *(de asemenea)* ale vistierii gospod către ispravnicĭ pentru măldărașiĭ ce s-au orănduit la grajdurile gospod; i 18 cărți gospod către ispravnicĭ pentru ajutorința ce s-au scos la Maíu; i 18 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ pentru simbriía ispravnicilor i a sameșilor.» . . . . 124 v.

1814 Maíu 21 și 29. «17 cărți din parté vistieriiĭ către ispravnicĭ pentru lemnele zabiților, judecătorilor și condicarilor; i 1 carte gospod de volnicie la Mehedințĭ pentru orănduiala de banĭ aĭ Dumnéluĭ vel cămărașuluĭ.» . . . . 125 v.

1814 Iunie 3. «15 cărți gospod la 15 județe pentru fănul ce s-a orănduit a să cosi cu salahorĭ pentru menzelhanelile țăriĭ, i pentru grajdurile gospod.» . . . . 126 v.

1814 Iunie 8, 13, 15 și 19. «1 carte de la vistierii către ispravniciĭ streinilor ot *(de)* preste Olt pentru talere 14.000 a să analoghisi asupra Sărbilor ce au fost să ía pentru Dunăre; i 1 carte de volnicie asupra vameșilor ot Dragoslavele pentru relile urmărĭ; i 1 carte gospod la Vălcé pentru 300.000 ocă sare a căra la Cladova cu cară dă județ; i 17 cărți gospod către ispravnicĭ pentru baniĭ datorieĭ ce s-au pus a-ĭ da breslele; i 1 carte gospod către ispravniciĭ dă Focșanĭ pentru catahrisis al sărdaruluĭ Paraschivescu.» . . . . 131 v.

1814 Iunie 19 și Mart. 22. «1 carte gospod dă volnicie tot pentru Paraschivescu; i 1 carte gospod către caimacamul Craioviĭ pentru panduriĭ de la Gorjíu și Mehedințĭ ce s-au dat la bir.» . . . . 132 v.

1814 Iunie 20 și 22. «1 carte de la vistierie către caimacamul Craioviĭ pentru triminiía acestor panduri; i 2 cărți din parté vistierii la

Fóia

Gorjîu şi Mehedinţî a împlini câte talere 10 de la panduriî ce s-au dat la dajdie; i 7 cărţi de volniciî pentru ajutorul datorii ţării.» . . . . 133 v.

1814 Iunie 22. «1 anafora a veliţilor boerî pentru mănăstirile ce au fost date la spitalurile boaliî cîumiî în zilele Domnuluî Muruz.» . . 134 v.

1814 Iunie 29 şi Iulie 2. «4 cărţi gospod dă volniciî la Ilfov pentru curăţeniîa satelor zmreduite, i *(şi)* către păharnicu Teologu ca curăţeniîa satelor celor molefsite să o lase asupra păharniculuî Costescu ispravnicul; i altă poruncă către păharnicu Pană tot pentru acîastă pricină; i altă poruncă către ispravniciî de Saacu tot pentru boala cîumiî.» . . . . 135 v.

1814 Iulie 1. «1 anafora a Dumnéluî vel vistier pentru unele din cară şi salahorî, a să bitirdisi în banî» . . . . 137.

1814 Iulie 5 şi 2. «18 cărţi gospod legate către ispravnicî i *(şi)* la judeţiî oraşuluî Câmpulung pentru salahoriî şi carăle ce slujesc pă la cetăţî; i 1 carte gospod dă volnicie cu care s-au orânduit pitaru Ianache la judeţul Dâmboviţiî pentru curăţeniîa dă năpraznica boala cîumiî.» . . . . 137 v.

1814 Iulie 12 şi 13. «18 cărţi gospod către ispravnicî, publicaţiî pentru vistieriîa Dumnéluî biv vel Ban Radu Golescu; i 18 din parté vistierii către ispravnicî şi către caimacam tot pentru vistieriîa Dumnéluî biv vel Ban Radul Golescu; i 1 carte gospod dă volnicie la ispravniciî de Saac pentru rămăşiţurî de banî.» . . . . 138 v.

1814 August 1 şi 3. «18 cărţi gospod legate către ispravnicî şi către judeţul Câmpulunguluî pentru ajutorinţa ce s-au scos pentru datoriî; i 15 cărţi gospod către ispravnicî bez *(afară de)* Vâlcé şi Gorjîu pentru orîndulala orzuluî menzelhanelilor cu socotelî aşternute pă fieşî care judeţ.» . . . . 139 v.

1814 Aug. 7 şi 10. «1 carte gospod legată către ispravniciî dă Vâlcé poruncinduli-să să pecetluîască podurile după apa Oltuluî din pricina molîfseliî ce s-au zmreduit 3 sate din Argeş; i 1 carte gospod legată către Dumnéluî cluceru Scarlat Mihălescu, ispravnicul dă Dâmboviţa pentru cercetarea judeţuluî.» . . . . 142.

1814 Aug. 9 şi 15. «2 cărţi gospod la Ilfov şi Vlaşca pentru fânul şi orzul cailor saealelor spătărieî; i 18 cărţi legate către ispravnicî şi 18 slobode către lăcuitorî şi din partea vistierii pentru cîfertul luî August şi Septemvrie, arătându-să şi simbriile drăgătorilor după la judeţe.» 142 v.

1814 Aug. 15. «18 cărţi din parté vistierieî pentru lefile ispravnicilor i sameşilor i a zapciilor pă Aprilie, Maîu, Iunie şi Iulie.» . . . 143 v.

1814 Aug. şi Sept. «18 cărţi din parté vistierieî pentru cazul menzelhanelilor a să plăti din sfertul luî Octomvrie şi Noemvrie; i 15 cărţi către ispravnicî şi aşăzământarî pentru cîfertul breslelor dajnic; i 17 pentru câte talere doî ce s-au maî adăogat dă lude pentru orânduîala carălor şi a salahorilor.» . . . . 145.

1814 Sept. 7 şi 11. «1 carte gospod dă volnicie la Romanaţî pentru baniî ce s-au găsit asupra ispravnicilor; i 12 cărţi din parté vistieriî către ispravnicî şi aşăzământarî pe la oraşe.» . . . . 147 v.

Fóia

1814 Sept. 14. «3 cărţi gospod către ispravnicii dă Dămboviţa, Teleorman şi Vlaşca pentru orănduiala carălor de ocnă.» . . . . . . 149.

1814 Sept. 14 şi 17. «1 carte gospod dă volnicie pentru unii ce au dăscărcat cheresteoa ce au fost încărcată în carăle Fierbinţilor; i *(şi)* 1 carte de volnicie la sud *(jud.)* Ialomiţă pentru socotelile medelnicerului Hristache ce au fost sameş.» . . . . 150.

1814 Sept. 17 şi 24. «17 cărţi din parté vistierii către ispravnicî ca să de lefile condicarilor şi judecătorilor pe Aprilie, Maî, Iunie şi Iulie; i 1 carte de volnicie la Saac şi Prahova pentru banii fănuluî grajdurilor gospod» . . . . 150 v.

1814 Oct. 1. «18 cărţi gospod slobode către lăcuitorî; i 18 către ispravnicî şi 18 din parté vistieriiî pentru cifertul luî Octomvrie şi Noemvrie.» . . . . 151 v.

1814 Oct. 1. «18 cărţi gospod către lăcuitorî i către orăşanii de la Câmpulung pentru banii menzelhanelilor dă Toamnă; i 18 cărţi legate către ispravnicî, tot pentru aceştî banî.» . . . . 152 v.

1814 Oct. 1. «18 cărţi din parté vistierii către ispravnicî şi către judeţul de la Câmpulung tot pentru banii menzelhanelilor dă toamnă; i 17 cărţi gospod legate către ispravnicî pentru catahrisis ce să urméză păn judeţe.» . . . . 153 v.

1814 Oct. 19. «5 cărţi gospod legate către ispravnicii ce să arată pentru a trimite cară la ocnă să încarce sare şi să o coboare la schelă; i 3 cărţi gospod către ispravnicî la judeţele ce să arată pentru carăle ce au fost rănduiţî a trimite la ocnă şi n-au trimis.» . . . . 154 v.

1814 Oct. 28 şi 27. «1 carte gospod legată către ispravnicii de Vlaşca pentru opt scutelnicî aî metohuluî episcopieî Argeşul; i 18 cărţi din parté vistierieî pentru banii salahorilor pă luna luî Noemvrie.» . 155 v.

1814 Nov. «1 carte gospod dă volnicie la slugeru Tănase sameşul Dămboviţii pentru rămăşiţa fănuluî comişii grajdurilor gospod ; i 1 carte gospod slobodă ce s-au dat judeţuluî de la oraşul Ploeştilor, sud Prahova.» . . . . 156 v.

1814 Nov. 11; 1817 Febr. 5; 1814 Nov. 30. «1 pitac gospod ce s-au dat vistieruluî Ioan Dărzan, orănduindu-să gazdă la 5 judeţe ot *(de)* preste Olt; i 1 carte din partea vistierii către ispravnicul Craioviî pentru găzdiîa acestuî isprăvnicat; i 16 cărţi din parté vistierii către ispravnicî, bez *(afară de)* Dămboviţa şi oraşul Câmpulungul pentru orănduelile de banî ce s-au făcut din dajdiile trecute.» . . . . 157 v.

1814 Dec. 1 «18 cărţi gospod legate către ispravnicî pentru séma haracîuluî; i 18 cărţi slobode către lăcuitorî şi către orăşanii de la Câmpulung tot pentru séma haraciuluî împărătescu.» . . . . 158 v.

1814 Dec. 1 şi 15. «18 cărţi din parté vistierii către ispravnicî, tot pentru séma haracîuluî; i 21 cărţi gospod către ispravnicî pentru tetraminiîa breslelor ot *(din)* Ghenarie, Februarie, Martie şi Aprilie.» . 159 v.

1814 Dec. 22 şi 1815 Ian. 11. «17 cărţi din parté vistierieî pentru banii salahorilor pă Dechemvrie; i 1 pitac gospod către căminaru Ştefan Lăcusténu ispravnicu streinilor, a împlini de la Sărbi căte talere 2.» . . . . 160 v.

Fóia

1815 Ian. 12. «1 anafora a vistierii pentru léfa ce cere pă şase lunĭ dohtoru Neculae Gavala.» . . . . 162 v.

1815 Ian. 12 şi 22. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru a trimite socotelile de August şi Septemvrie i *(şi)* haracĭul, menzelhanelile dă toamnă, şi bani salahorilor; i 1 anafora după jalba ce au dat Ion şi Tudose boernaşiĭ dă ném din sud *(jud.)* Ilfov.» . . . . 163 v.

1815 Ian. 22. «1 anafora a vistierii pentru pricina luĭ Dimitrie Mimi ce [-o] are cu unul Chiriţă ot *(din)* satul Albeştiĭ, pentru neguţătorie.» 164 v.

1815 Fevr. 1 şi 29 «17 cărţi gospod către ispravnicĭ legate, i slobode către locuitorĭ, şi din parté vistierii pentru cĭfertul luĭ Fevruarie şi Martie.» . . . . 165 v.

1815 Fevr. 21 şi 23. «1 jalbă şi o anafora a luĭ Ioniţă Tărcă suditu dă la Braşov.» 167

1815 Fevr. 24. «1 anafora a clucerului Iordache Florescu, pentru pricina ce au avut cu medelnicerul Hristache Grecénu.» . . . . . . 168.

1815 Fevr. 17. «17 cărţi gospod slobode către lăcuitorĭ i către ispravnicĭĭ domneştĭ, şi 18 din parté vistierii pentru căte talere 13 noĭ dă lude, pentru lefĭ.» . . . . 170 v.

1815 Mart. 1 şi 5. «1 pitac gospod către staroste[le] de neguţătorĭ pentru ceĭ ce vor muşteriĭ de miziluri; i 17 cărţi gospod pentru orănduĭala menzilurilor dă primăvară; i 17 cărţi gospod slobode către lăcuitorĭ pentru arăturile dă primăvară.» . . . . 172 v.

1815 Mart. 6 şi 9. «17 cărţi gospod slobode către lăcuitorĭ; i 17 din parté vistierii tot pentru baniĭ menzelhanelilor dă primăvară.» . . . 173 v.

1815 Mart. 9. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ tot pentru arăturile dă primăvară» . . . . 175.

1815 Mart. 14. «Cum s-au orănduit căte un ispravnecu a eşi in judeţ pentru îndemnaré lăcuitorilor a-şĭ face arăturile; i 17 cărţi ale vistierii către ispravnicĭ pentru baniĭ menzilurilor, căştĭul dă primăvară; i 17 cărţi gospod cu mumbaşărĭ la tóte judeţele pentru socotelĭ şi perilipsis ce să arată.» . . . . 175 v.

1815 Mart. 14 şi Apr. 1. «5 cărţi gospod dă volniciĭ cu mumbaşărĭ tot pentru socotelĭ; i 17 cărţi gospod slobode pentru cĭfertul dă Aprilie şi Maĭ.» . . . . 176 v.

1815 Apr. 1. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ tot pentru cĭfertul dă Aprilie şi Maĭ; i 17 cărţi din parté vistieriei ipac *(de asemenea)* pentru acest cĭfert; şi 17 cărţi gospod legate pentru baniĭ lefilor de Aprilie şi Maĭ» . . . . 177 v.

1815 Apr. 2. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru arăturile de primăvară, şi pentru de a nu să strămuta vre unul dintr-un sat la altu, căt şi pentru a nu să face siluire cuiva-şĭ din lăcuitorĭ pentru baniĭ cĭfertuluĭ şi aĭ lefilor ; i 17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru slujba vorniciei în ce chip să să urmeze.» . . . . 178 v.

1815 Apr. 1. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru ajutorul ce s-au pus a da şi breslele.» 180

1815 Apr. 1. «17 cărţi din parté vistierii către ispravnicĭ, pentru ajutorul ce s-au scos pă bresle; i 13 cărţi gospod legate către judeţiĭ

Fóïa

ce sunt orănduițĭ pe la județe pentru ajutorul ce s-au pus a da și ruptașiĭ; i *(și)* 12 cărți din parté vistierii către ispravnici pentru județiĭ ce sunt orănduițĭ pe la orașe; i 17 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ pentru trimiteré cărților ajutoruluĭ, a nu să publicui acum, ci după ce va trece Săptămâna ce Luminată.» . . . . 180 v.

1815 Apr. 1 și 8. «1 pitac gospod către Mitropolitul și către părințiĭ episcopĭ pentru ajutorul ce s-au pus a da și preoțiĭ i diĭaconiĭ; și 18 cărți gospod legate către ispravnicĭ și slobode pentru pandurii ce s-au orănduit în poteră pe la județele ce să arată.» . . . . 181 v.

1815 Apr. 21. «17 cărți gospod legate către ispravnicĭ pentru baniĭ ajutoruluĭ breslelor să-ĭ trimiță la Dumnéluĭ biv vel vistier Ștefan Belul, i 1 pitac gospod către vornicul de politie tot pentru ajutorul breslelor; i 13 cărți gospod către județiĭ după la orașe tot pentru baniĭ ajutoruluĭ.» . . . . 182 v.

1815 Maĭ 16. «1 anafora a vistierii pentru pricina ce au avut Hagi Ioniță proin săraf al vistieriei cu căminaru Ioan Ritoritis pentru talere 5630» . . . . 183 v.

1815 Maĭ 2. «17 cărți gospod legate, către ispravnicĭ pentru tetraminiĭa breslelor de Maĭ; i 13 cărți gospod către județiĭ orașelor pentru tetraminiĭa ruptașilor de Maĭ.» . . . . 186 v.

1815 Maĭ 3, 8 și 24. «17 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ tot pentru tetraminiĭa breslelor; i 1 carte gospod legată către ispravniciĭ de Argeș pentru livezile de prunĭ și alte acareturĭ ale fugarilor; i 2 cărți gospod slobode ce s-au trimes pentru ĭertăcĭune Lambruluĭ Niculescu și Barbu[luĭ] logofătul, de la Mehedințĭ, ce au fost hain la Ada.» 187 v.

1815 Maĭ 22 și Iunie 1. «3 cărți gospod legate către ispravnicĭ la județele ce să arată, pentru măldărașiĭ grajdurilor domneștĭ; i 17 cărți gospod legate către ispravnicĭ și 17 cărți slobode către locuitorĭ pentru cĭfertul luĭ Iunie și Iulie.» . . . . 188 v.

1815 Iunie 1. «17 cărți din parte vistierii tot pentru cĭfertul dă Iunie și Iulie; i 17 cărți gospod legate către ispravnicĭ pentru diminiĭa lefilor de Iunie și Iulie.» . . . . 189 v.

1815 Iunie 26 și Iulie 5. «17 cărți gospod legate către ispravnicĭ pentru despăgubiré carălor de ocnă a răspunde în banĭ; i 17 cărți gospod legate către ispravnicĭ, pentru a izgoni pe Ovreiĭ zărafĭ du prin județe și orașe.» . . . . 190 v.

1815 Iulie 17. «17 cărți gospod legate către ispravnicĭ, publicațiĭ pentru vistieria Dumnéluĭ vel vistier Grigorie Ghica.» . . . . 192.

1815 Iulie 17. «17 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ tot pentru visteriĭa Dumnéluĭ vel vistier Grigorie.» . . . . 192 v.

1815 Iulie 20. «17 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ pentru nizamul și trebile județelor.» . . . . 193 v.

1815 Aug. 1. «17 cărți gospod legate către ispravnicĭ pentru cĭfertu de Avgust și Septemvrie; i 17 cărți gospod slobode către lăcuĭtorĭ ipac *(de asemenea)* pentru cĭfertu luĭ Avgust și Septemvrie.» . . . . 194 v.

1815 Aug. 1. «17 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ tot pentru

Foia

cîfertu de Avgust și Septemvrie; i *(și)* 17 **cărți gospod legate către ispravnicî pentru diminiîa lefilor ot *(din)* Avgust și Septemvrie.»** . 195 v.

1815 Aug. 2. **«17 cărți gospod legate către ispravnicî pentru banii examinii menzelhanelilor dă toamnă; i 17 cărți gospod slobode către lăcuitorî ipac *(de asemenea)* pentru banii menzilhanelilor dă toamnă.»** 197.

1815 Aug. 2. **«17 cărți din parté vistierii către ispravnicî tot pentru banii examinii menzilhanelilor dă toamnă»** . . . . 198.

1815 Aug. 20. **«17 cărți gospod legate către ispravnici de obște pentru dijmuirile moșiilor»** . . . . 198 v.

1815 Aug. 21. **«17 cărți gospod legate către ispravnicî; i 12 cărți gospod legate către județiî orașelor pentru banii tetraminii breslelor dă Septemvrie, Octomvrie, Noemvrie și Dechemvrie»** . . . . 199 v.

1815 Aug. 21. **«2 cărți gospod legate către ispravnicii streinilor, pentru streinii ce să află șezătorî pe la orașe să rămăie în rândul ruptașilor.»** 200 v.

1815 Aug. 5. **«1 pitac gospod către părintele Mitropolitu, pentru analoghiîa ajutoruluî ce s-au analoghisit pă mănăstiri[le] greceștî.»** . 201 v.

1815 Sept. 10. **«17 cărți gospod legate către ispravnicî pentru ajutorul ce s-au scos pentru cheltuelile Adalii.»** . . . . 203.

1815 Sept. **«13 cărți gospod legate, însă una către ispravnicu Craîoviî și 12 către județiî de pe la orașe, tot pentru ajutoru Adalii; i 1 pitac gospod către vornicu de politie tot pentru acest ajutor; i 17 cărți din parté vistierii către ispravnicî ipac *(de asemenea)* pentru ajutoru Adalii; i 1 carte gospod către ispravnicii de Saac pentru 300.000 ocă sare, să să încarce de la ocna Slănicu; și 17 cărți din parté vistierii, către ispravnicî, atât pentru banii ajutoruluî, cât și pentru banii diminii dă Avgust și Septemvrie.»** . . . . 203 v.

1815 Sept. **«13 cărți gospod legate către ispravnicî la județele ce să arată pentru conacile mumbașărilor; i 18 cărți din parté vistierii către ispravnicî pentru avaetul sineturilor, trimițându-să și copiî după întăriré domnéscă; i 1 anafora din parté vistierii întărită cu luminată pecete pentru canonisitul avaet ce are să plătéscă cei ce-și înnoesc sineturile.»** . . . . 204 v.

1815 Sept. 18. **«12 cărți din parté vistierii către ispravnicii după la județele pe unde sănt județî pă la orașe, pentru banii ajutoruluî.»** . 206.

1815 Sept. 18 și 21. **«13 cărți din parté vistieriei către județiî după la orașe pentru banii ajutoruluî; i 17 cărți din parté vistierii către ispravnicî tot pentru banii ajutoruluî de la birnicî, a nu-î sili la răspundere.»** . . . . 206 v.

1815 Sept. 25. **«17 cărți gospod către ispravnicî i către lăcuitorî, pentru arăturile dă toamnă.»** . . . . 207 v.

1815 Oct. 1. **«17 cărți gospod către ispravnicî; i 17 gospod slobode către lăcuitorî pentru cîfertu luî Octomvrie și Noemvrie.»** . . . . . 208 v.

1815 Oct. 1. **«17 cărți gospod către ispravnicî pentru diminiîa lefilor pă Octomvrie și Noemvrie; i 17 cărți din parté vistierii tot pentru cîfertu luî Octomvrie și Noemvrie.»** . . . . 209 v.

1815 Oct. 2. **«1 carte gospod dă volnicie la Doljiu, Gorjiu, Mehe-**

Fóia

ıţĭ, Romanaţĭ şi oraşu Craĭovii pentru rămăşiţă de banĭ; i (şi) 2 rţi gospod dă volnicii la Vâlce, ĭar pentru rămăşiţă de banĭ.» . . 210 v.
1815 Oct. 14. «8 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru cară să să :arce sare de la ocnă plătinduli-să şi chirie de către cămăraşiĭ oclor.» . . . . 212.
1815 Oct. 14 şi 17. «8 cărţi din parté vistierii către ispravniciĭ ce ıĭ jos să arată, că orĭ cine din lăcuitorĭ vor merge cu carăle la nă, au voie să ia sare să o ducă pă la casile lor, plătind suta po ıte) talere 6; i 17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru cercerı́ vinăricĭuluĭ.» . . . . 212 v.
1815 Oct. 17 şi Nov. 9. «14 cărţi gospod legate către ispravniciĭ ce aĭ jos să arată pentru zabiţiĭ după la judeţe ce ar fi avănd întru ărare lor din locuitoriĭ ţăriĭ cu nume dă lumănărarĭ i rândaşĭ; şi 17 rţi gospod legate către ispravnicĭ cu povăţuirĭ în ce chip să urmeze.» 213 v.
1815 Nov. 10. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru certaré vinăricĭuluĭ.» . . . . 215.
1815 Nov. 20. «5 cărţi gospod dă volniciĭ pentru socotelile visterii.» 216.
1815 Nov. 20. «4 cărţi gospod dă volniciĭ cu mumbaşărĭ, tot pentru cotelĭ; i 4 cărţi gospod legate către ispravniciĭ ce să arată pentru cotelĭ până la sfărşitul luĭ August; i 3 cărţi gospod legate către ɔravnici tot pentru socoteli.» . . . . 216 v.
1815 Nov. 21. «9 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru baniĭ enzilurilor ce nu ĭ-aŭ trimis; i 4 cărţi gospod către ispravnicĭ tot ntru acĭastă pricină.» . . . . 217 v.
1815 Dec. 1. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ; i 17 cărţi gosɪd slobode către locuitorĭ, pentru séma haraciuluĭ.» . . . . 218 v.
1815 Dec. 1. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru dimiĭa lefilor pă Dechemvrie şi Ghenarie; i 17 cărţi gospod legate către ɔravnicĭ, a face îndreptare judeţuluĭ.» . . . . 219 v.
1815 Dec. 17. «9 cărţi gospod legate către ispravnicĭ; i 9 cărţi din ırté visterii pentru carăle ce sănt orănduite a merge la ocnă să înrce sare.» . . . . 221.
1816 Ian. 1. «7 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru tetramiĭa breslelor dă Ghenarie, Fevruarie, Martie şi Aprilie.» . . . . . . 222.
1816 Ian. 1 şi 4. «12 cărţi gospod către judeţiĭ după la oraşe tot ntru acĭastă tetraminie; i 17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru utoru Adaliĭ.» . . . . 222 v.
1816 Ian. 4 şi 9. «17 cărţi din parté visterii pentru acest ajutor.» . 223 v.
1816 Ian. 16 şi 21. «7 cărţi din parté visterii pentru baniĭ săriĭ ce au ɪicat lăcuitoriĭ dă la ocnă; i 1 carte din parté visterii la ispravniciĭ ı Romanaţi pentru plata meĭuluĭ ce s-au trimis la Calafat.» . . . . 224 v.
1816 Ian. 26. «2 cărţi gospod legate către ispravniciĭ dă streinĭ ca să ıplinéscă căte talere 5, banĭ 60 de familie, tot pentru bani Adalii; 7 cărţi gospod către ispravnicĭ şi slobode către lăcuitorĭ pentru baniĭ ertuluĭ luĭ Februarie şi Martie.» . . . . 225 v.
1816 Febr. 1. «17 cărţi din parté visterii către ispravnicĭ tot pentru

Fila

cĭfertu luĭ Fevruarie şi Martie; i *(şi)* 17 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru diminiĭa lefilor.» . . . . 226.

1816 Febr. 1. «17 cărţi gospod către ispravnicĭ, i 17 din parté vistierii pentru baniĭ menzilhanelilor dă primăvară.» . . . . 228.

1816 Febr. 6. «17 cărţi din parté vistierii către ispravnicĭ, cu ponturĭ în ce chip să urmeze pentru posluşnicĭ.» . . . . 229.

1816 Febr. 10. «3 cărţi gospod legate la Vâlcea, Doljiŭ şi Mehedinţĭ, pentru panduri ce s-au făcut ruptaşĭ.» . . . . 230.

1816 Febr. 15. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ; i 17 cărţi slobode către locuitorĭ pentru arăturile de primăvară.» . . . . 231 v.

1816 Febr. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru oameniĭ ce să găsesc fără pricină a să încărca pă la sate; i o carte gospod dă volnicie la sud Olt pentru vinăriciu; i 17 cărţi din parté vistierii către ispravnicĭ pentru poşluşniciĭ ce s-au poruncit a să da dajdie.» . . . 232 v.

1816 Mart. 7 şi 13. «17 cărţi din parté vistierii tot pentru posluşnicĭ, i o carte de volnicie la Romanaţĭ pentru cercetaré judeţuluĭ oraşuluĭ Caracalu» . . . . 233 v.

1816 Mart. 20 şi 24. «13 cărţi din parté vistierii către ispravnicĭ a trimite catastişe de posluşniciĭ ce s-au dat în dajdie; i 17 cărţi gospod către locuitorĭ, pentru salahoriĭ cetăţilor a să plăti banĭ.» . . . . . 234 v.

1816 Mart. 24. «17 cărţi gospod către ispravnicii tot pentru salahoriĭ după la cetăţĭ; i 17 cărţi din parté vistierii tot pentru acĭastă pricină a salahorilor.» . . . . 235 v.

1816 Apr. 1. «17 cărţi gospod legate către lăcuitorĭ, pentru cĭfertu de Aprilie şi Maĭu; i 17 cărţi gospod către ispravnicĭ ipac *(de asemenea)* pentru acest cĭfert; i 17 cărţi din parté vistierii tot pentru acest cĭfert de Aprilie şi Maĭu.» . . . . 236 v.

1816 Apr. 1 şi 20. «17 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru baniĭ lefilor dă Aprilie şi Maĭu; i poruncĭ dă volnicie la judeţele ce să arată cu mumbaşărĭ pentru socotelile vistierii.» . . . . 237 v.

1816 Apr. 18 şi 20. «17 cărţi din parté vistierii pentru baniĭ salahorilor a-ĭ trimite în moneda ce să arată; i 8 cărţi din parté vistierii tot către ispravnicĭ pentru baniĭ săriĭ, de lude po *(câte)* talere cincĭ noĭ.» 238 v.

1816 Maĭu 1. «14 cărţi gospod legate către ispravnicĭ pentru tetraminiĭa breslelor dă Maĭu, şi a trimite cislele ce nu aŭ trimis.» . . . 239 v.

1816 Maĭu 1 şi Apr. 22. «13 cărţi gospod către judeţiĭ după la oraşe, i 30 din parté vistierii tot pentru tetraminiĭa breslelor dă Maĭu; i 17 cărţi din parté vistierii către ispravnicĭ pentru banii salahorilor pe Maĭu.» . . . . 240 v.

1816 Maĭu 15 şi 22. «3 cărţi gospod către ispravnicĭ pentru măldăraşiĭ gospod, i o volnicie la sud *(jud.)* Muscel cu care s-au trimis logofătu Dinul Rătescu să facă îndreptare judeţuluĭ.» . . . . 241 v.

1816 Maiŭ. «5 cărţi gospod la ispravnici din judeţele ot *(de)* preste Olt, pentru cumpaniştiĭ ce s-au strămutat de la un judeţ la altu» . 243.

1816 Maiŭ 22. «16 cărţi gospod către ispravnici cu mumbaşărĭ pentru baniĭ menzilhanelilor dă primăvară» . . . . 243 v.

Fóia

Fila.

rădicare carălor dă ocne și pentru scăzământu dăjdiilor pă 10 luni.» 260.

1817 Ianuar. «17 cărți gospod către lăcuitori tot pentru aciastă pricină» . . . . 261.

1817 Ian. 11. «17 cărți gospod către ispravnici, ipac *(de asemenea)* pentru acéstă madé» . . . . 263.

1817 Ian. 11. «17 cărți de la vistierie către ispravnici, ipac.» . . . 264.

1817 Ian. 12. «1 carte gospod către caimacamu Craiovei și către boerii divaniți dă acolo tot pentru acéstă madé» . . . . 265.

1817 Ian. 11. 4 cărți pitace gospod către părintele mitropolit și către păr nții episcopi, pentru cărțile gospod ce s-au trimis prin sate a să publicui arădicaré untului și a carălor dă ocnă» . . . . 266.

1817 Ian. 21. «17 cărți gospod către ispravnici cu publicații pentru vistierila Dumnélui Barbului Văcărescu» . . . . 267.

1817 Ian. 21. «17 cărți din parté vistieriii către ispravnici tot pentru publicațiia vistierii Dumnélui Barbului Văcărescu» . . . . 267 v.

1817 Febr. 1 «17 cărți gospod către ispravnici pentru adaosul dă parale șaĭ-zeci dă lude la banii lefilor; i *(și)* 17 cărți gospod slobode către lăcuitori pentru banii menzilhanelilor dă primăvară» . . . . . 268 v.

1817 Febr. 1. «17 cărți gospod către ispravnici i 17 din parté vistierii tot pentru banii menzilhanelilor» . . . . 269 v.

1817 Febr. 3. «17 cărți din parté vistierii pentru a trimite socotelile ce sânt netrimise; i 17 cărți tot de la vistierie pentru orânduelile ce sânt făcute în haraciu ca să le plătéscă negreșit» . . . . 270 v.

1817 Febr. 20. «17 cărți gospod slobode către lăcuitori, i 17 legate către ispravnici pentru arăturile de primăvară» . . . . 271 v.

1817 Apr. 1. «17 cărți gospod către ispravnici pentru banii diminii lăfilor dă Aprilie» . . . . 272 v.

1872 Apr. și Maĭ. «12 cărți gospod legate către ispravnici și 12 gospod slobode ce s-au dat la mâinile pandurilor ce s-au orânduit de la spătarie pentru prinderé tâlharilor; i 18 cărți gospod legate către ispravnici pentru tetraminiĭa breslelor dă Maĭu, Iunie, Iulie și August» . . . . 273 v.

1817 Maĭ 1. «1 pitac gospod către Dumnélui vel vistier pentru caii și catârii ce să vând și să scot afară din țară; i 18 cărți din parté Dumnélui vel vistier către ispravnici pentru madéoa poslușnicilor câți are a rămâné trimițându-li-să și foi» . . . . 274 v.

1817 Iunie 1. «17 cărți gospod către ispravnici, i 17 către lăcuitori pentru cifertu luĭ Fevruarie și Martie, Iunie și Iulie» . . . . 276 v.

1817 Iunie 1. «17 cărți din parté vistierii tot pentru acest cifert; i 17 cărți gospod către ispravnici pentru diminiĭa lefilor pă Iunie și Iulie» . . . . 277 v.

1817 Maĭu și Iunie. «3 cărți gospod către ispravnici pentru orânduiala măldărașilor, i 1 carte din parté vistierii pentru măldărașii comișii din sud *(jud.)* Dâmbovița, ca să înplinéscă banii» . . . . . 278 v.

1817 Iunie 11 și 17. «1 carte din parté vistierii tot la sud Dâmbovița pentru alți lude 10 măldărași ce s-au mai orânduit, i 17 cărți

Fóia

n parté vistierii către ispravnicĭ ca să înplinéscă de la scutelnicĭ ite parale 60, pă treĭ lunĭ pentru lăzăreturĭ» . . . . 279 v.

1817 Iunie 22 și Iulie 6. «17 cărți gospod către ispravnicĭ pentru o-a banilor cheltueli poștelor; (și) i 17 cărți gospod dă volniciiĭ pentru anii lăzăreturilor dă la scutelnicĭ» . . . . 280 v.

1817 Iulie și Aug. «1 carte gospod ce s-au dat luĭ Pavel postelnielu, orânduindu-să epistat la sud Slam-Râmnec; i 17 cărți gospod obode către lăcuitorĭ pentru cĭfertu dă Aprilie și Maĭu, i Avgust și eptemvrie» . . . . 281 v.

1817 Aug. 1. «17 cărți gospod către ispravnicĭ; i 17 cărți din parté istierii, tot pentru acéstă pricină, și 17 cărți gospod către ispravnicĭ entru banii lefilor pe Avgust și Septemvrie» . . . . 282 v.

1817 Aug. 1. «17 cărți din parté vistierii, pentru lipsa banilor menelhanelilor, și 18 cărți gospod legate către ispravnicĭ pentru menzelanelile dă toamnă» . . . . 283 v.

1817 Aug. 16 și Sept. 1. «7 cărți gospod legate către ispravnicĭ, ce ă arată, pentru asupririle ce face gelepiĭ lăcuitorilor; i 17 cărți ospod către ispravnicĭ pentru tetraminiia breslelor pă Septemvrie.» 284 v.

1817 Sept. 1 și Aug. 27. «13 cărți gospod legate către județile după orașe, pentru cĭfertu ruptașilor; i 17 cărți gospod către ispravnicĭ entru arăturile de toamnă și pentru a nu avé lăcuitoriĭ supărare ntru nimic» . . . . 285 v.

1817 Aug. 27. «17 cărți gospod slobode către lăcuitorĭ tot pentru céstă madé» . . . . 287.

1817 Oct. 1. «17 cărți gospod către ispravnicĭ, i 17 cărți slobode ătre lăcuitorĭ pentru cĭfertu de Octomvrie și Noemvrie» . . . . . 287 v.

1817 Oct. 1. «17 cărți din parté vistierii tot pentru acest cĭfert, i 7 cărți gospod către ispravnicĭ pentru diminiĭa lefilor pe Octomvrie i Noemvrie; i 17 cărți din partea vistierii pentru lipsa banilor menelhanelilor pe aceste doao lunĭ» . . . . 288 v.

1817 Oct. 3, 14 și 17. «3 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ entru măldărașiĭ curțiĭ gospod a să da în dajdie de la Octomvrie; 17 cărți gospod volniciiĭ pentru socotelĭ ajutoruluĭ menzelhanelilor o (câte) talere 7 de lude; i 17 cărți gospod către ispravnicĭ pentru răturile dă toamnă» . . . . 289 v.

1817 Oct 20 și Dec. 1. «17 cărți din parté vistierii către ispravnicĭ entru scutelnicĭ a nu să scuti din séma haracĭuluĭ, i 17 cărți gospod ătre ispravnicĭ și slobode către lăcuitorĭ pentru séma haracĭuluĭ» . 290 v.

1817 Dec. 1 și 1818 Ian. 1. «17 cărți din parté vistierii tot pentru éma haracĭuluĭ, și 17 cărți gospod către ispravnicĭ pentru séma leilor, i 17 cărți gospod legate către ispravnicĭ pentru cĭfertu breslelor lă Ghenarie, Februarie, Martie și Aprilie; i 13 gospod cătră județiĭ le pe la orașe tot pentru banii breslelor; și 1 pitac gospod către ornicu de poliție, tot pentru tetramenila breslelor» . . . . 291.

1818 Febr. 1. «17 cărți gospod slobode către lăcuitorĭ pentru cĭfertu uĭ Februarie și Martie; i 17 cărți gospod slobode către ispravnicĭ, și

No. 268.

In-4°. — Foî 290; lipsesc maî multe de la inceput și de la sfirșit. — Secol. XVIII. — A fost întâî în posesia luî N. Istrati (la 1842), apoî în colecția luî M. Kogălniceanu. Dăruit Academieî de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882. Scrisóre cirilică de aceiașî mână. Titlurile, inițialele și alte însemnărî sint scrise cu roșu. Pe unele foî din text se află completărî ale expunerii, de o mână posterióră.

Descălecatul dintâî al Moldoveî de Nicolae Costin, și létopise-

ul lui Grigorie Ureche, până la a doua domnie a lui Aron Vodă. V. Kogălniceanu, *Letopisițe*, I, ed. II, p. 33—248. Cfr. studiul și asupra acestui manuscris în Iorga, *Istoria literaturii române în ec. XVIII*, vol. II, exc. I.)

Cuprinsul:

Fóia

Desuptul textuluĭ de pe foïa 1 şi 2 se află următórea însemnare:

«Acĭastă carte ĭaste a obştiĭ Paiseşti.»

Pe a 3-a fóe nenumerotată de la începutul m-ssuluĭ e acéstă însemnare:

«Hronograf de pe a lui Urechi: Din biblioteca mea de la Rotopăneştĭ. 1842. — N. Istrati.»

No. 269.

In-4°. — Foĭ 199. — Secol. XVIII. — **A făcut întâĭ parte din «Biblioteca Academii Mihaeline»** și apoĭ din colecția luĭ **M. Kogălniceanu. Dăruit Academieĭ Române de Ministerul Cultelor la 30 Iulie 1882.**

Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână. **Titlurile, inițialele și alte însemnărĭ,** sînt scrise cu roșu. Pe dosul legăturiĭ acest titlu: **хронограф а влахіи.** (Cfr. N-rele **173, 180 și 196.** De asemenea, No. **298**).

Pe fóĭa 3 se află acest titlu:

«Létopisețulŭ țării românești din **descălecătoare și de unde** au venit Rumăniĭ de s-au **așăzat în Țara Rumănéscă.»**

Pre **lângă** létopiseț care merge **până** la domnia luĭ Grigorie Ghica din anul 1733 (7241), volumul cuprinde și diferite rugăciunĭ, precum urméză:

I. *Létopisețul* cuprinde:

II. *Rugăciunile* ce se află într'acest volum:

Pe prima fóe se află aceste însemnărĭ:

1°. «Dintr-ale lui Stifanachi Grigoriu cumpărate de la o shivnică a mânăstiriĭ Varaticul. 1839 Maĭu 17. — Stifanachi.»

2°. «Istoria țăriĭ Româneştĭ de Radu Grecénu.— M. Cogălnicénu».

Pe aceeaşĭ fóe se află şi pecetea biblioteciĭ «Academii Mihaeline.»
Iar pe fóĭa 199 v. de aceeaşĭ mână de care e scris manuscriptul:

«1781. Au fost cutrămur, de s-au cutremurat pământul la 9 zile a lui Octomvrie, asupra sfinteĭ Dumineci la 6 cĭasuri den noapte. -- Iereĭ Gheorghie Bujorovskii.»

No. 270.

In-4°. — Foĭ 150. — Secol. XVIII—XIX.
Scrisóre cirilică de aceĭaşĭ mână.

Pe lângă «Viĭața şi povestea şi lucrurile mareluĭ Alexandru Machedon», volumul maĭ cuprinde atât la început cât şi la sfîrşit, diferite alte materiĭ cu totul deosebite, precum urméză:

Fóia

Pe dosul primeĭ scoarţe şi pe fóĭa 1 şi v., se află maĭ multe «răţete», ĭar pe f. 149, printre alte însemnărĭ, sînt şi acestea:

«Lét [1]825 Avg. 18. Au ars casile Mării Sale lui Gligore Ghica.

«Lét [1]828 Aprilie 28. Au fugit Măriĭa Sa Grigore Ghica din scaun[ul] domnul[uĭ] ţări.

«Lét [1]828 Iulie 13. Au dat o vijeliĭe foarte mare.

«Lét [1]828 Maĭu 1. Au venit Muscaliĭ în ţara rumănéscă.»

Pe fóĭa 136 şi v. e acéstă însemnare în versurĭ:

«Eu fiind omu fără de zmintélă, întinseĭu condeĭu în cernélă şi mă apucaĭu a scriĭ acéstă Alexandrie, şi Dumnezeu mă învrednici dă scriseĭu până să sfărşi, ci maĭ întăĭu mă rog, ori cine va vré să citéscă, să nu mă ocărască că nu săntu îngeru zburător, ci sănt omu muritor, şi degitile mele vor putrezi; iar cine mă va pomeni şi pă el Dumnezeu să-l erte şi să-l ducă pă căĭ drepte; ĭar cel ce mă va blestema, Dumnezeu să-ĭ dé plata. Şi am scris mult robul luĭ Dumnezeu Ioniţă logofătu din sărăfiĭa judeţuluĭ Prahova, fiind Mitropolit ţăriĭ chir Dosithie şi Domn Ţăriĭ Rumăneşti Costandin Gheorghe Hangeri Voevod, la anul dă la zidiré lumiĭ 7307, Fevruarie, ĭar dă la Hristos 1799, Fevruarie, fiind îndemnătoru dă s-au scris acéste, Dumnéluĭ Păun Săulescu biv paharnic. — Ioaniţă Gĭurescu, [17]99, Fevr.»

No. 271.

In-8° oblong. — Foĭ 130. — Secol. XIX.
Scrisóre cirilică, peste tot de aceiaşĭ mână.

Poesiĭ de pe la 1828—1848 atât în romănesce cât şi în gre-

cesce, însemnărĭ şi reţete. Poesiile românescĭ sînt compuse şi adunate de Grigorie Andronescu sărdarul care era judecător (v. poesiile de pe f. 5 şi 68), ĭar cele grecescĭ sînt numaĭ reproduse, după cum se vede din notiţa dela sfârşitul fie-căreĭ poesiĭ.

Cuprinsul:

No. 272.

In-4°. — Foĭ 84. — Secol. XVIII (1774).
Scrisóre cirilică de maĭ multe mânĭ. Titlurile, inițialele, numerile capitolelor și alte însemnărĭ cu roșu.

Deosebite învĕțăturĭ creștinescĭ, și altele.

La sfârșit, pe fóĭa 84, se află următórea notiță:

«1774, Iunie 21, s-au sfârșit de scris.»

Cuprinsul:

No. 273.

In-4°.—Foĭ 118.—Secol. XVIII și XIX.—Dăruit de V. A. Urechiă la 1882.
Scrisóre cirilică de aceeașĭ mână afară de unele însemnărĭ și întregirile făcute foilor ce lipsesc. Titlurile, inițialele și unele podóbe, sunt scrise orĭ făcute cu roșu. Pe f. 43 se află un frontispiciŭ cu motivele obicĭnuite: florĭ și frunze încovoĭate, în verde și galben, pe fond roșu cu desen negru.

Istoria Troeĭ, împărăția luĭ Vasilie Machedonénul, împărățiĭa luĭ Leon înțeleptul, istoria luĭ Xenofon Singliticul, diferite însemnărĭ, și proverbe.

Pe fóĭa 25 se află următórea însemnare:

«Sfârșitul istorii cetăți Troadeĭ. S-au scris la letu 1826 Noemvri 21. S-au scris de mine cel necunoscut de nime, — Scărlat Vărnav.»

Cuprinsul:

Pe foile 80—81 și 118 și v. se află maĭ multe insemnărĭ dintre 1796 și 1813 cu privire la logofătul Goroveĭ și familia luĭ.

No. 274.

In-16°. — Foĭ 152+1 nepag. la început. — Secol. XVIII. — Dăruit de părintele V. Mangra la 14/26 Ian. 1894.

Scrisóre cirilică de aceĭașĭ mână. Titlurile, și inițialele de la începutul fiecăreĭ frase sînt scrise cu roșu.

Pe fóĭa 1 are următorul titlu:

«Întrebărĭ și răspunsurĭ.»

Afară de acestea însă, volumul cuprinde povestirĭ, rugăcĭunĭ, orațiĭ la nuntă și învĕțăturĭ de cuprins moral, precum urméză:

Pe fóïa nepaginată de la inceput, pe fóïa 109 verso şi pe foile 149 v.—152, de la sfârşit, sint câte-va însemnări fără importanţă.

Pe fóïa 109 verso:

«Acïasta învăţătură este a lui Archirie. Anul 1814.»
«Intru acee ïaste bună învăţătură.»

Pe fóïa 151:

«Acïasta cartiţé ïaste al luï Costantin Paveluvici de la Ceche Mare şi mi-o-u datŭ să cetescŭ pe ïa. Ïara măna care au scris va putrezi, ïar sfatul va merge la Dumnezeu, şi ïar la gïudeţu vor sta amăndoo de voru luoa gïudecată din măna lui Dumnezeu. — Costantin Antonovici.»

Pe fóïa 151 verso:

«Acïasta carte despre fond, învăţăturï de întrebărï..... poro[n]ci maï micï. Scris-am eu Popovicï Iosit în anul 1803 Ianuarie 6 zile întru atâta rămâind un voitor de bine. — Costache Antonovicï.»

No. 275.

In-8° mic. — Foï 340. — Secol. XVII şi XVI. — Fost în posesia luï N. Istrati. Dăruit Academieï de D. A. Sturdza.
Scrisóre cirilică de maï multe mânï. Titlurile, iniţialele şi alte însemnărï sint scrise cu roşu. Scórţa din faţă cu tot cu câte-va foï lipsesce. Cf. No. 167.

Molitvelnic, scris în două limbï: românesce de la fóïa 1 la 124 şi slavonesce de la fóïa 124 la 340.

Pe f. 340 v. e următórea însemnare:

«Din colecţia biblioticeï mele din Rotopăneştï, desgropată de la Mănăstirea Păngăraţiï. [1]850. — N. Istrati.»

No. 276.

In-8°. — Foï 136. — Secol. XVIII (1788).
Scrisóre cirilică de aceïaşï mână.
Pe fóïa 1 se află acest titlu:

«*Floaré darurilor.* Carte folositoare fieşte-căruïa creştin care va vré să să înpodobască pre sine cu bunătăţi. De pe grecie scoasă pre romănie în zilile pré luminatuluï Domnŭ [Ioann Costandin Băsarabă Voevod......] (1)

---

(1) Atât Voevodul cât şi locul şi data tipăririï cărţiï lipsesc în acéstă copie.

Copie după tipăritura din 1700 dela Snagov. Cf. pentru titlul complet, prefețe, *cuprins* și bibliografie, Bianu-Hodoș, ***Bibliografia românéscă veche***, I, 393—5.

Pe fóia 4 v.:

«Predoslovie cătră cetitori.»

Pe fóia de la începutul acestui manuscris se află următórea notiță:

«Acïastă carăté ïa a florilor și o scris-o Apostol logofătul dé Divan bétég dé un ochïu și o scris o căté 4 pårale dé coală, luï Manolie Brașovan. 1788 Maï 15. — Manolie Brașovan.»

No. 277.

In-8°. — Foï 22. — Secol. XIX.

Scrisóre cirilică uncială de aceïașï mână. Titlurile, inițialele și cathismele sint scrise cu roșu. Legat împreună cu 208 paginï tipărite.

«Psaltiré cé de sfințitul Avgustin, maïciï sale scurtată.»

În foile tipărite se cuprind, Slavoslovia și diferite rugăcïunï.

No. 278.

In-8°. — Foï 113. — Secol. XVIII.

Scrisóre cirilică, de aceïașï mână. Titlurile, inițialele și alte însemnări sint scrise cu roșu — spălăcit de tot. Cfr. No. 160.

Octoihul cel mic.

Pe prima fóe sint două rugăciunï grecescï scrise cu litere cirilice.

De desuptul textuluï incepênd de la fóia 5 până la 14 v. se află următórea notiță:

«Acest osmoglasnic ïaste al lui Toader fecïoru, și cine s-ar ispiti ca să-l ïa în șagă, fără de voie luï, și la urmă să-l tăgăduïască, să fie supt blestemul al Domnuluï nostru Isus Hristos de nu-l va da înnapoï, căci îl numești scrisoaré acïasta, lét [17]87. Iulie 27 dni *(dile)*.»

No. 279.

In-8°. — Foï 115. — Secol. XVII. — A fost în posesia luï Papiu Ilarian.

Scrisóre cirilică de maï multe mânï. Broșat și așezat într'un toc de pânză.

Ciaslov și alte texte bisericescï în limba slavonă, și două texte în limba română, (f. 36—51 v.): «Cuvântu la pogabani *(sic)*» și rugăciunï.

La sfîrşitul primului text românesc, pe fóia 46 v., se află următórea însemnare:

«Vălét 7176 [1668] m[e]siţa Maĭ. Pis vă săbor: se se ştie».

Iar pe prima fóle de la început, sus, e acéstă notiţă:

«25. A. Papiu Ilarian. Iaşi, 1856.»

No. 280.

In-8° mic. — Foĭ 75. — Secol. XVIII. — Cumpĕrat de la Emilian Micu, preot în Kissoda, la 1893, Iunie.

Scrisóre cirilică, frumoasă, de aceeaşĭ mână. Titlurile, iniţialele şi alte însemnărĭ sînt scrise cu roşu.

Pe prima fóle numerotată e acest titlu:

«*Întâia învăţătură* (1) a celorŭ ce vorŭ să înveţe carte cu slove slovenești, numinŭdu-să *Bucqvnă*. Cu multe folositoare şi trebuincĭoase *învăţăturĭ*, după care cu putinţă Iaste în scurtă vreme a învăţa pre pruncululŭ desăvârşit a ceti nu numaĭ învăţăturile bisericeştĭ ce şi céle orăşeneştĭ, *a limbiĭ sloveneşti*, şi a-lŭ învăţa cătră drépta cunoştinţa luĭ Dumnezeŭ, şi cinstiré luĭ Dumnezeŭ, şi a-lŭ aduce cătră cuprinderé multorŭ felĭurĭ de lucrurĭ trebuincĭoase în viĭaţa orăşenéscă, *acumŭ maĭ întâĭ pentru trebuinţa* pruncilor sărbeştĭ *dată*.»

Precuvîntarea (f. 1 v.—4 v.).

«*Maĭ nainte înştiinţare.*

«Insăşĭ cercaré arată precumŭ pruncіĭ sărbeştĭ carii să învaţă cetiré cărţilorŭ sloveneştĭ multă vréme pierd la începutulŭ aceĭĭa şi maĭ pre urmă nu pré mulţĭ esŭ din şcoală, cariĭ să poată fără de greşală a ceti bine după pravilă. Pricina aceştiĭa Iaste precumŭ că eĭ nu au îndreptare temeĭnică la însăşĭ începutulŭ; cu adevaratŭ cumŭ că eĭ să trebuescŭ cu bucovnile céle micĭ muşchiceştĭ şi céle marĭ de la Chievŭ, ci acelĭa bucovne săntŭ aşezate pentru Ruşĭ, cariĭ grăiré slovelorŭ şi vorbele Slovenilor le săntŭ de felĭu, ca şi dascaliĭ la dânşii cu semne spre aceĭa săntŭ maĭ lesne. Iar în protiva aceştiĭa la Sărbĭ grăiré cuvintelorŭ cu totulŭ este osăbită, Iar dascaliĭ a le ajuta nu foarte multŭ [pot]. Drepŭt aceĭa acéle bucovne pruncilor sărbeştĭ nu le facŭ mare folosŭ; pentru acĭasta usărdiĭa spre patrie au nevoitŭ acĭastă

(1) In original, scris cu roşu.

bucovnă de acumŭ de nou a să da cu acestu felĭ de îndreptărĭ şi luorĭ de sémă, după care fieşte care dascalĭ pe copilŭ poate să-lŭ povăţuĭască spre cé desăvârşit buna cetire în foarte puţină vréme fără de mare ostenélă, fieşte carele poate fi încredinţatŭ; ĭarŭ lucru totŭ acelaşĭ arată, precumŭ de vorŭ umbla părinţiĭ şi dascaliĭ după maĭ nainte scrisele îndreptărĭ întru învăţătura pruncilorŭ săĭ, atuncé nu va fi de lipsă la prunci, după acela dinŭ alte cărţĭ prinŭ atâtŭ de îndelungată vréme să învéţe a ceti cumŭ până acumŭ au fostŭ făcutŭ; pentru că déca vorŭ învăţa eĭ de doao sau tre orĭ cu chipulŭ celŭ maĭ înainte scrisŭ, atuncĭa vorŭ fi eĭ gata şi întocmiţĭ de a ceti drepŭt şi curând totŭ fellu de carte tipărită.

«Ştiutŭ lucru ĭaste câtŭ folosŭ aduce cetiré cărţilor politiceştĭ (adecă lumeştĭ), céle ce cuprinŭdŭ întru sine multe féllurĭ de învăţăturĭ a bărbaţilorŭ celorŭ înţelepţĭ, întru toate céle ce sânt de trebuinţă către vĭaţa cé omenéscă, maĭ pre susŭ de acĭasta îndestuléză pre ĭubitoriĭ de istoriĭ, de trebuincĭoasa gheografie şi de alte folositoare ştiinţe; şi pentru că toate acestŭ felĭ de cărţĭ, să typărescŭ acumŭ cu slove orăşeneştĭ, ĭară Sârbiĭ întru cunoştinţa acelorŭ slove nu toţĭ sânŭt gătiţĭ, pentru acĭasta şi de acĭastă scrisoare s-au pusŭ aicé învăţătură, ca prunciĭ Sârbilorŭ înpreună cu cetiré cé bisericéscă să învéţe şi cé orăşănéscă, şi cu acĭasta ar puté fi bine întocmiţĭ către cetiré altorŭ fellurĭ de cărţĭ politiceştĭ.

«Întru faceré aceştiĭ bucovne s-aŭ făcutŭ urmare singure noroadelor celorŭ prépricepute, cariĭ au purtare de grije pentru folosulŭ tinereţelorŭ sale întru învăţăturĭ.

«A da pruncilorŭ întâĭ bocovna cé maĭ mică, după acéĭa cé maĭ mare, ĭaste lucru afară dinŭ socotélă, după acĭasta ca déca una nu va fi destulŭ, ĭar ceĭa laltă totŭ atâtŭ va folosi; dar bucovna cé de acumŭ va fi îndestulată singură prin sine a să da pruncilorŭ, acéĭa care dinŭ doao bucovne au nădăjduitŭ a avé, şi pentru acéĭa nu ĭaste de lipsă de acumŭ înainte a da pruncului bucovna cé mică, dintru care nu poate să învéţe ziceré şi închieré cé diréptă a slovelorŭ (în care totŭ lucrulŭ atârnă). De va vré cineva a învăţa pre pruncil ceĭ micĭ şi plăpânzĭ întru cunoştinţa slovelorŭ, pre uniĭ ca aceiĭa încă şi maĭ puţinŭ îl va folosi bucovna cé mică, maĭ bine va fi a face aşa: adecă să facă atâté foiţe micĭ în patru cornurĭ câte slove sântŭ în azŭbuche, şi în fieşte ce foiţă să scrie o slovă atâtŭ de mare câtŭ

va fi foiţa, şi aşa căte doao foiţe pe zi să dé prunculuĭ ca să le ţie în mănă, şi să îĭ arate luĭ, în locŭ de pildă, pe foiţa aciasta să numeşte *a*, ĭar pe acéĭa laltă *b*, şi altele.

«Iară arătaré grăiriĭ sau numiriĭ slovelorŭ va fi totŭ unŭ féĭl după bucovna cĭastă de acumŭ, pruncului avăndŭ peste zi, în măinĭ foiţele acelé, şi cu dănsele jucăndu-să, maĭ uşorŭ să va învăţa a cunoaşte slovele; însă lăngă aciasta să cade desŭ peste zi a cére de la prunc căndŭ o foiţă când alta, cu numiré sloveĭ fieşte cariĭa foiţe, în locŭ de pildă dă-mĭ pe *b*, dă-mĭ pe *a*, iprocĭ (*şi cele-lalte*). După aciastă urmă elŭ singurŭ să va isteţi a păzi închipuiré acelorŭ slove şi a le ţiné în minte, ca să poată numaĭ-decătŭ a le da căndŭ i le va cére, şi maĭ vărtos lucraré aceştiĭa arŭ puté urma căndŭ arŭ făgădui părinţiĭ ca să dé prunculuĭ pentru grabnică arătaré fieşte-căriĭa slove, un darŭ de poame sau de altŭ ceva: să află pilde cercate, de în zéce sau 15 zile, cu acestŭ féĭl de chipŭ aŭ învăţatŭ azŭ[-]buchile prunciĭ ceĭ micĭ cariĭ débiĭa începŭ a grăi.»

Cuprinsul:

Fila

«*Capulŭ alŭ șaptelé*. Pentru rugăciune» . . . . 45.
«Rugăciunile dimineții», cu două «luoări de sémă» . . . . 45 v.
«Symvolŭ pravoslavnicii credinţe», cu o «luoare de sémă» . . . . 50 v.
«Inchinăciuné Arhagghelului, către pré sfânta născătoaré de Dumnezeŭ» . . . . 52.
«Rugăciuné către sfântulŭ ingerŭ păzitori» . . . . 52 v.
«Cântaré către pré sfânta născătoaré de Dumnezeŭ» . . . . 53.
«Mărturisiré păcatelor cé dinŭ toate zilele» . . . . 54.
«După acela cântaré otpustului a pré sfinteĭ născătoareĭ de Dumnezeŭ» . . . . 54 v.
«Rugăciunile înainté prânzuluĭ» și «mulțămită după prânzŭ» . . . 55 v.
«Rugăciunile înainté cinii» și «mulțămită după cină» . . . . 56.
«Rugăciunile celor ce mergŭ spre somnŭ» . . . . 57.
«Rugăciuné către pré sfânta născătoaré de Dumnezeŭ» . . . . . 58 v.
«Rugăciuné către sfântulŭ îngerŭ păzitoriu», cu o «luoare de sémă» 58 v.
«*Capŭ alŭ optulé*. Pentru numere» . . . . 60 v.
«Arithmetica» și «Chipurile aritmeticei» cu o «luoare de sémă» . . 62 v.
«*Capŭ alŭ noaolé*. Pentru lucrurile orășenești sau cetățești» . . . . 68.
«I. Pentru vréme»: «numele lunilorŭ după orășenésca vorbire sânt așa»; «simțirile trupești»; «numele celor șapte metaluri și semnele care în loculŭ numelorŭ lorŭ să scrie» . . . . 68 v.
«II. Pentru gheografie»: «1. Europa», «2. Asia», «3. Africa», «4. America» . . . . 73 v.
«III. Pentru istorie» . . . . 74.

No. 281.

In-8°. — Foĭ 92; lipsesc câte-va din text, iar la sfîrșit maĭ multe sunt nescrise.—Secol. XIX.—Cumpĕrat de la anticarul Waismann la 13 Iunie 1889. Scrisóre cirilică de aceeașĭ mână.

Istorióre de cuprins moral și religios, precum urmézǎ:

Fila

1. «Cu ajutorul milostivuluĭ Dumnezeu povestire folositoare de suflet și minunată.» . . . . 1.
2. «Cu ajutorul Tatăluĭ și al Fiiuluĭ și al Duhuluĭ Sfânt în[ce]puiu a scrie de muncile iaduluĭ.» . . . . 25.
3. «Cazanila luĭ Arhanghelul Mihailu, când au biruit cu ajutoru luĭ Dumnezeu Savaot pre diiavolul Satanail.» . . . . 30.
4. «Pentru visul pré curateĭ fecioariĭ Mariĭ.» . . . . 36 v.
5. Poveste despre un împĕrat mare ce avé un puț de marmură. . 38.
6. Cuvînt despre stricăciunea ómenilor. . . . . 38 v.
7. Cuvînt pentru rugăciunea sufletuluĭ când va să-l ia îngeriĭ. . . 40 v.
8. «Cuvânt pentru viitoaré judecată și pentru sfârșitul lumiĭ, din scriptura cé veche și din cé nouă, iar maĭ ales din apocalipsisul sfântuluĭ Ioan Bogoslovuluĭ și altor sfinți părinți, după cuvântul Domnuluĭ nostru Isus Hristos; carele arată și pentru veniré luĭ Antihrist.» . . 43.
9. «O poveste care s-au făcut în zilile mareluĭ Vasilie.» . . . . . 70.

No. 282.

In-8°. — Foï 129. — Secol. XIX (1809). —
Scrisóre cirilică de aceeaşï mână. De la pag. 36, titlurile, iniţialele, şi alte însemnărï sunt scrise cu roşu.

Învěţăturï şi rânduelï bisericescï, de deosebiţï părinţï aï bisericeï.

Pe foïa 128 v., se află următórea notiţă:

«Acïastă cărţulie s-au scris de mine păcătosul Iordache, la anul 1809, Maï 14.»

Cuprinsul:

Pe dosul primeï scórţe se află aceste «Stihurï alŭ luï Iosaf înpăratul», scrise de aceeaşï mână, ca şi textul:

«O pré frumoasă pustie,
Priiméşte-mă întrŭ a ta desie,
Ca pe pruncŭ a sa maică,
Când la ţiţe ïlŭ plécă.

O pré frumoasă pustie,
Nu mă spăîmântă cu frică
Şi să nu mă temŭ de nimică.
O pré frumoasă pustie,
Nu mă înfricoşa cu moarte,
La miezŭ de miîază noapte,
Nicĭ cu altă îngrozire,
Ca să-m facŭ pre voire.
Ce-am....»

Cf. în *Sămănatorul*, pe 1902, vol. II, p. 61—2, Al. T. Dumitrescu, *Un cântec de demult*, unde se găsesce o altă variantă a acestor «Stihurĭ», — al căror sfirşit aicĭ lipsesce—, şi bibliografia.

Pe fóîa 129 e însemnarea unuĭ cumpĕrător, făcută în rusesce la 1813.

No. 283.

In-8°. — Foĭ 23. — Secol. XVIII (1792). — Fost întâĭ la Internatul Facultăţiĭ de Teologie de la Universitatea din Bucuresci. Dăruit apoĭ Academieĭ prin Ministerul instrucţiuniĭ publice.

Scrisóre cirilică de aceeaşĭ mână.

1. «Întrebările luĭ Panaiot filosoful cu Azmet pipistaşu» (f. 2).

2. «Darurile şi bunătăţile care le are întru sine untul de rosmarin, adecă valsamul ce s-au numit de doftoriĭ ceĭ ce l-au izvodit cvintă[-]esenţiîa, adecă pempiusiîa — a cincé fiinţă —, căci numaĭ patru fiinţe sănt în lume, îar acesta pentru darurile şi bunătaté ce are s-au numit a cincé, adecă pempiusiĭă. Şi s-au scris darurile luĭ de măriîa sa doftorul Ioan Balista Gépata în Mano, şi în ce chipu trebue să-l meşteşugéscă şi să-l bé fieşte carele pentru folosul sănătăţiĭ. — Dat de la mine Iacomo Polovichiocon Lorenzola Liena Lacao de Borgo.» (f. 18).

Urmézā maĭ multe reţete şi, la sfârşitul lor, se află dată de «1792 Maîu 8.»

No. 284.

In-4°. — Foĭ 105; lipsesc maĭ multe de la început şi de la sfîrşit, îar unele de la început sunt numaĭ fragmente. — Secol. XVIII. — Dăruit de d-na Blebea din Braşov.

Scrisóre cirilică de aceeaşĭ mână. Titlurile şi literile iniţiale sint scrise cu roşu. Pe dosul legăturiĭ acest titlu: «Istoria ţereĭ româneştĭ.»

«Istoria ţăriĭ româneştĭ.» (Cfr. *Magazinul istoric*, II, p. 145 şi urm., şi N. Iorga, *Cronicele muntene*, extras din *An. Ac. Rom.* tom. XXI, Mem. Secţ. Ist. pp. 303 şi urm.)

Cuprinsul:

Pe foile de la sfârşit se află diferite cântece, o rugăcĭune, un descântec, istorióre şi în sfirşit însemnărĭ de cumpĕrătorĭ şi proprietarĭ.

Pe fóĭa de la sfârşit e acéstă însemnare:

«Acesta carte s-au cumpăratŭ adecă s-au vintŭ de la înpărţală de la taĭca moşu de la Dumnelui răposatu Nicula Voine şi mă iscălescŭ eu cu totŭ némulŭ, eu Ales.... 1793 Deche[m]vre 28.»

Pe fóia 98 verso, aceste nume:

«Nicolaus Poppovits. 1795 ....»
«Nicolaus Gridovits.»
«Costandin Popowitz. [1]822.»

No. 285.

In-16° pătrat. — Foĭ 103. — Secol. XIX (1845).
Scrisóre cirilică de aceeaşĭ mână.

Diferitele rugăcĭunĭ de peste ḑi.

Pe fóĭa de la început se află următórele notiţe:

«La anul [1]845 Octomvriĭ în 10 c. n. Costantin Zota.»

«La anul [1]848 Mart în 17 c. n. am primit carte aeste de la D. Constantin de Zotta spre amintire. Chisileu, în ţănutu Bucuvineĭ. Alexandru de Ianna Manovarda.»

No. 286.

In-8° și in-4°: maĭ multe caețele legate într'un volum. — Foĭ 25. — Secol. XIX. — Dăruit de D. A. Sturdza.
Scrisóre cirilică de maĭ mulțĭ.

Diverse bucățĭ romănescĭ, în versurĭ:

No. 287.

In-8° oblong. — Foĭ 110 din carĭ numaĭ 36 sînt scrise. — Secol. XVIII și XIX.
Scrisóre cirilică de aceeașĭ mână — aprópe peste tot. Maĭ multe foĭ de la sfîrșit sînt nescrise. Frumósă legătură în piele roșie.

Versurĭ românescĭ si grecescĭ de-ale Văcărescilor.

Pe fóia 1 acéstă lămurire:

«Întru acĭastă condicuță să trecură vre o câte-va stihuri grecești și rumânești, făcute de însumi, dar nu toate câte le-am făcut în toată viĭața mé, căci acelé toate avându-le într-altă carte trecute le-am și pierdut cu totul, și măcar că unile le și țiu minte, dar nu vruseĭu să maĭ muncescu să le maĭ scriu odată, nădăjduind că cel ce-mĭ va fi furat condicuța va avé atâta omenie să le arate în lume, și nu supt numiré altuĭ poetic. De aceĭa aici să însemnară numaĭ aste alcătuite de la luna luĭ Aprilie a velétuluĭ 1795 și până astăzi, și câte și de acum înainte césurile și întâmplările, atât a tinerețiĭ cât și a norociriĭ, mă vor maĭ povățui a maĭ face.

«Către acĭasta rogŭ și pă tot cititorul ca de va întâmpina vre o noimă *(gândire)* ori neplăcută sau nepotrivită atât la idea sa, cât și la a obștiĭ, să nu mă criticariséscă îndată ci să socotéscă că ori vre un interes, ori vre o idee dă a le mele care nu sânt dator să i le tălmăcescu, mă vor fi silind a scrie într-acestașĭ chip, și judecând că eu n-am fost stihurgos pentru gustul lumiĭ, de cât pentru trebuințele mele, nădăjduesc că din suflet mă va erta.

«Frumuseţé, duhul şi sentimentul înpreună şi cu celelalte daruri ce fără lipsă le aĭ întoomaĭ o desăvărşită zidire şi vrednică celuĭa ce te-au zîdit te arată. Deci şi eu astŭ felĭu văzăndu-te şi cunoscăndu-te nu cu păreré ci chér după întregimé dovezilor ce în toate zilele îmĭ faci, îndrăznilu să cuget să fac o după cuviinţă închinăcĭune, şi neputând din însumĭ să o fac, ne având duh născocitor, aflăndu-să cu totul neputincĭos de a face de o potrivă fapta cu obrazul căruĭa să cuvine închinăcĭuné, alergaĭu la duhul cel cu noĭanu al răposatuluĭ fratelui mĭeu şi găsiĭu cu ce să-mĭ răsplătesc râvna întocma, judecând vrednice aceste osteneli ale sale maĭ multŭ de darurile ce firé ţe-au dăruit ţie, de căt de obrazul ale căruĭa scânteĭ îĭ aprindé cu văpăĭ ĭuţi inima însufleţindu-o la acéstă pornire, şi ţi le închinu rugăndumă să caţi cetindu-le să vezi până în ce tréptă să sue, şi focul celuĭa ce scănteele tale îĭ fac o mare şi ĭute văpae, aprinzăndu-l cu totul, şi sânt pré încredinţat că mă-ĭ credo pentru că-ţĭ spuĭu drept, şi că pentru amăndoaăo asemené este adevărul.

«Duhul şi născociré aceluĭ ĭubit frate nu mĭ-au rămas de moştenire mie, dar norociré cugetând fericiré, mĭ-au dăruit bunĭ prieteni, făcând printr-ânşiĭ să aibu ca de o moştenire aceste fragmenturi, si să mă pocĭu sluji cu dănsele când voĭu găsi astfel de vrednicu obrazu, şi sânt încredinţat că să fi fost în fiinţă acum acel ĭubit frate, şi de o alegere şi de o îndrăznélă cu cuvânt ca acesta m-ar fi lăudat, mărturisind chér că pentru una mă ĭartă, şi la ceĭ laltă că maĭ umilit este, pocĭu cu tot dreptul să mă fălesc la atăta norocire pentru multe alte cuvinte, şi pentru că şi acrostihidile dinlăuntru sânt făcute ĭarăşĭ pă numele tău, judică dar însuţĭ şi vezi de mi să cuvine acĭastă falǎ sau ba, şi crezŭ că totŭ întru o glăsuire veĭ fi cu credinciosul robul tău, — Nicolache [Văcărescu].»

După acésta urméză poesiile:

	Fóia		Fóia
«La doĭ ochĭ ce sînt din fire»	4.	«Firé dă té-'mpodobit» . .	10.
«A-ţĭ fi rob îm este fală». .	4 v.	«Cum nu socoteşti vr'odată»	11.
«La obrazul ce mă 'nchin».	5.	«Iţĭ arăt cu jurămănt», — cu o însemnare	12.
«Oglinda cînd ţĭ-ar arătá» .	5 v.	«Ochişorĭ frumoşĭ»	13 v.
«Căt e zioa de frumoasă» .	6 v.	«Cu laţurile ce întinzĭ» . .	14.
«Ochilor, ajung' atăt» . . .	7.	«Cine are piept să poarte»	15.
«Afrodita întristată». . . .	8.	«Dă nu mă crezĭ pă mine»	16 v.
«În flacăra care mă arzŭ» .	9.		

No. 288.

In-4°. — Paginĭ 418. — Lipsesc maĭ multe foĭ de la început și de la mijloc. — Secol. XVII. — Dăruit de Gr. G. Bălénu, profesor la Botoșanĭ.

Scrisóre cirilică uncială, de aceeașĭ mână aprópe peste tot. Titlurile, inițialele, numerele capitolelor și alte însemnărĭ, sînt scrise cu roșu.

Slujbe bisericescĭ, rugăciunĭ și rânduelĭ, în românesce și în slavonesce:

No.289.

In-8°. — Foĭ 344; lipsesc maĭ multe de la început şi în corpul manuscri[s]uluĭ. — Secol. XVIII. Fost întâĭ al m-riĭ Căldăruşanĭ; trecut pe urmă la [I]nternatul Facultăţiĭ de Teologie; dăruit apoĭ Academieĭ prin Ministerul [I]nstrucţiuniĭ Publice.

Scrisóre cirilică de maĭ mulţĭ. — Unele titlurĭ şi litere iniţiale, sînt scrise [î]n roşu. Cfr. No. 176.

Pe dosul legăturiĭ e acest titlu încrustat cu litere aurite:

«Mântuiré păcătoşilor. De opşte[a m-ri] Căld[ăruşani].»

Pentru *cuprins*, v. No. 176, „Carte a 2-a“ şi „a 3-a“ p. 411— 2 din acest [c]*atalog*.

Pe faţa din dos a uneĭ foĭ nepaginate de la început e acéstă însemnare [m]odernă, în privinţa cuprinsuluĭ volumuluĭ:

«Traducerea părţeĭ a II din cartea „'Αμαρτολῶν σωτηρία“. Lip[s]esc la început şase file. Cuprinde şi minunile Maiceĭ Domnuluĭ, [c]are-ĭ partea a III a cărţeĭ citate.»

In chirilice, jos:

«De obştie a sf. m. Căld[ă]ru[şaniĭ].»

Apoĭ, pe f. 207, acéstă insemnare:

«1814 Noemvr[ie] 28.»

Iar pe f. 228, acésta:

«1814 Fevr. 3. **Mân[a] cu care am scris va putrezi, ĭar care va ceti să zică Dumnezeu să-l erte. În zilile Măriĭ Sale Ioan Gheorghe Caragĭa Voevod, când au murit miĭ de oamenĭ de cĭumă, Mitropolit fiind kir Nectarie al Ungrovlahiĭ; și am scris când mă aflam la moșiĭa Moaıa Domnéscă, sud** *(jud.)* **Prahova. — Vasili Dan, vist.**»

Iar pe f. 344 v.:

«**Vândut-am acĭastă carte părintelui popiĭ Măhail Cămi... drept tal[eri] cinci, bani noaozeci, să-ĭ fie pentru citanie și de spăsenie: orĭ cine ar citi să zică Dumnezău să-l ĭarte. L[é]t 7244 [1736].— Costandin Diĭacu.**»

No. 290.

In-8°. — Foĭ 81. — Secol. XIX. — Dăruit de Eforia Spitalelor civile la 30 Novembre 1887.
Scrisóre cirilică aprópe peste tot de aceĭașĭ mână.
Pe prima fóe nenumerotată, e pus acest titlu:

«Sfantul Marco pusnicul.»

Cuprinsul:

No. 291.

In-8° oblong. — Pagine 385; lipsesce o fóe de la inceput. — Secol. XIX. — Dăruit de Al. Odobescu la 1878.
Scrisóre cirilică, latină și gotică de aceeașĭ mână.

Note și date archeologice și istorice, cu privire la Românĭ, scrise și adunate de câtre inginerul Alexandru Popovicĭ.

No. 292.

In-8°. Pag. XIX (dintre carĭ XII tipărite) + 118.—Secol. XIX (1878). — Dăruit de T. G. Djuvara la 1883.
Scrisóre latină de aceeașĭ mână.
Pe prima fóe nenumerotată acéstă însemnare a donatoruluĭ:

«Manuscript cuprindênd viĭața sfîntuluĭ Vasilie și vămile văzduhuluĭ, descoperit la Biblioteca Națională din Paris în 1878; copiat [în Septembrie 1878]și dăruit Academieĭ Române de T. G. Djuvara prim secretar de legațiune, doctor în Litere și Filosofie. — Bucurescĭ, 15 August 1883.»

Pe paginile I—XIX se află darea de sémă asupra acestuĭ manuscris și alte lămurirĭ.

No. 293.

In-8°. — Pagine 365, tipărite, cu anexe manuscrise între ele. — Secol. XIX.

«*Hronicul Romano-Moldo-Vlahilor*» de Dimitrie Cantemir —, ediţiunea făcută la Iașĭ în 1835, colaționată de d-l Gr. G. Tocilescu cu manuscrisul autograf dela Petersburg —, vol. I. Cf. *An. Ac. Rom.*, ser. I, tom. XI, p. 65—74 și prefața la *Hronicul vechimeĭ a Romano-Moldo-Vlahilor*, ed. Academieĭ Române, din 1901, de Gr. G. Tocilescu.

No. 294.

In-8°. — Pagine 402 + CX tipărite, cu anexe manuscrise între ele. — Secol. XIX.

«*Hronicul Romano-Moldo-Vlahilor*», de Dimitrie Cantemir —, ediţiunea făcută la Iașĭ în 1835, colaționată de d-l Gr. G. Tocilescu cu manuscrisul autograf dela Petersburg —, vol. II. V. bibliografia la No. 293.

No. 295.

In-4°. — Foĭ 259. — Secol. XIX (1818—25). — Dăruit de D. A. Sturdza la 1880.
Scrisóre cirilică de aceeașĭ mână.

Pravilă, și deosebite bucățĭ de cuprins religios, scrise de diaconul Costandin «dascălu ot *(dela)* Prășcov care pre călugărie s-au chemat Climent eromonahu» de la mănăstirea Brâncoveniĭ, între aniĭ 1818—1825.

Pe f. 8 v. e acéstă însemnare:

«Aceste le-amŭ găsăt eu scri[se] la sfănta mănăstire Brăncovenilor după unŭ cĭaslovŭ bogat dela Sibii. Iară nu le-amŭ găsăt în sfănta pravilă precumŭ să vede înainte scrisŭ. Şi am scrisŭ eu Climent ermo[na]h ot (*dela*) Prăşcovenĭ, 1825 Iul[ie] 28.

«Fraţilor preoţilor şi tuturor cititorilor care veţĭ citi pă acĭastă sfăntă pravilă, să mă pomeniţĭ şi pă mine păcătosul, că ĭată m-au chiemat diĭaconu Costandin ot Prăşcov, ĭară acumŭ pă călugărie mă chĭamă Climent eromo[na]hu ot Brăncoveni.»

In privinţa epoceĭ când s'a alcătuit acest manuscript, găsim şi următórele însemnărĭ :

F. 6 v. «Aceste le-amŭ scrisŭ eu Climent ermo[na]h ot Brăncov[eni] dela sfănta mănăstire, 1825 Iul. 23.»

F. 34. «Până aici s-au scrisŭ dinŭ pravila înpărătéscă, ĭară de aici înainte s-au scosŭ dinŭtr-altă pravilă mai mică, numai şi numai pentru învăţătura duhovnicilor, precumŭ veţi vedé la vale. 1818 Maĭ 17.»

F. 153 v. « . . . . . 1819 Maĭ 7. Diĭaconu Costandin Dascalu ot Prăşcov.»

F. 222. «S-au sfărşit la lét 1819 Avg. 9.»

Cuprinsul. (1)

(1) Pe fóĭa 222 se află o scară de cele ce se cuprind în învăţătura duhovniculuĭ, însă fiind fórte încurcată şi nepotrivită cu noua numerotaţie, s'a făcut alta din nou; asemenea şi pentru celelalte scrierĭ carĭ nu aveau scară.

Pe fóĭa de la început e acéstă însemnare:

«Acestă carte este scrisă de dascălu Dincă diĭaconŭ fiindŭ. Şi la vremé morţi luĭ să au călugărit la mănăstiré Brăncoveneĭ, şi elu ne au învăţat carte, pă toţiĭ care sănt preoţiĭ pă la besericiĭ, şi am scrisŭ aici pentru ca să [să] pomenéscă. 1838.—Pr[o]t[o]p[op] Popescu.»

No. 296.

In-8°. — Foĭ 164. — Secol. XVII. — Dăruit de epitropia S-tuluĭ Spiridon din Iaşĭ la 25 Novembre 1883.

Scrisóre cirilică de aceeaşĭ mână, afară de f. 31v. — 32 şi câte-va de la

sfîrşit. Titlurile, numerile capitolelor, iniţialele şi alte însemnări sînt scrise cu roşu. Legătură originală, în lemn şi piele.

Cele patru Evangheliĭ, în românesce.

Pe fóia 31 v. şi 32, se află aceste însemnări:

«Să să ştie de când au domnit Ştefan Vod[ă] cel Bătrân, şi au râmas fiĭu său Bogdan şi au închinat Turcilor ţara Mold[ovii], lét 6964 [1456].

«Să să ştie de când au prădat Tătarăĭ ţara Moldovii, în domnié luĭ Vasilie Vodă, lét 7158 [1650].

«Să să ştie de când au vinit hatmanul Coneski leşescu, în Bugĭag, lét 7192 [1684].

«Să să ştie de când au mersu Duca Vodă cu Turcii la Beciu şi ĭ-au bătut Nemţii, lét 7189 [1681].

«Să să ştie de când au perit soarile şi au dat Turcii Caminiţa, lét 7207 [1699].

«Să să ştie de când au vinit Petre înpărat în Moldova de s-au bătut cu Turcii şi s-au dus Dumitraşcu Vod[ă] cu dânsul, şi au prădat Tătarăi ţara, lét 7219 [1711].

«Să să ştie de cândŭ au vinit Nemţii să e *(ĭa)* pe Mihaĭu Vodă din Ĭaş şi s-au bătut cu Tătarăi, let 7225 [1717].

«Să să ştie de când au fost foamete în domnie luĭ Mihaĭu Vod[ă], let 7226 [1718].

«Să să ştie de cândŭ s-au cutremurat pământul foarte tare în postul Sen-Petrĭuluĭ într-o Mercurĭ şi au căzut Golăe di Iaşe, let 7246 [1738].

«Să să ştie de când au pierit soarile al doile în domnie luĭ Costanden Vod[ă] Mavrucordat, let 7256 [1748].

«Să să ştie de când au vinit Moscalii în Moldova în domnie luĭ Grigori Vodă Ghica, i *(şi)*au făcut stricăcĭune la ţară, let 7247 [1739].

«Să să ştie de când au prădat Tătarăi ţa[ra] Moldovii în domnie luĭ Ioan Vod[ă] Calimah, păr a nu vini din Ţarigrad în zioa cruciĭ, let 7267 [1759].

«Să să ştie de când a vinit al triile rând în ţara Moldovii Moscalii şi a făcut mari bătălie la Hotin de a perit şepte paşe şi oaste nenumărată de au scăpat Vizirĭul cu fuga în domnie luĭ Costandin Vod[ă] Mavrocordat, şi pe Grigori Vod[ă] l-au luat Vizirĭul, let 7278 [1770].»

No. 297.

In-4°. — Foĭ 71. — Secol. XVIII (1778—9).
Scrisóre cirilică de aceeașĭ mână, afară de f. 41—2.

Patimele și minunile sfîntuluĭ Gheorghe, panahida saŭ slujba cea mare a părăstasuluĭ în sfînta mănăstire Putna, cuvînt pentru mórte, și alte rugăciunĭ și scrierĭ religióse, tóte tălmăcite și scrise de arhimandritul Vartolomeĭu Măzărénul de la mănăstirea Putna, afară de cuvîntul mitropolituluĭ Rostovuluĭ și Iaroslavuluĭ, scris la 21 Ianuarie 1804.

Pe fóĭa 41, la sfârșitul patimelor și minunilor S-tuluĭ Gheorghe, e acéstă însemnare:

«Toate aceste ce s-au scrisŭ până aice, s-au tălmăcitŭ dipe sloveniĭa și s-a și scrisŭ pre limba noastră romănĭască, prinŭ silinţa, osărdiĭa și cheltuĭala a sfinţiĭ sale kyr Theodorŭ protopopa de la episcopiĭa Radauţuluĭ și prin ostenĭala multŭ păcătosuluĭ și nevredniculuĭ arhimandritŭ Vartholomeĭ Mazerĭanulŭ de la sfânta mănăstire Putna pre care cu agĭutorĭulŭ presfântuluĭ Dumnezău lĭ-au și săvărșit, în anul 1779 Noe[m]vriĭ 8 zile.»

Pe fóĭa 43, pre-faţa panachideĭ:

«Întru slava sfinteĭ céĭ de o fiinţă și de viĭaţă făcătoareĭ și nedespărţiteĭ Troiţi, a Tatăluĭ și a Fiĭuluĭ și a Sfântului Duhŭ, aminŭ. Cu blagoslovenie preosfinţituluĭ stăpănuluĭ nostru kyriu kyr Dositheĭ episcopŭ Rădăuţuluĭ, prinŭ userdiĭa și cheltuĭala a pré cinstituluĭ kyrŭ Theodorŭ protoiereulŭ Rădăuţuluĭ, s-au scrisŭ acéstŭ Panahidnicŭ, saŭ slujba ce mare a parastasuluĭ în sfânta mănăstire Putna, de multŭ păcătosulŭ arhimandritulŭ Vartholomeĭ Mazerĭanul, în anul 1778, Ghen[arie].»

Pe fóĭa 55 v., la sfîrșitul panahideĭ:

«Acĭastă rânduĭală a panahydeĭ, pentru pomeniré morţilorŭ, dinŭ *ustavulŭ* célŭ moschicescŭ (carele ĭasté tălmăcitŭ dinŭ célŭ grecescŭ), au tălmăcit-o pre romăniĭa și au și scris-o multŭ păcătosulŭ arhimandritulŭ Vartholomeĭ Mazerĭanulŭ, în anulŭ 1778 Ianuariĭ.»

Pe fóĭa 59, la sfîrșitul cuvîntuluĭ de mórte:

«Au scrisŭ dintr-alte sfinte scripturĭ, spre folosulŭ de obște, întâĭ monahulŭ Nicodimŭ Grigorovicĭ, slăvitulŭ dascalŭ dinŭ ţara moschicĭască, ĭară dintru acéĭa, și și dintr-alté scripturĭ, au

tălmăcitŭ şi au şi scrisŭ multŭ păcătosulŭ arhimandritulŭ Vartholomeĭ Mazerĭanulŭ, în anulŭ 1778, luna Iuliĭ.»

Cuprinsul :

No. 298.

In-4°. — Foĭ 189. — Secol. XVIII (1777). Fost în colecţia luĭ M Kogălniceanu. Dăruit apoĭ Academieĭ de Ministerul Cultelor, la 1882.

Scrisóre cirilică urită, de aceeaşĭ mână, afară de însemnările de la începutul şi sfîrşitul manuscrisuluĭ. Fórte multe însemnărĭ cu roşu, dar fără vre-o regulă bine stabilită. Cf. No. 173, 180 şi 269.

Pe fóĭa 4 e acest titlu:

«Istorie ţărăĭ româneşti de când au discălicat pravoslavnicii creştinĭ» — până la domnia luĭ Constantin Brâncovénu. (Cf. *Magazinul Istoric*, IV şi V şi N. Iorga, *Cronicele muntene*, în *An. Ac. Rom.* XXI, Mem. Secţ. Ist., p. 442—3.

Acest manuscris este o copie după *o compilaţie de cronicĭ* (1), făcută de Iordache Sion la anul 1777 Octomvrie 5, după cum se constată din însemnarea de pe fóĭa 180:

«Acestu litopisăţ a ţărăi româneşti l-am scris eu cari mai gios mă voi iscăli, când era cursul anilor 1777 Octomvri 5, întru a doa domnie [a] luĭ Grigori Vod[ă] Ghica, după ci l-a tăet Capigi-Paşa. Şi am scris eu Iordache Sion, găsându-lu la Dumnéluĭ vornicul Ioan Cantacozo; fiind sluga Dumisale, m-am rugat di mi l-au dat di l-am scris — nu pre bini.»

(1) N. Iorga, *Cronicele muntene*, loc. cit., p. 443: «Compus din Anonim — legătura brâncovenéscă neoficială + Grecénu prescurtat, până la întórcerea luĭ Heissler în Ardél. Terminat cu o tablă şi un epitalam plus o mică *cronică a Moldoveĭ*», tipărită în cele ce urméză la acest No. (298) din *Catalog*.

Cuprinsul:

Pe fóĭa 1 sînt două însemnărĭ, dintre carĭ întâĭa e scrisă cu cernélă roșie.

«Să să știi de când au răposat Dumnéluĭ logofătu Costandin Păladi, la velétu 1798 Dechemvri 22, Mercurĭ la 11 cĭasurĭ din zi».

«Acĭastă istorie a Domnilor s-au legat de Radul legătorĭul de cărțĭ din Mitropoliĭa a Eșuluĭ la letu 1798, Octomvrie în 2 zile. Ĭar cel ci s-ar ispiti a o fura, afurisit să fie și anaftimiĭ.»

Pe fóĭa 1 v.—3 e acest fragment de autobiografie (1):

«Să să știe de când am început a învăța grecește, de la alfavita, la anul 1798 Iuni 5, la dascalul Necola, și am învățat păr

(1) De-asupra eĭ e pusă iscălitura: «Manolache Burghelé», fără însă ca autobiografia să fie a luĭ.

la 1799 Apr[ilie] 3. Şi apoĭ au dat cĭuma la Maĭu în zilele pre luminatuluĭ Domn Costandin Ipsilant Voevod, şi toată vara păr pre la Iuli 25 am şăzut la ţară neînvăţând nemică, fără numaĭ nebuniĭ învăţam. Şi am început a învăţa ĭarăşĭ, însă nu la Necola ce la epistatu Gheorghi de la şcoala domnĭască, la ἀποθηκή (sic) τῶν πεδῶν *), păn la 1800 Ghen[ar] 1. Şi am învăţat la grammatică păr la 1800 Oct[omvrie] 26, şi am început a lua mathimă la Hrisolora, şi am luat mathimă la Hrisolora păr la 1801 Ghen[ar] 4. Şi apoĭ am făcut început la Esop, şi am luat mathimă la Esop păr la 1801 Noemv[rie], şi apoĭ am început la *tomos defteros* la *catelomu tas apoticas che mizonas icodomiso*, păr la 1802 Fevr[uarie], şi apoĭ am început la cuvântul sfântuluĭ Vasile pentru post, păr la Apr[ilie], şi la Apr[ilie] am început la *tomos protos* la *necrini diĭaloghi*, păr la Avgust 25, şi apoĭ am început la *tomos devteros*, cuvântul sf[ântuluĭ] Ioan Zlataust pentru închinăcĭune, păr la Noemv[rie] 4. Şi am început la *Erodiĭanes*, şi am învăţat păr la 1803 Iunie 1, şi apoĭ am eşit de la dascalul Grigori şi am mărs la dascalul Paisie, şi am început a învăţa la *epistolarion* a luĭ Sinesie, ĭar a 4 zi mĭ-au dat o falangă pentru nebuniĭ,—şi maĭ mult de gĭaba —, şi nu mĭ era atâta cĭudă că m au bătut, cât îmĭ era cĭudă că păr atunce de când învăţam n-am māncat falangă, cum şi de atunce încoace n-am mâncat. Şi am învăţat la dascalul Paisie păr la 1805 Mart 30, şi apoĭ n-am învăţat păr la 1805 Iuni 19, şi apoĭ am început a învăţa la dascalul Chiriĭac Trandafil la *Olintiacus logus*».

«1821 Maĭ 8, Duminică, am purces din Eşi cu bejăniĭa spre Bucovina, şi umblând nemernicind din loc în loc păn la Burdujăni, am trecut în Bucovina, Maĭ 21, cu mari spaimă de eterişti ci au venit la Dumbrăveni şi la Plopenĭ de aŭ prădat casile boiereştĭ, şi m-am aşăzat în târgul Sucevĭ în casa luĭ kir Nicolaĭ Riga, şi şăzind păn la 23 Iuni, mĭ-au venit cărţi de la frate-mĭeŭ Nicolaĭ ce venisă meimandar cu Chehaĭa-beĭu a luĭ Iusuf Paşa ocârmuitorĭul oştilor turceşti în Eşĭ. Am eşit din Sucĭavă la 28 Iuni şi mergând la Eşĭ, la 14 Iuli m-au rânduit Caimacamu samiş la Bacău şi cămăraş de Ocnă; apoĭ de la Ocnă la 1 Avgust m-am dus şi la Ibraila la sarascherĭul Iusuf Paşa. Ĭar nevasta şi copii ĭ-am ţinut în Sucĭavă păn la 1 Dechemvre şi ĭ-am adus aice la Ocnă.»

*) Scris cu chirilice.

«Iar latineşte am început a învăţa la anul 1802 Fevr[uarie].»

«1821 Fevr[uarie] 22, Marţi sara, la 2 ciasurĭ din noapte, aŭ venit în Eşĭ Luminare Sa Alexandru Ipsilant, fiĭul răposatuluĭ Domn Costandin Ipsilant, şi îndată cĭ-aŭ vinit aŭ şi rănduit arnăuţi ce avĭa alcătuiţĭ aice în Eşĭ şi aŭ prins pe toţĭ Turciĭ ce era la Beilic şi în Ĭarmaroc şi prădându-ĭ de toată avere ĭ-aŭ tăet pe toţĭ câţi aŭ prins, afară de başbeşlĭaga cu doi neferĭ ce mersăsi singurĭ la curte şi vr-o 7 Turcĭ neguţitorĭ, Mehtezi Başa şi Tătaru, pornind şi pe la târgurĭ să ĭ taĭa pe toţĭ.»

Pe fóĭa 3 verso:

«Istoriea ţăriĭ româneşti de Radu Greceanu, copiată de Iordachi Sion. 12 Dechemvre 1845. — M. Cogălniceanu.»

Pe fóĭa 181, scris când cu roşu când cu negru, urméză:

«Epithalamionu la pre luminată nuntă a pre luminatiĭ şi de Dumnezău încununatiĭ Domniţiĭ a pre înnaltuluĭ şi pre creştinuluĭ Domnuluĭ nostru Ioan Costandin Necolaĭ Voevod, oblăduitorĭul ţărăĭ Moldoviĭ,—care cu cucerie şi cu genunchi plecate s-au închinat Mării Sale de Duca Sotirovicĭu, tipograful di la Thasos, letu 7257 [1749] Avgust 20.

«Stihurĭ la pre înnaltă nunta Domniţiĭ Zmarandiĭ pre creştinuluĭ Domnuluĭ nostru Ioan Costandin Necolaĭ Voevod:

Moldova saltă de bucurie
Şi tuturor zice cu veselie,
Măritu-s-au Domnul întru bine
Di ş-au făcut milă cu mine.
Domnul Costandin să mă stăpânĭască
Şi cu dreptate să mă oblăduĭască,
Carele în mine bine voeşti
Şi noroduluĭ blăndeţ[e] veşteşti,
Unire, pace şi sănătate
Ocărmuire lină şi bunătate.
Taci dar Valahie a te maĭ lăuda,
Şi cu nunte domneşti a te înnălţa,
Că Domnul mĭeu bine au socotitu
Cu nunta Domniţiĭ di m-au înpodobitu,
Care după beĭzade Ioniţi
Fiĭul Domnuluĭ Racoviţi
Cu străluciri mari o au măritat-o,

Și cu învățături creștinești o au înzăstrat-o.
Chiar, Doamni Costandini, ț-aĭ gâștigatu,
Omu după voinți ț-aĭ aflatu.
Cum proorocul hotărăști
Și în carte ps(is)almilor dovedești,
Adivărat tu ești darul bunătăților,
Și ne cuprinsă disfătare știinților.
Să bucură cu totul toată fire
Că s[ă] vedi aeve în sine simțire;
Răde câmpul și foarti să minunĭazi,
De roda sa secerătorĭul se încununĭazi;
Să înduplecă vița di mari greutate
Fiind cu poame plini di bunătate;
Varsă stupul miere sa cu îndestulare
Arătând aniĭ cii cu îndelungare,
Și bogat copaciĭ dăruesc roada lor
Celor ce supt ramurile lor,
Cu veselă față făgăduesc,
Odrasla cĭa din tine-țĭ tălmăcesc.
Să bucură dar no[ro]adile toate
Și molitve aduc ramurilor tale
Pre Dumnezău rugând cu cuviinți
Beizadeliĭ și Domnițiĭ să de lungă viĭați.
Să trăĭască Doamne cu îndelungari
Și să odrăslĭască cu buna credințari.
Dă-le paci, dragoste și norociri
Și dumnezăĭasca ta vecĭnica fericiri,
Ca după viĭață cu tini să domnĭască
Și la înpărăție ta să s[ă] veselĭască.
Iar Domnul Costandin, Domnuluĭ să zică
Cu mulțămită bună și mari frică,
Iată Doamni copiiĭ cariĭ mĭ-aĭ dat
Cu credinți îĭ aduc ție nevătamat.»

Pe foĭa 182 v. incepe cronica Sioneștilor, scrisă de Iordachi și fiul său Anto

«Di aice este a Moldoviĭ istoriĭe.»

«Let 1777 [„7286“], în 1 a luĭ Octomvriĭ de când au venit capigi-bașa cu poroncă di la Poartă di au mazilit pre Grigori Vod Ghica, și la triĭ cĭasuri și jumătati di noapte l-au tăet la cas[e di[n] Beilic,—o vaĭ de dânsul cum l-au omorât și ci fel di moa

au murit săracul—, şi pi Do[a]mna luĭ şi beĭzadelile ĭ-au luat şi ĭ au dus la Ţarigrad—o vaĭ de dănşiĭ—. Şi maĭ înnainte cu şes[e] zile au pribegit opt boerĭ. Şi după Măria Vod[ă] au pribegit şi un grec anume Spileţa căminaru ci era maĭ aproapi di Vodă,— oh, oh, mariĭ cĭudă ĭăcu Sfăntul Dumnezău că săracul căminar. Ci au ĭugit Nemţi cu sucman, călari pi un cal, atunce vaĭ de căţĭ-va boerĭ greceştĭ, de un neguţitor anume Coste Avraam,—ci au maĭ păţit. Şi au şezut Turcul aice în Eşĭ, (şi au şezut Turcul acela aice în Eşĭ) o lună şi gĭumătate. Apoĭ au venit Costandin Muruz Voevod, Noemvri 24, di olac, întru întăe Domnie a Moldavieĭ, ĭar apoĭ s-au îndreptat ţara ĭar cum au fost, că era tulburari foarti mari. Ĭar acel Grigori Ghica Voevod au fost hain cu nădejde Moscalilor; şi au maĭ fost multe care nu sănt scrisă aice.

«După ci s-au dus capigi-başa imbrihor Carahigior Zades Ahmet Beĭu la Ţarigrad, au venit alt Turc la rămăşiţurile luĭ Grigori Vod[ă] Ghica. Tot la acel velet 1777 au maĭ venit alt turcu ce-ĭ zice Salahor şi, cănd s-au dus, au luat pi un neguţitor anume Coste Avraam şi altu ci au fost ftori *(al doilea)* vistier şi ĭ-au dus la Ţarigrad.»

«La veletu 7267 (1758) Săptemvri 15 zile au prădat Tătariĭ ţara de gĭos.»

«Iar tot la acist velet 1778 Avgust 17 zile, la opt cĭasuri de noapti, Vineri spre Simbătă au tăet Mărie-sa Costandin Dimitriu Muruz Voevoda pi doĭ boeri, anume, pi Bogdan vel vornec şi pri Ioan Cuza spat[aru],—ci amară întristare ticăloşiĭ de dănşiĭ—, şi au şăzut în Ĭaşi doaă săptămănĭ. Şi cănd ĭ-au tăet ĭ-au dusu într-un turnu în zidĭul curţiĭ domneştĭ şi ĭ-au tăet căpit[anu] Pavel ot *(dela)* Soroca ci era închis în temniţă.

«Letu 1779 Mart[i] în 31 zile, în zioa Învieriĭ Domnuluĭ nostru Is. Hs. au arsu tărgul Eşiĭ, anumi, uliţa mari păr la curti, fiind Vod[ă] în biserică.

«La veletu 1799 Mart[i] 1, s-au mazilit Măriĭa Sa Ioan Calimah Voevod, şi au înbrăcat caftan de Domnie Măriĭa Sa Costandin Ipsilant Voevod, ĭar în scaon au întrat la luna luĭ Iuni în l[etu] 1800 şi au domnit doĭ anĭ şi maĭ bini, şi s;au mazilit la veletu 1801 Ĭunie în21. Şi au înbrăcat caftan de domnie Alexandru Necolae Suţul Voevoda, la veletu 1802 Iunie 20. Au înbrăcat caftan de domniĭa ţăriĭ munteniştĭ şi a Moldoviĭ şi au eşit din scaun cu frumos alaĭu, cu cucă, şi s-au pornit din Galata [la] 22 Iuni,

Sâmbătă la 9 ciasuri de noapti şi gĭumătati. La letu 1802 Săpt[emvrie] 27 s-au mazilit Măriĭa Sa Alexandru Nicolaĭ Suţul Voevod şi au înbrăcat caftan de Domnie Costandin Alexandru Moruz, ĭar în scaun au întrat......

Povestirea anuluĭ 1799 e lăsată aicĭ neisprăvită şi e reluată întocmaĭ pe f. 185, unde o găsim ast-fel:

«La letu 1799 Mart[i] s-au maziiit Mărie Sa Alexandru Ioan Callimah Voevod şi au înbrăcat [căftan] de domnie Măriĭa Sa Costandin Ypsilant Voevoda. La letu 1799 Maĭ au întrat în scaon Măriĭa Sa Costandin Alexandru Ipsilant şi au domnit doĭ anĭ şi maĭ bine. La letu 1801 Iuni 21, s-au mazilit Măriĭa Sa Costandin Ipsilant Voevod şi au înbrăcat caftan de Domnie Măriĭa Sa Alexandru Nicolae Suţul Voevoda; tot la acelaşĭ velét 1801 Săpt[emvrie] au întrat în scaun. La letu 1802 Iuni 20 au înbrăcat căftan di domniĭa ţăriĭ munteneşti şi a Moldoveĭ, şi au eşit din scaon cu frumos alaĭu, cu cucă, au eşit la Galata, şi s-au pornit din Galata 22 Iuni, Sâmbătă la 9 ciasurĭ de noapti şi gĭumătate, şi s-au întors de la Bucureşti [în] Avgust. La Săpt[emvrie] 27 l-au mazilit pe Măriĭa Sa Alexandru Neculaĭ Suţul Voevoda şi au domnit un an şi v-o triĭ—4 lunĭ. Şi au înbrăcat căftan de domnie Măriĭa Sa Costandin Alexandru Moruz Voevod a doua domnie în Moldova, ĭar în scaon au întrat Ghen[ar] 1, 1803.

«1802 Oct[om]v[rie] 14, la 7 ciasurĭ şi gĭumătate de zi s-au cutremurat pământul în zâoa pré cuvioasăĭ maiceĭ noastre Paraschiveĭ şi au ţinut 5 menunte. Şi aşa s-au cutremurat de taro în cât au căzut sfântul Spiridon şi alte mănăstirĭ şi bisărice i *(şi)* casă boereştĭ, şi au crăpat şi pământul şi au eşit apă cu năsip pe multe locurĭ încât cu ochiĭ mieĭ am văzut crăpătura pământuluĭ în grădina Pitarĭuluĭ Angheli. Şi a doa zi Miercurĭ ĭarăşĭ s-au cutremurat, dar nu aşa tari, la 3 ciasurĭ den zi. Şi ĭarăşĭ, la 1803 s-au cutremurat pământul Sâmbătă 21 Mart[i] la un cĭas de noapti; şi la 11 ĭar s-au cutremurat şi au ţinut 2 menunte; şi Duminecă. ĭar Mart[i], 22, s-au cutremurat fiind oamenií în bisărică la un cĭas de zi. — (Antohi Sion)

«La letu 1804 Ghen[arie] 30, în zioa sfinţilor Treĭ Patrierşĭ au perit soarele la 7 ciasurĭ den zi, încât rămăsésă cât o săcere. Şi au ţinut 2 ciasurĭ, în domniĭa MărieĭSale Io Alexandru Moruz Voevod.

«Tot întru acest an 1804 Săpt[emvrie] 9, la 11 ciasurĭ de

noapti s-au cutremurat pământul, dar nu aşa tare: în doaă rânduri s-au cutremurat.

«Tot la acest an, de cu toamnă au fost nişte ploĭ foarte rele că au ţinut de pre la 1 Avgust şi păr pre la 26 Oct[omvrie], şi apoĭ au căzut o ĭarnă foarte cumplită în cât mulţimi de vite au degerat, însă nu au fost geroasă, dar fiind ploĭ multe ploa şi îngheţa. Şi au ţinut ĭarna acĭasta păr pre la Apr[ilie] 1805, dar frig toată vara au fost şi ploĭ multe, încât multă păgubire s-au făcut. Ĭar la 21 Săpt[emvre] au picat şi omăt şi apoĭ ploae şi au tot ploat toată toamna şi toată ĭarna păr pe la [1]806 Fevr[uarie]. Apoĭ deci au fost tot gol: n-au maĭ picat omăt, şi au fost multe felĭurĭ de boale neobicĭnuite în vite, cât n-aŭ maĭ rămas vite pe alocure, că s-aŭ potopit cu totu, maĭ ales din Săret în sus. Ĭar când fu la Apr[ilie] 15, în Dumineca Mironosiţelor, sara, spre Lunĭ, aŭ căzut un omăt de o palmă şi au ţinut o zi numaĭ, însă la altele stricăcĭunĭ n-aŭ pricinuit de cât la stupĭ, că aŭ perit prin prisăcĭ mulţimi, şi la cireşĭ, că apucase de înflorise. Ĭar apoĭ de acolé aŭ purces o primăvară foarte frumoasă şi bună cu ploĭ măsurate şi cuviincĭoase. De altele în ţară au fost pré bine, numaĭ lipsă de păine au fost şi de vin şi de miere, apucând omătu şi ploile păĭnele pe ţarinĭ şi viele neîngropate. Şi şi câto aŭ îngropat, ĭarăşĭ cele maĭ multe răle aŭ eşit în primăvară, şi stupiĭ murind pin temnice şi prin prisăcĭ, după ce s-aŭ scos. Ĭar apoĭ pe urmă atâta aŭ fost de bunĭ încât că roiĭ au poroit. Şi altele asămenĭ.

«Ĭar când aŭ fost la 17 Avgust, Sâmbătă spre Dumineсă, la 7 cĭasurĭ de noapti, aŭ sosit Capi-oglan cu mazilie, înbrăcând caftan de domnie la 12 ale aceştiĭ lunĭ, Mărĭa Sa Scarlat Alexandru Calimah Voevod. Acest Domn aŭ fost bun, milostiv cătră toţi, drept la gĭudecăţi, strajnec la mânie, adevărul ĭubé, mincĭuna o certa. Ştĭa bine moldoveneşte, şi pentru acĭasta la Divanurĭ nu să făcĭa făţăriĭ. Divanurĭ adése orĭ pe săptămână făcĭa. Şi au purces la Ţarigrad, 22 Avgust, în *mezil*, având grijă, fiind în primejdĭa vieţiĭ pentru hainlăcul Domnuluĭ Ipsilant al ţăriĭ româneştĭ.

«Acest Domn Muruz Voevod când aŭ eşit din Eşi, Lunĭ, Avgust 20, au eşit cu un alaĭ ca şi când întră, numaĭ cât era înbrăcat cu capot şi cu şalvarĭ şi cu pistoale într armat foarte frumos, [şi] toţĭ boeriĭ călărĭ toţĭ svărlĭa cu grău.

«Domnĭa întâĭ a luĭ Scarlat Alexandru Calimah Voevod sin Alexandru Calimah cel Bătrân. La anu 1806, Avgust 12, înbrăcând caftan de domnie, îndată aŭ repezit pe Ĭanachi ce au fost

ĭuci cĭohodar capi-oglan, omul său, cu ferman de mazilĭa luĭ Alexandru Moruz şi cu cărţĭ de căimăcămie, la toţĭ boeriĭ şi la Mitropolitul ţărăĭ. Ĭar la 30 a aceştiĭaşĭ lunĭ, gĭoĭ la 8 cĭasurĭ den zi au venit şi baş-caimacami Dumnéluĭ post[elnic] Costache Negre. Şi cât au fost caĭmacam cu consulu rosesc întâlnire n-aŭ avut, neprimindu-l consulu nicĭ voĭa să-l ştie de caĭmacam. Şi la 13 Octomv[rie] 1806 sosind şi Măriĭa Sa Scarlat Voevod în scaon Sâmbătă spre 9 cĭasurĭ, de au întrat în Iaşĭ. Ĭar tot Sâmbătă spre Duminică la 10 cĭasurĭ de noapte aŭ sosit înştiinţare că au înbrăcat caftan de domniĭa ţărăĭ ĭarăşĭ Alexandru Moruzi, pentru multe pricinĭ ce au fost între Poarta turcĭască şi între Curté Rosieĭ, care aice le trecem cu condeĭul ca să scrie alţiĭ cariĭ vor şti adevărul. Ĭar la *(loc alb)* au sosit şi Măr[iĭa] Sa Voevod[ul] la Focşanĭ şi au venit păn la Tecucĭ şi de acolĭa s-au întors înnapoĭ având frică despre Poartă. Şi cât au şăzut la Focşanĭ au făcut multe gĭudecăţĭ şi o boeriĭe, că ş-au făcut răs de un cinstit caftan de vel stolnic, că l-au dat luĭ Găluşcă care era nevrednic de acĭastă trĭaptă. Şi apoĭ s-au dus la Ţarigrad cu pace şi cu mare părere de rău [a] ţărăi.

«Deosăbit la 16 Noemv[rie] 1806, au întrat în Ĭaşĭ cu oştĭ ruseştĭ cnĭaz Dolgoruki gheneral cu 10.000 egărĭ şi cu puţinteĭ carabinerĭ. Ĭar Lunĭ 19 Noemv[rie], spre Marţĭ, la 3 cĭasurĭ de noapte au întrat şi un şef gheneral Miherson comandirĭul acestor oştĭ şi aŭ zăbăvit în Iaşĭ păn la 11 Dechemv[rie]: ce au purces la ţara românĭască. La 8 a aceştiĭ lunĭ au venit şi Măriĭa Sa Costandin Alexandru Ipsilant Voevod de la Rosiĭa şi au zăbăvit în Ĭaşĭ numaĭ păn [la] 12 Dechemv[rie] şi au purces ĭarăşĭ la ţara românĭască, Domn de 2 ţărĭ, lăsând Caimacam pe post[elnicu] Caliarhi dinpreună cu Mitr[opolitu] ţăriĭ, kir Veniamin, şi cu toţĭ mariĭ boĭarĭ.

«La anu [1]810 Iuli, aŭ adus în Iaşĭ şi pe Măriĭa Sa Scarlat Calimah rob[it] de oştile rusăştĭ cu 19 oamenĭ aĭ curţiĭ sali, şi la Avgust l-a pornit în Rosiĭa unde au şăzut păn s-au făcut pace.

«La anu [1]809 au venit în Eşĭ Reiz-efendi şi cu beĭzadĭa Dimitrachi Moruz spre încheere păciĭ, dar din multe pricinĭ nu s-au săvârşit pacé şi la [1]809 Mart. au purces fără nicĭ o ispravă trecând piste Dunăre la Vezirĭul; şi au tot urmat bătăliĭa. La 1809 Avgust 5 au trecut şi oştile rusăştĭ Dunăre pe la Galaţĭ luând Tulcé, Isaccé şi altele, cu feldmarşal cnez Prozorovski, unde piste 6 zile au şi murit bătrân fiind de 90 şi maĭ

bini de anĭ, rămăind glavnoi-comandir Caminschi cel tănăr, şi după acesta Bagration păn la [1]811, cĭ-au venit Kotuzov glavnoe-comandir. Şi la 1812, Iuli 3, s-au încheĭat pacé între Poarta otomaniciască şi între Curté Rosieĭ în Bucureştĭ, fiind Reizefendi şi beĭzadĭa Dimitrache Moruz, marile dragoman, dănd Turciĭ Ruşilor parte den a stănga Prutuluĭ. Şi aşa au adus din robie pe Măr[iĭa] Sa Scarlat Calimah şi l-au făcut Domn în Moldova, înbrăcănd caftan de Domnie în locu Măriiĭ Sali la Ţarigrad, beĭzadĭa Iancul Calimahi.

«La 2 Oct[om]v[rie] 1812, Marţĭ, s-au rădicat din Iaşĭ senatorul Milaşevicĭ şi mitropolitu ţăriĭ Gavriil, şi, trecănd Prutul, s-au dus la Chişinău; asemine şi toţĭ Moscaliĭ căţĭ au fost, mergănd şi baş-caĭmacam la Eşĭ, post[elnicu] Costachi Negre.

«La 1812 Noemv[rie] 7 au venit şi Măr[iĭa] Sa Vodă în Iaşĭ punănd şi mitr[opolit] ţăriĭ pe préosf[inţia] mitr[opolitu] kir Veniamin ce în vremé oştirilor paretisise scaonul Mitropoliiĭ şi să liniştĭa la sf. mănăstire Nĭamţul. Ĭar Doamna Măr[iiĭ] Sali au venit la Ghenar 1813; şi la întălnire au avut mare jălanie nevăzindu-l treĭ anĭ după luare în robie.

«La letu 1812 Oct[om]v[rie] mergănd la Şumla la Vezirĭul, Reizefendi şi cu dragomanu beĭzadĭa Dimitrachi Moruz, după săvărşire păciĭ, au tăet Vezirĭu pe beĭzadĭa Dimitrachi, dăndu-ĭ vină că s-au grăbit cu încheere păciĭ, viclenind cu dare părţiĭ den a stănga Prutuluĭ. Au paraladisit şi la Ţarigrad eniceriĭ pe frate-său beĭzadĭa Panaĭotachi Moruz, vinuind că au fost unit cu frate-său Dragomanul: puţin [de] au scăpat cu viaţă Alexandru Vodă Moruz.

«În vara anuluĭ 1815 din pricina seceţiĭ păpuşoĭ s-au făcut foarte puţinĭ şi răĭ, — asemine şi făn —, încăt la Marti 1816 aŭ agĭuns chila de păpuşoĭ căte 30 leĭ şi nu să găsĭa. Ĭar la 11 Marti 1816 aŭ început a ploa foarte tare, ţiind aceli ploĭ 9 zile. Şi la 20 Marti au început a ninge şi a vicoli 3 zile, fără veste, punindu-să un omăt foarte mare care au ţinut pănă la 29 Marti; şi fiind-că oameniĭ sfărşise fănu, au perit multe vite. Şi nicĭ să cumpere fănu nu să găsĭa».

Pe foile 178 - 80 se află o listă de numele Domnilor care cum au urmat în domnia ţăriĭ românescĭ:

	Fóia
«Istorie cum s-au descălecat ţara romănĭască şi cum au venit Radu Vodă Negrul din ţara ungurĭască»	4.
«Mihaĭu Voevod»	5 v.
«Dan Voevod fratele Mirciĭ Vodă Bătrănul»	5 v.
«Alexandru Vodă»	5 v.

Iar de aci înnainte, fără a le fi povestite domniile în cronică, urméză:

«Grigori Vodă Ghica al doile rănd».
«Mateĭu Vodă Ghica ficĭorul luĭ Grigori Vodă».
«Costandin Vodă Racoviță ficĭorul luĭ Mihaĭ Vodă».
«Costandin Vodă Mavrocordat al 5 rănd».
«Scarlat Vodă Ghica ficĭorul luĭ Grigori Vodă».
«Costandin Vodă Mavrocordat al șăsele rănd».
«Costandin Vodă Racoviță al doile rănd».
«Stefan Vodă Racoviță al treile rănd, ficĭoru a luĭ Mihaĭu Vodă».
«Scarlat Vodă Ghica al doile rănd».
«Alexandru Vodă Ghica ficĭoru luĭ Scarlat Vodă».
«Grigori Vodă Ghica ficĭoru luĭ Alexandru Terzimanu, pre cari l-au luat Moscaliĭ rob».
«Manoli Vodă cari s-au făcut în vreme oștirilor cu Moscaliĭ».
«Alixandru Vodă Ipsilant cari au domnit după paci cu Moscaliĭ».

No. 299.

In-4°. — Foĭ 23. — Secol XIX (1840)
Scrisóre cirilică de acelașĭ mână

«Pravila epitropicĭască.»

La sfîrșit se află următoarea însemnare:

«Acĭastă pravilă cercetăndu-să de cătră Comisii ci esti alĭasă din sănul Opșteștiĭ Adunărĭ, și găsindu-să întocmaĭ cu închierĭa făcută di cătră adunare în acestu predmet (?), cari au căștigat înnalta întăriri, să încredințază. — 1840 Iuni 14.

«Iscălițĭ: Costachi Baloș logofăt, Iordachi Baloș vornic, Cantacuzin, Grigori Crupenschi, Vasili Veisa spatar. Pentru întocmai cu orighinalul, iscălit Viniĭamin Mitropolit.»

(Pecetea Comisii epitropicești.)

«Scriitorĭul aceștiĭ de pe orighinal. — Grigori Orza.»

Cuprinsul.

Pe fóla nepaginată de la început se află următórea însemnare:

«La inhirisări di lucrări epitropicești să să însămni No. țăr-cularnicii Logofeții, 1820 din 30 Maĭ 1850, pentru a grăbi tri-mitiri di răspunsurĭ.»

No. 300.

In-8⁰ mic. — Foĭ 63; lipsesce o fóe la început și maĭ multe în text și la sfîrșit. — Secol. XVIII. — Dăruit de S. Fl. Marian.

Scrisóre cirilică de aceeașĭ mână. Frontispiciile și inițialele sînt scrise cu roșu.

«Pilde filosofeștĭ».

SFÎRȘITUL VOLUMULUĬ I.

INDICE

I. DOCUMENTE ŞI DATE

II.

CRONOLOGIA MANUSCRIPTELOR

MANUSCRISE NEDATATE, PE SECOLE.

III.

AUTORI, TRADUCĂTORI, COPIŞTI

IV.

INFORMAŢII ASUPRA MANUSCRISELOR ŞI BIBLIOGRAFIE

Presentările: *d. m.* = dărueşte m-sse; *B.* = biblioteca; *v. m.* = vinde m-sse.

V.

PERSOANE, LOCURI, FAPTE, LUCRURI

Numele privitoare la istoria economică şi culturală a Românilor sânt în *cursive*.

A.

C.

E.

F.

G.

I.

M.

N.

O.

P.

R.

U.

V.

W.

X.

Z.

